
יהוה
INSTITUTIO THEOLOGICA
Ps. CXIX. 169.
כדברך הבינני
JOH. XVII. 17.
ὁ λογος ὁ σος αληθεια ἐστι
ΧΡΙΣΤΟΥ.

THUCYDIDIS

DE

BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO.

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

SCHOLIA GRÆCA ET DUKERI WASSIIQUE ANNOTATIONES.

VOL. I.

BEROLINI,

APUD GEORGIUM REIMER.

1821.

Excudebant S. et J. Collingwood.

PRÆFATIO EDITORIS.

OPERÆ a me in Thucydide positæ partes sunt duæ, altera mea sponte suscepta, altera alienis rationibus concessa. Ego enim cum codices nactus essem nec notos antea et notis præstantes, ad emendandam iis nobilissimi scriptoris orationem utebar, scholiastam aut editores non attingebam. Redemptori aliter visum. Cui dum morem gero, id studui ut, quanquam quæ supervacua minusque necessaria ducerem non omnia tollebam, falsa tamen et inutilia pauca relinquerem. Itaque et scholia passim de conjectura refinxi, et nugis quorundam hominum abolitis Wassio ac Dukero, si quid nunc si reviviscerent non videbantur posse scribere, remisi. Rursus criticum instrumentum ita administravi, ut quantum moli ejus detraherem, tantum pretio adderem. Addidi lectiones sane multas, quas a me e bonis libris accurate excerptas præstare possem; detraxi quicquid aut fide careret aut utilitate. Atque fide carere existimabam, quæ originem haberent aut incompertam aut dubiam, editiones primas, Stephanianæ marginem, conjecturas ex interpretatione Vallæ factas; utilitatem desiderabam eorum, quæ ex codicibus maximam partem recentissimis tradi solent de interpunctione, de littera paragogica, de apostropho, de universa orthographia.

Superest ut sigla codicum exponam. Est igitur

A. codex membr. f. max. qui cum ex Italia superiore Parisiensi bibliothecæ illatus esset, anno 1815 Austriacis redditus ubi nunc lateat nescio. Ejus folio ultimo inscriptum erat illud Θουκυδίδης ἀλέλυξεν (ita enim legebatur) ἐὸν νόον—πολυθρέπτοιο τιθήνης, additis pagina versa his: ἐμετρήθησαν τὰ φύλλα τοῦ παρόντος βιβλίου παρ' ἐμοῦ θεοδώρου, καὶ εὑρέθησαν ὄντα διακόσια ἐνενήκοντα καὶ ἕν. εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῶν κεκομμένα ἐξ ἀκι.. δέκα τρία. καὶ ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ οἰκειοχείρως. Scholia ine-

rant, ad medium fere librum ab antiqua manu scripta, deinde a recentiore. Hunc ego anno 1812 Bellovaci apud Seguerium meum excussi.

B. Vaticanus 126. membr. f. paullo minore, fol. 188. versuum 30—32. qui singuli litteras habent 60—70. scriptura compendiis referta neque absimili Coisliniano 345. Scholia ab eadem manu adscripta. In ultima pagina epigrammatis illis, Θουκυδίδης ἐλέλιξεν, et Ὦ φίλος εἰ σοφὸς εἶ, subjecti versus iambici quatuor, litteris grandioribus:

χαῖρε — φῶν χα — θουκυδίδη
— γλῶτταν ἐστόμωσα τοῖς σοφοῖς λόγοις
ἠρόδοτε πρ — δώρω —
— βραδεῖς γίνεσθε πρὸς παρουσίαν.

C. Laurentianus plut. 69. cod. 2. membr. f. max. litteris grandibus et rotundis, quæ Platonicum Δ referant. Versus habet vicenos septenos, litterarum 26—28. Folia sex ab initio recentia. Scholia et lemmata a recentiore manu satis multa, ab antiqua rara neque ante librum secundum. Subscriptionem mireris: DEO GRATIAS PETRUS SCRIPSIT. Hujus ego librum secundum, et primi capita 15—146. octavi 1—31. cum editis comparavi.

D. Marcianus 367. Bessarioneus, bomb. f. max. fol. 61. versuum 60—64. Præmissum folium recens vitam Thucydidis habet. Ego librum septimum comparavi.

E. Palatinus 252. Heidelberg. membr. f. max. fol. 326. versuum 32. manu Aristophanem Ravennatem et Photium Marcianum referente. Habet et Marcellinum. Scholia nec multa neque antiqua. Comparavi libros tertium et sextum, et primi capita ea quæ desunt Laurentiano.

F. Augustanus (Reiser. p. 69. n. 40.) membr. seculo duodecimo antiquior.

G. Basileensis s. Camerarianus.

H. Cassellanus, bomb. scriptus anno 1252.

I. Vindobonensis (n. 33. codd. histor. Gr. ap. Alter.)

K. Grævianus, chart.
L. Arundelianus.
M. Baroccianus, qui conciones tantum habet,
N. Clarendonianus (nunc Cant. Nn. 3. 18. teste P. P. Dobraeo ad Aristophan. Plut. 145.)
O. Claymondianus collegii Corporis Christi Oxon.
P. Danicus s. Hafniensis.
Q. Mosquensis 217. chart.
a. Parisiensis 1868, qui finitur primi libri capite 40.
b. ———— 1791—2.
c. ———— 1636 (ol. 2537). chart. fol. 195.
d. ———— 1637 (ol. 2645). membr. fol. 226.
e. ———— 1733.
f. ———— 1735 (ol. 3046). chart. fol. 325.
g. ———— 1736 (ol. 3044). chart. fol. 357. Dukeri Regius.
h. ———— 1734. (ol. 3047). chart. fol. 396.
i. ———— 1638.
k. ———— 317.

Parisienses cum valde recentes esse omnes viderem, inspexi, non pertractavi; quo factum est ut non nisi in sexto libro aliquoties discesserim a Gailio. Ceteros non vidi.

Scrib. Berolini Cal. Feb. a. 1821.

rant, ad medium fere librum ab antiqua manu scripta, deinde a recentiore. Hunc ego anno 1812 Bellovaci apud Seguerium meum excussi.

B. Vaticanus 126. membr. f. paullo minore, fol. 188. versuum 30—32. qui singuli litteras habent 60—70. scriptura compendiis referta neque absimili Coisliniano 345. Scholia ab eadem manu adscripta. In ultima pagina epigrammatis illis, Θουκυδίδης ἐλέλιξεν, et Ὦ φίλος εἰ σοφὸς εἶ, subjecti versus iambici quatuor, litteris grandioribus:

χαῖρε — φῶν χα — θουκυδίδη
— γλῶτταν ἐστόμωσα τοῖς σοφοῖς λόγοις
ἠρόδοτε πρ — δώρω —
— βραδεῖς γίνεσθε πρὸς παρουσίαν.

C. Laurentianus plut. 69. cod. 2. membr. f. max. litteris grandibus et rotundis, quæ Platonicum Δ referant. Versus habet vicenos septenos, litterarum 26—28. Folia sex ab initio recentia. Scholia et lemmata a recentiore manu satis multa, ab antiqua rara neque ante librum secundum. Subscriptionem mireris: DEO GRATIAS PETRUS SCRIPSIT. Hujus ego librum secundum, et primi capita 15—146. octavi 1—31. cum editis comparavi.

D. Marcianus 367. Bessarioneus, bomb. f. max. fol. 61. versuum 60—64. Præmissum folium recens vitam Thucydidis habet. Ego librum septimum comparavi.

E. Palatinus 252. Heidelberg. membr. f. max. fol. 326. versuum 32. manu Aristophanem Ravennatem et Photium Marcianum referente. Habet et Marcellinum. Scholia nec multa neque antiqua. Comparavi libros tertium et sextum, et primi capita ea quæ desunt Laurentiano.

F. Augustanus (Reiser. p. 69. n. 40.) membr. seculo duodecimo antiquior.

G. Basileensis s. Camerarianus.

H. Cassellanus, bomb. scriptus anno 1252.

I. Vindobonensis (n. 33. codd. histor. Gr. ap. Alter.)

K. Grævianus, chart.
L. Arundelianus.
M. Baroccianus, qui conciones tantum habet.
N. Clarendonianus (nunc Cant. Nn. 3. 18. teste P. P. Dobraeo ad Aristophan. Plut. 145.)
O. Claymondianus collegii Corporis Christi Oxon.
P. Danicus s. Hafniensis.
Q. Mosquensis 217, chart.
a. Parisiensis 1868, qui finitur primi libri capite 40.
b. ——— 1791—2.
c. ——— 1636 (ol. 2537). chart. fol. 195.
d. ——— 1637 (ol. 2645). membr. fol. 226.
e. ——— 1733.
f. ——— 1735 (ol. 3046). chart. fol. 325.
g. ——— 1736 (ol. 3044). chart. fol. 357. Dukeri Regius.
h. ——— 1734. (ol. 3047). chart. fol. 396.
i. ——— 1638.
k. ——— 317.

Parisienses cum valde recentes esse omnes viderem, inspexi, non pertractavi; quo factum est ut non nisi in sexto libro aliquoties discesserim a Gailio. Ceteros non vidi.

Scrib. Berolini Cal. Feb. a. 1821.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΑΡΕΚΒΟΛΗ.

ΤΩΝ Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστοὺς γενομένους καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι· πολὺς γὰρ ὁ ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγίᾳ καὶ συμβουλαῖς καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς. Θουκυδίδης τοίνυν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρὸς, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἡγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ᾠκείωτο δὲ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Δίος. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις Δίδυμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· “Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δάϊκλος[a], τοῦ δὲ Ἐπίδυκος, τοῦ δὲ Ἀκέστωρ, τοῦ δὲ Ἀγήνωρ, τοῦ δὲ Ὄλιος, τοῦ δὲ Λύκης· τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λάϊος, τοῦ δὲ Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, ἐφ' οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις * τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἱπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντος Παναθήναια ἐτέθη * τοῦ

[a] Forsan Αἴκλος. Casaubon.

δὲ Μιλτιάδης, ὃς ᾤκισε Χεῤῥόνησον." μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὗτος τούτου συγγενής. Θρᾷκες καὶ Δόλοπες[b] ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονας· ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μεῖον ἔχειν ἀεὶ τῶν πολεμίων, καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὑρίσκει πόρους. θεῶν γὰρ ἰσχὺς καὶ κατ' Αἰσχύλον[c] ὑπερτέρα· πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπέρ τε ὀμμάτων κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἕξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσοι. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἡ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν ὅρων καθεζομένῳ τῆς Ἀττικῆς[d], ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, δικαίαν δὲ ζητοῦντι τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ᾠκονόμησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. ὁρῶν οὖν αὐτοὺς πλανήτων ἔχοντας στολὴν, συνεὶς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἥσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτόν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεόν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρᾳκῶν διηγησάμενον ἀπελθεῖν. ὃς καὶ προσδοὺς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἡσθεὶς ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίνεται καὶ Χεῤῥονήσου οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ μετὰ παιδὸς αὐτοῦ, διαδέχεται τὴν ἐν Χεῤῥονήσῳ ἀρχὴν Στησαγόρας [ὁ] ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ

[b] Δόλογκοι Wesseling. ad Herodot. p. 452.

[c] Septem 200.

[d] Immo πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ut dudum correxit Rutgersius.

πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ Ἀττικῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θρᾳκῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἡγησιπύλην πρὸς γάμον. ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναῦς ἁλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρᾳκικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴγε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θρᾴκης διαφυγὼν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν [ἐχθρῶν] συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ αὐτῷ [ἐπέφερον,] διεξιόντες [αὐτοῦ] τὴν τυραννίδα [τὴν ἐν Χεῤῥονήσῳ.] ἀποφεύγει δὲ [καὶ τούτους, καὶ] στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου γίγνεται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαί φασι τὸ Θουκυδίδου γένος, καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θρᾴκης κτήματα καὶ μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισὶν [ἀδελφιδοῦς] εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατριδοῦς. παρέσχε δ' ἡμῖν τινάλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένος. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὄρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστὶ, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ̄ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφὴ, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὀρολός ἐστιν, ἡ στήλη δηλοῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἔνθα κεχάρακται

Θουκυδίδης Ὀρόλου Ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμώνια μνήματα, ἔνθα δείκνυται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὑρίσκεται δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως μαρτυρεῖ· ἔνθα * καὶ θεο * [c] αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἕρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἕλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐ-

[c] ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν αὐτῷ Casaubon. secutus Suidam v. Θουκυδίδης.

δὲ Μιλτιάδης, ὃς ᾤκισε Χεῤῥόνησον." μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὗτος τούτου συγγενής. Θρᾷκες καὶ Δόλοπες[b] ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονας· ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μεῖον ἔχειν ἀεὶ τῶν πολεμίων, καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὑρίσκει πόρους. θεῶν γὰρ ἰσχὺς καὶ κατ' Αἰσχύλον[c] ὑπερτέρα· πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπέρ τε ὀμμάτων κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἕξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσοι. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἡ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν ὅρων καθεζομένῳ τῆς Ἀττικῆς[d], ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, δικαίαν δὲ ζητοῦντι τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ᾠκονόμησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. ὁρῶν οὖν αὐτοὺς πλανήτων ἔχοντας στολὴν, συνεὶς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ᾔσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτόν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεόν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπελθεῖν. ὃς καὶ προσδοὺς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἡσθεὶς ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίνεται καὶ Χεῤῥονήσου οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ μετὰ παιδὸς αὐτοῦ, διαδέχεται τὴν ἐν Χεῤῥονήσῳ ἀρχὴν Στησαγόρας [ὁ] ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ

b Δόλογκοι Wesseling. ad Herodot. p. 452.

c Septem 200.

d Immo πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ut dudum correxit Rutgersius.

πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ Ἀττικῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θρᾳκῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἡγησιπύλην πρὸς γάμον. ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναῦς ἁλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ᾽ οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρᾳκικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴγε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θρᾴκης διαφυγὼν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν [ἐχθρῶν] συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ αὐτῷ [ἐπέφερον,] διεξιόντες [αὐτοῦ] τὴν τυραννίδα [τὴν ἐν Χεῤῥονήσῳ.] ἀποφεύγει δὲ [καὶ τούτους, καὶ] στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου γίγνεται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαί φασι τὸ Θουκυδίδου γένος, καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θρᾴκης κτήματα καὶ μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισὶν [ἀδελφιδοῦς] εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατριδοῦς. παρέσχε δ' ἡμῖν τηνάλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένος. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὄρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστὶ, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ̄ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ̄. αὕτη γὰρ ἡ γραφὴ, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὄρολός ἐστιν, ἡ στήλη δηλοῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἔνθα κεχάρακται

Θουκυδίδης Ὀρόλου Ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμώνια μνήματα, ἔνθα δείκνυται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὑρίσκεται δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως μαρτυρεῖ· ἔνθα * καὶ θεο * [c] αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἕρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἕλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐ-

[c] ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν αὐτῷ Casaubon. secutus Suidam v. Θουκυδίδης.

τόν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἵππαρχον. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκαπτῆς ὕλης τῆς Θρᾴκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην ἐν τῇ Θρᾴκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνήλισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα, προελόμενος συγγράψαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἐξὸν Ἀθηναίοις μόνοις διδόναι καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχε· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράψαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἀπαγγέλλοντας τὸ ἑαυτῶν ψεύδεσθαι, καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνικήσαμεν, οὐ νικήσαντες. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συνᾳδούσῃ συμφωνίᾳ. Ἤκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ὅθεν, φησὶν Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθείς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὀγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔῤῥιψαν ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν, ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος· λέγεται γὰρ ὡς ἔῤῥιψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δὲ ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν ἡλικίᾳ, οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δὲ ἀρχέκακον ἀρχὴν παραλαβών· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν, Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν αἰτίαν, καίτοι μὴ

πάντα καταστὰς ἀνόητος Ἀθηναίοις· τῆς μὲν γὰρ ἁμαρτάνει, Ἠϊόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυμόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτω, τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἁμάρτημα μεταλαβόντες, φυγαδεύουσιν αὐτόν. γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάνεισε τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κἀκεῖθεν μετῆλθε, καὶ διατρίβων ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφε· μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ λέγοντι ὡς φυγὼν ᾤκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτω μνησικακῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἤθη μέτριος, εἴγε οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέλαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἥκιστα μελῆσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων, ἀποδρᾶναί φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν· Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπῄνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας· Φίλιστος δὲ τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ· Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λοιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἑταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ ἐπιεικὴς, τῆς ἀληθείας ἥττων.

Μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοὶ, οὗτός τε ὁ Ὀλόρου παῖς, καὶ δεύτερος δημαγωγὸς, Μιλησίου, ὃς καὶ Περικλεῖ διεπολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος· τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητὴς, τὸν δῆμον Ἀχερδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι πατρὸς Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ', ὥς φησι Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Μελανιππίδῃ. καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτὸς Πραξιφάνης φησίν· ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθαυμάσθη. οἱ μὲν οὖν ἐκεῖ λέγουσιν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἔνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὢν, καὶ φέρουσι μαρτύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττι-

κῆς· ἰκρίον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυστυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Δίδυμος δ' ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα, βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν· τοῦτο δέ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι, πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν, μετὰ τὴν ἧτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἥκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βίᾳ, καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασι. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι. εἰ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρῴοις μνήμασι συλλήβδην τεθεὶς [f], οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη τοῦ συγγραφέως μηνύει τοὔνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω, λέγοντα τοῦτον ἐν Θρᾴκῃ τετελευτηκέναι, κἂν ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον αὐτὸν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι, μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ᾖ. λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι, σύννουν μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὀξὺ πεφυκυίας, τήν τε λοιπὴν ἕξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσμίαν.

Ζηλωτὴς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὁμήρου, Πινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτῆρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ [g] ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατὸς, μηδὲ εὐτελὴς φαίνηται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζηται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. ἐζή-

[f] Leg. ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρῴοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθεὶς οὐκ ἂν—.

[g] Fortasse ὁ ἀνήρ.

λωσε δὲ ἐπ' ὀλίγον, ὥς φησιν Ἄντυλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ Προδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα δὲ πάντων, ὅπερ εἴπομεν, ἐζήλωσεν Ὅμηρον, καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς, καὶ ψιλῇ μόνῃ χρησαμένων διὰ παντὸς διηγήσει, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος (δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων, ὡς προσωποποιΐας μᾶλλον ἤπερ δημηγορίας) μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας, καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας· ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων εἰκών. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτήρων φραστικῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχνοῦ, μέσου, παρεὶς τοὺς ἄλλους ἐζήλωσε τὸν ὑψηλὸν, ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρέποντα τοῦ τοσούτου πολέμου· ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον ἐοικέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῇς χαρακτῆρας, ἴσθι ὅτι μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὃς οὔτε ὑψηλός ἐστιν οὔτε ἰσχνὸς, ἰσχνῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διά γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι, καὶ μεταφοραῖς τισί. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἔστι ῥητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔστι ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί. εἰ δέ τις ἡμῖν ἀντείποι ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐστὶν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἰατρικὰ, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἡ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγεται ῥητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικὸν (ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκω-

μιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους), ἐξαιρέτως δὲ ἡ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἴδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν ὅλων δημηγοριῶν, πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ας ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπεξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται, διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος, εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἡ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα, δικανικὸν καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δέ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μέν φασιν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι, δῆλον. οὐ γὰρ γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετήν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀγδόην ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἄν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτὴρ μόνον οὐχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχνοῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθά τινες ἠξίωσαν. τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασται, καὶ ὀλίγον[h] καθότι ἀῤῥωστῶν αὐτὴν φαίνεται συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θρᾴκῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ. εἴκοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχεν ὁ

[h] An fuit ὀλίγου?

πολεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἓξ ἐτῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὅ, τε Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι στρατηγήσας ὁ Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι, καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρασίδου, ἐφυγαδεύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι, καὶ ὡς μεμηνότα αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπελθὼν, ὥς φησιν, ἐν τῇ Θρᾴκῃ, τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα καὶ τὰ πραττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ τῆς Θρᾴκης χωρίῳ διαιτώμενος, συνέταξε μετὰ κάλλους ἃ ἐξ ἀρχῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταυτὸν συγγραφεῦσιν οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἳ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω· τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφήν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας, ἃς εἰώθασι ποιεῖν οἱ πλείονες, ἀποκλίνας, ὅπου γε καὶ παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώμενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἡ δευτέρα τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος, ἂν ἀναμνησθῇ τινὸς περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν ἀκουόντων ἀφικνούμενος. ὅ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἥ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖ[i], μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος. δεινὸς δὲ ἠθογραφῆσαι. καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφὴς, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν

[i] Vulgo σωφρονεῖν.

ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἑρμηνείας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα ὑπέρσεμνον καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως, τραχύτητος ὂν μεστὸν, καὶ ἐμβριθὲς καὶ ὑπερβατικὸν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ, καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατὸς, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. πολυειδὴς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν, ἠθῶν μιμητὴς καὶ ἄριστος διαγραφεύς. ὄψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους, καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ᾗ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αι ἀντὶ τοῦ α γράφῃ, αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως ἐφευρετής ἐστι καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ Αὐτοβοεὶ καὶ τὸ Πολεμησείοντες καὶ Παγχάλεπον καὶ Ἁμαρτάδα καὶ ὕλης Φακέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον τὸ Ἐπιλύγξαι[k] καὶ τὸ Ἐπηλύται καὶ τὸ Ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον Ἀποσίμωσις καὶ Κωλύμη καὶ Ἀποτείχισις, καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ κεῖται, ὑπ' αὐτοῦ δὲ λέλεκται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ὥσπερ φθάσαντες εἴπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ Ἀντίπαλον δέος. ἔχει δὲ καί τι τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων, καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος, καὶ φιλοσόφοις εἴδεσι δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ

[k] Fortasse ἐπηλυγάζεσθαι. STEPHAN.

πλείους, ὧν ἐστὶ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδὼς ὅτι ταῦτα πάντα δυνάμεώς ἐστι περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξία. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἴγε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων ἐσβολῆς ἐς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὥς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρὼν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτά φασι τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὄλορον "ὦ Ὄλορε, ὀργᾷ ἡ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα." ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θρᾴκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν, καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἐξῆν φανερῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἄντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυρῆσαι, καὶ ἱστορίαν γνῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δὲ, φησίν, ἕστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, ΘΟΥΚΥΔΙ'ΔΗΣ 'ΟΛΟ'ΡΟΥ 'ΑΛΙΜΟΥ'ΣΙΟΣ ἔχουσα ἐπίγραμμα· τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ τὸ 'ΕΝΘΑ'ΔΕ ΚΕΙ~ΤΑΙ. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι. ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπὴς, ὡς μηδὲ ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς· ἐμβριθὴς τὴν φράσιν, ἀσαφὴς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαιρεῖν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τοὐναντίον ἀσχημάτιστος. οὔτε γὰρ εἰρωνείαις οὔτε ἐπιτιμήσεσιν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρέποντας καὶ ἁρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους. οὐ γὰρ ἔπρεπε

Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδᾳ, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκὴν ἔχουσι δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι, ὡς μὴ παῤῥησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἄντικρυς μέμφεσθαι καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων κἀν τούτοις τὸ προσῆκον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεισκαίδεκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὅμως δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτὼ διῃρῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ΑΛΛΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ, ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θρᾴκιον δὲ αὐτῷ τὸ γένος. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὄλορος ἐκ Θρᾴκης εἶχε τοὔνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενής. αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα Ἡγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητὴς, δεινοῦ λέγειν, καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητὴς ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἑάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ

οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δὲ ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος, καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς μέταλλα, πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ Θρᾴκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθείς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι, καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἠϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἠϊόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσε. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θρᾴκης πόλεσι κατέπλευσε μὲν εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδας μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτὸν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν, ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Βρασίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ Ἁγνώνεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολῖται Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ, καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ ξυγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν. οὗ [k] γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατειπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐῤῥύη· καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ ξυμφορὰς ηὔξησε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπαυται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν

[k] Vulgo οὐ.

ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι καὶ τὰς ἑξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθῃρέθη, καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέστη, καὶ πολλαῖς ξυμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάνυ κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν, πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν πραγμάτων· πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε ἐποιήσατο τὴν ἐπίδειξιν. Πυριλάμπης γάρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διά τινα ζηλοτυπήσας ἐφόνευσε· ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἑλομένων Ἀθηναίων, ἄρχων προέστη τοῦ δήμου. μεγαλόφρων δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἴα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου φεύγων ἑάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φεύγων δὲ ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε, κἀκεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατοκίζων ἀναστάτους ἐποίησε. μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὥσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἕβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαί φασι. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων "Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου." ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φησὶ "Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων." πληρώσας δὲ τὴν

ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ. σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνῃσιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὁρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θρᾴκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα.

ΘΟΥΚΥ'ΔΙΔΗΣ 'ΟΛΟ'ΡΟΥ 'ΑΛΙΜΟΥ'ΣΙΟΣ 'ΕΝΘΑ'ΔΕ ΚΕΙ~ΤΑΙ.

siaci initio captum, hoc bellum scribendi, maximum, ut jam tum augurabatur, omnis memoriæ futurum.

τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, τεκμαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθὺς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον. κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα σαφῶς μὲν εὑρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν·

σας οὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται. 2. Ἀκμάζοντές τε ἦσαν] ἀντὶ τοῦ ἤκμαζον. 3. Παρασκευῇ τῇ πάσῃ] πῶς ἤκμαζον ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, εἴγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; Ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους] εἰς σύστασιν καὶ εἰς βοήθειαν ἑκατέρων κινούμενον. 4. Τὸ μὲν εὐθύς] ἅμα τῷ ἄρξασθαι τὸν πόλεμον. 6. Καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων] Θρᾷκας λέγει καὶ Πέρσας· οἱ μὲν γὰρ μετὰ Σιτάλκου συνεμάχουν Ἀθηναίοις, οἱ δὲ μετ' Ἀρταξέρξου καὶ Δαρείου ὕστερον τοῖς Λακεδαιμονίοις. 7. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν] τὰ Μηδικὰ καὶ Τρωϊκά.

1. τεκμαιρόμενός τε ὅτι Dionys. Hal. de compos. verb. p. 163. Reisk.

2. ἦσαν ἐς αὐτὸν] Lexicon Græcum MS. apud Montfaucon. in Biblioth. Coislin. p. 600. Ἧα, ἀντὶ τοῦ ἦλθον, ἐπορευόμην. Καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἀκμάζοντές τε ἤϊσαν ἐς αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες ἦσαν. Sed ἦσαν etiam Dionys. Halic. v. Hort. Adon. Ceterum Auctor Lexici illius Suidam exscripsit in ἦα. Wass. Etiam aliud Lexicon MS. in ead. Biblioth. p. 234. hic ἤϊσαν legit. Suidas scribens καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον, ἀκμάζοντές τε ἤϊσαν ἐς αὐτὸν. indicare videtur jam olim dubitatum fuisse de scriptura hujus loci. Ἤϊσαν vel ἦσαν habet quo se tueri possit. Thucydides I. 118. ὄντες μὲν καὶ προτοῦ μὴ ταχεῖς ἰέναι ἐς τοὺς πολέμους. Et cap. 123. ἀλλὰ θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον. Add. quæ ad III. 14. adnotata sunt e Xenophonte. Duk.

3. τῇ] om. I.

ἄλλον c.e.

συνιστάμενον c.e.

4. πρὸς ἑκατέρους] om. H.I.a.c.e. et pr. F.

5. κίνησίς τε γὰρ g.

8. ἀδύνατα A.B.N.O.Q.c.e.f.g. h. et margo L. cum Suida v. ἀδύνατα ἦν et Schol. Eurip. Hippol. 269; ceteri ἀδύνατον cum Dionysio p. 164 & 858 & 871.

Lectio altera, ἀδύνατα, eundem omnino sensum efficit: sed magis Thucydideam (utpote veteri linguæ Atticæ, qua potissimum utitur Thucydides, magis convenientem) esse crediderim. Sic certe 1, 59. νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρός τε Περδίκκαν πολεμεῖν. Sic etiam 3, 88. θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. Et alibi, ὥστ' ἀδύνατα ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθη-

ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους οὔτε ἐς τὰ ἄλλα. * φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε οὖσαι τὰ πρότερα, καὶ ῥᾳδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπό τινων ἀεὶ πλειόνων. τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀπο-

2. Regressio ad antiquiorem Græciæ statum, imbecillum sane. Plurimæ, imprimis fertilissimæ, provinciæ incolas sæpe mutaverunt

2. Ξυμβαίνει] ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιοῦται. Τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς. 3. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα] κατασκευῇ δηλονότι. 4. Ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη] πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρους καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου Γοργίειον καλεῖται. 5. Μεταναστάσεις] μετοικήσεις, φαίνονται δηλονότι. 6. Καὶ ῥᾳδίως] ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαίνονται. 7. Πλειόνων] οὐκ εἶπε δυνατῶν, ἵνα μὴ ἐπαινέσῃ. Ἐμπορίας] τῆς κατὰ θάλατταν πραγματείας. 8. Ἐπιμιγνύντες] ἐπιμιγνύμενοι. 9. Νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι] ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη· Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, καὶ ἁπλῶς εὐμετακόμιστοι ὄντες πρὸς τὸ μετανίστασθαι· ὅ ἐστιν, οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο δηλονότι, ἀλλ' εὐχερῶς. Ὅσον ἀποζῆν] μετρίως ζῆν· ἀποζῆν ἐστιν εὐτελῶς ζῆν, ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς ζῆν. λέγει δὲ τὴν ἐφήμερον

καίοις ἅμα πολεμεῖν. Nec vero isto tantum nomine in plurali potius quam in singulari uti solet, sed παριτητέα itidem atque ἐπιχειρητέα, quin etiam, πλευστέα, pro παριτητέον, et ἐπιχειρητέον, atque πλευστέον, dicit. STEPH. Cf. Valcken. ad Eurip. Hippol. p. 203. Koen. ad Gregor. p. 53.

1. Σκοποῦντι] Dion. Hal. p. 67. σκοπῶντι. Observat ibi Auctoris copiam. Τὰ γὰρ—φυτεύοντες Idem p. 148. W. Observat copiam etiam Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος 4. DUK. ἐπὶ μακρότατον σκοπεῦντι. Videtur ab Herodoto fluxisse: cujus locis Abreschio notatis Auctar. Diluc. Thuc. p. 213. addatur alius II. 34. περὶ μὲν δὴ τοῦ ῥεύματος αὐτοῦ ἐφ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται. WYTTENBACH.

2. ξυμβαίνει B.E.a.b.f.g. συμβαίνειν I. συμβαίνει ceteri.

3. γὰρ] μὲν A.

5. μετανάστης τε οὖσα g.

6. ἕκαστος Dionys. p. 872.

ὑπό τινων αἰεὶ E, qui raro vel nunquam αἰεί; ἀεὶ ὑπό τινων P.Q.

7. Τῆς γὰρ—ἀλλήλοις] Dion. Hal. p. 797. adnotat ἐπιμιγνύντες hic poni pro passivo ἐπιμιγνύμενοι. DUK.

ἐμπορείας i.

8. ἀλλήλους I.

9. ἑαυτῶν Q.a.e.f. cum Dionysio p. 169.

Solæ Arcadia et Attica indigetes habent.

ζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται, τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο, καὶ δι' αὐτὸ οὔτε μεγέθει πόλεων ἴσχυον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν, ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία Πελοποννήσου τε τὰ πολλὰ, πλὴν Ἀρκαδίας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν κράτιστα. διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς αἵ τε δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι στάσεις ἐνεποίουν, ἐξ ὧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ ἀλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. τὴν γοῦν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὖσαν

τροφήν. 1. Περιουσίαν] περιουσία ἡ περιττὴ οὐσία, οὐσία δὲ ἡ σύμμετρος. 2. Ἄδηλον ὂν] ἀντὶ τοῦ ἀδήλου ὄντος· Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. 4. Ἀναγκαίου] Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίας. Ἐπικρατεῖν] εὐπορεῖν. 6. Τῇ ἄλλῃ] τῇ ὁπλιτικῇ. 7. Ἥ τε νῦν Θεσσαλία] πρότερον γὰρ Ἡμαθία ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Θεσσαλία. 9. Ὅσα ἦν κράτιστα] ὅση ἦν ἀρίστη. 10. Αἵ τε δυνάμεις] τὰ στρατεύματα. 10. Οὖσαν.] ἀντὶ τοῦ εἶναι.

2. ἀτειχίστων ὄντων ἀφαιρήσεται a.

3. τε] om. Dionysius p. 165. καθ' ἡμέραν] om. L.O.

4. ἀναγκαίας f.

5. ἀνίσταντο f. cum Dionysio l. l. qui ἀπανίσταντο p. 805.

7. εἶχεν] ἐλάμβανεν Maximus Tyrius 2. p. 84. Reisk.

Νῦν Θεσσαλία] In Cod. Reg. est scholion, πρότερον γὰρ Ἡμαθία ἐκαλεῖτο. Sic Catull. Carm. LXV. 26. "Emathiæ "columen Peleu." Add. Serv. ad Virg. I. Georg. 492. Sed aliis Emathia est pars Macedoniæ. Strabo IX. 443. primum Pyrrhæam, inde Hæmoniam ab Hæmone patre Thessali, ac denique Thessaliam dictam scribit. Stephano est Αἵμων, et regio Αἱμενία, sine adspiratione. Et Eustath. in Il. β'. p. 321. Αἵμων· ὅθεν Αἵμονες μοῖρα Θετταλική. Duk.

8. Πελοποννήσου —— Ἀρκαδίας] Hermog. p. 27. Wass.

10. ἐγγιγνόμεναι A.F.H.a.b.c. γιγνόμεναι e. γενόμεναι f. ceteri ἐγγινόμεναι.

12. ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι ἀστασ. Maximus l. l.

13. Διὰ τὸ λεπτόγεων] Erat enim solum Atticum parum uber: ipsi deparci victus, qualis hominum pauperum: tota vitæ ratio adstricta et diligens. Vide Casaub. Animadvers. in Athenæum, pag. 95. Huds. Et Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. et Av. 123. Videtur etiam eo respicere Lucian.

ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί. καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως αὐξηθῆναι· ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους οἱ δυνατώτατοι, ὡς βέβαιον ὂν, ἀνεχώρουν, καὶ πολῖται γιγνόμενοι εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν, ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον, ὡς οὐχ ἱκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

1. Οἱ αὐτοὶ ἀεί] τῷ γένει δηλονότι· οὐ γὰρ ἦσαν ἀθάνατοι. Καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου] ὁ νοῦς, οἱ μὲν οὕτω, Σημεῖον δὲ τοῦ τὴν Ἀττικὴν ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς οἰκεῖν, τὸ κατὰ μὲν τὰ ἄλλα πράγματα μὴ αὐξηθῆναι, οἷον πλοῦτόν τε καὶ ὅπλα καὶ τἄλλα, κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν μεγάλην γενέσθαι. Ἄλλοι δὲ οὕτω, Σημεῖον δέ μοι παντὸς τοῦ προειρημένου λόγου, τοῦ τὰς ἀρίστας τῶν γαιῶν μεταβάλλειν τοὺς οἰκήτορας, τὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἄλλα αὐτῆς μέρη μὴ ὁμοίως τῇ Ἀττικῇ αὐξηθῆναι τῷ πλήθει τῶν ἀνδρῶν. 3. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος] Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ δυνατώτατοι ἐκπίπτοντες ἀνεχώρουν παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς βεβαίας οὔσης τῆς οἰκήσεως. 4. Πολέμῳ ἢ στάσει] πόλεμος ὁ τῶν ἀλλοτρίων, στάσις ὁ ἐμφύλιος. 5. Ἀνεχώρουν] οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ Μεσσήνιοι οἱ περὶ Μέλανθον. Καὶ πολῖται γιγνόμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς μετεδίδοσαν πολιτείας, ὕστερον δὲ οὐκέτι, διὰ τὸ πλῆθος. 7. Ἐς Ἰωνίαν] προληπτικόν ἐστι σχῆμα, ὅταν τὸ συμβὰν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. Ὃ γὰρ ξυνέβη μετὰ τὴν οἴκισιν τῶν ἀνδρῶν (λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν), τοῦτο αὐτὴν προσηγόρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἄνδρας, προδιδοὺς καὶ προχαριζόμενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χώρᾳ. Οὐ γὰρ οὔσης πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας, ἀπέστειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκίσαι τὴν γῆν· καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικίσαι, οὕτω καλεῖσθαι τὴν χώραν ὕστερον παρεσκεύασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐποίησεν, εἰπὼν "λυσαμένη τὴν ζώνην "ἐν Ζωστῆρι τῆς Ἀττικῆς." Ὁ δὲ νοῦς οὗτος· Πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωρίον, τοσοῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. Οὗτος δὲ

Encom. Patr. p.480. Add. Spanh. ad Julian. Orat. I. p. 78. et ad Aristoph. Nub. v. 298. Duk.

1. Ὤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί] Herodot. lib. 7. Ἐόντες Ἀθηναῖοι, ἀρχαιότατον μὲν ἔθνος παρεχόμενοι, μοῦνοι δὲ ἐόντες οὐ μετανάσται Ἑλλήνων. Hud.

οἱ] om. I.

2. ἀποικίας O.P. d.i. et γρ. Q.

3. ἄλλης] om. e.

4. οἱ] ἢ b.

5. οἱ δυνατώτατοι] om. N.

βεβαίως I.

ὂν] om. pr. g.

6. γενόμενοι N.Q.

Ἀπὸ παλαιοῦ] Vid. Petit. Leg. Attic. p. 130. Duk.

3. Ante Trojanum bellum nulla umquam res communi opera gesta. Ne nomen quidem unum atque idem Græcos conjunxit, ipso Homero teste, qui, multo post illud bellum flo-

* δηλοῖ δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα· πρὸ γὰρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς. δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ τοὔνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη, κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι, Ἕλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐν τῇ Φθιώτιδι ἰσχυσάντων, καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, καθ' ἑκάστους

προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν "εἰς Ἰωνίαν ἔπεμψαν." 1. Οὐχ ἥκιστα] ἀντὶ τοῦ μάλιστα. 4. Εἶχεν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν. 5. Καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως εἶναι. Κατὰ ἔθνη] τουτέστι τοῖς ἰδίοις ὀνόμασιν ἐχρῶντο, οἷον Πελασγοὶ μόνον, Βοιωτοί· οὔπω δὲ κοινῷ ὀνόματι Ἕλληνες. 6. Ἐπὶ πλεῖστον] ἢ ἐπὶ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκλήθησαν Πελασγοί. 8. Παίδων αὐτοῦ] Ἕλληνος παῖδες, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος· Δῶρόν τε Ξοῦθόν τε καὶ Αἴολον ἱππιοχάρμην. Ἐπαγομένων] ἀμφίβολον, τίνες τίνας ἐπηγάγοντο, πότερον οἱ Ἕλληνος παῖδες τοὺς ἄλλους, ἢ οἱ ἄλλοι τούτους. 9. Ἐπ' ὠφελείᾳ] ὠφέλειαν εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης τὴν συμμαχίαν καλεῖν. Καθ' ἑκάστους] κατὰ μέρους, οὐ πάντας

1. ἀσθένειαν] om. pr. g.
3. εἰργασμένη a.
4. πως N.
5. καὶ πάνυ] om. d.
κατὰ] καὶ τὰ H. καὶ Salmasius de Hellenist. p. 274 & 283.

6. Καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπιπλεῖστον] Nulla fere regio fuit, quam non peragrarunt Pelasgi, ita ut latissime apud veteres Pelasgorum nomen patuerit. Vide Herodot. l. 1. c. 56. Strabon. l. 9. et 13. et Palm. Græciam antiq. p. 24, 25. 38, 39. HUDS.

7. Ἕλληνος etc.] Antiquitus ea tantum portio priscæ et avitæ Græciæ Ἑλλὰς appellabatur, quæ posterioribus Thessalia dicta est. Hinc doctissimus Grammaticus (Servius in 2. Æn.) Græcos proprie Thessalos esse dicit; et Didym. ad 1. Il. Ἀρίσταρχος παρ' Ὁμήρῳ Θετταλίαν μόνην τὴν Ἑλλάδα εἶναί φησιν, καὶ Θετταλοὺς τοὺς Ἕλληνας, παρακολουθῶν τῷ Θουκυδίδῃ. Aristarchus, auctoritatem nimirum Thucydidis sequutus, Thessalos ἀρχαϊκῶς καὶ κυρίως apud Homerum Ἕλληνας sive Græcos esse scripsit, Thessaliam autem ipsam solam dici Græciam; Ἕλληνας insuper proprie appellari, qui eam Thessaliæ partem inhabitarunt, ubi est urbs Larissa, testis est Apollodorus apud Strabonem, l. 13. Vide Casauboni Diatribam in Dionem Chrysost. c. 12. et Salmasium in Solinum p. 100. De tempore autem, quo Hellenum nomen per totam Græciam obtinuerit, vide notas in Chronicon Marmor. p. 133. Palmer. Gr. Antiq. 3. Casaub. in Strab. p. 240. HUDS.

8. φθιωτίᾳ A.B.F.H.I.a.g.h.
9. ἐς] καὶ d.

μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἕλληνας, οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος· πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος, οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ὠνόμασεν, οὐδ᾽ ἄλλους ἢ τοὺς μετ᾽ Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνες ἦσαν, Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀργείους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. οἱ δ᾽ οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν,

rens, nusquam universos appellat Hellenes.

ὁμοῦ. 1. Τῇ ὁμιλίᾳ] οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης ἁπάντων, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας. 2. Ἅπασιν ἐκνικῆσαι] τελείως ἐπικρατῆσαι, τὸ καλεῖσθαι Ἕλληνας. Πολλοῦ γε χρόνου] οὕτως λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, πολλῶν ἡμερῶν οὐκ εἶδόν σε, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλαῖς ἡμέραις. Ἐκνικῆσαι] ἀντὶ τοῦ ἐπικρατῆσαι· τὸ δὲ πᾶσι, κατὰ παντὸς, καὶ τὸ πολλοῦ γε χρόνου, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλῷ γε μέντοι χρόνῳ. Οὐκ ἐδύνατο δὲ ἅπασιν ἐκνικῆσαι τὸ ὄνομα τοῦτο, ἀλλ᾽ ἢ ἐν πάνυ πλείστῳ χρόνῳ. 3. Ὕστερος] οὕτως ἐν ἑτέρῳ, καὶ καλῶς γέγραπται. τὸ πολλῷ γὰρ ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ χρόνου, καὶ τὸ ὕστερον πλεονάζει. τὸ δὲ ὕστερος ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου λεγόμενον ἔχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου σαφῆ. 4. Ξύμπαντας] τὸ γὰρ "Ἐγχείῃ ἐκέκαστο ἀν᾽ Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς" νενόθευται. (Il. 2, 530.) 7. Οὐδὲ βαρβάρους] τὸ γὰρ βαρβαροφώνων νενόθευται. (Il. 2, 867.) 9. Ἀντίπαλον] ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ

1. μᾶλλον] om. e.

2. πολλοῦ γε] γε πολλοῦ d.i. ἐδύνατο f.

3. ὕστερον A.B.E.F.G.H.L.N. O.P. a.b.c.d.e.f.h.i. om. I. ὕστερος reliqui.

4. οὐδαμοῦ οὕτως τοὺς Reiskius: ὠνόμασεν Ἕλληνας Augustus Matthæi.

5. φθιώτιος i. φθιωτίας d.

Φθιώτιδος] Vid. Schol. ad Il. ι΄. 395. et Il. π΄. 595. et Dicæarchum p. 22. Ed. Huds. Contra Nostrum disputat Strabo 8, 370 et 14, 661. Wass. Salmas. l. d. p. 349. removet ea, quæ veteres quidam adversus Thucydidem disputaverunt. Versum Homeri, quem hic adfert Enarrator Græcus ex Il. β΄. 530. spurium esse etiam ibi adnotat parvus Scholiastes. Et sic Salmas. l. d. p. 350. Duk.

7. ἀντικαλεῖ I.

8. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] in margine ponit a.

9. εἰς ἀντίπαλον εἰς a.

Ἀντίπαλον] Citat Hesych. et expl. Ἐναντίον, ἐχθρόν. damnat D. Halic. De Caribus v. Herodot. I. 161. Wass. Quæ *quidam Codd.* addunt ad illa ἀλλήλων ξυνίεσαν, glossam sapiunt. Duk.

ὡς] om. I.

10. κατὰ] om. a.

τε] om. d.

ἀλλήλων ξυνίεσαν] ἀλλήλων ὁμόφωνοι ἦσαν ξυνίεσαν L.O. ὁμόφωνοι

καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν δι' ἀσθένειαν καὶ ἀμιξίαν ἀλλήλων ἀθρόοι ἔπραξαν. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν θαλάσσῃ ἤδη πλείω χρώμενοι ξυνῆλθον.

4. Minos primus classem paravit, ex Cycladibus Cares ejecit, præ-

* Μίνως γὰρ παλαίτατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτήσατο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ πλεῖστον ἐκράτησε, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἦρξέ τε καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας καὶ τοὺς

πολέμιον· ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. τὸ δὲ ἑξῆς, οἱ Ἕλληνες ὡς ἕκαστοι, καὶ ξύμπαντες, ὕστερον κληθέντες Ἕλληνες. 3. Τὴν στρατείαν—ξυνῆλθον] ἀντὶ τοῦ συνεστράτευσαν. δεῖ δὲ προσθεῖναι τὴν εἰς, οἷον, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον. Θαλάσσῃ—χρώμενοι] τουτέστιν ἐμπορευόμενοι. 4. Μίνως γὰρ παλαίτατος] διὰ τριῶν συγκρίσεων δείκνυσι τὰ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἀσθενῆ, ἀφ' οὗ ἄνθρωποι μέχρι Μίνω, καὶ ἀπὸ τούτου μέχρι τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν μέχρι αὐτοῦ. τινὲς δ' οὐκ ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ "φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς" πρώτην λέγουσι σύγκρισιν. Ὧν] τὸ ὧν ἀντὶ τοῦ ἐκείνων. 5. Ἑλληνικῆς θαλάσσης] πρότερον γὰρ Καρικὴ ἐκαλεῖτο ἡ θάλασσα. Ἐπὶ πλεῖστον] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος αὐτῆς· ἢ τὸ ἐπιπλεῖστον ἀντὶ τοῦ πάνυ. 6. Κυκλάδων] παρὰ τὸ ἐν μέσῳ ἔχειν τὴν Δῆλον, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ κύκλον τινὰ περὶ αὐτὴν μιμεῖσθαι. εἰσὶ δὲ κατά τινας ιε̄ αὗται, Πάρος, Ἄνδρος, Ἴκαρος, Σκῦρος, Ῥήνεια, Ῥήνη, Δῆλος, Νάξος, Σίφνος, Κέως, Μύκονος, Τῆνος, Κύθνος, Ἄμοργος, Σέριφος· κατὰ δέ τινας ιβ̄, πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἰκάρου, μᾶλλον δὲ πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἀμόργου. 7. Τῶν πλείστων] ὑπακουστέον Ἑλλήνων.

ἦσαν ἀλλήλοις ξυνίεσαν Q. ἀλλήλων ὁμόφρονοι ἦσαν ἀλλήλοις ξυνίεσαν P. ἀλλήλων ξυνήεσαν a.d.i. et correctus E. ξυνήεσαν etiam Jac. Tusanus, cujus lectiones et correctiones Aldinæ Vindobonensi adscriptas edidit Alterus.

3. στρατιὰν A.B.E.I.P.

πλείω A.B.E.F.G.H.L. e.f.h. et pr. g. τὰ πλείω reliqui.

4. ἐξῆλθον e.

μηνος d.

παλαιότατος G.I.L.O. a.c.d. παλαιώτατος H.

Μίνως γὰρ etc.] Minoa maris imperium obtinuisse testantur Aristot. in Polit. l. 2. c. 8. Diodorus Siculus I. 4. Stobæus serm. 42. Strabo I. 10. Apollodorus I. 3. aliique, quos affert Meursius in Creta, lib. 3. c. 3. Huds. Vide Cumberlandi Orig. Gentium Antiquis. p. 299. Wass. Et Selden. Mar. Claus. I. 9. Duk.

5. νῦν] om. b.

θαλάσσης. ἐπὶ τόπου νῦν τὸ πλεῖστον. ἐπὶ πλεῖστον E.

ἐπὶ πλεῖστον] om. a.

7. τῶν πλείστων] om. a.

Κᾶρας ἐξελάσας] Cares a Minoe ejectos e Cycladibus, memoratur Libanio in Antiochica et Isocrati in Panathenaica. Huds. Herodot. I. 28. 171. Wass. Locum hunc de Caribus laudat Serv. ad Virg. Æn. 8, 725. Ληστικὸν habet Thom. Magist. Duk.

ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας· τό τε ληστικὸν, ὡς εἰκὸς, καθῄρει ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ. * οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ πάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἵ τε ἐν τῇ ἠπείρῳ παραθαλάσσιοι καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς· καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις ἥρπαζον, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς

donesque coërcuit.

5. Antiquitus enim et Græci et barbari prædabantur; more olim non ignominioso, etiam Auctoris ætate Locris Ozolis, Ætolis, Acarnanibusque usitato, quare armati prodeunt.

1. Ἐγκαταστήσας] ποιήσας κατὰ μέρος, οὐ πάντας ὁμοῦ. Τό τε ληστικόν] ληστικὸν τὸ σύστημα, ἤγουν τοὺς λῃστάς· λῃστρικὸν δὲ τὸ κτῆμα. 3. Τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ] ἡ γὰρ μὴ λῃστευομένη πλείους φέρει προσόδους. Οἱ γὰρ Ἕλληνες] τὴν αἰτίαν τοῦ λῃστεύειν ἐπάγει νῦν. 4. Ἐν τῇ ἠπείρῳ] ἤπειρος τριχῶς λέγεται. ἡ πᾶσα γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θαλάσσης, ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχήν, καὶ μέρος τι τῆς.....Κεφαληνίαν. 7. Οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων] εἶπε γὰρ ἀτειχίστων ὄντων, ὥσπερ ἦν ἡ Ἀττικὴ πάλαι, κατὰ κώμας οἰκουμένη. 10. Ἥρπαζον] ἐλῄστευον, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν ἐβίουν. Τὸν πλεῖστον τοῦ βίου] οὕτω Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου. 11. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην] ἤγουν οὐκ αἰσχροῦ νομιζομένου τοῦ λῃστεύειν. 13. Καλῶς] ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως· οὔτε γὰρ βοῦν ἀρο-

1. ἡγεμονίας B.
λῃστρικὸν I.N.O.P.a.c.d.e.f.i.
2. καθαίρει L. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 242. Plato Menexen. p. 391, 9. ed. Berolin.
ἐδύνατο N.f.
3. τοῦ] τὸ a.
4. οἵ τε] ὅσοι a.
6. μᾶλλον] om. a.
ἐπ'] πρὸς a.
8. αὐτῶν A.B.E.F.H.L.N.O. om. I.e. ceteri αὐτῶν.
εἵνεκα L.
10. Vid. Suidam in κώμην, et Küsteri Notas. Hesych. κῶμαι, ἀγυιαὶ, ῥύμαι. apud quem in κῶμα, pro κοίμισμα et λιθώδης, repone κοίμημα et ληθώδης. Vid. Suid. et Etym. M. in κῶμα. Wass.
οἰκουμένας F.
τὸν] τὸ I.L.N.d.e. et γρ.Q.
πλεῖστον πόρον τοῦ P.
11. — χοντος —— p. 17, τὰ πρὸ αὐτῆς] om. i.
πω] που e.g.
τούτου] om. a.
12. δόξης] τιμῆς P.Q.
13. Laudat h. l. Suidas v. καλῶς. Wass.
καλὸς E.

τοῦτο δρᾷν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λῃσταί εἰσιν, ὡς οὔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδιζόντων. ἐλῃΐζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας καὶ τὴν ταύτῃ ἤπειρον. τό τε σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἠπειρώταις ἀπὸ

6. τῆς παλαιᾶς λῃστείας ἐμμεμένηκε· * πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλὰς

Qui mos arma gerendi ἐσιδηροφόρει διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσ-

τῆρα ἐλεηλάτουν, ἢ ἔκλεπτον νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν λῃστείαν. Ὅμηρος· οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα. (Od. 9, 254.) 4. Οὐκ ὀνειδιζόντων] τῶν ἐρωτωμένων, ἢ τῶν ἐρωτώντων· διχῶς γὰρ ὁ νοῦς. 10. Ἐσιδηρο-

1. Οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν] Exstat testimonium apud plurimos, imprimis vero antiquissimum Homerum, Odyss. 3, 71. et Hymn. Apollinis 452. ubi Scholiastes: οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Huds. Add. Eustath. in Od. γ'. p. 1457. et Justin. 43, 3. ibique Bern. Duk.

Πύστεις] Inter Thucyd. γλωττώδη ponit Suidas in περιωπή. ἐρώτησις etiam expl. Hesych. D. Halic. Ant. I. 81. εἰδέναι κατὰ ΠΥΣΤΙΝ τοῦ τρέφοντος. Sic MS. Vatic. v. eundem de Thucyd. §. 29. Gloss. πύσμα percontatio. Eurip. Electra 690. ἢ μὲν ἔλθῃ ΠΥΣΤΙΣ εὐτυχὴς σέθεν, Ὀλολύζεται πᾶν δῶμα. a πεύσω πύστις, ἡ δι' ἀκοῆς μάθησις. Eustath. ad Odyss. α'. Wass. Grammatici quidem discrimen statuunt inter πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾷν, item inter πύστιν et ἐρώτησιν, ita ut ex eorum sententia non videatur dici posse πύστιν ἐρωτᾷν. Sed non credo Scriptores Græcos se semper illorum dictatis adligare. Certe Lucian. Pseudom. p. 767. promiscue πύστιν et ἐρώτησιν, πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾷν dicit. Deinde, si jam πύστεις accipiamus pro ἐρωτήσεις, cur ineptius sit dicere ἐρωτήσεις ἐρωτᾷν, quam πύστεις πυνθάνεσθαι, quod est ap. eumd. l. d. et infinita alia hujus generis in utriusque linguæ Scriptoribus? Locum hunc Thucydidis ante oculos habuit Philostrat. Vit. Apollon. II. 29. Duk.

3. Ὡς οὔτε—ὀνειδιζόντων] Demetrius Phalereus §. 25. et legit οἷς τε. v. Sextum Pyrrh. Hypot. III. 24. Wass.

ὑπαξιούντων A.

4. εἰδέναι] om. a.

5. τοῦδε τὰ πολλὰ f.

7. Αἰτωλοὺς] Ætoli olim prædones. Polyb. 4. 377. Wass.

ταύτης Q. ταύτην I.

8. Σιδηροφορεῖσθαι] Huc spectat Ammianus M. XXIII. ult. v. Aristot. 2. Polit. VI. Wass. Adde Petit. Leg. Attic. p. 125. et 561. Duk.

φαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους, καὶ ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων. ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τόν τε σίδηρον κατέθεντο καὶ ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὸ ἁβροδίαιτον οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κε-

olim omnibus Græcis erat communis. Athenienses primi arma deposuerunt, mollioremque vitæ rationem receperunt; Lacedæmonii autem primi mediocri vestimento usi sunt.

φόρει] ὅθεν τὰς μαχαίρας μαυλίας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, οἷον ὁμαυλίας. 4. Ἐν τοῖς] ἐν τούτοις, ποιητικῶς. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. 5. Ἀνειμένῃ] τρυφηλῇ καὶ ἀνθηρᾷ. 6. Ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν] ἀντὶ τοῦ μετέστησαν εἰς τρυφῶσαν δίαιταν, τὸν σίδηρον καταθέμενοι. Οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων] ἀντίπτωσίς ἐστιν, οἱ εὐδαίμονες τῶν πρεσβυτέρων. ὑπερβατὸν, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον. 8. Χιτῶνάς τε λινοῦς] οὐ πολὺς χρόνος ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο φοροῦντες χιτῶνας λινοῦς, καὶ τέττιγας χρυσοῦς ἐξαρτῶντες τῷ τῶν τριχῶν πλέγματι. 9. Ἐνέρσει κρωβύλον] ἐν ἔρ-

3. ταῦτα] ἄττα Wyttenbach. Select. Hist.

οὕτω ἔτι P.Q.

4. καὶ] om. d.

ὁμοίως I.Q.

δὲ] μὲν Q. τε e.

5. Ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ] *Soluta, neque certis legibus adstricta vivendi ratione*; illustrat Wyttenb. Anim. ad Jul. Or. I. Bibl. Crit. Vol. III. P. I. p. 68. sive ex edit. Schaeferi (Lips. 1802.) p. 159.

6. τρυφερώτατον I.c.

8. λινους A.g.

Καὶ χρυσῶν τεττίγων, &c.] Hic capillorum congestus mulieribus Romanis (nam et illæ crines ad verticem convolutos gestabant) vocabatur Tutulus, ut auctor est M. Varro. Vide Æliani Var. Hist. l. 4. c. 22. et Kuhnii notas. Brodæum in Epigramm. l. 6. p. 573. Junium de Coma, Nic. Loënsis Miscell. et Meursium de Fort. Att. l. 1. c. 1. Huds. Locum tangit Eustath. ad Il. 3. 395. d. et rationem cultus de Ino addit quasi ex nostro. Wass.

9. ἐνέρσει A.B.E.F. et Parisini omnes. vulgo ἐν ἔρσει.

κρωβύλων A.F.a.c.f.g. cum Sch. Aristoph. (Nub. 980.) κρωβύλην B.

Κρωβύλον] εἶδός τι ἐμπλοκῆς. Harpocrat. unde Etymologus v. κρώβυλος. Κορδύλην vocant Cyprii, Persæ Κίδαριν. Idem v. ἐγκεκορδυλημένος. Vide Anthol. VI. 22. Xenoph. Cyr. V. 352. et Lucian. Lexiph. Pollucem II. 30. Κρ. Cinnus Glossæ. usus est D. Halic. Etiam in V. H. Ælianus. Suidas in κρώβυλος, κρωβύλους ἀναδούμενοι, et ἐνέρσει ποικίλων κρωβύλων. Hinc emendes licet et ἐνέρσει, in τεττιγοφόροι. Hunc beatulorum cultum ridet haud inele-

φαλῇ τριχῶν· ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κατέσχε. μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι ἰσοδίαιτοι μάλιστα κατέστησαν. ἐγυμνώθησάν

σει, ἢ ἐν εἰσέρσει, ἢ ἐν πλοκῇ. κρωβύλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν κρωβύλος, τῶν δὲ γυναικῶν κόρυμβος, τῶν δὲ παίδων σκορπίος. Ἐν ἔρσει, ἐν ἀναδέσει, παρὰ τὸ εἴρειν. Ἐνήλλαξε τὴν πτῶσιν, ἀντὶ τοῦ χρυσοῦς τέττιγας. ἐφόρουν δὲ τέττιγας διὰ τὸ μουσικὸν, ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι· καὶ γὰρ τὸ ζῶον γηγενές. 2. Μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι] λείπει ἡ τῇ, ἵν' ᾖ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον. πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίαιτοι κατέστησαν. 4. Τοὺς πολλοὺς] τοὺς πένητας. 5. Ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι] ἐν τοῖς ἀγῶσι δηλονότι·

ganter Strato Epigramm. 34. Οἱ πρέσβύτεροι—τριχῶν Schol. Hermogenis p. 393. Conf. Antiphanem in Antæo. Τριχῶν abundat etiam apud Eurip. Iphig. Aul. Μήτ'—πλόκαμον ἐκτέμῃς ΤΡΙΧΟΣ. Hinc etiam corrig. Etymologus V. ἀνείρειν. Wass. Ubi ex h. l. laudat ἀνέρσει. At in ἔνερσις, ἐνέρσει· nam non dubito, quin ibi ad h. l. respexerit. Et sic præter Suidam et Varin. in ἔνερσις, etiam Clem. Alex. II. Pædag. p. 199. Καὶ κρώβυλον, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, ἀνεδοῦντο χρυσοῦν, (χρυσῶν recte emendavit Episcopus Oxon.) ἐνέρσει τεττίγων κοσμούμενοι· ubi mihi suspecta sunt illa, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, tanquam a studioso quodam, qui verba Lexicographorum, nam apud eos hæc leguntur, ad marginem transcripserit, profecta. Paullo ante οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων sunt *grandes jam natu inter opulentos*, non, ut Schol. et Interpretes Latini accipiunt. Ita Perizon. ad Ælian. IV. Var. Hist. 22. Sed in re non multum interesse utro modo vertas, nec facile quemquam τοὺς πρεσβυτέρους pro *hominibus tempore antiquioribus* accepturum, puto. Ceterum an ex Herodot. II. 36. sine controversia possit confici, hunc morem adhuc obtinuisse apud Athenienses, quo tempore Historiam scribebat Herodotus, quod putat Salmas. in lib. de Coma p. 542. quærant alii. Duk.

1. Καὶ Ἰώνων] Poll. VII. 71. λινοῦς χιτὼν, ὃν Ἀθηναῖοι ἐφόρουν ποδήρη, καὶ αὖθις Ἴωνες. add. Clem. Alex. l. d. et Excerpt. Peiresc. p. 234. Duk.

2. ἐπὶ πολὺ αὕτη] αὕτη ἐπὶ πολὺ f. κατασκευὴ A.B.P.h. παρασκευὴ g. in F. spatium relictum inter articulum et σκευή.

4. τἄλλα f.

5. Ἰσοδίαιτοι] Vid. Spanh. ad Julian. Orat. I. p. 134. Quæ mox sequuntur, ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, illustrant Casaub. ad D. Hal. p. 475. et Perizon. ad Ælian. III. Var. Hist. 38. Ἀποδῦναι inter verba propria Gymnasiorum ex h. l. memorat Poll. III. 153. D.

Ἐγυμνώθησαν] Πρῶτοι non ni

τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο· τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο, καὶ οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται. ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρ-

καὶ γὰρ περὶ τὰ αἰδοῖα ἐζώννυντο. Ὅμηρος· Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε Μαρναμένους. (Od. 18, 30.) Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει εἴρηται. 1. Λίπα] τὸ λίπα Ὅμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον, οὗτος δὲ ὄντως αὐτὸ ὀνομάζει. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα, Ὀρσίππῳ Μεγαρεῖς μεγαλόφρονι τῇδ' ἀρίδηλον Μνῆμα θέσαν, φάμᾳ Δελφίδι πειθόμενοι· Πρῶτος δ' Ἑλλήνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη Γύμνος, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐπὶ σταδίῳ. Ἰστέον ὅτι περὶ τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἀσθένειαν τῶν ἀρχαίων παραδίδωσιν (ἀδιάφορον γὰρ τὸ γυμνοὺς ἢ ἐζωσμένους ἀγωνίζεσθαι πρὸς δύναμιν) ἀλλὰ μόνον ὅτι ὁμοίως διῃτῶντο τοῖς βαρβάροις. τὸ δὲ ἑξῆς· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται. 5. Ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς] ἔν τισι τῶν βαρβάρων. 6. Ἆθλα] ἆθλος

mis urgendum est; Cretenses enim fuere primi, a quibus Lacedæmonii, ut alia, hunc morem acceperunt, si quidem fides habenda est Platoni, Reip. L. V. p. 452. ὅτε ἤρχοντο τῶν γυμνασίων πρῶτον μὲν Κρῆτες, ἔπειτα Λακεδαιμόνιοι. Laudavit h. l. Thuc. Dionys. de jud. Thuc. p. 856. Gottl.

1. λίπος c.

Λίπα] Pro λιπαρὸν Suidas h. v. et λίπα ἀλείφονται ex Æliano adducit. v. Hesych. λίπα, ὗφα, ἄλειφα οὐ κλίνονται inquit Etymologus in ἄλειφα. Wass. add. Eustath. ad Od. ζ'. p. 1560. Duk.

2. γυμνάσθαι I.

ὀλυμπικῷ L.

3. Διαζώματα ἔχοντες] Subligaculi meminit Homerus, et in alio insigni loco præter istum a Scholiaste citatum, sc. Il. 23, 683. Vide Fabri Agonisticon, l. 2. c. 2. 3. 4. Huds. Διαζώματα—ἠγωνίζοντο. Magister in ζῶμα. Wass. De Ὀλυμπιακὸς et Ὀλυμπικὸς leg. quæ disputat Küster ad Aristoph. Plut. 583. add. infr. V. 49. Duk.

4. καὶ οὐ πολλὰ] καὶ πολλὰ Meurs. de Arch. Athen. 1, 6.

πεπαύνται Reiskius.

5. καὶ] om. L.O.

τοῖς] om. e.

6. τίθενται e.

7. Διεζωσμένοι] Suidas in σέσωσται legit διεζωμένοι, et σεσωμένος pro σεσωσμένος. Vid. Vossium ad Catullum 321. Wass.

8. νῦν] om. g.h.

Propter prædationem urbes vel muniebantur, vel remotioribus a littore locis condebantur.

7. βαρικῷ διαπώμενοι. * Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ᾠκίσθησαν καὶ ἤδη πλοϊμωτέρων ὄντων, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχεσιν ἐκτίζοντο καὶ τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον, ἐμπορίας τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ἕκαστοι ἰσχύος· αἱ δὲ παλαιαὶ διὰ τὴν λῃστείαν ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσαν ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ᾠκίσθησαν, αἵ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἠπείροις (ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν), καὶ μέχρι τοῦδε ἔτι ἀνῳκισμένοι εἰσί.

Nec minime insulani prædationem exerce-

8. * καὶ οὐχ ἧσσον λῃσταὶ ἦσαν οἱ νησιῶται, Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες· οὗτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων ᾤκισαν. μαρτύριον δέ· Δήλου γὰρ

ὁ ἀγών, ἀρσενικῶς· ἆθλον δὲ τὸ ἔπαθλον, οὐδετέρως. 2. Πλοϊμωτέρων] ἀδείας τυχοῦσαι τοῦ πλεῖν. ἡ δὲ σύγκρισις πρὸς τοὺς ἀρχαίους. Περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι] πανταχοῦ τοὺς παρὰ θάλατταν ἀνθρώπους εὐπορωτέρους λέγει εἶναι. 3. Τείχεσιν ἐκτίζοντο] λείπει ἡ σὺν, ἵνα ᾖ, σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο. 5. Προσοίκους] τὸ πρόσοικος ἐπὶ πόλεως οἰκειότερον μᾶλλον τοῦ ὅμορος· ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται. 6. Διὰ τὴν λῃστείαν] διὰ τὸ λῃστεύεσθαι. Ἀντισχοῦσαι] μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖσαι. 8. Ἔφερον] τὸ ἔφερον, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον, ἐλῄστευον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. 9. Κάτω] ἤτοι ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἑξῆς, τῶν ἄλλων ὅσοι κάτω ᾤκουν, ὄντες οὐ θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. 10. Οὐχ ἧσσον] ἀντὶ τοῦ λίαν.

1. νεώτατοι I.c.e.

2. πλοϊμωτέρων A.B.E. vulgo πλωϊμωτέρων. Sic I, 8. A.B.E. πλοϊμώτερα; I, 28. A.B.C.F.g. et II, 13. A.B.F.I.K.g. πλοΐμους; I, 50. A.B.C.g. πλοΐμοις; I. 52. iidem πλόϊμοι.

περιουσίαν P.

6. ἀντισχοῦσαν B.E.G.L.O.6. f.i. vulgo ἀντισχοῦσαι.

8. Ἔφερον] Suidas in φέρειν, ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττον. Wass.

9. ὄντες οὐ θ.] οὐ θ. ὄντες c.

κάτω ᾤκουν] κατῴκουν I.

10. ἔτι] om. F.N.h.

ἀνῳκισμέναι Wyttenbach. et Coraes.

Καὶ οὐχ ἧσσον] Priscian. 18, 1195. ἧττον, ἀντὶ τοῦ, καὶ μᾶλλον ἐλῄστευον. Vid. Diodorum I. et Tournefort. Itinerar. l. 154. Wass.

ἧττον c.

11. Νησιῶται, Κᾶρές τε, &c.] Cares olim fuisse insulanos clare testatur Strabo, lib. XII: illosque Phœnicibus successisse tradit Conon, istis verbis: Φοινίκων δ' ἐκπεσόντων, Κᾶρες ἔσχον. ὅτι καὶ τὰς ἄλλας νήσους περὶ τὸ Αἰγαῖον ᾤκησαν. Vide Meursii Cretam et Rhodum. Huds.

ὄντες] om. G.

12. ᾤκισαν B.K.Q.c.g.i. et cor-

καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἥμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένῃ καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι. καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ πλοϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους· οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ, ὅτε περ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατῴκιζε, καὶ οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι βεβαιότερον ᾤκουν, καί τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι. ἐφιέμενοι γὰρ τῶν κερδῶν οἵ τε ἥσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν, οἵ τε δυνατώτεροι περιουσίας ἔχοντες προσεποιοῦντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πόλεις. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες ὕστερον χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσαν.

bant. Post Minoëm autem, cujus classis mare tutum præstitit, validiores opibus civitates sibi subjecerunt infirmiores.

* Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προύχων, 9. Agamem-

3. Γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ] Κᾶρες πρῶτοι εὗρον τοὺς ὀμφαλοὺς τῶν ἀσπίδων καὶ τοὺς λόφους. τοῖς οὖν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπιδίσκιον μικρὸν καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὑρέσεως· καὶ ἐκ τούτου ἐγνωρίζοντο οἱ Κᾶρες. οἱ δὲ Φοίνικες ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ταφῆς· τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποιούντων ὀρθὴν τοὺς νεκροὺς, οἱ Φοίνικες ἐξεπίτηδες ἐπὶ δύσιν. |ἵνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικὸν, εἶπε Κᾶρας καὶ Φοίνικας. Ὑπὲρ ἥμισυ] οὐ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἥμισυ, ἀλλὰ τῶν Φοινίκων. οἱ γὰρ Ἕλληνες ἔκαιον τὰ σώματα. 5. Καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνω Ἀττικόν. 6. Ἀνέστησαν] ἀνάστατοι ἐγένοντο. 10. Καὶ τείχη περιεβάλλοντο] καὶ τοῦτο ἐπανάληψις· προεῖπε γὰρ, τείχεσιν ἐκτίζοντο. 16. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ]

recti F.G. ceteri ᾤκησαν.
1. καθαιρουμένης I.H.N.c.
τῷδε] om. O.
2. ἀφαιρεθεισῶν L.O.P.
τεθνηκότων a.
ἐν τῇ νήσῳ] margo P.
3. ὑπὲρ ἥμισυ] ἐν ἐρύμασι Quintilian. 9. 4. p. 852. Burm.
4. ξυντεθαμμενῇ A.H.a. ξυντεθαμμένοι I.K.L.N.O.P.d.e. ξυντεταμμένῃ b.c.
νῦν ἔτι] καὶ νῦν ἔτι a. νῦν d.g.

7. ὅτιπερ a.
8. περὶ g.h.
9. κτῖσιν H.
10. περιεβάλοντο c.
ὡς πλ. ἑ. γ.] om. f.
11. τῶν] om. N.
12. τὴν] om. c.
14. ὕστερον A.B.E.F.H.I.K.N.Q.a.c.f.g. ὑστέρῳ ceteri.
16. Ἀγαμέμνων—προύχων] Hermogenes. Wass.
τῶν τότε δυνάμει] δυνάμει τῶν

nonis imperium amplissimum et in Peloponneso et in insulis, unde sit partum.

καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὅρκοις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι. λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πέλοπά τε πρῶτον πλήθει χρημάτων, ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιποιησάμενον τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν, καὶ ὕστερον τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω ξυνενεχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, Ἀτρέως δὲ μητρὸς ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῷ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ὅτ᾽ ἐστράτευε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ οἰκεῖον Ἀτρεῖ· τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον, καὶ ὡς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς, βουλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ἅμα

τὸ ἑξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι. 3. Καὶ οἱ τὰ σαφέστατα] ὁ νοῦς τοιοῦτος· Λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμῃ σαφέστατα δεδεγμένοι. ἵν᾽ ᾖ ἐπίῤῥημα τὸ σαφέστατα. 4. Πέλοπά τε πρῶτον] τὸ ἑξῆς, Πέλοπά τε πρῶτον ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν. τὸ πρῶτον πρὸς τὸ πλήθει χρημάτων. 6. Τὴν ἐπωνυμίαν] Ἀπία γὰρ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος· Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης. (Il. 1, 270.) Πελοπόννησος γὰρ νῦν καλεῖται. 7. Καὶ ὕστερον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγουσι. 8. Ὑπὸ Ἡρακλειδῶν] οὐχ ὅτι ὑπ᾽ αὐτῶν μόνον ἐφονεύθη, ἀλλ᾽ ὅτι δι᾽ αὐτούς. 9. Ἀτρέως δὲ μητρὸς] Ἀστυδάμεια μήτηρ Εὐρυσθέως, ἀδελφὴ Ἀτρέως. 12. Τὸν πατέρα] τὸν Πέλοπα. ὁ γὰρ Πέλοψ τὸν Χρύσιππον τὸν υἱὸν ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Ἀτρεὺς, φοβούμενος μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃ, ἔφυγεν. 13. Ἀνεχώρησεν] ἀντὶ τοῦ τότε L.O.P.Q.

1. Τυνδάρεω ὅρκοις] Vid. Plutarchus in Theseo, Apollodorus, lib. 3. Pausanias in Laconicis, p. 108. et Scholiastes Sophoclis ad Ajac. p. 63. Ed. Steph. Huds.

4. τε om. N.

5. ἀπόρους ἀνθρώπους c.

7. ὁμοίως g.h.

καὶ] om. f.

τοῖς ἐκγόνοις οἷον ἀτρεῖ ἀγαμέμνονι ἔτι A.B.E.F.d.g. et, qui ατρειων habere dicitur, h.

μεῖζον d. om. F.G.H.a.c.e.

8. Ξυνενεχθῆναι] Schol. Camer. exponit per εὐτυχηθῆναι. Wass. Etiam H.g. habent Scholion ἀντὶ τοῦ εὐτυχηθῆναι, ἢ συναχθῆναι. Duk.

10. Εὐρυσθέως—παραλαβεῖν] D. Halic. p. 136. in quibus inquit σκολιὰ, καὶ πολύπλοκος, καὶ δυσεξέλικτος ἡ τῶν ἐνθυμημάτων κατασκευὴ γίνεται. Wass.

11. τε] om. e.

12. φεύγοντα τὸν πέλοπα τὸν πατέρα E.

δυνατὸν δοκοῦντα εἶναι καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα, τῶν Μυκηναίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε τὴν βασιλείαν Ἀτρέα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσειδῶν τοὺς Πελοπίδας μείζους καταστῆναι. ἅ μοι δοκεῖ Ἀγαμέμνων παραλαβὼν, καὶ ναυτικῷ [τε] ἅμα ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας, τὴν στρατείαν οὐ χάριτι τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγὼν ποιήσασθαι. φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχὼν, ὡς Ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. καὶ ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει εἴρηκεν αὐτὸν

Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν·

οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων (αὗται δὲ οὐκ ἂν πολλαὶ εἴησαν) ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ

ἐπανῆλθεν. 1. Τεθεραπευκότα] χρήμασι δηλονότι. 3. Τῶν Περσειδῶν] Ὅμηρος· Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηΐδαο. (Il. 19, 123.) ὁ δὲ Ἀτρεὺς Πελοπίδης. 4. Ἃ] τὰ δύο σκῆπτρα. 6. Οὐ χάριτι] Ὅμηρος· χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες (Od. 5, 307.) 7. Ναυσί τε] λείπει σὺν ναυσί τε. 8. Καὶ Ἀρκάσι] τὸ ἑξῆς, πρὸς δὲ καὶ Ἀρκάσι παρασχών. 9. Ἱκανὸς] διὰ τοῦ ἱκανὸς τὸ ἀξιόπιστον τοῦ ποιητοῦ παρέστησεν. 12. Οὐκ ἂν οὖν νήσων] συλλογισμὸς τὸ σχῆμα. Ἀγαμέμνων ἦρχε μὲν τοῦ Ἄργους καὶ τῶν περὶ αὐτὸ νήσων, ἐπέκεινα δὲ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ἄργους νήσων, ἦρχε καὶ ἑτέρων νήσων πολλῶν, αἳ οὐκ ἂν ἦσαν πολλαὶ, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχεν ὁ Ἀγα-

1. τῶν] om. c.

5. ναυτικὸν d.

τε om. g. δὲ reponebat Reiskius.

ἐπιπλέων pr. F.

6. στρατιὰν A.B.E. et plerique omnes.

τὸ πλεῖον] μᾶλλον K. τὸ πλεῖστον a.

7. πλείσταις] Fuerunt qui πλεῖστος legerent.

αὐτὸς] om. a.

9. ἱκανὸς τοῦτο τεκμ. K.

Εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι] Dictionem Thucydideam ab aliis scriptoribus hinc sumtam notavit Wyttenb. Bibl. Crit. Vol. I. P. III. p. 49. Addit in not. h. l. Euseb. Præp. Ev. III. 103. C. εἴ τῳ ἱκανὸς πιστώσασθαι Πλάτων.

Ἐν τοῦ σκήπτρου] Il. 2, 108. Sceptrum hoc fuit hasta, quam Chæronenses tanquam Deum venerati sunt. v. Pausan. IX. 40. p. 795. Ita Sceptrum Jovis in gemmis est *hasta pura*. v. Lipperti Diactylioth. p. 7. Gottl.

10. αὐτὸν] om. Q.

11. ἔξω τῶν π.] τῶν π. ἔξω a.

13. τι] om. a.

ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς.

10\. Neque illud quidem dubium, bellum Trojanum omnibus superioribus bellis majus, hoc autem Peloponnesiaco minus fuisse, etiamsi Homero fidem habeamus.

* καὶ ὅτι μὲν Μυκῆναι μικρὸν ἦν, ἢ εἴ τι τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιόχρεων δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκριβεῖ ἄν τις σημείῳ χρώμενος ἀπιστοίη μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον, ὅσον οἵ τε ποιηταὶ εἰρήκασι καὶ ὁ λόγος κατέχει. Λακεδαιμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τά τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως προελθόντος πολλοῦ χρόνου τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι (καίτοι Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγοῦνται καὶ τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν· ὅμως δὲ οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως οὔτε ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένης, κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ

μέμνων, δι' οὗ τούτων κρατεῖν ἠδύνατο. 1. Εἰκάζειν δὲ χρὴ] εἰ γὰρ τὰ οὕτως ὑμνούμενα εὐτελῆ ἦν, πόσῳ μᾶλλον τὰ πρὸ αὐτῶν; 4. Οὐκ ἀκριβεῖ] οὐ γάρ ἐστιν ἀκριβὲς σημεῖον τὸ ἐκ τῶν τόπων τὰς δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων στοχάζεσθαι. 5. Μὴ γενέσθαι] Ἀττικῶς τὸ μὴ ἐνταῦθα παρέλκει. 6. Λακεδαιμονίων γὰρ] τὸ σχῆμα κατὰ ὑπόθεσιν. καταρᾶται δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις λεληθότως. 7. Ἡ πόλις] ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη. Τά τε ἱερὰ] εὐσεβῶς λέγει τὰ ἱερά. 10. Πελοποννήσου] Πελοποννήσου αἱ πέντε μοῖραι Λακωνικὴ, Ἀρκαδικὴ, Ἀργολικὴ, Μεσσηνιακὴ καὶ τῆς Ἤλιδος. ἀποθανόντος δὲ Κρεσφόντου ἔσχον τὴν Μεσσηνιακὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 11. Δύο μοίρας] Λακωνικὴν καὶ Μεσσηνιακήν. Τῆς δε ξυμπάσης ἡγοῦνται] Ἰστέον ὅτι τῆς Ἀργολικῆς οὐκ ἦρξαν, ἀλλὰ συνεκδρομικῶς εἶπε. τὸ ἑξῆς, ὅμως δὲ φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα, πόλεως καὶ εὐτελοῦς, καὶ οὔτε συνοικισθείσης, καὶ τὰ ἑξῆς. 13. Πο-

1\. στρατιᾷ plerique omnes.
2\. Μυκῆναι] Huc respexit Scholiastes Hermogenis. p. 62. Wass.
3\. ἀξιόχρεον E.
5\. οἵ τε] τε οἱ K.d. οἱ e.
6\. Λόγος κατέχει] Vid. Valck. ad Eurip. Hippol. p. 322. Gottl.
7\. ληφθείη A.B.K.g.
τά τε] τὰ L.g. τὰ ταύτης e. ταύτῃ I.
8\. πολλὴν γὰρ ἂν L.
9\. πολλοῦ] τοῦ πολλοῦ H. τοῦ g.
11\. μοίρας] δυνάμεις L.O.P.Q.
12\. συμμάχων I.
δὲ] om. L.O.P.Q.
13\. Πολυτελέσι] Exscripsit Schol. Suidas in πολυτέλες. Wass.
14\. Κατὰ κώμας] Suidas v. κώμη (p. 364.) Εἴρηκε δὲ Θουκυδίδης τοὺς δήμους κώμας ἐν πρώτῃ. Κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα. Gottl.

οἰκισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα), Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως ἢ ἔστιν. οὔκουν ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζειν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν, τῇ Ὁμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν, ἣν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμῆσαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα. πεποίηκε γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν Βοιωτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτήτου, πεντήκοντα, δηλῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας· ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. αὐτερέται δὲ

λυτελέσι] πολυδαπάνοις· τέλος γὰρ τὸ ἀνάλωμα. 1. Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο] ἐξ ὑποθέσεώς φησι περὶ Λακεδαιμονίων τὸ, εἰ ἡ πόλις αὐτῶν ἐρημωθείη καὶ τὰ ἱερὰ λειφθείη. ἐπεὶ πῶς ἂν περὶ Ἀθηνῶν, Ἀθηναῖος ὢν, καταρώμενος τὸ αὐτὸ εἴρηκεν; ὥστε μάτην ἡ παραγραφὴ τέθειται, ὅτι λεληθότως ἐπαρᾶται τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀλλότριον γὰρ τοῦτο τῆς τοῦ συγγραφέως ἴσμεν προθέσεως. 3. Ἢ ἔστιν] τὸ ἢ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἤπερ. Ἢ ἔστιν] τὰ κατὰ Μυκήνην καὶ τὸν στόλον τὸν εἰς Τροίαν. ἡ διάνοια, ἐρημωθείσης τῆς μὲν τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως, μείων φαίνοιτο ἡ δύναμις γεγονέναι τῆς ἔπειτα· τῆς δὲ τῶν Ἀθηναίων, μείζων ἢ νῦν ἐστί. 9. Πεποίηκε] ἀνεπιτηδείως τὸ ποιητὴς πεποίηκεν· ὥσπερ λέγομεν τὸ φιλόσοφος ἐφιλοσόφησε. Χιλίων] ὁ μὲν Εὐριπίδης (Androm. 106. Or. 352. Electr. 2.) καὶ Λυκόφρων (210.) χιλίας ναῦς λέγουσι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαγεῖν, ὁ δὲ Ὅμηρος χιλίας ἑκατὸν ἑξήκοντα ἕξ. 12. Ἄλλων] ἀνδρῶν δηλονότι· ἔστι γὰρ

1. ὑποδεεστέρα] Fortasse retracto accentu leg. ὑποδεέστερα.

3. τῆς πόλεως] om. I.e.

ἢ] ἡ E.

5. στρατείαν F.H.P.a.c.e. στρατειὰν K.

7. αὖ] δ' αὖ e.

καὶ ἐνταῦθα g.

8. μείζω a.

κοσμήσειν K.

9. Χιλίων καὶ διακοσίων] Scholiast. hic ex Homero, ut ait, 1166. numerat. Eustathius ad Il. β'. 358. ex Catalogo Homeri 1186. Varie proditus est numerus. Vid. Cerd. ad Virg. II. Æn. 298. et Meziriac. ad Ovid. Epist. Hermion. p. 319. De Bœotorum navibus est apud Poëtam in Catalogo v. 16. et de Philoctetæ ibid. v. 226. Duk.

13. Pollux I. 95. Αὐτερέτας (ita enim legend. ex Cod. Palatino) Θουκυδίδης ὠνόμασε τοὺς καὶ ἐρεττοντας καὶ ἀπομαχομένους· περίνεως δὲ καλεῖ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας. Huds.

ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες, ἐν ταῖς Φιλοκτήτου ναυσὶ δεδήλωκε· τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους. περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει, ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν, οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας, ἀλλὰ τῷ παλαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς μεγίστας δ' οὖν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι οὐ πολλοὶ φαίνονται ἐλθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι.

11. Non autem * αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία

καὶ ἀνδρῶν παρ' αὐτῷ κατάλογος. 2. Προσκώπους] τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας, τοὺς κωπηλάτας. 3. Περίνεως] τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον δούλους. 4. Ἐν τέλει] οἷον Μηριόνου, Πατρόκλου, καὶ τῶν τοιούτων ἐν τέλει. 6. Οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα] οὐκ ἦν, φησὶ, σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν. Τῷ παλαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον] τὰ γὰρ τῶν ληστῶν πλοῖα οὐκ ἦσαν σεσανιδωμένα, ἀλλὰ καὶ κάτω ἐκαθέζοντο, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι αὐτοὺς πλέοντας. ἦν οὖν διὰ τοῦτο κοιλότερα. 8. Τὸ μέσον σκοποῦντι] μέσον τῶν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τῶν πεντήκοντα ἐστὶν ὁ ὀγδοήκοντα πέντε· συνάγεται οὖν ὁ τῶν χιλίων διακοσίων νεῶν τῶν ἀνδρῶν ἀριθμὸς, μυριάδων δέκα καὶ δισχιλίων.

1. ναυσὶ] om. e.

2. Τοξότας] Homer. Il. 2, 227. Τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Duk.

πρὸς κώπην g.

3. Περίνεως] Suidas h. v. Wass. et in Πρωτόνεως. Duk.

δὲ] om. g.

Ἔξω τῶν βασιλέων] Id est, χωρὶς, Thom. Magist. in ἔξω. Scholiastes Thucydidis III. 61. et V. 26. exponit ἄνευ. Duk.

τῶν] om. K.

5. περαιώσασθαι Q.g. περαιώσασθαι K.d.

7. ληστρικώτερον a.

8. δ' οὖν] οὖν N. γοῦν ceteri. Utroque aptius visum est quod de conjectura reposui.

ναῦς] om. a.

Τὸ μέσον] Hunc locum ob oculos habuit Eustath. p. 260. a. Wass. et p. 329. Duk.

9. πολὺ a.

ἐλθόντες A.B.E.F.H. a.c.e.f.g. h. δὲ ἐλθόντες N. vulgo ξυνελθόντες.

10. κοινοὶ d.

Αἴτιον] Hermogenes cap. 13. περὶ μεθόδου δεινότητος, αἴτιον ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία, ὅσον ἡ ἀχρηματία. Non est infrequens in talibus concisum genus loquendi. supr. cap. 9. τῶν τότε δυνάμει προὔχων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὅρκοις—et cap. 138. γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας, καὶ ὅσος οὐδεὶς πω Ἑλλήνων. Nec desunt exempla aliorum Scriptorum. Eodem modo καίπερ, vel καίτοι ante ὅμως sæpe deesse observat Stephanus, cap. 9. Sed omnes MSS. et Edd. tuentur vulgatum. Duk.

τοσαῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία. τῆς γὰρ τροφῆς ἀπορίᾳ τόν τε στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύσειν, ἐπειδή τε ἀφικόμενοι μάχῃ ἐκράτησαν (δῆλον δέ· τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο), φαίνονται δ᾽ οὐδ᾽ ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς Χερσονήσου τραπόμενοι καὶ λῃστείαν τῆς τροφῆς ἀπορίᾳ. ᾗ καὶ μᾶλλον οἱ Τρῶες αὐτῶν διεσπαρμένων τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βίᾳ τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. περιουσίαν δὲ εἰ ἦλθον ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθρόοι ἄνευ λῃστείας καὶ γεωργίας ξυνεχῶς τὸν πόλεμον διέφερον, ῥᾳδίως ἂν μάχῃ κρατοῦντες εἷλον, οἵ γε καὶ οὐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ μέρει τῷ ἀεὶ παρόντι ἀντεῖχον. πολιορκίᾳ δ᾽ ἂν προσκαθεζόμενοι ἐν ἐλάσσονί τε χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἷλον. ἀλλὰ δι᾽ ἀχρηματίαν τά τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ

hominibus, sed opibus carebant illa tempora, quod obsidione Trojæ diuturna probatur.

1. Ὅσον ἡ ἀχρηματία] συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο κἀκεῖνο. Ἰστέον δὲ ὅτι ψῦρηται ἡ ἀχρημασία. 3. Βιοτεύσειν] τροφὴν ἕξειν. Μάχῃ] τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ᾗ Πρωτεσίλαος πίπτει. 4. Ἔρυμα] ἔρυμα λέγει νῦν οὐχ ὅπερ ἐν τῇ ή (Il. 7, 337. 436.) λέγει Ὅμηρος γενέσθαι, ἀλλὰ πρότερον μικρότερον διὰ τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομάς. 6. Ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν] ὧν ἡγεῖτο Ἀκάμας καὶ Ἀντίμαχος. 11. Διέφερον] ὑπέμενον, ἐπιμελῶς ἐξήνυον, διήνυον. 12. Τῷ] ἔνιοι συνεγκλίνουσιν, ἀλλὰ

1. τοσοῦτον] om. Hermogenes π. μεθ. δειν. 13.
τῆς] τῇ K.
2. ἐλάσσων K.
αὐτόθι c.
3. βιοτεύειν I. βιώτεύσειν g. βοωτεύειν K.Q.
Βιοτεύειν] τὸ ζῆν Thucyd. inquit Hesych. Wass.
4. ἔρυγμα I.
6. Χερσωνήσου A.B.E.h. χερονήσου I. χερονήσου F.H. vulgo χεῤῥονήσου Infra 4, 42. χερρωνήσου L.O. χερωνήσου d.f.i. χερσωνήσου h. 4, 5. χερωνήσου H.f. 6, 97. χεῤῥόνησος Q.d.i. χερόνησος f. 8, 62. χερρωνήσου L.O.Q.c.f.g. χερωνήσου i. χερονήσου d. 8, 99. χερονήσου H.i. χερονήσσου F. 8, 102. χερσονήσω F. χερωνήσῳ d.i. χερωνήσωι A. 8, 104. χεῤῥόνησον B.g.
9. ἀεὶ] om. d.
ἀντίπαλον b.
11. διεφέροντο K.
12. μέρη I.
13. παρόντι A.B.E.F.H.I.K.N.P.a.c.d.e.f.g.h.i. vulgo παρατυχόντι.
δ᾽ ἂν] δὲ d.
προκαθεζ. a.
14. ἐν] om. e.

αὐτά γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα τῆς φήμης καὶ τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου κατεσχηκότος·

12. *ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἡ Ἑλλὰς ἔτι μετανίστατό τε καὶ κατῳκίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι. ἥ τε γὰρ ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρονία γενομένη πολλὰ ἐνεόχμωσε, καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ὡς ἐπὶ πολὺ ἐγίγνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον. Βοιωτοί τε γὰρ οἱ νῦν ἑξηκοστῷ ἔτει μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν, ἐξ Ἄρνης ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν πρότερον δὲ Καδμηΐδα γῆν καλουμένην ᾤκισαν· (ἦν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδασμὸς πρότερον ἐν τῇ γῇ

Ne post Troica quidem Græcia requievit. Multæ in civitatibus singulis seditiones, inde novæ civitates ortæ. Bœoti quidem, LX annis post Trojæ excidium ex Arne a Thessalis pulsi, terram Cadmeam occuparunt; LXXX annis post Trojam eversam Dorienses cum Heraclidis

μέρει τῳ, ἀντὶ τοῦ μέρει τινί. 1. Δηλοῦται τοῖς ἔργοις] τὰ Τρωϊκὰ ἐλέγχεται. 4. Μετὰ τὰ Τρωϊκὰ] τριχῇ διεῖλε τὴν ἀρχαιολογίαν, εἰς τὰ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, εἰς αὐτὰ τὰ Τρωϊκά, εἰς τὰ ἐχόμενα αὐτῶν. καθ' ἕκαστον δὲ μέρος διπλῆ παράγραφος κεῖται. δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰ Ἑλληνικὰ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἦν ἀσθενῆ. 5. Ἡσυχάσασα] ἡσυχία γὰρ καὶ αὔξησιν ποιεῖ. Ἥ τε γὰρ ἀναχώρησις] μηκέτι γὰρ ἐλπίζοντες αὐτοὺς ἐπανελθεῖν ἐπανίσταντο, ἐλθοῦσι δ' ἐπολέμουν, καὶ οἱ ἡττώμενοι ἐξέπιπτον. 8. Ἀφ' ὧν] ἢ πόλεων, ἢ στάσεων. Τὰς πόλεις ἔκτιζον] πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον· οἷον Τεῦκρος μέν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς διὰ τὸν Αἴαντα, εἰς Κύπρον ἀφίκετο· καὶ Φιλοκτήτης, διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον νοσήσας, καὶ μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρίδος, ἔκτισε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πάθος Μαλακίαν ἐκάλεσε. Διομήδης ὑπὸ Κομήτου ἐκβληθείς, εἰς τὰς Λιβυρνίδας νήσους ἀφίκετο· καὶ ὁ Μενεσθεύς, ὑπὸ τῶν Θησειδῶν, εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ἄλλοι πολλοί. 10. Ἐξ Ἄρνης] Ἄρνη πόλις Θεσ-

1. γε δὴ] δὴ H.K.N.a.c.d.e. δὲ F.L.O.P.

5. κατῳκίζετο A.B.E.F.G.H. N.a.b.c.e.f.g.h. μετῳκίζετο vulgo.

ἡσυχάσασαν A.B.E.F.K.g.h.

7. ἐνεόχμωσε B.F.H.h.g. ἐνεώχμωσε a.

ὡς] om. g.

8. ἐπὶ τὸ πολὺ F.G.H.I.N.a.c.

ἐγένοντο K.

9. τε] om. e.

οἱ νῦν] om. a.

μετὰ τὴν Ἰλίου L.g.

10. Ἐξ Ἄρνης] Vid. Steph. Byzant. h. v. et ibi interpretes. Duk.

11. μὲν] om. F.H.a.c.

11. καδμηϊάδα F.H. καδμίδα a.

Καδμηΐδα] Καδμηϊάδα, quod est in Cass. nusquam alibi inveni, et errori scribentis tribuendum puto. Stephanus in Βοιωτία, ἐκαλεῖτο δὲ—καὶ Καδμηΐς, ὡς Θουκυδίδης. Eustath. in Il. γ'. 487. παράγονται δὲ Καδμεῖοι μὲν ἀπὸ τῆς Καδμηΐδος γῆς. Duk.

γῆν τὴν χαιρώνειαν (vel χαιρώνεαν) καλουμένην E.

11. ᾤκισαν a.

12. καὶ] om. a.c. ante pronomen ponunt N.e.g.

πρότερον] post ταύτῃ ponunt

ταύτῃ, ἀφ' ὧν καὶ ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν), Δωριῆς τε ὀγδοηκοστῷ ἔτει ξὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον. μόλις τε ἐν πολλῷ χρόνῳ ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς βεβαίως καὶ οὐκέτι ἀνισταμένη ἀποικίας ἐξέπεμψε, καὶ Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ᾤκισαν, Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας τὸ πλεῖστον Πελοποννήσιοι, τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἔστιν ἃ χωρία. πάντα δὲ ταῦτα ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἐκτίσθη.

in Peloponnesum invaserunt. Et deinceps coloniæ in Ionia et in insulis Atheniensium, in Sicilia Italiaque Peloponnesiorum maxime, exstiterunt.

13. * Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν

Auctis opi-

σαλίας, ἀφ' ἧς ὠνόμασται κατὰ μετοικίαν καὶ ἡ ἐν Βοιωτίᾳ Ἄρνη. ἡ δὲ Βοιωτίας Ἄρνη νῦν Χαιρώνεια καλεῖται. 1. Δωριεῖς τε ὀγδοηκοστῷ] οἱ γὰρ Ἡρακλεῖδαι βουλόμενοι κατελθεῖν εἰς Πελοπόννησον, ἤροντο τὸν Ἀπόλλωνα· ὁ δὲ αὐτοῖς ἀνεῖλε διὰ τῶν στενῶν εἰσβαλεῖν. οἱ δὲ νομίσαντες τὸν ἰσθμὸν λέγειν αὐτὸν, καὶ ἀστοχήσαντες τοῦ χρησμοῦ, προσβάλλουσι τοῖς Πελοποννησίοις κατὰ τὸν ἰσθμόν· καὶ ἡττηθέντες ἐποιήσαντο σπονδὰς, ὥστε ἑκατὸν ἔτη παραχωρῆσαι τὴν χώραν Πελοποννησίοις. μετὰ δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη πάλιν ἤροντο τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς καθόδου· ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὖθις διὰ τῶν στενῶν εἰσβάλλειν. ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Δωριέων ὡς καὶ πρότερον εἶεν ἠπατημένοι, εἶπεν ὡς οὐ συνήκατε τὸν χρησμόν· στενὰ γὰρ λέγω τὸν Κρισαῖον κόλπον. οἱ δὲ, ἐντεῦθεν ἐπιχειρήσαντες, ἔτυχον τῆς καθόδου, ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π̄. ἡ δὲ πρώτη ἐσβολὴ πρὸ ἐτῶν εἴκοσιν ἦν. 4. Ἀποικίας ἐξέπεμψε] ἀποικίσαι ἐστὶ κτίσαι πόλιν ἐπ' ἐρήμην. 7. Ἔστιν ἃ] ἀντὶ τοῦ ἔνια. λέ-

F.G.H.I.N.a.c. post γῆ, omisso pronomine e.

2. σὺν d.

3. μόλις A.B.E.N.f.g.h. vulgo μόγις. Ita 7, 40. B.Q. 7, 44. A.D. F.H.L.N.O.P.Q. d.e.f.g.h.k. 8. 34. B. Uno loco (8, 92.) omnes μόγις.

Μόγις] Clar. μόλις. Tho. Magistro interprete. ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. Illud Ionum, hoc vero Atticorum, Corinthus et Helladius apud Photium dicunt esse. Verum μόλις apud nostrum, Isocr. Xenoph. Platon. Sophoc. Æschyl. Herodot. Cæterum Ecclesiastic. XXI. 20. pro μόλις Clemens Alex. μόγις. Glossæ utrumque *vix*, et *vix tandem* reddunt. Qui plura cupis de voce μόλις, adeas Schol. Nicandri p. 17. Schol. Sophoclis p. 226. Ed. Steph. 1568. Schol. Theocriti ad Idyl. κ'. 4. Schol. Æschyli Steph. pp. 8. et 302. De μόγις Schol. Oppiani ad α'. 550. Verum Grammaticis οἰμώζειν λέγω. Wass.

βεβαίως] ante ἡσυχάσασα ponit a.

4. ἐξέπεμπε F.H.I.L.N.O.P.b. c.d.e. ἐξέπεμψε a. ἐξέπεμπε K.

5. ᾤκησαν E.I.d.

Ἰταλίαν Levesquius.

6. πλέον F.G.H.I.N.a.c.

7. ἄλλης] om. P.

9. γιγνομένης vel γινομένης A.B. E.F.H.I.a.c.e.f.g.h. vulgo γενομένης.

bus, tyrannides ortæ. Item rei navali majorem operam dederunt imprimis Corinthii, divitiis celebres. Præter eos, navali bello primum insignes, Iones Cyri tempore, et Polycrates,

χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων (πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι), ναυτικά τε ἐξηρτύετο ἡ Ἑλλὰς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο. πρῶτοι δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. φαίνεται δὲ καὶ Σαμίοις Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας·

γει δὲ Ἀμπρακιώτας, Ἀνακτορίους. 2. Τὰ πολλὰ] τουτέστι τὰ ἐπιπολύ. τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος. Τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι] διὰ τοῦτο δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ. ἡ γὰρ τυραννὶς οὐκ ἐᾷ τελέως αὔξειν τὰ πράγματα. 3. Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογουμένοις γέρασι. τοῦτο δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τυραννίδων· ὁ γὰρ τύραννος νόμου κρείττω ἔχει τὴν βούλησιν, καὶ οὐχὶ τὸ αἴσιον. 4. Πατρικαὶ βασιλεῖαι] ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι κατὰ διαδοχὴν γένους. διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδος καὶ βασιλείας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι· οἱ δὲ ῥήτορες ἀδιαφόρως λέγουσιν. 5. Ἀντείχοντο] προσεῖχον αὐτῇ. 6. Μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς] ἐναλλάξαι, τουτέστιν ἀπὸ πεντηκοντόρων ποιεῖν τριήρεις. 8. Ναυπηγηθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγονται. 1. Ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα

3. γενομένων K.d.i.

Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι] Hoc exponunt Steph. ad Schol. Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 128. et Bos. Observ. Crit. c. 3. ubi in Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 61. pro ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν πέρασι, recte emendat γέρασι. Sed hoc præceperat Küster. ad Suid. in βασιλεύς· quamquam nonnihil de hac emendatione dubitans, quæ, mea sententia, certa est. Duk.

4. ναυτικά] ναυσί a.

5. μᾶλλον] μόνον i.

6. μεταχειρῆσαι f.g.

Μεταχειρίσαι] Suidas in h. v. Schol. scrinia compilavit. Wass. H. Steph. reprehendit Scholiastæ interpretationem hujus verbi. Sed Salmas. de Mod. Usur. p. 327. putat μεταχειρίζειν etiam habere significationem mutandi. Et Observat. ad Jus Attic. et Rom. p. 692. scribit, antea solis quinqueremibus usos fuisse Græciæ populos, eamque rationem mutasse Corinthios institutis triremibus pro quinqueremibus, ut hic Schol. Duk.

7. Καὶ τριήρεις] Vide Scaligeri Animadvers. ad Eusebii Chron. p. 61. Huds.

πρῶτον ἐν Κορίνθῳ A.E.F.G.H.I. a.c.e.f.g.h. ceteri ἐν K. πρ.

8. ἐνναυπηγηθῆναι F.G.H.I.K. L.O.b.d.e. et, post illa τῆς ἑλλάδος, a.

9. ἀμινοκλῆς I.K.c.

κορινθίοις I.

ναυπ. Κορ. a.

Ἀμεινοκλῆς] Ita MSS. et Themistius Orat. 26. Amenoclem vocat Plin. N. H. 7, 56. Confer Herodot. I, 163. Wass.

ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα τριακόσια ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου, ὅτε Ἀμεινοκλῆς Σαμίοις ἦλθε. ναυμαχία τε παλαιτάτη ὧν ἴσμεν γίγνεται Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους· ἔτη δὲ μάλιστα καὶ ταύτῃ ἑξήκοντα καὶ διακόσιά ἐστι μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ ἀεὶ δή ποτε ἐμπόριον εἶχον, τῶν Ἑλλήνων τὸ πάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων, χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται· ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον. ἐπειδή τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον ἐπλώϊζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι τὸ ληστικὸν καθῄρουν, καὶ

Cambysis æqualis, item Phocenses, Massiliæ conditores, classibus valebant.

τριακ.] εἰκὸς ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνῳ πολλὰς ναῦς γενέσθαι. 1. Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου] γνωστέον καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι ὕστερον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας. 2. Ναυμαχία τε παλαιοτάτη] Περιάνδρου τοῦ υἱοῦ Κυψέλου τυραννοῦντος Κορίνθου, διὰ τὸν φόνον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ, ὃν ἀνεῖλον οἱ Κερκυραῖοι. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότῳ (3, 53). 5. Μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου] ἐς τὴν τελευτὴν δηλονότι τοῦδε τοῦ πολέμου. 12. Καθῄρουν] οὐχ οἱ πάντες, ἀλλ' οἱ Κορίνθιοι. Τὸ ληστικὸν καθῄρουν] ἐπὶ τοῦ Μίνωος φησὶν, ἐφόσον ἠδύνατο, τὸ ληστικὸν

Plinius auctore, ut ait, Thucydide scribit, Aminoclem primum triremem instituisse. Verum Thucydides a Corinthiis quidem triremes primum inventas esse dicit, sed Aminoclem earum inventorem non facit. Salmas. ad Jus Attic. et Rom. p. 693. ubi et alia vid. huc pertinentia. Duk.

1. ἐστὶ] om. a.

2. Ναυμαχία] Vid. Wess. ad Herod. 3. 53. p. 223. Gottl.

3. παλαιτάτη A.E.F.H.N.Q.b. c.e.g.h. παλαιοτάτη ceteri.

4. δὲ] om. F.H.c.e.

καὶ ταύτῃ] om. A.B.E.K.f.g. h. καὶ ταῦτα N.

ἐστι καὶ διακόσια a.

6. ἐμπορεῖον E. et hic et infra.

πλείω
ἑλλήνων τὰ πάλαι κατὰ γῆν ἢ a.

Ἀεὶ δή ποτε ἐμπόριον] Eustathius ad Hom. Il. 2. p. 290. Θουκυδίδης δὲ ἐμπόριον αὐτὴν Ἑλλάδος λέγει. cf. Strab. 8. p. 580. Gottl.

7. θάλατταν G.a.c.e.

10. Ποιηταῖς] Homerum intelligit, qui Il. 2. 570. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, Ἀφνειόν τε Κόρινθον. Wass. Vid. ibi Eustath. et Casaub. ad Dion. Chrys. Corinthiac. p. 464. Duk.

11. ἐπωνόμαζον a.

τε] καὶ P.

12. ἐπλώϊζον A.E.F.G.H.I.K. a.c.e.h. ἐπλωΐζοντο ceteri.

ληστρικὸν F.G.H.I.N.O.a.c.d.e.

Τὸ ληστρικὸν] Si verum est, quod a Scholiaste scribitur cap. 4.

ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα δυνατὴν ἔσχον χρημάτων προσόδῳ τὴν πόλιν. καὶ Ἴωσιν ὕστερον πολὺ γίγνεται ναυτικὸν ἐπὶ Κύρου, Περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου τοῦ υἱέος αὐτοῦ· τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς θαλάσσης Κύρῳ πολεμοῦντες ἐκράτησάν τινα χρόνον. καὶ Πολυκράτης Σάμου τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσου, ναυτικῷ ἰσχύων, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποιήσατο, καὶ Ῥήνειαν ἑλὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. Φωκαῆς τε

καθῄρει· νῦν δὲ τὸ λεῖπον οἱ Κορίνθιοι εἰργάσαντο. 2. Καὶ Ἴωσιν] μετὰ τὴν τῶν Κορινθίων ναυπηγίαν ἡ τῶν Ἰώνων εἰσάγεται περὶ τὸ ναυτικὸν ἐπιμέλεια. 4. Υἱέως] Ἀττικῶς, ἀπὸ εὐθείας τῆς υἱεύς. Τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς] τῆς γείτονος· οὐ γὰρ πάσης. 7. Ῥήνειαν] μία τῶν Κυκλάδων ἡ Ῥήνεια. 8. Φωκαεῖς τε Μασσαλίαν] Φωκεῖς οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ Φωκίδος πόλεως·

ληστικὸν quidem esse τὸ σύστημα, videlicet τοὺς λῃστὰς, at vero λῃστρικὸν dici τὸ κτῆμα, lectioni margini adscriptæ altera anteponenda est. Sic vero et cap. 10. λῃστικώτερον παρεσκευασμένα legimus: verum λῃστρικῶς vicissim habemus apud Dion. Halic. ubi scribit λῃστρικῶς διασκευασάμενος; itidemque apud hunc Enarratorem c. 37. videmus τὸ λῃστρικῶς opponi τῷ φιλικῶς. Steph.

1. ἀμφότερα A.B.E.H.N.a.b. c.f.g.h. ἀμφότεροι (a supra) K. ἀμφότεροι e. ἀμφοτέροις d.i.

Ἀμφότερα pro κατ' ἀμφότερα apud Thucydid. accipiendum esse docet Suidas in voce. Huds. Ἀμφότερα *utrinque*, eleganter, *hinc*, *illuc*. Il. 4, 145. Πολέες τέ μιν ἠρήσαντο Ἱππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα, ἈΜΦΟΤΕΡΟΝ, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος. Wass.

2. τὴν πόλιν προσόδῳ g.h.

4. τοῦ] om. N.

υἱέος A.B.K.L.N.O. cum Thoma Mag. v. υἱέα. υἱέως Q. vulgo υἷεως.

6. σάμου] om. B. supra ponit f.

7. ῥηνίαν B.E.f.

8. ἀνελὼν F.G.H.N.

Ἑλὼν] In libris, qui ἀνελὼν habent, ultima syllaba vocis præcedentis temere repetita est. Infra 3, 104. de eadem re Ῥήνειαν ἑλών. Ῥήνειαν hic habent *scripti* et *editi*. Et sic Pausan. Messen. c. ult. Sed varie scribitur, Ῥήνεια, Ῥήναια, Ῥηναία, et Ῥηνία. Vid. Holsten. ad Steph. in Ῥήνη, et Cellar. II. Geogr. 14. In Homeri Hymn. Apoll. v. 44. vulgo est Ῥηναία, quod ibi Barnes. edidit. Ῥηναῖα: non scio quam bene. Dux.

τῷ δηλίῳ ἀπόλλωνι f.

Φωκαεῖς] Φωκαεῖς hic habent omnes alii *scripti* et *editi*. Nec tamen minus rectum est Φωκαιεῖς, quemadmodum a Νίκαια, Νικαεὺς et Νικαιεύς. v. Spanhem. Dissert. IV. de Præstant. et Usu Numism. §. ult. et ad Callimach. in Add. p. 755. ubi eosdem Asiaticos ab Herodoto aliisque Veteribus etiam Φωκεῖς dictos scribit. De

Μασσαλίαν οἰκίζοντες Καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες· * δυνατώτατα γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν, τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χρώμενα, πεντηκοντόροις δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα, ὥσπερ ἐκεῖνα. ὀλίγον τε πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, ὃς μετὰ Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περί τε Σικελίαν τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένοντο καὶ Κερκυραίοις· ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ναυτικὰ ἀξιόλογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέστη. Αἰγινῆται γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, βραχέα ἐκέκτηντο, καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκοντόρους· ὀψέ τε ἀφ' οὗ Ἀθηναίους Θε-

14. Siculi vero tyranni et Corcyræi majorem adeo triremium numerum habebant, jam ante bella Persica.

Φωκαεῖς οἱ τῆς Ἰωνίας, ἀπὸ Φωκαίας πόλεως. Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαεῖς, καὶ πολεμούμενοι ὑπὸ Περσῶν, ἀφέντες τὴν Ἰωνίαν ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν, τὴν πάλαι Καρχηδόνα καλουμένην. ἀεὶ δὲ ταῖς οἰκιζομέναις αἱ πλησίον ἐναντιοῦνται. ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς. 4. Πεντηκοντόροις] πεντηκόντορός ἐστι ναῦς ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη. 5. Ἐξηρτυμένα] ἡτοιμασμένα. Ἐκεῖνα] τὰ παλαιά. 8. Τοῖς τυράννοις] Γέλωνι καὶ Ἱέ-

eo si nulla controversia est, a Φωκεὺς æque recte fit Latinum Phocensis, ac pleraque alia gentilia Græca in εὺς apud Latinos in *ensis* exeunt. Hoc tamen negant Viri magni, Scalig. ad Euseb. Chron. p. 81. Salmas. ad Solin. p. 66. aliique ad Justin. 37, 1. et 43, 3. Vellem Spanhemius indicasset loca veterum, ubi Asiatici Φωκεῖς dicantur. Nam in Herodoto compluribus locis est Φωκαιέες. Vid. lib. 1. c. 152. 163. et seqq. In Eustathio autem ad Dionys. Perieg. v. 70. variat scriptura, de quo ibi Huds. et hic Steph. ad Schol. Duk.

1. μασαλίαν L.N. μασσιλίαν I. μεσσαλίαν B.E.F.G.H.N.Q.a.c.g.

Καρχηδονίους ἐνίκων] Hac de re Herodot. 1, 166. et Justin. 43, 5. Duk.

2. ταῦτα] om. B.

4. μὲν] μὲν γὰρ a. ὀλίγα I.K.L.N.P.i. δέ τι H.g.

5. Πλοίοις μακροῖς] Salmas. Observ. ad Jus Attic. et Rom. p. 725. legit μικροῖς. Aliter exponit Scheffer. II. de Re Naval. 2. p. 85. ex cujus sententia locus non indiget emendatione. Duk.

6. τοῦ] om. K.d.

8. κερκυραίαν P. κερκυρραίοις g.

9. γὰρ τὰ τελευταῖα a. στρατιᾶς tantum non omnes.

10. κατέστη ἐν τῇ ἑλλάδι a.

11. εἴ] οἱ F.H.I.c.e.

12. ἀφ' οὗ] ἐπεὶ a.

Ἀθηναίους Θεμιστοκλῆς ἔπεισεν] Vid. Herodot. 7, 144. p. 569. et Valcken. cf. Plut. Them. T. I. p. 446. Nep. Them. 2. Gottl.

μιστοκλῆς ἔπεισεν Αἰγινήταις πολεμοῦντας, καὶ ἅμα τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος, τὰς ναῦς ποιήσασθαι αἷσπερ καὶ ἐναυμάχησαν· καὶ αὗται οὔπω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα.

15. Classibus Græcorum insulæ subjectæ, terra nonnisi proximi lacessiti: nec umquam in partes discessum, nisi in bello inter Chalcidenses et Eretrienses.

Τὰ μὲν οὖν ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν, τά τε παλαιὰ καὶ τὰ ὕστερον γιγνόμενα. ἰσχὺν δὲ περιεποιήσαντο ὅμως οὐκ ἐλαχίστην οἱ προσσχόντες αὐτοῖς, χρημάτων τε προσόδῳ καὶ ἄλλων ἀρχῇ· ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν. κατὰ γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνέστη· πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους ἑκάστοις, καὶ ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ᾽ ἄλλων καταστροφῇ οὐκ ἐξῄεσαν οἱ Ἕλληνες. οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις ὑπήκοοι, οὐδ᾽ αὖ αὐτοὶ ἀπὸ

ρωνι. 2. Προσδοκίμου ὄντος] διὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. 3. Ἐναυμάχησαν] ἐν Σαλαμῖνι δηλονότι. 7. Αὐτοῖς] τοῖς ναυτικοῖς. 9. Ὅσοι μὴ διαρκῆ] οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας νήσους. 11. Ὅσοι] πόλεμοι δηλονότι. 12. Καὶ ἐκδήμους στρατείας] τὸ ἑξῆς, καὶ στρατείας ἐκδήμους πολὺ οὐκ ἐξῄεσαν. 14. Οὐκ ἐξῄεσαν] οὐκ ἐξιόντες ἐποίουν. Οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν] αἱ ἐλάττους πόλεις οὐ συνεμάχουν ταῖς μεγάλαις, ἀνυπήκοοι οὖσαι· οὐ γὰρ ὑπήκουον. 15. Ἀπὸ τῆς ἴσης] λείπει τὸ συντελείας, οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐ-

1. αἰγινήτας A.B.E.g.
2. ὥσπερ B.h.
3. αὐταὶ F.H.I.
4. Καταστρώματα] Vid. Is. Voss. de Construct. Trirem. p. 722. Tom. XII. Antiq. Rom. Græv. Duk.
6. ὕστερα d.i.
γενόμενα F.I.a.b.c.d.e.f.i.
7. προσσχόντες A. προσέχοντες E. προσχόντες ceteri.
9. μὴ] om. K.L.N.
10. οὐκ εἶχον Q.
11. δὲ] γὰρ F.H.a.
ἦσαν ὅσοι] ὅσοι ἦσαν K.L.N.P.b.i.
13. ἐκ δήμου a. δήμους g.
πολὺ] om. H.a. ante οὐκ ponunt F.N.
ἀπὸ—καταστροφῇ] om. a.
ἐπ᾽ ἄλλων καταστροφῇ] ante ἀπὸ ponunt F.H.N.
14. ἐξίασιν F.H.N.
ξυνειστήκεσαν F.H.a.
αἱ ante ὑπήκοοι omisi cum A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.a.b.c.g.h.
15. αὖ recepi ex C.G.a.c. et γρ.Q. ἂν F.H. et margo g. vulgo deest.
αὐτοὶ] οὗτοι a.c.

τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. μάλιστα δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέστη. * ἐπεγένετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα 16.
μὴ αὐξηθῆναι, καὶ Ἴωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων Κῦρος καὶ ἡ Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον καθελοῦσα καὶ ὅσα ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν, ἐπεστράτευσε καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις ἐδούλωσε, Δαρεῖος δὲ ὕστερον τῷ Φοινίκων ναυτικῷ κρατῶν καὶ τὰς νήσους. * τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι ἔς τε τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο μάλιστα, τὰς πόλεις ᾤκουν, ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν

Cyrus, devicta Asia intra Halyn, Iones, Darius etiam insulas subegit.

17. Tyranni, suum unice commodum spectantes, per quietem regnabant.

σίας ἕκαστος τὸ φθάνον. κατ' ἰσότητα μιγνύμενοι. 3. Πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων] ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πεδίου. 4. Ἑκατέρων] τῶν Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. 5. Διέστη] διεσπάσθη, ἀνεχώρησεν, οὐ συνεμάχησεν. οὐ γὰρ λέγει ὅτι ἐμερίσθη, ἀλλὰ μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι] λείπει τὸ τοῦ. 6. Τῶν πραγμάτων] τῶν Περσικῶν. τὸ ἑξῆς, καὶ Ἴωσι Κῦρος ἐπεστράτευσε, Κροῖσον καθελών. καὶ τὰ ἑξῆς. 10. Καὶ τὰς νήσους] ἐδούλωσε δηλονότι. 12. Ἔς τε τὸ σῶμα] ἔς τε τὸ φυλάσσειν τὸ ἴδιον σῶμα. 14. Μάλιστα τὰς πόλεις] τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς λαμβάνει ὁ Θουκυ-

1. κοινῆς a. om. d.i. et pr. K.
στρατείας d.i. ceteri aut στρατιᾶς aut στρατιάς.
Κοινὰς στρατείας] Suidas in ἀπὸ τῆς ἴσης. Wass.
3. γενόμενον] om. d.
Πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων] Vid. Spanh. ad Callim. h. in Del. v. 289. p. 569. item Valcken. ad Herod. 5. p. 472. Gottl.
4. ἄλλων f.g.
5. ἐπεγένετο A.B.K.L.N.O.Q. g.h. ἐπεγίγνετο vel ἐπεγίνετο ceteri.
ἄλλοις τε ἄλλοθι] ἄλλοθι ἄλλα τε a. ἄλλοις τε ἄλλοθεν e.
6. μὴ] τοῦ A.B.b.g.h.
προσχωρησάντων A.B.h.
7. καὶ] γὰρ G.
βασιλεία] ἐξουσία F.H.N.a.
8. θάλατταν A.
10. δὲ A.B.K.g.h.i. vulgo τε.
τῶν h.i. cum Tusano.
φοινικῷ a. φοινικικῷ c.
11. τε C.F.G.H.a.c.e.
ὅσοι] om. A.
12. ἀφ' c.
13. ἐδύναντο A.B.C.F.H.I.K. Q.a.c. ceteri ἠδύναντο.
14. Μάλιστα] Habet Suidas in μάλιστα, Schol. secutus. Wass.
δὲ C.H.I.e.
οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν C.F.G.H.I.a.c.e.

ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιοίκους τοὺς αὐτῶν ἑκάστοις· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως. οὕτω πανταχόθεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο μήτε κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

18. Tandem Lacedæmoniorum ope tyrannis ejectis, orta sunt bella cum Persis, in quibus Lacedæmonii ceterorum Græcorum du-

Ἐπειδὴ δὲ οἵ τε Ἀθηναίων τύραννοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ καὶ πρὶν τυραννευθείσης οἱ πλεῖστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν (ἡ γὰρ Λακεδαίμων μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιτάτου καὶ εὐνομήθη καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν· ἔτη γάρ ἐστι μάλιστα τετρακό-

δίδης. τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς πόλεις ᾤκουν. 2. Γὰρ] τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως] ἤγουν πλείονα δύναμιν περιεβάλοντο. 5. Ἀτολμοτέρα εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ κατείχετο. 7. Καὶ πρὶν] ἤτοι καὶ πρότερον, δηλονότι πρὸ τῶν τῆς Ἀθήνης τυράννων. λέγει δὲ πλείστους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων τυράννους, καὶ αὐτοὺς τελευταίους καταλυθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων. 8. Τῶν ἐν Σικελίᾳ] τυράννων· οὗτοι γὰρ ὕστατοι κατελύθησαν τῶν ἁπάντων. 9. Ἡ γὰρ Λακεδαίμων] ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαίμων ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου δηλονότι, ὅμως μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων εὐνομήθη. 11. Ὅμως ἐκ παλαιτάτου καὶ εὐνομήθη] πόθεν, φησὶν, οἱ

1. ἔργον] om. c.
εἴ] C.K.N.d.f.g.h.i.
4. οὐδὲν F.H.N.a. μηδὲν ante φανερὸν c.
κατεργάσασθαι d.i.
5. ἀτιμοτέρα L.O.P.Q.
6. Ἐπειδὴ δὲ] Hermog. Περὶ μεθόδου δεινότητος cap. 4. Μακρὸν δὲ γίνεται ὑπέρβατον, ὁπόταν ἡ αἰτία ἑτέρας αἰτίας χρείαν ἔχῃ, οἷον, ἐπειδὴ δὲ οἵ τε Ἀθηναίων—ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν. πῶς, ὦ Θουκυδίδη; ἡ γὰρ Λακεδαίμων—καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν. αἰτίαν τῆς αἰτίας ἀποδίδωσιν· ἔτη γάρ ἐστι μάλιστα—καθίστασαν· εἶτα ἐπανέρχεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν. Duk.
δὲ] τε L.O.P.
ἐκ] om. G. et pr. g.
8. ἐν τῇ σικελίᾳ g.
ὑπὸ τῶν λακ. P.
Ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν] Pluribus narrat hæc Herodot. 5, 68. 72. cf. Thuc. I. 126. 127. Pausan. III. 212. et Schol. Arist. Nub. v. 37. Gottl.
9. κτῆσιν A.B.F.H.L.N.O.Q. a.b.c.d.f.g.h.i. et pr. K.
10. αὐτὴν] ἐν αὐτῇ Hermog. 14.
πλεῖστον ἴσμεν b.
11. παλαιοτάτου C.F.G.H.I.K. L.N.O.P.a.c.i.
12. Μάλιστα τετρακόσια] Πεν-

σια καὶ ὀλίγῳ πλείω ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου, ἀφ' οὗ Λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται, καὶ δι' αὐτὸ δυνάμενοι καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν), μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον καὶ ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Μήδων πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν αὖθις ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος οἵ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων

ces exstiterunt; Athenienses autem navalem potentiam nacti sunt. Devictis barbaris, cum Græciæ civitates aliæ Atheniensibus, aliæ Lacedæmoniis se adjunxissent, illis mari,

Λακεδαιμόνιοι τοὺς τυράννους κατέλυσαν; ἐκ τῆς εὐνομίας καὶ τοῦ ἀεὶ τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι. 2. Ἀφ' οὗ] γράφεται καὶ ἃ, ἢ εἰς ἃ υ ἔτη οἱ Λακεδαιμόνιοι· τουτέστιν, ἐν οἷς ἔτεσιν. Τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ] τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τῇ γερουσίᾳ. 3. Καθίστασαν] εἰς τάξιν τινὰ καὶ κατάστασιν ἔφερον τὰ πράγματα.

τηκόσια omnino legendum esse censet *Auctor notarum* ad Chronicon Marmor. p. 52. Vide Meursii Miscell. Lacon. 2, 5. et Marshami Chron. p. 427. ed. Lond. Huds. Scaliger ad Euseb. Chron. p. 61. hæc ἔτη ὀλίγῳ πλείω definit annis 17. ut 417. anni effluxerint, ex quo Lacedæmonii Lycurgi legibus uti cœperunt, usque ad finem belli Peloponnesiaci. Sed longius intervallum fuisse putant, quos hic laudat Hudsonus. Duk.

2. ἀφ'] ἃ ἀφ' A.h.

λακ.] οἱ λακ. C.g.h.

τῇ αὐτῇ] τοιαύτῃ C.g.h.

4. τῶν] om. K.L.O.P.d.

6. τῶν μήδων I.K.

Δεκάτῳ δὲ ἔτει] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 100. et V. de Emendat. Temp. p. 406. undecim annos inter pugnam Marathoniam et Salaminiam interfuisse putat: Petav. X. de Doctr. Temp. 23. et seqq. aliique Viri docti tantum decem. Revocat eorum argumenta ad examen, et, omnibus adcurate expensis, Scaligeri sententiam probat Hier. Van Alphen in Commentar. Chronolog. ad Daniel. Cap. IX. Part. III. c. 3. Plane verba hæc Thucydidis de Xerxe δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε, nihil juvant adversarios Scaligeri, et, quod Idem recte animadvertit, bene exponi possunt, de initio expeditionis a Xerxe susceptæ, qui decimo anno post pugnam Marathoniam e Perside movit, et, quum Sardibus in Lydia hiemasset, teste Herodoto 7, 37. deinde versus Græciam progressus est. Nec debuerat Petav. Rat. Temp. Part. II. lib. 3. c. 11. scribere: *Marathonia pugna commissa est decimo anno ante Salaminiam, auctore Thucydide, lib. I. p. 13.* Nam ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἦλθε, non est, *pugna commissa est.* Duk.

8. ἧκε F.H.C.

9. λακ.] πελοποννήσιοι L.O.

his terra potentibus: orta sunt bella inter utrosque et socios eorum, aut etiam ipsorum cum sociis deficientibus; quibus quidem bellis belli peritia aucta.

Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προὔχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. κοινῇ τε ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον, ὕστερον οὐ πολλῷ διεκρίθησαν πρός τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους οἵ τε ἀποστάντες βασιλέως Ἕλληνες καὶ οἱ ξυμπολεμήσαντες. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη· ἴσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ξυνέμεινεν ἡ ὁμαιχμία, ἔπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ξυμμάχων πρὸς ἀλλήλους, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴ τινές που διασταῖεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν. ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον τὰ μὲν σπενδόμενοι τὰ δὲ πολεμοῦντες ἢ ἀλλήλοις ἢ τοῖς ἑαυτῶν ξυμμάχοις ἀφιστα-

γματα, τὰς τυραννίδας καθαιροῦντες. 2. Διάνοηθεντες] οὐχ ὅτι διανοηθέντες οὐκ ἐποίησαν, ἀλλὰ θαυμάζει πῶς ὅλως διενοήθησαν. 3. Ἀνασκευασάμενοι] τὰ σκεύη ἀναλαβόντες. 5. Διεκρίθησαν] οἱ Ἕλληνες. 6. Οἱ ξυμπολεμήσαντες] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. 7. Ταῦτα] τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Ὁμαιχμία] ἡ ὁμαιχμία ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ ἔχω, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ αἰχμή. Ἔπειτα δὲ διενεχθέντες] ἡ μὲν ἀκριβὴς αἰτία τῆς μάχης οὐ φέρεται πόθεν ἐγένετο· δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς μετὰ τὸν Μηδικὸν ἐγένετο πόλεμον, καὶ ἔστι μία ὧν μέμνηται ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 10. Τῶν ξυμμάχων] τῶν ἰδίων δηλονότι. τουτέστιν ἔχοντες οὗτοι τοὺς συμμάχους, κἀκεῖνοι τοὺς ἰδίους. 11. Διασταῖεν]

3. ἐσβάντες C.F.H.I.c.
4. τε] om. a.
5. διεκάθησαν f.
6. τοῦ βασιλέως N.
7. διεφάνη] δὴ ἐφάνη Stephanus.
9. Ὁμαιχμία] Ὁμαιχμία γὰρ Θουκυδίδῃ μὲν, οὐ μὴν ἥδιον πρὸς τὴν ἀκοήν inquit Pollux I. 153. utitur D. Halic. noster Herodotum sequitur. Καὶ ὀλίγον — ἀλλήλους tanquam ex Herodoto laudat Suidas in ὁμαιχμίη, ubi om. δὲ, et οἱ ante Ἀθηναῖοι. Wass. Rursus Poll. 4, 30. τὸ γὰρ ὁμαιχμίαν πονηρόν. Mihi vero unus Thucydides pluris est, quam decem Polluces. Duk.
δὲ] om. F. G. H. K. e. cum Suida.
alterum οἱ om. B.C.F.G.H.K.i.
10. ἐπεπολέμησαν c.
συμμάχων c.
11. εἴ] οἵ B.g.h.
14. αὐτῶν N.

μένοις, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι. * καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσουσι θεραπεύοντες, Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων, καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάξαντες φέρειν. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς τὰ κράτιστά ποτε μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἤνθησαν.

19. Et Lacedæmonii quidem tributa non exigebant; Athenienses autem naves et tributa cogebant.

Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὗρον, χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἑξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἢν ἐπιχώρια σφίσιν ᾖ, ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. Ἀθηναίων γοῦν

20. Hæc pauca certis quibusdam indiciis constant; non enim cuili-

διενεχθεῖεν, στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. 3. Ἔχοντες φόρου] τὸ ἑξῆς, ἔχοντες φόρου οὐχ ὑποτελεῖς τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο. Τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν ξυμμάχων. 4. Κατ' ὀλιγαρχίαν] ἡγοῦντο δηλονότι. 5. Θεραπεύοντες] ὅπως αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως πολιτεύεσθαι ἀναγκάσωσι, θεραπεύοντες, αὐτοὶ δηλονότι οἱ Λακεδαιμόνιοι. τὸ ἑξῆς, θεραπεύοντες δηλονότι συμμάχους τοῦτο μόνον ὅπως πολιτεύσωσιν ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς, τουτέστι κατ' ὀλιγαρχίαν. 7. Χίων καὶ Λεσβίων] ὡς δυνατῶν ὄντων. ὕστερον δὲ καὶ τούτους ἐχειρώσαντο. 9. Μείζων] ἐκ τῶν φόρων δηλονότι. Ἢ ὡς τὰ κράτιστα] ὅτε εἶχον ἀβλαβῆ τὴν τῶν πάντων συμμαχίαν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 11. Χαλεπὰ ὄντα] χαλεπὰ γάρ εἰσιν, ἐξ ὧν εἶπε, πιστεῦσαι, ὅτι μεγάλα ἦν. 12. Τὰς ἀκοὰς] τὰς ἀκροάσεις, τὰς φήμας. 14. Ἀβασανίστως] ἡ λέξις μετενήνεκται ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς λίθου, ἥτις τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. Ἀθηναίων γοῦν] δεινῶς

1. παρεσκευάζοντο K. παρεσκευάσαντο c. (γρ. σαν above the line)

3. φόρους F.c. et pr. A.H.

5. πολιτεύσουσι C. ceteri πολιτεύσωσι.

6. τῶν πόλεων A.B.C.F.G.H.I. N.c.e.f.g.h.i. correctus K. γρ. b. om. a. τῶν πολεμίων reliqui.

Quod vulgo post παραλαβόντες legitur ἦρχον, omisi cum A.B.C. F.G.H.I.N.a.c.f.g.h. quorum B. C. inter versus "ἐκ κοινοῦ τὸ ἡγοῦντο."

7. ἅπασι d.

8. ἡ ἰδία] ἀεὶ δὴ ἡ G.

11. χαλεπὰ ὄντα] παλαιπόντα d.

12. πιστῶσαι Wyttenbachius post Reiskium (Animadv. ad Gr. auct. 3. p. 7.)

14. Ἀθηναίων γοῦν τὸ πλῆθος, &c.] Vide 6, 54. Huds.

bet argumento fides habenda, propter hominum ἀπειρίαν, cujus nonnulla exempla Thucydides affert.

τὸ πλῆθος Ἵππαρχον οἴονται ὑφ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος τύραννον ὄντα ἀποθανεῖν, καὶ οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἱππίας μὲν πρεσβύτατος ὢν ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων, Ἵππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ἦσαν αὐτοῦ, ὑποτοπήσαντες δέ τι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ παραχρῆμα Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ἐκ τῶν ξυνειδότων σφίσιν Ἱππίᾳ μεμηνῦσθαι, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο ὡς προειδότος, βουλόμενοι δὲ πρὶν ξυλληφθῆναι δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦσαι, τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες περὶ τὸ Λεωκόριον καλούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι, ἀπέκτειναν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι καὶ νῦν ὄντα καὶ οὐ χρόνῳ ἀμνηστούμενα καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οὐκ ὀρθῶς

ταῦτα προέταξεν, Ἀθηναίους τοὺς δοκοῦντας σοφοὺς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι οὐδὲ αὐτοὶ δοκιμάζουσι τὰ ἴδια. 1. Ἵππαρχον οἴονται] τὸ ἑξῆς, Ἵππαρχον τύραννον ὄντα. 3. Πρεσβύτατος ὢν] τὸ ἑξῆς, πρεσβύτατος ὢν τῶν Πεισιστρατιδῶν, ἦρχε, τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. τὸ δὲ υἱέων, ἀπὸ τοῦ υἱεύς. 4. Ἵππαρχος δὲ καὶ Θετταλὸς] ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς ὡς καὶ αὐτὸς ὢν τοῦ γένους τῶν Πεισιστρατιδῶν, καὶ διαβάλλει τοὺς περὶ Ἁρμόδιον. Ὑποτοπήσαντες] ὑπονοήσαντες, ὑπολαβόντες. τὸ ἑξῆς, ὑποτοπήσαντες καὶ παραχρῆμα μεμηνῦσθαι, ἅμ' ἐβουλεύσαντο καὶ ἐγνώσθησαν. 5. Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ] ἐν ᾗ δηλονότι συνέθεντο ἀνελεῖν τὸν τύραννον. 9. Τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες] ὃ λέγει, τοῦτό ἐστιν, ὅτι Ἱππίας μᾶλλον ἦρχε τυραννῶν, οὐχ Ἵππαρχος. ἀδελφὸς δ' ἦν Ἱππίου ὁ Ἵππαρχος. ἀνῃρέθη δὲ παρὰ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, οὐχ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ᾤοντο, τύραννος ὤν, ἀλλ' ὡς οὗτός φησιν, αὐτοὶ μᾶλλον ἐπιβουλευσάμενοι Ἱππίᾳ, καὶ γνωσθέντες, ἐπεὶ εὗρον τὸν αὐτὸν Ἵππαρχον, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Ἱππίου, περὶ τὸ Λεωκόριον, ἀπέκτειναν. Περὶ τὸ Λεωκόριον] ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παίδων σφαγή. Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ κόρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ τούτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸ καλούμενον Λεωκόριον. 11. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι] ἐπιτείνει τὸ ἄτοπον τῶν ἀνθρώπων, ὅτι οὐ μόνον τὰ παλαιὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ ἀβασανίστως ἀκούουσι. τὸ γὰρ τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχαῖον. 12. Οἱ ἄλλοι] αἰνίττεται

3. Πρεσβύτατος] Ita Schol. Aristoph. Σφ. 500. Wass. Vid. Meurs. in Pisistrato cap. 11. et quæ in Præfat. tom. 5. Antiquit. Græcar. habet Jac. Gronovius. Duk.

6. συνειδότων C.c.

9. Λεωκόριον] De Leocorio Hudson. ad lib. 6, 57. Add. Maussac. ad Harpocrat. in Λεωκόριον, et quæ ad Meurs. Panathen. c. 19. in Præfat. tom. 7. Antiq. Græc. adnotat. Gronovius. Duk.

10. κοσμοῦντι c. et pr. a.

οἴονται, ὥσπερ τούς τε Λακεδαιμονίων βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον ἀλλὰ δυοῖν, καὶ τὸν Πιτανάτην λόχον αὐτοῖς εἶναι, ὃς οὐδ' ἐγένετο πώποτε. οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ τὰ ἑτοῖμα μᾶλλον τρέπονται. * ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων ὅμως τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον οὐχ ἁμαρτάνοι, καὶ οὔτε ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασι περὶ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμοῦντες, μᾶλλον πιστεύων, οὔτε ὡς λογογράφοι ξυνέθεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα, εὑρῆσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος οὗτος,

21. In illis igitur acquiescendum est, si ea certis argumentis inveniamus, secus ac poëtae et scriptores mythicæ historiæ.

τὸν Ἡρόδοτον. 1. Λακεδαιμονίων βασιλέας] οἱ γὰρ Λακεδαιμονίων δύο βασιλεῖς ψήφους ἔφερον ἐν τῇ γερουσίᾳ ἑκάτερος μίαν διττὴν ἔχουσαν δύναμιν. 2. Ἀλλὰ δυεῖν] οὐκ ὀρθῶς οἴονται μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυεῖν. Καὶ τὸν Πιτανάτην] Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λοχος, Πιτανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιτάνης, κώμης Λακωνικῆς. 4. Ἀταλαίπωρος] ἀνεξέταστος. 5. Τὰ ἑτοῖμα] τὰ εὐχερῆ καὶ ἀναπόδεικτα. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων] τὸ ὑπερβατὸν οὕτω, τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὗρον. εἶτα μετὰ τὰ παραδείγματα ὕστερον πρὸς τοῦτο ἀποδίδωσι τὸ ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. 9. Λογογράφοι] αἰνίττεται τὸν Ἡρόδοτον. Προσαγωγότερον] τὸ ἡδύτερον, ὃ προσάγει. 10. Ἀνεξέλεγκτα] οὐκ ἐλέγχους οὐδὲ ἀποδείξεις ἔχοντα, οὐδ' ἀληθῆ ὄντα. Καὶ τὰ πολλὰ] τὸ ἑξῆς, τὰ πολλὰ αὐτῶν. 13. Εἶναι] ἀντὶ τοῦ ὄντα. Ἀποχρώντως] ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὑτωσὶ διῆλθον αὐτὰ, ὡς πρέπει τῷ διηγουμένῳ πράγματα. ἀρκούντως εἰπεῖν. Καὶ ὁ πόλεμος οὗτος]

1. Τούς τε Λακεδαιμ.] Locum Herodoti (6, 57.) falsi arguit Thucydides, non expresso tamen Herodoti nomine, ob antiquioris (ut putat Palmerius) reverentiam. Vide Meursium de Regno Laced. c. 23. Huds.

τε] om. C.I.a.c.

λακ.] τῶν λακ. a. λακεδαιμονίους c.

βασιλέας] om. g.

2. δυοῖν A.B.F.G.H.I.K.N.a. c.f.g.h.i. ceteri δυεῖν.

Δυεῖν, quæ vulgata scriptura est, defenditur testimonio Eustathii ad Hom. Il. κ'. p. 802. add. Nunnes. ad Phrynich. p. 42. Duk.

3. Ὃς οὐδ' ἐγένετο] Ita Hesych. ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις. Vide Meursii Att. Lect. 1, 16. Non dubito, quin Herodotum hic quoque innuat Thucyd. qui 9, 53. hujus cohortis mentionem facit. Huds. add. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Dian. v. 172. et Th. Gale ad Herod. l. d. Duk.

7. ἁμαρτάνει C.I.e.

ὡς οἱ ποιηταὶ N.

καίπερ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι, τὸν παρόντα ἀεὶ μέγιστον κρινόντων, παυσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν.

22\. * καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοί τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστ' εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, ὅσον δυνατὸν, ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθών. ἐπιπόνως δὲ εὑρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις οὐ ταὐτὰ περὶ τῶν

Et verba quidem ipsa dicentium non retulit auctor hujus historiæ, apta tamen præsenti cuilibet rei et universæ vere dictorum sententiæ exhibuit, rebus diligenter examinatis, ita ut veri studiosis se satisfacturum putaret.

λείπει τὸ τοίνυν. τὸ ἑξῆς, καὶ ὁ πόλεμος οὗτος τοῖς ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δηλώσει, ὅτι μείζων ἐστὶ γεγενημένος τῶν ἀρχαίων· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αὐτῶν. ἢ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων· τουτέστι, μείζων τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐγένετο. 4. Ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον. προκατασκευάζει τὰς δημηγορίας. 6. Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν] χαλεπὸν ἦν ἐμοί τε αὐτῷ, φησὶν, ὧν ἤκουσα, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσί μοι, τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι. ὡς ἐδόκουν τοίνυν ἐμοὶ τὰ δέοντα εἰπεῖν, ἐχομένῳ μοι τῆς ὅλης γνώμης, ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τουτέστιν, ὡς ἔδοξα δὲ ὅτι εἶπον ἂν ἀληθῶς, οὕτως εἴρηκα, εἰ καὶ μὴ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ λεχθέντα ῥήματα. ἐπιτηδείως τὴν ἄγνοιαν προφασίζεται, ἵνα χρήσηται τοῖς οἰκείοις ἐνθυμήμασιν. 13. Οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει] ἐπειδὴ φιλαθήναιος δοκεῖ, τοῦτο λέγει. 14. Αὐτὸς παρῆν] ἐστρατήγει γὰρ καὶ αὐτὸς ἕως τῆς τετάρτης ἱστορίας. ἡ διάνοια, ἀλλ' ἠξίωσα τῆς γραφῆς τὰ ἔργα, οἷς αὐτὸς παρῆν. 15. Ἐπεξελθών] ἐρευνῶν. 16. Τῶν αὐτῶν] τῶν λεχθέντων. ὅρα δὲ, πῶς

1\. τῶν] πάντων g.h.
2\. κρίνοντα I.
τἀρχαῖα Dionys. Hal. p. 146.
3\. θαυμαζ. μᾶλλον F.H.c.
ἀπ'] ἐπ' L.e. om. cum ipsis αὐτῶν τῶν ἔργων a.
8\. ποθεν] om. a.
ἀπαγγέλουσιν B. ἀπαγγεῖλασιν Sylburgius ad Dionys. l. l.
9\. ἐμοὶ A.B.F.H.g. vulgo μοι.
10\. τῆς ξ.] ξ. τῆς a.
11\. τῶν ὡς ἀλ. L.O.P.
δ'] γὰρ L.
12\. λεχθέντων γρ.g.
τῶν παρατυχόντων g.h.
13\. δοκεῖ A.B.F.H.a.g.h.

αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς ἑκατέρῳ τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἕξει. κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται.

πρότερον εἰπὼν περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων καὶ ἔργων, ἐνταῦθα λέγει περὶ τῆς ἱστορίας καὶ ὠφελείας. 1. Εὐνοίας, ἢ μνήμης] εὐνοίας ἐπὶ Λακεδαιμονίων, μνήμης ἐπὶ Ἀθηναίων. 2. Ἔχοι] ἀντὶ τοῦ εἶχεν. Τὸ μὴ μυθῶδες] πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. 3. Τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς] τὸ ἑξῆς καὶ ἡ διάνοια, ἀρκούντως ἕξει (ἤτοι ἀρκέσει) κρῖναι αὐτὰ, τὰ γεγραμμένα δηλονότι, ὠφέλιμα εἶναι πᾶσιν, ὅσοι βουλήσονται σκοπεῖν τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς καὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαί ποτε αὖθις τοιούτων καὶ παραπλησίων. 5. Κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα. 6. Κτῆμα] κέρδος. κτῆμα τὴν ἀλήθειαν, ἀγώνισμα τὸν γλυκὺν λόγον. αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. 7. Ἀγώνισμα] θέαμα, παιδιὰ, ποιητικὸν ἀγώνισμα κωμῳδοποιῶν ἢ τραγῳδοποιῶν. Ξύγκειται] τουτέστι, σαφές ἐστι, ξυγγράφεται.

1. ἑκατέρῳ A.B.F.H.a.f.g. vulgo ἑκατέρων.

τις] τῆς K.

2. Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν—ξύγκειται] Laudat hæc Dion. Halic. p. 139. ubi est ἀνθρώπινον. Wass. ut et p. 146. Ὅσοι δὲ βουλήσονται—ὠφέλιμα. Id. p. 6. Duk.

μὴ] om. e.

3. Ἀτερπέστερον] Pindar. Ol. I, 44. Καί που τι καὶ βροτῶν φρένας, ὑπὲρ τὸν ΑΛΗΘΗ λόγον Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις Ἐξαπατῶντι ΜΥΘΟΙ. Wass.

τῶν γεγενημένων a.

5. ἀνθρώπινον B.I.a b.c.d.e. ἀνθρώπεινον K.

Ἀνθρώπειον] Ita recte quidam MSS. Nam Iones ἀνθρωπήϊος et Attica vetus; atque ita Magister, neque aliter Rhodienses Hesychio teste. Wass. Ἀνθρώπειον etiam Dion. Halicarn. p. 65. Duk.

Post τοιούτων omisi ὄντων cum A.B.C.F.a.b.c.d.e.f.g.h.i. et Dionysio p. 824. Vid. Schaefer. ad Soph. Trachin. 1066.

6. ἀρκοῦντος C.

Κτῆμά τε] Hæc repetit ad verbum Lucianus in præceptis de scribenda Historia; et Quintilianus hujus loci sensum pulcherrime expressit, lib. X. *Totum historiæ opus non ad intuitum rei pugnamque præsentem, sed ad memoriam posteritatis et ingenii famam componitur.* Huds. Κτῆμα—ξύγκειται laudat D. Hal. p. 25. ubi habet κτ. δὲ εἰσαεὶ, et pro παραχρῆμα, non bene παραυτίκα. at p. 139. ἐς αἰεί vid. Plin. Ep. V. 8. Quintil. X. 1. Wass. Non est, cur recedatur a vulgata scriptura ἐς ἀεὶ, quam etiam Lucian. habet de Hist. scrib. p. 634. Nec dubito, quin pro eo, quod est in eodem libello p. 603. ἤν τις, ὡς ὁ Θουκυδίδης φησὶν, ὡς ἀεὶ κτῆμα συντιθείη, legendum sit ἐς ἀεί. Et sic emendatum erat a nescio quo ad oram Edit. Ald. Duk.

7. Ἀγώνισμα] Agn. Pollux III.

23. Belli diuturni et atrocissimi varia portenta fuere, initium autem a sublatis induciis, post captam Euboeam factis. Inde ad controversias Græcorum et rupti fœderis causas Thucydides transit.

Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν, καὶ τοῦτο ὅμως δυεῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε. τούτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκός τε μέγα προὔβη, παθήματά τε ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. οὔτε γὰρ πόλεις τοσαίδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ᾽ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων (εἰσὶ δὲ αἳ καὶ οἰκήτορας μετέβαλον ἁλισκόμεναι), οὔτε φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων καὶ φόνος, ὁ μὲν κατ᾽ αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν. τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα, οὐκ ἄπιστα κατέστη, σεισμῶν τε πέρι, οἳ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς καὶ ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον, ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἳ πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα

2. Δυεῖν ναυμαχίαιν] ναυμαχίαι δύο, ἐν Ἀρτεμισίῳ, ἐν Σαλαμῖνι· πεζομαχίαι δύο, ἐν Πύλαις, ἐν Πλαταιαῖς. Ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχεν] ἤγουν ταχέως ἐπαύσατο. 3. Τούτου] τοῦ Πελοποννησίου. 5. Ἐν ἴσῳ χρόνῳ] ἐν κζ ἔτεσιν. 7. Εἰσι δὲ αἳ καὶ οἰκήτορας] οἷον ἡ Ποτίδαια καὶ Αἴγινα. 9. Ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν] ξυνηνέχθη, ἀπὸ κοινοῦ. 10. Τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα] καὶ τὰ λεγόμενα (φησὶν) ὅτι ἐγένοντο πρότερον, ἅπερ σπανιώτερον ἔργῳ ἐβεβαιοῦντο. τουτέστιν, ὅτι τοιαῦτα ἔστιν ὅτε ἐγένοντο. καὶ ἐβεβαιοῦντο τὰ λεγόμενα ἀκοῇ, ἔργῳ· καὶ τὰ λεγόμενα τοίνυν οὐκ ἄπιστα κατέστη. πόθεν; ἐκ τοῦ συμβῆναι τοιαῦτα. καὶ γαρ ἐλέγετο (φησὶ) περὶ σεισμῶν καὶ ἐκλείψεων ἡλίου καὶ αὐχμῶν. καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου δεινότερα τοιαῦτα, ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον.

141. huc spectat Lucianus de Hist. conscrib. 631. Wass. De sententia horum verborum vid. Casaubon. ad Sueton. Caligul. c. 53. Interpretes ad Plin. Ep. 5, 8. et Bos Observat. Critic. c. 3. Duk.

1. ἔργων d.i.

2. τοῦτο] om. d.i.

δυεῖν C.G.a.c.d.e.f.i.

καὶ πεζομαχίαιν] om. d.

4. ξυνηνέχθη] ξυνέβη Dionysius p. 1074. non p. 860.

5. οἷα] πολλὰ Dionysius.

7. ὑπὸ σφῶν] præpositionem omittit Dionysius l. l. habet p. 768.

8. μετέβαλλον] a.

9. ἀνθρώπων] om. f.

φθόνος b.

10. διστάζειν N.

πρότερα c.

12. μέρος τῆς γῆς P.Q.a.

13. ἰσχυρότατοι] ἰσχυρότεροι b.i. et γρ.c. ὑψηλότεροι L.O.P.

14. παρὰ τὰς—μνημονευομένας Dionysius p. 861. qui p. 1075. ut editur.

ξυνέβησαν, αὐχμοί τε ἔστι παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ, καὶ [ἡ] οὐχ ἥκιστα βλάψασα καὶ μέρος τι φθείρασα ἡ λοιμώδης νόσος. ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς, αἳ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν. διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτίας προέγραψα πρῶτον καὶ τὰς διαφορὰς, τοῦ μή τινα ζητῆσαί ποτε ἐξ ὅτου τοσοῦτος πόλεμος τοῖς Ἕλλησι κατέστη. τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, τοὺς Ἀθηναίους ἡγοῦμαι, μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν· αἱ δ'

1. Ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ] σημείωσαι, ἀπὸ τῶν αὐχμῶν λιμὸς καὶ λοιμός. τὴν δὲ λοιμώδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα. 4. Μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα] ἡ σύνταξις, μετὰ τοῦ πολέμου ἅμα. παρέλκον τὸ ἅμα. 5. Τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς] μετὰ λϛ ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη ιδ, ὡς γενέσθαι ἔτη ν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν. 7. Ἔγραψα] ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον. 8. Τοῦ μή τινα ζητῆσαι] λείπει τὸ ἕνεκεν. 10. Πρόφασιν] αἰτίαν. Ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ] κεκρυμμένην. 12. Ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν] τὰ ὀνόματα ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ

2. καὶ ante λιμοὶ om. a.c.

καὶ οὐχ ἥκιστα βλ. καὶ μ. τι φθ. ἡ A.B.c.g.h. καὶ οὐχ ἥκιστα καὶ ἡ βλ. καὶ μ. τι φθ. ἡ Dionysius p. 187. καὶ οὐχ ἥκιστα φθ. καὶ μ. τι ἡ L.O.P. καὶ οὐχ ἥκιστα καὶ μ. τι φθ. ἡ. f.

4. ξυνεπέθεντο f.

δὲ ἀθηναῖοι αὐτοῦ Dionysius.

5. πελ.] λακεδαιμόνιοι f.

τριακοντούτις A.

Τριακοντούτεις] Huc respicit Suid. h. v. et laudat Aristophanem, quasi is quoque hac voce utatur. Sed Aristophanes non τριακοντούτεις, verum τριακοντούτιδας σπονδὰς dicit Equit. 1385. et Acharn. 193. 251. Et sic Thucyd. infra c. 87. vid. Jungerm. et Kuhn. ad Poll. I. 56. Duk.

6. μετὰ τὴν εὐβ. Dionysius.

7. δι' ὅτε A.B. ὅτι c.

δ'] om A.B.h.

προέγραψα A.B.F.H.N.a.f.g.h. cum Dionysio p. 141. et 146. (cf. Porson. ad Aristophan. Eccles. 1009.) προσέγραψα Priscian. p. 1181. Putsch. ξυνέγραψα idem p. 1207. ἔγραψα ceteri.

8. τινα A.B.F.H.a.f.g. cum Prisciano. vulgo τινας.

9. γὰρ] om. e.

10. πρόφασιν] αἰτίαν Dionysius p. 796. qui mox λόγῳ δὲ ἀφ. τ. ἀθ. οἴομαι.

11. γιγνομένους] om. a.

ἐς τὸ φανερὸν λεγόμεναι αἰτίαι αἵδ᾽ ἦσαν ἑκατέρων, ἀφ᾽ ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.

24. Epidamni * ἘΠΊΔΑΜΝΌΣ ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι τὸν

Ἀθηναῖοι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. 1. Αἵδ᾽] αἱ καθεξῆς ῥηθησόμεναι. 3. ἘΠΊΔΑΜΝΌΣ] ἡ νῦν Δυῤῥάχιον καλεῖται, ἥντινα παραγραμ-

3. ἐς δεξιὰ Harpocratio v. Ἰόνιος.

Hesychii locus in Ἐνδέξια, nonnihil habere mihi videtur obscuritatis; nam magna parte truncatum esse, quod huic Lexicographo pejus etiam, ut opinor, quam Stephano, contigit, res ipsa clamat. Primum sic censeo, triplicem olim in antiquis Hesychii membranis exstitisse lectionem, ἐς δεξιὰ, ἐνδέξια, et ἐν δεξιᾷ. Hæc autem varietas orta non ex eo tantum, quod illæ voces facile commutentur, sed potissimum ex male sedula Grammaticorum cura, qui sæpe locutiones, quarum potestatem veterum usus non distinxerat, distinguere sategerunt, quod ex uno Demosthene, ut de Homero taceam, exemplo non uno possem probare. Primum ἐς δεξιὰ studiosissimus antiquæ scripturæ habet Harpocration; sic tum alii, tum Syncellus ex melioribus pag. 258. B. τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξία. Itaque legendum esse apud Pollucem II. 161. pæne mihi persuadet Palatini Vossianique codicum, qui raro fallit, consensus: neque hoc alia ratione dicitur, quam quod apud Herodotum III. 90. ἀπὸ τῶν Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ εἰσπλέοντι. Secundum etiam casum adjungunt: Lucianus T. II. Ed. Salm. p. 480. τοὺς ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων ἄφες: et Dial. Meretric. IV. εἰσιόντων ἐπὶ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, quibus in locutionibus rarissime, credo, reperies ἐπὶ δεξιὰ, vel ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῖς εἰσιοῦσι, vel ἐξιοῦσι. In Lysia legebatur junctis vocibus εἰσιόντων πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἕστηκεν ἐπιδέξια, quod Pollux tanquam minus usitatum pro ἐκ δεξιᾶς χειρὸς, observare non neglexit II. 159. alias etiam solent τῶν εἰσιόντων vel ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἐν δεξιᾷ, veluti non Lucianus quidem, sed eruditus tamen et ingeniosus scriptor Encomii Demosthenis ad ipsum initium. Ælianus V. H. VIII. 16. Philostratus de Vitis Soph. lib. I. in fine, itidem ἐκ δεξιᾶς. Sed usu rariore præpositionem omisit Pyrgion apud Athen. IV. p. 143. F. τράπεζα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα. Non me fugit, Casaubonum ἐκ δεξιᾶς corrigere vel ἐν δεξιᾷ: sed, quo minus adsentiar, retinet me Schol. Pindari ad O. ΙΓ. 32. qui ex Theopompo protulit, εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρὸς, ubi ἐξ perinde deficit. Tum secundum illud ἐνδέξια legisse Hesychium, vel potius vetustiorum aliquem Grammaticorum, ex quo ista fuerant descripta, sic satis est manifestum. Non me fugiunt, quæ, quia locus sit mutilatus, si quis pertendat, contra possint disputari, hæc alio pertinere, atque adeo esse transferenda ad præcedens ἐν δεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν, cui Thucydideum istud ad vulgatas Edd. emendandum exempli vice

Ἰόνιον κόλπον· προσοικοῦσι δ᾽ αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. ταύτην ἀπῴκισαν μὲν Κερκυραῖοι, origines et turbæ. Paullo ante initium belli Pelopon-

ματίζοντες Δοράκιον καλοῦσι. 2. Ἀπῴκισαν] οὐχὶ ἀπανέστησαν τῆς οἰ-

fuerit adjectum: sed multo minore, ut quidem puto, probabilitatis specie, quam si hunc in modum sententiam verborum capiamus: Ἐνδέξια quando antepenultimam habet acutam, addere non poterimus in orationis proximo membro, quod oppositum est: ita Thucydides nullam facturus mentionem loci alterius ad sinistram siti, scripsit ἐνδέξια εἰσπλ. In iis autem, quæ perierunt (hoc satis ostendit εἰ MEN) diversam esse rationem docuerat, si scribas ἐν δεξιᾷ: tum enim solere ἐπιφέρεσθαι τὸ ἀντικείμενον, quomodo in Strabone XVII. apud eundem atque alios. Ego quidem discrimen illud haud magni facio; sed tale tamen est, pag. 1144. B. κατὰ μὲν τὸν εἴσπλουν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος &c. κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα. et sæpius ut ingenio Grammaticorum et consuetudine minime sit indignum. Etymologus itidem, sed alia paulum via, hæc utraque separavit, quoniam quæ notat ad Homerum proprie pertinent, cujus οἰνοχοεῖν, δεῖξαι, αἰτεῖν ἐνδέξια Il. A. 597. H. 184. Od. P. 365. duplici fere modo veteres interpretantur, ἐπιδεξίως aut ἐκ δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενον: nam ἐνδέξια σήματα Il. I. 236. sine controversia sunt αἴσια καὶ καλὰ, ut recte Etymol. Jam in Thucydide quin per linguæ Græcæ genium scribi possit ἐνδέξια εἰσπλέοντι minime videtur dubitandum. Si Lysiæ licuit εἰσιόντων ἕστηκεν ἐπιδέξια (de statua, credo, loquebatur), cur displiceat εἰσπλέοντι πόλις ἐστὶν ἐνδέξια; præsertim quum ista phrasis habere videatur nescio quid Atticismi veteris, qualia sunt hujus generis plura, χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις, &c. Neque tamen idcirco tertiam lectionem et vulgatam damnavero, quam similium exemplorum multitudo tuetur: verum hoc solum contendo, nunc difficulter admodum posse dijudicari, quid ab ipso historicorum principe revera sit profectum. Hemsterhus.

Ἐσπλέοντι τὸν Ἰόνιον] Quod in Harpocr. v. Ἰόνιος, vulgo editur, ἐς δεξιὰ, ferri posset, nisi et Thucydides, et Cod. Medic. repugnarent. Nam et ita fere Xenoph. Ἀναβ. 6, 4. ἡ Θρᾴκη αὕτη ἐστὶν—ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι. Sed multo frequentius est ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ. Arrian. Peripl. Pont. Eux. pag. 12. Ed. Huds. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ πλέοντι ἐν δεξιᾷ Ῥῆβας ποταμός. et p. 18. τάδε μὲν τὰ ἀπὸ Βυζαντίου πλεόντων ἐν δεξιᾷ ὡς ἐπὶ Διοσκουριάδα. Lucian. Scyth. p. 592. et Ver. Histor. p. 689. Nec placet scriptura Cod. Voss. ad Poll. II. 161. εἰς δεξιὰ εἰσπλέοντι—εἰς ἀριστερὰ, pro vulg. ἐν δεξιᾷ—ἐν ἀριστερᾷ. ἐν δεξιᾷ quoque habet Maximus Tyrius hunc locum laudans Diss. 12. Duk.

1. ἰώνιον I.

κόλπον] πόντον Schol. Pindar. Pyth. 3. 120.

προσοικειοῦσι c.

αὐτὸν Priscian. p. 1203.

ταβλάντιοι d.i. ταλάντιοι H.a.

2. ἀπῴκησαν d. κατῴκησαν Demetrius Phal. 72.

nesiaci plebs ejicit optimates, qui ultionis causa cum barbaris prædas agunt terra marique. Epidamnii auxilium petunt a Corcyræis, sed frustra.

οἰκιστὴς δ' ἐγένετο Φάλιος Ἐρατοκλείδου Κορίνθιος, γένος τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθείς· ξυνῴκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους. προελθόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος· στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολλὰ, ὡς λέγεται, ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοίκων

κίας, ἀλλ' ἀποικίαν πέμψαντες ᾤκισαν. 2. Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] ὁ παλαιὸς νόμος οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους ἐκάλει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, τουτέστι τῆς πατρίδος· ἐκ τῆς Κορίνθου, Κορίνθιος. 3. Κατακληθείς] τὸ κατακληθεὶς κυρίως εἶπεν· ἀπὸ γὰρ μειζόνων τῶν Ἡρακλειδῶν. ὥσπερ ἀνακληθεὶς ἀπὸ ἐλασσόνων λέγεται. 7. Τῶν προσοίκων βαρβάρων] τῶν Ταυλαν-

1. γένους (γένος) a.

2. Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] Quænam fuerint jura, quæ coloniæ originibus suis debebant, non alienum erit paucis hoc loco perstringere. Primo igitur ii, qui in coloniam mittebantur, armis et commeatu, a civibus suis instruebantur de publico, ut docet Libanius in Argumento orationis Demosthenis, περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ. Præterea publica iis Diplomata debebantur, quæ ἀποίκια vocabant, teste Hyperide in orat. Deliaca apud Harpocrat. Sed quod præcipuum est, sacra patria coloni secum asportabant, ignemque sacrum e penetrali urbis depromtum et accensum; quod docet Auctor Etymolog. in Πρυτανεῖα. qui quidem ignis si casu exstinctus esset, ex Prytaneo conditorum accendi eum oportebat. Moris quoque erat, ut coloniæ quotannis legatos in *majorem patriam* (sic Curtius lib. 4. vertit, quam Græci μητρόπολιν dicunt) mitterent Diis patriis sacra facturos, ut testantur Polybius, cap. 114. legationum, et Curtius, lib. 4. Solenne etiam erat, ut coloniæ ab originibus suis Pontifices acciperent, ut constat ex Thucydide, pag. 44. l. 14. et Scholiaste ad eundem locum; quin etiam, si aliquando coloni aliam coloniam aliquo deducere vellent, moris erat, ut ducem a *majore patria* postularent, ut hoc in loco docet Thucyd. nam Corcyræi coloni erant Corinthiorum, ideoque Phalium ex Metropoli arcessebant, ut coloniæ Epidamnum deducendæ dux esset. Plura hac de re vide in Valesii notis ad Excerpta Polybii p. 7. Huds. Add. Spanhem. Dissert. IX. de Usu et Præst. Numism. p. 570. seqq. Duk.

3. ξυνῴκησαν F.H. ξυνῴκισαν Q. Ante κορ. omisi τῶν cum A.B. C.F.I.a.d.f.g.h.

4. τοῦ ἄλλου A.B.C.F.I.a.c.d. h. ἄλλου H.N. ἄλλοι ἐκ τοῦ vulgo.

5. τῶν] om. N.

πόλις] δύναμις C.I.L.O.P.Q.c. d.e. δύναμις καὶ πόλις K.N.

7. ὡς λέγεται ἔτη πολλὰ a.

ἀπὸ A.B.C.F.G.H.I.K.L.N. O.P. et Parisini omnes cum Hermogene π. μεθ. δειν. 35. vulgo ὑπό.

Ὑπὸ πολέμου] Aristides in Lib.

βαρβάρων ἐφθάρησαν καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστερήθησαν. τὰ δὲ τελευταῖα πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς, οἱ δὲ ἀπελθόντες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐλῄζοντο τοὺς ἐν τῇ πόλει κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες Ἐπιδάμνιοι, ἐπειδὴ ἐπιέζοντο, πέμπουσιν ἐς τὴν Κέρκυραν πρέσβεις ὡς μητρόπολιν οὖσαν, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾷν φθειρομένους, ἀλλὰ τούς τε φεύγοντας ξυναλλάξαι σφίσι καὶ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον καταλῦσαι. ταῦτα δὲ ἱκέται καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον ἐδέοντο. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν.

* γνόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι οὐδεμίαν σφίσιν 25.
ἀπὸ Κερκύρας τιμωρίαν οὖσαν, ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι Itaque Delphos mit-

τίων. 2. Τὰ δὲ τελευταῖα] ἀντὶ τοῦ, τέλος δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα, ἤγουν κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς στάσεως αὐτῶν. Πρὸ τοῦδε] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. 3. Αὐτῶν] τῶν Ἐπιδαμνίων. 10. Ἐς τὸ Ἡραῖον] ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἥρας. 11. Τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο] οὐχὶ τὴν πρεσβείαν οὐχ ὑπεδέξαντο, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν. τὸ τέλος εἶπεν ἀντὶ τῆς πράξεως, συντομώτερον εἰπὼν καὶ καινότερον. τὸ γὰρ εἰπεῖν ὅτι ὑπεδέξαντο τὴν πρεσβείαν καὶ κατέθεντο τὴν τιμωρίαν ποιῆσαι, μακρὸν ἂν ἐγένετο καὶ σύνηθες κατὰ τὴν φράσιν. 13. Τιμωρίαν οὖσαν] βοήθειαν οὖσαν. ἢ ὑπακουστέον τὸ κατὰ τῶν ἀδικούντων. τιμωρίαν, κατὰ τῶν ἀδικούντων, αὐτοὺς δηλαδὴ, ἐκδίκησιν. Θέσθαι

de Dict. Simpl. c. 13. ait simplicem orationem esse στασιάσαντες, et asperiorem reddi, si dicas, ἐπειδὴ δὲ ἐστασίασαν. Refert etiam Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος c. 35. hæc, στασιάσαντες—ἐφθάρησαν inter exempla ἀμφιβολίας. Nam ambiguum esse, a bello, an a seditionibus perierint. Non posse dici eos a bello periisse. Itaque sententiam esse e bello seditiones ortas, et a seditionibus interitum. Neminem enim dicere ἀπὸ πολέμου ἐφθάρησαν. Non adsequor, quid velit, et videtur argutari. Duk.

3. ἐδίωξε a. ἐξεδίωκε G.

Ἐξεδίωξε] Pollux IX. 157. Wass.

4. μετὰ τῶν βαρβάρων] om. L. O.P.Q.

7. δεόμενοι—σφίσι] om. L.g.

8. ξυνάλλάξαι A.B.C.Q.a.b.c. vulgo συναλλάξαι.

9. τὸν] om. P.Q.

10. δὲ] δὴ Priscianus.

Ἱκέται] Priscian. 18. p. 1178. ordinem invertit: καθ. εἰς τὸ Ἡ. ἱκέται, sed p. 1174. recte citat; denique p. 1186. corrupte, καθ. δὲ αἰσχύνης ἱκ. δ. ε. τὸν Ἡραῖον. ex secundo Lib. Wass. De Heræo Palmer. II. Græc. Ant. 10. p. 352. Duk.

13. ἀπὸ κερκ. τιμώριαν] τιμω-

tunt, ac, jubente deo, Corinthiis se dedunt. Hi libenter eos recipiunt et auxilia promittunt, partim rati, suos se colonos defendere, partim odio in Corcyræos, divitiis et navalibus copiis superbientes.

τὸ παρόν· καὶ πέμψαντες ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπήροντο εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκισταῖς, καὶ τιμωρίαν τινὰ πειρῷντο ἀπ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλε παραδοῦναι καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι. ἐλθόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι ἐς τὴν Κόρινθον κατὰ τὸ μαντεῖον παρέδοσαν τὴν ἀποικίαν, τόν τε οἰκιστὴν ἀποδεικνύντες σφῶν ἐκ Κορίνθου ὄντα καὶ τὸ χρηστήριον δηλοῦντες· ἐδέοντό τε μὴ σφᾶς περιορᾷν διαφθειρομένους, ἀλλ' ἐπαμῦναι. Κορίνθιοι δὲ κατά τε τὸ δίκαιον ὑπεδέξαντο τὴν τιμωρίαν, νομίζοντες οὐχ ἧσσον ἑαυτῶν εἶναι τὴν ἀποικίαν ἢ Κερκυραίων, ἅμα δὲ καὶ μίσει τῶν Κερκυραίων, ὅτι αὐτῶν παρημέλουν ὄντες ἄποικοι· οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα, οὔτε Κορινθίῳ ἀνδρὶ προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι,

τὸ παρόν] θέσθαι τὸ εὖ θέσθαι, τὸ δὲ παρὸν ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα· ἐβουλεύοντο γὰρ καὶ τὴν πόλιν παραδοῦναι καὶ τιμωρίαν λαβεῖν. 2. Εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις] διὰ τὸν Φάλιον δηλονότι, ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς αὐτὸς ἦν, Κορίνθιος ὤν. Ὡς οἰκισταῖς] οὐχ ὅτι ἀληθῶς Κορίνθιοι αὐτοὺς ᾤκισαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς Φάλιος Κορίνθιος ἐγένετο. 4. Καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι] τοὺς Κορινθίους. 5. Κατὰ τὸ μαντεῖον] κατὰ τὸ μάντευμα. 6. Τὴν ἀποικίαν] τοῖς Κορινθίοις δηλονότι. Τόν τε οἰκιστὴν] Φάλιον. 9. Κατά τε τὸ δίκαιον] κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς δίκαιον. ἐνόμιζον γὰρ αὐτῶν μᾶλλον εἶναι τὴν ἀποικίαν. 12. Ὄντες ἄποικοι] ἤγουν πέμψαντες τὴν ἀποικίαν. Ἐν πανηγύρεσιν] ἐν Ὀλυμπίοις, Νεμέοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἀγῶσιν. σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας, οὗτοι ἐποίουν τὰς πανηγύρεις ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν οἰκιστῶν ἀπήρχοντο τῶν ἱερῶν, τουτέστι τῶν θυσιῶν. Οὔτε γὰρ] ἰστέον ὅτι ὁ γὰρ παρέλκει, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρημέλουν. ἢ τὸ διδόντες ἀντὶ τοῦ ἐδίδοσαν, ὡς καὶ Ὅμηρος (Il. 8, 307.) καρπῷ βριθομένη, ἀντὶ τοῦ βρίθεται. 13. Γέρα τὰ νομιζόμενα] τὰς τιμὰς καὶ προεδρίας. 14. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν] διδόντες τὰς καταρχάς. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας ἐκ τῆς μητροπόλεως λαμβάνειν. Αἱ ἄλλαι ἀποικίαι] ἀντὶ τοῦ αἱ

ρίαν ἀπὸ κερκ. a.

1. ἐπήροντο A.B.F.H.K.N.a.f. g.h.i. vulgo ἐπηρώτων.

3. ὁ—ποιεῖσθαι] om. L. αὐτὴν C.O.P.c. et pr. G.

5. παρέδ. τὴν ἀποικίαν] om. c.

6. ἀποδεικνύοντες d.

8. φθειρομένους B.G.I.O.P.c.e.

12. Ἄποικοι] De hoc Scalig. ad Euseb. Chron. p. 78. Spanhem. de Usu Numism. p. 569. et Palmer. l. d. p. 356. Duk.

οὔτε γὰρ] Cf. Diodor. Sic. 12, 30. ibique Wesseling.

ἐν ταῖς π. ταῖς K.

13. κορινθίων] P.

14. προκατερχόμενοι c.

περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς, καὶ χρημάτων δυνάμει ὄντες κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὁμοῖα τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις καὶ τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ δυνατώτεροι, ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι, καὶ κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας, κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς. ᾗ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικὸν καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι· τριήρεις γὰρ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ὑπῆρχον αὐτοῖς, ὅτε ἤρχοντο πολεμεῖν. * πάντων οὖν τού- 26.
των ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ Κορίνθιοι ἔπεμπον ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἄσμενοι τὴν ὠφέλειαν, οἰκήτορά τε τὸν βουλόμενον ἰέναι κελεύοντες, καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων καὶ ἑαυτῶν φρουρούς. ἐπορεύθησαν δὲ πεζῇ ἐς Ἀπολλωνίαν, Κορινθίων οὖσαν ἀποικίαν, δέει τῶν Κερκυραίων, μὴ κωλύωνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι.

Corinthii colonos et propugnatores Epidamnum mittunt, pedestri itinere, ne a Corcyræis, per mare

πεμφθεῖσαι ἀποικίαι. 1. Περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις, ἀντὶ τοῦ περιφρονοῦντες αὐτῶν. 4. Ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι] οὐ γὰρ ἀεὶ πλέον εἶχον ναυτικόν. διὰ τοῦτο φησὶν, ἔστιν ὅτε. Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τῇ προενοικήσει τῶν Φαιάκων. προενοικήσει λέγει τῆς Κερκύρας· καὶ γὰρ οἱ Φαίακες παλαιότεροι ἦσαν τῶν Κερκυραίων, καὶ ἄριστοι τὰ ναυτικά. Ὡς τῶν Κερκυραίων οὕτω δοξαζόντων λέγει, καὶ οὐχὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει. 5. Κλέος ἐχόντων] τῶν Φαιάκων ἐς τὰ περὶ τὰς ναῦς. 6. Ἧ καὶ μᾶλλον] τὸ ᾗ ἀντὶ τοῦ διό. διὸ καὶ μᾶλλον, διὰ τὴν φήμην τῶν Φαιάκων, μὴ φανεῖεν χείρους. 7. Καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι] τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥῆμα, οἷον οὔτε τελείως δυνατοὶ οὔτε ἀσθενεῖς. 8. Πάντων οὖν τούτων] ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἕνεκα πάντων τούτων οἱ Κορίνθιοι τοῖς Κερκυραίοις. 9. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Κερκυραίων ἐγκαλοῦντες. πρὸς Κορινθίους ἰδίως εἶπε τὸ ἐγκαλεῖν ἐγκλήματα ἔχειν. 10. Τὴν ὠφέλειαν] ὠφέλεια, βοήθεια, συμμαχία, ἐπικουρία. 11. Καὶ ἑαυτῶν φρουρούς] ἔπεμπον δηλονότι.

2. τὸν χρόνον] om pr. g.
ὁμοία A. Vide Wesseling. ad Diodor. 13. p. 542. Gottl.
ἕλλησι δυνατωτάτοις a.
3. τῇ παρασκευῇ τῇ ἐς πόλεμον e.
4. ἔστιν ὅτε καὶ πολὺ προέχειν a.
5. τῶν] om. C.e.
6. τὸν ναυτικὸν g. τὰ ναυτικὰ I. L.O.P.Q.
7. οὐκ] om. pr. i.
εἴκοσι γὰρ f.

12. αὐτῶν K.i.
13. Κορινθίων οὖσαν, &c.] Corcyræos in ejus conditu socios Corinthiis addit Scymnus Chius, his versibus: Οἷς πλησιόχωρός ἐστιν ἡ Ἀπολλωνία Κορινθίων Κερκυραίων τε κτίσις. Quibus consentit Pausanias in Eliacorum 2. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 150. Huds. Add. Spanhem. l. d. p. 570. Duk.

transeuntes, interciperentur. Sed hi illorum remissionem exsulumque receptionem ab E-

λύωνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι. Κερκυραῖοι δὲ ἐπειδὴ ᾔσθοντο τούς τε οἰκήτορας καὶ φρουροὺς ἥκοντας ἐς τὴν Ἐπίδαμνον τήν τε ἀποικίαν Κορινθίοις δεδομένην, ἐχαλέπαινον· καὶ πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὕστερον ἑτέρῳ στόλῳ, τούς τε φεύγον-

1. Περαιούμενοι] πλέοντες. 3. Τήν τε ἀποικίαν Κορινθίοις δεδομένην] τουτέστι τὴν τῶν Ἐπιδαμνίων τοῖς Κορινθίοις ἀναφερομένην. 5. Τούς τε φεύ-

1. κωλύωνται B.

θάλασσαν A.C.F.G.H.a.c.d.g. vulgo θάλατταν.

2. ἐπεὶ a.

ᾔσθοντο A.C.F.H.I.K.a.b.c.f.g. h.i. ceteri ᾔσθηντο.

3. εἰς τὴν ἐπίδ. ἥκοντας a.

5. Τούς τε φεύγοντας—αὐτούς] Suidas in ἐπήρεια. Ἐπηρεάζω est, injuriam facio tam re quam verbis, et fere in contumeliam inferioris. Noster: Καὶ παρήγγειλε παραφυλάσσειν, μὴ ἄρα που τὶς ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατιᾶς ἐνὼν ΕΠΗΡΕΑ'ΖΟΙ αὐτοῖς. Recentiores pro calumniari, invehi, obtrectare, in foro lites facessere, corpus dehonestare. Grammatici βιάζει, βλάπτει, et κατ' ἐπήρειαν, reddunt κατ' ἀπειλὴν ἐν τῷ πολέμῳ, vel τὴν πολέμου καταδρομὴν proprie a voce Ἄρης. Una cum ὑβρίζω, προσπηλακίζω, ὕβρις, λοιδορία conjungit Demosthenes. Audiamus Aristotelem Rhet. 2. Τρία ἐστιν εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησίς τε, καὶ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟ'Σ, καὶ ὕβρις· ὅ, τε γὰρ καταφρονῶν ὀλιγωρεῖ· ἃ γὰρ οἴονται μηδενὸς ἄξια εἶναι, τούτων καταφρονοῦσι. Τῶν δὲ μηδενὸς ἀξίων, ὀλιγωροῦσι. καὶ ὁ ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩΝ, φαίνεται καταφρονεῖν· ἔστι γὰρ ὁ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟ'Σ ταῖς βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Idem Polit. 3, 16. Οἱ ἐν πολιτικαῖς ἀρχαῖς πολλὰ πρὸς ΕΠΗ'ΡΕΙΑΝ καὶ χάριν εἰώθασι πράττειν. Alibi utitur de mulcta a parente imposita. Pollux idem valere tradit atque ἐργολαβεῖν. et alio in loco: Τῶν ἐκ Δικαστηρίου ὀνομάτων τὸ συκοφαντεῖν, ἐργολαβεῖν, ΕΠΗΡΕΑ'ΖΕΙΝ, καταψεύδεσθαι, καταψευδομαρτυρεῖν.—καὶ τὸ πρᾶγμα συκοφαντία, ΕΠΗΡΕΑΣΜΟ'Σ, ἐπήρεια, ψευδολογία. Iterum in Cap. περὶ ψόγου Ῥήτορος. ἀπατεών, ἐπιβουλεύων, ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩΝ, δημεύων. Diodorus 17: Græci ora, naribus mutilati dicunt se περιόντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπονείδιστον μὲν ἕξειν τὴν ἐκ τῆς τύχης ΕΠΗ'ΡΕΙΑΝ. Et, in Syracusarum direptione Lib. 19: Παρῆν ὁρᾷν πᾶσαν τὴν πόλιν πεπληρωμένην ὕβρεως καὶ φόνων, καὶ παντοίων ἀνομημάτων. οἱ μὲν γὰρ διὰ τὰς προϋπαρχούσας ἔχθρας οὐδεμιᾶς ΕΠΗΡΕΙ'ΑΣ ἀπείχοντο. Josephus etiam de Civium suorum injuriis in Alexandrum Antiq. 13, 14. μύρια εἰς ὕβριν καὶ ΕΠΗ'ΡΕΙΑΝ πραξάντων. 15, 2. quando Herodes Pontificatum dabat obscuro cuidam, posthabito Alexandræ filio, οὐκ ἤνεγκεν, inquit, Ἀλεξάνδρα τὴν ΕΠΗ'ΡΕΙΑΝ. et infra, χαλεπῶς ἔφερε τὴν ἀτιμίαν. D. Petrus I. 3. 16. ἵνα ἐν ᾧ ΚΑΤΑΛΑΛΟΥ͂ΣΙΝ ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ΕΠΗΡΕΑ'ΖΟΝΤΕΣ. D. Matth. 5. 43. 44. ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥήθη, ἀγαπήσεις τὸν &c. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ΕΠΗΡΕΑΖΟ'ΝΤΩΝ ὑμᾶς καὶ διωκόντων. Illud hic

τας ἐκέλευον κατ᾽ ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτοὺς (ἦλθον γὰρ ἐς τὴν Κέρκυραν οἱ τῶν Ἐπιδαμνίων φυγάδες, τάφους τε ἀποδεικνύντες καὶ ξυγγένειαν, ἣν προϊσχόμενοι ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν) τούς τε φρουροὺς οὓς Κορίνθιοι ἔπεμψαν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν. οἱ δὲ Ἐπιδάμνιοι οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν. ἀλλὰ στρατεύουσιν ἐπ᾽ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι τεσσαράκοντα ναυσὶ μετὰ τῶν φυγάδων, ὡς κατάξοντες, καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν, προεῖπον Ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι, εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμίοις χρήσασθαι. ὡς δ᾽ οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν Κερκυραῖοι (ἔστι δ᾽ ἰσθμὸς τὸ χωρίον) ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν. * Κορίνθιοι

pidamniis postulant, missis navibus.

27. Etiam Co-

γοντας] τοὺς πλουσίους, τοὺς φυγάδας. 1. Κατ᾽ ἐπήρειαν δέχεσθαι] κατὰ βλάβην καὶ στάσιν, ὅπως πάλιν στασιάσωσιν, ἢ κατ᾽ ἀπειλήν. τρία εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς καὶ ὕβρις. τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις, ἃ μηδενὸς ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ κατὰ Ἀριστοτέλην (Rhet. 2, 2.) ὁ ἐπηρεασμὸς ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα τι αὐτῷ. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Αὐτούς] τοὺς Ἐπιδαμνίους. 3. Προϊσχόμενοι] προτείνοντες. 4. Τούς τε φρουροὺς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκέλευον οἱ Κερκυραῖοι. 5. Ἀποπέμπειν] τῆς Ἐπιδάμνου. 6. Ἀλλὰ στρατεύουσι ἐπ᾽ αὐτοὺς] καὶ ἐκστρατεύουσι κατ᾽ αὐτῶν. Αὐτοὺς] τοὺς φυγάδας· τοῦτο γὰρ ὑπακουστέον. τὸ ἑξῆς, στρατεύουσι καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. 9. Τὴν πόλιν] τὴν πόλιν Θουκυδίδειον, τῇ πόλει κοινόν. 11. Ἐπείθοντο] οἱ Ἐπιδάμνιοι δηλονότι. 12. Ἰσθμὸς] γῆ ἀμφιθάλασ-

obiter rogo, a quibus audivistis? nempe ab Euripide. Πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον, τά τ᾽ ἐχθρὰ μισεῖν. Vid. Æschylum 2. Diodor. 599. b. Pindarus apud Stobæum p. 307. ἘΠΗΡΕΑ'ΖΟΝΤΑ' τι, καὶ παθεῖν ἔοικε. Wass. Add. Salmas. Observat. ad Jus. Attic. et Rom. p. 288. Duk.

2. δὲ A.B.g.h.

3. ἐδέοντό τε σφᾶς C.a.

4. articulum ante Κορ. omisi cum A.B.C.F.G.H.

5. οἱ δὲ] ὡς δὲ οἱ g.h.i.

οὐδὲ A.

6. ἀλλὰ om. g.h.

ἐπ᾽ αὐτοὺς] ἑαυτοὺς A.B.C.h.

7. τεσσ. ναυσὶ A.B.C.F.G.H. f.g. vulgo ναυσὶ τεσσ.

ὡς] om. a.

8. αὐτοὺς post καταξόντες omisi cum A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.a. b.c.e.i.

ἰλλυρικοὺς H.K.N.i.

9. τὴν πόλιν A.B.C.F.G.H.N. a.c.e.f.g.h. cum Prisciano: ceteri τῇ πόλει.

ἐπιδαμνίων] κορίνθιῳ g.

τε] δὲ C.

10. ἱέναι H.

11. χρήσασθαι A.B.F.G.H.K. L.N.O.b.c.d.g.h.i. vulgo χρήσεσθαι.

Κερκ.—ἐκ] om. L.

rinthii exercitum et classem, plurium civitatum navibus et pecunia auctam, parant.

δ', ὡς αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἐπιδάμνου ἦλθον ἄγγελοι ὅτι πολιορκοῦνται, παρεσκευάζοντο στρατιάν, καὶ ἅμα ἀποικίαν ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκήρυσσον, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι ξυμπλεῖν, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας, πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας μένειν. ἦσαν δὲ καὶ οἱ πλέοντες πολλοὶ καὶ οἱ τἀργύριον καταβάλλοντες. ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς ξυμπροπέμψειν, εἰ ἄρα κωλύοιντο ὑπὸ Κερκυραίων πλεῖν· οἱ δὲ παρεσκευάζοντο αὐτοῖς ὀκτὼ ναυσὶ ξυμπλεῖν, καὶ Παλῆς Κεφαλλήνων τέσσαρσι. καὶ Ἐπιδαυρίων ἐδεήθησαν, οἳ παρέσχον πέντε, Ἑρμιονῆς δὲ μίαν καὶ Τροιζήνιοι δύο, Λευκάδιοι δὲ δέκα καὶ Ἀμπρακιῶται ὀκτώ. Θηβαίους δὲ χρήματα ᾔτησαν καὶ Φλιασίους, Ἠλείους δὲ ναῦς τε κενὰς καὶ χρήματα. αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὁπλῖται.

28. Corcyræi frustra de pace agunt.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευήν, ἐλθόντες ἐς Κόρινθον μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Σικυωνίων πρέσβεων, οὓς παρέλαβον, ἐκέλευον Κορινθίους τοὺς ἐν

σος. 1. Πολιορκοῦνται] οἱ Ἐπιδάμνιοι. 3. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] λείπει τιμῇ. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ἰέναι, τοῖς Ἐπιδαμνίοις δηλονότι, ἵνα κἀκεῖ ἔχοιεν πάντα ὡς ἐν Κορίνθῳ. 4. Εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα] τουτέστιν εἴ τις οὐ βούλεται ἀπιέναι, ἀλλὰ ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, διδότω δραχμὰς πεντήκοντα, καὶ μενέτω, φησὶν, ἐν Κορίνθῳ οἰκῶν. 11. Παλῆς] Παλῆς, ὡς Μεγαρῆς. πόλις δὲ ἡ Παλὴ τῆς Κεφαλληνίας· τετράπολις γάρ ἐστιν ἡ Κεφαλληνία, Παλὴ, Κράναια, Σαμαία, Πρόναια. 17. Παρασκευήν] τὴν οἰκονομίαν τοῦ πολέμου. 19. Παρέλαβον] ἵνα αὐτοῖς ὦσι μάρτυρες τῶν

1. ἐκ τῆς] om. P.
5. ἐθέλοι A.B.F.H.I.K.P.b.h. vulgo ἐθέλει.
6. κορινθίοις B.K.N.c.d.e.g.h.i. cum Tusano.
7. τἀργύριον A.B.F.H.a.f.g.h. vulgo τὸ ἀργύριον.
9. ξυμπροπέμψειν A.B.F.H.K. N.a.f.g.h. vulgo ξυμπροπέμψαι.
11. παλῆεις correctus H. κεφαλήνων B.h. Vide Eustath. ad Dionys. 431. et ad Od. I. p. 1396. Duk.
14. ἠλείους δὲ A.B.F.H.a. vulgo ἠλείους τε.
17. ἐπεὶ C.K.L.N.P.Q.c.d.e.
19. ἐν om. d.

Ἐπιδάμνῳ φρουρούς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν, ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου. εἰ δέ τι ἀντιποιοῦνται, δίκας ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν αἷς ἂν ἀμφότεροι ξυμβῶσιν· ὁποτέρων δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν. ἤθελον δὲ καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ ἐπιτρέψαι. πόλεμον δὲ οὐκ εἴων ποιεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἀναγκασθήσεσθαι ἔφασαν, ἐκείνων βιαζομένων, φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον, ὠφελείας ἕνεκα. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ἢν τάς τε ναῦς καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ Ἐπιδάμνου ἀπάγωσι, βουλεύσεσθαι· πρότερον δὲ οὐ καλῶς ἔχειν τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ δικάζεσθαι. Κερκυραῖοι δὲ ἀντέλεγον, ἢν καὶ ἐκεῖνοι τοὺς ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀπαγάγωσι, ποιήσειν ταῦτα· ἑτοῖμοι δὲ εἶναι καὶ

τῶν λόγων, ἢ ἵνα αὐτοὺς αἰδεσθῶσιν οἱ Κορίνθιοι. σημείωσαι τὸ παρέλαβον ἐπὶ τοῦ φιλικῶς ἔλαβον, καὶ ὡς συναγωνιστάς. 2. Δίκας ἤθελον δοῦναι] ἐπιτρέψαι δικαστηρίῳ καὶ κριθῆναι ἐβούλοντο. Δίκας ἤθελον δοῦναι, ἀντὶ τοῦ ἔλεγον δίκας ἀμφοτέρους διδόναι, αὐτούς τε Κορινθίους καὶ Κερκυραίους, δικάσασθαι ἔνθα βούλωνται καὶ συμφωνήσωσιν. 4. Δικασθῇ] ἀποφανθῇ. 5. Ἤθελον δὲ καὶ] ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντεῖον, τίσι νέμει τὴν ἀποικίαν καὶ τὰ δίκαια. Καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς] ἴσως γὰρ οὐκ ἐπύθοντο τὸν χρησμὸν, ὃν ἔλαβον οἱ Ἐπιδάμνιοι διὰ Κορινθίους. 6. Ἐπιτρέψαι] τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως δοῦναι. Εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ οὐκ ἐθελήσουσι παῦσαι τὸν πόλεμον. 7. Βιαζομένων] ἀντὶ τοῦ βιαζόντων. 8. Οὓς οὐ βούλονται] οἱ Κερκυραῖοι, οὐχὶ οἱ Κορίνθιοι. Ἑτέρους] ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων. ἢ ἑτέρους λέγει μᾶλλον φίλους τῶν παρόντων φίλων. Τῶν νῦν ὄντων] τῶν νῦν ἰσχυόντων. λέγει δὲ Ἀθηναίους. 10. Καὶ τοὺς βαρβάρους] τοὺς Ταυλαντίους. 11. Ἀπαγάγωσιν] ἀποστήσωσιν. 13. Ἀντέλεγον] οὐκ ἐναντία ἔλεγον, ἀλλὰ ἴσα· ὡς ἀντίθεος ὁ ἰσόθεος. 14. Ἑτοῖμοι

1. φρουρὰς e.
2. αὐτοῖς τοῦ ἐπιδ. K.
δ' ἔτι L.N.
3. ἀμφότεροι] om. i.
5. τούτοις C.c.
τὸ—μαντεῖον A.
ἐν τῷ ἐν δ. K. ἐν τῷ δ. d.
7. ἔφασκον g.
8. οὓς ἂν βούλωνται f.
9. μᾶλλον] om. f.
10. αὐτοῖς] om. pr. a.

11. ἀπαγάγωσι C.K.L.O.b.c. d.e.i.
βουλεύσασθαι C.a.b.c.e.f. βούλεσθαι Q.
12. αὐτοὺς A.B.F.H.K.L.N. O.a.f.g.h.i. vulgo ἑαυτούς.
13. ἢν ἐκεῖνον g.
14. ἀπαγάγωσιν A.B.F.H.a.d. e.f.g.h. ceteri ἀπάγωσι.
ἕτοιμα e.
καὶ] om. a.

ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν, σπονδὰς ποιήσασθαι ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. * Κορίνθιοι δὲ οὐδὲν τούτων ὑπήκουον, ἀλλ' ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες καὶ οἱ ξύμμαχοι παρῆσαν, προπέμψαντες κήρυκα πρότερον πόλεμον προεροῦντα Κερκυραίοις, ἄραντες ἑβδομήκοντα ναυσὶ καὶ πέντε, δισχιλίοις τε ὁπλίταις, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμνον Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσοντες· ἐστρατήγει δὲ τῶν μὲν νεῶν Ἀριστεὺς ὁ Πελλίχου καὶ Καλλικράτης ὁ Καλλίου καὶ Τιμάνωρ ὁ Τιμάνθους, τοῦ δὲ πεζοῦ, Ἀρχέτιμός τε ὁ Εὐρυτίμου καὶ Ἰσαρχίδας ὁ Ἰσάρχου. ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἀνακτορίας γῆς, οὗ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, οἱ Κερκυραῖοι κήρυκά τε προέπεμψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς, καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, ζεύξαντές τε τὰς παλαιὰς,

29. Corinthiis bellum indicentibus, fit navalis pugna, qua vincunt Corcyræi.

δὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἑτοίμως ἔχουσιν, εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται, σπονδὰς ποιήσασθαι, μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοὺς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν, ἕως ἂν δίκας δώσωσι. 1. Κατὰ χώραν] ἐφ' ἡσυχίας, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. 4. Προπέμψαντες κήρυκα] ὅρα πῶς κατεφρόνουν οἱ Κορίνθιοι· οὐ γὰρ λάθρα ἐβούλοντο πλεῖν. κῆρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. 6. Δισχιλίοις τε ὁπλίταις] καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίους ἡτοίμαζον. ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρεία τῶν χιλίων· ἢ καταφρονοῦντες τῶν Κερκυραίων τοῦτο ποιοῦσι. 11. Τῆς Ἀνακτορίας γῆς] ἡ Ἀνακτορία γῆ τῆς ἠπείρου. ἔστι δὲ τὸ Ἄκτιον λιμήν. 14. Ἐν ἀκατίῳ] ἵνα εἰρηνικὰ φρονοῦντες δηλώσωσιν. Ἀπεροῦντα] ἀπαγορεύσοντα, ἀποστρέψοντα, τὰ ἐναντία ἐροῦντα. 15. Ἐπλήρουν] ἀνδρῶν δηλονότι. Ζεύξαντες] ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι. εὐτρεπίσαντες, τοὺς ζυγοὺς ἁρμόσαντες ἐν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἔθος ἔχουσιν αἴρειν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν οὐ πλευσουσῶν νεῶν. Τὰς παλαιὰς] οὐδεμία καινὴ ναῦς ἦν, εἴγε τὰς μὲν ἔζευξαν διαλελυμένας οὔσας καὶ ζυγωμάτων προσδεηθείσας εἰς

1. ὥστε] om. L.O.P.a. Quod vulgo post σπονδὰς legitur δέ, recte omittit Poppo.
4. παρῆσαν] om. a.
5. προσεροῦντα d. ἀγγελοῦντα a.
8. δὲ] μὲν e. πελλίχου A.B.C.F.G.H.I.K.L. N.O.g. vulgo πελλίκου. Vid. Koen. ad Greg. Cor. p. 135.
9. μαλλίου L.
10. ἐρυτίμου P.Q.
11. ἐπεὶ C.K.Q.c.d.e.i.
13. ἀμπρακιακοῦ A.B.g.
14. ἀκτίῳ F.G.H.I.K.L.N.O. P.i.
15. παλαιὰς] πολλὰς Coraes.

ὥστε πλοίμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες. ὡς δὲ ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν Κορινθίων καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐπεπλήρωντο οὖσαι ὀγδοήκοντα (τεσσαράκοντα γὰρ Ἐπίδαμνον ἐπολιόρκουν), ἀνταναγόμενοι καὶ παραταξάμενοι ἐναυμάχησαν· καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παρὰ πολὺ, καὶ ναῦς πεντεκαίδεκα διέφθειραν τῶν Κορινθίων. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυνέβη καὶ τοὺς τὴν Ἐπίδαμνον πολιορκοῦντας παραστήσασθαι ὁμολογίᾳ ὥστε τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἀποδόσθαι, Κορινθίους δὲ δήσαντας ἔχειν, ἕως ἂν ἄλλο τι δόξῃ. * μετὰ 30.
δὲ τὴν ναυμαχίαν οἱ Κερκυραῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ

Hi dum graviter ex-

συνοχὴν, τὰς δὲ ἐπεσκεύασαν. 1. Ἐπισκευάσαντες] ἐπισκευάζω τὸ ἐκ παλαιότητος εἰς νέαν κατάστασιν εἰδοποιῶ, καὶ ἐπισκευαστὴς, ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθρότητος νέας ποιήσαντες. 2. Εἰρηναῖον] εἰρήνης ποιητικόν. 4. Τεσσαράκοντα] προεῖπε γὰρ ὅτι ἑκατὸν εἴκοσιν εἶχον. 5. Ἐναυμάχησαν] τὴν ναυμαχίαν ταύτην οὐκ ἀκριβῶς διηγεῖται, πρεσβυτέραν ἴσως οὖσαν αὐτοῦ. διὰ δὲ τῆς φθορᾶς τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν δηλοῖ. καὶ αὗται μὲν τελείως διεφθάρησαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐτραυματίσθησαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἐλήφθησαν ἱκανοί. 6. Παρὰ πολὺ] ἀντὶ τοῦ σφόδρα, διαφερόντως, μᾶλλον ἢ πολύ. 7. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ] δευτέραν νίκην λέγει τῶν Κερκυραίων. 9. Ἐπήλυδας] ξένους. Ἀποδόσθαι] πωλῆσαι. Κορινθίους δὲ δήσαντας] οὗτοι ἐδέθησαν. καὶ οἱ ἐν Ἐπιδάμνῳ ἄλλοι Κορίνθιοί εἰσι. 11. Τροπαῖον] Τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθὶς, ἧς ἐστιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· τρόπαιον ἡ νέα Ἀτθὶς, ἧς ἐστι Μέναν-

2. ὁ] om. d.i.
τε] om. e.g.h.
3. αἱ] om. g.
ὀγδοήκοντα] Septuaginta habet Diodorus.
4. ἀνταναγόμενοι A.B.C.F.G.H. I.L.N.O.a.b.c.f.g.h.i. ceteri ἀνταναγαγόμενοι.
6. οἱ om. Schol. Aristophan. Plut. 445. Wass.
καὶ ναῦς τε π. C.K.L.O.d.e.
7. κορ.] πολεμίων L.O.
δὲ αὐτῇ] αὐτῇ δὲ a.b.
συνέβη b.d.
11. Τροπαῖον] Τρόπαιον, quod Gr. habet, sæpissime etiam apud alios legitur. Hoc Eustath. ad Homer. Il. ε'. p. 531. et Odyss. π'. p. 1800. κοινὸν, τροπαῖον autem Ἀττικὸν esse dicit Schol. Aristoph. Plut. 453. et ex eo Suid. h. v. τροπαῖον veterum Atticorum, τρόπαιον recentiorum esse. Itaque, si hos sequimur in Thucydide ubique scribendum est τροπαῖον. Add. Etymol. M. h. v. Leucimnen rursus memorat in fin. hujus Cap. I. 47. et 3, 79. De ea vid. Palmer. Græc. Ant. 2, 10. p. 352. et 361. cujus emendatio loci Plin. H. N. 4, 12. etiam Harduino in mentem venit. Duk.

ercent imperium maritimum.

τῇ Λευκίμμῃ τῆς Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ, τοὺς μὲν ἄλλους οὓς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν, Κορινθίους δὲ δήσαντες εἶχον. ὕστερον δὲ, ἐπειδὴ οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἡσσημένοι ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, τῆς θαλάσσης ἁπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία οἱ Κερκυραῖοι, καὶ πλεύσαντες ἐς Λευκάδα τὴν Κορινθίων ἀποικίαν τῆς γῆς ἔτεμον, καὶ Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον ἐνέπρησαν, ὅτι ναῦς καὶ χρήματα παρέσχον Κορινθίοις. τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐκράτουν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς τῶν Κορινθίων ξυμμάχους ἐπιπλέοντες ἔφθειρον, μέχρι οὗ Κορίνθιοι περιόντι τῷ θέρει πέμψαντες ναῦς καὶ στρατιὰν, ἐπεὶ σφῶν οἱ ξύμμαχοι ἐπόνουν, ἐστρατοπεδεύοντο ἐπὶ Ἀκτίῳ καὶ περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος, φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅσαι σφίσι φίλιαι ἦσαν. ἀντεστρατοπεδεύοντο δὲ καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ ναυσί τε καὶ πεζῷ. ἐπέπλεόν τε οὐδέτεροι ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὸ θέρος τοῦτο ἀντικαθεζόμενοι χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ἑκάτεροι.

δρος καὶ οἱ ἄλλοι. 7. Τῆς γῆς ἔτεμον] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις. Καὶ Κυλλήνην] ἄλλη Κυλλήνη τῆς Ἀρκαδίας. Ἐπίνειον] ἐπίνειόν ἐστι πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων, ὥσπερ ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος· δύνασαι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίου χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσι. 9. Τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον] ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. 11. Περιόντι] ἐνισταμένῳ. 13. Ἐπόνουν] ὑπὸ τῶν Κερκυραίων. Τὸ Χειμέριον] οὕτω καλεῖται τόπος. 18. Ἀντικαθεζόμενοι] ἀντιστρατοπεδεύ-

1. λευκιμμη B.F.H.f.g. λευκομνη a.
κερκυραίας C.L.O.P.
6. τὴν] τῶν g.
8. ante κορ. omisi articulum cum A.B.C.F.H.I.L.N.O.a.b.c.d.e.f.
9. τὸν] τὸ B.C.K.L.O.d.h.i.
10. ἐκράτουν A.B.F.H.a.g.h. ceteri ἐπεκράτουν.
11. ἔφθειραν C.I.K.L.b.c. περιιόντι Reiskius.
13. ἀντεστρατεύοντο a.f. ἐπὶ] ἐν a.
16. ἐπὶ τῇ λ.] om. a. λευκίμμη B.F.H.f.g.h.
17. ἐπέπλεον δὲ K.L.O.

* Τὸν δ' ἐνιαυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὕστερον, οἱ Κορίνθιοι ὀργῇ φέροντες τὸν πρὸς Κερκυραίους πόλεμον ἐναυπηγοῦντο καὶ παρεσκευάζοντο τὰ κράτιστα νεῶν στόλον, ἔκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας, μισθῷ πείθοντες. πυνθανόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ (ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ ἐσεγράψαντο ἑαυτοὺς οὔτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς οὔτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων) ἔδοξεν αὐτοῖς ἐλθοῦσιν ὡς τοὺς Ἀθηναίους ξυμμάχους γενέσθαι καὶ ὠφέλειάν τινα πειρᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν εὑρίσκεσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι πυθόμενοι ταῦτα ἦλθον καὶ αὐτοὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρεσβευσόμενοι, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῷ Κερκυραίων ναυτικῷ τὸ Ἀττικὸν προσγενόμενον ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον ᾗ βούλονται. καταστάσης δὲ ἐκκλησίας ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον, καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι ἔλεξαν τοιάδε.

* « ΔΙΚΑΙΟΝ, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς μήτε εὐεργεσίας με-

31. Corinthii maximas copias comparant. Quo metu compulsi Corcyræi, qui adhuc neque Atheniensibus, neque Lacedæmoniis societate juncti erant, ab illis auxilia petunt. Sed etiam Corinthii Athenas mittunt legatos, qui Atheniensium opem illis detrahere conentur. Utrique in concione Atheniensium audiuntur.

32—36. Oratio Corcyræorum.

οντες. 2. Ὀργῇ φέροντες] ὀργιζόμενοι, διὰ τὸν πόλεμον τῶν Κερκυραίων. 7. Οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι] οὐκ ἐνεγράφησαν ταῖς σπονδαῖς. Ἔνσπονδοι] φίλοι. κυρίως δὲ ἔνσπονδος ὁ ἀπὸ πολέμου. 17. Δικαῖον, ὦ Ἀθηναῖοι] οὔτε εὐεργεσίαν ὀφείλετε, ὦ Ἀθηναῖοι, οὔτε συμμαχίαν ἢ ἡμῖν ἢ τοῖς Κορινθίοις. δίκαιον οὖν ἐστὶ τοὺς πρὸς τοιούτους ἥκοντας δεησομένους ἐπικουρίας, πρῶτον ἀναδιδάξαι ὅτι μάλιστα συμφέροντα δέονται. Δίκαιον ἀντὶ τοῦ εὔλογον. Ἡ τοῦ Κερκυραίου δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἤπερ τὸ δίκαιον, ἡ δὲ τοῦ Κορινθίου μᾶλλον τὸ δίκαιον ἤπερ τὸ συμφέρον· οἱ γὰρ Κορίνθιοι σύμμαχοι ἦσαν, οἱ δὲ Κερκυραῖοι ναῦς εἶχον ἑκατὸν εἴκοσι. Τοὺς

4. νεῶν] τῶν νεῶν K.d.
ἀγείραντες C.a.c. ἐγείροντες K.L.O.P.
5. καὶ] om. a.
7. ἑλλήνων] ἀλλήλων K.d.i.
8. ἐσεγράψαντο A.B.F.H.I.a.e.f.g.h. ἐνέγραψαντο N. vulgo ἐπεγράψαντο.
10. ἀθηναίων C.c.
13. τὸ—ναυτικὸν C.
κερκυραίῳ F.H.
14. ante τὸ omisi καὶ cum A.B.F.H.a.g.
ἀττικὸν A.B.F.H.K.N.d.f.g.h.i. et correctus O. αὐττικὸν a. ceteri αὐτῶν. in C. hæc καὶ τὸ αὐτῶν προσ. a recentiore manu sunt, supra quinque ferme litteras erasas.
15. βούλωνται K.
δὲ τῆς ἐκκλ. e.

" γάλης μήτε ξυμμαχίας προυφειλομένης ἥκοντας παρὰ " τοὺς πέλας ἐπικουρίας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν, δεησο- " μένους ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν ὡς καὶ ξύμ- " φορα δέονται, εἰ δὲ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια, ἔπειτα " δὲ ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσιν· εἰ δὲ τούτων " μηδὲν σαφὲς καταστήσουσι, μὴ ὀργίζεσθαι ἢν ἀτυχῶ- " σι. Κερκυραῖοι δὲ μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως " καὶ ταῦτα πιστεύοντες ἐχυρὰ ὑμῖν παρέξεσθαι, ἀπέ- " στειλαν ἡμᾶς. τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρός τε " ὑμᾶς ἐς τὴν χρείαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα αὐ- " τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον. ξύμμαχοί τε γὰρ οὐδενός " πω ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἑκούσιοι γενόμενοι νῦν ἄλλων τοῦτο " δεησόμενοι ἥκομεν, καὶ ἅμα ἐς τὸν παρόντα πόλεμον " Κορινθίων ἔρημοι δι' αὐτὸ καθέσταμεν, καὶ περιέστηκεν " ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη, τὸ μὴ ἐν ἀλλο-

μήτε εὐεργεσίας] ἡμᾶς τοὺς Κερκυραίους. 1. Παρὰ τοὺς πέλας] πέλας τῇ γνώμῃ· οὐ γάρ ἐστιν ἡ Κέρκυρα πέλας τῶν Ἀθηναίων. 5. Τὴν χάριν] τὴν ἀντίχαριν. Βέβαιον] σημείωσαι, τὸ βέβαιον θηλυκῶς. 6. Καταστήσουσιν] ἀποδείξουσιν. τουτέστιν, εἰ τοιαῦτα ἀποδείξουσιν ἑαυτοὺς ζητοῦντας, ἐπιτυχεῖν εἶεν ἂν ἄξιοι· εἰ δὲ μὴ, ἀποτυγχάνειν. δεικνύουσι δ' ἑαυτοὺς ἔχοντας μᾶλλον ταῦτα καὶ δικαίως ἐπιτυχεῖν ὧν δέονται. Μὴ ὀργίζεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον. 7. Κερκυραῖοι δὲ] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Μετὰ τῆς ξυμμ. τῆς αἰτ.] μετὰ τῆς αἰτήσεως συμμαχίας. 9. Τετύχηκε δὲ] δεύτερον τοῦτο προοίμιον. Τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα] τὸ ἰδιοπραγμονεῖν καὶ ἡσυχάζειν λέγει ἐπιτήδευμα. Ἄλλως. Ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἴποιμι ἂν τὸ αἱρεῖσθαι αὐτοὺς ἕως νῦν (ὡς κατιὼν φησι) μηδενὶ ξυμμαχεῖν· νῦν γὰρ, φησὶ, καὶ δεόμεθα ἡμεῖς, καὶ ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύειν, ἀποτυγχάνομεν. Πρός τε ὑμᾶς] ὅσον ἐς τὴν κρίσιν τὴν ὑμετέραν. 11. Ξύμμαχοί τε γὰρ] καθὸ ἔρημοί ἐσμεν ξυμμαχίας. 15. Σωφροσύνη] ἡ

1. προοφειλομένης K.L.M.O.a.c. d.e.f.g. προσοφειλομένης C.G. προωφειλομένης I.

4. ὅτε A.

γε] τε B.g.h. om. A.

6. σαφὲς] om. pr. g.

8. παρέξασθαι M.

11. Ξύμμαχοι] Huc spectat Hermogenis Scholiasta, p. 44. Ed. Aldinæ, σύμμαχοι perperam scribens. Wass.

12. Post πρὸ τοῦ omisi χρόνῳ cum A.B.F.H.Q.a.g.h.

14. αὐτὸ] αὐτῶν a. αὐτὸ τοῦτο f. καθέσταμεν A.B.C.G.H.I.L.N. O.Q.a.c.d.e.f.g.h.i. καθέστημεν K. M. κατέσταμεν F. vulgo κατέστημεν.

15. ἡμῖν a.

" τρία ξυμμαχία τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν, " νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη. τὴν μὲν οὖν γενο- " μένην ναυμαχίαν αὐτοὶ κατὰ μόνας ἀπεωσάμεθα Κο- " ρινθίους· ἐπειδὴ δὲ μείζονι παρασκευῇ ἀπὸ Πελοπον- " νήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐφ' ἡμᾶς ὥρμηνται, " καὶ ἡμεῖς ἀδύνατοι ὁρῶμεν ὄντες τῇ οἰκείᾳ μόνον δυνά- " μει περιγενέσθαι, καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος εἰ ἐσό- " μεθα ὑπ' αὐτοῖς, ἀνάγκη καὶ ὑμῶν καὶ ἄλλου παντὸς " ἐπικουρίας δεῖσθαι, καὶ ξυγγνώμη, εἰ μὴ μετὰ κα- " κίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτίᾳ, τῇ πρότερον ἀπραγ- " μοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. * γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθο- 33.
" μένοις καλὴ ἡ ξυντυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας " χρείας, πρῶτον μὲν ὅτι ἀδικουμένοις καὶ οὐχ ἑτέρους " βλάπτουσι τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε, ἔπειτα, περὶ τῶν " μεγίστων κινδυνεύοντας δεξάμενοι, ὡς ἂν μάλιστα μετ' " ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθεῖσθε, ναυτικόν

ἰδιωτεία καὶ ἀπραγμοσύνη. 1. Τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ] πολλάκις ἀδίκῳ οὔσῃ, εἰ κατὰ πατέρων ἢ κατὰ ἱεροῦ στρατεύοιεν. 2. Τὴν μὲν οὖν] τρίτον προοίμιον. Γενομένην ναυμαχίαν] λείπει ἡ κατά. 5. Ἐφ' ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν. 7. Περιγενέσθαι] τῶν Κορινθίων. Ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις, εἰμὶ ὑπὸ σοί. ἤγουν εἰ δουλωθείημεν αὐτοῖς. 10. Ἀπραγμοσύνῃ] ἀπραξίᾳ. 11. Γενήσεται δὲ ὑμῖν] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες. 12. Καλὴ ἡ ξυντυχία] συμφέρουσα ἡ ἐπιτυχία τῆς χρείας. Ξυντυχία χρείας] περιφραστικῶς ἡ χρεία. 13. Πρῶτον μὲν] τὸ δίκαιον πρῶτον. Οὐχ ἑτέρους βλάπτουσι] ὥσπερ οἱ Κορίνθιοι. 14. Τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε] ἤγουν βοηθήσετε. Ἔπειτα] τὸ συμφέρον δεύτερον. 16. Μαρτυρίου] τὸ μαρτύ-

2. οὖν] om. g.

3. κορινθίοις C.

6. μόνον] om. d.i. post δυνάμει ponit e.

8. primam καὶ om. d.

11. δὲ καὶ ὑμῖν g.

12. ξυμμαχία B.g.h. cum Tusano.

15. Μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίου] Scholiastes ita loquitur, quasi observatione dignum sit μαρτύριον neutro genere a Thucydide dici. Schol. Rostg. et Cass. addunt, hoc apud solum Thucydidem inveniri. Falluntur. Etiam e Xenophonte adfertur in Lexicis, et est apud Plutarchum cum alibi, tum in Public. p. 195. Ed. Steph. Thom. Magist. hæc verba Thucydidis laudans in μαρτύριον, dicit elegantius esse μαρτύριον, quam μαρτυρία. Et tamen μαρτυρία multis locis in Demosthene, Æschine, et aliis Atticis Scriptoribus legitur. Duk.

16. καταθῆσθε F.H. in C. η a cor-

“ τε κεκτήμεθα, πλὴν τοῦ παρ᾽ ὑμῖν, πλεῖστον. καὶ σκέ-
“ ψασθε, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τοῖς πολεμίοις
“ λυπηροτέρα, εἰ ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ
“ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῖν προσγενέσθαι, αὕτη
“ πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἄνευ κινδύνων καὶ δαπάνης
“ διδοῦσα ἑαυτὴν, καὶ προσέτι φέρουσα ἐς μὲν τοὺς πολ-
“ λοὺς ἀρετὴν, οἷς δὲ ἐπαμυνεῖτε, χάριν, ὑμῖν δ᾽ αὐτοῖς
“ ἰσχύν· ἃ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ ὀλίγοις δὴ ἅμα πάντα
“ ξυνέβη, καὶ ὀλίγοι ξυμμαχίας δεόμενοι, οἷς ἐπικα-
“ λοῦνται, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον οὐχ ἧσσον διδόντες ἢ
“ ληψόμενοι παραγίνονται. τὸν δὲ πόλεμον, δι᾽ ὅνπερ
“ χρήσιμοι ἂν εἴημεν, εἴ τις ὑμῶν μὴ οἴεται ἔσεσθαι,
“ γνώμης ἁμαρτάνει, καὶ οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαι-
“ μονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμησείοντας, καὶ τοὺς
“ Κορινθίους δυναμένους παρ᾽ αὐτοῖς καὶ ὑμῖν ἐχθροὺς
“ ὄντας καὶ προκαταλαμβάνοντας ἡμᾶς νῦν ἐς τὴν

ριον οὐδετέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης λέγει. 2. Σπανιωτέρα] μεγίστη. τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα σπάνια, τὰ δὲ χερείονα νικᾷ. (Il. 1, 576.) 3. Ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων] ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω. (Demosth. Olynth. 1. ab initio.) 4. Ἐτιμήσασθε] ἠγοράσατε. 9. Οἷς ἐπικαλοῦνται] οὓς ἐπάγονται πρὸς συμμαχίαν.

rectore est loco duarum litterarum capace: vulgo κατάθησθε.

2. Σπανιωτέρα] Verti *magis singularis*. Noster 7, 68. Κινδύνων οὗτοι ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟΙ, οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες, πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελοῦσι. Wass. Theophil. Corydall. §. 57. Exposit. Rhetor. in Fabric. T. 13. Bibl. Gr. male: καὶ σκέψασθε τῆς εὐπραξίας σπανιώτερα. Duk.

3. εἰ] ἢ f. ἢ εἰ Reiskius.

Ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε] Huc respexisse videtur Suidas: Ἐτιμήσασθε. ἀντὶ τοῦ, ἠγοράσατε. Θουκυδίδης· ἣν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Duk.

5. κινδύνων A.B.C.F.G.H.I.a. c.f.g.h. ceteri κινδύνου.

7. Ἀρετὴν] Pro εὐδοξία Harpocrat. Vid. Etymol. ita et Andocides, vid. Suidam. Wass.

8. παντὶ] παρόντι F.H.M.N.a. b.e.

11. διόπερ A.B.F.g.h.

14. Πολεμησείοντας] Suidas πολεμησείειν, πολεμικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ α΄. Vid. Il. ζ. 57. Eustath. Il. Bas. Ed. 33, 7. et Marcellin. Wass.

15. ἑαυτοῖς b.

16. ὑμᾶς C.

“ ὑμετέραν ἐπιχείρησιν, ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει κατ᾽ αὐτῶν “ μετ᾽ ἀλλήλων στῶμεν, μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἁμάρτωσιν “ ἢ κακῶσαι ἡμᾶς ἢ σφᾶς αὐτοὺς βεβαιώσασθαι. ἡμέ- “ τερον δ᾽ αὖ ἔργον προτερῆσαι, τῶν μὲν διδόντων, ὑμῶν “ δὲ δεξαμένων τὴν ξυμμαχίαν, καὶ προεπιβουλεύειν “ αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν. * ἢν δὲ λέγωσιν 34.
“ ὡς οὐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους ὑμᾶς δέχεσθαι, “ μαθέτωσαν ὡς πᾶσα ἀποικία εὖ μὲν πάσχουσα τιμᾷ “ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἀλλοτριοῦται· οὐ γὰρ “ ἐπὶ τῷ δοῦλοι ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ ὁμοῖοι τοῖς λειπομένοις “ εἶναι ἐκπέμπονται. ὡς δὲ ἠδίκουν, σαφές ἐστι· προ- “ κληθέντες γὰρ περὶ Ἐπιδάμνου ἐς κρίσιν, πολέμῳ “ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελ- “ θεῖν. καὶ ὑμῖν ἔστω τι τεκμήριον ἃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς “ ξυγγενεῖς δρῶσιν, ὥστε ἀπάτῃ τε μὴ παράγεσθαι ὑπ᾽ “ αὐτῶν, δεομένοις τε ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν· ὁ γὰρ

1. Τῷ κοινῷ ἔχθει] τῇ κοινῇ ἔχθρᾳ, ἤγουν ἵνα μὴ κοινοὶ ἐχθροὶ τῶν Κορινθίων γενόμενοι. 2. Μηδὲ δυοῖν] λείπει θάτερον. ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἡ σύνταξις. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχωσι δυοῖν θατέρου, ἢ φθάσαι ἡμᾶς κακῶσαι, ἢ ἑαυτοὺς βεβαιώσασθαι. 4. Προτερῆσαι] προλαβεῖν, προέχειν, τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. Τῶν μὲν] ἡμῶν δηλονότι. 8. Μαθέτωσαν] ἀμαθεῖς γάρ εἰσι, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς πονηρίαν. Εὖ μὲν πάσχουσα] ὑπὸ τῆς μητροπόλεως. 10. Ὁμοῖοι τοῖς λειπομένοις] ὁμότιμοι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐν τῇ μητροπόλει. 11. Ἠδίκουν] οἱ Κορίνθιοι. Σαφές ἐστι] προείρηται. Προκληθέντες γὰρ] παρακινηθέντες. 13. Τῷ ἴσῳ] τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ, παρ᾽ οἷς ἡ ἰσότης. Ἐγκλήματα μετελθεῖν] κολάσαι. 16. Ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν] ἀ-

1. ἡμετέραν L.O.
ἐγχείρησιν L.O.P.
αὐτοὺς A.B.C.F.K.d.e.i.
2. δυεῖν A.B.C.F.I.b.c.d.e.g.h. i. ceteri δυοῖν: δυεῖν ἂν Schaeferus ad Bos. Ellips. p. 184.
3. ἡμέτερον A.B.C.H.I.N.a.c. f.g.h. ceteri ὑμέτερον.
4. Post δέ omisi γ᾽ cum A.B. C.F.H.a.f.h. ejus loco γοῦν habent d.i.
6. αὐτοῖς] om. N.
8. μὲν ἀπ. εὖ π. a.
9. οὐδὲ γὰρ L.N.
10. εἶναι τοῖς λειπ. g.
11. ἐκπέμπεται L.O.P.Q. et P. Q. quidem ante εἶναι.
13. ἐβουλήθησαν A.B.C.F.H.I. K.a.c. ceteri ἠβουλ.
14. τι] om. L.
15. τε] om. L.O.P.
16. εὐθέως C.

" ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς " ἐναντίοις λαμβάνων ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη.

35. " * λύσετε δὲ οὐδὲ τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς δεχό- " μενοι ἡμᾶς, μηδετέρων ὄντας ξυμμάχους. εἴρηται γὰρ " ἐν αὐταῖς, τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἥτις μηδαμοῦ ξυμ- " μαχεῖ, ἐξεῖναι παρ' ὁποτέρους ἂν ἀρέσκηται ἐλθεῖν. " καὶ δεινὸν, εἰ τοῖσδε μὲν ἀπό τε τῶν ἐνσπόνδων ἔσται " πληροῦν τὰς ναῦς καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλ- " λάδος, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων, " ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης τε ξυμμαχίας εἴρξουσι " καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλοθέν ποθεν ὠφελείας, εἶτα ἐν ἀδική- " ματι θήσονται πεισθέντων ὑμῶν ἃ δεόμεθα. πολὺ δὲ ἐν " πλείονι αἰτίᾳ ἡμεῖς μὴ πείσαντες ὑμᾶς ἕξομεν· ἡμᾶς " μὲν γὰρ κινδυνεύοντας καὶ οὐκ ἐχθροὺς ὄντας ἀπώ- " σεσθε, τῶνδε δὲ οὐχ ὅπως κωλυταὶ ἐχθρῶν ὄντων καὶ " ἐπιόντων γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρ- " χῆς δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε, ἣν οὐ δίκαιον, " ἀλλ' ἢ κἀκείνων κωλύειν τοὺς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθο- " φόρους, ἢ καὶ ἡμῖν πέμπειν, καθ' ὅ τι ἂν πεισθῆτε, " ὠφέλειαν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς δεξαμένους

σκέπτως ὑπηρετεῖν. 1. Ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας] ἀντὶ τοῦ, ὁ μηδ' ὅλως λαμβάνων μεταμέλειαν ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη. 4. Εἴρηται γὰρ ἐν αὐταῖς] ῥητὸν καὶ διάνοια. τὸ μὲν ῥητὸν ὁ Κερκυραῖος, τὴν δὲ διάνοιαν ὁ Κορίνθιος. 9. Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων] κολακεύει λανθανόντως τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἐν ὑποστιγμῇ, ἢ εἰρωνικῶς. Ὑπηκόων] πολλάκις γάρ τινες διὰ πενίαν ἐμισθοφόρουν καὶ κατὰ τῶν οἰκείων ἐστράτευον. λέγει δὲ περὶ Παλέων τῆς Κεφαλληνίας, οἵτινες Ἀθηναίων ὄντες ὑπήκοοι Κορινθίοις συνεμάχουν. 16. Ἐπιόντων] καθ' ἡμῶν. 20. Ἀπὸ τοῦ προφα-

4. γὰρ] δὲ L.
6. ὁποτέροις P.
εὐρέσκηται a.
9. ἀπὸ] ὑπὸ P.
10. εἴρξουσι A. qui nusquam aliter, plerumque cousentientibus B.E. vulgo εἴρξουσι.
15. δὲ] om. i.
ὄντων] om. P.Q.
καὶ ἐπιόντων] om. I.N.
16. καὶ] om. g.
18. τὰς—μισθοφορίας I.L.O.
20. μάλιστα δὲ] μάλιστα δὴ G.c.

" βοηθεῖν. πολλὰ δὲ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, τὰ " ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν, καὶ μέγιστον, ὅτι οἵ τε αὐ- " τοὶ πολέμιοι ἡμῖν ἦσαν, ὅπερ σαφεστάτη πίστις, καὶ " οὗτοι οὐκ ἀσθενεῖς ἀλλ' ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλά- " ψαι· καὶ ναυτικῆς καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμα- " χίας διδομένης, οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις, ἀλλὰ μά- " λιστα μὲν, εἰ δύνασθε, μηδένα ἄλλον ἐᾷν κεκτῆσθαι " ναῦς, εἰ δὲ μὴ, ὅστις ἐχυρώτατος, τοῦτον φίλον ἔχειν.

" * καὶ ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖ- 36.
" ται δὲ μὴ δι' αὐτὰ πειθόμενος τὰς σπονδὰς λύσῃ, " γνώτω τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔχον, τοὺς ἐναντίους " μᾶλλον φοβῆσον, τὸ δὲ θαρσοῦν μὴ δεξαμένου, ἀσθενὲς " ὂν, πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς ἀδεέστερον ἐσόμενον, " καὶ ἅμα οὐ περὶ τῆς Κερκύρας νῦν τὸ πλέον ἢ καὶ " τῶν Ἀθηνῶν βουλευόμενος, καὶ οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς

νοῦς] ἢ προφανῶς, ἢ λάθρα. μάλιστα δὲ φανερῶς. 1. Βοηθεῖν] λείπει τὸ χρὴ, ἵνα γένηται, βοηθεῖν χρή. 6. Ἡ ἀλλοτρίωσις] ἡ στέρησις. 8. Εἰ δὲ μὴ] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου, ἣν λύει τῷ συμφέροντι. Φίλον ἔχειν] κατὰ κοινοῦ τὸ δίκαιον. 11. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ] τὸ μὲν λῦσαι τὰς σπονδὰς, δεδιὸς ὂν, φοβερὸν ἦν τοῖς Λάκωσι· τὸ δὲ μὴ λῦσαι, θαρσοῦν, ἀδεέστερον ἦν τοῖς αὐτοῖς. Τὸ λῦσαι τὰς σπονδὰς, τοῦτο τὸ φόβον ἐμποιοῦν, τοῦτο οὖν τὸ κατάφοβον ἰσχὺν ἔχει, ἡμῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ προσλαμβανομένων. τὸ δὲ θαρσοῦν καὶ εὔελπι, τὸ μὴ ἡμᾶς προσδέξασθαι, ἀσθενὲς ὄν. πρὸς γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους, τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἰσχύοντας, τοῦτο ἀδεέστερον ἔσται. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες τὴν τῶν σπονδῶν λύσιν οὐκ ἂν δηλονότι ἐδέξαντο τοὺς Κερκυραίους καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν δύναμιν· καὶ δῆλον ὅτι τὸ δεδιὸς τοῦτο ἰσχὺν ἔφερε τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ τῶν Κερκυραίων, φόβον δὲ τοῖς Λακεδαι-

2. οἵ τε] τε οἱ F.H.a.
3. ἡμῖν B.C.F.G.H.I.L.M.f.g. h. μὲν a. vulgo ὑμῖν.
5. καὶ ante ναυτ. om. f.g.
6. δεδομένης f.
8. ὀχυρώτατος d.
Ἐχυρώτατος] Ἐχυρὸς non tantum ad *loca*, sed et *personas* spectat. Plutarch. Solone. ἐχυρὸς ἦν πρὸς τοὺς καλούς. Apud Josephum p. 186. pro ὀχυρώτατον omnino leg. ἐχυρώτατον, cui favet Codex Samb. Noster pag. 26. 6. Vid. Schol. p. 462. Voce ὀχυρόω usi Ælian. V. H. 13, 1. Xenoph. D. Halicarn. Wass.

9. ταῦτα (τάδε) g.
10. λύσει F.N.
12. φοβῆσαι (ον) f.
15. ἀθηναίων L.O. αὐτοὺς B.

" προνοῶν, ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα " πόλεμον, τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, ἐνδοιάζῃ χωρίον προσ- " λαβεῖν ὃ μετὰ μεγίστων καιρῶν οἰκειοῦταί τε καὶ " πολεμοῦται. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας κα- " λῶς παράπλου κεῖται, ὥστε μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν " ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, τό τε ἐνθένδε πρὸς τά- " κεῖ παραπέμψαι καὶ ἐς τἆλλα ξυμφορώτατόν ἐστι. " βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ, τοῖς τε ξύμπασι καὶ " καθ' ἕκαστον, τῷδ' ἂν μὴ προέσθαι ἡμᾶς μάθοιτε, " τρία μὲν ὄντα λόγου ἄξια τοῖς Ἕλλησι ναυτικὰ, τὸ " παρ' ὑμῖν καὶ τὸ ἡμέτερον καὶ τὸ Κορινθίων· τούτων δ'

μονίοις. θαρσήσαντες δὲ ταῖς σπονδαῖς, καὶ ἀπωσάμενοι τοὺς Κερκυραίους, αὐτοῖς μὲν τοῖς Ἀθηναίοις ἀσθενὲς ἦν τὸ θάρσος τοῦτο, ζημιουμένοις τὴν ἐκ τῆς Κερκύρας βοήθειαν, τοῖς δὲ πολεμίοις αὐτῶν Πελοποννησίοις ἀσφαλὲς καὶ ἀδεέστερον. 1. Ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα] τὸ ἑξῆς, ὅταν ἐνδοιάζῃ καὶ διστάζῃ χωρίον προσλαβεῖν εἰς τὸν σχεδὸν μέλλοντα πόλεμον, τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, τουτέστι τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰρήνην. Ὅσονου] ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅσον. καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον τὸ οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ. 3. Καιρῶν] καιρῶν νῦν, εὐτυχιῶν καὶ ἀτυχιῶν· ἢ μᾶλλον καιρῶν λέγει ἀντὶ τοῦ ἀναγκῶν καὶ κινδύνων. 8. Βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ] ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Καὶ καθ' ἕκαστον, τῷ δ' ἂν] λείπει τὸ λέγομεν. ἡ δοτικὴ ἀντὶ εὐθείας, δι' ἧς, μάθοιτε ἂν οἵ τε σύμπαντες καὶ καθ' ἕκαστον. 9. Μὴ προέσθαι] μὴ προδῶντε.

1. ὅσον οὔπω M.

Ὁσονοὺ] Pro lectione ὅσον οὔπω faciunt alii quidam Thucyd. loci: ut l. 4. ὅσον δὲ οὐδέπω παρεῖναι. et l. 6. ὅσον οὔπω πάρεισι. Steph. Loca, quæ adfert Stephanus, nihil faciunt pro lectione ὅσον οὔπω. Nam Thucydides non minus sæpe dicit ὁσονοὺ et ὁσονοὺκ, quam ὅσον οὔπω, et ὅσον οὐδέπω. Vid. Ind. Et utrumque recte dici docet Thom. Mag. Porro ubique varie scribitur ὁσονοὺ, ὅσον οὐ, ὁσονοὺκ, et ὅσον οὐκ. Duk.

παρόντα αὐτίκα πόλεμον a.

2. ἐνδυάζῃ C.

3. τε post οἰκειοῦται addidi ex A. B.C.F.H.M.N.O.a.b.c.e.f.g.h.i.

4. πολεμεῖται L.O.P.e.

Πολεμοῦται] Convenientius, quam πολεμεῖσθαι, videtur huic loco esse πολεμοῦσθαι: quod habes et c. 57. duobus in locis. Pro eodem autem et ἐκπολεμοῦσθαι dicitur. Steph. Sed Harpocration dicit ἐκπολεμῶσαι esse εἰς πόλεμον καταστῆσαι· quod huic loco non convenit. Duk.

Τῆς τε γὰρ Ἰταλίας] Vide Xenophontis Ἑλληνικῶν lib. 6. pag. 585. Ed. Leuncl. et Diod. Siculum, lib. 12. p. 313. Ed. Steph. Huds.

5. ὥστε] om. C.L.O.P.a.d.i.

6. ἐᾶσαι ναυτικὸν a.

ἐντεῦθεν C.L.O.P.c.d.e.i.

7. ξυμφερώτατον B.F.H.

9. τοδ' A.C.

11. τὸ Κορ.] τὸ τῶν Κορ. g.h.k. τῶν Κορ. A.B.F.H.a.d.e.f.

“ εἰ περιόψεσθε τὰ δύο ἐς ταὐτὸν ἐλθεῖν καὶ Κορίνθιοι “ ἡμᾶς προκαταλήψονται, Κερκυραίοις τε καὶ Πελοπον- “ νησίοις ἅμα ναυμαχήσετε, δεξάμενοι δὲ ἡμᾶς ἕξετε “ πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ὑμετέραις ἀγωνίζε- “ σθαι.”

Τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ' αὐτοὺς τοιάδε.

* “ ’ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ Κερκυραίων τῶνδε οὐ μόνον περὶ 37—43. Oratio Corinthiorum.
“ τοῦ δέξασθαι σφᾶς τὸν λόγον ποιησαμένων, ἀλλ' ὡς “ καὶ ἡμεῖς τε ἀδικοῦμεν καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰκότως πολε- “ μοῦνται, μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέ- “ ρων, οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἰέναι, ἵνα τὴν ἀφ' “ ἡμῶν τε ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προειδῆτε, καὶ τὴν “ τῶνδε χρείαν μὴ ἀλογίστως ἀπώσησθε. φασὶ δὲ ξυμ- “ μαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δ' “ ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν, ξύμμαχόν “ τε οὐδένα βουλόμενοι πρὸς τἀδικήματα οὐδὲ μάρτυρα “ ἔχειν, οὔτε παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι. καὶ ἡ πόλις

3. Ἕξετε] ἰσχύσετε. 8. Ἀναγκαῖον Κερκ.] οὐ μόνον οἱ Κερκυραῖοι λόγον ἐποιήσαντο περὶ τοῦ δέξασθαι ὑμᾶς αὐτοὺς, ἀλλ' ἤδη ἥψαντο καὶ ἡμῶν, κατηγοροῦντες ὅτι παρὰ τὸ εἰκὸς αὐτοῖς μαχόμεθα. ἀνάγκη τοίνυν ἐστὶ μνησθῆναι ἀμφοτέρων πρότερον, ὅτι οὐ δικαίως δέξεσθε αὐτοὺς καὶ ὅτι προσηκόντως αὐτοῖς μαχόμεθα, εἶτα ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον. 15. Ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον] οὐ συνεμάχησάν τινι διὰ τὴν σωφροσύνην. 16. Ἐπετήδευσαν] μετεχειρίσαντο. 18. Αἰσχύνεσθαι] ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης. Καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα] καὶ ἡ πόλις αὐτῶν συμβαίνει τῇ γνώμῃ τῶν

1. εἰ] ἐν εἰ I.L.M.O.b.c.i. ταυτὸν A.B.F.H.a.f.g. ταυτὸ g. vulgo τὸ αὐτό.
4. ἡμετέραις A.B.F.H.L.M.N. O.a.b.h.
8. ἀναγκαῖον ὦ ἀθηναῖοι f. τῶνδε] om. a. Ἀναγκαῖον—ἀμφοτέρων] Schol. in Hermogenem p. 80. Wass.
10. τε] om. L.
11. παρ' c.
15. πω] που O.P.
16. Ἐπὶ κακουργίᾳ—ἔχειν] Hæc laudat Schol. Hermogenis, p. 44. Wass. οὐκ ἐπ' ἀρετῇ L.O. ἀρετῇ μᾶλλον ἐπετ. f.
18. παρακαλοῦντα g. παρακα-

" αὐτῶν ἅμα, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς
" δικαστὰς ὧν βλάπτουσί τινα μᾶλλον ἢ κατὰ ξυνθή-
" κας γίγνεσθαι, διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέ-
" οντας μάλιστα τοὺς ἄλλους, ἀνάγκῃ καταίροντας,
" δέχεσθαι. κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον οὐχ ἵνα
" μὴ ξυναδικήσωσιν ἑτέροις προβέβληνται, ἀλλ' ὅπως
" κατὰ μόνας ἀδικῶσι, καὶ ὅπως ἐν ᾧ μὲν ἂν κρατῶσι
" βιάζωνται, οὗ δ' ἂν λάθωσι πλέον ἔχωσιν, ἤν δέ που
" τι προσλάβωσιν, ἀναισχυντῶσι. καίτοι εἰ ἦσαν ἄνδρες,
" ὥσπερ φασὶν, ἀγαθοὶ, ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέ-

πολιτῶν· λῃστεύοντες γὰρ ἔχουσιν αὐτὴν συνεργοῦσαν, ἐπιτηδείαν ἔχουσαν τὴν θέσιν πρὸς ἁρπαγήν. οὐ γὰρ ἐκπλέουσι πρός τινας, μᾶλλον δὲ τοὺς πλέοντας, ὑπὸ τῆς βίας τῶν πνευμάτων καταίροντας, δέχονται καὶ διαρπάζουσιν, εἶτα δικάζουσιν αὐτοὺς, ὡς δίκαια δηλαδὴ πεπόνθασι. καίτοιγε οὐ προκάθηνται εἰς τὸ δικάζειν συνθήκῃ, ἤγουν συμφωνίᾳ. τὸ δὲ ὅλον, αὐτοὶ ἀδικηταὶ καὶ κριταί. ἐν τούτῳ γίγνεται αὐτοῖς τὸ ἄσπονδον εὐπρόσωπον καὶ πιθανόν. διὰ τοῦτο γὰρ συμμάχους οὐκ ἔχουσιν, ἵνα καταμόνας αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ μεθ' ἑτέρων τὴν ἀδικίαν ἐργάζωνται· ἵνα μὴ μάρτυρας μᾶλλον ὧν ἐργάζωνται ἢ συμμάχους ἔχωσι. 1. Αὐταρκη θέσιν] περιτροπὴ τὸ σχῆμα. ἡ θέσις τῆς πόλεως αὐτῶν ἁρμόττει αὐτῶν τῇ γνώμῃ, καὶ αὐτάρκης ἐστὶ τῆς προαιρέσεως καὶ κακίας αὐτῶν πρὸς τὸ λῃστεύειν. 3. Διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας] εἰ γὰρ ἐξέπλεον (φησὶν) ἀλλαχοῦ, οἱ ἀδικούμενοι ἂν ἐκράτουν αὐτῶν ὁμήρους. 4. Ἀνάγκῃ] διὰ πνευμάτων βίαν. 5. Δέχεσθαι] τὸ δὲ δέχεσθαι λῃστρικῶς, ὡς τὸ ὑποδέχεσθαι φιλικῶς. Κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς] τὸ ἑξῆς, κἂν τούτῳ τὸ ἄσπονδον εὐπρεπὲς προβέβληνται, καὶ τὰ ἑξῆς. 9. Ἀναισχυντῶσιν] ἀρνούμενοι δηλονότι, μὴ κοινωνοῦντος αὐτοῖς τινὸς εἰς τὴν τῶν λαφύρων διανομήν. 10. Ἀληπτότεροι] ἀκατηγορητότεροι. οἱ γὰρ εὐάλωτοι φόβῳ τῶν

λοῦντος b. παρακαλοῦντας margo i. cum Tusano.

2. τινα A.B.C.F.G.H.N.a.c.h. vulgo τινας.

4. μάλιστα δὲ τοὺς g.h.

5. καὶ τοῦτο C.I.L.O.Q.c.

Τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον] Camerarius post adnotatam varietatem scripturæ addit: Explicator legisse videtur, ἄσπονδον, οὐχ ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις, προβέβληται. Duk.

ἄσπονδοι G.

6. ξυναδικήσωσιν A.B.F.H.L.a. c.f.g. ceteri ξυναδικῶσιν.

ἑτέρους a.

7. Καταμόνας] Lex. Seg. p. 101, 11. Καταμόνας, ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ. Θουκυδίδης α'. Ξενοφῶν ἀπομνημονευμάτων γ'. (3, 7.) Gottl.

κρατηθῶσι C.F.G.I.L.O.c.

8. βιάζονται B.F.H.

ἔχουσιν B.F.H.

9. προλάβωσιν C.G.

ἀναισχυντοῦσιν B.C.F.H.h.

10. ὅσον a.

“ λας, τοσῷδε φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν, δι-
“ δοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια, δεικνύναι. * ἀλλ' 38.
“ οὔτε πρὸς τοὺς ἄλλους οὔτε ἐς ἡμᾶς τοιοίδε εἰσὶν, ἄποι-
“ κοι δὲ ὄντες ἀφεστᾶσί τε διὰ παντὸς καὶ νῦν πολε-
“ μοῦσι, λέγοντες ὡς οὐκ ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν ἐκ-
“ πεμφθείησαν. ἡμεῖς δὲ οὐδ' αὐτοί φαμεν ἐπὶ τῷ ὑπὸ
“ τούτων ὑβρίζεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες
“ τε εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι. αἱ γοῦν ἄλλαι
“ ἀποικίαι τιμῶσιν ἡμᾶς, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀποίκων
“ στεργόμεθα· καὶ δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντές
“ ἐσμεν, τοῖσδ' ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν, οὐδ'
“ ἐπιστρατεύομεν ἐκπρεπῶς, μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδι-
“ κούμενοι. καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν
“ εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ, ἡμῖν δὲ αἰσχρὸν βιάσασθαι τὴν
“ τούτων μετριότητα· ὕβρει δὲ καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου
“ πολλὰ ἐς ἡμᾶς ἄλλα τε ἡμαρτήκασι, καὶ Ἐπίδαμνον
“ ἡμετέραν οὖσαν κακουμένην μὲν οὐ προσεποιοῦντο, ἐλ-
“ θόντων δὲ ἡμῶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ἑλόντες βίᾳ ἔχουσι. * καὶ 39.
“ φασὶ δὴ δίκῃ πρότερον ἐθελῆσαι κρίνεσθαι, ἥν γε οὐ

πέλας κολακεύειν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικοῦντας. 1. Τὴν ἀρετὴν] φιλίαν, δύναμιν, συμμαχίαν. Διδοῦσι καὶ δεχομένοις] τὸ ἑξῆς, φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν δεικνύναι διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια. 4. Διαπαντὸς] τὸ διαπαντὸς, ἵνα μή τις εἴποι ὅτι νῦν ἀδικηθέντες. 5. Ἐκπεμφθείησαν] ὑφ' ἡμῶν δηλονότι. 12. Διαφερόντως] ἐξαιρέτως. 13. Εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν] εἰ γὰρ μὴ ἠδικούμεθα περιφανῶς, οὐκ ἂν προδήλως ἐστρατεύομεν. ὅμως εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, ἐπαινετὸν ἦν ἐνδοῦναι ἡμῖν ὀργιζομένοις. 15. Μετριότητα] ἀνεξικακίαν, ἐπιείκειαν. 19. Πρότερον] πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτήν. Ἣν

1. τοσοῦτον a.
2. δεχομένοις] λαμβάνουσι f.
τὰ δίκαια] om. a.
3. πρὸς] om. d.
ἐς] πρὸς a.e. om. L.O.
5. ἐπὶ τὸ i.
7. κατοικῆσαι C.
10. ὅτι] om. a.
τοῖς] om. d.
πλείοσιν a.d. πλέουσιν c.
12. ἐπιστρατεύομεν A.B.C.F.H. I.c.e.f.g.h. vulgo ἐπιστρατεύοιμεν.
ἐκπρεπῶς A.B.C.F.G.H.N.P.Q. a.d.e.f.g.h.i. vulgo εὐπρεπῶς quod om. Schneiderus Lex. in v.
διαφερόντως] ἐκπρεπῶς Schneid.
13 δ' αὖ ἦν a.c.
16. ἄλλα] post τε ponit a.

“ τὸν προὔχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον “ λέγειν τι δοκεῖν δεῖ, ἀλλὰ τὸν ἐς ἴσον τά τε ἔργα “ ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους, πρὶν διαγωνίζεσθαι, καθι- “ στάντα. οὗτοι δ' οὐ πρὶν πολιορκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλ' “ ἐπειδὴ ἡγήσαντο ἡμᾶς οὐ περιόψεσθαι, τότε καὶ τὸ “ εὐπρεπὲς τῆς δίκης παρέσχοντο. καὶ δεῦρο ἥκουσιν οὐ “ τἀκεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν “ ἀξιοῦντες οὐ ξυμμαχεῖν ἀλλὰ ξυναδικεῖν καὶ διαφό- “ ρους ὄντας ἡμῖν δέχεσθαι σφᾶς. οὓς χρῆν, ὅτε ἀσφα- “ λέστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν “ ἠδικήμεθα, οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς “ τε δυνάμεως αὐτῶν τότε οὐ μεταλαβόντες τῆς ὠφελίας “ νῦν μεταδώσετε, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων ἀπογενόμενοι

γε οὐ] λείπει ἡ εἰς, εἰς ἥν. ὁ νοῦς οὕτως· οὐ δεῖ τὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντα καὶ προβαλλόμενον δίκην δοκεῖν λέγειν τι. Μετέθηκε τὸν χρόνον ὁ Κορίνθιος. μετὰ γὰρ τὸ λαβεῖν, φησὶ, τὸ χωρίον, καὶ κατασχεῖν, ἠξίουν δικάζεσθαι οἱ Κερκυραῖοι. καὶ οὐ δεῖ, φησὶ, προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυροῦ προκαλούμενον εἰς κρίσιν, οὐδὲ δοκεῖν ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. 4. Ἀλλ' ἐπειδὴ] ἀλλὰ μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἔκπεμψιν. 5. Τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης] τὴν δόκησιν τῆς δίκης, οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν· ἠδίκουν γὰρ κατὰ ἀλήθειαν τὰ ἐν Ἐπιδάμνῳ. 6. Οὐ τἀκεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες] οὐκ ἀδικήσαντες αὐτοὶ μόνον εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἐπίδαμνον. 10. Ἐν ᾧ] λείπει τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. 11. Μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς] τὸ ἑξῆς, μήτε μεταδώσετε αὐτοῖς τῆς ὠφελείας ὑμεῖς, τότε τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐ μεταλαβόντες. λέγει τὸν κατὰ

2. τι] τὸ L.O.P.

δεῖ] om. C. ante δοκεῖν ponunt Q.f.

Post δεῖ quod vulgo legitur τηρεῖν, omittunt A.B.F.H.N.a.f. g. et pr. C. habet ex ultima illius δοκεῖν littera effectum recens C.

τε] recepi ex A.B.F.H.M.N. f.g.h.

3. διαγωνίσασθαι d.

7. ἁμαρτάνοντες I.

ἡμᾶς c.

9. ἐχρῆν K.N. χρὴ d.

10. ἡμεῖς μὲν] μὲν ἡμεῖς d.

12. ὠφελίας A. ceteri ὠφελείας. Sic ὠφελία 2, 65. A.B. 3, 95. A. E.F.H. 6, 93. c.g. 7, 69. D.g. ὠφελίας 2, 61. A.B. 3, 82. A.B. E.h. 6, 80. A.E.F.H.K.c.h. 6, 92. c. ὠφελίᾳ 5, 38. et 5, 90. K. 6, 17. A.E.F.H.h. ὠφελίαν 2, 7. A. 2, 43. A. B. 3, 13. E. 3, 43. A.B.E.O.h. 6, 16. E.F. 6, 73. A.B.E.F.H.K.c. 6, 80. A.B.E. c.h. 6, 88. B.E.F.H.K.c.h. 7, 5. D.g.

13. ἄπο γενόμενοι H.L.M.

“ τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν αἰτίας τὸ ἴσον ἕξετε, πάλαι δὲ κοινώσαντας τὴν δύναμιν κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν.

40. * ὡς μὲν οὖν αὐτοί τε μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων ἐρχόμεθα, καὶ οἵδε βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσὶ, δεδήλωται· ὡς δὲ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε, μαθεῖν χρή. εἰ γὰρ εἴρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐξεῖναι παρ᾽ ὁποτέρους τις τῶν ἀγράφων πόλεων βούλεται ἐλθεῖν, οὐ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων ἰοῦσιν ἡ ξυνθήκη ἐστὶν, ἀλλ᾽ ὅστις μὴ ἄλλου αὑτὸν ἀποστερῶν ἀσφαλείας δεῖται, καὶ ὅστις μὴ τοῖς δεξαμένοις, εἰ σωφρονοῦσι, πόλεμον ἀντ᾽ εἰρήνης ποιήσει· ὃ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν πάθοιτε ἄν. οὐ γὰρ τοῖσδε μόνον ἐπίκουροι ἂν γένοισθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνσπόνδων πολέμιοι· ἀνάγκη γὰρ, εἰ ἴτε μετ᾽ αὐτῶν, καὶ ἀμύνεσθαι μὴ ἄνευ ὑμῶν τούτους. καίτοι δίκαιοί γ᾽ ἐστὲ μάλιστα μὲν ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τοὐναντίον ἐπὶ τούτους μεθ᾽ ἡμῶν ἰέναι (Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε,

Σαμίων καὶ Αἰγινητῶν πόλεμον. 1. Τὸ ἴσον] τῶν τῆς Ἐπιδάμνου. κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν φ̃. αἰτιασόμεθα γὰρ, φησὶ, τοὺς συμμαχήσαντας τοῖς Κερκυραίοις ὡς ἐχθρούς. καὶ ὑμεῖς δὲ τὸ ἶσον αὐτοῖς ἕξετε αἴτιον, καὶ πολέμιοι κληθήσεσθε. 14. Μὴ ἄνευ ὑμῶν τούτους] τοὺς Κερκυραίους. τουτέστι κολα-

1. τῆς τε ἀφ᾽ a.

κοινωνήσαντας A.B.K.a.g. cum Tusano.

2. ὑποβαίνοντα G.

Post ἔχειν quæ vulgo leguntur, ἐγκλημάτων δὲ μόνων (μόνον M.O.) ἀμετόχους (ἀμετόχως K.M.O.b.c.d.e.i.) οὕτω τῶν μετὰ τὰς πράξεις τούτων μὴ κοινωνεῖν, omisi cum A.B.F.H.N.a.f.g.h. et, qui ἐγκλημάτων servat, C.

3. μετὰ τῶν προσηκόντων c.

ἐγκλημάτων A.B.F.H.N.c.f.g. om. C. τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς G.K.L.O.P.f.g.i. vulgo τῶν τοῦ δ. κ. ἐς (πρὸς I.P.a.e) ὑμᾶς.

5. χρὴ μαθεῖν I.H.a.

7. τίς βούλεται τῶν ἀ. π. ἐ. C.G.I.K.L.O.P.Q.d.e. ipsum βούλεται om. a.

9. ἄλλου A.B.F.H.N.a. ἄλλους Q. ἄλλου vel ἄλλους, non enim liquet, C. vulgo ἄλλων.

αὑτὸν ἀποστ. A.B.f.g.h. ἀποστ. ἑαυτὸν F.H.a. ἑαυτὸν ἀποστ. ceteri.

11. μὴ] om. a.

12. πάθητε A.

14. εἰ ἴτε] εἴητε P. εἴτε B.

15. γ᾽] om. C.K.L.O.P.d.e.g.i.

ἐκποδῶν A.

17. γε] γὰρ a.

“ Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε), “ καὶ τὸν νόμον μὴ καθιστάναι ὥστε τοὺς ἑτέρων ἀφι- “ σταμένους δέχεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς Σαμίων ἀπο- “ στάντων ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν, τῶν ἄλλων “ Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων, εἰ χρὴ αὐτοῖς ἀμύ- “ νειν· φανερῶς δὲ ἀντείπομεν τοὺς προσήκοντας ξυμ- “ μάχους αὐτόν τινα κολάζειν. εἰ γὰρ τοὺς κακόν τι “ δρῶντας δεχόμενοι τιμωρήσετε, φανεῖται καὶ ἃ τῶν “ ὑμετέρων οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν πρόσεισι, καὶ τὸν νόμον ἐφ' “ ὑμῖν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἐφ' ἡμῖν θήσετε.

σθήσεσθε καὶ ὑμεῖς μετ' αὐτῶν. 1. Δι' ἀνακωχῆς] ἀνακωχή ἐστιν εἰρήνη πρόσκαιρος, πόλεμον ὠδίνουσα, οἷον ἡ μικρὰ τοῦ πολέμου ἀνάβλησις, παρὰ τὸ ἄνω ἔχειν τὰς ἀκωκὰς τῶν δοράτων. 2. Καὶ τὸν νόμον] ἀπὸ κοινοῦ, δίκαιοί ἐστε. τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν. πολλοί, φησὶν, εἰσὶ φόρου ὑποτελεῖς παρ' ὑμῖν, οἵτινες πολλάκις μελετῶσιν ἀπόστασιν· καὶ εἰ δέξεσθε Κερκυραίους τούσδε, καὶ κοινὸν τοῦτον ποιήσετε νόμον, ὁρᾶτε μὴ ἑαυτοὺς λανθάνητε βλάπτοντες. φοβεῖ δὲ αὐτοὺς, τὸ δέξασθαι νόμον καλῶν. 5. Δίχα ἐψηφισμένων] δισταζόντων, φησὶν, αὐτῶν ἡμεῖς φανερῶς ἀντείπομεν. 'Αμύνειν] ἀμύνειν βοηθεῖν, ἀμύνεσθαι δὲ κολάζειν. 7. Εἰ γὰρ] τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. 8. Φανεῖται] ἀντὶ τοῦ μέλλει φανῆναι. 9. Οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν] αἰνίττεται Ποτίδαιαν. 10. 'Εφ' ὑμῖν] ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν.

1. Δι' ἀνακωχῆς] 'Ανακωχὴ vox glossematica et obscura, cujus ob usum Thucydidem reprehendit Dionys. Halicarn. in libello περὶ τῶν τοῦ Θουκυδίδου ἰδιωμάτων. Huds. Locus est pag. 133. Sed fortassis hic quoque, ut alibi, quemadmodum adnotarunt Viri docti, κριτικώτερος, quam par erat, fuit Dionysius. Nam quomodo ætate Thucydidis obsoletum et obscurum potuit esse nomen ἀνακωχὴ, quum Herodotus, paullo ante eum, et non multo post, Sophocles, usi fuerint verbo ἀνακωχεύειν? Quin et ipse Dionysius suo se gladio jugulat, Antiq. 3, 16. scribens ἀνακωχὰς δεχημέρους ποιησαμένος. Posset quidem videri non adeo sui oblitus fuisse, ut voce a se damnata uti voluerit, atque ideo hic præferendum, quod est in Cod. Vatic. ἀνοχάς. Sed hoc firmius esset, nisi etiam alibi usurpasset, quæ in Thucydide reprehendit, quorum nonnulla observarunt Sylburgius ad l. d. περὶ τῶν τοῦ Θουκ. ἰδιωμ. et H. Steph. Annotat. in Dionys. Halicarn. c. 16. Scholiastæ interpretationem descripsit Suidas in ἀνακωχή. Add. Ammon. h. v. ubi pro ἀνοχὴ μακρὰ πολέμου, e Schol. Thuc. Th. Mag. et Suida, scribendum est μικρά. Duk.

πω] om. K.d.i.

3. ἀποσ. ὑμῖν ψ. a.

4. ἄλλων δὲ πελ. d.

5. 'Αμύνειν] Hic quoque Scholiasten descripsit Suidas in ἀμύνασθαι. Duk.

8. φανεῖτε I.

41. * “Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων νόμους, παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος τοιάνδε, ἣν οὐκ ἐχθροὶ ὄντες, ὥστε βλάπτειν, οὐδ' αὖ φίλοι, ὥστ' ἐπιχρῆσθαι, ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμὲν χρῆναι. νεῶν γὰρ μακρῶν σπανίσαντές ποτε πρὸς τὸν Αἰγινητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε· καὶ ἡ εὐεργεσία αὕτη τε καὶ ἡ ἐς Σαμίους, τὸ δι' ἡμᾶς Πελοποννησίους αὐτοῖς μὴ βοηθῆσαι, παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν, καὶ ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο οἷς μάλιστα ἄνθρωποι ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἰόντες τῶν πάντων ἀπερίοπτοί εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν. φίλον τε γὰρ ἡγοῦνται τὸν ὑπουργοῦντα, ἢν καὶ πρότερον ἐχθρὸς ᾖ, πολέμιόν τε τὸν ἀντιστάντα, ἢν καὶ τύχῃ φίλος ὤν, ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον τίθενται φιλονεικίας ἕνεκα τῆς αὐτίκα.

42. * ὧν ἐνθυμηθέντες, καὶ νεώτερός τις παρὰ πρεσβυτέρου αὐτὰ

2. Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] τὸ παραινεῖν καὶ ἀξιοῦν, ῥήματα ὄντα, ὀνοματικῶς προήνεγκεν. 3. Ἣν] ἣν χάριν ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμὲν χρῆναι. Οὐκ ἐχθροὶ ὄντες] οἱ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς συγκροτοῦντες βλάπτονται μᾶλλον. 4. Ἐπιχρῆσθαι] τὸ πολλάκις χρῆσθαι. 6. Τὸν Αἰγινητῶν—πόλεμον] τὸν περὶ τῶν ἀγαλμάτων. 12. Τῶν ἁπάντων] τῶν προλαβόντων ἁπάντων πρὸς ἔχθραν ἢ φιλίαν μεσολαβημάτων. Ἀπερίοπτοί] ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι, ἢ ἀνεπίστροφοι. 13. Παρὰ τὸ νικᾷν] ἤγουν διὰ τὴν νίκην. 15. Ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα] ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τὰ οἰκεῖα. 16. Ὧν] τῶν προειρημένων εὐεργεσιῶν.

1. ἱκανὰ] om. Dionysius de Thucyd. p. 795.
2. τοὺς τῶν ἑλλ. N.
6. πρὸ C.
τὸν] τῶν A.C.e.
8. ἡ] om. P.
12. πάντων A.B.F.H.N.f.g.h. vulgo ἁπάντων.
Ἀπερίοπτοι e Thucyd. laudat Poll. II. 58. Imitatus est hunc locum Thucydidis Dion. Halic. 2, 11. Καὶ οὐδενὸς τῶν ἀνηκέστων ἀπεχόμενοι παρὰ τὸ νικᾷν. Vid. Henr. Steph. ad Dionys. cap. 16. et in Annot. ad illum locum p. 10. Duk.
13. περὶ i.
14. ᾖ] ἦν c.e.
15. τύχοι c.
16. τίθεται g.
17. αὐτὰ παρὰ πρεσβ. L.O.P.

“ μαθὼν, ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι, καὶ μὴ νομίσῃ δίκαια μὲν τάδε λέγεσθαι, ξύμφορα δὲ, εἰ πολεμήσει, ἄλλα εἶναι. τό τε γὰρ ξυμφέρον, ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιστα ἁμαρτάνῃ, μάλιστα ἕπεται· καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολέμου, ᾧ φοβοῦντες ὑμᾶς Κερκυραῖοι κελεύουσιν ἀδικεῖν, ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται, καὶ οὐκ ἄξιον ἐπαρθέντας αὐτῷ φανερὰν ἔχθραν ἤδη καὶ οὐ μέλλουσαν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι, τῆς δὲ ὑπαρχούσης πρότερον διὰ Μεγαρέας ὑποψίας σῶφρον ὑφελεῖν μᾶλλον· ἡ γὰρ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, κἂν ἐλάσσων ᾖ, δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. μηδ᾽ ὅτι ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην δίδοασι, τούτῳ ἐφέλκεσθε· τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα φανερῷ ἐπαρθέντας διὰ κινδύνων τὸ πλέον ἔχειν.

43. “ * ἡμεῖς δὲ περιπεπτωκότες οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐ-

1. Ἀμύνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ἀμύνεσθαι παρείληπται. Ἀμύνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. μόνον δὲ Θουκυδίδης ἐνταῦθα κέχρηται τῇ ἐναλλαγῇ τῆς λέξεως, ὡς καί τινας ἐναλλάττειν τὴν γραφὴν, καὶ γράφειν ἀμείβεσθαι. οὐκ ἔστι δέ. 4. Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου] ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλων πόλεμος. 5. Κελεύουσιν] τὸ κελεύω οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον λέγεται. 9. Ὑποψίας] ὑποψίαν εἶπε τὴν μάχην, εὐφήμως. ἐρεῖ δὲ ταύτην ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Ἡ γὰρ τελευταία] ἡ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γενομένη, καὶ τὰ ἑξῆς. 13. Τῷ αὐτίκα] τῷ πρὸς ὀλίγον. Τῷ αὐτίκα φανερῷ] τῇ δυνάμει τῶν Κερκυραίων. ἡ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτὴ καὶ ἀφανής. 15. Ἡμεῖς δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. Περι-

1. ἀμύνασθαι b. ἀμείβεσθαι L.O.P.Q.f.

Ἀμύνεσθαι] Ita legit Eustath. Il. 546. c. et ἀμείβεσθαι reddit, κολάζειν vero Suidas in ἀμύνασθαι. Wass. Suidæ interpretatio est e Scholiaste ad vers. 5. pag. 66. nec ad hunc locum refertur. Potius huc pertinet, quod est in princ. ejusdem articuli apud Suidam: Ἀμύνασθαι. Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. Vid. hic Schol. qui recte censet, ἀμείβεσθαι, quod nonnulli MSS. habent, ex interpretatione esse. Duk.

2. νομίσοι c.

ταῦτα g.

3. τὸ αὐτὸ παρ᾽ ὑμ. c.

4. ἁμαρτάνῃ A.C.F.H.I.K.N. e.i. B. hocne habeat an vulgatum ἁμαρτάνοι, non liquet.

5. οἱ κερκ. K.

13. ἰσχυροτέρα G.

τὸ I.

14. φανερῶς P.Q.

15. τῇ] om. L.O.

" τοὶ προείπομεν, τοὺς σφετέρους ξυμμάχους αὐτόν τινα " κολάζειν, νῦν παρ' ὑμῶν τὸ αὐτὸ ἀξιοῦμεν κομίζεσθαι, " καὶ μὴ τῇ ἡμετέρᾳ ψήφῳ ὠφεληθέντας τῇ ὑμετέρᾳ " ἡμᾶς βλάψαι. τὸ δ' ἴσον ἀνταπόδοτε, γνόντες τοῦτον " ἐκεῖνον εἶναι τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ὅ τε ὑπουργῶν φίλος μά- " λιστα, καὶ ὁ ἀντιστὰς ἐχθρός. καὶ Κερκυραίους τούσδε " μήτε ξυμμάχους δέχεσθε βίᾳ ἡμῶν, μήτε ἀμύνετε αὐ- " τοῖς ἀδικοῦσι. καὶ τάδε ποιοῦντες τὰ προσήκοντά τε " δράσετε, καὶ τὰ ἄριστα βουλεύσεσθε ὑμῖν αὐτοῖς."

Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον.

* Ἀθηναῖοι δὲ ἀκούσαντες ἀμφοτέρων, γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρᾳ οὐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν Κερκυραίοις ξυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι, ὥστε τοὺς

44. Athenienses prima ecclesia Corinthiis obtemperant, altera Cor-

πεπτωκότες] ἐκ τύχης τινός. φοβεῖ δὲ διὰ τούτου τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι τὸ τῆς τύχης ἄδηλον, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε. Οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι] οἷα ἐν τῇ Λακεδαίμονι εἴπομεν. ποῖα εἴπομεν; τὸ τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο καὶ παρ' ὑμῶν ἀξιοῦμεν. 6. Τούσδε] ἐμφαντικὸν τὸ τούσδε, οἷον τοὺς ἀδικοῦντας. 11. Ἀκούσαντες ἀμφοτέρων] Μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. 13. Μετέγνωσαν] μετεβουλεύσαντο.

1. αὐτῶν F.
τινα κολ.] κολ. τινα C.G.K.L. O.P.Q.d.e.
3. μὴ] om. H.
4. τοῦτον εἶναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον f. τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι καιρὸν h.
6. καὶ] om. Q.e.
τε post κερκ. omisi cum A.B. e.f.g.h. δὲ F.H.K.Q.
τούτους g.
7. δέχεσθε A.B.C.F.H. δέχοισθε e. vulgo δέχησθε.
ἀμύνετε A.C.F. ἀμύνοιτε e. vulgo ἀμύνητε.
8. τε om. g.
9. βουλεύεσθε B.
ἐν ὑμῖν I.K.L.M.O.b.
13. ὑστέρᾳ f.
μετέγνωσαν μὲν κερκ. Q.
14. συμμαχίαν μὲν F. μὲν ξυμμαχίαν P.
μὴ] om. e.g.h.
Ξυμμαχίαν] Ammonius in συμμαχεῖν· συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, quod rotundius; sed aliter libri. Wass. Ostendit ibi Ammonius discrimen inter συμμαχεῖν et ἐπιμαχεῖν· sed corruptum est, quod editur, ἐπ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἴθ' ἕτεροι ἐπιστρατεύοιεν. Forte, εἴθ' ἑτέροις ἐπιστρατεύοιεν αὐτοί. Suidas in συμμαχία Scholiasten exscripsit; sed pro μόνον perperam habet μόνῳ. Duk. Andr.

cyræis ita opem decernunt, si quis Corcyram aggrediatur.

αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν (εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον σφίσιν οἱ Κερκυραῖοι ξυμπλεῖν, ἐλύοντ' ἂν αὐτοῖς αἱ πρὸς Πελοποννησίους σπονδαὶ), ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο, τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους. ἐδόκει γὰρ ὁ πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὡς ἔσεσθαι αὐτοῖς, καὶ τὴν Κέρκυραν ἐβούλοντο μὴ προέσθαι Κορινθίοις ναυτικὸν ἔχουσαν τοσοῦτον, ξυγκρούειν δὲ ὅτι μάλιστα αὐτοὺς ἀλλήλοις, ἵνα ἀσθενεστέροις οὖσιν, ἤν τι δέῃ, Κορινθίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσιν ἐς πόλεμον καθιστῶνται. ἅμα δὲ τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κεῖσθαι.

45. Itaque navibus decem Corcyram missis man-

* τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κερκυραίους προσεδέξαντο, καὶ τῶν Κορινθίων ἀπελθόντων οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναῦς αὐτοῖς

τὸ ἑξῆς, συμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι μετέγνωσαν, ἐπιμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. διαφέρει δὲ συμμαχία ἐπιμαχίας· ἐπιμαχία μὲν, ὅταν ἀλλήλοις παρέχωσι δυνάμεις ἑκάτεροι, συμμαχία δ', ὅταν μόνοι Ἀθηναῖοι δῶσι Κερκυραίοις βοήθειαν. 1. Εἰ γὰρ] αἰτία δι' ἣν ξυμμαχίαν οὐκ ἐποίησαν. 3. Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο] αὐτὸς δηλοῖ, τί ἐστι συμμαχία καὶ ἐπιμαχία. ἔστι δὲ συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον· ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τὶς μόνον τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ. ἐπιμαχίαν οὖν νῦν βούλονται ποιῆσαι οἱ Ἀθηναῖοι. 5. Τοὺς τούτων ξυμμάχους] Εἶχον γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ξυμμάχους τοὺς Ἐπιδαμνίους καὶ Ζακυνθίους. 10. Τοῖς ἄλλοις] Πελοποννησίοις δηλονότι. 12. Ἐν παράπλῳ κεῖσθαι] τοῖς παραπλέ-

Dounæus (Præl. ad Demosthen. Or. de Pace p. 135.) sede duarum vocum immutata legendum censet Κερκυραίοις ἐπιμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι—συμμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. Quæso te, rationes expende: nam me profecto pæne perpulerunt, ut ad istam sententiam accederem. HEMSTERHUS.

4. τῇ] τῷ G.

Τῇ ἀλλήλων] Deest χώρᾳ, γῇ, vel simile quiddam: nam mox dicit ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ Ἀθήνας. Dionys. Halic. III. 34. ἐμβαλόντες εἰς τὴν ἀλλήλων γῆν. Thucyd. infr. c. 50. δείσαντες, μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρῶσιν ἀποβαίνειν. Scriptor anonymus apud Suidam in ἐπιμαχεῖν· φιλίαν σφίσιν ἔνσπονδον εἶναι, ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. DUK.

7. τοῖς ante Κορ. omisi cum A. B.F.H.N.c.e.g.h.

9. δέοι K.

10. τοῖς ἄλλοις] Malim iterato articulo τοῖς ἄλλοις τοῖς.

ἀπέστειλαν βοηθούς· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Λακεδαιμόνιός τε ὁ Κίμωνος καὶ Διότιμος ὁ Στρομβίχου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους. προεῖπον δὲ αὐτοῖς μὴ ναυμαχεῖν Κορινθίοις, ἢν μὴ ἐπὶ Κέρκυραν πλέωσι καὶ μέλλωσιν ἀποβαίνειν, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίων· οὕτω δὲ κωλύειν κατὰ δύναμιν. προεῖπον δὲ ταῦτα τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς. αἱ μὲν δὴ νῆες ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Κέρκυραν.

dant, ne Corinthios invadant, nisi impetum in Corcyram facientes.

* Οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκεύαστο, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ἦσαν δὲ Ἠλείων μὲν δέκα, Μεγαρέων δὲ δώδεκα καὶ Λευκαδίων δέκα, Ἀμπρακιωτῶν δὲ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ Ἀνακτορίων μία, αὐτῶν δὲ Κορινθίων ἐνενήκοντα· στρατηγοὶ δὲ τούτων ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων, Κορινθίων δὲ Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους πέμπτος αὐτός. ἐπειδὴ δὲ προσέμιξαν τῇ κατὰ Κέρκυραν ἠπείρῳ ἀπὸ Λευκάδος πλέοντες, ὁρμίζονται ἐς Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος γῆς. ἔστι δὲ λιμὴν, καὶ πόλις ὑπὲρ αὐτοῦ κεῖται ἀπὸ θαλάσσης,

46. Corinthii naves CL. emittunt, XC. suas, ceteras sociorum. Eæ ad Chimerium, Thesprotidis promontorium, appellunt.

ουσιν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν, ἔχειν τὴν Κέρκυραν. 1. Βοηθούς] οὐκ εἶπε συμμάχους. Λακεδαιμόνιος] ὄνομα κύριον. 5. Ἐκείνων τι χωρίων] αἰνίττεται Ἐπίδαμνον. 8. Παρεσκεύαστο] τὰ τῆς μάχης. 14. Πέμπτος αὐτός] ἀντὶ τοῦ μετ' ἄλλων τεσσάρων. αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ πρῶτος· ὡς γὰρ τῶν ἄλλων μὴ ὄντων ἐπισήμων τῇ τοῦ ἑνὸς ἠρκέσθη ὀνομασίᾳ. ἢ ὅτι αὐτῷ ἠκολούθουν οἱ ἄλλοι, ὡς

2. κίμωνος A.C.F.H.K.L.N.O.f.g: vulgo κίμμωνος. στρομμίχου g.h: στρομβίλου c.
4. μέλλουσιν A.B.h.
5. χωρίων A.B.C.F.H.f.g.h: vulgo χωρίων.
6. λύειν] κωλύειν L.
7. τὴν om. K.
9. δὲ] μὲν d.i.
10. δὲ] om. B.
11. ἀνακτόρων K.d.
12. ἐνενήκοντα A.B.C.F.H.f.g.h. et infra 8, 44. A.B.F.H.d.e.g.i. vulgo ἐννενήκοντα. Sic ἐνακοσίων 5, 12 H.K; ἐνενηκοστῷ 3, 68. A.B.E.H.c.g.h.i; ἔνατον 4, 133 A.F.H (ἔνατον B.) et 4, 135 A.F.H.h. (cum aspero iterum B); ἐνάτῳ 1, 117 A.B.F.H.h.i; ἐναταῖοι 2, 49 A.C.F.H.K.L.O.b.c.i.
13. καὶ] om. h. i.
14. ἐπεὶ L.O. συνέμιξαν g.
16. Ἐς Χειμέριον] Totum h. l. ante oculos habuit Strabo, 7, 499. qui ἄκραν Χειμέριον vocat, ut Noster. Gottl.
17. ὑπὲρ] ἐπ' L.O.P.Q. αὐτῶν c.

ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι τῆς Θεσπρωτίδος, Ἐφύρη. ἔξεισι δὲ παρ' αὐτὴν Ἀχερουσία λίμνη ἐς θάλασσαν· διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων ἐσβάλλει ἐς αὐτήν, ἀφ'

μεῖζόν τι καὶ σοφώτερον βουλεύεσθαι δυναμένῳ. 1. Θεσπρωτίδος Ἐφύρη] ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη Ἐφύρη, ἡ Κόρινθος. ὡς εἶναι τὴν Ἐλαιᾶτιν μέρος χώρας

1. ἐλεάτιδι c.f: ἐλαιώτιδι d.i: ἐλειώτιδι K.

Ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι] Aut pars agri Thesprotici Ἐλαιάτις vocabatur [forsan, ut conjicit Palmerius, a portu Ἐλαίας, quem memorat Ptolemæus] cujus tamen rei nullum auctorem habeo: aut Ἐλειάτιδι scribendum, et significabit Ephyram in palustri loco sitam, ut distinguatur a cæteris, quæ eodem nomine vocabantur. *F. Port.* Ἐλαιούντιδι pro Ἐλαιάτιδι rescribendum censeo; ita enim illa regio appellabatur, ob Elæunte oppido, quod in confiniis Thesprotiæ situm erat. *Berkelius.* Vide Palmerii Græc. Antiq. p. 281. etc. et p. 292. Huds.

Ἐφύρη] Deinde, ut Strabo VII. Κίχυρος, pro Ἐλαιάτιδι rescribit Berkelius Ἐλαιούντιδι. V. Holsten. Wass. Holstenius ad Stephan v. Ἐλαία retinet scripturam vulgatam. Ea si recte habet, nihil probabilius est sententia Palmerii, quam etiam sequitur Cellar. Geogr. Ant. 213. p. 1038. ubi vitio operarum puto scribi, in Græcis exemplaribus Thucydidis esse Ἐλεάτιδι. Nam ita legisse Vallam, ut qui verterit, *in palustribus Thesprotibus sita,* suspicatur Portus. H. Stephanus in marg. Edit. secundæ remittit Lectorem ad Annotata sua; nec tamen in his quidquam de hac voce habet. Ἐφύρη cur casu tertio scribi debeat, non video, et utique cum Interpretibus Thucydidis et Palmerio cum πόλις jungendum puto. Nec adsentior Cellario, aliam esse πόλιν, quam memorat Thucydides, aliam Ἐφύρην putanti, ut ex eo patet, quod χειμέριον *portum juxta promontorium esse* scribit; *urbis autem nomen quodnam fuerit, dubitari.* Nam si Ἐφύρῃ, quod editur, et Cellarius probare videtur, relinquitur, non alius esse potest horum verborum sensus, quam πόλιν illam in Ephyre, urbem scilicet in urbe, sitam esse: quod intelligi non potest. Strabo Lib. VII. p. 327. de Ephyre ita scribit: ὑπέρκειται δὲ τούτου μὲν τοῦ κόλπου Κίχυρος, ἡ πρότερον Ἐφύρα, πόλις Θεσπρωτῶν· quæ a Thucydide sumta esse apertum est, et monuit Palmerius. In Cass. quoque et Græv. est Ἐφύρη· in quo tamen non multum præsidii foret, nisi sententia alteri scripturæ repugnaret. Nam in his ι, quod subscriptum vocant Grammatici, plerumque omittitur. De Acherusio lacu et Acheronte fluvio Palmer. II. Græc. Ant. 5. et 8. Duk.

ἐξίησι C.L.O.P.b.e.

2. Articulum ante θάλασσαν omisi cum A.B.C.F.G.H.N.c.e.f.g.h.

3. ἐς] om. d.

τὴν αὐτὴν b.

οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει. ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς, ὁρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην· ὧν ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀνέχει τὸ Χειμέριον. οἱ μὲν οὖν Κορίνθιοι τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζονταί τε καὶ στρατόπεδον ἐποιήσαντο. * οἱ δὲ Κερκυραῖοι ὡς ᾔσθοντο αὐτοὺς προσπλέοντας, πληρώσαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὧν ἦρχε Μεικιάδης καὶ Αἰσιμίδης καὶ Εὐρύβατος, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν νήσων αἳ καλοῦνται Σύβοτα· καὶ αἱ Ἀττικαὶ δέκα παρῆσαν. ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμνῃ αὐτοῖς τῷ ἀκρωτηρίῳ ὁ πεζὸς ἦν, καὶ Ζακυνθίων χίλιοι ὁπλῖται βεβοηθηκότες. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Κορινθίοις ἐν τῇ ἠπείρῳ πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβοηθηκότες· οἱ γὰρ ταύτῃ ἠπειρῶται ἀεί ποτε αὐτοῖς φίλοι εἰσίν. * ἐπειδὴ δὲ παρεσκεύαστο τοῖς Κορινθίοις, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀπὸ τοῦ Χειμερίου νυκτὸς, καὶ ἅμα ἕῳ πλέοντες

47. Corcyræorum apparatus belli.

48. Utriusque classis acies instructa.

ὑπὸ μείζονα χώραν. 2. Ἐντὸς] πρὸς θάλασσαν, ὡς εἶναι ἰσθμόν. 3. Ἀνέχει] ἀνατείνεται. 4. στρατόπεδον] δύο σημαίνει τὸ στρατόπεδον, τὸν λαὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαός. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἷον τοῦ στρατοῦ πέδον. 5. Προσπλέοντας] ἀπὸ τῆς Λευκίμνης εἰς τὸ Χειμέριον δηλονότι. 8. Σύβοτα] τρεῖς εἰσὶν αὗται αἱ νῆσοι, μικραὶ, σῦς ἔχουσαι πολλάς. 9. Τῇ Λευκίμνῃ] ἀκρωτήριον Κερκύρας ἡ Λευκίμνη

1. Θυάμις] Vid. Strabon. VII. p. 324. Cic. Attic. VII. 11. Athenæum III. 1. Pausan. I. 11. et Ptolemæum. Plinio et Athenæo flumen est Thesprotiæ. Hodie juxta Theuenotum Calama. Est et ejusdem nominis pagus in Gedrosia. De Thuamia agri Phliasii adi Xenophont. Hist. VII. p. 624. Noster Θυάμου ὄρους meminit p. 209. 4. Wass. De Thyami fluv. et Cestrine etiam Palmer. II. Græc. Ant. 4. et 5. Λευκίμνη, de qua Cap. seq. supra quoque Cap. 30. in quibusdam MSS. est Λευκίμμη. Vid. Casaub. ad Strab. VII. 324. Duk.

2. ἡ ἄκρα] om. L.

6. μικιάδης H : μηκιάδης c.

8. Articulum ante ἀττικαὶ om. c.

9. λευκίμμῃ B.F.c.f.g.h.

10. βεβοηκότες b.

11. ἐν τῇ ἠπείρῳ] om. L.O.P.

12. αὐτοῖς φίλοι A.B.F.H.c.f.g.h : vulgo φίλοι αὐτοῖς.

13. δὲ] καὶ P.

14. ὡς] om. N.

ναυμαχίαν A.B.F.H.Q.c.f.g.h : ceteri ναυμαχίᾳ.

15. ἕῳ] ἔσω F.O.P.

καθορῶσι τὰς τῶν Κερκυραίων ναῦς μετεώρους τε καὶ ἐπὶ σφᾶς πλεούσας. ὡς δὲ κατεῖδον ἀλλήλους, ἀντιπαρετάσσοντο, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων αἱ Ἀττικαὶ νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπεῖχον, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἑκάστου εἷς. οὕτω μὲν Κερκυραῖοι ἐτάξαντο, Κορινθίοις δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αἱ Μεγαρίδες νῆες εἶχον καὶ αἱ Ἀμπρακιώτιδες, κατὰ δὲ τὸ μέσον οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ὡς ἕκαστοι· εὐώνυμον δὲ κέρας αὐτοὶ οἱ Κορίνθιοι, ταῖς ἄριστα τῶν νεῶν πλεούσαις, κατὰ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸ δεξιὸν τῶν Κερκυραίων εἶχον.

49. Descriptio naumachiæ, quæ atrox quidem, sed magis pedestri, quam navali prœlio similis erat. Dextrum

* ξυμμίξαντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἤρθη, ἐναυμάχουν, πολλοὺς μὲν ὁπλίτας ἔχοντες ἀμφότεροι ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, πολλοὺς δὲ τοξότας τε καὶ ἀκοντιστὰς, τῷ παλαιῷ τρόπῳ ἀπειρότερον ἔτι παρεσκευασμένοι. ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερὰ, τῇ μὲν τέχνῃ οὐχ ὁμοίως, πεζομαχίᾳ δὲ τὸ πλέον προσφερὴς

κίμυη. 1. Μετεώρους] ἀντὶ τοῦ πελαγίους καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. 3. Ἐπὶ μὲν τὸ δεξιόν] τὸ σχῆμα ἔκφρασις. 10. Τοὺς Ἀθηναίους] ἐνόμιζον γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους πολεμεῖν. 11. Τὰ σημεῖα] σύμβολά τινα εἶχον περὶ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείνετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο. 13. Καταστρωμάτων] σανιδωμάτων. 14. Τῷ παλαιῷ] τῷ κατὰ τὰ μυθικά. 16. Οὐχ ὁμοίως] τὸ

1. τῶν] om. C.K.L.O.P.Q. d.e.

Νῆας] habebant Suidæ exemplaria, quomodo semper Herodotus, forma Ionica. Noster ναῦς, hic et alibi, atque ita D. Halicarn. p. 242. 20. Thucyd. laudans. Wass.

μετεώρους rec. g.

τε] om. g.

2. ἀντεπαρετάσσοντο C.

6. κορίνθιοι d.

7. alterum αἱ om. C.K.L.O. P.d.e.

10. καὶ] κατὰ I.K.e.i: καὶ κατὰ d.

11. Ἑκατέροις ἤρθη] Laudat Suidas in σημεῖα. Wass. Vid. Lips. 4. de Milit. Rom. Dial. ult. Kusterus ad Suidam non recte adnotat, locum illum e cap. 63. hujus libri esse. Duk.

12. ἔχ. ἀμφ.] ἀμφ. ἔχ. c.

14. τε] om. K.L.O.P.

15. κατεσκευασμένοι L.O: κατασκευασμένοι P.

οὖσα. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις, οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο ὑπό τε πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν, καὶ μᾶλλόν τι πιστεύοντες τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις ἐς τὴν νίκην, οἳ καταστάντες ἐμάχοντο ἡσυχαζουσῶν τῶν νεῶν. διέκπλοι δ' οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ θυμῷ καὶ ῥώμῃ τὸ πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμῃ. πανταχῇ μὲν οὖν πολὺς θόρυβος καὶ ταραχώδης ἦν ἡ ναυμαχία· ἐν ᾗ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγιγνόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ πῃ πιέζοιντο, φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις, μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόῤῥησιν τῶν Ἀθηναίων. μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων ἐπόνει· οἱ γὰρ Κερκυραῖοι εἴκοσι ναυσὶν αὐτοὺς τρεψάμενοι καὶ κατα-

Corinthiorum cornu Corcyræi fugant, sinistro Corinthii superiores sunt, donec Athenienses quoque pugnam committant.

καρτερὰ ἀπὸ κοινοῦ. 4. Ἡσυχαζουσῶν] ἀντὶ τοῦ μὴ ναυμαχούντων. 5. Διέκπλοι] διέκπλους ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι καὶ αὖθις ἐμβαλεῖν. 9. Μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες] οὐκ ἦρχον αἱ νῆες μάχης, τῶν

1. προσβάλοιεν c.
ἀλλήλους A.
2. ante πλήθους omisi articulum cum A.B.F.H.N.g.h.
καὶ] τε καὶ K.
τῶν] om. Q.
3. Τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις] Vid. Scheffer. II. de Re navali 5. Διέκπλους, de quibus mox, rursus dicit in pugnis navalibus, II. 89. VII. 36. et 70. Et sic sæpe alii. Vid. Kuhn. ad Polluc. I. 153. et Scheffer. III. de Milit. Nav. 6. eoque etiam pertinent, quæ adnotavit Freinshem. ad Flor. II. 2. in fin. Suidas in διέκπλοι descripsit scholia ad h. l. sed verba illa καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, quæ Kusterus in scholiis non legi dicit, sunt e Scholiaste ad II. 89. Duk.
5. δ'] τε K.
καὶ] τε καὶ K.
6. ἢ] ἢ καὶ g.
οὖν] om. C.K.L.O.P.c.d.e.
7. Ἐν ᾗ αἱ Ἀττικαὶ] Hic Thucydides περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγοὺς μετέβη. Schol. ad Sophocl. p. 219. 225. Ed. Steph. Huds. Ἐν ᾗ—Ἀθηναίων] Hæc laudans Schol. Sophoclis ad Antig. 133. ἐκεῖνος, inquit, περὶ τῶν Ἀθήνηθεν νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγούς. εἴπου habet pro εἴ πη, hinc corrigendus, et τοῖς ἐναντίοις omittit contra MSS. Idem ad vers. 266. εἴ πη agnoscit, atque etiam τοῖς ἐναντίοις· sed utroque loco παραγενόμεναι perperam exhibet. Wass.
8. παραγενόμεναι P.d.e.i. cum Schol. Soph. Antig. 133.
10. ἀθηνῶν c.

διώξαντες σποράδας ἐς τὴν ἤπειρον, μέχρι τοῦ στρατοπέδου πλεύσαντες αὐτῶν καὶ ἐπεκβάντες ἐνέπρησάν τε τὰς σκηνὰς ἐρήμους καὶ τὰ χρήματα διήρπασαν. ταύτῃ μὲν οὖν οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἡσσῶντό τε καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπεκράτουν· ᾗ δὲ αὐτοὶ ἦσαν οἱ Κορίνθιοι, ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, πολὺ ἐνίκων, τοῖς Κερκυραίοις τῶν εἴκοσι νεῶν ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους ἐκ τῆς διώξεως οὐ παρουσῶν. οἱ δ᾽ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπεχόμενοι ὥστε μὴ ἐμβάλλειν τινὶ, ἐπεὶ δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι, τότε δὴ ἔργου πᾶς εἴχετο ἤδη καὶ διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι, ἀλλὰ ξυνέπεσεν ἐς τοῦτο ἀνάγκης ὥστε ἐπιχειρῆσαι ἀλλήλοις τοὺς Κορινθίους καὶ Ἀθηναίους.

50. Corinthii jam vic- * τῆς δὲ τροπῆς γενομένης οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς

στρατηγῶν δεδιότων τὴν πρόῤῥησιν. 7. Ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους] ἐπειδὴ γὰρ ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν Κερκυραϊκῶν νεῶν ἔλασσον ἦν τῶν Κορινθιακῶν, δῆλον ὅτι, τῶν εἴκοσι ἀναχωρησασῶν ἐκ τοῦ πολέμου, πολὺ ἐλάττονες ἐγένοντο οἱ Κερκυραῖοι, κἂν τὰς τοῦ δεξιοῦ κέρως νῆας τῶν Κορινθίων ἀφείλαντο. 9. Ἀπροφασίστως] ἀνενδοιάστως, ἀνεγκλήτως. 12. Ξυνέπεσε] ἤγουν τὰ πράγματα. 13. Ἐπιχειρῆσαι] σχετλιάζων ταῦτα λέγει, ὅτι οἱ ἔνσπονδοι οὕτως ἦλθον εἰς χεῖρας. 15. Σκάφη] σκάφη καλεῖ τὰ κοιλώματα τῶν νεῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. Ἃς καταδύσειαν] Ἀττικῶς. ὧν κατέδυον.

1. ἐς τὴν σποράδας ἤπ. L.O. ante μέχρι omisi καὶ cum A.B.F.H.g.h.

2. ἀπεκβάντες H : ἐκβάντες d.

3. Ταύτῃ] Huc spectat Libanius Parentatione in Julianum Imp. p. 252. Wass.

4. οὖν] om. C.K.L.O.e. κορίνθιοι] om. d.

10. ἐπεὶ A.B.F.H.c.d.g.h : vulgo ἐπειδή.

ἐγένετο A.B.F.H.c.d.g.h : ceteri ἐγίγνετο.

12. ξυνέπεσεν A.C.F.H.I.b.c.g.h : vulgo ξυνέπεσον.

15. Ἀναδούμενοι] Vid. Kuhnium ad Pollucem I. 125. Æschylus Pers. 418. ὑπτιοῦτο δὲ ΣΚΑ'ΦΗ ΝΕΩ'Ν. Wass. Kuhnius ita distinguit : τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο, etc. Ut Thucydides dicat, Corinthios non pro more traxisse religatas a suis puppibus scaphas hostium, sed potius ad cædem hominum, demersis navibus, se contulisse. Ita σκάφη

καταδύσειαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο φονεύειν διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν· τούς τε αὑτῶν φίλους, οὐκ αἰσθόμενοι ὅτι ἥσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ, ἀγνοοῦντες ἔκτεινον. πολλῶν γὰρ νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης ἐπεχουσῶν, ἐπειδὴ ξυνέμιξαν ἀλλήλοις, οὐ ῥᾳδίως τὴν διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὁποῖοι ἐκράτουν ἢ ἐκρατοῦντο· ναυμαχία γὰρ αὕτη Ἕλλησι πρὸς Ἕλληνας νεῶν πλήθει μεγίστη δὴ τῶν πρὸ ἑαυτῆς γεγένηται. ἐπειδὴ δὲ κατεδίωξαν τοὺς Κερκυραίους οἱ Κορίνθιοι ἐς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους ἐτρά-

tores insequuntur Corcyræos, sed cum in eo esset, ut prœlium iteraretur, adventu viginti navium Atticarum, quas Athenienses, id quod factum erat providentes, in subsidium miserant, se recipiunt,

1. Φονεύειν] τὸ ὠμὸν τῶν Κορινθίων δηλοῖ. 2. Τούς τε αὐτῶν φίλους] Μεγαρέας καὶ Ἀμπρακιώτας φησί. τὸ ἑξῆς, τοὺς ἑαυτῶν φίλους ἀγνοοῦντες ἔκτεινον, νομίζοντες Κερκυραίους εἶναι. 7. Ἕλλησι πρὸς Ἕλληνας] διὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ. 8. Τῶν πρὸ αὐτῆς] διὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 10. Ναυάγια] ναυάγια μὲν οὐδετέρως λέγεται, ὅταν τι τῆς νεὼς ἀποκλασθῇ, οἷον πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον· ναυαγία δὲ θηλυκῶς ἡ πᾶσα τῆς νεὼς ἀπώλεια λέγεται. τὰ δὲ

νεῶν per periphrasin erunt ναῦς, ut apud Æschylum quoque exponit Scholiastes. Idque etiam suspicabatur H. Stephanus in Thes. prolato loco Euripidis, in quo σκάφος νεὼς pro navi dicitur: quod verum puto. Nam si hic σκάφη pro alveis navium accipias cum Scholiaste, non facile dictu est, quomodo alvei navium submersarum a puppibus victricium religari potuerint. Scribit ille quidem ad cap. 54. et ex eo Suidas in καταδύσαντες, καταδῦναι hic non esse *deprimere* naves, sed *lacerare*. Verum hæc expositio, ut ibi adnotat Stephanus, merito in dubium vocari potest, nec facile ullius probati Scriptoris testimonio confirmari poterit. Illa autem, quæ sequuntur, ὡς καταδύσειαν, per ellipsin erunt exponenda, hunc in modum, ut mihi videtur: conversi ad cædem hominum, *qui fuerant in navibus*, quas submerserant, quique, malis, antennis, tabulisve arreptis, per mare ferebantur. Sed tota structura orationis valde intricata est. Morem religandi puppibus naves captivas sæpe memorant Thucydides et omnes alii. Vid. Xenoph. I. Græc. p. 445. Liv. XXX. 10. 24. Duk.

1. καταδήσειαν I.
φονεύσειν C.
2. τε] δὲ i.
3. αἰσθόμενοι A.B.F.N.d.g.h.i: ἐσθόμενοι H: ἠσθημένοι ceteri.
ἥσσοντο P: ἥττοντο d.
τῷ] om. B.
4. οὐσῶν νεῶν P.Q.
καὶ] om. d.
6. ἐκράτουν ἢ] om. I.L.O.P.Q.e.
8. ἑαυτῆς A.B.F.H.K.N.b.c.d.e.g: ceteri αὐτῆς.

πιπτο, καὶ τῶν πλείστων ἐκράτησαν ὥστε προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, οἷ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν βαρβάρων προσεβεβοηθήκει· ἔστι δὲ τὰ Σύβοτα τῆς Θεσπρωτίδος λιμὴν ἔρημος. τοῦτο δὲ ποιήσαντες, αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις. οἱ δὲ ταῖς πλωΐμοις καὶ ὅσαι ἦσαν λοιπαὶ μετὰ τῶν Ἀττικῶν νεῶν καὶ αὐτοὶ ἀντέπλεον, δείσαντες μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρῶσιν ἀποβαίνειν. ἤδη δὲ ἦν ὀψὲ καὶ ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐς ἐπίπλουν, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο κατι-

νῦν οὐδετέρως εἴρηκε. 1. Πλείστων] δηλονότι σωμάτων. τινὰ γὰρ ὁ ἄνεμος τῇ Κερκύρᾳ προσέῤῥιψε. Προσκομίσαι] ἐφρόντιζον γὰρ τῆς ταφῆς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόντων. 2. Πρὸς τὰ Σύβοτα] Σύβοτα ἄλλα ἐν τῇ ἠπείρῳ, ὁμωνύμως ταῖς πρὸ μικροῦ λεχθείσαις νήσοις πρὸ τῆς Κερκύρας. 5. Ταῖς πλωΐμοις] ταῖς πληγείσαις μὲν, δυναμέναις δὲ πλεῖν. 6. Λοιπαὶ] ὑγιεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἀντεπέπλεον] ἐπὶ τὸ κωλῦσαι δηλονότι. 8. Ὀψὲ] οὐ λέγει ὅτι ἦν ἑσπέρα, ἀλλ' ὡς ἐννάτη ἢ δεκάτη ὥρα· τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας ἅπαξ κεῖται ἐν τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν] δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν λέγει ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πολέμου· ὅπερ δέον πρὸ τῆς ναυμαχίας εἰπεῖν, ὕστερον λέγει. Ὡς ἐπίπλουν] ὡς ἐπιπλέοντες κατὰ τῶν Κορινθίων. 9. Πρύμναν ἐκρούοντο] πρύμ-

1. κομίσαι I.L.O.P.Q.e.
2. οὗ C.G.K.L.O.P.d.i.
ὁ] om. d.
γῆς c.
6. ἀντέπλεον A.B.F.H.N.P.c. h.i: ceteri ἀντεπέπλεον.
8. ἐπαιώνιστο F. H: ἐπεπαιώνιστο f.

Etsi Græci non παιῶνα, sed παιᾶνα ᾄδειν dicunt, tamen promiscue παιωνίζω et παιανίζω usurpant. Stanl. ad Æschyl. Sept. cont. Theb. v. 274. cui adsentior. Ita Æsch. l. d. Aristoph. Equit. 1315. et Pac. 554. Lucian. Zeux. p. 583. Thucydid. IV. 96. et sæpe alibi. Vid. Ind. sed tamen apud eum omnibus locis scriptura variat. Duk. V. Wessel. ad Diod. 13. 16. p. 554. Gottl.

ἐς addidi ex A.B.C.G.Q.e.f. g.h.

ἐπίπλουν] ἐπὶ πλοῦν H.

Ὡς ἐπίπλουν] Suidam, qui hæc corrupte citaverat in Παιᾶνας, emendat Kusterus. conf. I. 50. et Spanheim. ad Juliani Orat. I. p. 233. Wass. Ubi multis agit de pæane, et rursus ad Callim. Hymn. Apoll. v. 98. Add. Luisin. II. Parerg. 12. Lips. IV. de Milit. Rom. 11. et Camerar. ad Xenoph. Cyrip. pag. 356. Duk.

9. Πρύμναν ἐκρούοντο] De hac phrasi vide Schefferum de Militia Navali, l. 3. c. 4. et Gronovii Observat. l. 4. c. 26. Huds. Poll. I. 125. Suid. in πρύμναν. Salmas. Epist. 113. et seq. Duk.

δόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεούσας· ἃς ὕστερον τῶν δέκα βοηθοὺς ἐξέπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, δείσαντες ὅπερ ἐγένετο, μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι καὶ αἱ σφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι. * ταύτας οὖν προϊδόντες οἱ 51.
Κορίνθιοι, καὶ ὑποτοπήσαντες ἀπ' Ἀθηνῶν εἶναι οὐχ ὅσας ἑώρων ἀλλὰ πλείους ὑπανεχώρουν. τοῖς δὲ Κερκυραίοις (ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς) οὐχ ἑωρῶντο, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς Κορινθίους πρύμναν κρουομένους, πρίν τινες ἰδόντες εἶπον ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλέουσι· τότε δὲ καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν· ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἀποτραπόμενοι τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο. οὕτω μὲν ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. τοῖς Κερκυραίοις δὲ στρατοπεδευομένοις ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ αἱ εἴκοσι νῆες αἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν αὗται, ὧν ἦρχε Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου, διὰ

et pugna dirimitur, nocte ingruente.

ναν κρούεσθαι ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν μὴ στρέψαντα τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες ῥᾷον τιτρώσκωνται. 4. Προϊδόντες] πρὸ τῶν Κερκυραίων. 5. Καὶ ὑποτοπήσαντες] ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύσαντες· οὕτω γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀναλύουσι τὴν λέξιν. 7. Ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] αἱ εἴκοσι νῆες τῶν Ἀθηναίων· κατὰ νώτου γὰρ αὐτῶν ἦσαν. 8. Ἐθαύμαζον τοὺς Κορινθίους] θαυμάζω σου, ἐπὶ μέμψεως· θαυμάζω σε, ἐπὶ ἐπαίνου καὶ πολλάκις ἐκπλήξεως. Πρύμναν κρουομένους] ἐπαναχωροῦντας. 12. Ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων] διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. 13. Στρατοπεδευομένοις] σκηνουμένοις. 15. Ἀνδοκίδης] ὁ εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, ὥς φησιν Ἀκουσίλαος. Διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων] τῶν Κερκυραϊκῶν δηλονότι.

2. οἱ] om. f.
3. κινηθῶσιν H.
4. ὀλίγαι ἀμύνειν] naves pauciores, quam ut vim propulsare possint. Hanc loquendi formam illustrat Wyttenb. ad Julian. Orat. p. 217. ed. Schäf.
5. ἀθηναίων P.Q.
6. ὑπανεχώρουν A.B.C.F.H.I.K. P.b.c.f.g: vulgo ἐπανεχώρουν.
9. δὲ] A.B.F.H.g.h: vulgo δή.
10. καὶ οἱ αὐτοὶ B.
συνεσκόταζε c.
11. ἀποτρεπόμενοι A.F.H.N.c.g.
13. κερκυραίοις δὲ A.B.F.H.c.f. g.h: δὲ κερκ. ceteri.
καταστρατοπεδευομένοις P.g.h.
14. λευκίμμῃ B.F.c.f.g.h.
alterum αἱ om. A.B.F.H.K. N.g.h.
ἀπὸ A.B.F.H.N.f.g.h: vulgo ἐκ.
τῶν] om. f.g.
15. ἀνδροκίδης g.
λεογόρου K.N.Q.
Λεωγόρου] Sic Andocides Orat.

τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων προσκομισθεῖσαι κατέπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον, οὐ πολλῷ ὕστερον ἢ ὤφθησαν. οἱ δὲ Κερκυραῖοι (ἦν γὰρ νὺξ) ἐφοβήθησαν μὴ πολέμιαι ὦσιν, ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν, καὶ ὡρμίσαντο.

52. Postridie Atticæ naves Corinthiis pugnæ occasionem præbent. Sed illi de reditu cogitant, veriti, ne domo intercludantur.

* Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναγόμεναι αἵ τε Ἀττικαὶ τριάκοντα νῆες καὶ τῶν Κερκυραίων ὅσαι πλόϊμοι ἦσαν, ἐπέπλευσαν ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβότοις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὥρμουν, βουλόμενοι εἰδέναι εἰ ναυμαχήσουσιν. οἱ δὲ τὰς μὲν ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ παραταξάμενοι μετεώρους ἡσύχαζον, ναυμαχίας οὐ διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες, ὁρῶντες προσγεγενημένας τε ναῦς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀκραιφνεῖς καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα, αἰχμαλώτων τε πέρι φυλακῆς, οὓς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον, καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὖσαν τῶν νεῶν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. τοῦ δὲ οἴκαδε πλοῦ μᾶλλον διεσκόπουν ὅπῃ κομισθήσονται,

4. Ἔγνωσαν] τοὺς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι. 7. Ἐν τοῖς Συβότοις] τοῖς τῆς ἠπείρου. 12. Ἀκραιφνεῖς] ἀβλαβεῖς, ἀκεραιοφανεῖς. 13. Αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς] ἠπόρουν, πῶς αὐτοὺς φυλάξουσι. 14. Καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὖσαν τῶν νεῶν] μὴ δυνάμενοι τὰς βλαβείσας τῶν νεῶν ἐπισκευάσαι.

I. pag. 246. non Λεογόρου. Wass. Λεωγόρας etiam Aristoph. Nubib. v. 109. et ibi apud Schol. Plato Comicus, Athenæus IX. 9. et Plutarch. Vit. X. Rhetor. Item alius apud Lucian. Phalar. 2. p. 737. Est hic Andocides Rhetor, cujus supersunt Orationes quædam. Plut. l. d. De Leogora Schol. Aristoph. ad Nub. et ex eo Suidas in φασιανοί. Duk.

1. ναυαγιῶν A.C.

3. πολέμιοι unus Parisinus.

5. ἀναγαγόμεναι C.I.c: ἀναγκαζόμεναι h.

7. οἱ] om. F.

9. Ἀπὸ τῆς γῆς] Cl. ἀπὸ γῆς. Mallem ναῦς etiam omisisset, ut Act. 27, 13. et Noster non uno in loco. Wass. Τὰς ναῦς ἄραντες mihi non magis suspectum est, quam ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς· nam hoc quoque infrequentius est, quam ἄραντες solum. Schol. ad II. 23. quum dicitur ἄραντες, supplet τὰς ναῦς· alii τὰς ἀγκύρας. Thucydides alibi dicit ἄραντες ταῖς ναυσὶ, supr. c. 29. et IV. 129. Ἀπὸ γῆς non minus recte dici arbitror, quam ἐν γῇ, et ἐκ γῆς, de quibus Salmas. Ep. III. Duk.

τῆς] om. N.

11. προγεγενημένας K.

ἀθηνῶν A.B.F.H.c.f: ceteri ἀθηναίων.

12. καὶ] τὰ f.

13. φυλακὴν] d.i.

15. ὅποι c: ὅπου i.

δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπονδὰς διότι ἐς χεῖρας ἦλθον, οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν. * ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας ἄνευ κηρυκείου προσπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ πεῖραν ποιήσασθαι. πέμψαντές τε ἔλεγον τοιάδε "ἀδικεῖτε, ὦ "ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολέμου ἄρχοντες καὶ σπονδὰς λύοντες· "ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωρουμένοις ἐμπο-"δὼν ἵστασθε ὅπλα ἀνταιρόμενοι. εἰ δ' ὑμῖν γνώμη ἐστὶ "κωλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄλλοσε εἴ ποι βουλό-"μεθα, πλεῖν, καὶ τὰς σπονδὰς λύετε, ἡμᾶς τούσδε λα-"βόντες πρῶτον χρήσασθε ὡς πολεμίοις." οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον· τῶν δὲ Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον ἐπήκουσεν, ἀνεβόησεν εὐθὺς λαβεῖν τε αὐτοὺς καὶ ἀποκ-

53. Statunnt igitur, viros quosdam absque caduceo ad Athenienses mittere. Illis objurgantibus, quod pacem ruperint, Athenienses respondent, se non pacem violare, sed Corcyræis, sociis suis, opem ferre. Si aliquo

3. Κελήτιον] μικρὸν πλοιάριον, ὑπὸ ἑνὸς ἐρεττόμενον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται. 4. Ἄνευ κηρυκίου] κηρύκιόν ἐστι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους, ὅπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα· ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. 12. Τῶν δὲ Κερκυραίων] τῶν δὲ, τουτέστι τῶν τοῦ ἄλλου μέρους. οὕτω Φοιβάμμων φησίν. ἵν' ᾖ, τῶν

1. οἱ] om. K.b.e.

3. ἐς] ὡς i.

κελλήτιον c.i.

ἐσβιβάσαντας F.H. ἐμβιβάσαντες B.g.

4. κηρυκείου A.B.g.h. vulgo κηρυκίου.

Κηρυκείου] hic etiam legit Suidas, et simul Scholiasten descripsit. Κηρύκειον etiam sæpe apud alios legas. In Pollucis exemplaribus 8, 138, varia est scriptura. Duk.

προσπέμψαι A.B.F.H.N.f.g.h. vulgo προπέμψαι.

4. Supra cap. 29. προπέμψαντες κήρυκα πρότερον. Homer. Il. α'. 442. πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. Ubi est pro simplici *mittere*. In superiore loco Thucydidis pro *prius mittere:* quam significationem quum non omnino requirat hic locus, non plane damnandum videtur προσπέμψαι. Nam et alibi προσπέμπειν κήρυκα dixit Thucydides. vid. Steph. Thes. Aristoph. Equit. 471. προσπέμπων φίλους. Duk.

5. τοιαῦτα g.

ὦ ἄνδρες ὦ ἀθ. K.

9. τε] om. e.

εἴπη C.F.G.I.K.d.e.i.

10. λαβόντες πρῶτον A.B.H.N. c.f.g.h: vulgo πρώτους λαβόντες.

13. ἐπήκουσεν A.B.C.F.H.c. g.h: ἤκουσεν d. ceteri ὑπήκουσεν.

vellent cursum dirigere, se non impedire; sin Corcyram, non esse passuros.

τεῖναι, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοιάδε ἀπεκρίναντο “ οὔτε ἄρχομεν “ πολέμου, ὦ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, οὔτε τὰς σπονδὰς λύο- “ μεν, Κερκυραίοις δὲ τοῖσδε ξυμμάχοις οὖσι βοηθοὶ ἤλθο- “ μεν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσέ ποι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν· “ εἰ δὲ ἐπὶ Κέρκυραν πλευσεῖσθε ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίων, “ οὐ περιοψόμεθα κατὰ τὸ δυνατόν.”

54. Posito ab utraque parte tropæo, quod utraque victoriam sibi vindicabat,

* τοιαῦτα τῶν Ἀθηναίων ἀποκριναμένων οἱ μὲν Κορίνθιοι τόν τε πλοῦν τὸν ἐπ' οἴκου παρεσκευάζοντο, καὶ τροπαῖον ἔστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ Συβότοις. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τά τε ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς ἐξενεχθέντα ὑπό τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου, ὃς γενόμενος τῆς νυκτὸς διεσκέδασεν αὐτὰ πανταχῇ, καὶ τροπαῖον ἀντέστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ νήσῳ Συβότοις ὡς νενικηκότες. γνώμῃ δὲ ἑκάτεροι τοιᾷδε τὴν νίκην προσεποιήσαντο. Κορίνθιοι μὲν κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ μέχρι νυκτός, ὥστε καὶ ναυάγια πλεῖστα καὶ νεκροὺς προσκομίσασθαι, καὶ ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώτους οὐκ ἐλάσσους χιλίων, ναῦς τε καταδύσαντες περὶ

δὲ τὸ μὲν στρατόπεδον τῶν Κερκυραίων,—οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. 1. Οὔτε ἄρχομεν] ἀπόκρισις Ἀθηναίων πρὸς Πελοποννησίους πρώτη, τῇ τάξει δὲ τετάρτη. 3. Τοῖσδε ξυμμάχοις οὖσι] τὴν ἐπιμαχίαν ξυμμαχίαν λέγει. μᾶλλον δὲ κατὰ τὰ προλαβόντα καὶ ἐνταῦθα φησίν. οἷς γὰρ αὐτοὶ ἐπιμαχίαν στείλαντες ἐβοήθουν, ἐκείνους ἑαυτῶν συμμάχους ἄρτι καλεῖ, εἰκότως, ὡς μόλις καὶ διὰ ξυμμαχίαν, ἣν προέφημεν ἀναδοχὴν τοῦ ὅλου πολέμου εἶναι καὶ τῆς τῶν ξυμμάχων πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχθρας οἰκείωσιν, τὴν ἐκ πολὺ μείζονος σταλεῖσαν πόλεως καὶ ἐπιμαχίαν ἀντισηκώσαντας. 9. Τά τε ναυάγια] γράφεται, τά τε ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο, τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντων ὑπό τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου. 11. Γενόμενος] λείπει ἡ διά, ἵν' ᾖ διαγενόμενος. 14. Προσεποιήσαντο] ἰδιοποιήσαντο. 17. Καταδύσαντες] ἀντὶ τοῦ τρώσαν-

1. τοιαῦτα N.
3. βοηθεῖν e.
4. πη e.
βουλεύεσθε L.
5. χωρίων A.B.H.c.h. vulgo χωρίον.
7. ἀποκρινομένων c.
τὸν ante ἐπ' om. e.
10. ἐξενεχθέντων C.G.
τε] om. B.F.H.N.g.h.
11. καὶ τοῦ ἀνέμου K.g.h.
12. πανταχοῦ g.
ἀνέστησαν A.B.H.N.c.g.h.
13. τοιᾷδε ἑκάτεροι C.G.K.L.O.P.d.e. ἑκάτερος τοιᾷδε B.
14. προσεποιήσατο b.
15. ναυμαχία d.
17. Καταδύσαντες] Agn. Suidas h. v. et Schol. exscribit. Wass.

ἑβδομήκοντα, ἔστησαν τροπαῖον· Κερκυραῖοι δὲ τριάκοντα ναῦς μάλιστα διαφθείραντες, καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον, ἀνελόμενοι τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ναυάγια καὶ νεκροὺς, καὶ ὅτι αὐτοῖς τῇ τε προτεραίᾳ πρύμναν κρουόμενοι ὑπεχώρησαν οἱ Κορίνθιοι, ἰδόντες τὰς Ἀττικὰς ναῦς, καὶ ἐπειδὴ ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι, οὐκ ἀντέπλεον ἐκ τῶν Συβότων; διὰ ταῦτα τροπαῖον ἔστησαν. οὕτω μὲν ἑκάτεροι νικᾷν ἠξίουν. * οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκου Ἀνακτόριον, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, εἷλον ἀπάτῃ (ἦν δὲ κοινὸν Κερκυραίων καὶ ἐκείνων,) καὶ καταστήσαντες ἐν αὐτῷ Κορινθίους οἰκήτορας ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους μὲν, οἳ ἦσαν δοῦλοι, ἀπέδοντο, πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δήσαντες ἐφύλασσον καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ, ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προσποιήσειαν· ἐτύγχανον δὲ καὶ δυνάμει αὐτῶν οἱ πλείους πρῶτοι ὄντες τῆς πόλεως. Ἡ μὲν οὖν Κέρκυρα οὕτω περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν Κορινθίων, καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐτῆς. αἰτία δὲ αὕτη πρώτη ἐγένετο τοῦ πολέμου τοῖς Κο-

55. Corinthii, domum proficiscentes, in itinere Anactorium dolo capiunt, captosque Corcyræos in vinculis custodiunt, quorum opera (erant enim nobilissimi) Corcyram sibi conciliatum iri sperant.

τες· οὐ γὰρ λέγει ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες. τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ ἂς καταδύσειαν. 2. Μάλιστα] τὸ μάλιστα ἢ πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι οὐχὶ εἴκοσι ἐννέα, ἢ πρὸς τὸ διαφθείραντες, ὅτι οὐ μόνον ἔτρωσαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔφθειραν αὐτάς· ἐκεῖνοι δὲ μόνον κατέδυσαν. 8. Ἀποπλέοντες] ἀπὸ τῶν Συβότων πλέοντες. 10. Εἷλον ἀπάτῃ] ὡς φίλοι γὰρ οὐχ ὑπωπτεύοντο. 13. Ἀπέδοντο] διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναλώματα, καὶ οὐκ ἀπέκτειναν. διὰ δὲ τούτου καὶ τὸ ἥμερον τοῦ Ἑλληνικοῦ τρόπου δηλοῖ, καὶ ὡς ἀπηνὲς μετὰ μά-

1. ναῦς τριακ. c.

2. ἀθηναῖοι ἦλθον] ἦλθον οἱ ἀθηναῖοι c. ἦλθον ἀθηναῖοι f. ἀθηναῖοι e.

6. ἦλθον οἱ ἀθηναῖοι A.B.C.F.G.H.I.L.O.P.c.e.g.h. ἦλθον ἀθηναῖοι N. vulgo ἦλθον nude ponunt.

οὐκ ἀντέπλεον C.G: οὐ κατέπλεον A.B.F.N.g.h.

7. διὰ ταῦτα] om. b.

8. ἀναπλέοντες f.

De Anactorio Palmer. Græc. antiq. 3, 3. Duk.

12. μὲν] om. P.

14. ἐφύλασσον C.K.L.O.d.e.i. vulgo ἐφύλαττον.

16. ὄντες] om. d.

17. τῷ] om. c.

19. ἐγένετο πρώτη f.

τοῖς] om. f.

ρινθίοις ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι σφίσιν ἐν σπονδαῖς μετὰ Κερκυραίων ἐναυμάχουν.

56. Præter hanc belli Atheniensium cum Peloponnesiis causam et aliæ intercedebant. Nam Potidæatis, Corinthiorum colonis, Atheniensium autem sociis, ne ab illis ad defectionem perducerentur, hi imperarunt, ut murum, Pallenen spectantem, diruerent, obsidesque darent, et Corinthiorum præfectos dimitterent.

* Μετὰ ταῦτα δ' εὐθὺς καὶ τάδε ξυνέβη γενέσθαι Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν. τῶν γὰρ Κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτοὺς, ὑποτοπήσαντες τὴν ἔχθραν αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι Ποτιδαιάτας, οἳ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης, Κορινθίων ἀποίκους, ἑαυτῶν δὲ ξυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς, ἐκέλευον τὸ ἐς Παλλήνην τεῖχος καθελεῖν καὶ ὁμήρους δοῦναι, τούς τε ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν καὶ τὸ λοιπὸν μὴ δέχεσθαι, οὓς κατὰ ἔτος ἕκαστον Κορίνθιοι ἔπεμπον, δείσαντες μὴ ἀποστῶσιν ὑπό τε Περδίκκου πειθόμενοι καὶ

χην τοὺς ἑαλωκότας θανατοῦν, ἄλλως τε καὶ δούλους τοὺς μὴ κατὰ γνώμην οἰκείαν πολεμοῦντας. 5. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τὸ ἐς Παλλήνην τεῖχος] ἀντὶ τοῦ, τὸ μέρος τοῦ τείχους τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Παλλήνην. Ὁμήρους] τοὺς ἕνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα. ἵνα, ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. 10. Ἐπιδημιουργοὺς] ὁ Ἀσκληπιάδης τὴν ἐπὶ πρόθεσιν πε-

1. ἀθηναίοις ἐς τοὺς κορινθίους c.

3. ταῦτα δ'] δὲ ταῦτα Q. δὲ ταῦτα δ' d.

4. Ante ἀθηναίοις omisi articulum cum A.B.F.H.g.h.

5. τιμωρήσονται B.C.K.g.h. τιμωρηθήσωνται c. τιμωρήσεται G. τιμωρήσωνται vulgo.

7. Ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ] Vid. Steph. de Urb. in Παλλήνη et Ποτίδαια, et quæ ibi adnotantur. Add. Thucyd. IV. 120. Duk.

παλήνης F.H. post hoc vocabulum omisi ὄντας cum A.B.F. H.N.g.h.

κορ.] κορ. μὲν L.P.

9. παλήνην H.N.

10. Ἐπιδημιουργοὺς] Apud Dorienses, inquit Hesychius, qui publica negotia resque civitatis administrant, Demiurgi vocantur, qui similes sunt iis, qui ab Atheniensibus Demarchi vocantur, id est, Tribuni. Peloponnesii autem Dorici sunt generis: quo factum est, ut Achæorum magistratus Demiurgos Dorice Livius diceret. l. 38. c. 30. Eosdem ἐπιδημιουργοὺς appellat Thucyd. Vide Turnebi Adversar. l. 14. c. 11. Huds. Suidas in δημιουργός. Καὶ μηκέτι δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίων Ἐπιδημιουργοὺς κελεύοντες, nescio an huc spectans? Wass. Idem, quod Hesychius, de Doriensibus scribit Eustath. ad Od. ρ'. 1825. et de Argivis ac Thessalis Etym. M. De more magistratuum a Metropolibus in colonias mittendorum Spanhem. Dissertat. IX. p. 581. de Usu et Præstant. Numism. Duk.

12. περδίκου c.

Κορινθίων, τούς τε ἄλλους τοὺς ἐπὶ Θράκης ξυναποστήσωσι ξυμμάχους. * ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς Ποτιδαιάτας οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεσκευάζοντο εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν· οἵ τε γὰρ Κορίνθιοι φανερῶς ἤδη διάφοροι ἦσαν, Περδίκκας τε ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεὺς, ἐπεπολέμωτο, ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ὤν. ἐπολεμώθη δὲ ὅτι Φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ καὶ Δέρδᾳ, κοινῇ πρὸς αὐτὸν ἐναντιουμένοις, οἱ Ἀθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο. δεδιώς τε ἔπρασσεν ἔς τε τὴν Λακεδαίμονα πέμπων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Πελοποννησίους, καὶ τοὺς Κορινθίους προσεποιεῖτο τῆς Ποτιδαίας ἕνεκα ἀποστάσεως· προσέφερε δὲ λόγους καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῦσι καὶ Βοττιαίοις ξυναποστῆναι, νομίζων, εἰ ξύμμαχα ταῦτα ἔχοι ὅμορα ὄντα τὰ χωρία, ῥᾷον ἂν τὸν πόλεμον μετ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὧν οἱ Ἀθηναῖοι αἰσθόμε-

57. Eodem tempore etiam Perdiccas, Macedoniæ rex, hostis Atheniensium ex socio factus, ut bellum illis cum Lacedæmoniis conflaret, horum societatem petiit.

ριττὴν εἶναι λέγει. ἐπιδημιουργοὶ ἄρχοντες πεμπόμενοι, φυλάρχων τάξιν ἔχοντες. ἐπιδημιουργοὺς τοὺς ἐπιμελητὰς τῆς ἀνακτίσεως τῶν τειχῶν. ὄνομα ἀρχῆς ὁ ἐπιδημιουργὸς παρὰ Κορινθίοις· ἄλλοι γὰρ ἄλλως τοὺς ἄρχοντας καλοῦσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τούτους ἀπέστελλον οἱ Κορίνθιοι κατὰ ἔτος ἄρχοντας Ποτιδαιάταις, ὡς ἀποίκοις. 5. Ἀλεξάνδρου] τοῦ φιλέλληνος καλουμένου, ὃς ἐν τοῖς Μηδικοῖς ἤκμαζεν. 7. Δέρδᾳ] Δέρδας, Ἀριδαίου παῖς, ἀνεψιὸς Περδίκκα καὶ Φιλίππου. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 12. Τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδεῦσιν] εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς, οἵτινες ἀπῴκησαν εἰς Θρᾴκην. 14. Ὅμορα] καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλήλοις. 15. Πόλεμον] τὸν κατὰ Φιλίππου

1. τοὺς] om. A.B.F.H.N.g.h. ξυναποστήσουσι A.B.H.

2. συμμάχους F.

πρὸς] περὶ C.F.H.I.c.e.f.g.h.

3. παρεσκευάζοντο c.

4. ἤδη sumpsi ex A.B.F.H.N. f.g.

5. περδίκας b.c.g.

τε ὁ τοῦ φιλέλληνος καλουμένου ὃς ἐν τοῖς μηδικοῖς ἤκμαζεν ἀλεξ I.

Ὁ Ἀλεξάνδρου] Vid. de eo et Perdicca Spanhem. d. Lib. Diss. VII. p. 372. seqq. Ad Alexandrum hunc in Cass. referuntur, quæ Schol. infr. hoc cap. adnotat ad Ἀρχεστράτου Λυκομήδους. Recte. vid. Herodot. IX. 43, 44. Duk.

6. πρότερος B.

9. ἔπραττεν f.

10. αὐτοῖς καὶ πελοποννησίοις πρὸς ἀθηναίους f.

12. δὲ καὶ λόγους K.

13. βοτιαίοις B.g. ποτιδαιάταις e.

συναποστῆναι g.

14. ἔχῃ K. ἔχει P.

τὰ] om. A.B.F.H.g.h.

15. οἱ] om. L.O.

ναι, καὶ βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, (ἔτυχον γὰρ τριάκοντα ναῦς ἀποστέλλοντες καὶ χιλίους ὁπλίτας ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους μετ' ἄλλων δέκα στρατηγοῦντος) ἐπιστέλλουσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν Ποτιδαιατῶν τε ὁμήρους λαβεῖν καὶ τὸ τεῖχος καθελεῖν, τῶν τε πλησίον πόλεων φυλακὴν ἔχειν, ὅπως μὴ ἀποστήσονται.

58. Interim Potidæatæ simul cum Atheniensibus et Lacedæmoniis agunt. Quoniam ab illis nil impetrant, ab his autem auxilium ita promittitur, si Athenienses Potidæam

* Ποτιδαιᾶται δὲ πέμψαντες μὲν καὶ παρ' Ἀθηναίους πρέσβεις, εἴ πως πείσειαν μὴ σφῶν πέρι νεωτερίζειν μηδὲν, ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα μετὰ Κορινθίων, [ἔπρασσον] ὅπως ἑτοιμάσαιντο τιμωρίαν, ἢν δέῃ, ἐπειδὴ ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν ηὕροντο ἐπιτήδειον, ἀλλ' αἱ νῆες αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁμοίως ἔπλεον, καὶ τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων

καὶ τῶν Ἀθηναίων. 1. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν] βουλόμενοι κατέχειν καὶ κωλύειν τὰς πόλεις, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. 3. Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ] τοῦ Περδίκκα, διὰ τὴν τοῦ Φιλίππου βοήθειαν. 5. Ἐπιστέλλουσι] ἐπιστέλλουσιν, ἐντέλλονται· οὔπω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες. 9. Νεωτεριζειν] νεώτερα ποιεῖν. 14. Τὰ τέλη] ἤτοι οἱ προάρχοντες τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρ-

4. τοῦ] om. g.

5. ἐπιστέλλουσι om. H, inter versus habet F.

6. τὸ] om. C.

7. ἀποστήσωνται C.K.g. vulgo ἀποστήσωνται.

8. μὲν] om. C.e.

πρὸς g.

11. Verbum ἔπρασσον melius abesse vidit Poppo.

δέοι e.

12. ἀθηνῶν C.

ηὕροντο A.B.F.H.g.h. εὗρον τὸ I. ceteri εὕροντο.

13. αἱ] om. A.B.g.h.

14. Τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμ.] Ad ea, quæ adnotat Schol. add. Meurs. Miscell. Laconicor. II. 4. et III. 7. Sed non Lacedæmoniorum solum, verum etiam aliorum Magistratus τέλη dicuntur. Xenoph. VI. Hist. Græc. 5. princ. τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει. Est enim nomen generale. Schol. parv. Hom. ad Il. κ'. 56. τέλος significat καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Θουκυδίδῃ καὶ Ξενοφῶντι. Et Eustath. ibid. p. 789. Ulpian. ad Demosth. Leptin. p. 282. Ed. Paris. τέλος καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τιμὴν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Θουκυδίδης λέγει, Λακεδαιμονίων τὰ τέλη, τοὺς ἄρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. Ita οἱ ἐν τέλει pro his, qui in Magistratu sunt. vid. Leopard. l. Emend. 5. Æschyl. Sept. contr. Theb. 1032. etiam in singulari dicit : Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. Ubi Schol. β'. recte interpretatur ἐξουσίᾳ· nam v. 1014.

ὑπέσχετο αὐτοῖς, ἣν ἐπὶ Ποτίδαιαν ἴωσιν Ἀθηναῖοι, ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀφίστανται μετὰ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων κοινῇ ξυνομόσαντες. καὶ Περδίκκας πείθει Χαλκιδέας τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις ἐκλιπόντας καὶ καταβαλόντας ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον, μίαν τε πόλιν ταύτην ἰσχυρὰν ποιήσασθαι· τοῖς τε ἐκλιποῦσι τούτοις τῆς ἑαυτοῦ γῆς τῆς Μυγδονίας περὶ τὴν Βόλβην λίμνην ἔδωκε νέμεσθαι, ἕως ἂν ὁ πρὸς Ἀθηναίους πόλεμος ᾖ. καὶ οἱ μὲν ἀνῳκίζοντό τε καθαιροῦντες τὰς πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο. * αἱ δὲ τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀφικνοῦνται ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Ποτίδαιαν καὶ τἆλλα ἀφεστηκότα. νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρός τε Περδίκκαν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει καὶ τὰ ξυναφεστῶτα

irent, Potidæatæ deficiunt cum Bottiæis et Chalcidensibus, qui Chalcidenses, suadente Perdicca, urbes suas prope mare sitas destruunt, et Olynthum et in Mygdoniam migrant.

59. Itaque Atheniensium naves advectæ, cum Potidæam aliasque urbes Thraciæ jam defecisse cognovissent, quia simul cum Thracia et Perdicca contendere non poterant, in Macedoniam se convertebant, et una cum Philippo et Derda, desuper inva-

χοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοὺς τὰ τέλη τοῖς πράγμασι τιθέναι. 2. Τότε δὴ] τὸ ἑξῆς, ἐπειδὴ οὐδὲν εὗρον ἐπιτήδειον, τότε δὲ, καὶ τὰ ἑξῆς. 4. Καὶ Περδίκκας πείθει] ἐφοβοῦντο γὰρ τοὺς θαλασσοκράτορας Ἀθηναίους, ὄντες παραθαλάσσιοι. 5. Ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον] τὴν οἴκησιν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν Ὄλυνθον.

eosdem vocat δήμου προβούλους, et v. 1033. Καδμείων προστάτας. Schol. α′ perperam, τῷ τάγματι πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει. Duk.

1. ὑπέσχετο A.B.C.F.H.N.h. vulgo ὑπέσχοντο.

2. ἐμβαλεῖν d.i. προσβαλεῖν c.

4. περδίκας c.

τοὺς correctus K.

5. καταβάλλοντας K. καταλαβόντας A.B.i.

ἐς] om. F.

6. ἰσχυρὰν ταύτην f.

7. ἐκλιποῦσι A.B.C.F.G.K.N. b.c.f.g.i. ἐκλειποῦσι H. vulgo ἐκλείπουσι.

ἑαυτοῦ] τε αὐτοῦ K.

Post τῆς omisi τε cum A.B. F.G.H.K.L.O.P.d.g.h.i.

8. βόλβην A.B.F.H.K. vulgo βολβήν.

Βολβὴν] Etiam in Scylace p. 63. Ed. Gron. Βολβὴ, ὀξυτόνως. At Thucyd. IV. 103. Æschyl. Pers. v. 494. Aristot. Hist. Anim. II. 17. et Steph. in Βολβαὶ, Βόλβη, ut hic quidam libri. Qui in Cod. Reg. emendavit Βοιβὴν, fortassis ante oculos habuit ea, quæ leguntur ap. Steph. in Βοίβη. Sed Stephanum in vitiosos Codices incidisse, non sine ratione suspicatur Vossius ad Scylacem. Duk.

9. ἦν c.

11. τῶν ἀθ.] om. K.i.

12. Post τὴν omisi τε cum A.B.F.H.g.h.

13. ἀδύνατοι e. ἀδύνατα εἶναι post πολεμεῖν ponit f.

τε] om. L.P.

14. ἀφεστῶτα I.

dentibus, adversus Perdiccam bellum gerebant.

χωρία, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τὸ πρότερον ἐξεπέμποντο, καὶ καταστάντες ἐπολέμουν μετὰ Φιλίππου καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν, ἄνωθεν στρατιᾷ ἐσβεβληκότων.

60. Interim Corinthii præsidium mittunt Potidæam, duce Aristeo.

* Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Κορίνθιοι, τῆς Ποτιδαίας ἀφεστηκυίας καὶ τῶν Ἀττικῶν νεῶν περὶ Μακεδονίαν οὐσῶν, δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ καὶ οἰκεῖον τὸν κίνδυνον ἡγούμενοι, πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθελοντὰς καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων μισθῷ πείσαντες, ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὁπλίτας καὶ ψιλοὺς τετρακοσίους. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Ἀριστεὺς ὁ Ἀδειμάντου, κατὰ φιλίαν τε αὐτοῦ οὐχ ἥκιστα οἱ πλεῖστοι ἐκ Κορίνθου στρατιῶται ἐθελονταὶ ξυνέσποντο· ἦν γὰρ τοῖς Ποτιδαιάταις ἀεί ποτε ἐπιτήδειος. καὶ ἀφικνοῦνται τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ὕστερον ἐπὶ Θράκης, ᾗ Ποτίδαια ἀπέστη.

61. Item Athenienses XL naves et duo millia militum gravis armaturæ, duce Callia, subsidio mittunt eodem. Qui cum in Pydnæ op-

* ἦλθε δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις εὐθὺς ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεστᾶσι· καὶ πέμπουσιν, ὡς ᾔσθοντο καὶ τοὺς μετὰ Ἀριστέως ἐπιπαρόντας, δισχιλίους ἑαυτῶν ὁπλίτας καὶ τεσσαράκοντα ναῦς πρὸς τὰ ἀφεστῶτα, καὶ Καλλίαν τὸν Καλλιάδου πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. οἱ ἀφικόμενοι ἐς Μακεδονίαν πρῶτον καταλαμβάνουσι τοὺς προτέρους

4. Ἐσβεβληκότων] ὥστε τὸν Περδίκκαν μεταξὺ ἀποληφθῆναι. 5. Ἀφεστηκυίας] ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Περδίκκαν. 9. Ψιλοὺς τετρακοσίους] ψιλοὶ καλοῦνται οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι. ἢ τοξόται, παρὰ τὸ ψιλῇ σκευῇ χρῆσθαι. 10. Ἀδειμάντου] τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα στασιάζοντα. 13. Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ] ἀντὶ τοῦ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀφ' οὗ ἡ Ποτίδαια ἀπέστη. 14. ᾗ Ποτίδαια ἀπέστη] ἀντὶ τοῦ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. 20. Τοὺς προτέρους χιλίους] τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν

1. τὸ πρῶτον C.G.I.L.O.Q.f.g.
3. δέρδα H. et correctus F.
Δέρδου] Δέρδα secundo casu in Cass. ut Πυθαγόρα, Ἀρχύτα et alia, quæ etiam communiter per ου et α efferuntur. Duk.
4. ἐσβεβληκότα C. ἐμβεβληκότων L.
5. μακεδονίας c.
6. τῶν χωρίων c.h.
11. τε] δὲ c.
12. ξυνέπεοντο N.g.
13. ποτε] om. N.
14. ἡμέρᾳ] om. K.d.
ᾗ correctus F.
19. αὐτῶν K.b.d.e.
20. πρῶτον] om. B.

χιλίους Θέρμην ἄρτι ᾑρηκότας καὶ Πύδναν πολιορκοῦντας. προσκαθεζόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν Πύδναν ἐπολιόρκησαν μὲν, ἔπειτα δὲ ξύμβασιν ποιησάμενοι καὶ ξυμμαχίαν ἀναγκαίαν πρὸς τὸν Περδίκκαν, ὡς αὐτοὺς κατήπειγεν ἡ Ποτίδαια καὶ ὁ Ἀριστεὺς παρεληλυθὼς, ἀπανίστανται ἐκ τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Βέροιαν, κἀκεῖθεν

pugnatione a Potidæatis et Aristeo premerentur, cum Perdicca societatem necessario ineuntes, Berœam conten-

Ἀθηναίων. 1. Θέρμην ἄρτι] σημείωσαι ὅτι ἡ νῦν Θεσσαλονίκη πόλις πάλαι Θέρμη ἐκαλεῖτο· ἔστι δὲ Μακεδονίας. ὅτι καὶ ἡ Πύδνα πόλις Μακεδο-

1. Θέρμην] Ita libri: Θέρμα Siciliæ, Θέρμος Ætoliæ oppidum. vid. ad Steph. Berkelium et Holsten. At Polyb. p. 57. Θέρμην vocat illud in Sicilia πολίχνιον. Θέρμη ἡ Θεσσαλονίκη, καὶ Ἠμαθία. Schedæ MS. Angeli Aprotii. Urbs Thessalonica a Cassandro ædificata, nomen habet uxoris, quæ Philippi Amyntæ filia erat. Wass.

2. καὶ προσκαθ. c.

3. δὲ post ἔπειτα om. e.

4. ὡς δὲ αὐτοὺς c.

ἡ ποτίδαια] om. d.i.

6. βέροιαν A.C.F.G.H. vulgo βέῤῥοιαν.

Βέροιαν] Tria omnino hujusce nominis oppida memorantur; prima in Emathia Maced. Irenopolis ab Irene dicta de qua alicubi Anna Comnena. Secunda Syriæ, inter Hierapolim et Antiochiam, conditorem agnoscit Seleucum circa annum Mundi 3713. ante Christum 291. Hanc Appianus, Josephi Codices, uno Henriciano excepto, Galenus de Aliment. Facult. II. 30. Nicephorus Call. Cinnamus, Nicetas Choniates cum duplici ρ scribunt; Annæ Comnenæ exemplaria variant. Numi Trajani et Antonini Pii aliorumque Βέροια servant. Beroam et Βερὸν Itinerar. et Notitia Episcopat. Veriam Sophianus et Ruffinus MS. penes me, in Josephi Antiq. XII. p. 547. vocant. Tertia civitas Scylacis tempore maxima, et unde cæteris nomen profluxit; ad radices montis Bermii ponit Strabo. Inter eam et Thessalonicam medius fluit Astræus, inquit Hist. Anim. XV. I. Ælianus. Verum ibi opinor legendum Axius, quem Anna, eadem fere repetens, Nicephorus aliique Bardarium dixere. A Pherone, ut videtur, conditore Βέροια audit, φ enim in β apud hanc gentem haud raro migrat, uti docent Grammatici veteres, et in Quæst. Gr. Plutarchus. Exemplaria Thucydidis ρ geminant: D. Lucas Act. XVII. 10. Stephani Abbreviator, Nonnus Dionys. Lucianus in Asino, Antipater Sidonius Anthol. III. p.600. Etymologus, Pliniani Codices, et Strabo cum numis Vet. faciunt. Apud Lucam visitur Βέῤῥοια, sed in MSS. tantum recentioribus, quibuscum consentiunt Ptolemæus, Scylax, Philostorgius IX. 8. et inclinantis imperii Scriptores Latini. Dicitur etiam Βερόη· cujus scripturæ vestigia etiamnum servant Itin. et Notitiæ Episc. Gentilia Βεροιαῖος apud Polybium et

dunt, indeque terra versus Potidæam iter dirigentes, castra ponunt ad Gigonum.

ἐπιστρέψαντες, καὶ πειράσαντες πρῶτον τοῦ χωρίου καὶ οὐχ ἑλόντες, ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτίδαιαν, τρισχιλίοις μὲν ὁπλίταις ἑαυτῶν, χωρὶς δὲ τῶν ξυμμάχων πολλοῖς, ἱππεῦσι δὲ ἑξακοσίοις Μακεδόνων τοῖς μετὰ Φιλίππου καὶ Παυσανίου· ἅμα δὲ νῆες παρέπλεον ἑβδομήκοντα. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες τριταῖοι ἀφίκοντο ἐς Γίγωνον, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο.

62. Utriusque partis consilia. Perdiccas statim ab Atheniensibus ad Potidæatas transit. Prope Po-

* Ποτιδαιᾶται δὲ καὶ οἱ μετὰ Ἀριστέως Πελοποννήσιοι προσδεχόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύνθῳ ἐν τῷ ἰσθμῷ, καὶ ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποίηντο. στρατηγὸν μὲν τοῦ πεζοῦ παντὸς οἱ ξύμμαχοι ᾕρηντο Ἀριστέα, τῆς δὲ ἵππου Περδίκκαν· ἀπέστη γὰρ εὐθὺς πάλιν τῶν Ἀθη-

νικῆ. ὅτι καὶ ἡ Βέρροια πόλις Μακεδονική. 1. Τοῦ χωρίου] τῆς Βερροίας. 5. Παυσανίου] οὗτος ὁ Παυσανίας κατὰ μέν τινας υἱὸς τοῦ Δέρδου, κατὰ δὲ ἄλλους ἀδελφός. 7. Γίγωνον] Γίγωνος χωρίον ἐστὶ μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, οὐ

Steph. et, quomodo numi veteres, Simmias Antholog. IV. 22, 24. Motraii Numus ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, et Procopius, Βεροαῖος. In Thucydide tamen, nisi aliquo Codice præeunte, nihil immutandum censemus. Wass.

1. τὸ χωρίον L.

Τοῦ χωρίου] Sic Thom. Mag. in πειρῶ, et Moeris v. πειράσαντες. Duk. Conf. Moer. p. 319. Eustath. ad Il. 4. p. 445. Gottl.

7. γίγυνον f.

Γίγωνον] Γεργωνίδα appellat Artemidorus Ephesius: χωρίον Schol. Auctor Etymol. Γίγωνις Ἄκρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης, inde Γιγὼν ὁ Διόνυσος inquit. pro navium tutela apud Phœnices Hesychius v. accipit. Æthiopum regem fuisse ait Steph. Gigonem. Indigitamenta Orphei in Baccho hunc titulum minime agnoscunt. Ibi pro Πρωτογόν' ἤρικε παιὲ, ubi merito hæret Scaliger, fortasse legendum Εὑρεσιπαιέ· supra dixerat πολυόργιον, εὕρηκε Παιάν. vel potius εὕρετο. Meminit Γιγωνίας πέτρας, sed juxta oceanum, Apollodor. III. 3. vid. Herodot. VII. 123. Wass.

8. πελοπ.] om. f.

9. ἐστρατοπεδεύσαντο c.

πρὸ ὀλύνθου H.I.K.L.O.P.Q.d.

πρὸς ὀλύνθου C.

Πρὸς Ὀλύνθῳ] Non πρὸς Ὀλύνθῳ, sed πρὸ Ὀλύνθου, legit Valla. Steph.

10. μὲν] δὲ c.f.

11. Ante τοῦ omisi οὖν cum A. B.C.F.H.c.g.h.

Post τοῦ omisi δὴ cum A.B.F. H.L.c.g.h.i. pro quo δὲ habet C, μὲν c.f.

11. ᾕρηνται G.

ναίων, καὶ ξυνεμάχει τοῖς Ποτιδαιάταις, Ἰόλαον ἀνθ' αὑτοῦ καταστήσας ἄρχοντα. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως τὸ μὲν μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντι ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιτηρεῖν τοὺς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσι, Χαλκιδέας δὲ καὶ τοὺς ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχους καὶ τὴν παρὰ Περδίκκου διακοσίαν ἵππον ἐν Ὀλύνθῳ μένειν, καὶ ὅταν Ἀθηναῖοι ἐπὶ σφᾶς χωρῶσι, κατὰ νώτου βοηθοῦντας ἐν μέσῳ ποιεῖν αὐτῶν τοὺς πολεμίους. Καλλίας δ' αὖ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς καὶ οἱ ξυνάρχοντες τοὺς μὲν Μακεδόνας ἱππέας καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγους ἐπὶ Ὀλύνθου ἀποπέμπουσιν, ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν, αὐτοὶ δ' ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ ἰσθμῷ ἐγένοντο καὶ εἶδον τοὺς ἐναντίους παρασκευαζομένους ὡς ἐς μάχην, ἀντικαθίσταντο καὶ αὐτοὶ, καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ξυνέμισγον. καὶ αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας, καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον ἦσαν Κορινθίων τε καὶ τῶν ἄλλων λογάδες, ἔτρεψαν τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ· τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον τῶν τε Ποτιδαιατῶν καὶ τῶν Πελοπον-

tidæam pugna committitur; Corinthii Potidæam refugiunt.

πολὺ ἀπέχων Ποτιδαίας. 6. Ἐπὶ σφᾶς] ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. 8. Τοὺς πολεμίους] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τοὺς—ἱππέας] τοὺς μετὰ Φιλίππου. 12. Ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον] νῦν ἀντὶ τοῦ ἐγείραντες κεῖται ἡ λέξις, οὐκ

1. συνεμάχει f.
τοῖς] om. g.
3. μεθ'] θ' i.
ἔχοντι A.B.C.F.H.f.g.h. ἔχοντες c. vulgo ἔχοντα.
5. παρὰ] om. i.
7. νότου I.
βοηθοῦντες F.
8. αὖ] om. d.i.
9. μακεδόνων F.H.f.
10. ὀλύνθου K.c.f.
15. ὕστερον] ὕστερον καὶ K.
συνέμισγον B. ξυνέσμισγον C.i.
συνέσμισγον d.h.
16. ἐκείνου Q.
17. ἦσαν om. d.
τε om. f.
ἔτρεψαν G.H.K. vulgo ἐτρέψαντο.
τὸ] om. A.B.C.F.N.c.
19. ἄλλων i.
τῶν τε ποτιδ. A.B.F.c.f.g.. τῶν ποτιδ. H.N.g. vulgo ποτιδαιατῶν.
τῶν πελοπ. A.B.F.H.N.c.f.g.h. vulgo πελοπ.

νησίων ἡσσᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέ-
63. φυγεν. * ἐπαναχωρῶν δὲ ὁ Ἀριστεὺς ἀπὸ τῆς διώξεως,
ὡς ὁρᾷ τὸ ἄλλο στράτευμα ἡσσημένον, ἠπόρησε μὲν ὁπο-
τέρωσε διακινδυνεύσῃ χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύνθου ἢ ἐς
τὴν Ποτίδαιαν, ἔδοξε δ' οὖν ξυναγαγόντι τοὺς μεθ' ἑαυ-
τοῦ ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Πο-
τίδαιαν· καὶ παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης
βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς, ὀλίγους μέν τινας ἀποβα-
λὼν, τοὺς δὲ πλείους σώσας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ὀλύνθου
τοῖς Ποτιδαιάταις βοηθοὶ (ἀπέχει δὲ ἑξήκοντα μάλιστα
σταδίους, καὶ ἔστι καταφανὲς) ὡς ἡ μάχη ἐγίγνετο καὶ
τὰ σημεῖα ἤρθη, βραχὺ μέν τι προῆλθον ὡς βοηθήσοντες,
καὶ οἱ Μακεδόνες ἱππῆς ἀντιπαρετάξαντο ὡς κωλύσοντες·

Ægre Aristeus Potidæam regreditur. Qui Olynthum tenebant, eruptionemque in Athenienses facere jussi erant, intellecta horum victoria, se recipiunt. Athenienses tropæum erigunt. Numerus occisorum.

ἀντὶ τοῦ ἐκβαλόντες. 2. Ἐπαναχωρῶν] τῆς Ποτιδαίας. 3. Ἠπόρησε] ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο, εἰς ὁπότερον μέρος ἐλεύσεται, δηλονότι διὰ κινδύνου. 6. Ὡς ἐλάχιστον] ἢ ἐλάχιστον χωρίον λέγει, ὅτι συνῆξεν αὐτοὺς, ὡς γενέσθαι ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ· ἢ μᾶλλον τὸ διάστημα λέγει τῆς Ποτιδαίας· ἐγγὺς γὰρ ἦν, ἤπερ ἡ Ὄλυνθος. τὸ γοῦν ὡς ἐλάχιστον τοῖς ἑξῆς συναπτέον. 7. Τὴν χηλὴν] χηλὴ καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. 10. Βοηθοί] οἱ Μακεδόνες. Ἀπέχει] ἤγουν διΐσταται Ὄλυνθος τῆς Ποτιδαίας. 11. Καὶ ἔστι καταφανὲς] ὑψηλὸν γὰρ τὸ χωρίον ἡ Ὄλυνθος. 13. Ἱππεῖς] οἱ Φιλίππου.

1. ἡττᾶτο d.
κατέφευγεν f.
2. ἀριστεὺς τῆς ποτιδαίας ἀπὸ A.F.g.
3. ὁρᾷ A.B.C.F.H.g.h. vulgo ἑώρα.
ἡττημένον d.i.
4. διακινδυνεύσῃ A.C. διακινδυνεύσαι B.h. vulgo διακινδυνεύσει.
5. τὴν] om. K.
ἔδοξε—ποτίδαιαν] om. G.
οὖν K.d.i. ceteri γοῦν. Correxit Poppo (Observ. crit. in Thucyd. p. 222.)
συναγαγόντι e.
αὐτοῦ C.
6. ἐς] om. A.B.C.F.P.e.g.h.
χωρίου P.
7. De voce χηλὴ vid. Kuhn. ad Poll. I. 99. Suidas in χηλαὶ descripsit Scholiasten. Duk.
10. ἀπεῖχε A.B.F.H.N.g.h.
11. ἐγίγνετο A.B.F.H.c.f.g. vulgo ἐγένετο.
Καὶ τὰ σημεῖα] Vid. Lipsium de Militia Rom. l. 4. Huds. Suidas in σημεῖα ἀρθῆναι nescio an huc referri debeat. Confer Platonem 462. Wass. Vid. supra ad cap. 49. Duk.
12. τι] τοι b.i. om. d.
13. ἀντεπαρατάξαντο F.H. ἀν-

ἐπειδὴ δὲ διὰ τάχους ἡ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐγίγνετο καὶ τὰ σημεῖα κατεσπάσθη, πάλιν ἐπανεχώρουν ἐς τὸ τεῖχος καὶ οἱ Μακεδόνες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους· ἱππῆς δ' οὐδετέροις παρεγένοντο. μετὰ δὲ τὴν μάχην τροπαῖον ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Ποτιδαιάταις. ἀπέθανον δὲ Ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων, Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός. * τὸ δ' ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος εὐθὺς οἱ Ἀθηναῖοι 64.
ἀποτειχίσαντες ἐφρούρουν. τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον ἦν· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐνόμιζον εἶναι ἔν τε τῷ ἰσθμῷ φρουρεῖν καὶ ἐς τὴν Παλλήνην διαβάντες τειχίζειν, δεδιότες μὴ σφίσιν οἱ Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ ξύμμαχοι γιγνο-

Athenienses Potidæam ab isthmo intercludunt; deinde Athenis submissi alii

2. Ἐς τὸ τεῖχος] τῆς Ὀλύνθου. 3. Ἱππεῖς δ' οὐδετέροις] ἐν τῇ μάχῃ δηλονότι. οὔτε τοῖς Ἀθηναίοις Ἀθηναῖοι, οὔτε τοῖς Ποτιδαιάταις Ποτιδαιᾶται. 5. Ὑποσπόνδους] ἐπειδάν τι μέρος ἡττηθῇ τῶν μαχομένων, μὴ δυνάμενον τοὺς νεκροὺς αὐτοῦ λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι σπονδάς, ἕως οὗ λαβὸν θάψῃ, καὶ τότε πάλιν μάχονται. ἔστι δὲ πολλάκις ὅτε καὶ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἐκομίζοντο, δηλονότι κατὰ τὸ ἴσον ἔχοντες ἑκάτεροι, καὶ τῆς μάχης ἰσοῤῥόπου γενομένης. 10. Ἀποτειχίσαντες] τὸ πρὸς Ὄλυνθον ὁρῶν τεῖχος περιοικοδομήσαντες, ἵνα μή τις ὑπεκφύγῃ τῶν ἔνδον. Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην] τὸ πρὸς τὴν Παλλήνην.

τεπαρετάξαντο C.

1. ἐπειδὴ A.B.F.H.L.N.c.f.g.h. vulgo ἐπεί.

5. οἱ] om. N.

Καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν] Vid. Turneb. V. Advers. 7. Herald. I. Advers. 9. et, qui Heraldo quædam debet, Kirchmann. de Funerib. Append. cap. 4. Add. quæ adnotantur ad Ælian. XII. Var. Hist. 27. Liv. 31, 38. *Caduceatore ad Consulem misso, qui inducias ad sepeliendos equites peteret.* Et 33, 11. Idem 23, 46. tacitas inducias ejus rei causa memorat: *posterum diem induciis tacitis, sepeliendo utrimque cæsos in acie, consumserunt.* Duk.

10. Ἀποτειχίσαντες] Harpocrat. in ἀποτειχίσαι, et ex eo Suidas: qui etiam ἀποτείχισιν exponit τὴν τῶν τειχῶν ἀφαίρεσιν, sed alia est significatio hujus vocis cap. 65. Duk.

ἀτείχιστος g.

12. De Pallene peninsula, Dionys. R. A. I. p. 124. Reisk. et Steph. Byz. h. v. p. 620. de urbe hujus nominis in hac peninsula sita, Cell. G. A. p. 1048. Gottl.

13. γενομένοις K.L.O.P.Q.

milites etiam ab altera parte urbem circumvallant.

μένοις δίχα ἐπιθῶνται. καὶ πυνθανόμενοι οἱ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖοι τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον οὖσαν, χρόνῳ ὕστερον πέμπουσιν ἑξακοσίους καὶ χιλίους ὁπλίτας ἑαυτῶν καὶ Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίου στρατηγόν· ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν Παλλήνην καὶ ἐξ Ἀφύτιος ὁρμώμενος προσήγαγε τῇ Ποτιδαίᾳ τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προϊὼν καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν, ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπεξῄει ἐς μάχην, ἀπετείχισε τὸ ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος. καὶ οὕτως ἤδη κατὰ κράτος ἡ Ποτίδαια ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης ναυσὶν ἅμα ἐφορμούσαις.

65. Quo facto Aristeus clam Potidaea excedit, et cum Peloponnesiis de auxilio mittendo agit, interim permanens apud Chalcidenses.

* Ἀριστεὺς δὲ ἀποτειχισθείσης αὐτῆς, καὶ ἐλπίδα οὐδεμίαν ἔχων σωτηρίας, ἢν μή τι ἀπὸ Πελοποννήσου ἢ ἄλλο παράλογον γίγνηται, ξυνεβούλευε μὲν πλὴν πεντακοσίων ἄνεμον τηρήσασι τοῖς ἄλλοις ἐκπλεῦσαι, ὅπως ἐπὶ πλέον ὁ σῖτος ἀντισχῇ, καὶ αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, καὶ ὅπως τὰ ἔξωθεν ἕξει ὡς ἄριστα, ἔκπλουν ποιεῖται λαθὼν τὴν φυλακὴν τῶν Ἀθηναίων. καὶ παραμένων ἐν Χαλκιδεῦσι τά τε ἄλλα

5. Ἐξ Ἀφύτιος] ἡ γὰρ ὁδὸς ἐκεῖθέν ἐστιν ἀπὸ Θρᾴκης. μία δὲ πόλις τῶν ἐν Παλλήνῃ ἡ Ἄφυτις. Ἰωνικῶς δὲ εἶπεν Ἀφύτιος· ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ. 11. Σωτηρίας] οὐ περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας. 12. Ἢ ἄλλο παράλογον] οἷον σεισμός· εἰώθεσαν γὰρ οἱ Ἕλληνες ἀναχωρεῖν τοιούτου τινὸς γινομένου, οἰωνιζόμενοι τὸ ἐκ τούτου κακόν. 15. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν] ἔπαινος Ἀριστέως. τὸ ἑξῆς, ὡς δὲ βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, οὐκ ἔπειθεν. 18. Τά τε ἄλλα ἐπολέμει] τὰ μὴ ἀποστάντα τῶν Ἀθηναίων δηλονότι

1. ἐπιθῶνται C.F.K. vulgo ἐπίθωνται.

5. Ἀφύτιος agn. Steph. Strabonis Ep. 330. Scylax 26. Herodot. VII. 123. oppugnasse Lysandrum, ait Pausanias III. pag. 253. Rem narrat Plutarchus Lysand. 444. ubi legendum Ἀφυταίων. Vid. Aristot. Pol. 173. 8. An huc pertineat ἡ Ἀφυταῖος ἄμπελος apud Theophrast. Caus. Pl. III. 20. nescio. Wass.

7. τὴν μάχην G.K.L.O.P.Q. e.i.

11. καὶ] om. c.

12. γίγνεται C. γίγνοιτο c. ξυνεβούλευσε N.

14. ὁ σῖτος] post ἀντισχῇ ponit f. ἀντισχῇ C. ἀντίσχοι Tusanus. vulgo ἀντίσχῃ.

16. ἕξῃ d.i.

ξυνεπολέμει, καὶ Ἑρμυλίων λοχήσας πρὸς τῇ πόλει πολλοὺς διέφθειρεν, ἔς τε τὴν Πελοπόννησον ἔπρασσεν ὅπῃ ὠφέλειά τις γενήσεται. μετὰ δὲ τῆς Ποτιδαίας τὴν ἀποτείχισιν Φορμίων μὲν ἔχων τοὺς ἑξακοσίους καὶ χιλίους τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν ἐδῄου, καὶ ἔστιν ἃ καὶ πολίσματα εἷλε.

* Τοῖς δ' Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις αἰτίαι μὲν αὗται προσγεγένηντο ἐς ἀλλήλους, τοῖς μὲν Κορινθίοις, ὅτι τὴν Ποτίδαιαν ἑαυτῶν οὖσαν ἀποικίαν καὶ ἄνδρας Κορινθίων τε καὶ Πελοποννησίων ἐν αὐτῇ ὄντας ἐπολιόρκουν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἐς τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι ἑαυτῶν τε

66.
Consummatio belli causarum, ex hac de Potidæa contentione tum Corinthiis, tum

ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι. 1. Καὶ Σερμυλίων] τὸ ἑξῆς οὕτω, καὶ πολλοὺς τῶν Σερμυλίων διέφθειρε, λοχήσας αὐτοὺς πρὸς τῇ ἑαυτῶν πόλει. ἔστι δὲ ἡ Σερμυλὶς Χαλκιδικὴ πόλις, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονοῦσα. 4. Φορμίων] ἄπορον, πῶς ὁ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλήνῃ τεῖχος φυλάσσων, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν γῆν ἐδῄου, καὶ οὐχὶ μᾶλλον τὸ ἕτερον μέρος τῆς φυλακῆς, ὅπερ εἶχεν ὁ Καλλίας πρὶν ἢ τελευτῆσαι. καὶ φαμὲν ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλήνῃ μέρος φίλιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ πρὸς Ὀλύνθῳ ἐχθρόν. εἰκότως οὖν ἠμέλητο τὸ τοῦ

1. ξυνεπολέμει A.B.F.H.N.c.f. g.h. vulgo ἐπολέμει.

ἑρμυλίων A.B.F.H.g. vulgo σερμυλίων.

Σερμυλίων] Quod in Reg. et Cass. est Ἑρμυλίων, id eo pertinere puto, quod Casaub. ad Strab. l. p. 50. adnotat, multorum nominum initiis modo Σ, modo adspirationem præponi. Add. Holsten. ad Steph. v. Ἡράκλεια, et Reland. I. Dissert. 4. §. 5. Schol. Reg. hic, Ἑρμυλίων ἢ Σερμυλίων, Ἑρμυλὶς ἢ Σερμυλίς. Urbem Stephanus vocat Σερμυλίαν. ubi vid. Holsten. Duk.

2. ὅπῃ] ὅπως Tusanus.

4. μὲν] om. e.

5. καὶ βοττικὴν] om. d.

Βοττικὴν] Regio est inter Axii et Ludiæ ostia. Vid. Herodotum VII. 123. 127. qui Βοττιαΐδα. Livium XXVI. 25. Plin. IV. 11. trans Strymonem perperam locat. MSS. et Auctores universi τ geminant, ut a Botyæo vel Botyeio Phrygiæ distinguatur. Vid. et Dionys. Halicarn. p. 196. Immani errore Diodorus XII. p. 311. εἰς Πακτωλὸν τῆς Βοττικῆς exhibet: ubi meo periculo legas Σπαρτωλὸν, ut ipse alicubi Thucydides, et Suidas. De *gentis* origine Aristoteles apud Plutarchum in Theseo, p. 7. et Quæst. Rom. p. 298. ubi μηθὲν ex MS. P. legendum. In hac regione civitas Castoria; auctor Cantacuzenus 275. illam denique et totam provinciam a Barbaris excisam narrat p. 303. Adi Suidam v. Νίκαια. Wass.

8. προγεγένηντο c. προσγεγένηντο i.

10. τε] μὲν C.e. om. c.

11. δ'] om. d.

ἐς] αἰτία ἐς K.

Atheniensibus natarum.

πόλιν ξυμμαχίδα καὶ φόρου ὑποτελῆ ἀπέστησαν, καὶ ἐλθόντες σφίσιν ἀπὸ τοῦ προφανοῦς ἐμάχοντο μετὰ Ποτιδαιατῶν. οὐ μέντοι ὅ γε πόλεμός πω ξυνεῤῥώγει, ἀλλ' ἔτι ἀνακωχὴ ἦν· ἰδίᾳ γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἔπραξαν.

67. Instigantibus Corinthiis Spartam vocatur concilium Peloponnesiorum, ac potestate accusandi Athenienses omnibus facta, prodeunt singuli, post omnes autem Corinthii Lacedæmonios incitare conantur.

* πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας οὐχ ἡσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνόντων, καὶ ἅμα περὶ τῷ χωρίῳ δεδιότες· παρεκάλουν τε εὐθὺς ἐς τὴν Λακεδαίμονα τοὺς ξυμμάχους, καὶ κατεβόων ἐλθόντες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι σπονδάς τε λελυκότες εἶεν καὶ ἀδικοῖεν τὴν Πελοπόννησον. Αἰγινῆταί τε φανερῶς μὲν οὐ πρεσβευόμενοι, δεδιότες τοὺς Ἀθηναίους, κρύφα δὲ οὐχ ἥκιστα μετ' αὐτῶν ἐνῆγον τὸν πόλεμον, λέγοντες οὐκ* εἶναι αὐτόνομοι κατὰ τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προσπαρακαλέσαντες τῶν ξυμμάχων τε καὶ εἴ τίς τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων, ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα λέγειν ἐκέλευον. καὶ ἄλλοι τε παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι καὶ Μεγαρῆς, δηλοῦντες μὲν καὶ

Φορμίωνος μέρος, ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν Παλληνέων τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος φυλάσσειν. 2. Σφίσιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὅτι οἱ Κορίνθιοι. 3. Ὅγε πόλεμος] ὁ Πελοποννησιακὸς, φησὶ, πόλεμος οὔπω συνεκροτήθη. Ξυνεῤῥώγει] συνεπεπτώκει. 5. Οὐχ ἡσύχαζον] οἱ Κορίνθιοι. 12. Αὐτόνομοι] αἱ γὰρ σπονδαὶ εἶχον τὰς ἀγράφους τῶν πόλεων αὐτονόμους εἶναι. Αἰγινήτας δὲ, μὴ ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς, ὑφ' ἑαυτοὺς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ τὰς σπονδάς] κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν σπονδῶν. 15. Ξύλλογον σφῶν] τὸν εἰωθότα λέγει ξύλ-

3. πω] γε d.
ξυνεῤῥώγῆ e.
4. ἀνακοχὴ g.
10. τε A.B.C.F.H.L.O.c.e.g.h.
12. τὰς] om. N.
13. προσκαλέσαντες g.
14. τε om. F.H.f.g.h.
ἔφη ἄλλο f. ἄλλος ἔφη Tusanus.
ὑπὸ τῶν ἀθ. d.i.
16. ἄλλα τε C.G.I.K.c.d.e.
ἄλλοτε B.
παρόντες L.P.
17. Μεγαρεῖς] Semel de diversa scriptura horum nominum, quale hic unum habes, te monebo, eam in meo veteri exemplari esse potius per η ut hic in Marg. habes Μεγαρῆς, quum in textu (ut vulgo vocant) sit Μεγαρεῖς. Sic Πλαταιεῖς et Πλαταιῆς (ut alia pleraque hujusmodi omittam) legitur. Sed hoc Ἀττικώτερον sicut et ἱππῆς, quod apud Aristophanem quoque invenies. Steph.

ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδάς. παρελθόντες δὲ τελευταῖοι Κορίνθιοι, καὶ τοὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροξῦναι τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐπεῖπον τοιάδε.

Eorum oratio 68—71. Primum accusant Lacedæmonios securitatis et negligentiæ, eoque nomine eos cum Athe-

* " ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ ὑμᾶς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' " ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας ἀπιστοτέρους ἐς " τοὺς ἄλλους, ἤν τι λέγωμεν, καθίστησι· καὶ ἀπ' αὐ" τοῦ σωφροσύνην μὲν ἔχετε, ἀμαθίᾳ δὲ πλέονι πρὸς τὰ " ἔξω πράγματα χρῆσθε. πολλάκις γὰρ προαγορευόν" των ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι,

λογον, ὅτι ἐν πανσελήνῳ ἐγίγνετο ἀεί. 1. Μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι] φασὶν ὅτι Περικλῆς, μέλλων λόγον δοῦναι τῶν χρημάτων τοῦ ἀγάλματος, ὃ κατεσκεύασεν ὁ Φειδίας, ἠθύμει. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλκιβιάδης παῖς ὤν, ἤρετο ὅ τι ἀθυμεῖ. τοῦ δὲ φήσαντος ὅτι διὰ τοῦτο ἀθυμῶ, ὅπως δώσω λόγον τῶν χρημάτων, ἐκεῖνος φθάσας εἶπε, μᾶλλον σκόπει ὅπως μὴ δώσεις. ὁ δὲ ὑπολαβὼν τὸν λόγον, εἰσάγει ψῆφον εἰς τὴν πόλιν κατὰ Μεγαρέων, ἀξιῶν αὐτοὺς εἴργεσθαι λιμένων καὶ ἀγορᾶς. καὶ τῶν Ἀθηναίων θορυβηθέντων αὐτὸς ἐκφεύγει. οἱ δὲ φασὶν ὅτι διὰ τοῦτο τὴν ψῆφον εἰσήγαγε, διότι οἱ Μεγαρεῖς Ἀσπασίαν τὴν διδάσκαλον Περικλέους ὕβρισαν, πόρνην αὐτὴν ἀποκαλέσαντες. 6. Τὸ Πιστὸν ὑμᾶς] τὸ πιστόν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας, ἀπιστοτέρους ὑμᾶς ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ἤν τι λέγωμεν, καθίστησι. 7. Ἀπιστοτέρους] ὑμᾶς ἀπίστους, μὴ πειθομένους. 9. Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] πρὸς τὰ τῶν συμμάχων.

Etiam Hudsonus verbo monet, scripturam hujusmodi nominum in Codicibus vetustis, tam per εις, quam ης esse. Inane est discrimen, quod inter propria et appellativa e Chœrobosco adfertur in Etymol. M. v. ἱππῆς. Ὡς ἕκαστοι sæpe dicit Thucyd. Vid. Indic. In qua formula περισσῶς poni τὸ ὡς adnotatum est in Reg. et Cass. ad cap. 15. Vid. Gronov. ad Lucian. I. Var. Hist. p. 648. τὸ μέσον δὲ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. Ubi imitatus est Thucydidem I. 48. Duk.

1. Εἴργεσθαι] De hoc Periclis decreto vid. Aristoph. B. 1337. A. 531. et Tzetzen Chil. XI. 955. versum 961. ex MS. ita suppleas, τὴν Ἀσπασίας οὖσαν γὰρ Μεγαρικὴν ἑταίραν, et legendum συνευνέτιν. Wass.

2. τῶν] om. K.

3. τελευταῖον L.O.P.Q.

οἱ κορ. c.d.g.h.i.

6. ὑμῶν G.

9. πλέονι A.B.C.F.H.K.N.O. P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo πλείονι.

11. μέλλομεν e.

ἀπὸ K. om. cum ipso ἀθηναίων g.

niensibus comparant. Deinde tarditatem quandam consilii Lacedæmoniis exprobrant, qua minime pares sint Atheniensibus, summa ingenii agilitate conspicuis, cum Spartani a veteribus institutis numquam recedere velint. Denique minantur defectionem, nisi fortiter socios suos Lacedæmonii defendant.

“ οὐ περὶ ὧν ἐδιδάσκομεν ἑκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖ-
“ σθε, ἀλλὰ τῶν λεγόντων μᾶλλον ὑπενοεῖτε ὡς ἕνεκεν
“ τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων λέγουσι· καὶ δι' αὐτὸ οὐ
“ πρὶν πάσχειν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν, τοὺς
“ ξυμμάχους τούσδε παρεκαλέσατε, ἐν οἷς προσήκει
“ ἡμᾶς οὐχ ἥκιστα εἰπεῖν, ὅσῳ καὶ μέγιστα ἐγκλήματα
“ ἔχομεν, ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν
“ ἀμελούμενοι. καὶ εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἠδίκουν
“ τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν ὡς οὐκ εἰδόσι προσέδει·
“ νῦν δὲ τί δεῖ μακρηγορεῖν, ὧν τοὺς μὲν δεδουλωμένους
“ ὁρᾶτε, τοῖς δ' ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς, καὶ οὐχ ἥκιστα
“ τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρε-
“ σκευασμένους, εἴ ποτε πολεμήσονται; οὐ γὰρ ἂν Κέρ-
“ κυράν τε ὑπολαβόντες βίᾳ ἡμῶν εἶχον καὶ Ποτίδαιαν

5. Παρεκαλέσατε] κυρίως παρακαλεῖν ἐστὶν ἢ τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. Ἐν οἷς προσήκει] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δίκαιον. 6. Ἐγκλήματα ἔχ.] κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ὑμῶν δηλονότι. 8. Ἀφανεῖς που ὄντες] ἤγουν λεληθότως. 9. Προσέδει] ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις] 10. Τοὺς μὲν δεδουλωμένους] τοὺς Αἰγινήτας. 11. Τοῖς δ' ἐπιβουλεύοντας] Ποτιδαιάταις καὶ Μεγαρεῦσι. 12. Ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους] ὡς συνειδότας τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, καὶ γιγνώσκοντας ὡς πάντως οὐκ ἀνεξόμεθα, ἀλλὰ πολεμήσομεν. Προπαρεσκευασμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρᾶτε. 13. Ἄρα] ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα.

2. ὑπονοεῖτε b. ἕνεκεν A.B.C.F.H.f.g.
5. παρεκελεύσατε P.
6. ἡμᾶς] om. L.
7. ἀθηναίων μὲν A.
9. ὡς] om. K.P.
11. τοὺς δ' O.c.h.
12. ὑμετέροις f.
13. post ποτε omisi ἄρα cum A.B.C.F.G.N.c.e.f.g.h.
14. τε] om. K.d.

Thom. Mag. in ὑπάγω h. l. adferens τε omittit. In Cass. est interpretatio δεξάμενοι. Eodem modo ὑπολαβόντες exponit Scholiastes vulgatus VIII. 105. et I. 121. ὑπολαβεῖν, δέξασθαι. Stephanus putat præpositione ὑπὸ hic indicari Athenienses Corcyram clam et per insidias partibus suis adjunxisse, non aperto Marte occupasse: nam et eamdem vim habere in hoc verbo VI. 58. τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν. Habet omnino significationem occultæ et clandestinæ molitionis. I. 143. Εἴ τε μισθῷ μείζονι πειρῷντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν· id est, ut Scholiastes, ὑποκλέπτειν. Duk.

“ ἐπολιόρκουν, ὧν τὸ μὲν ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ
“ ἐπὶ Θράκης ἀποχρῆσθαι, ἡ δὲ ναυτικὸν ἂν μέγιστον
“ παρέσχε Πελοποννησίοις. * καὶ τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι, τό 69.
“ τε πρῶτον ἐάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν μετὰ τὰ Μηδι-
“ κὰ κρατῦναι, καὶ ὕστερον τὰ μακρὰ στῆσαι τείχη, ἐς
“ τόδε τε ἀεὶ ἀποστεροῦντες οὐ μόνον τοὺς ὑπ' ἐκείνων
“ δεδουλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑμετέρους
“ ἤδη ξυμμάχους· οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυ-
“ νάμενος μὲν παῦσαι περιορῶν δὲ ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ,
“ εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν

1. Ἐπικαιρότατον] ἁρμοδιώτατον. Ἐπικαιρότατον χωρίον] ἡ Ποτίδαια. 2. Ἐπιχρῆσθαι] ἀποχρῆσθαι, ἐνέργειαν ποιεῖν. Ἡ δὲ ναυτικὸν ἂν] ἡ δὲ ἔδωκεν ἂν συμμαχίαν ναυτικὴν, εἰ πόλεμος γενήσεται δηλονότι. 4. Μετὰ τὰ Μηδικὰ] μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Μηδικόν. 5. Κρατῦναι] ἰσχυροποιῆσαι. Ἐς τόδε] μέχρι τοῦδε. 8. Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος] τὸ σχῆμα συλλογισμός. 9. Τοῦτο] τὸ δουλοῦν. 10. Εἴπερ] ἐπεί. Τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς φέρεται] τὸ σεμνο-

2. ἀποχρῆσθαι A.B.C.F.G.H. K.L.N.O.b.c.d.e.g.h.i. χρῆσθαι f. vulgo ἐπιχρῆσθαι.

Ἐπιχρῆσθαι] Ἀποχρῆσθαι est ex interpretatione. Wass. Stephanus in Thes. scribit, in vulg. Lexicis citari ἀποχρῆσθαι τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, pro *obtinere Thraciam:* sed sine nomine auctoris, cujus si non auctoritas, at certe fides exemplarium desiderari possit. Apparet, auctores Lexicorum ante oculos habuisse hæc verba Thucydidis; sed iidem perperam omiserunt præpositionem πρὸς, qua addita plane alia est syntaxis. Utrum autem legendum sit ἐπιχρῆσθαι, an ἀποχρῆσθαι, non definio. Hoc plurium MSS. et Edd. auctoritate nititur, quam ἐπιχρῆσθαι, et videtur illi hic adcommodari posse ea significatio, quam in Plutarchi et Luciani locis apud Stephanum habet. Scholiastes Cass. non habet scholion illud, quod est in edito. Suidas dicit, ἐπιχρῆσθαι apud Thucyd. esse τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι. Duk.

3. τοῖς πελ. B.C.L.N.O.Q.e. g.h.

Τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι—κρατῦναι] Inter exempla σφοδρότητος in oratione refert Aristid. Rhetor. in Lib. de Dict. civ. cap. 5. item quod mox sequitur, ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, pro quo habet ἡσ. δὲ μόνοι τῶν Ἑλλ. Pro κρατῆσαι τὴν πόλιν ibi recte emendatum est κρατῦναι. Duk.

5. τείχη στῆσαι C.G.c.e.f.

6. ἀποροῦντες e.

ἐκείνῳ A.

8. Οὐ γὰρ ὁ δουλ.—δρᾷ] Stobæus p. 311. et Hermogenes Aldi, qui minus recte ὁ μὲν δουλ. Wass. Δεδουλωμένος e Thucydide laudat Pollux III. 75. Duk.

10. Ἀξίωσιν—φέρεται] Cit. Th. Mag. in ἀξιῶ. Si μόλις cum MSS.

" Ἑλλάδα φέρεται. μόλις δὲ νῦν τε ξυνήλθομεν, καὶ " οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς. χρῆν γὰρ οὐκ εἰ ἀδικούμεθα ἔτι " σκοπεῖν, ἀλλὰ καθ' ὅτι ἀμυνούμεθα. οἱ γὰρ δρῶντες " βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἤδη καὶ οὐ μέλ- " λοντες ἐπέρχονται. καὶ ἐπιστάμεθα οἵᾳ ὁδῷ οἱ Ἀθη- " ναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας. " καὶ λανθάνειν μὲν οἰόμενοι διὰ τὸ ἀναίσθητον ὑμῶν ἧσ- " σον θαῤῥοῦσι, γνόντες δὲ εἰδότας περιορᾶν ἰσχυρῶς ἐγ- " κείσονται. ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, ὦ Λακε- " δαιμόνιοι, οὐ τῇ δυνάμει τινὰ ἀλλὰ τῇ μελλήσει " ἀμυνόμενοι καὶ μόνοι οὐκ ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν " ἐχθρῶν διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες. καίτοι ἐλέ- " γεσθε ἀσφαλεῖς εἶναι, ὧν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρά- " τει. τόν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς

λόγημα, τὸ ἀξίωμα τῆς δικαιοσύνης ἔχει. 2. Οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] καὶ νῦν γάρ, φησίν, ἀμφιβάλλεται, εἰ ἀδικούμεθα. 3. Οἱ γὰρ δρῶντες] οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἡμᾶς. οἱ γὰρ μετὰ σκέψεως εἰς τὴν πρᾶξιν ἐρχόμενοι, οὐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. 5. Οἵᾳ ὁδῷ] οἵῳ τρόπῳ. 6. Ἐπὶ τοὺς πέλας] ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. 7. Διὰ τὸ ἀναίσθητον] διὰ τὴν ἄγνοιαν. 8. Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται] μετὰ βάρους ἐπιτεθήσονται. 9. Ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι] ἐπιπλήττων κολακεύει. 13. Ἀσφαλεῖς εἶναι] προσεκτικοί, ἐν οὐδενὶ σφαλλόμενοι. Ὧν ἄρα] γράφεται ἂν ἄρα. Ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει] τουτέστιν, ὁ λόγος ψευδὴς ἦν τοῦ ὑμᾶς ἀσφα-

intellige βραδέως. Si μόγις, μετὰ βίας, quomodo utrumque Atticis in usu esse ait Th. Magister. At certe apud Homerum confunduntur. Denique μόγος et μόλος idem sonant. Wass.

1. φαίνεται A.B.h.

2. ἔτι σκοπεῖν] ἐπισκοπεῖν F.

4. μέλλοντας e.g.

5. Καὶ ἐπιστάμεθα οἵᾳ ὁδῷ] Ulpian. in Prolegom. ad Demosth. Olynthiacas observat imitationem Demostheneam hujus loci: sed e memoria laudat, καὶ ἴσμεν οἵᾳ ὁδῷ χωροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοὺς πέλας. Duk.

οἱ om. F.

9. ἡσυχ. μὲν γὰρ F.H.N.

11. αὔξησιν] δύναμιν C.I.K.L.O.P.Q.c.d.e.i.

Αὔξησιν] Quidam MSS. δύναμιν, sed ex interprete. Firmat Diodorus, ubi Thucyd. fere exscribit. p. 262. d. 268. et alibi. Wass.

12. δὲ καταλύοντες] καταλύετε I.

λέγεσθε C.c.d.

13. ὧν] ἂν γρ. A.

“ πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ'
“ ὑμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι· καὶ νῦν τοὺς Ἀθηναίους
“ οὐχ ἑκὰς, ὥσπερ ἐκεῖνον, ἀλλ' ἐγγὺς ὄντας περιορᾶτε,
“ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοὶ ἀμύνεσθαι βούλεσθε μᾶλ-
“ λον ἐπιόντας, καὶ ἐς τύχας πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους
“ ἀγωνιζόμενοι καταστῆναι ἐπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβα-
“ ρον αὐτὸν περὶ αὑτῷ τὰ πλείω σφαλέντα, καὶ πρὸς
“ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρ-
“ τήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περι-
“ γεγενημένους, ἐπεὶ αἵ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινάς
“ που καὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἔφθειραν.
“ καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἔχθρᾳ τὸ πλέον ἢ αἰτίᾳ νομίσῃ
“ τάδε λέγεσθαι· αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν
“ ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων. * καὶ 70.
“ ἅμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, ἄξιοι νομίζομεν εἶναι τοῖς
“ πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ μεγάλων τῶν
“ διαφερόντων καθεστώτων, περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν
“ γε δοκεῖτε, οὐδ' ἐκλογίσασθαι πώποτε πρὸς οἵους ὑμῖν

λεῖς εἶναι. 1. Ἢ τὰ παρ' ὑμῶν] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἤπερ. δηλοῖ δὲ αὐτῶν τὸ ὀκνηρόν. 2. Ἀξίως] ἀξιομάχως. 5. Καὶ ἐς τύχας] καταστῆναι. ὁ γὰρ πρὸς μείζονα πολεμῶν τύχην καλείτω συνεργόν. 7. Περὶ αὑτῷ] ἐν τῷ στενῷ τῆς Σαλαμῖνος τολμήσαντα ναυμαχῆσαι, ὅστις ἐγένετο αἴτιος τῆς ἥττης. Πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. 12. Ἢ αἰτίᾳ] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. 13. Φίλων ἀνδρῶν] λείπει ἡ κατά. 14. Καὶ ἅμα, εἴπερ τινὲς] ἐπειδὴ ἐπέπληξεν ὁ Κορίνθιος, λέγει τοίνυν ὅτι οὐχ ὁ τυχὼν

1. ἢ τὰ] εἶτα A.I.
2. προσαπαντῆσαι c. καὶ τοὺς νῦν L.P.Q.
6. καταστῆσαι b.
7. αὐτῷ] αυτὸν K.
10. γε] τε A.F.H.c.f.g.
12. τὸ πλεῖον g.
Αἰτίᾳ] Confer Isocratem Paneg. p. 98, 20. Wass.
13. γενέσθαι pr. K.
15. ἄξιοι νομίζομεν A.B.F.H.c. g.h. vulgo νομίζομεν ἄξιοι.
Ἄξιοι—ἐπενεγκεῖν] Plutarch. de Adul. 71. (Tom. 6. p. 264 R.) ubi pro τοῖς πέλας legit ἑτέροις. Ibi pro ὑπερείδει, lege ὑπερείπει καὶ διεργάζεται τὴν κακίαν. Supra ἐπ' ἔχθρᾳ. Vid. Euripidem Hec. 1237. Wass.
17. καθεστώτων] om. C.e.
18. γε] om. d.e.g.

" Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ὅσον ὑμῶν καὶ ὡς πᾶν διαφέ- " ροντας, ὁ ἀγὼν ἔσται. οἱ μέν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπι- " νοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν· ὑμεῖς " δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σώζειν καὶ ἐπιγνῶναι μηδὲν καὶ " ἔργῳ οὐδὲ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι. αὖθις δὲ οἱ μὲν καὶ " παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ " καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε " δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βε- " βαίοις πιστεῦσαι, τῶν τε δεινῶν μηδέποτε οἴεσθαι ἀπο- " λυθήσεσθαι. καὶ μὴν καὶ ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητὰς " καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους· οἴονται γὰρ οἱ

εἰμι, καὶ μὴ ἀπαξιώσῃς ὑπ' ἐμοῦ ὀνειδιζόμενος. 2. Νεωτεροποιοὶ] οἱ νεωτέρων πραγμάτων ἐφιέμενοι. Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς] πᾶν νόημα καὶ πρᾶξαι. οὐ γὰρ δύναμιν λέγει, ἐπεὶ ἀποτροπὴ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. 3. Ἐπιτελέσαι] ὀξεῖς ἀπὸ κοινοῦ. 5. Οὐδὲ τἀναγκαῖα] οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων περιγενέσθαι. τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν. 9. Πιστεῦσαι] θαῤῥῆσαι. 10. Μελλητὰς] ἀναβεβλημένους. 11. Ἀποδημηταὶ] ὑπερόριοι τῆς οἰκείας πατρίδος. Πρὸς ἐνδημοτάτους] ἤγουν ἀποδημοῦσι τῆς οἰκείας πατρίδος, καὶ ἐπιδημοῦσι δήμοις

2. Νεωτεροποιοὶ] Ita Codices et Scholiastæ in Thucyd. Hermogen. p. 133. Dion. Halic. p. 219. ad ἐξικέσθαι, qui τὰ ἀναγκαῖα non male repræsentat. vide eundem p. 220. 45. Wass.

3. ἔργων c. et omisso ἂν d.

4. τε] om. L.P.Q.c.

5. Αὖθις δὲ οἱ μὲν] Ipse Dionysius elegantiam hujusce loci in Rhetoricis annotat; et in Historia sua p. 355. sic imitatur: δι' ἣν καὶ παρὰ γνώμην τολμηταὶ γίνονταί τινες καὶ παρὰ δύναμιν μαχηταί. Livius etiam l. 45. c. 23. in oratione legatorum Rhodiorum locum hunc Latine est interpretatus. *Atheniensium populum* (inquit) *fama est celerem et supra vires audacem esse ad conandum: Lacedæmonium cunctatorem, et vix in ea, quibus fidit, ingredientem.* Huds. Observarunt hoc etiam H. Steph. ad Dion. Hal. c. XVI. et Casaub. ad eumd. p. 26. Steph. quoque in Dicæarchi Sympract. p. 69. scribit, se de hoc loco Thucydidis egisse in suis Schediasmat. et duo ex eo menda sustulisse: de quo in Schediasm. illius editis nihil invenio. Duk.

7. ἐπὶ A.B.F.H.K.N.d.g.h.i. vulgo ἐν.

10. καὶ ante ἄοκνοι om. L.O. P.d.

11. Ἀποδημηταὶ π. ἐνδ.] Agn. Pollux IX. 9. Vocem ἐνδ. servant Hesiodus, Xenoph. Aristoteles. Lex vetus apud Æschinem in Tim. Μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν, μήτ' ἜΝΔΗΜΟΝ, μήθ' ὙΠΕΡΌΡΙΟΝ. Sic ξεῖνον τῷ ἐνδήμῳ opponit Theognis 792. Dion. Halicarn. Ant. V. 55. αὐταὶ γίνονται μηνυταὶ πρὸς τὸν ἘΝΔΗ-

“ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἄν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ τῷ ἐπελθεῖν “ καὶ τὰ ἑτοῖμα ἂν βλάψαι. κρατοῦντές τε τῶν ἐχθρῶν “ ἐπὶ πλεῖστον ἐξέρχονται, καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον “ ἀναπίπτουσιν. ἔτι δὲ τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτά- “ τοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, τῇ γνώμῃ δὲ οἰκειοτάτῃ “ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ ἃ μὲν ἂν ἐπινοή- “ σαντες μὴ ἐξέλθωσιν, οἰκεῖα στέρεσθαι ἡγοῦνται, ἃ δ' “ ἂν ἐπελθόντες κτήσωνται, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα “ τυχεῖν πράξαντες. ἢν δ' ἄρα καί του πείρᾳ σφαλῶ- “ σιν, ἀντελπίσαντες ἄλλα ἐπλήρωσαν τὴν χρείαν· μό- “ νοι γὰρ ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπίζουσιν ἃ ἂν ἐπινοή- “ σωσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν “ γνῶσι. καὶ ταῦτα μετὰ πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι'

ἀλλοτρίοις πρὸς τὸ κτήσασθαι αὐτούς. 1. Τῷ ἐπελθεῖν] οἴεσθε, φησὶν, ὅτι, ἐὰν ἐπέλθητέ τισι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν ἀπόλλυται. 2. Τὰ ἑτοῖμα ἂν] τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἑτοίμην ἀπόλαυσιν ἔχοντα. 3. Ἐπ' ἐλάχιστον] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστον. 4. Ἀναπίπτουσι] ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι. Ἀλλοτριωτάτοις] λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς ἀλλοτρίοις. 5. Οἰκειοτάτῃ] πρὸς τὴν πατρίδα δηλονότι. 7. Μὴ ἐπεξέλθωσι] μὴ πράξωσι. 8. Πρὸς τὰ μέλλοντα] ἀπὸ κοινοῦ, ἡγοῦνται. 10. Μόνοι γὰρ ἔχουσι] τὸ δ' ἑξῆς οὕτω· μόνοι γὰρ, φησὶν, ἃ ἂν γνῶσιν, ἐλπίζουσί τε ὁμοίως καὶ ἔχουσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι. πρῶτον γάρ τις ἐπινοεῖ, εἶτα ἐλπίζει, καὶ

ΜΟΥ͂ΝΤΑ τῶν ὑπάτων· sic etiam ἐκδημῆσαι Clem. Alexand. στρωμ. IV. p. 640. ἘΚΔΗΜΗ͂ΣΑΙ ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἘΝΔΗΜΗ͂ΣΑΙ πρὸς τὸν Θεόν. Wass. Add. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 13. et Interpretes Pollucis l. d. Duk.

1. ἀπελθεῖν d. cum Tusano.

2. τε] δὲ K. om. g.

3. ἐπεξέρχονται L.O.P.

4. Ἀναπίπτουσιν] Athenæus lib. 1. τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆν ἐστιν, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Eadem fere verba occurrunt apud Suidam. Huds. Citat Eustath. p. 1641. 7. et Suidas in ἀναπίπτειν ex Athenæi I. p. 23. Wass.

5. γνώμῃ δὲ A.B.F.H.c.f.g.h. vulgo δὲ γνώμῃ.

οἰκειοτάτῃ—109, 7. ἀδυνάτων] om. e.

7. ἐξέλθωσιν A.B.F.g.h. vulgo ἐπεξέλθωσιν. Cf. 3, 108.

οἰκεῖα A.B.F.K.d.g.h.i.

9. καίτου A.B.g.h. του καὶ C. F.G.H.K.L.O.b.c.f.i. vulgo πού καί.

10. ἄλλα] ἅμα O.

11. ὁμοίως καὶ A.B.C.F.H.K.L. M.N.O.b.c.d.f.g.h.i. vulgo καὶ ὁμοίως.

12. ποιεῖσθαι τὴν ἐπιχείρησιν c.

13. πόνου K.

" ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι, καὶ ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα " τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ ἀεὶ κτᾶσθαι καὶ μήτε ἑορτὴν " ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρᾶξαι, ξυμφοράν " τε οὐχ ἧσσον ἡσυχίαν ἀπράγμονα ἢ ἀσχολίαν ἐπίπο- " νον. ὥστε εἴ τις αὐτοὺς ξυνελὼν φαίη πεφυκέναι ἐπὶ " τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν μήτε τοὺς ἄλλους ἀν-

71. " θρώπους ἐᾷν, ὀρθῶς ἂν εἴποι. * ταύτης μέντοι τοιαύτης " ἀντικαθεστηκυίας πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, διαμέλ- " λετε, καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων " ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖν, οἳ ἂν τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια " πράσσωσι, τῇ δὲ γνώμῃ, ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ " ἐπιτρέψοντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν τε ἄλλους καὶ " αὐτοὶ ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι τὸ ἴσον νέμετε. μό-

εἶθ' οὕτως ἐπιχειρεῖ, ὕστερον δὲ καὶ κτᾶται. 2. Καὶ μήτε ἑορτὴν] αἰνίττεται εἰς τοὺς Λάκωνας, οἵτινες ἐν ἑορτῇ οὐκ ἐστράτευον. 4. Ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡγεῖσθαι. 9. Οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων] ὁ νοῦς τῶν λεγομένων τοιοῦτος, Νομίζετε οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων δεῖν παραμένειν τὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην, οἳ τῇ μὲν διαγωγῇ καὶ παρασκευῇ εἰρηναίως διάγωσι, τῇ δὲ γνώμῃ φανεροὶ ὦσιν ὡς ἀμυνοῦνται, ἢν ἀδικῶνται. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ, ὦ Λακεδαιμόνιοι, οὐ ποιεῖτε τοῦτο. ταῦτα τινὲς μὲν κατ' ἐρώτησιν, τινὲς δὲ κατὰ ἀπόφασιν ἀνέγνωσαν. 12. Μὴ λυπεῖν τε] οὔτε ἀδικεῖν βούλεσθε, καὶ ἀδικούμενοι ἀμύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἴσον

1. Αἰῶνος] Ex Homero Od. σ'. 202. ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν ΑἸΩ͂ΝΑ φθινύθω. Wass.

2. ἑορτὴν ἢ ἄλλο K.i.

Ἑορτὴν] Huc spectat Origenes contra Celsum VIII. 392. Δῆλον, ὅτι οἱ τὸ θεῖον ἐξητασμένως σέβειν θέλοντες ΕΥ̓͂ΛΟΓΌΝ τι πράττοιεν, μεταλαμβάνοντες τῶν δημοτελῶν ἑορτῶν· ἑορτὴ γὰρ, ὥς φησί τις καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγων, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ τὸ τὰ δέοντα πράττειν. ubi sententia summi viri μὴ μεταλ. cum MS. flagitat. Sallust. in Orat. Marii. *Sudorem, pulverem, et alia talia relinquant nobis, quibus illa* EPULIS *jucundiora sunt*. D. Joan. IV. 34. ἐμὸν ΒΡΩ͂ΜΆ ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Ubi v. 30. θ. οὖν, nam hujusmodi particulas fere negligit. Probant Alex. Cant. et 18. MSS. et Æthiop. Confer Dionem XXXVIII. p. 83. d. Ælian. V. H. XIII. 1. Pindar. Nem. VIII. Ὄψον λόγοι φθονεροῖς. Hesiod. apud Polybium p. 489. Antiphont. apud Stobæum p. 97. Wass.

8. καθεστηκυίας d.

9. οὐ] μὴ L. om. d.

12. Post τε omisi τοὺς cum A. B.F.H.N.f.g.h.

" λις δ' ὃν πόλει ὁμοίᾳ παροικοῦντες ἐτυγχάνετε τού-
" του· νῦν δ', ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν, ἀρχαιότροπα
" ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς ἐστιν. ἀνάγκη δ'
" ὥσπερ τέχνης ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖν· καὶ ἡσυ-
" χαζούσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα, πρὸς
" πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἰέναι πολλῆς καὶ τῆς ἐπι-
" τεχνήσεως δεῖ. διόπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς
" πολυπειρίας ἐπὶ πλέον ὑμῶν κεκαίνωται. μέχρι μὲν
" οὖν τοῦδε ὡρίσθω ὑμῶν ἡ βραδυτής· νῦν δὲ τοῖς τε ἄλ-
" λοις καὶ Ποτιδαιάταις, ὥσπερ ὑπεδέξασθε, βοηθήσατε
" κατὰ τάχος ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀττικήν, ἵνα μὴ ἄν-
" δρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθίστοις πρόησθε,
" καὶ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους ἀθυμίᾳ πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμ-
" μαχίαν τρέψητε. δρῷμεν δ' ἂν ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς

νέμετε. 1. Ὁμοίᾳ] ὁμογνώμονι, τὰ ἴσα ζηλούσῃ. 2. Ἀρχαιότροπα] οἷον ἁπλᾶ καὶ ἀφελῆ. προεῖπε δὲ τοὺς Ἀθηναίους νεωτεροποιούς. 4. Ὥσπερ τέχνης] παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, Ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται (Od. 1, 351.) Ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα] τοῦτο πρὸς τὸ ἀρχαιότροπα. οὐκ ἔδει, φησὶν, ὑμᾶς ἀεὶ τοιούτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθη ζηλοῦν. 6. Ἐπιτεχνήσεως] ἐπιτεχνήσεως, ἐξευρέσεως. ἐπιμένει δὲ τῇ παραβολῇ. 8. Κεκαίνωται] κεκαινοτόμηται. 9. Νῦν δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. 10. Ὑπεδέξασθε] ὑπέσχοντο γὰρ ἀνωτέρω τοῖς Ποτιδαιάταις. 12. Ξυγγενεῖς] Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαιᾶται. 13. Πρὸς ἑτέραν τινὰ] πρὸς τοὺς Ἀργείους· ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. 14. Δρῷμεν δ' ἂν ἄδικον οὐδὲν] ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπεῖσθαι, μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευάζει, καὶ λέγει ὅτι οὐδὲν ἄδικον δρῷμεν, εἰ πρὸς ἑτέρους τραπῶμεν συμμάχους. αἰνίττεται δὲ τοὺς Ἀργείους, οἵτινες ἐχθρωδῶς διέκειντο πρὸς τοὺς

2. Νῦν δ' ὅπερ—δεῖ Stobæus pag. 244. ubi ἀρχαιότροπα ἡμῶν, pro νόμιμα μόνιμα, et ἀναγκαζομένους corrupte, at pro δ' rectius utroque loco δὲ exhibet. Wass.

6. ἀναγκαζομένη O. ἀναγκαζομένης c.

τῆς] om. A.B.F.H.c.g.h.i.

7. ὑπὸ K.

8. κεκαίνωνται g. κεκένωται C. ἐπικεκαίνωται i.

Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε] Inter exempla βαρύτητος ponit Aristides, de Dictione civ. cap. II. sed habet μέχρις οὖν, et διωρίσθω. Duk.

9. οὖν] om. L.i.

10. καὶ τοῖς ποτιδ. F.H.N.

11. ἐσβάλλοντες O.

14. μηδὲν i.

"θεῶν τῶν ὁρκίων οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων· "λύουσι γὰρ σπονδὰς οὐχ οἱ δι' ἐρημίαν ἄλλοις προσ-"ιόντες, ἀλλ' οἱ μὴ βοηθοῦντες οἷς ἂν ξυνομόσωσι. βου-"λομένων δὲ ὑμῶν προθύμων εἶναι μενοῦμεν· οὔτε γὰρ "ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, οὔτε ξυνηθεστέρους "ἂν ἄλλους εὕροιμεν. πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ, καὶ τὴν "Πελοπόννησον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι ἢ οἱ "πατέρες ὑμῖν παρέδοσαν."

72. Atheniensium legati, qui tum forte, aliud quidem, agentes, Lacedæmone erant, non alienum ducentes, et ipsos prodire, et, de summa re et opibus suis verba facientes,

Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων παροῦσα, καὶ ὡς ἤσθοντο τῶν λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν, δηλῶσαι δὲ περὶ τοῦ παντὸς ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλείονι σκεπτέον. καὶ ἅμα τὴν σφετέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι, ὅση εἴη δύναμιν, καὶ ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ᾔδεσαν,

Λακεδαιμονίους. 1. Ὁρκίων] τῶν ἐφόρων τῶν ὅρκων. Αἰσθανόμενων] ἤτοι τῶν ζώντων, ἢ τῶν φρονίμων, ἢ τῶν ἡρώων. 2. Δι' ἐρημίαν] συμμαχίας δηλονότι. Προσιόντες] καὶ ἐπικαλούμενοι συμμαχεῖν. 4. Μενοῦμεν] ἤγουν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ συμμαχίᾳ. 7. Ἐξηγεῖσθαι] ἄρχειν, κρατεῖν, ἢ ἄγειν. 9. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι] ἐμέρισε πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων, πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ἔτυχε γὰρ πρεσβεία] ἤγουν, ἔτυχον παρόντες πρέσβεις. 11. Παριτητέα] δίκαιον εἶναι παριέναι. 13. Μηδὲν ἀπολογησομένους] ὡς μέγα φρονῶν ὁ Ἀθηναῖος οὐδὲ ἀπολογεῖται, ὡς κηδόμενος τῶν Λακεδαιμονίων. Αἱ πόλεις] αἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων. 16. Σημῆναι] τὸ σημῆναι Ἰακόν. πλὴν τὸ σημᾶναι πλείονα ἔχει

6. Τὴν Πελοπόννησον] Lectionem margini adscriptam (τῆς Πελοποννήσου—ἐλάσσονος) non dubito, quin amplecti oporteat, ut verbum ἐξηγεῖσθαι suum genitivum habeat. Steph. Dion. Halicarn. tamen p. 135. habet τὴν Πελοπόννησον, et ἐξηγεῖσθαι hic pro προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννησον ἡγουμένους αὐτῆς poni scribit. Duk.

7. ἔλαττω Dionysius de Thucyd. p. 803.

11. αὐτοὺς d.

παριτέα h.

15. πλείονι A.B.F.H.c.f.g.h. vulgo πλέονι.

16. δύναμιν εἴη K.

17. ποιήσεσθαι A.B.F.H.c.f.g.

καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ὧν ἄπειροι ἦσαν, νομίζοντες μᾶλλον ἂν αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. προσελθόντες οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι. οἱ δ' ἐκέλευόν τε ἐπίεναι, καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιάδε.

Lacedæmonios a bello deterrere; copia dicendi impetrata, orationem habent.

* " Ἡ ΜΕΝ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς " ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὧν ἡ πόλις " ἔπεμψεν· αἰσθόμενοι δὲ καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὖσαν " ἡμῶν παρήλθομεν, οὐ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀν" τεροῦντες (οὐ γὰρ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν οὔτε ἡμῶν οὔτε " τούτων οἱ λόγοι ἂν γίγνοιντο) ἀλλ' ὅπως μὴ ῥᾳδίως " περὶ μεγάλων πραγμάτων τοῖς ξυμμάχοις πειθόμενοι " χεῖρον βουλεύσησθε, καὶ ἅμα βουλόμενοι περὶ τοῦ " παντὸς λόγου τοῦ ἐς ἡμᾶς καθεστῶτος δηλῶσαι, ὡς

73—78. Dissuadent Lacedæmoniis bellum cum Atheniensibus, memorantes primum, quid hi de ipsis meruerint bello Persico, et ostendentes, injustum esse odium Peloponnesio-

τὴν εὐρύτητα. 6. Παρελθόντες] ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων, παρελθόντες ἐπὶ ἰδίων. 7. Ἡ μὲν πρέσβευσις] ἡ στάσις πραγματική· τὸ μέλλον γὰρ ζητεῖ. Ταύτην ἐπλάσατο οἰκονομικῶς τὴν δημηγορίαν ὁ συγγραφεὺς, χαίρων ταῖς ἀντιθέτοις δημηγορίαις ἀεί. Ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβόησις καὶ τὸ καταβοὴ, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις] οὐκ ἐπρεσβεύσαμεν εἰς τὸ ἀντειπεῖν τοῖς συμμάχοις ἡμῶν. 9. Καταβοὴν] κατηγορίαν. 12. Ἀλλ' ὅπως μὴ ῥᾳδίως] οἱ γὰρ κατά τινος στρατεύοντες ἢ ὡς ἀδικούμενοι τοῦτο ποιοῦσιν, ἢ ὡς εὐτελοῦς καὶ καταφρονουμένου. τεχνικῶς δὲ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν ἑαυτὸν καὶ δίκαιον καὶ μέγαν καὶ οὐκ εὐκα-

2. ἂν recepi ex A.B.F.H.N.g. τρέπεσθαι I.L.O.P.
5. εἴτι correctus A. ἀποκωλύει F.H.K.c.d.i. ἀποκωλύῃ A.B.f.g.h. ἐπικέλευον b.
6. ἐπιέναι A.B.F.H.K.M.N.b. d.h.i. περιέναι Q. vulgo παριέναι. Conf. 1, 90. ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν. 1, 91. ἐπελθὼν τοῖς λακεδαιμονίοις. 1, 119. τελευταῖοι ἐπελθόντες ἔλεγον.
7. πρεσβευσία Dionys. p. 794. πρεσβεία nescio quis Paris.
9. αἰσθανόμενοι C. Dionys. Halicarn. p. 133. in Thucydide reprehendit καταβολὴ, tamquam poëticum. Sed Wass. pro eo haud dubie recte cum Sylburgio legit καταβοή. Pro πρεσβευσία etiam quidam MSS. Dionys. habent πρέσβευσις. Duk.
10. Παρήλθομεν] Huc spectant verba Suidæ v. παρελθεῖν pro αὐτίκα, ἐπελθεῖν, inquit, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι. Hæc interpretatio huic loco minus convenit. Hesych. παρ. εἰσ-

rum in Athenienses, utpote iis fere conflari solitum, qui imperarent, maxime si cum æquitate imperarent; denique belli discrimina demonstrantes.

“ οὔτε ἀπεικότως ἔχομεν ἃ κεκτήμεθα, ἥ τε πόλις ἡμῶν “ ἀξία λόγου ἐστί. καὶ τὰ μὲν πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέ- “ γειν, ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγων μάρτυρες ἢ ὄψεις τῶν “ ἀκουσομένων; τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, “ εἰ καὶ δι᾽ ὄχλου μᾶλλον ἔσται ἀεὶ προβαλλομένοις, “ ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, ἐπ᾽ ὠφελείᾳ “ ἐκινδυνεύετο, ἧς τοῦ μὲν ἔργου μέρος μετέσχετε, τοῦ δὲ “ λόγου μὴ παντὸς, εἴ τι ὠφελεῖ, στερισκώμεθα. ῥηθή- “ σεται δὲ οὐ παραιτήσεως μᾶλλον ἕνεκα ἢ μαρτυρίου

ταφρόνητον. 1. Ἃ κεκτήμεθα] ἤγουν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. 2. Ἀξία λόγου] ἀξιέπαινος. Πάνυ παλαιὰ] τὰ κατὰ Ἀμαζόνας καὶ Θρᾷκας καὶ Ἡρακλείδας φησίν. 4. Τὰ δὲ Μηδικὰ] ἀεὶ γὰρ ἐμεγαλαύχουν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὰ Μηδικά. 7. Ἐκινδυνεύετο] μετὰ κινδύνων ἐπράττετο. Τοῦ μὲν ἔργου μέρος] ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. 8. Μὴ παντὸς] μὴ παντὸς εἶπε διὰ τὰ τοῦ Κίμωνος ἔργα. τὸ δὲ στερισκόμεθα ἐν ἤθει ἀναγνωστέον. 9. Οὐ παραιτήσεως] οὐχὶ ἕνεκα τοῦ αἰτεῖν ελθόντων. Wass. Suidas locum illum descripsit e Scholiasta Thucyd. ad I. 90. Duk.

3. ὧν αἱ ἀκοαὶ Q.

μᾶλλον] om. P.

ὄψις B.C.F.H.I.K.N.c.d.f.g.h.i.

4. Τὰ δὲ Μ.—προβαλλόμενοι] Suidas in προβάλλεσθαι, qui etiam αὐτοὶ cum quibusdam MSS. et Valla, εἰ vero omittit. Wass. Dion. Halicarn. p. 134. inter ἰδιώματα Thucydidis ait esse commutationes masculinorum et fœmininorum a communi forma loquendi remotas, et pro exemplo adfert ὄχλον pro ὄχλησιν. Sed tamen etiam alii, iique probatissimi, Scriptores ita utuntur voce ὄχλος. Et Grammatici hac significatione ὄχλον potius, quam ὄχλησιν, dicendum esse præcipiunt. Vid. Ammon. et Th. Mag. Quæ sequuntur ita ordinat Perizon. ad Sanct. Minerv. I. 6. ἀνάγκη ἡμῖν ἀεὶ προβαλλομένοις λέγειν, et locum vertit: *necesse est, nos, qui semper ea proferimus, apud vos quoque illa dicere, licet minus grata vobis futura.* In Porti versione Latina recte est, *quod hæc semper proferamus*, non *quæ*, ut hic. Duk.

αὐτοὶ A.B.F.H.K.O.g. ceteri αὐτοῖς.

6. Καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, &c.] Hunc locum imitatus est Demosthenes in oratione *pro corona*: ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα, εἰκότως ἀκούσατέ μου, μάλιστα δὲ αἰσχρόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. Huds.

7. ἐκινδυνεύετε C.I.

οἷς F.

κατέσχετε d.i.

τοῦ] μὴ O.P.

8. στερισκώμεθα A.B.H.I.O.g. vulgo στερισκόμεθα.

9. παραινέσεως O.

“ καὶ δηλώσεως, πρὸς οἵαν ὑμῖν πόλιν μὴ εὖ βουλευομένοις ὁ ἀγὼν καταστήσεται. φαμὲν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ ὅτε τὸ ὕστερον ἦλθεν, οὐχ ἱκανοὶ ὄντες κατὰ γῆν ἀμύνεσθαι, ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς πανδημεὶ ἐν Σαλαμῖνι ξυνναυμαχῆσαι, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα τὴν Πελοπόννησον πορθεῖν, ἀδυνάτων ἂν ὄντων πρὸς ναῦς πολλὰς ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. τεκμήριον δὲ μέγιστον αὐτὸς ἐποίησε· νικηθεὶς γὰρ ταῖς ναυσὶν, ὡς οὐκέτι αὐτῷ ὁμοίας οὔσης τῆς δυνάμεως, κατὰ τάχος τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησεν.

74. “ * τοιούτου μέντοι ξυμβάντος τούτου, καὶ σαφῶς δηλωθέντος ὅτι ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο, τρία τὰ ὠφελιμώτατα ἐς αὐτὸ παρεσχόμεθα, ἀριθμόν τε νεῶν πλεῖστον καὶ ἄνδρα στρατηγὸν ξυνετώτατον καὶ προθυμίαν

συγγνώμην φησί. 3. Προκινδυνεῦσαι] μετὰ κινδύνου μαχέσασθαι τῷ βαρβάρῳ ἐν Μαραθῶνι, πρὸ τῆς Ἑλλάδος κινδυνεῦσαι. τοὺς δὲ Πλαταιεῖς εἴασεν, ὅτι ὕστερον παρεγένοντο. 5. Πανδημεὶ] καὶ γέροντες καὶ νέοι. 6. Ἔσχεν] ἐπέσχε, διεκώλυσε. 10. Τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ] λαβὼν τὸ πλέον τοῦ στρατοῦ. 11. Τοιούτου] θαυμαστικῶς τοῦτο φησίν. 12. Ἐν ταῖς ναυσὶ] ἤγουν ἡ βοήθεια τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐν ταῖς ναυσὶν ἦν. 14. Ἀριθμόν τε νεῶν] ταῦτα πάντα παρ᾽ Ἡροδότῳ κεῖται κατὰ διέξοδον.

1. μὴ] οὐκ d.
βεβουλευμένοις c. βουλομένοις d.

2. Μαραθῶνί] In Clem. Alex. VI. Strom. p. 626. perperam Μαραθωνῖται μόνον προκινδυνεῦσαι, ται pro τε, errore obvio. Sylburgio ibi non venit in mentem locus Thucydidis. Duk.

3. Προκινδυνεῦσαι] Hinc decantatum illud mutuatus est jusjurandum Demosthenes: Οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε· οὐ ΜΑ᾽ τοὺς ἐν Μαραθῶνι ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ, &c. Vid. Plutarch. de Gloria Athen. Quintilian. XII. 10. Lucian. in Demosth. Encom. et Longinum cap. XVI. mox v. 7. ἂν ὄντων MSS. ut p. 107, 2. Wass.

τὸ] om. N.

4. ἀμύνασθαι g.

7. τήν τε πελ. B.g.h.
ἂν addidi ex A.B.F.H.I.K.L. N.O.c.d.f.g.h.i.

11. πλείονι g.h.
ξυμβάντος τούτου A.B.F.H.c.g. h. vulgo τούτου ξυμβάντος.

" ἀοκνοτάτην, ναῦς μέν γε ἐς τὰς τετρακοσίας ὀλίγῳ " ἐλάσσους δύο μοιρῶν, Θεμιστοκλέα δὲ ἄρχοντα, ὃς " αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σα- " φέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, καὶ αὐτὸν διὰ τοῦτο " ὑμεῖς δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον τῶν ὡς ὑμᾶς " ἐλθόντων. προθυμίαν δὲ καὶ πολὺ τολμηροτάτην ἐδεί- " ξαμεν, οἵ γε, ἐπειδὴ ἡμῖν κατὰ γῆν οὐδεὶς ἐβοήθει, " τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δουλευόντων ἠξιώσαμεν, " ἐκλιπόντες τὴν πόλιν καὶ τὰ οἰκεῖα διαφθείραντες,

2. Δύο μοιρῶν] ἀντὶ τοῦ τὸ δίμοιρον, ὅ ἐστι διακόσιαι ἑξήκοντα· ἦσαν γὰρ αἱ πᾶσαι τετρακόσιαι, κατὰ δὲ ἄλλους τετρακόσιαι ὀγδοήκοντα. τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δίμοιρον δεδώκαμεν. 3. Ἐν τῷ στενῷ] ἐν τῇ Σαλαμῖνι. 8. Τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν] Μακεδόνων, Θεσσαλῶν, Λοκρῶν, Βοιωτῶν, Φωκέων. μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἠξιώσαμεν] ἄξιον ἐκρίναμεν. 9. Διαφθείραντες] τὸ διαφθείραντες τινές φασι τὸ διαφθαρῆναι ἐάσαντες· ἄλλοι δὲ παριστοροῦσιν ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοχειρὶ τὴν πόλιν κατέβαλον, ἵνα μὴ ἔχῃ αὐτῇ ὁ βάρβαρος ὡς ὁρμητηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως· οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως εἴληπται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ τῆς ἄλλης περιουσίας, ἣν οὐκ ἦν δυνατὸν ὑπεκθέσθαι οὔτε ἐν ταῖς ναυσὶ φέρειν. τάχα δὲ καὶ ἐπὶ κυνῶν καὶ βοσκημάτων τοῦτο συν-

1. Ναῦς ἐς τὰς τετρακοσίας] Numerum posuit rotundum navium Græcarum, ut et Demosth. de Cor. c. 70. τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν τριήρεων. τὰς διακοσίας ἡ πόλις (Atheniensium) παρέσχετο. Sic reliqui oratores; v. c. Isocr. Paneg. c. 31. κεκτημένοι τριήρεις διπλασίας μὲν, ἢ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. Lys. Epit. p. 105. Reisk. Ita secundum Diod. Sic. L. XV. 58. Athenienses ducentas naves dederunt. Accuratius si numerum navium ineamus, classis fuit 378. navium (Herod. VIII. c. 48.) Athenienses secundum Herodotum (VIII. 44.) miserunt 180. naves. cf. Plut. in Them. c. 14. p. 467. Egregie egerunt de hac re Valken. ad Herod. L. VIII. p. 619. et 640. et Morus ad Isocr. Pan. p. 71. Gottl.

μέν τοιγε d.i.

τριακοσίας I.L.O.

2. ἐλάττους g.h.

Ante δύο omisi τῶν cum B.C. F.G.H.I.N.c.e.f.h. et A. qui litteras ους δυ in litura habet plurium capace.

3. σαφῶς F.H.

4. αὐτοὶ A.H.K.d.g.h.i.

τοῦτο δὴ μάλιστα ὑμεῖς ἐτιμήσατε ἄνδρα B. τοῦτο δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα A.F.H.d.e.g.h.i. τοῦτο δὲ μάλ. ἐτ. ἄν. N. vulgo τοῦτο ὑμεῖς ἐτιμήσατε μάλιστα δὴ ἄνδρα.

5. Ἐτιμήσατε] Vid. Plut. in Them. c. 17. p. 472.

ὡς] εἰς L.

“ μηδ᾽ ὡς τὸ τῶν περιλοίπων ξυμμάχων κοινὸν προλιπεῖν, μηδὲ σκεδασθέντες ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι, ἀλλ᾽ ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς κινδυνεῦσαι, καὶ μὴ ὀργισθῆναι ὅτι ἡμῖν οὐ προετιμωρήσατε. ὥστε φαμὲν οὐχ ἧσσον αὐτοὶ ὠφελῆσαι ὑμᾶς ἢ τυχεῖν τούτου. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀπό τε οἰκουμένων τῶν πόλεων καὶ ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμεσθαι, ἐπειδὴ ἐδείσατε ὑπὲρ ὑμῶν καὶ οὐχ ἡμῶν τὸ πλέον, ἐβοηθήσατε (ὅτε γοῦν ἦμεν ἔτι σῶοι, οὐ παρεγένεσθε)· ἡμεῖς δὲ ἀπό τε τῆς οὐκ οὔσης ἔτι ὁρμώμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι οὔσης κινδυνεύοντες, ξυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε τὸ μέρος καὶ ἡμᾶς αὐτούς. εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν πρότερον τῷ Μήδῳ, δείσαντες ὥσπερ καὶ ἄλλοι περὶ τῇ χώρᾳ, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὕστερον ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς ὡς διεφθαρμένοι, οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἱκανὰς ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ᾽ ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προεχώρησε τὰ πράγματα ᾗ ἐβούλετο. * ἆρ᾽ ἄξιοί ἐσμεν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυ- 75.

νοηθῆναι δύναται. 1. Μηδ᾽ ὧς] ποιητικῶς, μηδ᾽ οὕτως. Προλιπεῖν] μὴ προλιπεῖν ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθῆσαι. 2. Σκεδασθέντες] εἰς ἄλλας χώρας. Αὐτοῖς] τοῖς συμμάχοις φησίν. 3. Καὶ μὴ ὀργισθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ, ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. 5. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] κατασκευὴ τοῦ νοήματος. 6. Τὸ λοιπὸν] χρόνου. 8. Οὐ παρεγένεσθε] εἰς βοήθειαν. 9. Οὐκ οὔσης ἔτι] οὐκ οὔσης τῆς πόλεως, ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι αἱ τριήρεις ἢ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. 12. Προσεχωρήσαμεν] οἱ Ἀθηναῖοι προσήλθομεν. 13. Ἄλλοι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Περὶ τῇ χώρᾳ] ἑαυτῶν δηλονότι. 14. Διεφθαρμένοι] ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν, ὡς ἀπόλιδες. Οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει] τὸ ἑξῆς, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ναυμαχεῖν. 15. Μὴ ἔχοντας ναῦς ἱκανὰς] δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς. Καθ᾽ ἡσυχίαν] ἀμαχητί. 16. Προεχώρησε] προσῆλθε. 17. Ἆρ᾽ ἄξιοί ἐσμεν] ἐν ἐρωτήσει. ἆρα, φησὶν, ἄξιοι ἐσμὲν ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἡμῶν

2. γενέσθαι αὐτοῖς g.h.
6. τὸ] om. A.B.g.h.i.
12. μήδῳ] μήπω C.
13. ἢ] καὶ K.d.i.
14. ἔδει ἔτι C.K.L.O.P.Q.d.e.i.
16. προσεχώρησε B.g.
ᾗ] ὡς c. ᾧ d.

17. Ἆρ᾽ ἄξιοί ἐσμεν] Hermog. Lib. II. περὶ ἰδεῶν cap. 8. e memoria, ut puto, ἆρα ἄξιοι δοκοῦμεν ὑμῖν ὦ Λακεδαιμόνιοι; et inter exempla βαρύτητος orationis ponit. Duk.
καὶ] τῆς c.d.

“ μίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνέσεως, ἀρχῆς γε
“ ἧς ἔχομεν τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως δια-
“ κεῖσθαι; καὶ γὰρ αὐτὴν τήνδε ἐλάβομεν οὐ βιασάμενοι,
“ ἀλλ' ὑμῶν μὲν οὐκ ἐθελησάντων παραμεῖναι πρὸς τὰ
“ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν
“ ξυμμάχων καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι·
“ ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου κατηναγκάσθημεν τὸ πρῶτον
“ προαγαγεῖν αὐτὴν ἐς τόδε, μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους,
“ ἔπειτα δὲ καὶ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελείας. καὶ οὐκ
“ ἀσφαλὲς ἔτι ἐδόκει εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους,
“ καί τινων καὶ ἤδη ἀποστάντων κατεστραμμένων, ὑμῶν
“ τε ἡμῖν οὐκέτι ὁμοίως φίλων ἀλλ' ὑπόπτων καὶ δια-
“ φόρων ὄντων, ἀνέντας κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ἂν αἱ ἀπο-
“ στάσεις πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο. πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον τὰ
“ ξυμφέροντα τῶν μεγίστων πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι.
76. “ * ὑμεῖς γοῦν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
“ πόλεις ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον καταστησάμενοι ἐξηγεῖ-

μὴ φθονεῖσθαι τῆς ἀρχῆς; 1. Γνώμης ξυνέσεως] ἤγουν προαιρέσεως. 4. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου] πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην. ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου] ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ πράγματος. λέγει δὲ τῆς ἀρχῆς· ὁ γὰρ ἄρχων ἀεὶ μισεῖται. 8. Ὑπὸ δέους] τοῦ βαρβάρου, ἢ τῶν κακῶς παθόντων ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπηκόων. 9. Καὶ ὠφελείας] τοῦ φόρου δηλονότι. 11. Καί τινων καὶ ἤδη] ταῦτα διηγεῖται ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 12. Διαφόρων] ἐχθρῶν. καὶ οὐκ ἂν ἠλευθέρωντο· ὥστε οὐκ ἠδίκουν. 13. Ἀνέντας] ἀπολύσαντας. 14. Ἀνεπίφθονον] ἄμεμπτον, ἄψογον. 15. Τῶν μεγίστων πέρι] ταυτὸν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ εἰς μεγίστους κινδύνους. Εὖ τίθεσθαι] καλῶς οἰκονομεῖν. 16. Ὑμεῖς γοῦν] τὸ ἐγκαλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δουλώσασθαι τοὺς συμμάχους, ἀνθυποφέρει τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἐξηγεῖσθαι γὰρ λέγει καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸ αὐτοῖς ὠφέλιμον. 17. Ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον] τὴν

1. καὶ γνώμης καὶ ξ. N.c.
γε L.O.Q.
2. ἧς] om. P.
ὄντως Q.
5. τῶν βαρβάρων K.
9. δὲ] om. C.K.L.O.P.i.
11. καὶ ante ἤδη om. f.
ἤδη] δὴ d.
12. τε καὶ ἡμῖν O.
οὐκέτι] τε C.
φίλων ὄντων ἀλλὰ K.
15. τίθεσθαι] πείθεσθαι B.
17. ὑμῶν C.O.P.e.
ἐξηγῆσθε K.

" σθε· καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες διὰ παντὸς ἀπήχθησθε " ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ὥσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν μὴ ἂν ἧσσον " ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους τοῖς ξυμμάχοις, καὶ ἀναγ- " κασθέντας ἂν ἢ ἄρχειν ἐγκρατῶς ἢ αὐτοὺς κινδυνεύειν. " οὕτως οὐδ' ἡμεῖς θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν οὐδ' " ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου, εἰ ἀρχήν τε διδομένην ἐδε- " ξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν, ὑπὸ τῶν μεγίστων " νικηθέντες, τιμῆς καὶ δέους καὶ ὠφελείας, οὐδ' αὖ " πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες, ἀλλ' ἀεὶ καθεστῶτος " τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, ἄξιοί τε " ἅμα νομίζοντες εἶναι, καὶ ὑμῖν δοκοῦντες, μέχρι οὗ τὰ " ξυμφέροντα λογιζόμενοι τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν χρῆσθε, ὃν

ὀλιγαρχίαν αὐτοῖς φησὶν ὠφέλιμον. 1. Τότε] ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι. Ἀπήχθεσθε] οἱ γὰρ ἄρχοντες μισοῦνται· φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον. 4. Ἐγκρατῶς] ἰσχυρῶς. 6. Διαδιδομένην] κατὰ διαδοχὴν διδομένην. 7. Ἀνεῖμεν] ἐλαττοῦμεν. 8. Καὶ ὠφελείας] τοῦ ἄρχειν δηλονότι. 9. Καθεστῶτος] νομίμου ὄντος, νομιζομένου. 10. Κατείργεσθαι] κατέχεσθαι, ἄρχεσθαι, δουλοῦσθαι. Ἄξιοί τε ἅμα] ὁ νοῦς τῶν λεγομένων, ἄξιοι τοῦ ἄρχειν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκοῦμεν, μέχρις οὗ τὰ συμφέροντα λογιζόμενοι ἦτε, τουτέστιν, ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ· νῦν, ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ λόγῳ χρῆσθε, τῷ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων δηλονότι· κρίνοντες δίκαιον ὑπάρχειν νῦν ἐλευθέρους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. 11. Τὰ ξυμφέροντα] ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν, καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα τὸν παρῳχημένον χρόνον. 12. Δικαίῳ λόγῳ] δίκαιον λόγον λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Νῦν χρῆσθε] ἐνταῦθα τὸ νῦν ἐνεστῶτα χρόνον δηλοῖ. Ὃν οὐδείς πω] ὁ νοῦς τοιοῦτος· ὅντινα δίκαιον λόγον οὐδεὶς πώποτε προκρίνας, ἀπετράπετο τοῦ πλέον ἔχειν τι κτήσασθαι. τὸ δὲ μή περιττῶς κεῖται Ἀττικῇ συνηθείᾳ, ὡς καὶ παρὰ Δη-

1. ἀπήχθησθε A.B.F.H.g. vulgo ἀπήχθεσθε.

6. ἀνθρωπίνου K.

διδομένην A.B.C.F.H.L.N.O.P. b.c.f.g.h.i. vulgo διαδιδομένην.

Διαδιδομένην] Quidam MSS. διδομένην, sed recte διαδιδομένην, quod *per manus traditum* interpretatur Sallustius. Wass. Magis probo διδομένην, nec illud *per manus traditum* huc convenire puto. Accepimus, ait, *imperium dantibus et deferentibus sociis*, ἐλάβομεν τὴν ἀρχὴν ἡμῖν προσελθόντων τῶν ξυμμάχων, καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι, cap. præced. cui sententiæ magis congruit διδομένην, quam διαδιδομένην. Duk.

7. ἄνιμεν A.B.F.H.b.c.f.g.h. ἀνίεμεν margo G.

9. τοῦ] om. N.

10. ἥσσω ἀεὶ ὑπὸ c.f.

11. ἅμα] om. d.i. post νομίζοντες ponunt L.P.

" οὐδείς πω, παρατυχὸν ἰσχύϊ τι κτήσασθαι, προθεὶς " τοῦ μὴ πλέον ἔχειν ἀπετράπετο. ἐπαινεῖσθαί τε ἄξιοι " οἵτινες χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει, ὥστε ἑτέρων " ἄρχειν, δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν " γεγένηνται. ἄλλους γ' ἂν οὖν οἰόμεθα τὰ ἡμέτερα λα- " βόντας δεῖξαι ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν· ἡμῖν " δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος οὐκ " εἰκότως περιέστη.

77. * καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς " ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις, καὶ παρ' " ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρί- " σεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. καὶ οὐδεὶς σκοπεῖ αὐτῶν, " τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι καὶ ἧσσον ἡμῶν πρὸς

μεσθένει πολλάκις. 1. Παρατυχὸν] παρατυχόντες. Προθεὶς] προτιμήσας, προκρίνας. 2. Ἐπαινεῖσθαι] ἀορίστως μὲν, ἑαυτὸν δὲ λέγει. 3. Τῇ ἀνθρωπείᾳ] τῇ παρεπομένῃ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ἀρχῇ. 4. Δικαιότεροι] ἀντὶ τοῦ μετριώτεροι 5. Ἄλλους γ' ἂν] ἀορίστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ αἰνίττεται. Ἡμέτερα] φησὶ τὴν ἀρχήν. 6. Δεῖξαι ἂν μάλιστα] δηλονότι βιαιότερον ἄρξαντας. Μετριάζομεν] ταπεινοί ἐσμεν. 7. Καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς] ἐκ τῆς μετριότητος. 8. Ἐλασσούμενοι] ἀδικούμενοι, ζημιούμενοι ἐν ταῖς συναλλαγματικαῖς χρείαις, καθὸ ἐξ ἰσοτιμίας δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, καίτοι δυνάμενοι ὡς ἄρχοντες ἔχειν τὸ πλέον. 9. Καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς] τὸ ἑξῆς, καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. 10. Ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις] ὁμοίοις νόμοις λέγει τόν τε ξένον καὶ τὸν πολίτην· ἴσος γὰρ ἀμφοτέροις παρ' ἡμῖν ὁ νόμος. 11. Φιλοδικεῖν] ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς φιλόδικοι. 12. Ἄλλοθί που ἔχουσιν ἀρχὴν] οἷον Πέρσαις, Σκύθαις. Καὶ ἧσσον ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον.

1. παρατυχὼν C.

3. Χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει] De hac forma exposuit Hemsterhus. ad Callim. H. in Dian. v. 69. p. 103. Gottl.

5. γεγένηνται A.B.F.H.L.N.O. P.Q.g.h. vulgo γένωνται.

6. μάλιστα] μᾶλλον K. om. e.f.

7. καὶ] om c.

τὸ πλεῖον C.I.L.O.Q.

9. Συμβόλαια in universum sunt *pacta, conventa, contractus*, et συμβόλαιος δίκη *controversia, judicium de pacto et contractu.* Vid. Bud. Comm. L. Gr. et Salmas. de Modo Usurar. p. 425. Τὸ φιλόδικον Atheniensium multis locis perstringit Aristophanes, præsertim in Vespis. De eo hic etiam monet Schol., apud quem paullo ante ad verba καὶ παρ' ἡμῖν. Reg. et Cass. pro φιλονικεῖν rectius, ut puto, habent φιλοδικεῖν. Duk.

12. τοῖς καὶ] τοῖς δὲ c.f.

ἀρχὴν ἔχουσι A.B.H.c.f.g.h. τὴν ἀρχὴν ἔχουσι F. vulgo ἔχουσιν ἀρχήν.

“ τοὺς ὑπηκόους μετρίοις οὖσι διότι τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται· βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται. οἱ δὲ εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν, ἤν τι, παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι, ἢ γνώμῃ ἢ δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ὁπωσοῦν ἐλασσωθῶσιν, οὐ τοῦ πλέονος μὴ στερισκόμενοι χάριν ἔχουσιν, ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς χαλεπώτερον φέρουσιν ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης ἀποθέμενοι τὸν νόμον φανερῶς ἐπλεονεκτοῦμεν. ἐκείνως δὲ οὐδ᾽ ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον ὡς οὐ χρεὼν τὸν ἥσσω τῷ κρατοῦντι ὑποχωρεῖν. ἀδικούμενοί τε, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἴσου δοκεῖ πλεονεκτεῖσθαι, τὸ δ᾽ ἀπὸ τοῦ κρείσσονος καταναγκάζεσθαι. ὑπὸ γοῦν τοῦ Μήδου δεινότερα τούτων πάσχοντες ἠνείχοντο, ἡ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ χαλεπὴ δοκεῖ εἶναι, εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ ἀεὶ βαρὺ τοῖς

1. Οὐκ ὀνειδίζεται] προφέρεται. οὐκ ὀνειδίζεται τὸ βίαιον τῆς ἀρχῆς παρ᾽ ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις παρ᾽ ἡμῖν. 2. Δικάζεσθαι] ἀντὶ τοῦ δίκαια πράττειν πρὸς τοὺς ὑπηκόους. 3. Εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς—ὁμιλεῖν] διὰ τούτων ἔδειξε τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἐάν τι τοιοῦτο πάθωσι παρ᾽ ἡμῶν ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ μὴ δίκαιον εἶναι, ἀγανακτοῦσιν. οὐκ εἶπε δὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ παρ᾽ ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. 4. Ἤν τι, παρὰ τὸ μὴ] ἐάν τι παρὰ τὴν ἑαυτῶν δόξαν, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῖν ἀρχὴν, ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ νομίσωσιν ἐλαττωθῆναι. 6. Ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς] λείπει ἡ ὑπὲρ, ἵν᾽ ᾖ, ὑπὲρ τοῦ ἐνδεοῦς. 7. Ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς. Ὅμηρος· ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει. 8. Ἐπλεονεκτοῦμεν] κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον. Ἐκείνως δ᾽ οὐδ᾽ ἂν] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. 10. Ἀδικούμενοί δε—μᾶλλον ὀργίζονται] διὰ τοῦτο, φησὶν, ὀργίζονται οἱ σύμμαχοι, ὅτι ἀδικεῖσθαι νομίζουσι καὶ οὐχὶ βιάζεσθαι. ἴσους γὰρ ἡμῖν αὐτοὺς ἐξ ἀρχῆς εἴχομεν. 14. Ἡ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ] ἡ τῶν Ἀθηναίων, ἡ φιλάνθρωπος. 15. Τὸ παρὸν] τὸ ἐνεστηκὸς, τὸ-

1. τοῦτο] om. P.
οὐκ ὀνειδίζεται] οὐ προφέρεται Coraes ad 2, 48.
6. πλέωνος A.B.C.F.H.c.f.g.h. ceteri πλείονος.
7. εἰ] om. C.F.c.g.
ἀπὸ τῆς πρώτης L.
8. πλεονεκτοῦμεν F.H.
9. οὐ] om. g.
10. οἱ] om. L.O.P.
12. κρείσσονος A.B.f.g.h. vulgo κρείττονος.
13. ὑπὸ—ἠνείχοντο] om. P.
15. εἶναι δοκεῖ B.g.h.

" ὑπηκόοις. ὑμεῖς γ' ἂν οὖν εἰ καθελόντες ἡμᾶς ἄρξαιτε, " τάχα ἂν τὴν εὔνοιαν, ἣν διὰ τὸ ἡμέτερον δέος εἰλήφατε, " μεταβάλοιτε, εἴπερ οἷα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι' " ὀλίγου ἡγησάμενοι ὑπεδείξατε, ὁμοῖα καὶ νῦν γνώσε- " σθε. ἄμικτα γὰρ τά τε καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα " τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἷς ἕκαστος ἐξιὼν οὔτε
78. " τούτοις χρῆται οὔθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. * Βου- " λεύεσθε οὖν βραδέως ὡς οὐ περὶ βραχέων, καὶ μὴ ἀλ- " λοτρίαις γνώμαις καὶ ἐγκλήμασι πεισθέντες οἰκεῖον " πόνον πρόσθησθε, τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος " ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγνωτε· μηκυνόμενος

ἄρχον. 1. Εἰ καθελόντες] προμαντεύεται· καθεῖλον γὰρ αὐτῶν τὰ τείχη οἱ Λακεδαιμόνιοι. 3. Εἴπερ οἷα] τὸ ἑξῆς, εἴπερ ὅμοια γνώσεσθε οἷα καὶ ἐπὶ τοῦ Μήδου. 5. Ἄμικτα] οὐδενὶ γὰρ ξένῳ μετεδίδοσαν τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ ἐξενηλάτουν. 6. Ἐξιὼν] εἰς ἀρχὴν δηλονότι. 7. Τούτοις] τοῖς παρ' ὑμῖν. Βουλεύεσθε] ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. 8. Ἀλλοτρίαις] ταῖς τῶν Κορινθίων. 10. Πρόσθησθε] ἀνάθησθε, ἑαυτοῖς δηλονότι. Παράλογον] ἀπροσδόκητον. ἀρσενικῶς τὸν παράλογον.

1. ἂν] om. Tusanus.

οὖν] om. c.

ἄρξετε C.I.K.L.N.O.P.Q.d. e.f.

3. μεταβάλητε K.O.P.d.

4. ὑπεδείξατε A.B.C.N.e.g.h. vulgo ἀπεδείξατε.

6. εἰσιὼν g.

10. πόνον] τὸν πόνον P.Q.

πρόθησθε B.h.

Τοῦ πολέμου—περιΐστασθαι] Stobæus p. 352. ubi et τὸ παράλογον, ὅσον. sed non ita Attici. v. Th. Magistrum. Τὸν παράλογον habet Schol. et Noster alibi, notantibus Gramm. vett. παράλογος πολὺς Pollux II. 119. Diodor. et Jos. τὰ παράλογα. Προδιάγνωτε recte servat Stobæus. Wass. Etiam Suidas et ex eo Schol. Luciani ad Abdicat. ex h. l. adferunt τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· quod ita dictum est, ut supr. cap. 5. τὸν πλεῖστον τοῦ βίου. H. Steph. in Append. Thes. p. 157. scribit, Th. Magistrum potius debuisse dicere, ὁ παράλογος esse Thucydideum, quam Atticum: quia Pollux hunc usum non alii tribuat, quam Thucydidi; quod minime facturus fuisse videatur, si ceteris Atticis cum Thucydide communis fuisset. Mihi non adcurate ratiocinari videtur Stephanus. Nam ex eo, quod Pollux Thucydidi hunc usum tribuit, non magis confici potest, eum solum sic loquutum, quam Aristophani, Platoni, Menandro, et multis aliis propria fuisse omnia vocabula et loquendi genera, quibus eos usos fuisse sæpe dicit Pollux. Duk.

τὸ παράλογον ὅσον Stobæus.

11. προγνῶτε L.O.P.Q. προέγνωτε I.e.

“ γὰρ φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι, ὧν ἴσον “ τε ἀπέχομεν, καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύ- “ εται. ἰόντες τε οἱ ἄνθρωποι ἐς τοὺς πολέμους τῶν ἔργων “ πρότερον ἔχονται ἃ χρῆν ὕστερον δρᾷν, κακοπαθοῦντες “ δὲ ἤδη τῶν λόγων ἅπτονται. ἡμεῖς δὲ ἐν οὐδεμιᾷ πω “ τοιαύτῃ ἁμαρτίᾳ ὄντες οὔτ᾽ αὐτοὶ οὔθ᾽ ὑμᾶς ὁρῶντες λέ- “ γομεν ὑμῖν, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία, “ σπονδὰς μὴ λύειν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, τὰ δὲ “ διάφορα δίκῃ λύεσθαι κατὰ τὴν ξυνθήκην. ἢ θεοὺς τοὺς “ ὁρκίους μάρτυρας ποιούμενοι, πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι “ πολέμου ἄρχοντας ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε.”

79. Dehinc Lacedæmonii, remotis omnibus, seorsum consultant; et plerisque omnibus

* Τοιαῦτα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι εἶπον. ἐπειδὴ δὲ τῶν τε ξυμμάχων ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τῶν Ἀθηναίων ἃ ἔλεξαν, μεταστησάμενοι

1. Ἐς τύχας] εἰς ἀδηλότητα. Ὅμηρος· νίκη δ᾽ ἐπαμείβεται ἄνδρας (Il. 6, 339.) Περιίστασθαι] περιτρέπεσθαι. 2. Ἀπέχομεν] ἑκατέροις γὰρ τὸ μέλλον ἀόρατον καὶ ἀφανές. Ὁποτέρως ἔσται] ἄδηλόν ἐστιν ὁποῖον μέρος κινδυνεύσει. Κινδυνεύεται] μετὰ κινδύνων πράττεται. 3. Οἱ ἄνθρωποι] οἱ ἀπροβούλευτοι καὶ ἀνόητοι. Τῶν ἔργων] πρὸ τῶν βουλευμάτων δηλονότι. 4. Ἃ χρῆν ὕστερον] ἃ ἔργα δηλονότι. 6. Ἁμαρτίᾳ] τῇ προλεχθείσῃ ἀβουλίᾳ τοῦ πολέμου. 7. Αὐθαίρετος] αὐτεξούσιος. 9. Κατὰ τὴν ξυνθήκην] κατὰ τὰς ὁμολογίας τὰς ἐν ταῖς σπονδαῖς. Τοὺς ὁρκίους] οὓς ἐν ταῖς σπονδαῖς ὠμόσαμεν. 11. Ὑφηγῆσθε] ὁδηγῆτε ὑμεῖς. 13. Ἐς τοὺς Ἀθηναίους] κατὰ τῶν Ἀθηναίων.

1. ἐς τύχας φιλεῖ F.H.

2. ὁποτέρων g.h.

3. ἐς τοὺς πολέμους] τοῖς πολέμοις L.

4. καὶ κακοπαθ. c.

6. ὑμεῖς K.e.i.

7. ἀμφοτέροις] om. i.

9. τὴν] om. L.O.Q.

ἢ] εἰ δὲ μὴ] A.B.F.H.N.c.f. g.h.

*Ἢ θεοὺς] Fortasse aliquis εἰ δὲ μὴ margini adscripserat ad voculæ ἢ expositionem. Steph. Lib. V. cap. 63. ἢ τότε ποιεῖν αὐτούς—Plato Phædro, πᾶσα ψυχὴ φύσει θεᾶται τὰ ὄντα, *Ἢ (alioqui) οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τόδε τὸ ζῶον. Wass.

10. ἀμύνασθαι G. om. pr. K.

11. πολέμου ἄρχοντας] om. h. ὑφηγεῖσθε Q.

12. ταῦτα d.

Τοιαῦτα μὲν] Pro δὲ, quod est in Reg. et Cass. fortassis scribendum est δή; ut in illo, quod est supra cap. 43. Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον, placebat Stephano. Sic cap. 53. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον. Duk.

δὲ A.B.C.F.H.g.h. vulgo μέν.

τε addidi ex A.B.F.H.N.f.g.h.

bellum Atheniensibus inferendum esse consentientibus, obstitit unus, Archidamus rex, qui oratione 80—85. monet, Lacedæmoniorum opes vicinis quidem Peloponnesiis pares esse, neutiquam vero externis hostibus, minime Atheni-

πάντας ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς περὶ τῶν παρόντων. καὶ τῶν μὲν πλειόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη καὶ πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει· παρελθὼν δὲ Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἀνὴρ καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων, ἔλεξε τοιάδε.

* "ΚΑΙ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, "ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑμῶν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ "ὁρῶ, ὥστε μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαί τινα τοῦ ἔργου, "ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς "νομίσαντα. εὕροιτε δ' ἂν τόνδε, περὶ οὗ νῦν βουλεύεσθε, "οὐκ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν "ἐκλογίζοιτο. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς Πελοποννησίους καὶ

1. Ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς] ἔθος γὰρ εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι παρὰ τὰς ἐκκλησίας ἰδιαζόντως βουλεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν, διώκοντες τοὺς πολλούς. 2. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον] ὡμονόουν. 3. Πολεμητέα] ἄξιον πολεμῆσαι. 8. Ὁρῶ] λείπει τὸ ἐμπείρους. Ἀπειρίᾳ] γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. 9. Οἱ πολλοὶ] οἱ ἀπαίδευτοι. 10. Εὕροιτε] ἕως ὧδε τὸ προοίμιον. 11. Ἐλάχιστον γενόμενον] ἤγουν δι' ἐλαχίστου καιροῦ γενησόμενον. 12. Πρὸς μὲν γὰρ] οἱ ἀγῶνες,

1. περὶ τῶν παρόντων κατὰ σφᾶς αὐτοὺς f.

2. μὲν] om. Q.

πλειόνων A.B.F.H.c.f.g.h. ceteri πλεόνων.

3. Πολεμητέα] Schol. Aristoph. ad Acharn. 393. πολεμιστέα legisse videtur. Utroque noster modo. Articulum, quem ante Ἀρχίδαμος quidam Codd. habent, etiam alibi addit Thucyd. Wass. Demosthenem ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν eodem artificio uti, in reprimendis Atheniensibus, ad bellum adversus Regem Persarum inflammatis, quo hic Archidamum in Lacedæmoniis, cupiditate bellandi cum Atheniensibus flagrantibus, observat Dion. Hal. in Art. Rhetor. p. 46. et 56. Duk.

4. δὲ ὁ ἀρχίδαμος L.O.

Ἀρχίδαμος] Sc. Archidamus II. Leotychidæ successor, et ejus e Zeuxidamo filio nepos, nam Zeuxidamus diem ante patrem obiit. Ejus res gestas, et sub ipso concitatum bellum Pelop. (a quo primum ejus decennium Ἀρχίδαμιος πόλεμος denominatum, teste Harpocr.) breviter refert Pausan. Vide Meursium de Regno Laced. c. 17. Huds.

7. ἐν αὐτῇ τῇ Q. ἐν τῇ, omisso pronomine, C.

9. ἂν] om. O.

οἱ] om. B.K.

10. τόνδε A.B.F.H.N.g.h. τὸν πόλεμον L.P. τόνδε τὸν πόλεμον C. K.O.Q. vulgo τὸν πόλεμον τόνδε.

12. τοὺς] om. C.K.L.O.P.d.e.i. καὶ τοὺς ἀστυγείτονας B.C.K.b. c.f.g.h.i.

" ἀστυγείτονας παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκὴ, καὶ διὰ τα- " χέων οἷόν τε ἐφ' ἕκαστα ἐλθεῖν· πρὸς δὲ ἄνδρας, οἳ γῆν " τε ἑκὰς ἔχουσι καὶ προσέτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί " εἰσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται, " πλούτῳ τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ καὶ ναυσὶ καὶ ἵπποις " καὶ ὅπλοις καὶ ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε " χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἐστὶν, ἔτι δὲ καὶ ξυμμάχους πολλοὺς " φόρου ὑποτελεῖς ἔχουσι, πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥᾳδίως " πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντας ἀπαρα- " σκεύους ἐπειχθῆναι; πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ' ἥσ- " σους ἐσμέν· εἰ δὲ μελετήσομεν καὶ ἀντιπαρασκευα- " σόμεθα, χρόνος ἐνέσται. ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ " πολλῷ ἔτι πλέον τούτου ἐλλείπομεν, καὶ οὔτε ἐν κοινῷ " ἔχομεν οὔτε ἑτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. * τάχ' ἂν 81.
" τις θαρσοίη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει " ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δῃοῦν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς " δὲ ἄλλη γῆ ἐστὶ πολλὴ ἧς ἄρχουσι, καὶ ἐκ θαλάσσης " ὧν δέονται ἐπάξονται. εἰ δ' αὖ τοὺς ξυμμάχους

ensibus, qui divitiis navibusque pollerent, nec nisi classe vinci possent. Fore bellum atrocissimum, atque inexplicabile; ideoque diu deliberandum, non temere decernendum.

καὶ τὸ δυνατόν. 1. Παρόμοιος] ἐκ παραλλήλου· πεζομάχοι γὰρ πάντες. 2. Ἐφ' ἕκαστα] λείπει χωρία. 3. Ἑκὰς] τῆς Πελοποννήσου ἑκὰς, ὥστε δυσχερὴς ὁ πόλεμος διὰ τὰ ἐφόδια. 4. Ἐξήρτυνται. εὐτρεπισμένοι εἰσί. 5. Πλούτῳ] διὰ τὰ Περσικά. 9. Καὶ τίνι πιστεύσαντας] χρὴ δηλονότι. 10. Ἐπειχθῆναι] ἑτοίμως ἐλθεῖν. Ἥσσους] ἐνδεέστεροι. 13. Τούτου] τοῦ ἔχειν χρήματα. Ἐν κοινῷ] ταμείῳ δηλονότι. Οὔτε ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν] πένητες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 16. Ὑπερφέρομεν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Δῃοῦν] κείρειν. Ἐπιφοιτῶντες] κατ' ἐκείνους ἐρχόμενοι. 17. Ἄλλη γῆ] Θρᾴκη, καὶ Ἰωνία. Ἐκ θαλάσσης] τὸ ἐκ ἀντὶ τοῦ διά. 18. Ἐπά-

4. ἅπασιν] om. d. ἄριστα] om. Q.d. ἐξήρτηνται c.d.f.g.h. 7. χωρίῳ] χρόνῳ H. πολλοὺς] om. g. 8. φόρους I. 11. ἐσμέν] om. P. ἀντιπαρασκευασόμεθα A.B.C.F. H.I.N.g. ἀντιπαρασκευαζόμεθα pr. K. ἀντιπαρασκευασθησόμεθα G.b. d. et correctus K. 13. πλέον ἔτι C.G.K.L.O.P.Q. d.e.i. 15. θαρροίη K.L.O.P.Q.i. 16. ἐπιφοιτῶντας i. 17. γῆ ἄλλη i. ἐστὶ] ἔτι I.

“ ἀφιστάναι πειρασόμεθα, δεήσει καὶ τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν, “ τὸ πλέον οὖσι νησιώταις. τίς οὖν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος; “ εἰ μὴ γὰρ ἢ ναυσὶ κρατήσομεν, ἢ τὰς προσόδους ἀφαι- “ ρήσομεν ἀφ᾿ ὧν τὸ ναυτικὸν τρέφουσι, βλαψόμεθα τὰ “ πλέω. κἂν τούτῳ οὐδὲ καταλύεσθαι ἔτι καλὸν, ἄλλως “ τε καὶ εἰ δόξομεν ἄρξαι μᾶλλον τῆς διαφορᾶς. μὴ γὰρ “ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται “ ὁ πόλεμος, ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν. δέδοικα δὲ μᾶλ- “ λον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν· οὕτως εἰκὸς “ Ἀθηναίους φρονήματι μήτε τῇ γῇ δουλεῦσαι, μήτε ὥσπερ
82. “ ἀπείρους καταπλαγῆναι τῷ πολέμῳ. * οὐ μὴν οὐδὲ “ ἀναισθήτως αὐτοὺς κελεύω τούς τε ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν “ βλάπτειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, ἀλλὰ “ ὅπλα μὲν μήπω κινεῖν, πέμπειν δὲ καὶ αἰτιᾶσθαι, μήτε “ πόλεμον ἄγαν δηλοῦντας μήθ᾿ ὡς ἐπιτρέψομεν, κἂν τού- “ τῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι ξυμμάχων τε “ προσαγωγῇ, καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, εἴ ποθέν τινα “ ἢ ναυτικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν προσληψόμεθα (ἀνε- “ πίφθονον δὲ, ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ᾿ Ἀθηναίων ἐπιβου-

ξονται] εἰσάξουσιν. 1. Ἀφιστάναι] ἀποστῆσαι. 2. Τίς οὖν ἔσται] κατὰ ποῖον τρόπον. 3. Τὰς προσόδους] τὰ κέρδη. 5. Κἂν τούτῳ] τῷ πράγματι. Καταλύεσθαι] οὐδὲ τὸν πόλεμον παῦσαι δηλονότι φησί. 6. Ἄρξαι μᾶλλον] τὸ μᾶλλον πρόσκειται ὅτι οὐχὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι καὶ ἄλλοι ἤρξαντο τοῦ πολέμου. 9. Ἀπολίπωμεν] Ὅμηρος· Μηδ᾿ ἡμῖν τεκέεσσί τ᾿ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. (Il. 3. 160.) 10. Φρονήματι] ἐπάρσει. Μήτε τῇ γῇ δουλεῦσαι] ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν, τῆς γῆς, φησὶ, τεμνομένης τῶν Ἀθηναίων, οὐκ εἰκὸς οὐδὲ πρέπον τῷ φρονήματι αὐτῶν ἡμῖν δουλεῦσαι καὶ ὑπακοῦσαι. 13. Καταφωρᾶν] ἐλέγχειν. 15. Ἐπιτρέψομεν] ἐνδώσομεν. Κἂν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. 16. Ἐξαρτύεσθαι] οἰκονομεῖσθαι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ κελεύω. 17. Προσαγωγῇ] συναθροίσει. 18. Ἀνεπίφθονον δὲ] ἄψογον, ἀμώμητον, ἐκείνοις δηλονότι. 19. Ὅσοι ὥσπερ ἡμεῖς ὑπ᾿

5. διαλύεσθαι L.O.P.
7. παυσθήσεται C.
8. ἢν] εἰ d.i.
9. αὐτῶν ὑπολ. B.C.g.i. ὑπολ. αὐτὸν F.H. ἀπολίπωμεν L.O.P. ἀπολείπωμεν K.Q.i.
10. τῇ om. L.O.
15. ἐπιτρέψωμεν B.
16. αὐτῶν] om. g.

“ λευόμεθα, μὴ Ἕλληνας μόνον ἀλλὰ καὶ βαρβάρους προσλαβόντας διασωθῆναι·) καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα. καὶ ἢν μὲν ἐσακούσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα· ἢν δὲ μὴ, διελθόντων ἐτῶν καὶ δύο καὶ τριῶν ἄμεινον ἤδη, ἢν δοκῇ, πεφραγμένοι ἴμεν ἐπ᾽ αὐτούς. καὶ ἴσως ὁρῶντες ἡμῶν ἤδη τήν τε παρασκευὴν καὶ τοὺς λόγους αὐτῇ ὁμοῖα ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν, καὶ γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες, καὶ περὶ παρόντων ἀγαθῶν καὶ οὔπω ἐφθαρμένων βουλευόμενοι. μὴ γὰρ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν, καὶ οὐχ ἧσσον, ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται· ἧς φείδεσθαι χρὴ ὡς ἐπὶ πλεῖστον, καὶ μὴ ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέρους ἔχειν. εἰ γὰρ ἀπαράσκευοι τοῖς τῶν ξυμμάχων ἐγκλήμασιν ἐπειχθέντες τεμοῦμεν αὐτὴν, ὁρᾶτε ὅπως μὴ αἴσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξομεν. ἐγκλήματα μὲν γὰρ καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἷόν

Ἀθηναίων] ἐξαίρει τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καταπλήττων τοὺς Λάκωνας. 2. Καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα] πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν. 5. Πεφραγμένοι] ὡπλισμένοι. Ἴμεν] πορευσόμεθα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. 6. Παρασκευὴν] ἑτοιμασίαν. 8. Ἄτμητον] ἀδῄωτον. 10. Ὅμηρον] ὅμηρον, ἐνέχυρον τὸ ὑπὲρ εἰρήνης παρεχόμενον, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἴρειν. Καὶ οὐκ ἧσσον] διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. 12. Ἐς ἀπόνοιαν] διὰ τὸ ῥιψοκίνδυνον. Ἀληπτοτέρους] ἀσχέτους. 15. Αἴσχιον] ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ ἡττώμενος ἀναγκάζεται ἀπορεῖν καὶ εἰς αἰσχύνην καθίστασθαι, ἢ δουλεύων, ἢ ἐπὶ μετὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις.

2. ἐκποριζόμεθα A.B.F.g.
3. ἢν] εἰ c.
μὲν] om. C.
ἐσακούσωσι A.B.C.c. ἐσακούωσι F.H.g. ἐπακούωσι G.I.K.O.P. Q.e. vulgo ἐπακούσωσι.
ἡμῶν] om. d.i.
4. ἐλθόντων L.O.P.
καὶ post ἐτῶν recepi ex A. B.f.g.
5. ἢν] ἂν g.
7. ἐπισημαίνοντας f.
10. Ὅμηρον] Agnoscit et explicat Suidas in ὅμηρον· ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Confer Harpocr. et Hesych. v. ὁμηρεῖν. Etymol. p. 335. 20. Wass.
ἧσσω B.h.
ὅσον K.c.d.e.f.
11. χρὴ] δεῖ f.
ἐπὶ τὸ πλεῖστον L.
14. ἐγκλήμασιν] om. d.
15. μὴ] om. B.h.
πράξομεν C. et Lex. Seg. p. 162, 10. ceteri πράξωμεν.
16. καὶ] om. K.N.d.e.

“ τε καταλῦσαι· πόλεμον δὲ ξύμπαντας ἀραμένους ἕνε-
“ κα τῶν ἰδίων, ὃν οὐχ ὑπάρχει εἰδέναι καθ' ὅτι χωρή-
83. “ σει, οὐ ῥᾴδιον εὐπρεπῶς θέσθαι. * καὶ ἀνανδρία μη-
“ δενὶ πολλοὺς μιᾷ πόλει μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν δοκείτω
“ εἶναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις οὐκ ἐλάσσους χρήματα
“ φέροντες ξύμμαχοι, καὶ ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων
“ τὸ πλέον ἀλλὰ δαπάνης, δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ,
“ ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις πρὸς θαλασσίους. πορισώ-
“ μεθα οὖν πρῶτον αὐτὴν, καὶ μὴ τοῖς τῶν ξυμμάχων
“ λόγοις πρότερον ἐπαιρώμεθα, οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀπο-
“ βαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν,
84. “ οὗτοι καὶ καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν προΐδωμεν. * καὶ τὸ
“ βραδὺ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν, μὴ
“ αἰσχύνεσθε. σπεύδοντές τε γὰρ σχολαίτερον ἂν παύ-
“ σαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν· καὶ ἅμα
“ ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διὰ παντὸς νεμόμεθα,
“ καὶ δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἔμφρων τοῦτ' εἶναι.

γάλη ζημίᾳ τὸν πόλεμον καταλύων. 1. Ἕνεκα τῶν ἰδίων] ἰδίων λέγει τῶν Κορινθίων. οὐ γὰρ ἦν κοινὰ τὰ ἐγκλήματα πάντων τῶν Πελοποννησίων, ἀλλὰ μόνων τῶν Κορινθίων. 3. Θέσθαι] ἀποθέσθαι, καταλῦσαι. 8. Ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις] πλεόνων οὖν καὶ διὰ τοῦτο χρημάτων δεόμεθα. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἔστιν ὁ πόλεμος. 10. Οἵπερ δὲ] ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοί τι αὐτῶν προΐδωμεν τῶν ἀποβησομένων. 11. Ἐπ' ἀμφότερα] καὶ νίκην καὶ ἧτταν. 13. Ὃ μέμφονται] οἱ Κορίνθιοι μέμφονται. τὸ ἑξῆς οὕτω· καὶ τὸ βραδὺ ἡμῶν καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων, μὴ αἰσχύνεσθε. καὶ νεμόμεθα διὰ παντὸς τὴν πόλιν ἐλευθέραν καὶ ἐνδοξοτάτην. σπεύδοντες γὰρ σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν. ὑποστικτέον οὖν ἐς τὸ μὴ αἰσχύνεσθε. 17. Σωφροσύνη ἔμφρων] σωφροσύνην ἔμφρονα λέγει τὴν μετὰ λογισμοῦ τυγχάνουσαν, οὐ τὴν ἀλόγιστον καὶ ἀπὸ φύσεως μόνον συμβαίνουσαν. Τοῦτ' εἶναι] τὸ βραδὺ καὶ τὸ μέλλον.

1. ξύμπαντας ἡμᾶς ἀραμένους K.d.i.

3. Οὐ ῥᾴδιον εὐπρεπῶς θέσθαι] Vide nos ad Sallustii Jug. Cap. LXXXV. Wass.

9. πρώτην F.H.

14. παύσησθε A.B.F.H.K.N. e.d.f.g.h.i.

15. Καὶ ἅμα—διαπαντὸς] T. Magister. Wass. Est apud Thomam in ἐπίδοξος, ubi variam lectionem indicat: ἔνδοξος μέντοι, καὶ εὔδοξος γράφεται παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ ἅμα—διαπαντός. Duk.

16. ἐνδοξοτάτην Tusanus.

17. μάλιστα καὶ σωφρ. K.

“ μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ εὐπραγίαις τε οὐκ ἐξυβρίζομεν καὶ ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν· τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ, καὶ ἤν τις ἄρα ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπείσθημεν.* πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα, τὸ μὲν ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία, εὔβουλοι δὲ ἀμαθέστερον τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι, καὶ ξὺν χαλεπότητι σωφρονέστερον ἢ ὥστε αὐτῶν ἀνηκουστεῖν, καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες, τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι, νομίζειν δὲ τάς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους

2. Τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ] ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. ἐκεῖνος γὰρ κατά τι καὶ ἐπῄνεσεν αὐτοὺς, κατά τι καὶ ἔψεξεν, εἰπὼν αὐτοὺς μελλητάς. 5. Πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι] εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον. ἀσαφὲς τὸ χωρίον ποιεῖ ἡ τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγή. τήν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνωνύμως, καὶ τὸ λοιπὸν ἔμφασιν παρέχει ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσων τὴν λέξιν. ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τέθεικε. δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν· πολεμικοί τε γιγνόμεθα καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον. ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκόσμους σωφροσύνης πλεῖστον μετέχειν, διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμους καὶ αἰδήμονας εἶναι, αἰδήμονας δὲ ὄντας εἶναι εὐψύχους καὶ πολεμικούς· τῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ αἰσχύνης ἡ εὐψυχία πλεῖστον μετέχει. Ὅμηρος· Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. (Il. 15, 563.) 8. Ἀμαθέστεροι] ὁ μὴ εἰδώς τι κακὸν ποιῆσαι ἀμαθῶς αὐτοῦ ἔχει δηλονότι. ἡμεῖς οὖν, φησὶ, παιδευόμεθα ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ καταφρονεῖν τῶν νόμων, τουτέστιν οὐ παιδευόμεθα ὥστε ὑπερορᾷν τῶν νόμων. 9. Καὶ ξὺν χαλεπότητι] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι βαρυτάτην εἶχον ἀγωγὴν, χαλεπῶς ζημιούμενοι καὶ σωφρονιζόμενοι. ἐν γὰρ Λακεδαίμονι ἔφοροί τινες ἦσαν, οἳ εἴ τινα ἴδοιεν ἀργοῦντα, τοῦτον ἔτυπτον, λέγοντες ὅτι ὁ ἀργῶν καὶ τῶν νόμων σπεύδει καταφρονεῖν. 10. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Τὰ ἀχρεῖα] τὰ σοφίσματα τῶν λόγων· οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. 12. Ἔργῳ ἐπεξιέναι] ὡς τῶν Κορινθίων οὕτως ὄντων. 13. Τῶν πέλας] ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων. ὁ δὲ τέ σύνδεσμος

3. ἐξοτρυνόντων B.C.H.N.c.d.f.g.
τὸ] om. C.
4. σὺν c.
5. Post οὐδὲν omisi δὴ cum A.B.F.H.N.c.f.g.h. pro eo δὲ habet C.
ἂν ἐπείσθημεν G.L.M.g.
7. πλέον K.
8. ἀμαθέστερον A.B.F.H.I.K.N.g. ceteri ἀμαθέστεροι.
9. σωφρονέστεροι L.Q.
10. ἢ] καὶ G.
13. τε] om. C.
τῶν πέλας διανοίας c.f.

“ εἶναι καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαιρε- “ τάς. ἀεὶ δὲ ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους “ ἔργῳ παρασκευαζόμεθα· καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων ὡς ἁμαρ- “ τησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας, ἀλλ' ὡς ἡμῶν αὐ- “ τῶν ἀσφαλῶς προνοουμένων. πολύ τε διαφέρειν οὐ δεῖ “ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου, κράτιστον δὲ εἶναι ὅστις ἐν

85. “ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται. * ταύτας οὖν ἃς οἱ “ πατέρες τε ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας καὶ αὐτοὶ διὰ “ παντὸς ὠφελούμενοι ἔχομεν, μὴ παρῶμεν, μηδ' ἐπειχ- “ θέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας περὶ πολλῶν σωμάτων “ καὶ χρημάτων καὶ πόλεων καὶ δόξης βουλεύσωμεν, “ ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν. ἔξεστι δ' ἡμῖν μᾶλλον ἑτέ- “ ρων διὰ ἰσχύν. καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε “ μὲν περὶ τῆς Ποτιδαίας, πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ “ ξύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ ἑτοίμων

πρὸς τὸ οὐ ἐπίῤῥημα. τὸ δὲ οὐ ἀντὶ τοῦ μὴ, ἵν' ᾖ οὕτως ἡ σύνταξις, καὶ πολεμικοὶ καὶ εὔβουλοι γινόμεθα, παιδευόμενοι μὴ νομίζειν τὰς διανοίας τῶν πέλας καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας ὁμοίας εἶναι λόγῳ διαιρετὰς, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὡς λόγῳ λέγουσιν οἱ μὴ σκοποῦντες ἃ δεῖ, οὕτω τὰς τύχας ἔχειν ὑπολαμβάνομεν. οὐδὲ γὰρ ἔστι λόγῳ διελθεῖν τὰ μέλλοντα ὑπὸ τύχης ἔσεσθαι. 1. Προσπιπτούσας τύχας] ἀποβάσεις. Διαιρετὰς] φανεράς. 3. Ἔργῳ] ἐμπράκτως. Καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων] πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. 5. Πολύ τε διαφέρειν] πολύ τε διαφέρειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου οὐ δεῖ νομίζειν, ὥστε οἴεσθαι πολὺ διαφέρειν τοῖς λογισμοῖς· ἀλλὰ κράτιστον τοῦτον νομίζειν μόνον, ὃς ἂν ὑπὸ τῶν δεινῶν καὶ τῶν περιστάσεων παιδευόμενος ἐπίνοιάν τινα σωτηρίας πορίσηται. 6. Κράτιστον δὲ εἶναι] κράτιστός ἐστι, φησὶν, ὅστις μήτε πᾶσι μήτε περὶ πάντων πείθεται, περὶ δὲ μόνων τῶν ἀναγκαίων παιδεύεται ἀκούειν, καὶ τῶν αὐτῷ προσηκόντων. 7. Ἀναγκαιοτάτοις] ἐπικινδυνοτάτοις. 12. Ἔξεστι δ' ἡμῖν] ταῦτα πρὸς τὸν Κορίνθιον αἰνίττεται ὁ Ἀρχίδαμος. 13. Διὰ ἰσχὺν] δι' ἣν ἔχομεν ἰσχύν· μή πως φθάσαντες ἀπολέσωμεν

3. τῷ ἔργῳ K. παρασκευαζώμεθα A.B.F.G.H. I.K.N.g. ὡς ἂν ἁμαρτησ. H.
5. τε] τι i.
6. δὲ] τε d.
7. ταύτας] τάς τε d.i. ταύτας τε e. ἃς] ἂν d.i.
8. ἡμῶν i.
13. τοὺς] om. i.
14. τῆς] om. K.L.O.P.d.e. g.h.i.

“ ὄντων αὐτῶν δίκας δοῦναι· ἐπὶ δὲ τὸν διδόντα οὐ πρότερον νόμιμον ὡς ἐπ’ ἀδικοῦντα ἰέναι. παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. ταῦτα γὰρ καὶ κράτιστα βουλεύσεσθε καὶ τοῖς ἐναντίοις φοβερώτατα.”

Καὶ ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοιαῦτα εἶπε· παρελθὼν δὲ Σθενελαΐδας τελευταῖος, εἷς τῶν ἐφόρων τότε ὤν, ἔλεξεν ἐν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὧδε.

* “ ΤΟΥΣ μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω· ἐπαινέσαντες γὰρ πολλὰ ἑαυτοὺς, οὐδαμοῦ ἀντεῖπον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους καὶ τὴν Πελοπόννησον· καίτοι εἰ πρὸς τοὺς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοὶ τότε, πρὸς δ’ ἡμᾶς κακοὶ νῦν, διπλασίας ζημίας ἄξιοί εἰσιν, ὅτι ἀντ’ ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται. ἡμεῖς δὲ ὁμοῖοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμεν, καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἢν σωφρονῶμεν, οὐ περιοψόμεθα ἀδικουμένους, οὐδὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν· οἱ δ’ οὐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν. ἄλλοις μὲν γὰρ χρήματά 86.

Sed Sthenelaidas, unus ex Ephoris, brevi admonitione Lacedæmoniis suadet bellum contra Athenienses, tamquam injuriam inferentes,

ταύτην δι’ ἀβουλίαν. 1. Δίκας δοῦναι] κρίσεις. 8. Τοὺς μὲν λόγους τῶν πολλῶν] δημηγορία Σθενελαΐδου τοῦ ἐφόρου κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Ἀρχιδάμου. τὸ δὲ τῆς δημηγορίας σύντομον καὶ Λακωνικόν· διὰ τοῦτο προοίμια οὐκ ἔχει. Ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασιν. Ἰστέον ὅτι ἦσάν τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, οὓς ἐφόρους ἐκάλουν διὰ τὸ ἐφορᾷν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν. 11. Πρὸς τοὺς Μήδους] κατὰ τῶν Μήδων. 12. Κακοὶ] κακότροποι. 14. Ὁμοῖοι καὶ τότε] ἐλευθερωταὶ τῆς Ἑλλάδος δηλονότι. 16. Μελλήσομεν] ὑπερθησόμεθα. Τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον, λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν. Οἵδ’ οὐκέτι μέλλουσιν. ὑπακουστέον τὸ ἐπειδὴ, ἵν’ ᾖ, ἐπειδὴ οὐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν. τὸ γὰρ μέλλουσιν νῦν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βραδύνουσι δεκτέον, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. 17. Ἄλλοις μὲν γὰρ] ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀπο-

1. δὲ—ἐπ’] om. B.F.H.g.h. δὲ—ἰέναι] om. P.
3. γὰρ κράτιστα B.F.H.c.f.g. βουλεύεσθε O.
4. φοβερώτερα c.
5. ταῦτα e.
6. στενελαΐδας K. ἐν recepi ex A.B.F.H.f.
9. ἑαυτοὺς πολλὰ c.g.
10. οὐκ] om. O.
13. ἀντ’] om. e.
14. καὶ τότε ὅμοιοι h. καὶ ὅμοιοι τότε g.
15. ἢν] εἰ K.e. σωφρονοῦμεν K.
16. οἱ δ’ F.K. οὐδ’ C.I. vulgo οἵδ’.

" ἔστι πολλὰ καὶ νῆες καὶ ἵπποι, ἡμῖν δὲ, ξύμμαχοι " ἀγαθοὶ, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀθηναίοις ἐστὶν, οὐδὲ " δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα μὴ λόγῳ καὶ αὐτοὺς " βλαπτομένους, ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει καὶ παντὶ " σθένει. καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, " μηδεὶς διδασκέτω, ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν μᾶλ- " λον πρέπει πολὺν χρόνον βουλεύεσθαι. ψηφίζεσθε οὖν, " ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον, " καὶ μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι, μήτε " τοὺς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν, ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς " ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας."

87. eoque auctore Lacedæmonii judicant, fœdus ab Atheniensibus ruptum videri, idque decretum sociis declarant.

* Τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπεψήφιζεν αὐτὸς, ἔφορος ὢν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ (κρίνουσι γὰρ βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ) οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁποτέρα μείζων, ἀλλὰ βουλόμενος αὐτοὺς φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην ἐς τὸ πολεμεῖν μᾶλλον ὁρμῆσαι, ἔλεξεν " ὅτῳ μὲν ὑμῶν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, δοκοῦσι λελύσθαι αἱ

τείνει, λέγοντα ὡς πλούσιοί εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι. ὅρα δὲ πῶς ἄψυχά τινα καὶ ἀλόγιστα τοῖς Ἀθηναίοις ἐμαρτύρησεν. 4. Τιμωρητέον] ἅπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι· οὐ χρὴ δὲ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ λέγειν αὐτήν. 6. Τοὺς μέλλ. ἀδικεῖν] τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ταῦτα πρὸς Ἀρχίδαμον. 13. Κρίνουσι γὰρ βοῇ, καὶ οὐ ψήφῳ] τὴν ἀποδοχὴν τοῦ λόγου οὐ ψήφῳ κρίνουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ, οἷον ἢ πάντες βοῶσιν, ἢ ἡσυχάζουσί τινες,

1. πολλὰ] om. C.G.I.K.L. O.P.Q.e.

2. οὐδὲ] οὐ K.

5. προσήκει f.

11. πρὸς A.B.F.H.N.g.h. κατὰ d.i. vulgo ἐπί.

12. ταῦτα d.

δὲ addidi ex A.B.F.H.L.N.O. P.Q.h. δὴ c.

13. Κρίνουσι γὰρ etc.] De suffragiorum ratione apud Laced. vide Plutarchi Lycurgum, et Cragium de Repub. Laced. l. 1. c. 8. Ex totius hujus loci serie patet, Lacedæmonem pura Aristocratia non usam fuisse, ut plures credunt: sed et Democraticum temperamentum in magnis negotiis usurpasse, ut docet Isocrates in Areopagitico. *Palmerius*. HUDS. Est in Exercit. Palmer. p. 45. De varia significatione τοῦ ἐπιψηφίζειν vid. Bud. Comment. p. 167. et Vales. ad Harpocrat. h. v. DUK.

14. ποτέρα C.I.K.e.i.

17. ὑμῶν] om. c.f.

λελύσθαι δοκοῦσιν f.g.h.

“ σπονδαὶ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν, ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο “ τὸ χωρίον” δείξας τι χωρίον αὐτοῖς “ ὅτῳ δὲ μὴ δοκοῦ- “ σιν, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα.” ἀναστάντες δὲ διέστησαν, καὶ πολλῷ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύσθαι. προσκαλέσαντές τε τοὺς ξυμμάχους εἶπον ὅτι σφίσι μὲν δοκοῖεν ἀδικεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, βούλεσθαι δὲ καὶ τοὺς πάντας ξυμμάχους παρακαλέσαντες ψῆφον ἐπαγαγεῖν, ὅπως κοινῇ βουλευσάμενοι τὸν πόλεμον ποιῶνται, ἢν δοκῇ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου διαπραξάμενοι ταῦτα, καὶ οἱ Ἀθηναίων πρέσβεις ὕστερον, ἐφ' ἅπερ ἦλθον χρηματίσαντες, ἡ δὲ διαγνώμη αὕτη τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ τῶν τριακοντουτίδων

τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα. 2. Δείξας τι χωρίον αὐτοῖς] τὸ ἑξῆς τῆς διανοίας οὕτως, ἔλεξε, δείξας τι χωρίον αὐτοῖς. τὸ γὰρ δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς πρὸς τὸ ἔλεξε. 6. Δοκοῖεν] ἔδοξαν. 7. Τοὺς πάντας] μόνοι γὰρ οἱ πρέσβεις παρῆσαν, καὶ οὐχὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων. 9. Οἱ μὲν] ἤγουν οἱ σύμμαχοι. 10. Διαπραξάμενοι] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύσασθαί τι παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράξασθαι λέγεται. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προστάξαι τοῖς ὑπηκόοις. 11. Ὕστερον] ἀνεχώρησαν δηλονότι. Χρηματίσαντες] χρηματίσαι μέν ἐστι τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι δὲ τὸ κερδᾶναι. καὶ σημείωσαι τὴν λέξιν. Διαγνώμη] διάγνωσις καὶ τοῦ χρόνου ΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥ'ΕΤΟ. Wass.

2. τι] τὸ i.
δὲ μὴ] μὴ δὲ h.
6. δοκοῖεν ἀδικεῖν] δοκεῖν e.
οἱ ἀθηναῖοι ἀδικεῖν K.d.
βουλεύεσθαι F. βουλεύεσθε H.
7. ἄλλους ξυμμ. πάντας f. πάντας om. L.O.P.Q.
8. ἐπάγειν g.
9. δοκεῖ H.
10. ἀθηναῖοι P.
11. Χρηματίσαντες] Suidas v. χρηματισάμενοι hic Schol. exscribit. πραγματεύσασθαι Hesychio, ut hoc in loco. Dion. Halicarn. XI. 28. ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος ΧΡΗΜΑΤΙ'ΖΩΝ τε καὶ δικάζων τοῖς δεομένοις, et Jos. Ant. VIII. 12. 2. Demosth. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥ'ΕΤΟ. Wass.
διάγνωσις c.f. γνώμη d.
Διαγνώμη] T. Mag. et Suidas hac voc. Wass.
13. τῷ] om. C.
ἔτει καὶ δεκάτῳ A.B.g.h.
τριακοντίδων P.b.
Τριακοντουτίδων σπονδῶν] v. c. 23. h. libri, ubi vocantur hæ σπονδαὶ τριακοντούτεις. Utrumque dicitur v. Polluc. I. 56. et Jungerm. Etymologus in τριακοντούτης hujus loci meminit, sed vitiose: ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ τῶν τριακοντουτίδων νεῶν· ubi reponendum est σπονδῶν. Gottl.

σπονδῶν προκεχωρηκυιῶν, αἳ ἐγένοντο μετὰ τὰ Εὐβοϊκά.

88. Ad quam sententiam ferendam maxime timor potentiæ Atheniensium admodum crescentis eos movit.

* Ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι καὶ πολεμητέα εἶναι, οὐ τοσοῦτον τῶν ξυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν, ὁρῶντες αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα. * οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ τοιῷδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς ηὐξήθησαν.

89. Quare uberius explicatur, quomodo Athenienses rerum potiti sint inde a bello Persico. Nam, Lacedæmoniis domum reversis, ulterius persequuti hostes, post reditum urbem suam denuo ex-

ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ καταφυγόντες αὐτῶν ταῖς ναυσὶν ἐς Μυκάλην διεφθάρησαν, Λεωτυχίδης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἡγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλῃ Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκου ἔχων τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου ξυμμάχους, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι, ἤδη ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως, ὑπομείναντες Σηστὸν ἐπολιόρκουν Μήδων ἐχόντων, καὶ ἐπιχειμάσαντες εἷλον αὐτὴν ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόν-

διάκρισις. ἰδικὴ δὲ αὕτη ἡ λέξις. 1. Μετὰ τὰ Εὐβοϊκὰ] μεθ' ὃ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Εὔβοιαν. 7. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι] ἀρχὴ τῆς πεντηκονταετίας. 8. Ἐπειδὴ Μῆδοι] θαυμάζεται τὸ χωρίον καὶ ἐπὶ τῇ σαφηνείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ συντομίᾳ. 9. Καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ] κατὰ τάξιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τέθεικε, ναυσὶ καὶ πεζῷ. τὸ δὲ, ὑπὸ Ἑλλήνων, θαυμαστικὸν, τάχα τὸ τοὺς Μήδους τοσούτους ὄντας, ὑπὸ μικρᾶς χώρας αὐτοὺς ἀπελαθῆναι. 10. Αὐτῶν] τῶν Μήδων. 16. Σηστὸν] Σηστὸς ἡ πόλις λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. 17. Ἐπιχειμάσαντες] τὸν χειμῶνα διαβιβάσαντες. Ἐκλιπόντων] ἤγουν

1. εὐβοεικὰ F.Q.g.h.

3. Ἐψηφίσαντο] Hunc locum excerpsit Dionys. de Thucyd. hist. jud. p. 834. Reisk. Gottl.

4. πολεμητέα εἶναι] πολέμεῖν ἀθηναίοις Dionys. p. 834.

10. ὑπὸ] om. c.

11. λεωτύχης c.

12. ὥσπερ C.

13. ἐν πελοποννήσῳ C.I.K.b.e.

14. τῆς ἰώνιας O.

15. ἀφεστηκότος e.

Ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως] Ἀπὸ non agnoscunt quidam libri: quia præcesserat. Noster præpos. non adhibet VIII, 2. VII, 7. quam alibi retinet. Utroque modo loquitur D. Halic. et Demosth. vid. Diodorum 263. a. Wass. Supra Cap. 18. Οἵ τε ἀποστάντες βασιλέως Ἕλληνες. Duk.

ἀπὸ] τοῦ K.L.O.P.d.i.

17. ἐπιλιπόντων K.L.O.P.Q.

του ὡς ἕκαστοι κατὰ πόλεις. Ἀθηναίων δὲ τὸ κοινὸν, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, διεκομίζοντο εὐθὺς ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν περιοῦσαν κατασκευήν, καὶ τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρεσκευάζοντο καὶ τὰ τείχη· τοῦ τε γὰρ περιβόλου βραχέα εἱστήκει, καὶ οἰκίαι αἱ μὲν πολλαὶ πεπτώκεσαν, ὀλίγαι δὲ περιῆσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν οἱ δυνατοὶ τῶν Περσῶν.

struxerunt, nec non murum,

90—92. * Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι τὸ μέλλον ἦλθον πρεσβείᾳ, τὰ μὲν καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν ὁρῶντες μήτ᾽ ἐκείνους μήτ᾽ ἄλλον μηδένα τεῖχος ἔχοντα, τὸ δὲ πλέον τῶν ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων καὶ φοβουμένων τοῦ τε ναυτικοῦ αὐτῶν τὸ πλῆθος, ὃ πρὶν οὐχ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. ἠξίουν τε αὐτοὺς μὴ τειχίζειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου μᾶλλον, ὅσοις εἱστήκει, ξυγκαθελεῖν μετὰ σφῶν τοὺς περιβόλους, τὸ μὲν

quamvis renitentibus Spartanis; quos dolo elusit Themistocles, auctor illius munitionis.

ἀφανισθέντων. 2. Ἐκ τῆς χώρας] τουτέστιν ἐκ Τροιζῆνος καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. 4. Τὴν περιοῦσαν κατασκευήν] τὴν κινητὴν περιουσίαν. Τὴν πόλιν] διαστολὴν πόλεως καὶ τειχῶν ἐποιήσατο· καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν. 6. Οἰκίαι] ἀντὶ τοῦ οἰκιῶν. Ὅμηρος· οἱ δὲ δύω σκόπελοι. (Od. 12, 73.) 10. Μηδένα τεῖχος ἔχοντα] Ἀτείχιστον γὰρ ᾤκουν τὴν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 15. Ξυνειστήκει] περίβολος δηλονότι. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τὸ μὲν βουλόμενον] οὐκ εἶπεν ἁπλῶς τὴν γνώμην οὐ δηλοῦντες, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης, τὸ βουλόμενον τῆς

3. καὶ ante γυναῖκας om. K. L.O.P.
6. ἑστήκει I.
οἰκεῖαι F.H.
πεπτώκεσαν A.B.F.H.g.h. vulgo ἐπεπτώκεσαν.
7. ἐσκήνουν L.O.P.Q.c.d.i. ἐσκήνωσαν C.e.
8. αἰσθανόμενοι G.
9. πρεσβείᾳ A.B.F.H.K.N.g. πρεσβείαν C. ἐς πρεσβείαν d.i. εἰς πρεσβείαν c.e.
μήτε vel μήτ᾽ A.B.F.G.H.I.N. f.g.h. vulgo μήποτ᾽.
10. μηδ᾽ H.
12. αὐτῶν] αὐτὸ c.
πρὶν A.B.C.F.H.N.c.e.f.g.h. vulgo πρώην.
15. εἱστήκει C.G.c.d. vulgo ξυνειστήκει.
συγκαθελεῖν d. ξυγκαταβαλεῖν L.O.P.Q.
τὸ] τὸν K.
Τὸ μὲν βουλόμενον] D. Halicarn. in Epist. II. ad Ammæum § 10. inter idiotismos Thucyd. et hoc recenset, neque propterea in Antiqq. non adhibet, ut VII. 24. πολέμιον μὲν τὸ βουλόμενον ὑμῶν ἡγούμενος, δειλὸν δὲ τὸ δυνάμενον. IX. 9. et alibi. Quod ad Historiam spectat, adi Diodorum XI. p. 262. d. Nepotem Themistocl. p. 48. Wass.

βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς δὲ τοῦ βαρβάρου, εἰ αὖθις ἐπέλθοι, οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ πόθεν, ὥσπερ νῦν ἐκ τῶν Θηβῶν, ὁρμᾶσθαι· τήν τε Πελοπόννησον πᾶσιν ἔφασαν ἱκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμήν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι Θεμιστοκλέους γνώμῃ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους ταῦτ' εἰπόντας, ἀποκρινάμενοι ὅτι πέμψουσιν ὡς αὐτοὺς πρέσβεις περὶ ὧν λέγουσιν, εὐθὺς ἀπήλλαξαν· ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀποστέλλειν ὡς τάχιστα ὁ Θεμιστοκλῆς ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἄλλους δὲ πρὸς ἑαυτῷ ἑλομένους πρέσβεις μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι τοσούτου, ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἱκανὸν ἄρωσιν ὥστε ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους· τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας, φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου οἰκοδομήματος, ὅθεν τις ὠφέλεια ἔσται ἐς τὸ ἔργον, ἀλλὰ καθαιροῦντας πάντα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τἆλλα ὅτι αὐτὸς τἀκεῖ πράξοι, ᾤχετο. καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐ προσῄει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διῆγε καὶ προὐφασίζετο.

γνώμης· ἐν φίλοις γὰρ μόνον ἡ γνώμη φανεροῦται, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. διὰ δὲ τοῦ ὑπόπτου τὸ κρυπτὸν τῆς αὐτῶν πολιτείας σημαίνει. 5. Ἀφορμὴν] οἷον ἐξ ἧς ὁρμώμενός τις σώζεται. 11. Ἐπισχεῖν] κωλῦσαι. 13. Τειχίζειν] εἰς τὴν ἀνάκτισιν τοῦ τείχους συνέρχεσθαι. Πάντας πανδημεὶ] τὸ πάντας, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. τὸ δὲ πανδημεὶ, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου.. 16. Ἐς τὸ ἔργον] εἰς τὴν κτίσιν. Πάντα] τὰ οἰκοδομήματα. 19. Προὐφασίζετο] αἰ-

3. ὀχυροῦ K.d.e.
ὥσπερ ἐκ τῶν θ. νῦν c.
4. ἱκανὴν εἶναι ἀ. τε καὶ ἀ. A.B. F.H.c.f.g. vulgo ἀ. τε καὶ ἀ. ἱκανὴν εἶναι.
6. μὲν] om. Q.
7. ὡς] ἐς K.i.
αὐτὸν F.
9. δ'] om. C.K.L.O.P.d.e.
11. ἐπισχεῖν] Nescio an rectius scribatur ἐπίσχειν.
τὸ τεῖχος ἱκανὸν A.B.C.F.G. H.L.O.P.Q.c.e.f.g. vulgo ἱκανὸν τὸ τεῖχος.
12. ἄρωσιν] libri omnes αἴρωσιν.
16. πάντα] ταῦτα γρ. h.
17. τἆλλα A.B. τἄλλα F.H.K. f.g. vulgo τὰ ἄλλα.
18. πράξει c.d.f.
19. πρὸς] ἐς i.
προεφασίζετο F.H.

καὶ ὁπότε τις αὐτὸν ἔροιτο τῶν ἐν τέλει ὄντων ὅ τι οὐκ
ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινὸν, ἔφη τοὺς ξυμπρέσβεις ἀναμέ-
νειν, ἀσχολίας δέ τινος οὔσης αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι, προσ-
δέχεσθαι μέντοι ἐν τάχει ἥξειν, καὶ θαυμάζειν ὡς οὔπω
πάρεισιν. * οἱ δὲ ἀκούοντες τῷ μὲν Θεμιστοκλεῖ ἐπείθον- 91.
το διὰ φιλίαν αὐτοῦ· τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων, καὶ
σαφῶς κατηγορούντων ὅτι τειχίζεταί τε καὶ ἤδη ὕψος
λαμβάνει, οὐκ εἶχον ὅπως χρὴ ἀπιστῆσαι. γνοὺς δὲ ἐκεῖνος
κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμ-
ψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας οἵτινες χρηστοὶ καὶ πιστῶς
ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. ἀποστέλλουσιν οὖν, καὶ περὶ

τίας προέτεινεν. 2. Ἐπέρχεται] ἐπέρχεται ὁ ξένος, παρέρχεται ὁ πολίτης. Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή. αὐτὸς γὰρ οὕτω περὶ τῶν Ἀθηναίων λέγει "καὶ "παρελθόντες ἔλεγον." μή ποτ' οὖν τὸ μὲν παρελθεῖν τὸ αὐτίκα δηλοῖ, τὸ δὲ ἐπελθεῖν τὸ ἀναβαλλόμενον κατ' ἀρχὰς, χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι. 9. Παράγεσθαι] ἀπατᾶσθαι. 11. Σκεψάμενοι] ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς

1. Ὅτι οὐκ] Aliquis fortasse διότι scribere hic malit, aut δι', ὅ, τι: at ego nihilo magis istud ὅτι suspectum habeo, quam mox ὡς, in his θαυμάζειν ὡς οὔπω πάρεισιν. Steph. Ὅτι pro διότι etiam in interrogatione poni, dudum ex Homero, Herodoto, Aristophane, aliisque adnotarunt Viri docti. Quæri tamen potest, cur tam inconstanter modo ὅτι, modo ὅ, τι scribatur. Herodot. I. 47. Ἐπειρωτέοντας ὅ, τι ποιέων τυγχάνει ὁ Λυδῶν Βασιλεὺς Κροῖσος. Ibid. 111. Εἴρετο προτέρη ὅτι μὲν οὕτω προθύμως Ἅρπαγος μετεπέμψατο. Et sic sæpe apud alios. Schol. Aristoph. ad Vesp. v. 22. scribit in ὅ, τι pro quare, abundare ὅ, Ἀττικῶς, nec aliud esse, quam τί. Τί autem dicitur per ellipsin τοῦ διὰ, *quid*, id est, *propter quid*. Itaque ex illius sententia, quum hanc significationem habet, semper scribendum est ὅ, τι. Διῆγε Thom. Magister, in διάγω exponit ἐβράδυνε. Interpres non male, *rem trahebat*. Vid Suid. in διάγειν et διῆγε. Quæ hic Schol. de significatione verborum παρελθεῖν et ἐπελθεῖν scribit, etiam ap. Ulpian. ad Demosth. περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ p. 58. et Suidam in παρελθεῖν leguntur. Sed vid. hic Steph. ad Schol. add. quæ supr. ad cap. 73. adnotantur. Duk.

2. πρέσβεις b.

5. μὲν om. L.O.P.Q.b.d.

7. τειχίζει τε ἤδη καὶ d.

ὕψος] πέρας K.L.O.P.Q.d.i.

9. αὐτοὺς] om. d.i.

Παράγεσθαι] Suidas h. v. λογ. μόνοις παραγ. Quod merito Kustero displicet. Wass.

10. σφῶν αὐτῶν πέμψαι K.

εἵτινες O.

χρηστοὶ] πιστοὶ K.i.

πιστῶς] πως Q.

11. ἀπαγγελοῦσι A.B.F.H.N.f. g. cum Suida vulgo ἀναγγελοῦσι.

αὐτῶν ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις κρύφα πέμπει, κελεύων ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, καὶ μὴ ἀφεῖναι πρὶν ἂν αὐτοὶ πάλιν κομισθῶσιν· ἤδη γὰρ καὶ ἧκον αὐτῷ οἱ ξυμπρέσβεις, Ἁβρώνιχός τε ὁ Λυσικλέους καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι σφᾶς, ὁπότε σαφῶς ἀκούσειαν, οὐκέτι ἀφῶσιν. οἵ τε οὖν Ἀθηναῖοι τοὺς πρέσβεις ὥσπερ ἐπεστάλη κατεῖχον, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν πόλις σφῶν τετείχισται ἤδη, ὥστε ἱκανὴ εἶναι σώζειν τοὺς ἐνοικοῦντας· εἰ δέ τι βούλονται Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι πρεσβεύεσθαι παρὰ σφᾶς, ὡς πρὸς διαγιγνώσκοντας τὸ λοιπὸν ἰέναι τά τε σφίσιν αὐτοῖς ξύμφορα καὶ τὰ κοινά. τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι καὶ ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι, ἄνευ ἐκείνων ἔφασαν γνόντες τολμῆσαι, καὶ ὅσα αὖ μετ' ἐκείνων

δηλονότι. 2. Ὡς ἥκιστα] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως. 3. Αὐτοὶ] οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα. 5. Ἀριστείδης] ὁ λεγόμενος δίκαιος. Ἀγγέλλοντες] τῷ Θεμιστοκλεῖ δηλονότι. 7. Οὐκέτι ἀφῶσιν] τὸ ἑξῆς, μὴ οὐκέτι αὐτοὺς ἀφῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὁπότε σαφῶς ἀκούσειαν. Τοὺς πρέσβεις] τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Ἐνταῦθα] ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Φανερῶς εἶπε] τὸ σχῆμα πλάγιον· δυνατὸν γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου ταῦτα λέγεσθαι. Κακῶς καὶ τοῦτο παραγέγραπται. ἄντικρυς τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή. λέγει γὰρ οὗτος, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπε. 12. Πρεσβεύεσθαι] πρέσβεις πέμπειν. Παρὰ σφᾶς] ἤγουν τοὺς Ἀθηναίους. 14. Ξύμφορα καὶ τὰ κοινὰ] τοῦτο ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἔμφρονές εἰσι. 16. Μετ' ἐκείνων] ἤγουν τῶν Λακεδαιμονίων.

1. κρύφα τοῖς ἀθηναίοις h.

4. ἀβρώνιχός A.B. ἀβρώνιχός F. H. ἀβρώνυχός Q. ἀκρώνιχός g.

7. ἂν] om. P.

8. ἐπεστάλκει Q. ἐπεστάλει c.

Articulum ante θεμιστοκλῆς omisi cum A.B.F.H.c.f.g.h.

9. δὴ] om. g.

10. σφῶν] αὐτῶν C.G.I.K.L. O.P.Q.

11. Post ἐνοικοῦντας omisi ἐν αὐτῇ cum A.B.F.H.N.c.f.g.h.

12. ἢ] om. N.

πρεσβεύοντες C. πρεσβεύοντας e.

πρὸς διαγ.] προδιαγ. B.K.P.h.i.

14. ξυμφέροντα L.O.P.Q.

15. ἐς] om. K.N.

ἐμβῆναι g.

ἄνευ] ἔξω L.O.P.

16. αὖ] ἂν i.

βουλεύεσθαι, οὐδενὸς ὕστεροι γνώμῃ φανῆναι. δοκεῖν οὖν σφίσι καὶ νῦν ἄμεινον εἶναι τὴν ἑαυτῶν πόλιν τεῖχος ἔχειν, καὶ ἰδίᾳ τοῖς πολίταις καὶ ἐς τοὺς πάντας ξυμμάχους ὠφελιμώτερον ἔσεσθαι. οὐ γὰρ οἷόν τ᾽ εἶναι μὴ ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς ὁμοῖόν τι ἢ ἴσον ἐς τὸ κοινὸν βουλεύεσθαι. ἢ πάντας οὖν ἀτειχίστους ἔφη χρῆναι ξυμμαχεῖν, ἢ καὶ τάδε νομίζειν ὀρθῶς ἔχειν. * οἱ δὲ Λακεδαι- 92.
μόνιοι ἀκούσαντες ὀργὴν μὲν φανερὰν οὐκ ἐποιοῦντο τοῖς Ἀθηναίοις (οὐδὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ ἀλλὰ γνώμης παραινέσει δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο, ἅμα δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε διὰ τὴν ἐς τὸν Μῆδον προθυμίαν τὰ μάλιστα αὐτοῖς ἐτύγχανον,) τῆς μέντοι βουλήσεως ἁμαρτάνοντες ἀδήλως ἤχθοντο. οἵ τε πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ᾽ οἴκου ἀνεπικλήτως.

1. Βουλεύεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει. 2. Τεῖχος ἔχειν] κατὰ κοινοῦ τὸ ἔφασαν. 4. Οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι] ἐὰν μὴ ἔχωμεν, φασὶ, τεῖχος, ὡς οἱ ἄλλοι, μέλλομεν οὐδὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐν τοῖς πολέμοις. ἴσως γὰρ πολεμίων ἐλθόντων ἡμῖν μὲν δόξει μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ σπένδεσθαι, ὡς μὴ ἔχουσι τεῖχος, τοῖς δὲ ἄλλοις πολεμεῖν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται, τὸν μὴ ὄντα ἴσον τῶν ἄλλων θαρσῆσαι κατ᾽ ἐκείνους καὶ ὅμοιόν τι ἀποφήνασθαι. 6. Ἢ πάντας] ἵνα ἐπὶ πάντων σώζηται τὸ ἴσον. Ἀτειχίστους] ἀπὸ ἀτειχίστου πόλεως. 9. Κωλύμῃ] κωλύσει. ἰδία δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. 10. Δῆθεν] ὁ δῆθεν προσποίησιν μὲν ἔχει ἀληθείας, δύναμιν δὲ ψεύδους. Τῷ κοινῷ] ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. Ἐπρεσβεύσαντο] πρέσβεις ἔπεμψαν. 12. Μάλιστα] ὑπερβαλλόντως. 14. Ἀνεπικλήτως] ἀκατηγορήτως, μηδὲν ἐγκληθέντες.

1. ὕστερον A.B.C.I.K.c.h.i.
φανῆναι] δοῦναι K.
δοκεῖ L.O.P.
2. αὐτῶν vel αὑτῶν L.O.P.Q.
4. ἔσεσθαι f.
μὴ ἀντιπ. παρασκ. οὔσης d.
6. ξυμμαχεῖν] χεῖν g.
9. δὲ] om. L.
10. δὲ] om. K.
Προσφιλεῖς] e Thucydide laudat Pollux III. 63. Vid. ibi Jungerm. Utuntur eo sæpe etiam alii. Duk.
11. ἐς] πρὸς c.f.
μῆδον] δῆμον I.
τὰ sumpsi ab A.B.C.F.H.K. L.N.O.P.b.c.e.f.g.h.i.
12. ἁμαρτόντες γρ. Q.
14. Ἀνεπικλήτως] Agnoscit Pollux VIII. 68. et ex Xenoph. Κυρ. ἀνεπίκλητον. Josephus, ἀνεπίκλητόν σοι παρασχόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πίστιν. Ælian. III. Var. Hist. 15. ἐπίκλημα προσειλήφασι. Xenophontis Codd. ad oram habent ἀνεπίπληκτον, quomodo locutus olim Eupolis. vide et Hesychium. Cæterum οἵ τε π.—

93. *Qualis fuerit et ista et Piræei munitio, et quomodo facta.*

Τούτῳ τῷ τρόπῳ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. καὶ δήλη ἡ οἰκοδομία ἔτι καὶ νῦν ἐστὶν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο· οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται, καὶ οὐ ξυνειργασμένων ἔστιν ᾗ, ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστοί ποτε προσέφερον, πολλαί τε στῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατελέγησαν. μείζων γὰρ ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως, καὶ διὰ ταῦτο πάντα ὁμοίως κινοῦντες ἠπείγοντο. ἔπεισε δὲ καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ ὁ Θεμιστοκλῆς οἰκοδομεῖν (ὑπῆρκτο δ᾽ αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἧς κατ᾽ ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε), νομίζων τό τε χωρίον καλὸν εἶναι, λιμένας ἔχον τρεῖς αὐτοφυεῖς, καὶ αὐτοὺς ναυτικοὺς γεγενημένους μέγα προφέρειν ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν· τῆς γὰρ δὴ θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα ἐστὶ, καὶ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς ξυγκατεσκεύαζε. καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν

1. Τῷ τρόπῳ] τῇ μηχανῇ. 2. Οἰκοδομία] τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσιν· οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται. 4. Οὐ ξυνειργασμένων] οὐ ξυσθέντων καὶ ἰσωθέντων. Ἔστιν ᾗ] κατά τινας τόπους. 5. Ἀπὸ σημάτων] ἀπὸ βάσεων ἀνδριάντων. 6. Εἰργασμένοι] οἷον ἐγγεγλυμμένοι τύπους τινὰς καὶ πρόσωπα ἔχοντες, λελαξευμένοι. Ἐγκατελέγησαν] ἐγκατῳκοδομήθησαν. Ὅμηρος· Αἱμασιάς τε λέγων (Od. 18, 358.) Μείζων] τοῦ προτέρου δηλονότι μείζων. 8. Ὁμοίως] καὶ κοινὰ καὶ ἱερὰ δηλονότι. 9. Ὑπῆρκτο δ᾽ αὐτοῦ] ἀρξάμενος ἦν τοῦ ἔργου αὐτός. 10. Ἐκείνου] τοῦ Θεμιστοκλέους. Κατ᾽ ἐνιαυτὸν] κατά τινα ἐνιαυτὸν ἡγεμὼν ἐγένετο· πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν ἦρξε Θεμιστοκλῆς ἐνιαυτὸν ἕνα. 12. Αὐτοφυεῖς] ἤγουν οὐ χειροποιήτους. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 13. Προφέρειν] ἐπιδοῦναι. Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν] εἰς τὸ δυνατωτέρους γενέσθαι. δύναμιν, ἤγουν θαλασσίαν. 14. Ἀνθεκτέα ἐστί] πρῶτος εἶπε, φησὶν, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχεσθαι τῆς θαλάσσης. 15. Εὐθὺς ξυγκατεσκεύαζεν] εὐθὺς, φησὶν, ἅμα τῷ συμβουλεῦσαι, ἤρξατο θαλασσοκρατίαν κατασκευάζειν. 16. Τοῦ τείχους] τοῦ ἐν Πειραιεῖ.

ἀνεπικλήτως habentur apud Suidam in ἀνεπικλήτως. Wass. De loco Xenophontis vid. Jungerm. ad Pollucem. Verba Josephi apud Suidam sunt ex Archæolog. XVIII. 4. Duk.

1. οἱ] om. C.K.L.O.P.Q.d.e.

4. ἀλλ᾽ ὡς] ἄλλως C.
ἕκαστον C.Q.
6. ἐκκατελέγησαν K.
8. ἐκίνουν P.Q.
ἠπείγοντο] ὑπήγοντο e.
14. δὴ] om. Q.

ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν, ἀλλὰ ξυνῳκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι καὶ ἐν τομῇ ἐγγώνιοι, σιδήρῳ πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ μολύβδῳ δεδεμένοι. τὸ δὲ ὕψος ἥμισυ μάλιστα ἐτελέσθη οὗ διενοεῖτο. ἐβούλετο γὰρ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλὰς, ἀνθρώπων τε ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακὴν, τοὺς δ᾽ ἄλλους ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσεσθαι. ταῖς γὰρ ναυσὶ μάλιστα προσέκειτο, ἰδὼν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν· τόν τε Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἄνω πόλεως, καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρῄνει, ἢν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, καταβάντας

2. Ἀλλήλαις] ἢ ὑπαντῶσαι ἀλλήλαις, ἢ συνεζευγμέναι διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων. 3. Ξυνῳκοδομημένοι] συνδεδεμένοι. 4. Ἐν τομῇ] διὰ τῆς τομῆς. Ἐγγώνιοι] τετράπλευροι, τετράγωνοι. 6. Οὗ διενοεῖτο] οὗ τινὸς ὕψους διενοεῖτο εἶναι τὸ τεῖχος. Ἐβούλετο γὰρ] ὁ Θεμιστοκλῆς. 7. Ἀφιστάναι] ἀποτροπὴν ποιεῖν. ἀποπέμπειν. Ἐπιβολάς] ἐπιθέσεις. 8. Τῶν ἀχρειοτάτων] οἷον, γερόντων καὶ παίδων. 10. Προσέκειτο ἰδὼν] τὸν νοῦν προσεῖχε νοήσας. διὸ καὶ ναύμαχος ἐκαλεῖτο. 11. Τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον] ἐπιστάμενος, φησὶ, τοὺς Πέρσας ῥᾷον διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. Εὐπορωτέραν] πλέον δυναμένην. 13. Τῆς ἄνω πόλεως] εἶναι δηλονότι. 14. Καταβάντας ἐς αὐτὸν]

1. παρὰ g.

2. ἐπῆγον τοὺς λίθους K.Q.

χάληξ K.Q.h.i.

5. μολίβδῳ B.C.H.I.K.L.O.d. e.g.h.i.

Μολύβδῳ] Μολίβδῳ quidam scripti; et sic apud Aristot. et Dioscor. Mœris, Μόλυβδος Ἀττικῶς. μόλυβος Ἑλληνικῶς. Huds. μόλυβος Ἀττικῶς. at potius μόλιβος. nam illud Homeri et Poëtarum. μόλιβδος tamen passim apud LXX. et μόλιβος in quibusdam MSS. uti et Alex. Job. xix. 24. Ezek. xxii. 37. μολίβου et μολίβδου Alex. nunquam μολύβου aut μολύβδου. Jos. 1232. μολίβδις. Utroque modo Glossæ, Suidas, Hesych. In Clem. Alex. MSS. variant. 206. 12. puto μόλιβ. a recentioribus. Corrige obiter Oppianum in Halieut. IV. 302. . . . . . θαλλοὺς γὰρ ὁμοῦ δήσαντες ἐλαίης, Ὅττι μάλ᾽ εὐφυέας, μόλιβδον μέσσον ἐγκατέθηκαν. Ibi Pal. 1. μόλυβον recte. Wass. De structura murorum apud veteres Vid. Lips. III. Poliorcet. 5. Duk.

6. ἠβούλετο b.

7. ἐπιβουλὰς A.B.C.F.H.I.N. d.e.f.g.h.i.

10. Προσέκειτο] Suidas, Προσέκειτο, προσεῖχε. Θουκυδ. α΄. Duk.

14. γῆν om. e. τὴν γῆν b.

καταβάντες C.H.I.K.i.

ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν οὕτως ἐτειχίσθησαν καὶ τἆλλα κατεσκευάζοντο εὐθὺς μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν.

94\. Porro, duce Pausania, communi expeditione in Cyprum, et postmodo Byzantium facta, captoque hoc oppido,

* Παυσανίας δὲ ὁ Κλεομβρότου ἐκ Λακεδαίμονος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ εἴκοσι νεῶν ἀπὸ Πελοποννήσου· ξυνέπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναυσὶ καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων πλῆθος. καὶ ἐστράτευσαν ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατεστρέψαντο, καὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον Μήδων ἐχόντων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ.

95\. socii, imprimis Iones, Pausaniæ violentia læsi, Atheniensibus imperium deferunt; reus factus Pausanias domum arcessitur, sed

* ἤδη δὲ βιαίου ὄντος αὐτοῦ οἵ τε ἄλλοι Ἕλληνες ἤχθοντο, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Ἴωνες καὶ ὅσοι ἀπὸ βασιλέως νεωστὶ ἠλευθέρωντο· φοιτῶντές τε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἠξίουν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γενέσθαι κατὰ τὸ ξυγγενές, καὶ Παυσανίᾳ μὴ ἐπιτρέπειν ἤν που βιάζηται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους, καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοψόμενοι τἆλλά τε

τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. 2. Ἐτειχίσθησαν] τῷ τείχει περιεφυλάχθησαν. Τἆλλα] τὰ ἰδιωτικὰ καὶ οἱ ναοὶ δηλονότι. 3. Εὐθὺς] μετὰ τὸ τειχισθῆναι. Μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν] μετὰ τὰ κατὰ Μαρδόνιον. ταῦτα δὲ ἔδει εἰπεῖν μετὰ τὰ ἐν Μυκάλῃ. ἀλλὰ διὰ μέσου τὴν τειχοποιΐαν εἰπών, εἰκότως πάλιν ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ κατὰ Παυσανίαν. 8. Ἐς Κύπρον] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπὸ βασιλέα. Κατεστρέψαντο] κατεχάλασαν. 9. Ἐς Βυζάντιον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐστράτευσαν. Ἐξεπολιόρκησαν] πολιορκῆσαι τὸ μόνον πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους· ἐκπολιορκῆσαι τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. 10. Βιαίου ὄντος αὐτοῦ] τυραννικοῦ ὑπάρχοντος τοῦ Παυσανίου. 14. Κατὰ τὸ ξυγγενές] διὰ τὴν ξυγγένειαν. Ἐπιτρέπειν] ἄδειαν διδόναι. 16. Προσεῖχον τὴν γνώμην] πρὸς αὐτοὺς εἶχον τὴν γνώμην. Τἆλλα] τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας.

1\. ἀπάτας g. ἀνθίσταντα I.

4\. Παυσανίας] Confer Diodorum XI. 265. a. qui pro XX. navibus L. habet, et Nostrum I. 128. Plutarch. Cimon. 482. b. Wass.

10\. ἤδη] om. P.

δὲ] om. g. om. et Stephanus, novam periodum orsus ab illis ἐν τῇδε.

καὶ ante βιαίου omisi cum B. C.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.e.f.h.

13\. τοὺς ἄλλους ἀθηναίους B.g.h. γίγνεσθαι vel γίνεσθαι C.G.I.K. L.O.P.Q.d.e.i.

14\. Κατὰ τὸ ξυγγενὲς] Vid. Spanhem. Dissert. IX. de Usu et Præst. Numism. p. 582. Duk.

16\. τῇ γνώμῃ C.G.I.K.L.O. P.e.

καταστησόμενοι, ᾗ φαίνοιτο ἄριστα αὐτοῖς. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Παυσανίαν, ἀνακρινοῦντες ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο· καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀφικνουμένων, καὶ τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἢ στρατηγία. ξυνέβη τε αὐτῷ καλεῖσθαί τε ἅμα, καὶ τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνου ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθὼν δὲ ἐς Λακεδαίμονα τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ οὐχ ἥκιστα Μηδισμὸς, καὶ ἐδόκει σαφέστατον εἶναι. καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα, Δόρκιν δὲ καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ, στρατιὰν ἔχοντας οὐ πολλήν· οἷς οὐκέτι ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ αἰσθόμενοι ἀπῆλθον· καὶ ἄλλους οὐκέτι ὕστερον ἐξέπεμψαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, φοβούμενοι μὴ σφίσιν οἱ ἐξιόντες χείρους

absolvitur judicio.

1. Φαίνοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. 2. Μετεπέμποντο Παυσανίαν] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. 4. Ἀφικνουμένων] εἰς Λακεδαίμονα ἐρχομένων. 5. Ἢ στρατηγία] τὸ ἢ ἄλλοι σύνδεσμον, ἕτεροι δὲ ἄρθρον εἶπον. 6. Καλεῖσθαι] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. 7. Παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι] πρὸς Ἀθηναίους μετελθεῖν, μετατεθῆναι. Πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου] οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι ὑπήκουον τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Εὐθύνθη] εὐθύνας δέδωκε καὶ κατεδικάσθη καὶ κατεγνώσθη. Τὰ δὲ μέγιστα] τὰ κοινὰ, ὅ ἐστι δημόσια. 11. Μηδισμός] τὰ τῶν Μήδων φρονῆσαι. Σαφέστατον] τοῦτο ὡς παρὰ τοῦ Θουκυδίδου εἴρηται. οὐ γὰρ λέγει τοῖς Λακεδαιμονίοις σαφέστατον εἶναι· ἢ γὰρ ἂν ἐτιμωρήσαντο αὐτόν, ὃ καὶ πεποιήκασιν ὕστερον μετὰ τὸν ἔλεγχον. 12. Οὐκέτι ἐκπέμπουσι] Λακεδαιμονίοις πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐδόκει τὸ ἔγκλημα σαφὲς εἶναι· μετὰ δὲ τὴν οὐκ ὀρθὴν ἐξέτασιν ἔδοξε μὲν ἀπολελύσθαι, οὐ μὴν παντάπασιν ἀπήλλακτο τῆς ὑπονοίας. διὸ οὐδὲ ἐξεπέμφθη παρ' αὐτῶν ἔτι. Δόρκιν] ὄνομα κύριον. 14. Ἐφίεσαν] παρεχώρουν τοῖς περὶ τὸν Δόρκιν. Τὴν ἡγεμονίαν] ἡγεμονεύειν. 15. Ἀπῆλθον] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. 16. Μὴ σφίσιν] μὴ μηδίσωσι, καὶ χείρους τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν

1. καταστησάμενοι B.C.F.H.I. b.c.g.
7. ἄχθει L.O.Q.
14. ἀφίεσαν H.L.O.
τὴν] om. C.K.d.e.i.
15. ἐπῆλθον e.
ἔπεμψαν K.L.O.Q.
16. οἱ] om. K.i.

γίγνωνται, ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παυσανίᾳ ἐνεῖδον, ἀπαλλαξείοντές δὲ καὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, καὶ τοὺς Ἀθηναίους νομίζοντες ἱκανοὺς ἐξηγεῖσθαι καὶ σφίσιν ἐν τῷ τότε παρόντι ἐπιτηδείους.

96. *Athenienses autem tributorum et navium, quas singuli socii præbebant, rationem constituunt, item quæstores, et ærarium in Delo collocant.*

* παραλαβόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἑκόντων τῶν ξυμμάχων διὰ τὸ Παυσανίου μῖσος, ἔταξαν ἅς τε ἔδει παρέχειν τῶν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον, καὶ ἃς ναῦς· πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνασθαι ὧν ἔπαθον, δῃοῦντας τὴν βασιλέως χώραν. καὶ ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχὴ, οἳ ἐδέχοντο τὸν φόρον· οὕτω γὰρ ὠνομάσθη τῶν χρημάτων ἡ φορά. ἦν δ' ὁ πρῶτος φόρος ταχθεὶς τετρακόσια τάλαντα καὶ ἑξήκοντα. ταμιεῖόν τε

γένωνται. 1. Ἀπαλλαξείοντες] ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες, τουτέστιν ἐπιθυμοῦντες ἀπαλλαγῆναι. 3. Ἐξηγεῖσθαι] ἡγεμόνας εἶναι. Ἐν τῷ τότε παρόντι] ἐν τῷ ἐνισταμένῳ χρόνῳ. 7. Πρὸς τὸν βάρβαρον] κατὰ τοῦ βαρβάρου. Πρόσχημα] πρόφασις. 8. Ὧν ἔπαθον] λείπει ἡ ὑπέρ, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ὧν. 9. Ἑλληνοταμίαι] οἱ δεχόμενοι τοὺς φόρους συναγομένους ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ φυλάσσοντες αὐτοὺς, ἐκαλοῦντο Ἑλληνοταμίαι. 11. Ἡ φόρα] ἡ δόσις. Φόρος ταχθεὶς] φόρος ὠνομάσθη καὶ ἐτάχθη ὑπὸ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου ὁ πρῶτος. 12. Ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν] ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἀθη-

1. ὥσπερ O.
ἐν] om. A.
εἶδον N.

Ἀπαλλαξείοντες—πολέμου] Th. Mag. Wass. In ἀπήλλαξεν. Et Suidas in ἀπαλλάξειεν. Duk.

5. ἑκόντων τῶν ξ.] om. L.P.Q.

Ἑκόντων τῶν ξυμμ.] Herodotus VII. 144. ἅμα Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι. Wass. Habet etiam Suidas in Ἑλληνοταμίαι. Duk.

8. ἀμύνασθαι A.B.F.G.N.O.d. g.h.i. vulgo ἀμύνεσθαι.
τὴν τοῦ βασιλέως C.I.e.

9. Ἑλληνοταμίαι] Vid. Suidam, Schol. et Thucyd. perperam exscribentem in Ἑλληνοταμίαι, et Harpocr. ead. voc. Confer Plutarch. Aristide 333. πεντακοσίων καὶ ἑξήκοντα male Diodor. Vid. Nepotem in Aristide. Wass. De Ἑλληνοταμίαις habet etiam Andocides Orat. III. in fin. et Pollux VIII. 114. ubi vid. Jungerman. Suidas in Ἑλληνοταμίαι hunc locum Thucydidis descripsit a παραλαβόντες usque ad ἀρχὴ, omissis tantum verbis τούτῳ τῷ τρόπῳ· sed perperam apud eum est, κατέστη τοῖς Ἀθηναίοις πρώτη ἀρχή. Ceterum, quia φόρου nomen grave et odiosum erat Græcis, pro eo deinde cœpit dici σύνταξις. Harpocrat. in σύνταξις, et Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 166. Duk.

12. καὶ ταμιεῖον g. ταμειων K.b.
δὲ] K.

Ταμεῖον quidem non raro pro ærario publico legitur in prosæ

Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ αἱ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο. * ἡγούμενοι δὲ αὐτονόμων τὸ πρῶτον τῶν ξυμμάχων καὶ ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευόντων, τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου καὶ τοῦ Μηδικοῦ, ἃ ἐγένετο πρός τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς καὶ πρὸς τοὺς σφετέρους ξυμμάχους νεωτερίζοντας καὶ Πελοποννησίων τοὺς ἀεὶ προστυγχάνοντας ἐν ἑκάστῳ. ἔγραψα

97—99. Cum ea, quæ inter hoc et Persicum bellum ab Atheniensibus gesta sunt, ab aliis auctoribus aut plane omissa, aut minus accurate tractata sint, Thucydides singula breviter recenset, causasque exponit, quare socii ab A-

ναῖοι εἰς ἴδιον κέρδος ἔχειν. 1. Δῆλος] νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Ξύνοδοι] συνελεύσεις. 2. Αὐτονόμων τὸ πρῶτον] ὕστερον γὰρ ὡς δούλων ἦρχον. Ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων] πάντες γὰρ κοινῶς συνηθροίζοντο ἐν ταῖς βουλαῖς. 3. Τοσάδε ἐπῆλθον] τοσαῦτα διεπράξαντο ὅσα κατιὼν ἐρεῖ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ. Καὶ διαχειρίσει] διοικήσει. 4. Μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου] ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 5. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 6. Νεωτερίζοντας] ἀφισταμένους. 7. Προστυγχάνοντας] ἐμποδίζοντας. Ἐν ἑκάστῳ] πολέμῳ ἢ χωρίῳ ἢ χρόνῳ. Ἔγραψα] οὐχ ὅτι ἤδη ἔγραψεν, ἀλλ' ὅτι ὅμως γέγραπται, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. Ἔγραψα] μέχρι τούτου ἡ παρεκβολὴ τῆς διηγήσεως τῶν προϋπαρ-

Scriptoribus, ut Plutarch. Quæst. Rom. 41. et 42. Dion. Lib. LV. p. 565. Herodian. I. 6. et VII. 4. Sed hæc et alia hujusmodi loca suspecta esse possunt propter varietatem scripturæ in quibusdam. Ita, quod in Dion. Halic. p. 551. in Vulgatis est ταμείου, MS. Vat. habet ταμιείου. Et in Excerptis ejusd. p. 747. Pacii Codex ταμιεῖον pro ταμεῖον. In Plut. quoque quod l. d. est ταμεῖον, rursum in Publicolæ vita in Stephani Ed. et his, quæ post eam prodierunt, est ταμιεῖον. Ταμεῖον pro *cella penuaria* est in Theophr. Char. C. IV. et Menandro ap. Harpocr. v. Κτησίου Διὸς, qui locus fortassis non eget emendatione. Nam ibi sermo est de cella promtuaria. Et sic Gloss. Ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, *cellarium, cella*, et, Ταμιεῖον, τὸ δημόσιον, *Fiscus, ærarium*. Diodor. Sic. XI. 266. de hoc communi ærario Græcorum et conventibus in Delo, Εὐθὺς οὖν ὁ μὲν Ἀριστείδης συνεβούλευσε τοῖς συμμάχοις ἅπασι, κοινὴν ἄγουσι σύνοδον ἀποδεῖξαι τὴν Δῆλον κοινὸν ταμιεῖον. Videndum etiam, an huc pertineant verba Etymol. M. Σύνοδος, ἡ ἐκ πολλῶν συναγωγὴ ἐπί τινι· ὡς Θουκυδίδης, ἀεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἠγέροντο. Duk.

1. δῆλον I.

καὶ αἱ ξ.] A.B.F.H.L.N.O.c. f.g.h. καὶ οἱ ξ. Q. vulgo omittunt articulum.

4. διαχειρήσει A.B.I.N.O.f.g. h.i. διαχρήσει G.

Διαχειρίσει] Thom. Mag. ἐν πολέμῳ τε καὶ διαχειρήσει πραγμάτων. Wass. Est apud Thom. in διαχρῶμαι. Sed non est habenda illius ratio. Nec dubito, quin in Poll. v. 156. pro διαχείρησις sit legendum διαχείρισις. Nam a διαχειρίζω, unde ibi nomen deductum refert, non potest esse διαχείρησις. Duk.

τοῦ] om. Q.

theniensibus oppressi sint, et potuerint opprimi. Primum Eïam captam, deinde Scyrus, et Carystus, et Naxus, quæ a societate defecerat.

δὲ αὐτὰ καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην διὰ τόδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, καὶ ἢ τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ξυνετίθεσαν ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικά· τούτων δὲ ὅσπερ καὶ ἥψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ Ἑλλάνικος, βραχέως τε καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἵῳ τρόπῳ κατέστη.

98. * Πρῶτον μὲν Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι Μήδων ἐχόντων πολιορκίᾳ εἷλον καὶ ἠνδραπόδισαν, Κίμωνος τοῦ Μιλτιάξαντων.

1. Τὴν ἐκβολὴν] τὴν ἐκτροπήν. (τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν.) 2. Τοῖς πρὸ ἐμοῦ] ἱστοροῦσι. Τὸ χωρίον] τῆς ἱστορίας δηλονότι, ἤτοι τῆς πεντηκονταετίας, ἐλάθη παρ' ἐκείνοις. 3. Τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ] τὰ Τρωϊκὰ φησὶ καὶ Ἀμαζονικὰ καὶ Θρᾳκικά. Ξυνετίθεσαν] συνέγραψαν. 7. Κατέστη] ἐγένετο. 8. Ἠιόνα] ὅτι δύο Ἠϊόνες εἰσὶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ· ἀλλ' ἡ μὲν λιμὴν τῆς Ἀμφιπόλεως ἐστὶ, περὶ ἧς νῦν λέγει, ἡ δὲ ἄλλη πόλις. Λυκόφρων· Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία (417). Στρυμόνι] Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης.

1. ἐσβολὴν K.

Ἐκβολὴν] Cicer. VII. ad Attic. 1. Sed hæc fuerit, ut ait Thucydides, ἐκβολὴ λόγου non inutilis. Wass. Add. Thom. Mag. h. v. Duk.

2. Ἐκλιπὲς] Scribendum potius ἐλλιπὲς, utitur autem hoc vocabulo et alibi. Steph. Descripsit hunc locum Dionys. Halicarn. p. 141. ab ἔγραψα usque ad κατέστη, ubi etiam est ἐκλιπές. Wass. Dionysium de ἐλλιπὲς, quod præfert Stephanus, non cogitasse apparet ex his illius verbis, αὐτὸς γὰρ ὡς ἘΚΛΕΙΦΘΈΝΤΑ τὸν τόπον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἄξιον ἱστορίας ὑπείληφεν, αὐταῖς λέξεσιν οὕτω γράφων. Duk.

τὸ χωρίον τοῦτο ἦν Dionys. p. 836. τοῦτο τὸ χωρίον K. τοῦτο ἦν χωρίον I.

3. ξυνετέθησαν B.e.g.h.

4. ὥσπερ L. ὅνπερ Dionys.

9. Ἠϊόνα] Ita MSS. Stephanum, Scholiasten, et Eustathium reprehendit Holsten. et unam hujusce nominis urbem tantum agnoscit. In Olymp. LXXVII. 3. Diodor. p. 272. d. Xenoph. 442. Thucyd. IV. 7. 50. 102. 104. Voss. ad Scylacem p. 37. Pausan. 614. Plutarch. Vit. 482. Herodot. VII. 25. et 113. Polyæn. VII. 24. Pyrrhi Ligorii numus cum urna et urceo apud Harduin. 572. ΗΙΟΝΕΩΝ. Cantacuzeno Ἀνακτορόπολις. Wass. Ad ea, quæ contra Stephanum, Scholiasten Thucyd. et Eustathium disputat Holstenius, add. Berkel. ad Steph. in Ἠϊών. Duk.

στρυμμόνι Q.g.h.i.

δου στρατηγοῦντος. ἔπειτα Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νη-

1. Σκῦρον] μίαν τῶν Κυκλάδων.

1. σκῦρον B. vulgo σκύρον.

Σκῦρον] Κλῆσιν ἔχει διὰ τὸ σκληρὸν, καὶ οἷον σκυρῶδες, ἤτοι λιθῶδες. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη, inquit Eustathius. Eadem fere Hesychius, et Schol. Pindari Pyth. V. 124. σκυρωτὴ ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτος. Ibi MS. Emman. Οἰχνέοντες pro Ἰχνέοντες. Confer Etymologum in Ἀργεννοῦσαι, et Suidam v. Ἀρχὴ Κυρ. Scopulosam recte vocat Statius. Vid. et Aristotelem Hist. Anim. I. 9. p. 277. Insula ab antiquitate, et lapide Scyrio perinde memorabilis est. Eam enim in belli societatem adsumsit Minos. v. Ovid. M. VII. 464. Rex ejus Lycomedes ante bellum Trojanum satis opinor notus, ob Achillis adfinitatem. Consule Statium et Apollodorum III. 12, 8. Pelasgi olim et Cares habuerunt, ut ex Nicolao apud Steph. constat. Postea Dolopes prædones tenuere; sed hanc gentem expulit Cimon, cujus acta et expeditionem tradunt Diodorus, Plutarchus, Pausanias. Hinc Dicæarcho Πελασγία Σκῦρος. Thessaliæ adtributam scribere videtur Catullus in Epithalam. Pel. et Thet. Domum tota frequentat Thessalia. —Deseritur Scyros. Chalcidenses item possedisse ex numis ibi effossis cum hac inscriptione ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ, de quibus adi Tournefort I. 35. Idem tradit M. Heracleota. Demosthenis tempore Athenienses obtinuere, ut ex ejus in Callippum oratione et Strabone postea satis constat. In Philippi potestatem venisse credo circa Olymp. CX. Dein Bello Macedonico Ol. CXLVII. Atheniensibus restitutam a Romanis prodidit Valerius Antias. Neronem juvenem ibi hæsisse nos certiores facit Diodorus Sardianus in Epig. 6. Αἰγιβότου Σκύροιο, &c. Quod ad vocem αἰγιβότου spectat, notandum est Scyrum abundasse optimæ notæ capris. Ita Strabo, Ælianus de Animal. III. 33. aliique, sed nec iis hodie destitui affirmant nupera itinerantium scripta. Vide Parœmiographos in Capra Scyria, et Scyrius principatus. Auctor Sibyllinorum: Τλῆμον Ἀντιόχεια, σὲ δὲ πόλιν οὐκ ἔτ' ἐροῦσιν, Εἵνεκεν ἀφροσύνης Ἰταλοῖς ὑπὸ δούρασι πίπτεις. Καὶ ΣΚΥΡΟΣ ΤΟΤΕ λοιμὸς ἕλοι, καὶ φύλοπις αἰνή· et paulo post: Καὶ τότε γιγνώσκειν θεὸν οὐκέτι πρηὺν ἐόντα, Ἀλλὰ χόλῳ κραίνοντα, καὶ ἐξολέκοντα γενεὰν Ἀνθρώπων μάλα πᾶσιν. Si ulla hic connexio, nec Sibyllina plane folia sint hi versus, respexisse putem ad annum Christi CXCIV. quo Nigrum Consulem ad imperium evexerunt Antiochenses. Illico enim stultitiæ suæ pœnas gravissimas Severo dederunt, in decretorio illo ad Issum prælio. Herodiani III. 4. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν διαγωνισαμένων, πολλοῦ τε ἐργασθέντος φόνου, ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥέοντα αἵματος πλεῖον ἢ ὕδατος κατάγειν εἰς θάλασσαν, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται. At Niger Antiochiam pervenit, καταλαβὼν δὲ φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον εἴ τις ΚΑΤΑΛΕΛΕΙΠΤΟ, οἰμωγήν τε καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει, παῖδάς τε καὶ ἀδελφοὺς θρηνούντων, γενόμενος ἐν ἀπογνώσει καὶ αὐτὸς ἀποδιδράσκει, &c. Ὁ δὲ Σεβῆρος καθελὼν τὸν Νίγρον, τοὺς μὲν

σον, ἣν ᾤκουν Δόλοπες, ἠνδραπόδισαν, καὶ ᾤκισαν αὐτοί. πρὸς δὲ Καρυστίους αὐτοῖς ἄνευ τῶν ἄλλων Εὐβοέων πόλεμος ἐγένετο, καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ᾽ ὁμολογίαν. Ναξίοις δὲ ἀποστᾶσι μετὰ ταῦτα ἐπολέμησαν, καὶ πολιορκίᾳ παρεστήσαντο, πρώτη τε αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων
99. ὡς ἑκάστῃ ξυνέβη. * αἰτίαι δὲ ἄλλαι τε ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, καὶ μέγισται αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἔκδειαι, καὶ λειποστράτιον εἴ τῳ ἐγένετο· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκρι-

1. Ὤκισαν] ἀποίκους ἀποστείλαντες δηλονότι. 2. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Πόλεμος ἐγένετο] μόνοι γὰρ τῶν Εὐβοέων οὐχ ὑπήκουον Ἀθηναίων, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρὸς μόνους αὐτοὺς ἐπολέμησαν. 3. Καθ᾽ ὁμολογίαν] ὁμολογεῖν ἐστὶ τὸ συμφωνεῖν. 4. Ἐπολέμησαν] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 5. Παρεστήσαντο] ἐδούλωσαν. 6. Παρὰ τὸ καθεστηκὸς] παρὰ τὸ νόμιμον καὶ πρέπον· ἐλεύθεροι γὰρ ἦσαν οἱ Ἕλληνες τότε. 7. Ἑκάστῃ ξυνέβη] ἀπὸ κοινοῦ, ἐδουλώθη. 8. Ἔκδειαι] ἔκδειαι ἑκούσιον, ἔνδειαι ἀκούσιον. Ἄλλως, ἔκδειαι, οὐκ ἔνδειαι· τουτέστιν ἀπολείψεις, ἀτέλειαι. 9. Λειποστράτιον] τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι.

ΦΙΛΟΥΣ αὐτοῦ καὶ εἴ τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι᾽ ἀνάγκης προσέθεντο αὐτῷ, πάντας ΑΦΕΙΔΩΣ ἐκόλασε. Pro γενεὰν in Sibyll. legerim γενέθλην. Reliquam Scyri Historiam contexuit Du Cangius Hist. Constant. Wass.

1. ἠνδραποδίσαντο G.

ᾤκησαν F.H.Q.

Ὤικισαν] Non dubito, quin ᾤκησαν, non ᾤκισαν scribendum sit. Steph. Nihil mutandum videtur. Diodor. Sicul. XI. 272. Σκύρον δὲ, Πελασγῶν ἐνοικούντων καὶ Δολόπων, ἐξεπολιόρκησε· καὶ κτίστην Ἀθηναῖον καταστήσας, κατεκληρούχησε τὴν χώραν. Corn. Nep. Cim. II. *Scyrum—vacuefecit; sessores veteres urbe insulaque ejecit:* agros civibus divisit. Hoc est, quod Thucydides dicit, Σκύρον ᾤκισαν Athenienses, duce Cimone. Duk.

2. post δὲ omisi καὶ cum A.B. C.F.H.K.L.N.O.b.c.d.e.f.g.h.i. καρυστίοις Q.

4. μετὰ] καὶ μετὰ G.

6. καθεστηκὸς] εἰκὸς e.

δὲ] δὴ O.

7. ὡς] ὧν O.

8. ἔνδειαι G.K.L.O.d.i.

Ἔκδειαι] Altera interpretatio Scholiastæ, ἀπολείψεις, ἀτέλειαι huic loco convenit. Ἔνδεια, *inopia, penuria*, hic locum non habet. Ἔκδεια autem est, quum quis non totum solvit, quam reliquationem vocant. Vid. Suid. in ἔκδεια, Vales. ad Harpocrat. h. v. et Salmas. de Mod. Usur. p. 713. Cur. Steph. et Port. verterint *ejurationes tributorum et navium*, non intelligo. Valla sequutus est alteram scripturam: nam vertit *tributorum penuria naviumque*. De λειποστρατίῳ Poll. VIII. 40. Herodoto V. 27. est λειποστρατία. Vid. Thom. Mag. in λειποτάξιον. Duk.

9. τῳ] τι L.O.P.Q.

βῶς ἔπρασσον καὶ λυπηροὶ ἦσαν, οὐκ εἰωθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. ἦσαν δέ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες, καὶ οὔτε ξυνεστράτευον ἀπὸ τοῦ ἴσου, ῥᾴδιόν τε προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τοὺς ἀφισταμένους. ὧν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ξύμμαχοι· διὰ γὰρ τὴν ἀπόκνησιν ταύτην τῶν στρατειῶν οἱ πλείους αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὦσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν, καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ηὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης ἣν ἐκεῖνοι ξυμφέροιεν, αὐτοὶ δὲ, ὁπότε ἀποσταῖεν, ἀπαράσκευοι καὶ ἄπειροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο.

100. Duplex pugna apud Eurymedontem (470 a Chr.); bellum cum Thasiis,

* Ἐγένετο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ἐν Παμφυλίᾳ πεζομαχία καὶ ναυμαχία Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Μήδους, καὶ ἐνίκων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀμφότερα Ἀθηναῖοι Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, καὶ εἷλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς

Ἀκριβῶς ἔπρασσον] ἀπῄτουν ἀνενδότως. 1. Οὐκ εἰωθόσιν] τοῖς Ἕλλησιν. 3. Οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Παυσανίαν, ἀλλ' ὡς ἄρχοντες δουλικῶς ἐχρῶντο τοῖς συμμάχοις. τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ, ἀντὶ τοῦ ἱλαρότητι. 5. Προσάγεσθαι] δουλοῦν. 6. Τὴν ἀπόκνησιν] τὴν ἀναβολήν. τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διὰ τὸν ὄκνον τοῦ στρατεύεσθαι. 7. Ἀπ' οἴκου ὦσιν] ἀποδημήσωσι τῆς πατρίδος. 8. Τὸ ἱκνούμενον] τὸ ἀρκοῦν εἰς περιποίησιν τῶν νεῶν. Ἄλλως. τὸ φθάνον, τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῳ τιμήματι τῆς νεὼς καταβάλλειν. 10. Αὐτοὶ δὲ] ἤγουν οἱ σύμμαχοι. 11 Ἀπαράσκευοι] ἀδύνατοι. Καθίσταντο] ἐγένοντο. 16. Ἀμφότερα] πεζομαχίαν καὶ ναυμαχίαν.

2. προσαγαγόντες A.B.F.G.H. K.c.d.f.g.h.i.
3. ἐν] om. L.O.P.
5. δὲ ἦν αὐτοῖς προσάγεσθαι c.
6. οἱ] om. B.
ταύτην] om. g.
7. ἄποικοι G.
8. τὸ] om. b.
11. ἄπειροι A.B.C.F.G.H.c.f. g.h. ceteri ἄποροι.
13. Ἐγένετο—διακοσίας] Dion. Halic. p. 142. Wass.
ἐπ'] ὑπ' Q.
Εὐρυμέδοντι] Locum memorat et res gestas Harpocration. retulit ad annum IV. Artaxerxis Euseb. Ol. LXXIX. 4. Wass.
14. καὶ ναυμαχία] om. e.

πάσας ἐς τὰς διακοσίας. χρόνῳ τε ὕστερον ξυνέβη Θασίους αὐτῶν ἀποστῆναι, διενεχθέντας περὶ τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ ἐμπορίων καὶ τοῦ μετάλλου, ἃ ἐνέμοντο. καὶ ναυσὶ μὲν ἐπὶ Θάσον πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν καὶ ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν· ἐπὶ δὲ Στρυμόνα πέμψαντες μυρίους οἰκήτορας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὡς οἰκιοῦντες τὰς τότε

1. Θασίους] Θάσος νῆσος ἄντικρυς τῆς Θρᾴκης· ἀντιπέρας τῆς νήσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. 2. Διενεχθέντας] διαφορὰν σχόντας. Περὶ τῶν] ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι παραχωρῆσαι τῶν ἐμπορίων καὶ τῶν μετάλλων, καὶ οὐκ ἠβούλοντο. Ἀντιπέρας] παροξυτόνως. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως, σύνθετον. 3. Ἃ ἐνέμοντο] σημείωσαι περὶ τῶν μετάλλων, ὅτι καὶ Θουκυδίδης ἐν Θάσῳ ταῦτα γιγνώσκει, πλὴν ὅτι ἐν τῇ ἀντιπέρας λέγει. ταῦτα οἱ Θάσιοι ἐνέμοντο. 5. Ἀπέβησαν] ναυτικῷ δηλονότι στρατῷ. Ἐπὶ δὲ Στρυμόνα] ποταμὸς Ἀμφιπόλεως. λέγει δὲ νῦν αὐτὴν τὴν πόλιν. 7. Ὡς οἰκειοῦντες] οἰκειούμενοι, ἰδιοποιοῦντες.

1. ἐς τὰς διακοσίας] A.B.C.g. h. vulgo omittunt articulum.

Χρόνῳ δὲ ὕστ.] Diodorus non convenit cum Thucydide de tempore hujus Thasiorum defectionis, quam Thucydides ponit antequam Sparta terræ-motibus concuteretur, Diodorus autem post terræ-motum. Palmerius Exercitat. p. 109. Huds.

τε A.B.F.G.H.N.f.g. ceteri δὲ.

θασσίους g.

Θασίους] Vid. Syncellum 4064. Aristot. Hist. An. 136. Motrayii Numus Tab. XXIX. ΘΑΣΙΟΝ. Ita scribunt Herodot. Strabo, Archestratus Γαστερονομίᾳ, Hegemon Thasius, qui Cratini tempore floruit, Scylax, Hippocr. Pausan. Apollodor. M. Heracleota, Diodor. Polyænus, Aristophanes, Pl. Galenus Tom. II. 358. Plutarchus Bruto, Dionys. Perieg. Schol. Homeri Od. κ΄. 235. Chron. Paschale, Clemens Alex. Zenobius apud Suidam, Hesychius Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος, sed ibi legendum γένος Ἀγ. pars est Epig. Simonidis, vid. Pausan. Phocic. cap. XXVII. Ex Latinis Virg. Statius, Varro, Cloatius Verus apud Macrob. Mela, Nepos, geminant Xenophon Hist. Gr. I. 432. Ptolemæus: at uterque insulam intelligit. Urbem Xenophon alibi Θάσον vocat. Livii exemplaria, et Excerpta Polybii variant. Plinius IV. 12. 23. Thassus, opinor male. De Urbis excidio sub Lysandro consule Diodorum XIII. p. 388. Wass.

2. τῶν ἐν] om P.

ἐν τῇ] om. C.I.K.d.e.i.

ἀντιπέραν I.

3. θράκης I.d.i.

4. θάσου P.Q.g. θᾶσον A. Dionysius Periegeta v. 523. ὠγυγίη τε θάσος Δημήτερος ἀκτή.

5. στρυμμόνα L.g.h.i.

7. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] om. f.

οἰκιοῦντες A.B.C.H.K.L.O.Q. g. ceteri οἰκειοῦντες.

καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς νῦν δὲ Ἀμφίπολιν, τῶν μὲν Ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ ἐκράτησαν ἃς εἶχον Ἠδωνοὶ, προελθόντες δὲ τῆς Θρᾴκης ἐς μεσόγειαν διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ τῇ Ἠδωνικῇ ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν ξυμπάντων, οἷς πολέμιον ἦν τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοὶ κτιζόμενον. * Θάσιοι δὲ νικηθέντες μάχαις καὶ πολιορκούμενοι Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπαμῦναι ἐκέλευον ἐσβαλόντας ἐς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ ὑπέσχοντο μὲν κρύφα τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἔμελλον, διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμοῦ, ἐν

101. quibus cum auxilium clam promisissent Lacedæmonii, et terræ motu et seditione Helotum impediuntur.

1. Ἀμφίπολιν] Ἀμφίπολις εἴρηται διὰ τὸ περιῤῥέεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. 5. Θάσιοι δὲ νικηθέντες] πάλιν τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἀκολουθῶν μετέβη ἐπὶ τοὺς Θασίους, μεταξὺ τάξας τὰ τῆς Ἀμφιπόλεως. 7. Ἐπαμύνειν] τέως γὰρ

1. Καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς] Appellationis originem indicat Hyginus, Fab. LIX. cum ait, novies Phyllidem eo die, quo Demophoontis reditum præstolabatur, littus versus cucurrisse: indicatque id Coluthus lib. de raptu Helenæ. Vide Meursium de Regn. Athen. l. 3. c. 7. Huds. Errorem Stephani, qui in Ἀμφίπολις etiam Μυρίκην et Ἠϊόνα dictam scribit, redarguunt ibi Interpretes, et Voss. ad Scylac. p. 64. Ed. Gron. Duk.

2. προελθόντας d.h.i. προσελθόντες L.O.P.

3. διέφθειραν C.

δραβίσκῳ C.f. δραμήσκῳ B.G. δραμίσκῳ g.h.

Δραβήσκῳ] Stephanus Δραβήσκος. Geogr. MS. Vatic. Δράβησκος, teste Holstenio. Vid. Appianum B. Civil. IV. 650. Strabonis Epit. lib. VII. in fin. male Δραβίσκος. Latini scriptores, haud memorant. Vid. Nostrum IV. 102. Campi cujusdam nomen esse videtur. Wass. Apud Appian. quoque l. d. Δραβίσκος. Stephano χωρίον, id est, locus, vel campus, non oppidum, ut Cellar. II. Geogr. 13. qui hoc etiam non obscure ex Thucydidis verbis conjici putat. Si hoc conjicere voluit ex his διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ, non firma est illius conjectura. Nam ἐν nominibus urbium additum sæpe notat τὴν περίχωρον. Steph. Ἰσσὸς—ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησε. Lucian. de Conscrib. Histor. p. 621. τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνομένας σφαγάς. Vid. Perizon. ad Ælian. II. V. H. 25. Straboni in Epit. l. d. est πόλις, et MS. Vatic. apud Holsten. ad Steph. Δράβησκος Ἠδωνῶν πόλις ἐν Θρᾴκῃ. Idem colligi potest ex Appiano de situ Philipporum: ἐκ δὲ τῆς δύσεως πεδίον μέχρι Μυρκίνου τε καὶ Δραβίσκου. Add. infr. ad cap. 113. Duk.

4. ἰδωνικῇ L.

6. μάχῃ C.K.L.O.P.Q.d.e.i.

7. ἐπαμῦναι A.F.L. ἐπαμύναι B.H.K.c.g.h.i. vulgo ἐπαμύνειν.

9. ἔμελλον] ἐκέλευον e.

ᾧ καὶ οἱ Εἵλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν περιοίκων Θουριᾶταί τε καὶ Αἰθεεῖς ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν. πλεῖστοι δὲ τῶν Εἱλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων τότε δουλωθέντων ἀπόγονοι· ᾗ καὶ Μεσσήνιοι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐν Ἰθώμῃ πόλεμος καθειστήκει Λακεδαιμονίοις· Θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι ὡμολόγησαν Ἀθηναίοις, τεῖχός τε καθελόντες καὶ ναῦς παραδόντες, χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν, τήν τε ἤπειρον καὶ τὸ μέταλλον ἀφέντες.

102. Quo quidem in bello, cum Ithomen expugnare non

* Λακεδαιμόνιοι δέ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμῃ ἐμηκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους καὶ Ἀθηναίους· οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρα-

φίλοι ἦσαν. 1. Οἱ Εἵλωτες] Ἕλος πόλις τῆς Λακωνικῆς, ἧς οἱ πολῖται ἐκαλοῦντο Εἵλωτες. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν Εἵλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. 4. Ἧ] τὸ ᾗ ἀντὶ τοῦ καθὸ, διό. 5. Ἐν Ἰθώμῃ] ἡ Ἰθώμη τῆς Μεσσηνιακῆς μοίρας ἦν. ἁλούσης οὖν τῆς Μεσσήνης, ὅσοι τῶν πέριξ ἀπέστησαν, ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν, ὡς ἐχθρὰν οὖσαν Λακεδαιμονίων. 8. Ὅσα ἔδει] ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. 10. Λακεδαιμόνιοι δὲ] ἀρχὴ τῆς διαφορᾶς τῶν Λακεδαιμονίων

1. παροίκων C.I.K.L.O.P.Q.c. d.e.i.

2. ἐθεεῖς I. αἰθνεεῖς A.B. αἰθιεῖς K. αἰθαιεῖς Tusanus.

Αἰθεεῖς] Non ita Gentile ab Αἰθαία secundum Stephanum Byzant. formari debet, neque ita apud Thucydidem legisse videtur. Quis autem veram servaverit lectionem tute ipse judicabis. Huds. Αἰθεεῖς] Situm hujus populi ignorat Cellar. p. 767. urbs Αἰθαία Stephano, qui Philochorum exscribit. Apud eum Αἰθαία, et inde gentile Αἰθαιεύς. Suidas Αἴθες, ἐθνικόν. Antiqui omnes, quam Græci quam Latini, hac in re plane silent. De secessione vid. Pausan. Mess. IX. Gr. mox δὲ καὶ τῶν Εἱλ. sed præcedit. Wass.

ἐς] ἐπ' K.L.O.Q.d.e.

δὲ καὶ τῶν K.

3. μεσηνίων F.H.K.L.N.O.d.e. g. Sic μεσήνιοι 2, 9. H.L.O.g.; 2, 25. B.L.O.Q.g.; 7, 57. D. μεσηνίων H.K.L.O.d.i.; 2, 102. C.L.O.P.Q.e.; 3, 75. L.O.d.e.; 3, 88. L.O.P.d.e.: μεσηνίους 3, 81. E.K.L.O.P.d.: μεσήνην 3, 90. K.L.O.Q.d.e.; 6, 50. et 74. vulgata.

δουλωθέντων τότε L.O.P.Q. τότε om. b.

4. ᾗ] οἳ K.i.

5. οὖν] om. A.B.F.H.g.h.

8. τε] om. i.

παραδοῦναι L.P.

11. ὁ πόλεμος] om. f.

τηγοῦντος πλήθει οὐκ ὀλίγῳ. μάλιστα δ᾽ αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι, τοῖς δὲ πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο· βίᾳ γὰρ ἂν εἷλον τὸ χωρίον. καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς στρατείας πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένετο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βίᾳ οὐχ ἡλίσκετο, δείσαντες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν νεωτεροποιίαν, καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι, μή τι, ἢν παραμείνωσιν, ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθώμῃ πεισθέντες νεωτερίσωσι, μόνους τῶν ξυμμάχων ἀπέπεμψαν, τὴν μὲν ὑποψίαν οὐ δηλοῦντες, εἰπόντες δὲ ὅτι οὐδὲν προσδέονται αὐτῶν ἔτι. οἱ δ᾽ Ἀθηναῖοι ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι, ἀλλά τινος ὑπόπτου γενομένου· καὶ δεινὸν ποιησάμενοι, καὶ οὐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, εὐθὺς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τὴν γενομένην ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς, Ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ξύμμαχοι ἐγένοντο· καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. * οἱ δ᾽ ἐν Ἰθώμῃ δεκάτῳ ἔτει, ὡς 103.
οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαι-

possent, Athenienses in auxilium vocati, duce Cimone, succurrunt. At illi, suspicione ducti, Athenienses, oppido nondum capto, dimittunt; quod hi moleste ferentes, et cum Argivis statim societatem inierunt, et,

cum Ithome ita se dedi-

καὶ Ἀθηναίων, κατὰ τὸν Ἀριστείδην γ̄. 2. Τῆς δὲ πολιορκίας] τὸ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. 3. Τούτου] τοῦ τειχομαχεῖν, τῆς τέχνης, δηλονότι. 8. Ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι] ὅτι οἱ μὲν Δωριεῖς, οἱ δὲ Ἴωνες. 12. Οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ] ἀλλ᾽ ἐπὶ ὑποψίᾳ. μετὰ σπουδῆς γὰρ αὐτοὺς καλέσαντες εὐτελῶς ἀπέπεμψαν. 18. Ἀμφοτέροις] Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις. 20. Ἀν-

1. ἐκαλέσαντο K.
2. τοῖς] τῆς I.K.L.N.O.P.Q.c. f.g.h.i.
4. εἴχοντο χωρείαν f.
6. τὸ χωρίον] om. d.i.
7. δήσαντες h. δεισάντων g.
9. παραμένωσιν P.
νεωτεροποιήσωσι C.
10. μὲν οὖν ὑποψίαν d.i.
11. οὐ] μὴ d.i.
12. οἱ] οὐ C.
ἔγνωσαν] om. A.B.F.g.h.
14. οὐκ] om. K.
16. ἐπὶ] ἐν N.
μήδῳ] δήμῳ e.
18. ὅρκοι] om. b.
καὶ] om. g.

disset, ut Messeniis liceret discedere, Naupactum his habitandam tradiderunt. Megarenses quoque ad Athenienses transierunt.

μονίους ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι καὶ μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς· ἢν δέ τις ἁλίσκηται, τοῦ λαβόντος εἶναι δοῦλον. ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον τοῖς Λακεδαιμονίοις Πυθικὸν πρὸ τοῦ, τὸν ἱκέτην τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμήτα ἀφιέναι. ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ καὶ παῖδες καὶ γυναῖκες· καὶ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι δεξάμενοι κατ' ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίων ἐς Ναύπακτον κατῴκισαν, ἣν ἔτυχον ᾑρηκότες νεωστὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐχόντων. προσεχώρησαν δὲ καὶ Μεγαρῆς Ἀθηναίοις ἐς ξυμμαχίαν, Λακεδαιμονίων ἀποστάντες, ὅτι αὐτοὺς Κορίνθιοι περὶ γῆς ὅρων πολέμῳ κατεῖχον· καὶ ἔσχον Ἀθηναῖοι Μέγαρα καὶ Πηγάς, καὶ τὰ μακρὰ τείχη ᾠκοδόμησαν Μεγα-

τέχειν] μάχεσθαι. 1. Ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ ἐξιέναι. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. 3. Ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον] αἰτίαν λέγει τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτοὺς, δέκα ἔτη ποιήσαντας ἐν τῷ πολέμῳ. 5. Ἰθωμήτα] Δωριστί. 8. Ἔτυχον ᾑρηκότες] ἀντὶ τοῦ ἐκράτησαν. 9. Προσεχώρησαν] προσῆλθον. οὐκ ἐβούλοντο γὰρ αὐτοῖς βοηθεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 10. Περὶ γῆς ὅρων] ἐμάχοντο αὐτοῖς ἕνεκεν ὁρίων τῆς γῆς. 12. Πηγὰς] Πηγαὶ ἐμπό-

1. τε] om. C.d.
2. μηκέτι K.L.O.P.Q.i.
αὐτῆς] αὐτοὶ K.
4. τοῦ διὸς] om. K.
5. ἰθωμήτου O.
De Jove Ithomete vid. quos laudat Holsten. ad Stephan. in Ἰθώμη. Scholiastes ait Ἰθωμήτα Dorice dici, pro Ἰθωμήτου scilicet. Si Thucydides postremam syllabam Dorice extulit, credibile est, eum idem sequutum in illa, quæ præcedit, et scripsisse Ἰθωμάτα. Nam hoc est Doricum. Steph. Ἰθωμήτης—καὶ Δωρικῷ τρόπῳ Ἰθωμάτας. Et sic Paus. Messen. cap. XXVI. et XXXIII. Duk.
6. οἱ ἀθηναῖοι C.
7. τὸ] τῶν K.d.g.
8. εἰρηκότες B.

9. Μεγαρῆς] Hæc est Attica terminatio, ut Ἀχαρνῆς, Πλαταιῆς et alia hujusmodi. Vid. Steph. Append. Thes. p. 13. et 30. De Pegis et Nisæa Holsten. ad Steph. Quæ hic et ap. Herod. I. 59. Νίσαια, Stephano et aliis est Νισαία, de quo monet Sylburg. ad Pausan. Attic. cap. XXXIX. Scholiastæ Theocr. XII. Id. 27. Νίσα, quod ibi emendat Heinsius. Ab hoc Megarenses Græciæ cognomine Nisæorum a Megarensibus Siciliæ distingui adnotat Casaub. ad Athen. XIV. 22. Ovid. tamen Epist. XV. 54. Nisiades dicit de Megarensibus Siciliæ. Duk.
10. αὐτοῖς c.f.
11. εἶχον C.

ρεῦσι τὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς Νίσαιαν, καὶ ἐφρούρουν αὐτοί. καὶ Κορινθίοις μὲν οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τοῦδε τὸ σφοδρὸν μῖσος ἤρξατο πρῶτον ἐς Ἀθηναίους γενέσθαι.

* Ἰνάρως δὲ ὁ Ψαμμητίχου, Λίβυς, βασιλεὺς Λιβύων 104.
τῶν πρὸς Αἰγύπτῳ, ὁρμώμενος ἐκ Μαρείας τῆς ὑπὲρ Φάρου πόλεως ἀπέστησεν Αἰγύπτου τὰ πλέω ἀπὸ βασιλέως Ἀρτοξέρξου, καὶ αὐτὸς ἄρχων γενόμενος Ἀθηναίους ἐπηγάγετο. οἱ δὲ (ἔτυχον γὰρ ἐς Κύπρον στρατευόμενοι ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων) ἦλθον

Circa illud tempus Atheniensium classis, quæ adversus Cyprum missa erat, ab Inaro, Libyæ rege, in auxilium

ριον πλησίον Μεγάρων. 1. Νίσαιαν] Νίσαια λιμὴν Μεγάρων. Αὐτοί] οἱ Ἀθηναῖοι. 2. Ἀπὸ τοῦδε] τοῦ τρόπου. 5. Ὑπὲρ Φάρου] Φάρος νῆσος μικρὰ πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας. 6. Ἀπέστησεν] ἐποίησεν ἀποστῆναι. 7. Ἄρχων] τῆς ἀποστάσεως δηλονότι. 8. Ἐπηγάγετο] ἐπεσπάσατο, εἰς συμμαχίαν δηλονότι. 9. Ἦλθον] ἀπῆλθον εἰς συμμαχίαν τοῦ Ἰνάρου.

4. ἰνάρος L.O. ἴναρος F.H.Q.

Ἰνάρως, &c.] De defectione Ægyptiorum a Persarum rege vide Diodorum Siculum, l. 11. p. 279. Ed. Steph. Huds. Ἰνάρως] Ctesias cap. 32. Lydium vocat perperam. Vid. Herodot. III. 12. 15. VII. 7. et Cl. Montefalconii Palæograph. II. 4. Wass. In Herodoto quoque est Ἰνάρως, in Diodoro Ἰναρώς, apud Schol. Aristoph. Plut. 178. Ἴναρως, in Ctesia apud Photium Biblioth. Cod. LXXII. Ἴναρος. Ibi perperam legi Ἰνάρου Λυδίου ἀνδρὸς, etiam observarunt Casaubon. ad Baron. Exercitat. XVI. §. 77. et Usserius in Annalib. ad A. P. I. 4254. Nam Herodotus III. 12. dicit ἀπὸ Ἰνάρω τοῦ Λίβυος, et VII. 7. Ἰνάρως ἀνὴρ Λίβυς, ut hic Thucydides, et infra cap. 110. Ἰνάρως ὁ τῶν Λιβύων βασιλεύς. Errorem illum sequuti sunt omnes, qui hæc Excerpta Photii e Ctesia vel separatim, vel una cum Herodoto ediderunt. Sed non tam Ctesiæ, aut Photii, quam, ut recte post Casaubonum Hudsonus in Var. Lect. ad cap. 110. librariorum vitium est, qui in Photio e Λιβύων fecerunt Λυδίων, quemadmodum e Λιβύων scriba Cod. Gr. infr. l. d. Λυβίων. Ψαμμίτιχος, ut hic quidam scripti, sæpe etiam Herodotus, Diodor. Sicul. I. 42. IV. 415. et Schol. Aristoph. Plut. l. d. At idem Nubib. 397. Ψαμμήτιχος. Montfaucon. l. d. exhibet partem vetustæ Inscriptionis, qua continentur nomina Atheniensium, qui bellis, quæ hic memorat Thucydides, interierunt. Duk.

ψαμμιτίχου B.F.H.I.K.N.e.g. ψαμματίχου d.

λίβυς βασιλεὺς] om.d.

βασ. λιβύων] λιβύων βασιλεὺς G.

5. αἰγύπτου e.

μαρίας f.

6. αἰγύπτου] om. C.g. ἀπ' αἰγύπτου c.f.

7. ἀρτοξέρξου C.c. vulgo ἀρταξέρξου.

8. γὰρ] om. L.

Ægyptiorum accita, Nilum occupat et duas Memphidis partes capit.

ἀπολιπόντες τὴν Κύπρον, καὶ ἀναπλεύσαντες ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸν Νεῖλον, τοῦ τε ποταμοῦ κρατοῦντες καὶ τῆς Μέμφιδος τῶν δύο μερῶν, πρὸς τὸ τρίτον μέρος, ὃ καλεῖται Λευκὸν τεῖχος, ἐπολέμουν· ἐνῆσαν δὲ αὐτόθι Περσῶν καὶ Μήδων οἱ καταφυγόντες καὶ Αἰγυπτίων οἱ μὴ ξυναποστάντες.

105. Apud Halias victi ab Corinthiis et Epidau-

* Ἀθηναίοις δὲ ναυσὶν ἀποβᾶσιν ἐς Ἁλιὰς πρὸς Κορινθίους καὶ Ἐπιδαυρίους μάχη ἐγένετο, καὶ ἐνίκων Κορίνθιοι. καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι ἐναυμάχησαν ἐπὶ Κεκρυφα-

2. Καὶ τῆς Μέμφιδος] φασὶ γὰρ ὅτι τρία τείχη εἶχεν ἡ Μέμφις. τῶν οὖν δύο ληφθέντων, πρὸς τὸ τρίτον ἡ μάχη ἐγίγνετο. λευκὸν δὲ ἐκαλεῖτο, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀπὸ πλίνθων ἐσκευασμένων, ἐκείνου δὲ ἀπὸ λίθων. 4. Αὐτόθι] ἐν τῷ Λευκῷ τείχει. 5. Οἱ μὴ ξυναποστάντες] τοῦ Ἰνάρου. 7. Ἐς Ἁλιὰς] Ἁλιαὶ ὀξυτόνως πόλις Πελοποννήσου, περὶ Τροιζῆνα, τῆς Ἀργολικῆς μοίρας. Πρὸς Κορινθίους] διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν Ἐπιδαυρίων πρὸς Κορινθίους. 9. Ἐπὶ Κεκρυφαλείᾳ] νῆσος αὕτη περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.

1. ἀπὸ τῆς θαλάσσης K. ἐπὶ θαλάσσης g.

5. οἱ] om. g.

6. μὴ] om. G.L.O.

7. Ἐς Ἁλιὰς] Strabo VIII. 373. Ἑρμιόνη ἐστὶ τῶν οὐκ ἀσήμων πόλεων· ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν Ἁλιεῖς λεγόμενοι, θαλαττουργοί τινες ἄνδρες. Vid. Diodor. XI. p. 282. Eustath. Ἁλῖς perperam scribit. Vid. Steph. et Hesych. in ἁλική. Scylax p. 20. Μετὰ τὴν Ἐπιδαυρείαν χώραν, Ἁλία, καὶ λιμήν. Pausan. II. 36. ἡ Ἁλίκη τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν ἐστιν ἔρημος. Vid. Xenoph. Hist. Græc. 515. b. 624. d. Ἁλεὺς etiam Δῆμος τῆν Κῶ Schol. Theocr. Confer Nostrum 115. 23. Demosth. in Olymp. p. 691. ΑΛΑΙΕΥΣ Insc. vet. in Bacchi Theat. Athen. ΝΙΚΩΝ ΛΥΣΙΟΥ ΑΛΙΕΥΣ Wheler. 366. Vid. Pausan. VI. 334. Wass. Inscriptio hæc pertinet ad Halæenses ex δήμῳ Attico, cui Ἁλαὶ nomen erat. De quo Meurs. de Populis Attic. Duk.

Καὶ ἐνίκων Κορ.] Cum Thucydide pugnat Diodorus Sic. qui victoriam adjudicat Atheniensibus p. 282. Ed. Steph. Cum Thucydide tamen consentit Trogus, et cum Atheniensis fuerit Thucydides, plus fidei meretur, quam Diodorus. *Palmerius.* Huds. Est in Palmer. Exercit. p. 45. qui respicit ad ea, quæ leguntur in Justin. III. 6. ubi etiam Interpretes adnotant, tum Athenienses a Peloponnesiis ad Halias victos esse. Sed si de hac pugna sensit, nonnulla aliter ac Thucydides, et perperam, scribit. Duk.

9. καὶ] om. f.

κεκρυφαλίᾳ K.L.O.P.Q.e. κρυφαλείᾳ d.

Κεκρυφαλείᾳ] Cum Ar. C. scribit Diodor. p. 282. d. κεκρυφαλίᾳ male. Κεκρυφάλιον est reticulum muliebre, unde ad retis et stomachi cavitatem transfertur. Vid.

λείᾳ Πελοποννησίων ναυσὶ, καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. πολέμου δὲ καταστάντος πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοις μετὰ ταῦτα ναυμαχία γίγνεται ἐπ' Αἰγίνῃ μεγάλη Ἀθηναίων καὶ Αἰγινητῶν, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέροις παρῆσαν· καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ ναῦς ἑβδομήκοντα λαβόντες αὐτῶν ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν καὶ ἐπολιόρκουν, Λεωκράτους τοῦ Στροίβου στρατηγοῦντος. ἔπειτα Πελοποννήσιοι ἀμύνειν βουλόμενοι Αἰγινήταις ἐς μὲν τὴν Αἴγιναν τριακοσίους ὁπλίτας πρότερον Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων ἐπικούρους διεβίβασαν, τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν Κορίνθιοι μετὰ τῶν ξυμμάχων, νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἢν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ μὲν πρὸς Αἰγίνῃ στράτευμα οὐκ ἐκίνησαν, τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵ

riis Athenienses, apud Cecryphaleam vincunt Peloponnesios. Bellum cum Æginetis, in quo, acri pugna navali commissa, Athenienses victores in insulam descendunt et urbem obsident. Corinthii, ut eos avertant, et subsidia mittunt Æginetis, et Megaridem invadunt; sed a senioribus, qui Athenis duce Myronida occurrunt,

1. Πολέμου δὲ] οὗτος διὰ τὰ ἀγάλματα πρὸ τῶν Μηδικῶν ἤρξατο. 3. Ναυμαχία] αὕτη ἡ ναυμαχία μετὰ τὰ Μηδικά. 5. Αὐτῶν] τῶν Αἰγινητῶν δηλονότι. 6. Ἐπολιόρκουν] τὴν Αἴγιναν δηλονότι. 10. Τὰ δὲ ἄκρα] λείπει τὸ, ὕστερον δέ. Γερανίας] Γερανία ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Μεγαρίδος, νεῦον εἰς τὴν μεσόγειαν, καὶ ἐπίμηκες· καὶ ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτως ὀνομάζεται. 13. Στρατιᾶς πολλῆς] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

Aristot. Hist. An. II. ult. Hesych. Schol. Nicandri p. 30. Aldin. Unus, opinor, Plinius hanc insulam agnoscit. Κεκρυφαλία etiam cum Diodoro Aristides I. 269. Wass. Præter Plinium H. N. 4, 12. princ. etiam Schol. ad h. l. Thucyd. et alii apud Stephanum insulam esse dixerunt. Locum Aristidis descripsit Photius in Biblioth. qui itidem habet Κεκρυφαλία. Adnotavit Harduin. ad Plin. Errorem Stephani in Historia observant ad eum Interpretes. Duk.

1. ναυσὶ] om. G.
2. αἰγινίτας e. qui ita solet.
3. μεγάλη] om. d.
5. Ἑβδομήκοντα] Ita Libri, quibus accedit etiam Lysias in Orat. Funebri p. 510. De numero consentit etiam Diodor. XI. 282. d. p. 152, l. 2. μάχης ἰσορ. γ. C. meliore ordine. Wass.
10. γερανίας A.B. qui nusquam aliter.
12. τοῖς μεγαρεῦσιν] αὐτοῖς G.
13. τε] τῇ F.K.N.
14. καὶ] om. e.
βοηθῶσιν] φοβηθῶσιν C.e.
16. ἐνικήσαν I.

bis repelluntur,

τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. καὶ μάχης γενομένης ἰσοῤῥόπου πρὸς Κορινθίους διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἐνόμισαν αὐτοὶ ἑκάτεροι οὐκ ἔλασσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι (ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον) ἀπελθόντων τῶν Κορινθίων τροπαῖον ἔστησαν· οἱ δὲ Κορίνθιοι κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων, καὶ παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα, ἐλθόντες ἀνθίστασαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ὡς νικήσαντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοηθήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων τούς τε τὸ τροπαῖον ἱστάντας διαφθείρουσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμ-
106. βαλόντες ἐκράτησαν. * οἱ δὲ νικώμενοι ὑπεχώρουν· καί τι αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον, προσβιασθὲν καὶ διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, ἐσέπεσεν ἔς του χωρίον ἰδιώτου, ᾧ ἔτυχεν ὄρυγμα

et pars eorum intercepta interimitur.

6. Τροπαῖον ἔστησαν] διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τοὺς Κορινθίους. 7. Κακιζόμενοι] ψεγόμενοι, ὅτι νέοι ὄντες ὑπὸ γερόντων ἡττήθησαν. 8. Παρασκευασάμενοι] ὁπλισθέντες. 9. Ἀνθίστασαν τροπαῖον] ἐναντίον τροπαῖον ἔστησαν. 10. Ἐκβοήσαντες] μετὰ βοῆς ἐξελθόντες. 11. Ξυμβαλόντες] συμπεσόντες εἰς μάχην. 12. Οἱ δὲ] οἱ Κορίνθιοι. 13. Αὐτῶν] τῶν Κορινθίων. Προσβιασθὲν] μετὰ βίας ἀπεληλαθέν. 14. Ἐσέπεσεν ἔς του]

3. ἰσοῤῥόπου γενομένης O.
4. ἕκαστοι e.
ἔλαττον f.
7. κομιζόμενοι d.i.
8. ὕστερον] om. h.
9. ὡς δῆθεν νικήσαντες g.
10. ἐκβοηθήσαντες A.B.F.G.H. L.N.O.P.h. vulgo ἐκβοήσαντες.

Ἐκβοήσαντες, quod habent quidam MSS. agnoscit Schol. Noster cap. 107. eodem significatu ἐβοήθησαν. De hac voce ampliandum puto, quia apud Homerum βοὴν ἀγαθὸς et apud Æschylum in Supplic. εἰ βραδύνοιμεν βοῇ. ubi βοὴ pugna, et auxilium. Apud Nostrum aliosque αὐτοβοεὶ primo incursu valet: alibi quidem plenius, ἐμβοήσαντες, ἀθρόοι ὥρμησαν. Vid. Esaiam XLII. 13. Wass.

Ἐκβοηθεῖν, ἐπιβοηθεῖν, et alia cum βοηθέω et præpositione composita, satis usitata sunt. Sed vix credo vel simplex βοάω, vel alia ex hoc et præpositione composita, ea significatione, quam hic locus postulat, apud probatos Scriptores inveniri. Nec magis puto huic loco convenire ἐκβοήσαντες, quam si quis cap. 107. pro ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτοὺς velit dicere ἐβόησαν ἐπ' αὐτούς. Duk. Cf. Wesseling. ad Diodor. 13. p. 730.

11. τὸ] om. L.O.P.Q.
ξυμβάλλοντες C.
12. καὶ αὐτῶν τι K.N. καί τοι αὐτῶν τι G.d.g.h.i. καί τι αὐτῶν τι B.c.
14. ἐπέπεσεν O.
του] τι K.N.c.

μέγα περιείργον καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γνόντες κατὰ πρόσωπόν τε εἶργον τοῖς ὁπλίταις, καὶ περιστήσαντες κύκλῳ τοὺς ψιλοὺς κατέλευσαν πάντας τοὺς ἐσελθόντας. καὶ πάθος μέγα τοῦτο Κορινθίοις ἐγένετο. τὸ δὲ πλῆθος ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἐπ' οἴκου.

107. Cum Spartani circa idem tempus Doriensibus contra Phocenses opem tulissent, redeuntibus vias intercludunt Athenienses una

* Ἤρξαντο δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ τὰ μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν Ἀθηναῖοι οἰκοδομεῖν, τό τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. καὶ Φωκέων στρατευσάντων ἐς Δωριᾶς, τὴν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν, Βοιὸν καὶ Κυτίνιον καὶ Ἐρινεὸν, καὶ ἑλόντων ἓν τῶν πολισμάτων τούτων, οἱ Λακεδαιμόνιοι, Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου ὑπὲρ Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου βασιλέως, νέου ὄντος

τὸ ἑξῆς, εἴς τινος χωρίον ἰδιάτου, οὐχὶ δὲ δημόσιον χωρίον, ἀλλ' ἰδιωτικὸν, περικλεῖον τοὺς ἐμβάντας. 1. Καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος] τοῖς ἐμβᾶσι, διὰ τοῦ ἄλλου μέρους δηλονότι. 2. Κατὰ πρόσωπον] καθ' ὃ μέρος εἰσῆλθον. Εἶργον] ἐκώλυον ἐξελθεῖν. 5. Τὸ δὲ πλῆθος] τὸ σωθὲν τῶν Κορινθίων. 7. Τό τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ] ἕως τοῦ Φαληρικοῦ καὶ ἕως τοῦ Πειραιῶς. 8. Ἐς Δωριᾶς] Δωριᾶς Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ Δωριέας. 9. Βοιὸν καὶ Κυτίνιον καὶ Ἐρινεὸν] αὗται αἱ τρεῖς πόλεις περὶ τὸν Παρνασσόν εἰσί. 10. Ἑλόντων] τῶν

2. τε] om. g.

3. κατέλυσαν B.

4. τοῦτο μέγα c.d.e.f.

ante κορινθίοις omisi articulum cum A.B.C.F.G.H.N.c.f.g.

5. ἀπεχώρησαν g.

7. ἐς θάλασσαν ἀθηναῖοι A.B.F.G.H.c.f.g.h. οἱ ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν K. ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν vulgo.

8. Ἐς Δωριᾶς, τὴν Λακ. μητρ.] Lacedæmonii, qui a Doriensibus traxerunt originem, initio urbes tantum tres tenebant; Bœum, Cytinium, et Erineum: hinc progressi, auctis viribus, Græciæ imperium obtinuerunt. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 3. c. 9. Huds.

Δώριον infr. III. 92. Wass.

9. τὴν] τῶν K.

βυὸν F.H. βιὸν Q.

Βοιὸν] Vid. Hesychium in Λιμοδωριεῖς. Strabon. et Steph. Ἐρινεόν. Steph. aliquando Ἐρίνειος. Sic sane Plato p. 106. confer Philochorum, apud D. Halic. p. 198. Aristides Leuctr. Κοιτινίου male. Wass. In Diodor. L. XI. pag. 283. perperam Κυντίνιον, Ἐρίβυον, καὶ Ἐρινεόν. Duk.

σκυτίνιον A.g. κτίνιον I.

11. Νικομήδους τοῦ Κλ.] Diodorus Sic. pag. 273. habet Νικομ. Κλεομένους, proculdubio Librarii errore. Huds.

κλεοβρότου g.

12. Τοῦ Παυσανίου βασιλέως] Minus proprie Thucydides eum semel iterumque, qui regnum pro pupillo gubernabat, regem vocat. Pausanias enim non erat rex, sed tutelam gerebat regis

cum Argivis aliisque sociorum, etiam Thessalis, qui tamen in ipsa pugnæ contentione ad Lacedæmonios transierunt.

ἔτι, ἡγουμένου, ἐβοήθησαν τοῖς Δωριεῦσιν ἑαυτῶν τε πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις καὶ τῶν ξυμμάχων μυρίοις, καὶ τοὺς Φωκέας ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀποδοῦναι τὴν πόλιν ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ κατὰ θάλασσαν μὲν αὐτοὺς, διὰ τοῦ Κρισαίου κόλπου εἰ βούλοιντο περαιοῦσθαι, Ἀθηναῖοι ναυσὶ περιπλεύσαντες ἔμελλον κωλύσειν· διὰ δὲ τῆς Γερανείας οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐτοῖς, Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρα καὶ Πηγὰς, πορεύεσθαι. δύσοδός τε γὰρ ἡ Γεράνεια, καὶ ἐφρουρεῖτο ἀεὶ ὑπὸ Ἀθηναίων· καὶ τότε ᾐσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας καὶ ταύτῃ κωλύσειν. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμείνασι σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται. τὸ

Φωκέων. 4. Καὶ κατὰ θάλασσαν] τὸ ἑξῆς, καὶ αὐτοὺς, εἰ βούλοιντο περαιοῦσθαι κατὰ θάλασσαν, τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔμελλον οἱ Ἀθηναῖοι ναυσὶ κωλύσειν. 7. Οὐκ ἀσφαλὲς] οὐκ ἀκίνδυνον. Ἐφαίνετο αὐτοῖς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ περαιοῦσθαι. 9. Δύσοδος] δυσπόρευτος. 11. Σκέψασθαι] βουλεύσα-

Plistarchi: qui cum diem obierit vixdum annos pubertatis atque regnum consequutus, ei successit Plistoanax, Pausaniæ tutoris filius. Vide Meursium de Regno Laced. c. 12. Huds. Regem Lacedæmoniorum vocant etiam Plutarch. Consol. ad Apollon. p. 182. Ed. Steph. Suidas in Παυσανίας, et Schol. Aristoph. Equit. 84. Hic βασιλέως ad Πλειστοάνακτος referri potest. Duk.

1. ἔτι ὄντος f.

3. ἀναγκάσαντες ὁμολογίᾳ f.

4. θάλατταν f.

5. κρισαίου A.B.C.F.I.g. vulgo κρισσαίου.

Κρισσαίου] Reg. Κρισαίου. Sic Steph. et alii, sed plerique Κρίσσα, et Κρισσαῖος. Vid. Holsten. ad Steph. Palmer. Græc. Antiq. VI. 4. et Muncker. ad Antonin. Liber. C. VIII. Duk.

6. κωλύειν A.F.H.N.

7. γερανίας A.B. et mox γερανία. Infra 4, 70. γερανίᾳ A.B.F.H.q.f.

ἀσφαλῶς K.

αὐτοῖς ἐφαίνετο C.

9. Δύσοδός τε γὰρ ἡ Γεράνεια] Thom. Magist. Δυσπρόσοδον χωρίον, ὃ δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον, et addit e Thucyd. V. 65. χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον. Pergit, λέγει δὲ πάλιν καὶ δύσοδος χώρα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας—οἷον—δύσοδος γὰρ ἡ Γεράνεια. κάλλιον δὲ τούτου τὸ δυσπρόσοδος. Nescio quid dicat. Nam neque δύσοδος hic idem significat, quod δυσπρόσοδος in altero illo loco; nec apparet, cur δυσπρόσοδος rectius aut elegantius dicatur, quam δύσοδος. Duk.

τε om. i.

γὰρ ἀεὶ ἡ G.L.O.P.

10. ταῦτα G.

12. οἵῳ e.

τὸ δ' ἔτι A.B.K.

δέ τι καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπῆγον αὐτοὺς κρύφα, ἐλπίσαντες δῆμόν τε καταπαύσειν καὶ τὰ μακρὰ τείχη οἰκοδομούμενα. ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι πανδημεὶ καὶ Ἀργείων χίλιοι καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων ὡς ἕκαστοι· ξύμπαντες δὲ ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι. νομίσαντες δὲ ἀπορεῖν ὅπη διέλθωσιν ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς, καί τι καὶ τοῦ δήμου καταλύσεως ὑποψίᾳ. ἦλθον δὲ καὶ Θεσσαλῶν ἱππῆς τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, οἳ μετέστησαν ἐν τῷ ἔργῳ παρὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. * γενομένης δὲ μάχης ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ φόνος ἐγένετο ἀμφοτέρων πολύς. καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν ἐς τὴν Μεγαρίδα ἐλθόντες καὶ δενδροτομήσαντες πάλιν ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου διὰ Γερανείας καὶ ἰσθμοῦ· Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρᾳ

108. Itaque pugna ad Tanagram (458 a Chr.) commissa, vincunt Lacedæmonii domumque revertuntur. Athenienses autem duobus et sexaginta diebus post denuo in Bœotiam invadunt, duce Myronida, et Bœotis prœlio victis, terra eorum et Phocensium potiuntur,

σθαι. 1. Ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων] προδόται δηλονότι. 2. Δῆμον] τὴν δημοκρατίαν. 3. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. 6. Νομίσαντες] νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπορεῖν τοὺς Λάκωνας. 7. Ὑποψία ἦν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. ὑπώπτευον, φησὶν, ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἐβούλοντο καταλῦσαι. 9. Μετέστησαν] μετετάξαντο. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Θεσσαλοὶ, εὐχερεῖς τὸν τρόπον. Ἐν τῷ ἔργῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. 12. Ἐς τὴν Μεγαρίδα] γῆν δηλονότι. 14. Δευτέρᾳ καὶ ἑξηκοστῇ ἡμέρᾳ] ἤγουν παρελ-

1. ἀθηναίων] αἰγιναίων I.
τῶν ἀθ. ἐπ. αὐτοὺς] ἐπῆγον αὐτοὺς τῶν ἀθ. C.
κρύφα] om. e.
2. ἐλπ. τὸν δῆμον c.d.
τε] om. d.
6. ὅπου correctus G.
ἐπεστράτευον C.b.
7. τι] τοι A.B.G.K.g.h.i.
ὑποψίαι A.B. vulgo ὑποψία, quod inferebatur ἦν, omisi cum A.B. C.F.G.H.I.K.N.b.c.d.e.f.g.h.i.
9. κατέστησαν L.
10. δὲ τῆς μάχης C.
Τανάγρᾳ] Vid. Diodor. 284. b. Ol. LXXX. 4. Steph. Pausan. Strabo non agn. vid. Plutarch. tom. II. p. 345. et Platonem p. 435. in Epitaph. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Gr. ut 39. 19. Wass. Quod Thucydides ἐν τῷ ἔργῳ, id Diodorus ἐν τῇ μάχῃ, et Ulpian. in Demosth. Olynth. 1. p. 8. ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει dicunt. Sunt autem Thessali ab hac re a quibusdam notati tamquam perfidi, ut Ulpianus scribit. Duk.
11. Ἐνίκων Λακ.] Pugnam ancipitem fuisse tradit Diodorus l. XI. p. 284. Huds.
οἱ Λακεδαιμόνιοι K.d.
14. διά τε τῆς γερανείας καὶ τοῦ ἰσθμοῦ e.

et a Locris Opuntiis obsides impetrant ditissimos cives. His peractis muros longos perficiunt, Æginetisque potentibus pacem concedunt duris conditionibus. Et Peloponnesum, duce Tolmida, circumnavigantes, non solum Lacedæmoniis, sed etiam Corinthiis et Sicyoniis damna inferunt.

καὶ ἑξηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτοὺς, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος, καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύτοις τοὺς Βοιωτοὺς νικήσαντες τῆς τε χώρας ἐκράτησαν τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον, καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων ἑκατὸν ἄνδρας ὁμήρους τοὺς πλουσιωτάτους ἔλαβον, τά τε τείχη τὰ ἑαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν. ὡμολόγησαν δὲ καὶ Αἰγινῆται μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, τείχη τε περιελόντες καὶ ναῦς παραδόντες φόρον τε ταξάμενοι ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον. καὶ Πελοπόννησον περιέπλευσαν Ἀθηναῖοι, Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγοῦντος, καὶ τὸ νεώριον τὸ Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, καὶ Χαλκίδα Κορινθίων πόλιν εἷλον, καὶ Σικυωνίους ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς μάχῃ ἐκράτησαν.

109. Megabazus a rege mis-

* Οἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπέμενον, καὶ αὐτοῖς πολλαὶ ἰδέαι πολέμων κατέστησαν.

θουσῶν ἡμερῶν ἑξήκοντα δύο. 1. Μετὰ τὴν μάχην] τὴν ἐν Τανάγρᾳ. 2. Ἐν Οἰνοφύτοις] τὰ Οἰνόφυτα χωρίον τῆς Βοιωτίας. 5. Περιεῖλον] καθεῖλον. 9. Ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον] δίδοσθαι δηλονότι. 10. Περιέπλευσαν] ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου. 12. Χαλκίδα] Χαλκὶς Θρᾴκης, Χαλκὶς Εὐβοίας, Χαλκὶς Σικελίας, Χαλκὶς Ἀκαρνανίας, ἣν νῦν λέγει. 16. Πολλαὶ ἰδέαι πολέμων] διάφοροι πόλεμοι, οἷον ναυμαχίαι καὶ πεζομαχίαι καὶ νῖκαι καὶ

1. ἑξηκοστῇ] εἰκοστῇ B.h.
3. τοὺς om. C.L.O.P.
6. τὰ ante ἑαυτῶν om. C.I.L.O.P.Q.e.
7. μικρὰ P.
ἐπετέλεσαν A.B.F.G.H.K.N.c.h.i. ἐπετέλησαν f.g. vulgo ἀπετέλεσαν.
καὶ αἰγινῆται A.B.F.G.H.K.N.c.f.g.h. vulgo καὶ οἱ αἰγινῆται.
8. τε] om. C.K.d.e.
10. περιέπλευσαν πελοπόννησον Q. πελοπόννησον παρέπλευσαν K.
τολμίδα correctus G.
11. τοῦ τολμαίου] om. C. post στρατηγοῦντος ponunt L.O.e.
τὸ λακεδαιμονίων A.B.F.K.f.g.h. ceteri τῶν λακεδαιμονίων.
12. πόλιν] om. C.
13. εἶχον K.
σικυωνίων K.
15. οἱ ante ξύμμαχοι om. g.
16. ἐπέμενον A.B.F.G.H.K.c.f.g.h.i. ἔτι ἔμενον C. ἔτι ἐπόμενοι Q. vulgo ἔτι ἐπέμενον.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκράτουν τῆς Αἰγύπτου Ἀθηναῖοι, καὶ βασιλεὺς πέμπει ἐς Λακεδαίμονα Μεγάβαζον ἄνδρα Πέρσην, χρήματα ἔχοντα, ὅπως ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν πεισθέντων τῶν Πελοποννησίων ἀπ' Αἰγύπτου ἀπαγάγοι Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτῷ οὐ προὐχώρει καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἀναλοῦτο, ὁ μὲν Μεγάβαζος καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων πάλιν ἐς τὴν Ἀσίαν ἐκομίσθη, Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει, ἄνδρα Πέρσην, μετὰ στρατιᾶς πολλῆς· ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν τούς τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς ξυμμάχους μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ τῆς Μέμφιδος ἐξήλασε τοὺς Ἕλληνας, καὶ τέλος ἐς Προσωπίτιδα τὴν νῆσον κατέκλεισε, καὶ ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, μέχρι οὗ ξηράνας τὴν διώρυχα, καὶ παρατρέψας ἄλλῃ τὸ ὕδωρ, τάς τε ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησε καὶ τῆς

sus Spartam cum magna pecunia; cum frustra Lacedæmonios tentasset, rediit. Ægyptus autem Megabyzo, qui validum exercitum adducebat, Atheniensibus ita erepta est,

ἧτται. 2. Βασιλεὺς] ὁ Ἀρταξέρξης. 5. Οὐ προὐχώρει] τὰ κατὰ σκοπὸν οὐκ ἐγίνετο. 6. Ἄλλως] μάτην. 8. Ἄνδρα Πέρσην] ἀεὶ ὡς τίμιον λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ Πέρσου. 9. Τούς τε Αἰγυπτίους] τοὺς ἀποστάντας· καὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν Ἀθηναίους. 11. Ἐς Προσωπίτιδα] Προσωπῖτις ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Νικίου. νῆσος δὲ οὖσα τότε, ἠπειρώθη ὑπὸ Μεγαβάζου. 12. Κατέ-

1. γὰρ] om. i.
ἀθηναῖοι A.B.F.G.H.K.N.c.g. h.i. ceteri οἱ ἀθηναῖοι.
4. τῶν] om. C.f.
ἀπ' A.B.C.F.H.K.L.N.O.P. Q.c.f.g.h.i. vulgo καὶ ἀπ'.
7. ἐκομίσθη A.B.F.H.K.N.c. e.g.h.i. ceteri ἀνεκομίσθη.
μεγάβυζον A.B.C.H.K. vulgo μεγάβαζον.
Μεγάβαζον] Aristoph. et Schol. Avib. 484. Μεγάβυζον. Schol. ibi om. δὲ et habet πολλῆς στρατιᾶς. abest etiam ab eo μάχῃ et τῆς. male. Vid. Usser. in Annalib. Per. Jul. 4256. Wass. Μεγάβυζος etiam Diodor. et Photius in Excerptis Ctesiæ, ut in Cass. et Gr. Et sic plerumque apud alios hoc nomen scribitur. Interdum, sed rarius, Μεγάβαζος, ut Ἀρτάβαζος, Φαρνάβαζος; et apud Æschylum Μεγαβάζης. Vid. Reland. Dissertat. II. 8. ubi etiam quærit, utrum hoc nomen proprium, an muneris ac dignitatis fuerit apud Persas; de quo plura Turneb. XVIII. Adversar. 31. Casaub. et Menag. ad Laërt. II. 51. et Interpretes Æliani II. V. H. 2. Duk.
9. τὴν γῆν e.
τε] om. B.F.H.K.N.c.f.g.h.i.
11. προσωπίδα g.
13. ἓξ μῆνας B.C.G.H.L.O.P. Q.c.e.g.
14. τοῦ] om. g.

νήσου τὰ πολλὰ ἤπειρον, καὶ διαβὰς εἷλε τὴν νῆσον πεζῇ.

110. * οὕτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη, ἓξ ἔτη πολεμήσαντα· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης ἐς Κυρήνην ἐσώθησαν, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀπώλοντο. Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλέα ἐγένετο, πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως· τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τοῦ ἕλους οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἕλειοι. Ἰνάρως δὲ ὁ Λιβύων βασιλεύς, ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου, προδοσίᾳ ληφθεὶς ἀνεσταυρώθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς

ut pauci admodum Cyrenen evaderent. Inarus proditione captus et cruciatus. Amyrtæus in paludibus remanet. Alia Atheniensium classis, illi submissa, quod ejus

κλεισε] τοὺς Ἀθηναίους. 1. Πεζῇ] διὰ πεζομαχίας. 2. Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα] ἤγουν οἱ Ἕλληνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, ἓξ ἔτη πολεμήσαντες κατὰ τὴν Αἴγυπτον. 9. Ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου] ἤγουν τὴν ἀπόστα-

1. ἠπείρου e.

2. διεφθάρη c.f.

4. ἐσώθησαν A.C.F.G.H.N.Q. c.e.f.g.h. vulgo διεσώθησαν.

5. βασιλέα A.B.C.F.G.H.I.g. βασιλέως K.L.N.O.c. vulgo βασιλεῖ.

Ὑπὸ βασιλέα] quod est in Cass. puto sic dici posse, ut ὑπό τινα εἶναι, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι apud Xenophontem, et alios in Thes. Steph. Theophr. Charact. c. 24. Τῶν ὑφ' αὐτόν τινι συντάξαι. Ælian. VI. V. H. 11. πᾶσαν ὑφ' ἑαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποιήσατο. Amyrtæum Saïten, Regem Ægypti memorat Chronic. Euseb. n. MDCIV., sed in Olympiade XCI. At Diodor. Sicul. hanc cladem Atheniensium in Ægypto confert in Olymp. LXXX. Duk.

6. Ἀμυρταίου] De eo v. Herod. II. 140. III. 15. Ex h. l. ut et Diod. XI. 71. et Ctesiæ exc. patet, Amyrtæum et Inarum, circa Olymp. LXXIX., excussisse jugum. v. Wessel. ad Herod. III. p. 201. Euseb. Chron. p. 133. auctor est, Ægyptum a Persis defecisse, et Amyrtæum regnasse Olymp. XCI. Falso: nam defectio Amyrtæi fuit prior bello Peloponnesiaco, et hoc incidit in Olymp. LXXXVII. 1. Gottl.

Ἐν τοῖς ἕλεσι] Quæ palustria etiam vocantur alias βουκόλια. v. Scalig. ad Euseb. p. 101. Commemorantur τὰ τοῦ Νείλου ἕλη, et τὰ κατ' Αἴγυπτον ἕλη. Hes. in Σάριν, inter Tunicum et Pelusiacum ostia. v. Strab. XVII. p. 1151. 54. Vocatur quoque inferior Ægypti pars Ἕλος inclusa Bolbitino et Sebennytico ostiis. Quæ regio insularis h. l. intelligenda videtur. Gottl.

7. ἐδύνατο c.d.

8. ὁ λιβύων A.B.C.L.N.O.c.e. f.g.i. ὁ λυβίων K. ὁ ψαμμητίχου λίβυς βασιλεὺς λιβύων d.i. ὁ τῶν λυβίων Q. vulgo ὁ τῶν λιβύων.

10. προδοσίας h.

Ἀνεσταυρώθη] Ægypti cruces in usu fuisse testari videtur

ἄλλης ξυμμαχίδος πεντήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι ἐς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας, οὐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων οὐδέν· καὶ αὐτοῖς ἔκ τε γῆς ἐπιπεσόντες πεζοὶ καὶ ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον πάλιν. τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ἐς Αἴγυπτον οὕτως ἐτελεύτησεν.

fortunam ignorabat, maximam partem a Phœnicibus deletur.

III. * Ἐκ δὲ Θεσσαλίας Ὀρέστης ὁ Ἐχεκρατίδου υἱὸς τοῦ Θεσσαλῶν βασιλέως φεύγων ἔπεισεν Ἀθηναίους ἑαυτὸν κατάγειν· καὶ παραλαβόντες Βοιωτοὺς καὶ Φωκέας, ὄντας ξυμμάχους, Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον, καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτουν

Athenienses, ut Orestem Pharsalum reducant, cum Bœotis et Phocensibus, sociis

σιν ἐποίησε τῆς Αἰγύπτου. 2. Ἔσχον] ἐλιμένισαν. Τὸ Μενδήσιον] τὴν νῦν καλουμένην Θμοῦιν. Κέρας] κέρας καλεῖ τοῦ Νείλου τὸ στόμα καὶ τὴν ἐκβολήν. ἑπτὰ γὰρ εἶχε στόματα ὁ Νεῖλος. 5. Αἱ δ' ἐλάσσους] αἱ περισωθεῖσαι, ὀλίγαι οὖσαι, ἔφυγον. 10. Κατάγειν] εἶπε γὰρ ὅτι ἐχειρώσαντο αὐτούς. 11. Τῆς Θεσσαλίας] μέρος. 12. Ἐπὶ Φάρσαλον] ἀφ' ἧς ἐξέπεσεν

Justinus, l. 30. c. 2. Vide Lipsium I. de cruce, c. XI. Huds. Add. quæ de h. l. disputat Casaub. ad Baron. Exercit. XVI. §. 77. Duk.

1. Τριήρεις—κέρας] Suidas in ἔσχε exponit κατέπαυσε. Hesych. κατήχθησαν, κατεσχέθησαν, ἐπαύσαντο. absolute etiam apud Hippocratem ἔχειν, pro ἐν γαστρὶ ἔχειν IV. Epidem. et Arist. Polit. Aristoph. Ἔχ' ἀτρέμας. Ἔχ' ἥσυχος. Confer Diodor. XI. p. 280. d. Wass. Ἔσχον, κατέσχον, προσέσχον, verba nautica. Vid. Camer. ad Act. Apost. xxvii. 40. Suid. in Ποῖ e Ranis Aristoph. v. 190. Ποῖ σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, ποῦ ἀπάξαι (an ἀπάξειν?) τὴν ναῦν; Add. Thom. Mag. in ἐπέσχον et προσέσχον, ubi h. l. descripsit, et ἔσχον exponit προσωρμήσαντο, pro quo leg. προσωρμίσαντο, ut et apud Phot. Biblioth. Cod. CLXXXVI. in Cononis Narrat. 8. pro προσορμησαμένων τῇ γῇ, προσορμισαμένων. Nam προσορμᾷν aliud est. Duk.

3. γεγονότων C.I.O.P.Q.e. ὑποπεσόντες B.

4. πεζοὶ πολλοὶ καὶ ἐκ θάλαττης f.

6. ἀθηναίων καὶ A.B.C.F.H.K. L.N.O.P.b.c.g.h.i. ἀθηναίων τε καὶ ceteri.

7. ἐτελεύτησαν O.

9. αὐτὸν c.f.

10. παραλ. βοιωτοὺς A.B.C.F.G. H.L.N.O.c.e.f.g.h. ceteri παραλ. τοὺς βοιωτούς.

11. ξυμμ. ἀθηναῖοι A.B.F.G.H. K.N.c.f.g.h.i. vulgo ξυμμ. οἱ ἀθηναῖοι.

suis, Pharsalum contendunt, sed re infecta revertuntur. Frustra item, Pericle duce, Œniadas obsident, postquam, Sicyoniis devictis, Achaiam sibi conciliaverant.

ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὅπλων (οἱ γὰρ ἱππῆς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον,) τὴν δὲ πόλιν οὐχ εἷλον, οὐδ᾽ ἄλλο προὐχώρει αὐτοῖς οὐδὲν ὧν ἕνεκα ἐστράτευσαν, ἀλλ᾽ ἀπεχώρησαν πάλιν Ὀρέστην ἔχοντες ἄπρακτοι. μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον χίλιοι Ἀθηναίων, ἐπὶ τὰς ναῦς τὰς ἐν Πηγαῖς ἐπιβάντες (εἶχον δ᾽ αὐτοὶ τὰς Πηγὰς) παρέπλευσαν ἐς Σικυῶνα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος, καὶ ἀποβάντες Σικυωνίων τοὺς προσμίξαντας μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ εὐθὺς παραλαβόντες Ἀχαιοὺς, καὶ διαπλεύσαντες πέραν, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας ἐστράτευσαν, καὶ ἐπολιόρκουν, οὐ μέντοι εἷλόν γε, ἀλλ᾽ ἀπεχώρησαν ἐπ᾽ οἴκου.

112. Triennio post inter Peloponnesios et Athenienses pax in quinque annos constituitur. Cimonis expeditio in Cyprum ducentis navibus, quarum sexaginta Amyrtæo petenti in Ægyptum mittit; reliquis Citium oppugnat. Sed Cimone mortuo, fame urgen-

* ὕστερον δὲ, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, σπονδαὶ γίγνονται Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις πενταετεῖς. καὶ Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐς δὲ Κύπρον ἐστρατεύοντο ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν

Ὀρέστης. 1. Ὅσα] ἀντὶ τοῦ ὅσον. 2. Προὐχώρει αὐτοῖς οὐδὲν] οὐ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἐγίνετο. 9. Παραλαβόντες] εἰς συμμαχίαν δηλονότι. 10. Πέραν] εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον. 12. Διαλιπόντων] παραδραμόντων. 13. Σπονδαὶ γίγνονται] οὔπω γεγόνασιν αἱ τριακοντούτεις. 14. Ἔσχον] ἐπέ-

1. ὅσην L.O.P. ὅσον I.

4. ἄπρακτον C.L.

δὴ L.Q.

5. τὰς ante ἐν om. C.e.

7. De Periclis expeditionibus in Acarnaniam et Œniadas Diodor. Sic. L. XI. p. 286, 287. ubi Interpres non recte *Œniades insulas* vertit. Vid. Palmer. III. Græc. Ant. 8. et Interpretes Stephani in Οἰνειάδαι. Duk.

12. Ὕστερον δὲ] Cum Thucydide rursus pugnat Diodorus Siculus circa tempora. Vide Palmerii Exercit. ad Gr. Auct. p. 111. Huds.

14. πόλεμον A.

ἐπέσχον Parisinus aliquis.

Ἔσχον] Laudat. h. l. Thom. Mag. in ἐπέσχον, et eadem significatione ἔπεσχον et ἔσχον dici auctor est, pro ἀπέσχοντο; per ellipsin scil. τοῦ ἑαυτούς. Duk.

οἱ] om. g.h.

15. Κύπρον] Vid. Diodor. XII. 292. b. in Olymp. LXXXII. 3. 4. Suidam in Κίμων. Plutarch. Ælian. V. Var. Hist. 10. et Isocratem περὶ εἰρ. p. 276. Κίτιον, Citium, Κύπρου πόλισμα Laert. VII. §. 1. vid. Abulpharaiium p. 116. Hieron. vita Hil. Cutium, et Vatic. apud Josephum I. Archæol. 6. Κήτιος mendose. A recepta scriptura stant Diodor.

τε καὶ τῶν ξυμμάχων, Κίμωνος στρατηγοῦντος. καὶ ἑξήκοντα μὲν νῆες ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἔπλευσαν, Ἀμυρταίου μεταπέμποντος, τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως, αἱ δὲ ἄλλαι Κίτιον ἐπολιόρκουν. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος καὶ λιμοῦ γενομένου ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου· καὶ πλεύσαντες ὑπὲρ Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ Φοίνιξι καὶ Κίλιξιν ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα, καὶ νικήσαντες ἀμφότερα ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ αἱ ἐξ Αἰγύπτου νῆες πάλιν αἱ ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ ταῦτα τὸν ἱερὸν καλούμενον πόλεμον ἐστράτευσαν, καὶ κρατήσαντες τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ παρέδοσαν Δελφοῖς· καὶ αὖθις ὕστερον Ἀθηναῖοι, ἀποχωρησάντων αὐτῶν,

te, recedunt ab oppido, et e regione Salaminis Phœnices et Cilices superant pugna navali et pedestri. Interea Lacedæmonii sacrum bellum gerunt, Delphisque tradunt Apollinis templum; Athenienses vero postea Phocensibus mandant.

σχον. 4. Κίτιον] Κίτιον πόλις Κύπρου, ὅθεν ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ὁ φιλόσοφος. Ἀποθανόντος] αὐτομάτῳ θανάτῳ. 10. Τὸν ἱερὸν καλούμενον] ἱερὸς ἐκλήθη, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. 11. Τοῦ ἐν Δελφοῖς] ὅτι εἴκοσι δύο πόλεις ἦσαν Δελφικαὶ, ὧν μία ἦν οἱ Δελφοί. Δελφοὶ δὲ ὁμωνύμως ἡ πόλις καὶ οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ Λεοντῖνοι. 12. Ἀποχωρησάντων] ὑποστρεψάν-

Strabo, Plutarch. Concil. Constantinop. 1. In Notitia vet. Κίτην, sed in Cod. Reg. recte pag. 51. ubi pro Ἀρσεναῖ omnino rescribendum Ἀρσινοή. His accedit Nepos; nam codex Danielis, qui Cythio obtrudit, dignus non est cujus ratio habeatur. Pro nobis facit etiam Gentile Κιτιεὺς apud Laërtium, non Κιττιεὺς, quod ex Flor. deprompsit Meibomius. Confer Diodor. XII. 3. XX. 50. et Plutarch. Cimone p. 491. Wass. Κίττιον, quod hic habet Cod. Reg. et Κιττιεὺς etiam alii interdum. vid. Casaub. et Menag. ad Laërt. l. d. et sic quoque Suidam scripsisse puto, pro eo, quod editur, ἐν Κυττίῳ δὲ τῆς Κύπρου. Plura de Citio habet Meurs. I. Cypr. 10. Duk.

1. τε] om. c.

4. κίττιον B.g.h. et mox κιττίου.

6. τῆς ἐν] τοῖς d.

φοίνιξι καὶ κίλιξι A.B.F.G.H. K.L.c.f.g.h.i. φοίνιξι καὶ κυπρίοις καὶ κίλιξι ceteri.

8. αἱ] om. L.O.P.Q.

9. αἱ ἐλθοῦσαι] διελθοῦσαι C.

10. Πόλεμον] Πόλεμον ἐπολέμησαν Ar. C. ut apud Homerum, et Demosthen. et Xenoph. Ἑλλ. V. Unde Ennius, "magnam pugnavimus pugnam." Sic ἐστρατευμένος στρατείας Demosth. in Mid. Polybius, Plutarchus. At Noster nunquam alibi sic loquitur, et libri potiores illud alterum servant. Denique sequitur κρατήσαντες, et auctor de bello *suscepto* intelligi debet. Wass.

ἐστράτευσαν] ἐπολέμησαν L.O. P.Q.

στρατεύσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδοσαν Φωκεῦσι.

113. * καὶ χρόνου ἐγγενομένου μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι, Βοιωτῶν τῶν φευγόντων ἐχόντων Ὀρχομενὸν καὶ Χαιρώνειαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας, ἐστράτευσαν ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὁπλίταις, τῶν δὲ ξυμμάχων ὡς ἑκάστοις, ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα πολέμια ὄντα, Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγοῦντος. καὶ Χαιρώνειαν ἑλόντες [καὶ ἀνδραποδίσαντες] ἀπεχώρουν, φυλακὴν καταστήσαντες. πορευομένοις δὲ αὐτοῖς ἐν Κορωνείᾳ ἐπιτίθενται οἵ τε ἐκ τῆς Ὀρχομενοῦ φυγάδες Βοιωτῶν καὶ Λοκροὶ μετ' αὐτῶν καὶ Εὐβοέων φυγάδες καὶ ὅσοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν· καὶ μάχῃ κρατήσαντες τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων,

Nec multo post Athenienses adversus Bœotos exsules, Orchomenum et Chæroneam tenentes, expeditionem faciunt, duce Tolmida. Expugnata Chæronea, cum domum revertuntur, apud Coronæam ab illis, qui Orchomenum tenebant, aliisque idem sentientibus profligantur, et partim cæduntur, partim capiuntur vivi. Qua calamitate accepta Athenienses Bœotiam omnem reliquerunt, sponsione facta, ut homines (vel captos, vel in oppidis, veluti Chæroneæ, relictos) reducere liceret. Bœoti exsules reversi sunt, et reliqui omnes (illius tractus) populi

των τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα. 1. Παρέδοσαν Φωκεῦσι] τινὲς γὰρ τῶν Βοιωτῶν, μὴ θέλοντες ὑπακούειν τοῖς Ἀθηναίοις, κατέλαβον ταῦτα τὰ χωρία ταχέως. 3. Ὀρχομενὸν] Ὀρχομενὸς θηλυκῶς παρὰ Θουκυδίδῃ, Ὀρχομενὸς ἀρσενικῶς παρὰ Δημοσθένει. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐν Κορωνείᾳ] Κορώνεια πόλις Βοιωτίας. 10. Λοκροὶ] οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί. 11. Τῆς αὐτῆς γνώμης] τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. 12. Κρατήσαντες] οἱ φυγάδες.

2. ἐγγινομένου N.

3. τῶν] om. d.f.

ἐχόντων] om. b.

χαιρωνίαν L.O.Q.

6. τολμήδου g.

7. χερώνειαν L.O.P.Q. χειρώνειαν H.

ἑλόντες καὶ] om. b.

καὶ ἀνδραποδίσαντες] om. A.B. H.K.N.d.f.h.

8. ἀπεχώρουν φυλακὴν καταστήσαντες] om. H.

9. Ἐν Κορωνείᾳ] Pausanias habet ἐν Ἁλιαρτίᾳ, quæ Coroneæ vicina erat urbs: Plutarchus in Pericle habet περὶ Κορώνειαν· melius quidem dixisset Thucydides in Κορωνιάτιδι. *Palmer.* Huds. Male Κωρωνείᾳ Ar., ut ex Demosthene, Platone, et Aristide Tom. II. pag. 97. patet. Wass. Addit Palmer. Exercit. p. 46. Thucydidem ideo minus bene dixisse ἐν Κορωνείᾳ, quia non in ipsa urbe commissum sit prœlium. Sed hoc nullius momenti est. vid. supr. ad Cap. 100. Duk.

10. βοιωτοὶ g.

11. αὐτῆς] αὐτῶν g.

12. τῶν ἀθηναίων τοὺς μὲν διέφθειραν f.

διέφθειραν] ἐκράτησαν B.

τῶν] om. B.

Διέφθειραν] Inter quos et ipse Tolmides. Diodor. XII. 293. d. In eo prœlio cecidit Alcibiadis pater. Plato 435. Wass. Thom. Mag. usum formulæ ἐφ' ᾧ ostendens, laudat hæc ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. Defectio Eubœæ ab Atheniensibus etiam adnotata est in Chron. Euseb. ad Num. MDCVI. ubi Scaliger eo

τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον. καὶ τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθηναῖοι πᾶσαν, σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ᾽ ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. καὶ οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν κατελθόντες, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο.

(Bœoti, Locri, Phocenses) libertatem rursus nacti.

* Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον Εὔβοια ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων· καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῷ ὅτι Μέγαρα ἀφέστηκε, καὶ Πελοποννήσιοι μέλλουσιν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ οἱ φρουροὶ Ἀθηναίων, διεφθαρμένοι εἰσὶν ὑπὸ Μεγαρέων, πλὴν ὅσοι ἐς Νίσαιαν ἀπέφυγον. ἐπαγαγόμενοι δὲ Κορινθίους καὶ Σικυωνίους καὶ Ἐπιδαυρίους ἀπέστησαν οἱ Μεγαρῆς. ὁ δὲ Περικλῆς πάλιν κατὰ τάχος ἐκόμιζε τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Εὐβοίας. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε ἐσβαλόντες ἐδῄωσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυ- 114.

Eubœa ab Atheniensibus descit. Dum Pericles cum exercitu transit, nuntius affertur, Megara defecisse. Ilico redit Pericles. Peloponnesii, irruptione in Atticam usque Eleusinem et Thriam facta, redeunt domum. Pericles ite-

2. Τοὺς ἄνδρας] τοὺς αἰχμαλώτους. 7. Στρατιᾷ] σὺν στρατιᾷ. Αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότος, ἠγγέλθη αὐτῷ· ἀνακόλουθον γάρ. Ἀφέστηκε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 15. Θρίωζε] εἰς τὸ Θριά-

refert, quæ princ. Cap. seq. de ea defectione scribit Thucydides. Sed lapsus est per incuriam Vir summus. Nam quæ hic referuntur, multis annis ante bellum Peloponnesiacum, cujus initium in annum primum Olymp. LXXXVII. incidit, gesta sunt, et quidem auctore Diodoro Siculo XII. 293. Olymp. LXXXIII. At Eusebii Chron. defectionem Eubœæ confert in Olymp. XCII. Itaque hæc alia est ab ea, quam hic narrat Thucydides, et posterior defectio, quam etiam in Olymp. XCII. memorat Diodor. XIII. 355. et Thucyd. VIII. 95. ubi res anni XXI. belli Peloponnesiaci exponit. Nec magnus ille Spanhemius videtur animum valde intentum rationibus Chronologicis habuisse, quum ad Aristoph. Nub. v. 212. scribebat, Eubœam, *quæ* ab initio belli Peloponnesiaci *ab Atheniensibus defecerat, mox a Pericle subactam.* Duk.

6. ἐπ᾽ G.

ταύτην B.F.N.

7. ἀθηναίων ὡς ἠγγέλθη g.h.

8. ἐσβαλεῖν A.B.F.H.N.O.g.

9. Διεφθαρμένοι] Hujus victoriæ causa Apollinis λυχνοφόρου imaginem posuerunt Delphis, ut narrat Plutarchus in lib. de Oraculis Pythiæ. *Palmer.* Huds.

ὑπὸ] ἀπὸ I.e.

10. ἔφυγον g.

ἐπαγόμενοι C.G.I.K.L.O.P.Q. d.e.g.

14. ἐλευσίναν K.

rum in Euboeam transiens, urbes in fidem recipit, praeter Hestiaeam.

σανίου βασιλέως Λακεδαιμονίων ἡγουμένου, καὶ τὸ πλέον οὐκέτι προελθόντες ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ Ἀθηναῖοι πάλιν ἐς Εὔβοιαν διαβάντες, Περικλέους στρατηγοῦντος, κατεστρέψαντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογίᾳ κατεστήσαντο, Ἑστιαιᾶς δὲ ἐξοικίσαντες αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον.

115. Post Euboicam expeditionem Athenienses cum Lacedaemoniis pacem in triginta annos pangunt, urbesque reddunt, quas in Peloponneso atque in Megaride tenuerant. Sexto au-

115. * ἀναχωρήσαντες δὲ ἀπὸ Εὐβοίας οὐ πολλῷ ὕστερον σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τριακοντούτεις, ἀποδόντες Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς

σιον πεδίον, ὡς Ἀθήναζε. 2. Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου] μετὰ τὸ ὑποτάξαι τὰ Μέγαρα. 4. Ὁμολογίᾳ κατεστήσαντο] ἀτάραχον, εἰρηνικὴν ἐποίησαν. 5. Ἑστιαιᾶς] Ἑστιαία πόλις Εὐβοίας, ἥτις νῦν Ὠρεὸς καλεῖται. 8. Τοὺς ξυμ-

2. προσελθόντες A.F.H.N. καὶ οἱ ἀθηναῖοι Q.

3. Περικλέους στρατηγοῦντος] Diod. XI. p. 482. qui Nostrum ante oculos habuit, de hac re ita: Περικλῆς δὲ αἱρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἑστιαιέων ἑλὼν κατὰ κράτος, ἐξῴκισε τοὺς Ἑστιαιεῖς ἐκ τῆς πατρίδος. cf. Plut. in Pericl. c. 23. T. I. p. 637. E Pausania Eliac. p. 172. apparet, accidisse hanc rem Olymp. LXXXIII. a. 3. Wessel. ad Diod. l. c. Ante Jovis simulacrum Olympiae erectam columnam aeneam posuerunt, cui conditiones pacis tricennalis inscriptae sunt. Gottl.

4. Κατεστρέψαντο] Vid. Aristoph. Nub. 213. Wass.

Ὁμολογίᾳ κατεστήσαντο] Παρεστήσαντο, quod habet Cod. Ar. satis usitatum est Thucydidi. Supra Cap. 98. πολιορκίᾳ παρεστήσαντο. III, 35. τήν τε Πύῤῥαν καὶ Ἔρεσον παρεστήσατο. Lucianus Contemplant. p. 348. de Cyro, καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσατο. Dionysius Halicarn. II, 36. ὡς ἐκ παρατάξεως καὶ τειχομαχίας παραστησάμενος· quem fortassis in hoc genere loquendi Thucydidem imitari scribit H. Stephanus C. XVI. Operar. in Dionysium. Et sic alii saepe. Duk. [Add. Valken. ad Herod. L. VI. extr. p. 504.]

5. κατέστησαν Dionys. p. 846. παρεστήσαντο O.

Ἑστιαίας] Dion. Halic. Ἑστιαιεῖς, Diodor. Ἑστιαιέων, Athenaeus Ἱστιαιεῖς forma Ionica. Stephanus tamen Ἑστιαιεὺς etiam τρισυλλάβως efferri scribit, nempe Ἑστιεὺς, ut Suidas, Ptolem. Themist. corrupte opinor, vel Ἑσταιεῖς. Unum hic gentile agnoscit Eustath. p. 212. male. Gens haec juxta Hesych. et Phavorin. olim Παλαντία, lege ex Schol. Homeri Ταλαντία. Wass.

ἐξοικήσαντες C.N.

6. οὐ] om. L.O.Q.

8. Τριακοντούτεις] Agnoscunt Suidas et Etymologus in τριακοντούτης. Mox Νίσαιαν. vid. Herodot. I. 59. Wass. et supr. ad Cap. 103. Duk.

καὶ πηγὰς καὶ τροιζῆνα καὶ ἀχαΐαν A.B.C.F.H.L.O.P.Q.c.d.e.f.

καὶ Τροιζῆνα καὶ Ἀχαΐαν· ταῦτα γὰρ εἶχον Ἀθηναῖοι Πελοποννησίων. ἕκτῳ δὲ ἔτει Σαμίοις καὶ Μιλησίοις πόλεμος ἐγένετο περὶ Πριήνης· καὶ οἱ Μιλήσιοι ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ, παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες κατεβόων τῶν Σαμίων. ξυνεπελαμβάνοντο δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Σάμου ἄνδρες ἰδιῶται, νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. πλεύσαντες οὖν Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσὶ τεσσαράκοντα δημοκρατίαν κατέστησαν, καὶ ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων πεντήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας, καὶ κατέθεντο ἐς Λῆμνον, καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. τῶν δὲ Σαμίων (ἦσαν γάρ τινες οἳ οὐχ ὑπέμενον, ἀλλ' ἔφυγον ἐς τὴν ἤπειρον) ξυνθέμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει τοῖς δυνατωτάτοις καὶ Πισσούθνῃ τῷ Ὑστάσπου ξυμμαχίαν, ὃς εἶχε Σάρδεις τότε, ἐπικούρους τε ξυλλέξαντες ἐς ἑπτακοσίους, διέβησαν ὑπὸ νύκτα ἐς τὴν Σάμον, καὶ πρῶτον μὲν τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν, καὶ ἐκράτησαν τῶν πλείστων, ἔπειτα τοὺς ὁμήρους κλέψαντες ἐκ Λήμνου τοὺς αὐτῶν ἀπέστη-

tem anno bellum inter Samios et Milesios oritur, in quo inferiores Milesii Athenienses in Samios querelis incitant. Illi Samiis democratiam ordinant, et, centum obsidibus Lemnum delatis, in urbe præsidium relinquunt. Sed mox Samii rebellantes magnum bellum concitant.

μάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. 2. Ἕκτῳ δὲ ἔτει] μετὰ τὰς τριακοντούτεις δηλονότι σπονδάς. 3. Περὶ Πριήνης] πλησίον γὰρ ἦν τῆς Μιλήτου, καὶ ἐζήτουν αὐτὴν ἔχειν οἱ Μιλήσιοι. 5. Ξυνεπελαμβάνοντο] ἐβοήθουν τοῖς Μιλησίοις. 6. Νεωτερίσαι βουλόμενοι] θέλοντες καινοτομῆσαι τὴν πολιτείαν, δημοκρατίαν ποιήσαντες. 9. Ἐς Λῆμνον] ἡ γὰρ Λῆμνος ὑπήκοος ἦν τῶν Ἀθηναίων. 10. Ἐγκαταλιπόντες] εἰς τὴν Σάμον. 11. Οἳ οὐχ ὑπέμειναν] τὴν δημοκρατίαν. 12. Ξυνθέμενοι] συμφωνήσαντες τοῖς μὴ θέλουσι δημοκρατεῖν. Τοῖς δυνατωτάτοις] τῶν Σαμίων δηλονότι. 14. Σάρδεις] Σάρδεις μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως, Σάρδις δὲ οἱ πολῖται. 15. Διέβησαν ὑπὸ νύκτα] ἤγουν λαθόντες νυκτὸς εἰσῆλθον. Τῷ δήμῳ] τῶν Σαμίων. 16. Τῶν πλείστων] δημοτῶν. 17. Ἀπέστησαν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

g.h.i ceteri καὶ ἀχαΐαν καὶ πηγὰς καὶ τροιζῆνα. Palmerius χαλκίδα reponebat pro illo ἀχαΐαν.

1. οἱ ἀθηναῖοι K.

3. Πριήνης] Ad Olympiad. LXXXIV. 4. retulit Diodor. Lib. XII. p. 301. Ante C. N. 440. Wass. Add. Schol. Aristoph. Vesp. v. 283. Duk.

5. ξυνεπελάβοντο C.I.L.O.Q.e.

11. ὑπέμενον A.B.F.H.K.c.f. ὑπέμεινον h.i. vulgo ὑπέμειναν.

14. συλλέξαντες B.C.F.Q.g.h. ἐς] om. A.B.K.g.h. ὡς P.

15. ὑπὸ τὴν νύκτα g.

17. ἐκκλέψαντες C.I.L.O.P. ἐκκλέψαντος αὐτοῖς τοὺς ὁμήρους Πισσούθνου Diodor. 12. p. 495.

σαν, καὶ τοὺς φρουροὺς τοὺς Ἀθηναίων καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἳ ἦσαν παρὰ σφίσιν, ἐξέδοσαν Πισσούθνῃ, ἐπί τε Μίλητον εὐθὺς παρεσκευάζοντο στρατεύειν. ξυναπέστησαν δὲ αὐτοῖς Βυζάντιοι.

116. Pericles enim dum navali prœlio victos parvo navium præsidio obsidet, absens ipse in expeditione adversus Phœnissas naves,

* Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ᾔσθοντο, πλεύσαντες ναυσὶν ἑξήκοντα ἐπὶ Σάμου, ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα τῶν νεῶν οὐκ ἐχρήσαντο (ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, αἱ δ᾽ ἐπὶ Χίου καὶ Λέσβου περιαγγέλλουσαι βοηθεῖν), τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέσσαρσι, Περικλέους δεκάτου αὐτοῦ στρατηγοῦντος, ἐναυμάχησαν πρὸς Τραγίᾳ τῇ νήσῳ Σαμίων ναυσὶν ἑβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες· ἔτυχον δὲ αἱ πᾶσαι ἀπὸ Μιλήτου πλέουσαι. καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἐβοήθησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν νῆες τεσσαράκοντα καὶ Χίων καὶ Λεσβίων πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἀποβάντες καὶ κρατοῦντες τῷ πεζῷ ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἅμα.

3. Παρεσκευάζοντο στρατεύειν] μετ᾽ αὐτοῦ. 5. Ἐπὶ Σάμου] Ἀττικὸν τὸ ἐπὶ Σάμου. 6. Οὐκ ἐχρήσαντο] κατὰ τῆς Σάμου. 7. Φοινισσῶν νεῶν] ἤκουον γὰρ ὅτι Φοίνικες κατ᾽ αὐτῶν ἔρχονται. 10. Πρὸς Τραγίᾳ] αὕτη κεῖται πλησίον Σάμου. 11. Ὧν] τῶν Σαμίων. Στρατιώτιδες] στρατιώτας ἄγουσαι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν· ἃς καὶ ἱππαγωγοὺς καλεῖ. 13. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 16. Τρισὶ

1. τοὺς ἀθηναίων A.B.C.F.H. c. vulgo τῶν ἀθηναίων.

2. ἐξεδόθησαν C.

3. παρεσκευάσαντο c. ἐσκευάζοντο μετ᾽ αὐτοῦ e. παρεσκευάζοντο μετ᾽ αὐτοῦ L.O.P. παρεσκευάζοντο μετ᾽ αὐτοὺς C.I.

7. προκοπὴν B.

8. καὶ λέσβου] om. A.B.

περιαγγελοῦσαι i. παραγγέλλουσαι K.

9. αὐτοῦ] om. C.

9. Περικλέους etc.] Strabo l. 14. narrat, Athenienses, misso Pericle Prætore et una Sophocle poëta, rebellantes Samios obsidione gravi adflixisse. Huds. Περικλέους] Confer omnino Plutarchum p. 167. γενομένης δὲ καρτερᾶς ναυμαχίας περὶ νῆσον, ἣν Τραγίας καλοῦσι. Libri Pliniani habent Ægeas, unde Harduinus Tragias. At forte apud Plutarch. et Plin. rescribendum Τραγίαν, Tragiam. Wass.

10. τραγίᾳ] στρατιᾷ g. στραγίᾳ K.

Strabo XIV. p. 942. vocat insulam Τραγαίας, Stephanus (de urbb. p. 714.) Τραχαίαν. Gottl.

12. δὲ] γὰρ K.i.

αἱ] om. O.Q.c.

15. ἀποβάντες καὶ A.B.F.H.K. c.f.g. ceteri ἀποβάντες ἐς τὴν γῆν καὶ πεζῷ τάγματι ἐπολιόρκουν H.

Ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι] Ca-

Περικλῆς δὲ λαβὼν ἑξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῶν ἐφορμουσῶν ᾤχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐσαγγελθέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ᾽ αὐτοὺς πλέουσιν· ᾤχετο γὰρ καὶ ἐκ τῆς Σάμου πέντε ναυσὶ Στησαγόρας καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας. * ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σάμιοι ἐξαπιναίως ἔκπλουν ποιησάμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες τάς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν, καὶ ναυμαχοῦντες τὰς ἀνταναγομένας ἐνίκησαν, καὶ τῆς θαλάσσης τῆς καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐκράτησαν ἡμέρας περὶ τεσσαρασκαίδεκα, καὶ ἐσεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβούλοντο. ἐλθόντος δὲ Περικλέους πάλιν ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν. καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ὕστερον προσεβοήθησαν τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἅγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντικλέους, ἐκ δὲ Χίου καὶ Λέσβου τριάκοντα. καὶ ναυμαχίαν μέν τινα βραχεῖαν ἐποιήσαντο οἱ Σάμιοι, ἀδύνατοι δὲ ὄντες ἀντισχεῖν ἐξεπολιορκήθησαν ἐνάτῳ μηνὶ καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ, τεῖχός τε καθελόντες καὶ ὁμή-

117. illi eruptione facta Athenienses vincunt, et nono demum mense a Pericle, justa obsidione, ad quam plures naves Athenis, Chio et Lesbo succedunt, ad deditionem coguntur.

τείχεσι] τουτέστι τρισὶ τειχίσμασιν. 1. Τῶν ἐφορμουσῶν] τῶν πολιορκουσῶν τὴν Σάμον, τῶν εἰς ἐπίθεσιν οὐσῶν. 3. Ἐπ᾽ αὐτοὺς] κατ᾽ αὐτῶν, τῶν Ἀθηναίων. 4. Στησαγόρας] ὅτι Στησαγόρας Σάμιος ἦν. 7. Προφυλακίδας] τὰς πρὸ τῶν ἄλλων ὁρμούσας. 11. Κατεκλείσθησαν] οἷον τειχήρεις ἐγένοντο. 13. Θουκυδίδου] ἕτερός τις Θουκυδίδης, οὐχὶ ὁ συγγραφεύς. 18. Προσεχώρη-

saub. ad Polyb. p. 178. *trinis castris oppidum obsident.* Sic enim, ait, interpretari malo, quam de triplici muro, quo fuerit urbs cincta. Duk.

3. ἐπ᾽] καὶ ἐπ᾽ g. ἐς K.

4. καὶ ante ἐκ om. L.O.e.i. στασηγόρας K.

6. ἐπεισπεσόντες g.

8. ἀνταγομένας A.B.F.G.N. ἀνταγεαγομένας H.

9. τέσσαρας καὶ δέκα vel τεσσαρασκαίδεκα A.B.F.H.K.L.N.O.g. h.i. vulgo τεσσαρεσκαίδεκα.

11. κατεκλήσθησαν C.

12. ἀθηναίων P.

13. μὲν] om. L.O.P.

Θουκυδίδου etc.] Hic Thucydides Milesiæ fil. Alopecensis, Periclis adversarius, de quo Plutarchus in Pericle. Huds. Add. Flor. Christian. ad Aristoph. Vesp. v. 941. Duk.

14. αἱ] om. C.L.O.P.e.

17. Ἐνάτῳ μηνὶ] Firmat, lucemque huic loco infundit Plu-

ρους δόντες καὶ ναῦς παραδόντες, καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. ξυνέβησαν δὲ καὶ Βυζάντιοι, ὥσπερ καὶ πρότερον ὑπήκοοι εἶναι.

118. Absoluta egressione de aucto paullatim Atheniensium imperio, filum narrationis de causis hujus belli interruptum Auctor denuo annectit, demonstrans, iis, quæ circa Corcyram et Potidæam facta essent, maxime irri-

* Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίγνεται οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον τὰ προειρημένα, τά τε Κερκυραϊκὰ καὶ τὰ Ποτιδαιατικὰ καὶ ὅσα πρόφασις τοῦδε τοῦ πολέμου κατέστη. ταῦτα δὲ ξύμπαντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες πρός τε ἀλλήλους καὶ τὸν βάρβαρον, ἐγένετο ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα μεταξὺ τῆς Ξέρξου ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦδε τοῦ πολέμου· ἐν οἷς Ἀθηναῖοι τήν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι οὔτε ἐκώλυον, εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, ἡσύχαζόν τε τὸ πλέον τοῦ χρόνου, ὄντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ μὴ ταχεῖς ἰέναι ἐς τοὺς πολέμους, εἰ μὴ

σαν ὁμολογίᾳ] τοῖς Ἀθηναίοις. 2. Κατὰ χρόνους] οὐδὲ γὰρ εὐπόρουν ἀθρόον ἐκτῖσαι τὸ πᾶν. Ταξάμενοι] ὁρίσαντες. Ξυνέβησαν δὲ] συνεφώνησαν. 3. Καὶ πρότερον] ἦσαν δηλονότι. 4. Οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον] τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τῶν σπονδῶν. 6. Καὶ ὅσα πρόφασις] αἰτία, ἤγουν τὸ Κυλώνειον ἄγος καὶ τὰ Παυσανίου. Τοῦδε τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ, τοῦ προκειμένου. 9. Τῆς τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως] ἀναμεταξὺ δηλονότι. 10. Ἐν οἷς] ἔτεσιν. Ἐγκρατεστέραν] ἰσχυροτέραν. 11. Ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως] ἐδυνήθησαν τὰ μεγάλα. 14. Εἰ μὴ ἀναγκάζοιν-

tarchus in Pericl. p. 129. Wass. Ἔνατος, scribendum volebant multi veterum, non ἔννατος: de quo vid. Eustath. ad Homer. Il. β'. p. 223. Suidas quoque, ἔνατος καὶ ἐνάτη δι' ἑνός. vid. et Etymol. M. in ἐννέα ν. Duk.

1. τὰ] om. e.

2. ταξάμενοι κατὰ χρόνους C.L. O.P.Q.e.

4. δὲ ταῦτα B.g.h.

οὐ] ἐν c.

6. πρόφασις τοῦδε A.B.C.F. G.H.I.K.L.N.O.P.c.g.h.i. vulgo πρόφασις μεταξὺ τοῦδε.

8. ἄλλους P.

καὶ πρὸς τὸν Dionys.

9. τῆς ξέρξου A.B.F.G.H.K.N. c.f.g.h. ceteri τῆς τε ξέρξου.

10. οἱ ἀθηναῖοι C.L.O.e. cum Dionysio.

ἐγκρατεστάτην O.

11. ἐπὶ] om. H.

12. οὐδὲ K.

13. ἡσυχάζοντες, omissa τε, Dionysius.

τὸ] τὸν F.L.O.Q.

14. εἰ] ἢν C.I.L.O.P.Q.e.

ἀναγκάζοιντο, τὸ δέ τι καὶ πολέμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι, πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἤρετο καὶ τῆς ξυμμαχίας αὐτῶν ἥπτοντο. τότε δὲ οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι πάσῃ προθυμίᾳ καὶ καθαιρετέα ἡ ἰσχὺς, ἢν δύνωνται, ἀραμένοις τόνδε τὸν πόλεμον. αὐτοῖς μὲν οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις διέγνωστο λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖν, πέμψαντες δὲ ἐς Δελφοὺς ἐπηρώτων τὸν θεὸν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται· ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς, ὡς λέγεται, κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος.

tatos Lacedæmonios, postquam diu mentis quadam tarditate bella vitassent, iram non amplius continuisse. Oraculum Delphicum ab iis rogatum auxit animos.

119. * αὖθις δὲ τοὺς ξυμμάχους παρακαλέσαντες ψῆφον ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν, εἰ χρὴ πολεμεῖν. καὶ ἐλθόντων τῶν πρέσβεων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας καὶ ξυνόδου γενομένης, οἱ

Itaque rursus convocatis sociorum orato-

το] εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης κινηθεῖεν. 1. Τὸ δέ τι] κατά τι. 3. Οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο] ἤγουν, οὐκ ἠνέσχοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. 4. Ἐπιχειρητέα] τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον. 6. Διέγνωστο] διεψήφιστο. 10. Κατὰ κράτος] τὸ ἑξῆς, κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι. αἰνίττεται τὸν μέγαν λοιμόν. 12. Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] ἤγουν κυρῶσαι. 14. Ἀπὸ τῆς

1. ἀναγκάζωνται C.I.L.O.Q.e. τι] τοι i. πολεμίοις L.P.

2. τῆς] om. K.

4. εἶναι ἐδόκει K.i.

5. ἀραμένοις δὲ τόνδε C.L.O.Q.

6. οὖν] om. L.O.

7. τε] om. K.L.d.e.f.g.h.

9. Ἀνεῖλεν] Corrige hinc Plutarch. Moral. 403. qui ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, et pro ἄκλητος, ἀπαράκλητος. Eodemque loco, ut id obiter moneam, supple auctoris nobilissimi lacunam: ἀργυρέᾳ αὔλακα αὐλάξειν. Priore loco rescribe, ἀνεῖλε νίκην κατὰ κράτος πολεμοῦσι. καὶ βοηθήσειν. Flaccus: "Hic levare functum pauperem laboribus, *vocatus*, atque *non vocatus* audit." Asclepiades in Epig. inedito, ΚΑΗΘΕΓΣ, οὐκ ἌΚΛΗΤΟΣ ἐλήλυθα. Ita fere ludit Æschylus in Ἑπτ. ἐ. Θ. Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν, Καὶ μὴ θέλοντος φησίν. Et Δράτω τὲ πόλις, καὶ μὴ δράτω— Ἡμεῖς μὲν ἴμεν. Et Agam. Μαθοῦσιν αὐδῶ, κ' οὐ μαθοῦσι λήθομαι. Χοηφ. Ἥκω μὲν οὐκ ἌΚΛΗΤΟΣ, ἀλλ' ὑπάγγελος. Euripid. Orest. 612. Wass. Lacuna illa in Plutarcho recte expletur e Thucyd. V. 16. Duk.

11. συλλήψεσθε Q.

12. ξυμμάχους A.B.C.b.c.h.i. vulgo συμμάχους.

14. συνόδου C.

ribus, uno omnes ore bellum decernunt, et Corinthii quidem, post ceteros prodeuntes, insuper omnes incitant oratione.

τε ἄλλοι εἶπον ἃ ἐβούλοντο, κατηγοροῦντες οἱ πλείους τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν πόλεμον ἀξιοῦντες γενέσθαι, καὶ οἱ Κορίνθιοι, δεηθέντες μὲν καὶ κατὰ πόλεις πρότερον ἑκάστων ἰδίᾳ ὥστε ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον, δεδιότες περὶ τῇ Ποτιδαίᾳ μὴ προδιαφθαρῇ, παρόντες δὲ καὶ τότε καὶ τελευταῖοι ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιάδε.

120-124. qua Lacedæmonii, olim ob tarditatem reprehensi, providentiæ nomine collaudantur, et ad alacritatem

* " ΤΟΥΣ μὲν Λακεδαιμονίους, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, " οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι " τὸν πόλεμόν εἰσι καὶ ἡμᾶς ἐς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον. χρὴ " γὰρ τοὺς ἡγεμόνας, τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ " προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶν- " ται. ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, οὐχὶ

ξυμμαχίας] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ξυμμάχων. 4. Ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον] διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Δεδιότες] μὴ πρὸ τοῦ εἰσβαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διαφθαρῇ. 8. Οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι] οὐ ψηφίζονται. 9. Χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας] οὐ χρὴ, φησὶν, ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς πράγμασι τοὺς ἡγεμόνας προέχειν, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς. 11. Προσκοπεῖν] προτιμᾶν. Ἐκ πάντων] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας. τὸ δὲ Ἐν ἄλλοις, ἐν προεδρίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις. 12. Ἡμῶν] τῶν περιθαλασσίων. Ἐνηλλάγησαν] ἀντὶ τοῦ συνέμιξαν καὶ ὡμίλησαν. ἐναντίον δέ ἐστι τῷ διηλλάγησαν· διαλλαγῆναι γάρ ἐστι τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι αὐτῷ, ἐναλλαγῆναι δὲ τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ φίλῳ.

2. γίγνεσθαι C.I.L.O.Q.e.

4. ψηφ. τὸν πόλεμον A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.P.c.f.g.h.i. vulgo ψηφ. πόλεμον.

5. διαφθαρῇ L.O.P.g. προφθαρῇ G.

8. ἔτι] om. G.L.N.O.P.i.

οὐ] om. i.

11. ὥστε L.O.Q.

ἐκ πάντων] om. C.

12. Ἡμῶν—ἐνηλλάγησαν] Dionys. Halic. p. 134. pro συνήλλαξαν. Wass. Ostendit ibi Dion. passiva pro activis a Thucydide usurpari; ut mox quoque κατῳκημένους, pro κατῳκηκότας. Ἐν τῇ μεσογείᾳ fortassis in suo exemplari invenit Dionysius: nam hæc etiam alibi in libris scriptis permutantur. Vid. supr. ad Cap. 18. Scriptura Cod. Dan. μεσόγαιαν non est sine exemplo aliorum. Τοὺς κάτω οἰκοῦντας etiam supr. Cap. 7. dicit pro iis, qui maritimas regiones habent. Contra οἱ ἄνω, qui mediterraneas colunt. infr. Cap. 137. et ἄνωθεν, e locis mediterraneis, supr. Cap. 59. Vid. Bernard. ad Joseph. I. B. I. procem. et Salmas. ad Solin. p. 432. Et sic opponuntur ἀναβαίνειν et καταβαίνειν. Duk.

“ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτούς· τοὺς δὲ τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους εἰδέναι χρὴ ὅτι, τοῖς κάτω ἢν μὴ ἀμύνωσι, χαλεπωτέραν ἕξουσι τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων καὶ πάλιν ἀντίληψιν ὧν ἡ θάλασσα τῇ ἠπείρῳ δίδωσι, καὶ τῶν νῦν λεγομένων μὴ κακοὺς κριτὰς, ὡς μὴ προσηκόντων, εἶναι, προσδέχεσθαι δέ ποτε, εἰ τὰ κάτω πρόοιντο, κἂν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν, καὶ περὶ αὐτῶν οὐχ ἧσσον νῦν βουλεύεσθαι. διόπερ καὶ μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτοὺς τὸν πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν. ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ ἀδικουμένους ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι, καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι, μήτε τῷ ἡσυχίῳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον ἀδικεῖσθαι. ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ῥᾳστώνης τὸ τερπνὸν, δι' ὅπερ ὀκνεῖ, εἰ ἡσυχάζοι· ὅ τε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντων

omnes socii maxime instigantur.

1. Φυλάξασθαι] τουτέστι φοβηθῆναι. 2. Ἐν πόρῳ] ἐν τῇ παράλῳ. πόρον καλεῖ τὰ ἐμπόρια. 3. Τοῖς κάτω] τοῖς παραλίοις. 4. Τῶν ὡραίων] τῶν καρπῶν. 5. Λεγομένων] παρ' ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ χρή. 6. Προσδέχεσθαι] ἐλπίζειν. 7. Πρόοιντο] ἀμελήσαιεν. 12. Εὖ δὲ παρασχὸν] ἀντὶ τοῦ παρασχόντος, δηλονότι τοῦ δαίμονος, ὅ ἐστι δωρησαμένου αὐτοῖς τὴν νίκην. 15. Ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν] τὸ ἑξῆς, ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν εἰ ἡσυχάζοι. 17. Ὅ, τε ἐν πολέμῳ] ἐντεῦθεν δείκνυσι τοῦ πολέμου τὸ ἄδηλον. 19. Κακῶς] ἀνοήτως. Ἀβουλοτέρων] κακοβουλοτέρων. Ἐναντίων τυχόντα] ἔργον γάρ ἐστι τῆς τύχης τὸ τοὺς ἐναν-

1. τοὺς] τὴν B. τὴν μεσόγαιαν P. ἐν τῇ μεσογείᾳ Dionysius. 2. πόρῳ κατῳκημένους] πόντῳ κατῳκισμένους d. cum Tusano. 4. ἀνακομιδὴν L.O.P.Q. 7. πρόειντο I.L.O.Q.d.g.h. κἂν] καὶ h. 9. βούλεσθαι O. 11. μὲν] om. K. 14. ἡσυχίῳ A.B.F.G.H.K.N. c.f.g. vulgo ἡσύχῳ. ἡδόμενοι I. 17. ἡσυχάζει d.i. 19. τυχόντων A.B.F.G.H.K.c. f.h.i. ceteri τυχόντα.

" καταρθώθη, καὶ ἔτι πλέω, ἃ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι
" ἐς τοὐναντίον αἰσχρῶς περιέστη. ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς
" ὁμοῖα τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ μετ' ἀσφα-
" λείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλεί-
121. " πομεν. * ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγεί-
" ρομεν καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα, καὶ ὅταν ἀμυ-
" νώμεθα Ἀθηναίους, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ:
" κατὰ πολλὰ δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι, πρῶτον μὲν
" πλήθει προὔχοντας καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ, ἔπειτα
" ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἰόντας. ναυ-
" τικόν τε, ᾧ ἰσχύουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης τε ἑκά-

τίους ἀβουλοτέρους καταστῆσαι· ἐπεὶ οὐ μέγα, εἰ οὕτως ἐνίκησαν. 1. Καλῶς δοκ. βουλ] εὐβούλων τῶν ἐναντίων τυχόντα. 2. Ἐνθυμεῖται γὰρ] οὐδεὶς, φησὶν, ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει. πιστεύει γὰρ νικᾷν, τὸ πῶς οὐκ ἐννοῶν. καὶ οὐδεὶς ὁμοίως ἔργῳ ἐπεξέρχεται οἷς ἐνθυμεῖται. δείκνυσι γὰρ τὴν πίστιν μείζονα τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ τὸ ἐνθύμημα μεῖζον τοῦ ἔργου. Ἄλλως. οὐδεὶς γὰρ ἐνθυμεῖται παρόμοια τοῖς βεβαίοις. πίστις γὰρ ἐνταῦθα τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀπόβασιν σημαίνει. οὐδεὶς οὖν οὔτε ὅμοια τοῖς πράγμασιν ἐνθυμεῖται, οὔτε ἔργῳ τὰ πιστευθέντα τελειοῖ, ἀλλ' ἐν ἑκατέροις σφάλλεται· διὰ τὸ καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν ἀβέβαιον εἶναι, καὶ τὰ πράγματα μὴ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἀπαντᾷν, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἀσφαλῶς ἐνίοτε δοξασθέντα, ἤτοι βουλευθέντα, ἐπὶ τῶν ἔργων διὰ τὸ προσπίπτον δέος ἐκλείπομεν, ὅτι τὸ μὲν βουλεύσασθαι χωρὶς ἀγώνων καθίσταται, τὰ δὲ ἔργα ἐπὶ τῆς ταραχῆς καὶ συγχύσεως ἀλλοιοῦνται. 3. Τῇ πίστει] τῷ θάῤῥει. Μετὰ ἀσφαλείας μὲν] ἀσφαλῶς, φησὶν, ἐνθυμούμεθα, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλεύεσθαι· μετὰ φόβου δὲ ὑστεροῦμεν ἐν τῷ ἔργῳ, διὰ τὸ λοιπὸν ὁρᾷν αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ εἶναι τῶν πραττομένων. 4. Ἐλλείπομεν] φοβηθέντες ἐξεπέσομεν τῆς πράξεως, ἣν προσεδοκήσαμεν λαβεῖν. 6. Ἔχοντες ἐγκλήματα] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι, τὰ παρακινοῦντα τὸν πόλεμον. Ἀμυνώμεθα] τὰ ἴσα ἀνταποδῶμεν. 8. Κατὰ πολλὰ δὲ] τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. 11. Ὧι ἰσχύουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι.

1. πλέω A.B.G.H.K.N.g.h.i. vulgo πλείω.
ἃ] τὰ Stobaeus. om. C.L.O.P. e.g.
2. τοὐναντίον καὶ αἰσχρῶς K.i.
γὰρ] δὲ Q.
5. Ἐγείρομεν] Homerum sequitur. qui Il. λ'. 213. ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. Hinc etiam Hesiodus Minervam vocat ἐγρεκύδοιμον. Wass.
8. ἡμᾶς] om. d.
ἐπικρατήσειν correctus G.
11. τε] δὲ B.d.
ἰσχύσουσιν L.O.
τε] om. L.O.Q.
ἑκάστης O.P.i.

" στοις οὐσίας ἐξαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς " καὶ Ὀλυμπίᾳ χρημάτων· δάνεισμα γὰρ ποιησάμενοι " ὑπολαβεῖν οἷοί τ' ἐσμὲν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐ- " τῶν ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλ- " λον ἢ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμετέρα ἧσσον ἂν τοῦτο πάθοι, τοῖς " σώμασι τὸ πλέον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. μιᾷ τε " νίκῃ ναυμαχίας κατὰ τὸ εἰκὸς ἁλίσκονται· εἰ δ' ἀν- " τίσχοιεν, μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλέονι χρόνῳ τὰ " ναυτικά. καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστή- " σωμεν, τῇ γε εὐψυχίᾳ δή που περιεσόμεθα. ὃ γὰρ " ἡμεῖς ἔχομεν φύσει ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο " διδαχῇ; ὃ δ' ἐκεῖνοι ἐπιστήμῃ προὔχουσι, καθαιρετέον " ἡμῖν ἐστὶ μελέτῃ. χρήματα δ' ὥστ' ἔχειν ἐς αὐτὰ, " οἴσομεν· ἢ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ξύμμαχοι " ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, ἡμεῖς δ' " ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ αὐτοὶ ἅμα σώ- " ζεσθαι οὐκ ἄρα δαπανήσομεν, καὶ ἐπὶ τῷ μὴ ὑπ' ἐκεί- " νων αὐτὰ ἀφαιρεθέντες αὐτοῖς τούτοις κακῶς πάσχειν.

1. Ἐξαρτυσόμεθα] παρασκευάσομεν. 2. Ὀλυμπίᾳ] γράφεται ὀλυμπιᾶσι, ὡς Ἀθήνησι. 3. Ὑπολαβεῖν] δέξασθαι. 5. Τοῦτο] τὸ μεταπεισθῆναι. 6. Μιᾷ τε νίκῃ] εἰ ἅπαξ, φησὶ, τῇ ναυμαχίᾳ νικηθῶσιν, οὐκέτι ἕξουσιν ἐλπίδα νίκης· οὐ γάρ εἰσι πεζομάχοι. ἡμεῖς δὲ δηλονότι καὶ ταῖς ναυσὶν ἐὰν νικηθῶμεν, τῷ πεζῷ ἰσχύομεν. 7. Κατὰ τὸ εἰκὸς] ὡς ἔστιν εἰκάσαι. Ἁλίσκονται] νικῶνται. 11. Ἀγαθόν] ἤγουν τὴν εὐψυχίαν. 12. Ὃ δὲ] ἀντὶ τοῦ εἰς ὅ. 15. Οὐκ ἀπεροῦσιν] οὐκ ἀπαγορεύσουσιν. 16. Ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ τιμωρήσασθαι. 18. Αὐτοῖς τούτοις] τοῖς χρήμασι δηλονότι.

1. ἐξαρτυσώμεθα A.B.K.c.g.
2. καὶ ἐν ὀλυμπίᾳ d. καὶ ὀλυμπιάσιν γρ. A.B.
3. ἐσμεν] om. A.B.
4. ἀθηναίοις f.
ἡ] om. L.O.P. ante ἀθηναίων ponunt C.d.e.
6. τὸ] om. d.i.
8. πλείονι f.
9. ἴσον] ἧσσον A.B.h.
10. γε] τε O. δὲ d.
εὐτυχίᾳ c.e.
11. ἔχομεν φύσει A.B.C.F.H.K.L.O.P.c.f.g.h.i. vulgo φύσει ἔχομεν.
15. ἀπαίρουσιν B.

122. “ * ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ὁδοὶ πολέμου ἡμῖν, ξυμμάχων τε ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις οὖσα τῶν προσόδων αἷς ἰσχύουσι, καὶ ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ, ἄλλα τε ὅσα οὐκ ἄν τις νῦν προΐδοι. ἥκιστα γὰρ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ᾽ αὑτοῦ τὰ πολλὰ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον· ἐν ᾧ ὁ μὲν εὐοργήτως αὐτῷ προσομιλήσας βεβαιότερος, ὁ δὲ ὀργισθεὶς περὶ αὐτὸν οὐκ ἐλάσσω πταίει. ἐνθυμώμεθα δὲ καὶ ὅτι εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν ἑκάστοις πρὸς ἀντιπάλους περὶ γῆς ὅρων διαφοραὶ, οἰστὸν ἂν ἦν· νῦν δὲ πρὸς ξύμπαντάς τε ἡμᾶς Ἀθηναῖοι ἱκανοὶ καὶ κατὰ πόλιν ἔτι δυνατώτεροι. ὥστε, εἰ μὴ καὶ ἀθρόοι καὶ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἄστυ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα αὐτοὺς, δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται. καὶ τὴν

1. Ὁδοὶ] πορισμοί. 2. Παραίρεσις] παραφαίρεσις, παράσπασις. 3. Ἐπιτειχισμὸς] ἐπίθεσις. αἰνίττεται τὴν Δεκέλειαν, ἣν ὕστερον ἐτείχισαν. Τῇ χώρᾳ] τῶν Ἀθηναίων. 4. Προΐδοι] προγνοίη· ἄδηλα γὰρ τὰ τοῦ πολέμου. 5. Ἐπὶ ῥητοῖς] ὡρισμένοις. Χωρεῖ] κινεῖται. 6. Τεχνᾶται] μεθοδεύει. Παρατυγχάνον] παρεμπίπτον. Ἐν ᾧ] ἀντὶ τοῦ διό. Εὐοργήτως] εὐσκόπως, μεγαλοψύχως, εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος. 7. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς] ὁ μικροψυχήσας. 8. Ἐνθυμώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμηθῶμεν· ἔστι γὰρ ὑποθετικόν. 10. Οἰστὸν] ὑπομονητόν. 11. Ἱκανοὶ] δουλωσόμενοι δηλονότι. 14. Δί-

1. ὁδοὶ πολέμου A.B. vulgo ὁδοὶ τοῦ πολέμου.
2. μάλιστα] om. C.
παραίνεσις B.c.h.
3. ἐπιτειχισμοὶ i.
ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ] Hæc sunt auctoris ipsius: nil tale illi excogitabant ante Alcibiadis monita. Wass. not. MS.
4. Ἀλλά τε—πταίει] Stobæus p. 372. ubi ἐφ᾽ αὑτοῦ et ἐλάσσω cum nostris, non ἐλάττω. Wass. Suid. in εὐοργήτως describit Schol. D.

6. εὐεργήτως P. ἀοργήτως G.
7. βεβαιότατος Q.
8. αὐτῶν C.
δὲ] μὲν e.
καὶ] om. C.L.O.P.Q.e.
9. ἦσαν ἡμῶν A.B.F.H.Q.c.h. i. ἡμῶν, omisso verbo, K.g. vulgo ἡμῶν ἦσαν.
10. αἱ διαφοραὶ C.L.O.Q.
11. ἱκανοὶ] om. P.
12. καὶ ante ἀθρόοι om. e.
κατὰ τὰ ἔθνη C.L.c.
13. καὶ ante ἕκαστον om. c.
αὐτοὺς] καὶ τοὺς L.P.

" ἦσσαν, εἰ καὶ δεινόν τῳ ἀκοῦσαι, ἴστω οὐκ ἄλλο τι " φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δουλείαν· ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆ- " ναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ πόλεις τοσάσδε ὑπὸ " μιᾶς κακοπαθεῖν. ἐν ῷ ἢ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσ- " χειν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι, καὶ τῶν πατέρων χεί- " ρους φαίνεσθαι,· οἳ τὴν Ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν· ἡμεῖς δὲ " οὐδ' ἡμῖν αὐτοῖς βεβαιοῦμεν αὐτὸ, τύραννον δὲ ἐῶμεν " ἐγκαθεστάναι πόλιν, τοὺς δ' ἐν μιᾷ μονάρχους ἀξιοῦ- " μεν καταλύειν. καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τριῶν τῶν " μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας ἢ μαλα-

χα γε ὄντας] διαχωρισθέντας. 1. Ἴστω] ὁ ἀκούων δηλονότι. 2. Φέρουσαν] ἡμῖν δηλονότι. Ὃ καὶ λόγῳ] εἴωθεν ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τῶν θηλυκῶν μεταβαίνειν εἰς τὸ οὐδέτερον, οἷον " τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, " ἐφ' ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐξεπέμποντο." λέγει δὲ, ὅτι τὴν δουλείαν ὅλως τῷ λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, οἷον λογίσασθαι, τοὺς Πελοποννησίους αἰσχρόν. ὁ γὰρ ἐνδοιασμὸς λογισμοῦ ἐστὶ μερισμός. περιφραστικῶς οὖν εἴρηται, τῷ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι, οἷον τὸ λογίσασθαι ἡμᾶς καὶ ἐπὶ νοῦν λαβεῖν τὴν δουλείαν. Ἐνδοιασθῆναι] εἰς ἀμφιβολίαν ἐλθεῖν. 3. Ὑπὸ μιᾶς] τῆς τῶν Ἀθηναίων. 4. Κακοπαθεῖν] δουλοῦσθαι. Ἐν ᾧ] ἐν τῷ κακοπαθεῖν. Ἢ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσχειν] οἱ γὰρ ἀμελοῦντες, καὶ μὴ ἐπεξερχόμενοι, δοκοῦσιν ἢ δικαίως πάσχειν ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι. 7. Αὐτὸ] τουτέστι τὴν ἐλευθερίαν. 8. Τοὺς δ' ἐν μιᾷ] πόλει δηλονότι. Μονάρχους] τοὺς τυράννους φησὶ μονάρχους. 10. Ξυμφορῶν] ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησι τὴν κακίαν. ταῦτα δὲ λέγει τὸ τυραννεῖσθαι καὶ φέρειν τὴν τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως ποτὲ τάδε οὐκ ἀπήλλακται τῶν τριῶν μεγίστων συμφορῶν. Ἢ μαλακίας] ὁ ἢ διαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ καί. Ὅμηρος

1. τῳ] τὸ B.g. τῷ K. ἴστε g.

2. ἐνδυασθῆναι C.

3. ὑπὸ B.F.G.H.K.N.P.g. ceteri ἀπό.

4. ἂν] om. B.

8. ἐγκαθιστάναι e. πόλει L.O.C. τὴν πόλιν K.P.

9. οὐκ] om. e.

Τριῶν] Hanc amat formulam noster. v. c. 74, 76. III. c. 40, 66. Proverb. xxv. 3. Lucret. V. Principio, maria ac terras, cœlumque tuere: Horum naturam *triplicem*, *tria* corpora, Memmi, *Treis* species tam dissimiles, *tria* talia texta, *Una* dies dabit exitio. 1 Cor. xiii. 13. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ ΤΡΙ'Α ΤΑΥ'ΤΑ. Noster VI. 73. στρατηγὸν αὐτόν τε εἵλοντο τὸν Ἑρμοκράτην καὶ H. καὶ Σ. ΤΟΥ'ΤΟΥΣ ΤΡΕΙ'Σ. Aristoph. Nub. Τὸ χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί. Demosthenes de Coron. 344. Καίτοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια &c. ἓν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον δὲ, δικαιοσύνης, τρίτον δὲ, σωφροσύνης. Wass.

10. ξυμφορῶν ἀπήλλακται A.B. C.F.G.H.K.N.c.e.g. ξυμφορῶν οὐκ

“ κίας ἢ ἀμελείας. οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες ταῦτα ἐπὶ “ τὴν πλείστους δὴ βλάψασαν καταφρόνησιν κεχωρή- “ κατε, ἣ ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν τὸ ἐναντίον ὄνομα “ ἀφροσύνη μετωνόμασται.

123. * τὰ μὲν οὖν προγεγενημένα “ τί δεῖ μακρότερον, ἢ ἐς ὅσον τοῖς νῦν ξυμφέρει, αἰτιᾶ- “ σθαι; περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι “ βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν· πάτριον γὰρ ἡμῖν “ ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι· καὶ μὴ μεταβάλ- “ λειν τὸ ἔθος, εἰ ἄρα πλούτῳ τε νῦν καὶ ἐξουσίᾳ ὀλίγον “ προφέρετε (οὐ γὰρ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη, τῇ “ περιουσίᾳ ἀπολέσθαι), ἀλλὰ θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ “ πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον, τοῦ τε θεοῦ χρήσαντος καὶ αὐ- “ τοῦ ὑποσχομένου ξυλλήψεσθαι, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλ- “ λάδος πάσης ξυναγωνιουμένης, τὰ μὲν φόβῳ, τὰ δὲ “ ὠφελείᾳ. σπονδάς τε οὐ λύσετε πρότεροι, ἅς γε καὶ

ἢ νέος, ἠὲ παλαιός. (Il. 14, 108.) 1. Οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες] οὐ δύνασθε, φησὶν, εἰπεῖν ὅτι οὐ διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ καταφρόνησιν, ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. ἡ γὰρ κατά πρόθεσις ἐπίτασιν ἐνταῦθα σημαίνει. Ταῦτα] τὰ τρία. 2. Καταφρόνησιν] ὅτι τὴν καταφρόνησιν ἀφροσύνην λέγει. 7. Βοηθοῦντας] τὸ ἑξῆς οὕτως· ὑπὲρ δὲ τῶν μελλόντων δεῖ τοῖς παροῦσι πράγμασι βοηθοῦντας ἐπιταλαιπωρεῖν, τουτέστι προσθεῖναι τοῖς πόνοις. 9. Ἐξουσίᾳ] δυνάμει. 10. Προφέρετε] ὑπερφέρετε τῶν ἄλλων. Ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη] ὑπ' ἀπορίας κινηθέντες ἐκτησάμεθα. οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπορώτεροι. 13. Ξυλλήψεσθαι] βοηθήσειν. 14. Τὰ μὲν φόβῳ] ἵνα μὴ δουλωθῇ.

ἀπήλλακται ceteri.

1. ἢ ἀμελείας ἢ μαλακίας G, αὐτὰ C.L.O.I.

2. Καταφρόνησιν] Suidas exponit φρόνησιν, et Scholia corradit. Wass.

7. ὑμῖν A.B.F.H.

9. νῦν] om. d.

ὀλίγων A.B.F.c.h. ὀλίγῳ i.

10. ἐκτήσθη b.i.

11. περιουσίᾳ] ἀπουσίᾳ A.B.G.h. ἀπλουσίᾳ, et a correctore εὐπλουσίᾳ K.

ἀπολέσαι g.

θαρσοῦντες B.C.f.

14. πάσης A.B.F.G.H.K.c.f.g.h.i.

ξυναγωνιζομένοις O. ξυναγωνιζομένης c.

15. τε] δὲ c.

γε] τε L.O.e.

“ ὁ θεὸς κελεύων πολεμεῖν νομίζει παραβεβάσθαι, ἠδι- “ κημέναις δὲ μᾶλλον βοηθήσετε· λύουσι γὰρ οὐχ οἱ “ ἀμυνόμενοι, ἀλλ᾽ οἱ πρότεροι ἐπιόντες. * ὥστε πανταχόθεν 124. “ χόθεν καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν τάδε “ κοινῇ παραινούντων, εἴπερ βεβαιότατον τὸ ταῦτα ξυμ- “ φέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις εἶναι, μὴ μέλλετε “ Ποτιδαιάταις τε ποιεῖσθαι τιμωρίαν, οὖσι Δωριεῦσι “ καὶ ὑπὸ Ἰώνων πολιορκουμένοις, οὗ πρότερον ἦν τοὐναν- “ τίον, καὶ τῶν ἄλλων μετελθεῖν τὴν ἐλευθερίαν. ὡς οὐ- “ κέτι ἐνδέχεται περιμένοντας τοὺς μὲν ἤδη βλάπτεσθαι, “ τοὺς δ᾽, εἰ γνωσθησόμεθα ξυνελθόντες μὲν ἀμύνεσθαι “ δὲ οὐ τολμῶντες, μὴ πολὺ ὕστερον τὸ αὐτὸ πάσχειν· “ ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ᾽ ἀνάγκην ἀφῖχθαι, ὦ ἄνδρες ξύμ- “ μαχοι, καὶ ἅμα τάδε ἄριστα λέγεσθαι, ψηφίσασθε “ τὸν πόλεμον, μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινὸν, τῆς δ᾽

1. Παραβεβάσθαι] ἀθετηθῆναι τὰς σπονδὰς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 3. Οἱ πρότεροι ἐπιόντες] οἱ ἄρξαντες ἀδίκων χειρῶν. Πανταχόθεν] ἀπὸ πολλῶν ἀφορμῶν. 5. Εἴπερ βεβαιότατον] λείπει τὸ δοκεῖ, ἵν᾽ ᾖ, εἴπερ δοκεῖ. 7. Τιμωρίαν] βοήθειαν. 8. Ὑπὸ Ἰώνων] διαβέβληται γὰρ τὸ ὄνομα τῶν Ἰώνων εἰς μαλακίαν· τῶν δὲ Δωριέων ἐπὶ ἀνδρείᾳ δοξάζεται. 9. Καὶ τῶν ἄλλων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μέλλετε. Μετελθεῖν] ἀντὶ τοῦ ἀνασώσασθαι. Ὡς οὐκέτι] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ γάρ, ἵν᾽ ᾖ, οὐκέτι γὰρ ἐνδέχεται. Ὅμηρος· ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. (Il. 10, 173.) τὸ δὲ περιμένοντας ἀντὶ τοῦ περιμενόντων. 10. Τοὺς μὲν] λείπει ἡμῶν. 14. Τάδε ἄριστα] ἃ εἴπομεν δηλονότι. 15. Τὸ

1. νομίζειν C.c.

Παραβεβάσθαι] Suidas, παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς. τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης. Duk.

ἠδικημένας d.

3. ἀμυνούμενοι K.

πρότερον Q.

4. ὑπάρχον] om. C.

ἡμῖν K.N.g.

τάδε κοινῇ A.B.F.G.H.K.Q.c. f.g.h. vulgo κοινῇ τάδε.

5. τὸ] τε K.

ταυτὰ γρ. A.

6. Ἰδιώταις] Huc fortassis respexit Suidas h. v. Ἰδιῶται, ἀντὶ τοῦ πολῖται. οὕτως Θουκυδίδης. Duk.

7. τε] δὲ c.

9. τὴν] om. K.

12. οὐ τολμῶντες] ἀτολμῶντες C. K.L.M.O.P.b.e. ἀτολμοῦντες recens F.

13. ἐπ᾽] ἐς vel εἰς F.H.K.O.f. om. B.g.h. cum ipso ἀνάγκην.

14. ψηφ. τὸν A.B.C.F.H.L.M. N.O.P.b.c.f.g.h.i. vulgo ψηφ. δὴ τόν.

“ ἀπ᾽ αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες· ἐκ πο- “ λέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται, ἀφ᾽ ἡσυχίας “ δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. καὶ τὴν κα- “ θεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον ἡγησάμενοι “ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως καθεστάναι, ὥστε τῶν μὲν ἤδη ἄρ- “ χειν τῶν δὲ διανοεῖσθαι, παραστησώμεθα ἐπελθόντες, “ καὶ αὐτοὶ ἀκινδύνως τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν, καὶ τοὺς νῦν “ δεδουλωμένους Ἕλληνας ἐλευθερώσωμεν.” Τοιαῦτα οἱ Κορίνθιοι εἶπον.

125. Rogatis singulis, cum plerorumque calculi bellum gerendum ostenderent, decretum est, ut quisque neces-

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ ἀφ᾽ ἁπάντων ἤκουσαν γνώμην, ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ξυμμάχοις ἅπασιν, ὅσοι παρῆσαν, ἑξῆς, καὶ μείζονι καὶ ἐλάσσονι πόλει· καὶ τὸ πλῆθος ἐψηφίσαντο πολεμεῖν. δεδογμένον δὲ αὐτοῖς εὐθὺς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκεύοις οὖσιν, ἐκποριζεσθαι δὲ ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόσφορα ἦν, καὶ μὴ εἶναι

αὐτίκα δεινόν] τὸ πρὸς ὀλίγον γινόμενον ἐκ τοῦ πολέμου. 1. Ἀπ᾽ αὐτοῦ] τοῦ πολέμου. Διὰ πλείονος] χρόνου. 3. Καθεστηκυῖαν] γεγονυῖαν. 4. Πόλιν τύραννον] τὰς Ἀθήνας λέγει. τὸ δὲ ἑξῆς, πόλιν τύραννον παραστησώμεθα. πλεονάζει τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα, ἵνα μᾶλλον παροξύνῃ. 5. Ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως] κατὰ πάντων. 6. Διανοεῖσθαι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἄρχειν. Παραστησώμεθα] δουλωσώμεθα. 11. Γνώμην] ἀπόφασιν. Ψῆφον ἐπήγαγον] ψῆφον, νῦν σκέψιν. δῆλον δὲ ὅτι τισὶ δοκεῖ καὶ τισὶν οὔ. 12. Ἑξῆς] κατὰ τάξιν. Καὶ τὸ πλῆθος] τὸ πλῆθος τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. 14. Ἀδύνατα] ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Ἐκπορίζεσθαι] ἔκ τινος πόρου

1. Ἐκ πολέμου—ἀκίνδυνον] Stobæus pag. 360. Wass.

2. μᾶλλον] om. G. post βεβαιοῦται ponit e.

5. ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι e.

6. παραστησόμεθα B.C.I. ὑπεξελθόντες Q.

7. αὐτοὶ ἀκινδύνως A.B.F.H.N. g.h. ceteri αὐτοί τε ἀκινδύνως.

8. ταῦτα F.H. quod sequebatur μέν, omisi cum A.B.F.H. N.c.f.g.h.

13. ἐψηφίσατο i. δεδογμένου L.O.P.

Δεδογμένον] Perperam quidam libri δεδογμένου, ex ignoratione Atticismi; de quo Budæus in Commentar. H. Steph. Append. ad Thesaur. pag. 160. et Camerar. ad Act. Apost. ii. 29. Sic cap. præced. καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, cap. 120. εὖ δὲ παρασχόν. Nec melius corrector Codicis Græv. mox ἀδύνατον, pro ἀδύνατα. Vid. ad cap. 1. Duk.

14. ἦν] om. e.

15. ἑκάστοις] om. g.

μέλλησιν. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσον δὲ, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερῶς. * ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήματα ποιούμενοι, ὅπως σφίσιν ὅτι μεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν, ἢν μή τι ἐσακούωσι. καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ· τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιόνδε. Κύλων ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τῶν πάλαι εὐγενής τε

saria ad bellum sine mora compararet.

126. Interea per legatos accusabant Athenienses (quo gravior ipsis, nihil agentibus, caussa belli esset) primum de piaculo in

λαμβάνειν. 1. Μέλλησιν] ἀναβολήν. Καθισταμένοις] παρασκευαζομένοις. 4. Ἐγκλήματα ποιούμενοι] ἐγκαλοῦντες. 8. Τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ] τοὺς τὸ ἄγος δράσαντας τῆς θεοῦ, τῆς Ἀθηνᾶς. Κύλων ἦν] τὸ διήγημα τὸ κατὰ τὸν Κύλωνα θαυμάζει σφόδρα ὁ τεχνογράφος, καὶ συμβουλεύει ἐπιμελέστατα αὐτὸ ἐκμαθεῖν τοὺς νέους, ἵνα μιμήσωνται. Ὅτι τοῦ διηγήματος τοῦ κατὰ τὸν Κύλωνα τὴν σαφήνειάν τινες θαυμάσαντες, εἶπον ὅτι λέων ἐγέλασεν ἐνταῦθα, λέγοντες περὶ Θουκυδίδου. Ὅτι τὰ κατὰ Κύ-

1. *μέλησιν* d.e.

2. δὲ] *γὰρ* Q.

5. τοῦ] *τοῦτο* H.

6. τι] *τινες* B.

ἐσακούσωσι F.H.I.L.O.P.Q. *ἀκούωσι* B.

8. *ἐλαύνειν*] *ἐκβαλεῖν* c.

τῆς] *τοῦ* B.L.O.

Κύλων ἦν] Vide Herodotum l. 5. c. 71. Meursii Solonem, et Marshami Chronicon. Huds.

9. *ὀλυμπ. ἀνὴρ ἀθηναῖος* A.B.F. G.H.K.c.f.g.h.i. ceteri *ἀθηναῖος ἀνὴρ ὀλυμπ.*

Ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης] Retulit etiam Diauli coronam Olympiade 35. si fides est Olympionicarum recensioni. Sed mirum est, quod in eadem recensione ponitur Olympiade 49. eundem Cylonem acropolin Athenarum occupavisse. Non est tamen impossibile; nam cursus victoria juveni maxime convenit; acropolis occupatio, licet non videatur convenire homini sexagenario, ut nec nuptiæ cum Megaclis filia, non est tamen *ἀσύστατον*. *Palmerius* Exercitat. pag. 47. Huds. Tangit historiam hanc Laërt. in Epimenide, et Hesych. in *Κυλώνιον*, apud quem paulo supra pro *Κυλλὰς τὶς*, leg. *Κυλλαστίς*. Sic enim Cod. Lambeth. apud Herodotum II. 77. Baroc. *Κολλήστις*, ut in contextu. Idem et Suidas in *ἄγος*, qui *πεμψ. οἱ Λ. πρέσβεις* legit. Vid. Pausan. l. 28. Plutarch. Solone p. 84. Victor fuisse videtur Olymp. XXXV. A. M. 3310. *Ἄρχοντος Δαμασίου*. Vid. etiam de eo Herodot. V. 71. Mox Marg. et Cam. bene *Μεγαρέως ἀνδρὸς Θεαγένους θυγατέρα*. Wass. De Cylone add. Schol. Aristoph. Equit. v. 443. Duk.

Minervam commisso. Per hanc occasionem Auctor exponit Cylonis conatum arce Athenarum potiundi, et fortunam eorum, qui eum sequebantur.

καὶ δυνατός· ἐγεγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους, Μεγαρέως ἀνδρὸς ὃς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγάρων. χρωμένῳ δὲ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν. ὁ δὲ παρά τε τοῦ Θεαγένους δύναμιν λαβὼν καὶ τοὺς φίλους ἀναπείσας, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν Ὀλύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι, νομίσας ἑορτήν τε τοῦ Διὸς μεγίστην εἶναι, καὶ ἑαυτῷ τι προσήκειν Ὀλύμπια νενικηκότι. εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί που ἡ μεγίστη ἑορτὴ εἴρητο, οὔτε ἐκεῖνος ἔτι κατενόησε τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου· ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μει-

λωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης. 1. Δυνατός] πλούσιος. 3. Χρωμένῳ] περὶ τυραννίδος δηλονότι, ὡς ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δείκνυται τῆς τοῦ θεοῦ. 5. Ἀκρόπολιν] ταύτην γὰρ κατέλαβον οἱ τυραννίδος ἐρῶντες. 7. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] τοῦτο προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἔστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. 8. Ἐπὶ τυραννίδι] ὡς τυραννήσων. 9. Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ] ἐκ τούτου δηλοῦται σαφῶς, ὅτι περὶ τῆς τῶν Διασίων τὸ μαντεῖον ἔλεγε. 12. Καὶ Ἀθηναίοις] καὶ παρ' Ἀθηναίοις. Διάσια] ἦν καὶ

1. διαγένους L.O.

2. μεγάρων] μεγαρέων K.N.i.

4. ἐν τῇ] τῇ om. C.G.K.L.N. P.Q.c.d.e.f.

τὴν] τῶν B.c.g.h.

5. τε] om. N.i.

6. ἐπῆλθον C.F.H.I.Q.g.h.

7. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] Nam et alibi agebantur, ut hic Scholiastes, et Spanhem. ad Morell. Ep. I. pag. 14. 82. et Ep. V. pag. 303. Sed pro Thucydide, quem hoc scribere dicit, ponendum est nomen Scholiastæ. Duk.

9. τι] om. L.O.P.

12. καὶ] om. C.L.O.e.

μειλιχείων K.

Μειλιχίου] Jovis Μειλιχίου crebra est apud Veteres mentio. Ad hunc locum pertinent, quæ Schol. Aristoph. Nubib. 407. et ex eo Suidas, habet: Διάσια Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διός. Nec Athenis solum, sed alibi quoque cultum fuisse Jovem Μειλίχιον constat ex iis, quæ in Histor. Deor. Syntagm. II. congessit Giraldus. Sed et aliis Diis idem cognomen tribuitur, de quo vid. Brod. ad Anthol. Græc. I. 1. 4. Apollonius Acharnensis, Grammaticus opinor, apud Schol. Aristoph. l. d. Diasia a die festo Jovis Milichii diversa esse dicebat. Quas hujus sententiæ rationes habuerit, non addit Scholiastes. Sed ego in his rebus Thucydidi tutius, quam Apollonio illi, credi arbitror. Duk.

λιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι πολλοὶ, οὐχ ἱερεῖα ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια· δοκῶν δὲ ὀρθῶς γιγνώσκειν ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι

ἔλεγεν ἴσως ὁ θεὸς ἑορτήν. 1. Πανδημεὶ] πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοί. 2. Ἱερεῖα] πρόβατα. Θύματα] τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφὰς τετυπωμένα ἔθυον. 3. Ὀρθῶς γιγνώσκειν] ἀπλανῶς νοεῖν, τὸν χρησμὸν δηλονότι. Τῷ ἔργῳ] τῇ τυραννίδι.

1. Ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι—ἐπιχώρια] Pollux I. 26. et Scholiastes hunc locum aliter legisse videntur Hemsterhusio ad Luc. Tim. 7. p. 114. ἐν ᾗ πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀγνὰ δὲ θύματα ἐπιχώρια. Gottl.

2. οὐχ ἱερεῖα μόνον ἀλλὰ καὶ θύματα codex Giraldi Hist. deor. syntagm. 2.

Οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα] Vid. Kühnium ad Polluc. I. 26. Wass. Castellanus in lib. de Festis Græc. de Diasiis agens non obscure significat, sibi falsum videri, quod hic scribit Thucyd. in Diasiis non immolatas fuisse hostias animales. Hoc primum putat ostendi e Xenoph. extremo Lib. VII. Ἀναβ. ubi scriptum est, Athenienses Jovi Milichio more patrio victimas ὁλοκαυτεῖν, et Xenophontem ex hoc more Deo illi solidos porcos cremasse. Verum Thucydides de Diasiis Jovis Milichii, quæ Athenis agebantur, non de omnibus illius sacris, quæ vel Athenis, vel alibi fiebant, loquitur. Nec ex eo, quod illi aliis locis ac temporibus hostiæ mactabantur, sequitur, idem in Diasiis factum fuisse. Deinde profert locum Aristophanis, qui Nubib. 407. Strepsiadem inducit dicentem, Διασίοισιν ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσι, et ex eo conficit, Athenienses Jovi Milichio Diasiis *non tantum libamentis fecisse, sed victimas quoque immolasse videri.* Sed non firma est hæc argumentatio: Strepsiades propinquos suos Diasiis convivio excepit, iisque ventrem assum adposuit; Ergo Diasiis Jovi Milichio ἱερεῖα et victimæ immolabantur. Nec est, quod quis dicat, veteres post rem divinam convivia de partibus victimarum instruere, et cognatos amicosque ad ea vocare solitos fuisse. Neque enim ideo adfirmari potest, omnes, qui diebus festis convivia agitabant, vel ipsos iis diebus sacra fecisse, vel convivia illa de partibus victimarum adparasse. Ne dicam, nihil obstare, quo minus iisdem illis Diasiis, quamquam ea præcipue Jovi Milichio sacra erant, tamen etiam aliis Diis sacra hostiis fieri potuerint. Suidas quidem in Διὸς κῴδιον memorat, pelles victimarum Jovi Μειλιχίῳ et Κτησίῳ immolatarum, quas ad sacra quædam adhibebant Athenienses. Sed non dicit, victimas illas Diasiis immolatas fuisse. Itaque, nisi hoc disertioribus idoneorum scriptorum testimoniis demonstratum fuerit, non possum adsentiri Castellano, nec unum Codicem Thucydideum, quem sibi inspectum esse testatur Giraldus l. d. tot aliis, qui omnes in receptam scripturam conspirant, præferre. Duk.

αἰσθόμενοι ἐβοήθησάν τε πανδημεὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. χρόνου δὲ ἐπιγιγνομένου οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρείᾳ ἀπῆλθον οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα ἄρχουσι τὴν φυλακὴν καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ᾗ ἂν ἄριστα διαγιγνώσκωσι· τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννέα ἄρχοντες ἔπρασσον. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύλωνος πολιορκούμενοι φλαύρως εἶχον σίτου τε καὶ ὕδατος ἀπορίᾳ. ὁ μὲν οὖν Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκδιδράσκουσιν· οἱ δ᾽ ἄλλοι, ὡς ἐπιέζοντο καί τινες καὶ ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ἀναστήσαντες δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων

1. Αἰσθόμενοι] αἴσθησιν τοῦ πράγματος λαβόντες. Ἐπ᾽ αὐτούς] κατ᾽ αὐτῶν. 5. Αὐτοκράτορσιν] αὐτεξουσίοις οὖσι. Διαθεῖναι] οἰκονομῆσαι. Ἧ ἂν] τὸ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὡς ἄν. 8. Φλαύρως] ἀσθενῶς. 10. Ἐπιέζοντο] ἐταλαιπώρουν. 11. Καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν] ἑαυτοὺς δηλονότι παρὰ τὸν βωμόν. τὸ δὲ καθίζουσιν ἀπὸ τοῦ καθίζω. καθέζονται δὲ ἀπὸ τοῦ καθέζομαι. 12. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν

1. τε] om. N.

2. ἐγγινομένου C.I.L.O.P.e. ἐπιγενομένου G.c.

3. οἱ] om. Q.

προσεδρίᾳ P.Q.c.

4. οἱ πολλοὶ] om. N.

φυλακὴν καὶ A.B.F.H.K.e.f.g.h.i. ceteri φυλακήν τε καί.

5. Αὐτοκράτορσι] Spanhemius, quantum ex iis intelligere possum, quæ de significatione hujus vocabuli Dissertat. VII. de Usu et Præstant. Numismat. pag. 444. disserit, videtur putasse eos ἀνυπευθύνους fuisse. Sed Perizon. ad Ælian. V. Var. Hist. 13. populo ὑπευθύνους fuisse scribit, et ibidem ostendit, Thucydidem ideo τότε dicere, quod res deinde aliter se habuit, potestate Archontum a Solone multis partibus imminuta. Duk.

6. διαγιγνώσκουσι C.K.O.e.

7. δὲ] τε K.

κύλωνος] χειμῶνος i.

9. ὁ post καὶ om. K.

αὐτοῦ] om. C.L.O.P.e.

Ἐκδιδράσκουσιν] De Cylone idem prodit Schol. Aristoph. Equit. 443. Et Thucydidi potius fidem habendam puto, quam Suidæ in Κυλώνειον ἄγος scribenti, eum, quum in templum Furiarum fugisset, inde abstractum et interfectum esse. Duk.

10. τ. καὶ] καὶ om. H.q.

ἀπὸ C.L.e.

11. τὸν] τῶν C.

12. Ἀναστήσαντες—αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] Vid. Valckenar. ad Herodot. 5, 71. p. 407.

δὲ] om. A.

ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, ὡς ἑώρων ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ἐφ᾽ ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν· καθεζομένους δέ τινας καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. καὶ ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ᾽ ἐκείνων. ἤλασαν μὲν οὖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος ὕστερον μετὰ Ἀθηναίων στασιαζόντων, τούς τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες ἐξέβαλον· κατῆλθον μέντοι ὕστερον, καὶ

ἐπιτροπὴν τῆς φυλακῆς. 3. Τῶν σεμνῶν θεῶν] τῶν Ἐριννύων, κατὰ ἀντίφρασιν· ἃς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου ἱδρύσαντο, ἵνα πολλῆς τιμῆς τύχωσιν. 7. Ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης] βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος (5, 70). ἀμφίβολον, πότερον ἤλασε μετὰ τῶν στασιαζόντων Ἀθηναίων, τουτέστι καὶ τοὺς στασιάζοντας, ἢ ἤλασε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἐστασίαζον, ἵνα μὴ ὦσιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἀλιτήριοι· ὅπερ ἄμεινον. 10. Κατῆλθον] οἱ φυγαδευθέντες.

1. ἐπιτρεψάμενοι d.

Ἐπιτετραμμένοι] Homer. Ὦ λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται. Wass.

2. ποιήσωσιν e.

3. Σεμνῶν θεῶν] Εὐμένιδες a Sicyoniis, σεμναὶ θεαὶ ab Atheniensibus dicebantur, teste Pausania in Corinthiacis. Antiqui (ut inquit Helladius in Chrestomathia) solliciti fuerunt, ne male ominosa dicerent, ideo Ἐριννύας *Eumenides* vel *venerandas deas*, μύσος *sceleratum* vocabant ἄγος. Sed Grammatici illa per Antiphrasin nominant. Vide Meursii Attic. Lect. l. 4. c. 1. Huds.

4. θεῶν ἐν om. L.O.P. ἐν om. C. ἀπεχρήσαντο C.e.

Διεχρήσαντο] Suidas in ἀνεχρήσαντο. Hesych. Wass. Suidas, ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν. οὕτω Θουκυδίδης. Sed v. ibi Kuster. Duk.

5. Ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι] Vid. Herodot. Plut. Schol. Aristoph. locis dd. et Pausan. et Achaicor. XXV. Notandum esse, quod etiam posteri eorum sic fuerint dicti, monet Spanhem. Dissert. IX. de Præst. et Usu Numism. p. 670. Et hinc Aristoph. Equit. 443. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φημὶ γεγονέναι τῆς θεοῦ. Quæ mox de Cleomene dicit, ea pluribus exsequitur Herodot. V. 70. seqq. De ossibus mortuorum extra fines ejectis Plutarch. in Solone. Duk.

ἀλητήριοι C.

6. ἐκείνου C.

7. οἱ] om. A.

καὶ] om. b.

9. Τῶν τεθ.—ἐξέβαλον] Th. Magister semel tantum in ἀνεῖλεν. Wass.

10. ἐξέβαλλον A.B.F.H.h.i. ἐξέλαβον I.

127. Hoc piaculum Lacedæmonii Atheniensibus exprobrabant non solum deorum causa, sed multo etiam magis, ut Periclem, ad quem illud piaculum a matre pertinebat, et qui tum Athenienses contra Peloponnesios incitabat, si non depellerent loco, tamen suis odiosum redderent.

τὸ γένος αὐτῶν ἔστιν ἔτι ἐν τῇ πόλει. * τοῦτο δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομίζοντες ἐκπεσόντος αὐτοῦ ῥᾷον σφίσι προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. οὐ μέντοι τοσοῦτον ἤλπιζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν τὸ μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. ὢν γὰρ δυνατώτατος τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν καὶ ἄγων τὴν πολιτείαν, ἠναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ οὐκ εἴα ὑπείκειν ἀλλ᾽ ἐς τὸν πόλεμον ὥρμα τοὺς Ἀθηναίους.

128-133. Contra A-

Ἀντεκέλευον δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἱλώτων ἱκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθειραν· δι᾽

2. Ἐκέλευον ἐλαύνειν] μετὰ τὸν Κλεομένην. 3. Προσεχόμενον] ἔνοχον ὄντα. 4. Αὐτῷ] τῷ ἄγει. Κατα τὴν μητέρα] κατὰ τὸ γένος τὸ μητρῷον. 6. Τοῦτο] τὸ ἐκβληθῆναι. 7. Αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ. συνέβαινε γὰρ αὐτῷ μὴ πιστεύεσθαι στρατηγίαν τοιούτῳ ὄντι· 8. Τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν] τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν. καὶ ἐν τῇ δημηγορίᾳ "καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τῶνδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν "ἀπήλλακται." ἤτοι κακιῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσί. καὶ προιὼν ἐν τῇ δημηγορίᾳ Περικλέους ξυμφορὰς τὰς ἀποτυχίας εἴρηκεν· ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλως. Διὰ τὸ ἄγος, τουτέστι διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. 9. Τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν] τῶν ὄντων κατὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. 13. Ἀπὸ Ταινάρου] Ταίναρον

1. ἔστιν ἔτι A.B.F.G.H.K.Q. g.h. ἔστιν, omisso ἔτι, c.f.i. ἔτι ἐστὶν vulgo.

2. ἐκέλευον ἐλαύνειν C.F.H.K. L.O.P.c.e.f.i.

τοῖς θεοῖς δῆθεν L.O.P.

3. δὲ] δὲ καὶ N. τε L.O.f. om. K.i.

τὸν] τοῦ P.

προσερχόμενον G.N.c.

5. προχωρεῖν A.B.C.F.H.I.K. L.N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i. vulgo προχωρήσειν.

9. ἑαυτοῦ h.

πόλιν K.

13. τὸ] om. d.

ἀπὸ τοῦ ταινάρου d.

ἄγος—ταινάρου] om. H.

15. εἱλώτων ἱκέτας A.B.C.F.G.H.K.N.e.f.g.h.i. vulgo εἱλώτων τοὺς ἱκέτας.

ὃ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι ἐν Σπάρτῃ. ἐκέλευον δὲ καὶ τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἄγος ἐλαύνειν αὐτούς· ἐγένετο δὲ τοιόνδε. ἐπειδὴ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριήρη λαβὼν Ἑρμιονίδα ἄνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ἑλλήσποντον. τῷ μὲν λόγῳ ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τοῦδε πρῶτον ἐς βασιλέα κατέθετο, καὶ τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποιήσατο· Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν (εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ καὶ βασιλέως προσήκοντές τινες καὶ ξυγγενεῖς, οἳ ἑάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τούτους οὓς ἔλαβεν ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλλων ξυμμάχων,

thenienses duplex piaculum Lacedæmoniis exprobrant, alterum de Helotibus ex templo Neptuni Tænarii vi depulsis et necatis, alterum de Pausania, ex templo Chalciœci elato, contractum. Quo loco et proditio illius viri, pugna Platæensi imprimis clari, et Lacedæmoniorum in ea ulciscenda severitas copiosius explicatur, usque ad cap. 134, 135.

ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἱερὸν Ποσειδῶνος. 1. Νομίζουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι. 2. Χαλκιοίκου ἄγος] Χαλκίοικος ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ, ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. 6. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Σπαρτιατῶν. 7. Ἐξεπέμφθη] εἰς ἀρχὴν τοῦ Ἑλλησποντοῦ. Αὐτὸς] Παυσανίας. Ἑρμιονίδα] ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς. 9. Τὰ πρὸς βασιλέα] βουλόμενος δηλονότι τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα ποιεῖν· ἐμήδιζε γάρ. 12. Ἀπὸ τοῦδε] ἀπὸ τούτου τοῦ ἐπιφερομένου, περὶ Βυζαντίου δηλονότι. 14. Μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου] ἐνταῦθα τὰ περὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας διηγεῖται. 15. Προσήκοντες] διαφορὰ

1. De hoc terræ motu vid. Pausan. VII. 25. Duk.

σεισμὸν] v. Suidam in ἀπέσπασε Ælian. V. H. VII. 7. Pausan. Messen. 24. et Ach. VII. 25. Wass. not. MS.

2. ἐν τῇ σπάρτῃ L.O.P.e.

καὶ] om. K.

6. μὲν οὖν οὐκέτι G.

8. τῷ μὲν—πόλεμον] om. C.

10. quod vulgo post πράγματα legitur βουλόμενος, ante τὰ ponunt C.L.O.P.Q.e. om. A.B.F. H.K.N.c.d.f.g.

11. ἐνεχείρησεν A.B.F.H.N.h. ἐπεχείρισεν K.

ἑλλήνων f.

12. κατέθεντο C.

13. γὰρ] δὲ L.

15. δὲ καὶ μῆδοι P.

16. οἳ] omittendum fortasse hoc pronomen.

ἔλαβον B.

τῷ δὲ λόγῳ ἀπέδρασαν αὐτόν. ἔπρασσε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλου τοῦ Ἐρετρίεως, ᾧπερ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. ἔπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὕστερον ἀνευρέθη, “ Παυσανίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης “ τούσδε τέ σοι χαρίζεσθαι βουλόμενος ἀποπέμπει δορὶ “ ἑλὼν, καὶ γνώμην ποιοῦμαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα “ τε τὴν σὴν γῆμαι καί σοι Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην “ Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι “ ταῦτα πρᾶξαι μετὰ σοῦ βουλευόμενος. εἰ οὖν τί σε “ τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν,
129. “ δι' οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.” * τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου, Ξέρξης δὲ ἥσθη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτὸν τήν τε Δασκυλῖτιν σατραπείαν παρα-

προσήκοντος καὶ συγγενοῦς. 1. Τῷ δὲ λόγῳ] τῇ φήμῃ. 4. Αὐτῷ] τῷ Πέρσῃ. 10. Σὲ] ἀντὶ τοῦ σοί. Ἀττικὴ δὲ καὶ ἀρχαία ἡ φράσις, ἀντὶ δοτικῆς αἰτιατικὴν συντάξαι. 13. Ἡ γραφὴ] γραφὴ ἡ ζωγραφία καὶ ἡ κατηγορία καὶ ἡ ἐπὶ γραμμάτων ἁπλῶς, ὡς νῦν. 14. Ἐπὶ θάλασσαν] ἐπὶ

2. γοιγίλου d.
ᾧ, omissa περ. A.G.H.K.N. c.f.g.h.i.
4. γοίγυλον d.i.
αὐτῷ φέροντα i.
τάδε ἐν A.C.F.G.H.L.N.O.Q. c.f.g.h. vulgo τάδε καὶ ἐν.
5. εὑρέθη f.
δ] om. Q.
6. τε] om. L.
χαρίσασθαι L.O.
8. τε] om. g.
τὴν] om. C.e.
τε] om. C.L.O.
9. ποιήεσθαι c. ποιεῖν h.
δὴ c.
δοκεῖ f.
εἶναι] om. c.f.
10. βουλόμενος b.
σοι Q.g.
11. Θάλασσαν] Θάλατταν Sch.

Aristoph. Plut. 69. at hac forma noster vix ullibi. Wass. Thucydidem neque in hoc, neque in aliis quibusdam vocabulis, gemino τ uti, adnotat e vetustis Grammaticis Eustath. ad Homer. Il. κ'. p. 813. Add. Steph. supr. ad cap. XX. Σὲ ἀρέσκει, pro σοὶ, Atticorum esse adnotat Schol. Aristoph. Plut. 353. Ran. 103. Schol. Theocr. ad I. Idyll. 61. et Corinth. in libello de Dialectis. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 353. Duk.
13. δὲ] om. K.d.
τε] om. K.L.O.d.g.
14. θαλάσσης L.O.P.
15. αὐτὸν] om. g.
δασκυλίτην C. δασκυλείτην b.d.e. δασκυλείτιν g.
Δασκυλῖτιν] Δασκυλείτιν, quod

λαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα ὃς πρότερον ἦρχε, καὶ παρὰ Παυσανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγῖδα ἀποδεῖξαι, καὶ ἤν τι αὐτῷ Παυσανίας παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος τά τε ἄλλα ἐποίησεν ὥσπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν· ἀντεγέγραπτο δὲ τάδε, "Ὧδε λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Παυσανίᾳ, καὶ τῶν "ἀνδρῶν οὕς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου ἔσωσας, "κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνά"γραπτος, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. "καί σε μήτε νὺξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι "πράσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπισχνῇ, μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύ-

τὰ παραθαλάσσια. 2. Ἐς Βυζάντιον] ὄντα δηλονότι. 3. Αὐτῷ] τῷ Ἀρταβάζῳ. Τὴν σφραγῖδα] ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως εἶχε, κατὰ μέν τινας, τὴν βασιλέως εἰκόνα, κατὰ δέ τινας, τὴν Κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν, κατὰ δέ τινας, τὸν Δαρείου ἵππον, δι' ὃν χρεμετίσαντα ἐβασίλευσεν. 4. Ἀποδεῖξαι] τῷ Παυσανίᾳ. Παραγγέλλῃ] κελεύῃ. 8. Καὶ τῶν ἀνδρῶν] λείπει ἡ ὑπέρ. 10. Κείσεταί σοι εὐεργεσία] διὰ παντὸς εὐεργέτης κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. 12. Ἀνεῖναι] ῥαθυμῆσαι.

est in Reg. fortassis potest esse a Δασκύλειον, quemadmodum Ptolemæus, Strabo, et Steph. in Βρύλλιον hanc urbem vocant. Sed frequentius est Δασκύλιον, unde gentilia Δασκυλίτις et Δασκυλῖτις. Vid. quæ adnotantur ad Stephan. v. Δασκύλιον. Duk.

σατραπείαν C.P.b.d.e.g.

2. περὶ G.M.b.

4. παραγγέλη K.Q.g. παραγγέλει c.

5. ἑαυτῶν i.

6. ὡς προείρητο L.O.

7. ἐπιστολὴν] om. c.

ἀντεπεγέγραπτο C.I.L.M.O. ἀντέγραπτο e.

9. ἔσωσας A.B.C.F.H.I.K.N. c.e.f.g.h. vulgo διέσωσας.

10. κεῖται A.B.N.g.h. cum Thom. M. v. ἀεί. ceteri κείσεται.

Κείσεταί σοι εὐεργ.] Hoc idem est ac si dixisset; εὐεργέτης ἀναγραφθήσῃ καὶ κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Nam qui de Rege et regno Persarum bene meriti erant, Ὀροσάγγαι ab iis dicebantur (εὐεργέται Græci vertere) et eorum nomina codicibus regiis inferebantur; ut nos sacri et profani scriptores docent. Vide Herodotum, l. 5. et 8. et c. 6. lib. Estheræ. Huds. Ad ea, quæ hic adnotat Huds. add. Brisson. lib. I. de Regno. Persar. pag. 93. Herald. I. Adversar. 9. et Grot. ad Esther. VI. 1. Duk.

ἄγραπτος K.

13. πράττειν f.

“ ρου δαπάνη κεκωλύσθω, μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴ ποι “ δεῖ παραγίγνεσθαι· ἀλλὰ μετ' Ἀρταβάζου ἀνδρὸς “ ἀγαθοῦ, ὅν σοι ἔπεμψα, πρᾶσσε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ “ καὶ τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἄριστα ἕξει ἀμφοτέ- “ ροις.”

130. * ταῦτα λαβὼν ὁ Παυσανίας τὰ γράμματα, ὢν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιάσιν ἡγεμονίαν, πολλῷ τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότι τρόπῳ βιοτεύειν, ἀλλὰ σκευάς τε Μηδικὰς ἐνδυόμενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξῄει, καὶ διὰ τῆς Θρᾴκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐδορυφόρουν, τράπεζάν τε Περσικὴν παρετίθετο, καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο, ἀλλ' ἔργοις βραχέσι προὐδήλου ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξειν. δυσπρόσοδόν τε αὑτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥστε μηδένα

5. Ὢν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι] ἤγουν τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. 8. Ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ] τῷ Λακωνικῷ. 11. Ἐδορυφόρουν] μετὰ δοράτων προέπεμπον. ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρουσίᾳ ἐπράχθη. Περσικὴν] τρυφηλήν. 14. Δυσπρόσοδον] δυσέντευκτον. 15. Ἐς

1. εἴπῃ i.
3. θαρρῶν A.C.L.O.P.Q.f.
4. καὶ ἄριστα] om. Q.
6. πρῶτον C.I.L.O.e.
7. πλαταιᾶσιν F.H.Q.g.

Πολλῷ τότε μᾶλλον] Antea edebatur πολλῷ μᾶλλον τότε. Wass. Πλαταιᾶσι quod est in Reg. et Cass. non rejiciendum videtur. Nam adverbia a nominibus facta retinere tonum nominis sui docent Grammatici, ut Θήβησι, Περγασῆσι. Πλαταιᾶσι est etiam in Plutarch. de Herodoti malignit. sub fin. In Pausan. variat scriptura. Vid. Kuhn. ad illius Lacon. C. V. qui Πλαταιάσιν præfert. Duk.

μᾶλλον τότε C.b.c.f.g.h.i.

8. ἐδύνατο K. καθεστηκότι A.B.F.H.K.b.c.f.g. ceteri καθεστῶτι.

11. περσικὴν] μηδικὴν K.b.c.f.

12. κατέχειν] τεύχειν I. ἐδύνατο G.

14. Δυσπρόσοδόν τε — πάντας] Thomas M. χαλεπῶς legit, non χαλεπῇ. Ὀργὴν Casaub. ad Dion. Halic. IV. 244. hic accipit pro ingenio ac moribus, ut in illo Dionysii l. d. βαρὺς καὶ χαλεπὸς ὀργήν. Ita sæpe sumitur. Vid. Schol. ad cap. 122. et 140. hujus lib. Aristoph. Equit. 41. Sophocl. Ajac. 646. et ad utrumque Schol. nec non Casaub. ad Aristoph. l.d. Add. Cl. Wass. infr. ad cap. 140. Duk.

15. μηδένα] μὴ N.

δύνασθαι προσίεναι· διόπερ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἥκιστα ἡ ξυμμαχία μετέστη. * οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰ- 131.
σθόμενοι τό τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νηῒ τὸ δεύτερον ἐκπλεύσας οὐ κελευσάντων αὐτῶν τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν, καὶ ἐκ τοῦ Βυζαντίου βίᾳ ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς ἐς μὲν τὴν Σπάρτην οὐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τρῳάδας ἱδρυθεὶς πράσσων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος, οὕτω δὴ οὐκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι, εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. ὁ δὲ

πάντας] κατὰ πάντων. 3. Τό, τε πρῶτον] ἀντὶ τοῦ τὸ πρῶτόν τε. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ δευτέρα παρουσία. 6. Ἐκπολιορκηθεὶς] τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθείς. 7. Τὰς Τρῳάδας] εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικαί. 8. Ἱδρυθεὶς] καθεσθείς. Πράσσων] τὰ συμφέροντα ἑαυτῷ. Ἐσηγγέλλετο] ἐμηνύετο. 9. Τὴν μονὴν] τὴν ἀργίαν. Ποιούμενος] τὸ ἐπειδὴ πρὸς τὸ ποιούμενος. 10. Ἐπέσχον] ἑαυτοὺς δηλονότι. 11. Σκυτάλην] ἀντὶ τοῦ ἐπιστολὴν Λακωνικήν. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον στρογγύλον ἐξεσμένον, ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντο ἐπιστεῖλαί τι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιείλιττον τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον, καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα. ὁ δὲ στρατηγὸς, λαβὼν τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττε, καὶ ἐγίγνωσκε τὴν τῶν γραμμάτων περιοχήν. εἰ δέ τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ Παυσανίας τὴν σκυτάλην, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελθών; ῥητέον, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Μὴ λείπεσθαι] τὸν Παυσανίαν δηλονότι. 12. Αὐτῷ] τῷ Παυσανίᾳ.

1. διὸ e.
2. ἡ] καὶ K.
Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι] Vid. Aristotel. Polit. VII. 14. Mox puto legendum ἀνεκαλέσαντο. Ita certe Thom. Magist. Wass. Et apud Thomam in ἀνακαλοῦμαι, qui et τότε legit, ut Cass. et Gr. non τό, τε. Duk.
3. αὐτὰ] om. C.
ἀνεκαλέσαντο F.H.Q.
6. ἀπὸ O.
7. ἐχώρει c.f.
τρωάδας B.F.H.g.h. τρωιδας e. vulgo Τρωϊάδας.
8. ἱδρυνθεὶς C.L.O.P.Q.e.
αὐτοῖς post βαρβάρους ponit P.
πρὸς A.B.F.H.K.N.Q.g.h.i, ceteri ἐς.
10. κήρυκα] om. d.
12. προσαγορεύειν B.P.b.d.e.

βουλόμενος ὡς ἥκιστα ὕποπτος εἶναι, καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τὸ δεύτερον ἐς Σπάρτην. καὶ ἐς μὲν τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐφόρων (ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο), ἔπειτα διαπραξάμενος ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν.

132. * καὶ φανερὸν μὲν εἶχον οὐδὲν οἱ Σπαρτιᾶται σημεῖον, οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα (Πλείσταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδου, ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὢν ἐπετρόπευεν)· ὑποψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, τῇ τε παρανομίᾳ καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι, τά τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκόπουν, εἴ τί που ἐξεδεδιῄτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθε-

2. Τὴν παραβολήν] τὴν κατηγορίαν, τὸν κίνδυνον, τὸ γεγονὸς ὑπ' αὐτοῦ παράβολον. 5. Τοῦτο] τὸ κακὸν δηλονότι. καὶ μὴν οὐκ ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος. Διαπράξαμενος] χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις διαπραξάμενος, ἤτοι διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. 6. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατηγορημάτων. 9. Γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα] Ἡρακλείδης γὰρ ἦν. 10. Ἐν τῷ παρόντι] καιρῷ δηλονότι. 11. Τὸν Λεωνίδου] οὗτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριστεύσας ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 12. Ἀνεψιὸς ὢν] τοῦ Πλειστάρχου. 13. Τῇ τε παρανομίᾳ] διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις. 14. Τοῖς παροῦσι] τοῖς ἤθεσι τῶν Λακώνων. 15. Ἐξεδεδιῄτητο] ἔξω τῶν Λακωνικῶν διῃτᾶτο νόμων. 16. Ἐπὶ τὸν τρίποδα] οὐκ ἐν ᾧ ἐμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἕτερόν τινα, ὃν

1. ὡς] om. L.O.P.
2. παραβολὴν C.e.
ἐς τὴν σπάρτην K.
6. αὐτὸν L.O.P.Q.
περὶ] om. g.
αὐτὸν A.B.F.H.N.Q.e.g.h.i. vulgo αὐτῶν.
7. οἱ σπαρτιάται οὐδὲν g.
8. οὔτε οἱ ἐχθροὶ] om. A.B.h.
9. τε] om. g.
12. δὲ] τε C. om. e.
13. τε] om. d.
15. εἴ που τι] K.
16. ποτε] τε B.g.h.
τὸν] τῶν C.

Ἐπὶ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς] Hanc rem, ut et versus repetiit Demosthenes, κατὰ Νεαίρας, p. 1378. Reisk. Versus, quos Græci tripodi inscripserunt, apud Diodorum L. XI. 33. p. 430. reperiuntur: Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν, Δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πό-

σαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
Παυσανίας Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα· τοῦ μέντοι Παυσανίου ἀδίκημα καὶ τοῦτ' ἐδόκει εἶναι, καὶ ἐπειδὴ ἐν τούτῳ καθειστήκει, πολλῷ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ ἐς τοὺς Εἵλωτας πράσσειν τι αὐτὸν, καὶ ἦν δὲ οὕτως· ἐλευθέρωσίν τε γὰρ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἢν ξυνεπαναστῶσι καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται. ἀλλ' οὐδ' ὣς οὐδὲ τῶν Εἱλώτων μηνυταῖς τισὶ πιστεύσαντες ἠξίωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν ἐς αὐτὸν, χρώμενοι τῷ τρόπῳ ᾧπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου ἄνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον, πρίν

ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ μετέθηκαν ἐπὶ τὸν ἱπποδρόμιον τοῦ Βυζαντίου. 5. Ἐξεκολάψαν] ἐξορύξαντες ἀπήλειψαν. 9. Ἐν τούτῳ] ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Μηδισμοῦ· ἀπηλέγχθη γὰρ μὴ ἐμμένειν τοῖς ἤθεσι τῶν Λακεδαιμονίων. 10. Παρόμοιον] τῷ Μηδισμῷ δηλονότι. Τῇ παρούσῃ διανοίᾳ] λείπει ἡ ἐν. 12. Καὶ ἦν δὲ οὕτω] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. 13. Πολιτείαν] αὐτονομίαν. Τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται] κατὰ τῆς Σπάρτης. ἤγουν τὸν Μηδιλιας. ubi vid. Wesseling. Gottl.

2. αὐτὸς ἐπιγράψασθαι e. ἐπιγράψαι αὐτὸς f.
ἐλεῖον C.
3. ἀρχὸς B.g.h.
6. τούτου C.e.
7. συγκαθελοῦσαι f.
ἔστησαν τὸ B.H.K.L.N.O.g. vulgo ἀνεστήσαντο.
9. ἐπειδὴ A.B.F.G.H.K.N.c. f.g.h.i ceteri ἐπεί γε δή.
10. παρόμοιον] προοίμιον e.
ἐφαίνετο] ἐβούλετο C.e.
11. ἐπυνθάνετο P.
πράσσειν τι αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς εἵλωτας A. αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς εἵλ. πράσσειν τι f.g.h.
15. τισι] om. L.P.
16. ᾧ, omissa περ, L.O.P.
εἰώθεσαν Q.
18. ἀμφισβητήτων K.

γε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικὰ ποτὲ ὢν αὐτοῦ καὶ πιστότατος ἐκείνῳ, μηνυτὴς γίγνεται, δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι οὐδείς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ παραποιησάμενος σφραγῖδα, ἵνα, ἢν ψευσθῇ τῆς δόξης ἢ καὶ ἐκεῖνός τι μεταγράψαι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῷ, λύει τὰς ἐπιστολὰς, ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προσεπεστάλθαι καὶ αὐτὸν εὗρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν.
133. * τότε δὲ οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον μὲν ἐπίστευσαν, αὐτήκοοι δὲ βουληθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ Παυσανίου τι λέγοντος, ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ Ταίναρον ἱκέτου οἰχομένου, καὶ σκηνησαμένου διπλῆν διαφράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε ἐφόρων ἐντός τινας ἔκρυψε, καὶ

σμόν. 1. Τὰς τελευταίας] δῆλον ὅτι καὶ ἄλλας ἀπέστειλεν. 2. Ἀνὴρ Ἀργίλιος] τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικὸν, ἀπὸ πόλεως Θρᾴκης· ὅπερ ἄμεινον. 3. Παιδικὰ] τὸ παιδικὰ, ὀξυτόνως. οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος, ᾧ ἐθάῤῥει. τὸ γὰρ πιστότατος ὤν. 5. Πάλιν ἀφίκετο] ἐπανῆλθε. Παραποιησάμενος] ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος ὁ Ἀργίλιος. 7. Ἐκεῖνος] ὁ Παυσανίας. 9. Αὐτὸν εὗρεν] ὡσανεὶ ἔλεγεν, εὗρε τοῦτο ἀληθὲς, ὃ ὑπενόει γεγράφθαι. 12. Ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου] ἀπὸ συνθήματος τοῦ Ἀργιλίου. 14. Καλύβην] σκηνήν.

3. αὐτῷ] f.

4. Ἐνθύμησιν] Observat hanc vocem e Thucydide Pollux II. 231. Idem VIII. 27. scribit, Thucydidem παρασημηνάμενος dicere ἐπὶ τῷ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγῖδα. Puto veram esse suspicionem Jungermanni, eum memoriæ vitio labi. Duk.

5. αὐτοῦ L.O.

6. καὶ] om. f.g.

7. τι μεταγράψαι A.B.C.F.G. H.K.L.O.P.Q.e.f.g.h. μεταγράψαι, omisso τι, i. μεταγράψαι τι vulgo.

8. τοιοῦτο A.B.F.H. ceteri τοιοῦτον.

9. τότε B.F.G.H.K.L.N.O. c.d.h.i. vulgo τόδε.

δὲ A.F.G.H.K.c.d.i. vulgo δή. om. N.

10. δείξαντες e.

μὲν] ἂν g.

11. βουλευθέντες A.B.H.c.g.

ἔτι] om. L.O.P.

13. οἰχομένου ἱκέτου f.

σκηνωσαμένου P.

14. τε] Delet Poppo.

ἐντὸς] om. N. post ἔκρυψε ponunt c.f.

Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς ἱκετείας, ᾔσθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένου τοῦ ἀνθρώπου τά τε περὶ αὐτοῦ γραφέντα καὶ τἄλλ' ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμηθείη δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν, κἀκείνου αὐτὰ ταῦτα ξυνομολογοῦντος καὶ περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως, καὶ ἀξιοῦντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι καὶ μὴ

5. Διακονίαις παραβάλοιτο] ταῖς ἀγγελίαις ταῖς ἄλλαις διαβάλλοι. Παραβάλοιτο] παραβόλως κατηγορήσειεν, ἢ ὑπόπτως διακονήσειε. Προτιμηθείη] ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθείη λέλεκται. 6. Τοῖς πολλοῖς] ἀντὶ

1. τὴν πρόφασιν] om. L.

4. οὐδὲ g.h.

5. παραβάλλοιτο B.d.f.g. διαβάλλοιτο Q.

Παραβάλοιτο] Huc quidam putant respexisse Suidam in παραβαλέσθαι· παραβαλέσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης α'. οὕτω καὶ Ὅμηρος παραβλήδην ἀγορεύειν. Eadem habet Thom. Magister in παραβάλλω, et παραβλήδην, quod est apud Homer. Il. δ'. v. 6. exponit ἀπατητικῶς καὶ παραλογιστικῶς. Sed hoc non placet H. Stephano in Thesauro, qui παραβαλέσθαι hic putat esse *in discrimen conjicere*, ut alibi apud Thucydidem, et alios Scriptores. Budæus quoque in Commentar. pag. 452. non magnopere videtur eam significationem hujus vocis probasse. Tamen etiam Hesych. παραβαλλόμεναι exponit ἐξαπατῶσαι. Et Eustath. in Odyss. α'. pag. 1406. Suidæ explicationem τοῦ παραβαλέσθαι memorans addit, inde παραβαλέταιρος dici pro ὁ ἀπατῶν τοὺς φίλους. Credo Suidam hæc, ut pleraque alia, e vetustioribus Grammaticis descripsisse. Nec sententia loci respuit hanc interpretationem; *se nulla re ipsum decepisse:* quod est, quasi dicat, *se omnia ab eo injuncta cum fide obiisse.* Duk.

6. αὐτὰ ταῦτα A.B.F.H.K.N. c.f.g.h.i. vulgo αὐτά τε ταῦτα.

8. λογίζεσθαι L.O.

τῆς] om. P.

Ἀναστάσεως] Hoc immerito suspectum est Stephano. Mos supplicum erat καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς Ἑστίας. quando aram relinquebant, surrexerunt; et hoc est ἀνάστασιν facere. quo fere sensu Sophocles. Noster infra Cap. 136. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ υἱέος. III. 28. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς καθίζουσι. Πάχης δ' ΑΝΑΣΤΗ'ΣΑΣ αὐτοὺς, ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, et alibi: Καθίζουσιν ἐς τὸ Ἡραῖον ἱκέται·—ὁ δὲ δῆμος ἈΝΙ'ΣΤΗΣΙΝ αὐτούς. Wass.

9. ὡς] om. C.L.O.e.

134-135. Cum de Medismo Pausaniæ egisset Auctor, ob argumenti similitudinem ad Themistoclem Atheniensem transit, quem Lacedæmonii eo ipso tempore, quo Pausaniæ proditionem cognoverant, ejusdem criminis apud Athenienses accusarunt. Qui cum Themistoclem,

τὰ πρασσόμενα διακωλύειν. * ἀκούσαντες δὲ ἀκριβῶς τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ ἔφοροι, βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλληψιν ἐποιοῦντο. λέγεται δ' αὐτὸν μέλλοντα ξυλληφθήσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἑνὸς μὲν τῶν ἐφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γνῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει, ἄλλου δὲ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου καὶ δηλώσαντος εὐνοίᾳ, πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι δρόμῳ καὶ προκαταφυγεῖν· ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος. καὶ ἐς οἴκημα οὐ μέγα, ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ, ἐσελθὼν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπωροίη, ἡσύχαζεν. οἱ δὲ τὸ παραυτίκα μὲν ὑστέρησαν τῇ διώξει, μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον, καὶ τὰς θύρας, ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν καὶ ἀπολαβόντες εἴσω, ἀπῳκοδόμησαν, προσκαθεζόμενοί τε ἐξεπολιόρκησαν λιμῷ. καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν,

τοῦ τοῖς πᾶσι. 1. Ἀκριβῶς] ἀληθῶς. 3. Ἐποιοῦντο] ἔμελλον ποιήσειν, ποιῆσαι ἐβούλοντο. Αὐτὸν] τὸν Παυσανίαν. 5. Ἐφ' ᾧ] οὗ χάριν. Ἄλλου δὲ] Ἐφόρου δηλονότι, ἀφανῶς νεύσαντος, ὅστις ἦν φίλος τῷ Παυσανίᾳ. 7. Χωρῆσαι δρόμῳ] λέγεται τὸν Παυσανίαν. 8. Ἐς οἴκημα οὐ μέγα] φασὶ γὰρ, ὅτι, ἡνίκα ἔφραξαν κατ' αὐτοῦ τὸ οἴκημα, ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀλκιθέα πρώτη λίθον ἐπέθηκε· τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. τεκμήριον δὲ τοῦτο τοῦ μισοτυράννους εἶναι τοὺς Λάκωνας. 10. Τοπαραυτίκα] ἤγουν κατὰ τὸ ἐνεστός. Ὑστέρησαν] ἐβράδυναν. 12. Ἔνδον ὄντα τηρήσαντες] ἐξῄει γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν πολλάκις. 13. Ἀπολαβόντες εἴσω] μονώσαντες, περιείρξαντες. Ἀπῳκοδόμησαν] τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. 14. Ἐξεπολιόρκησαν λιμῷ] ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν. Ἑτέρῳ δὲ τρόπῳ ἠσέ-

1. τὰ] om. C.L.O.P.f.g. κωλύειν f.

5. ἴδε K.

7. προκαταφυγεῖν λέγεται δηλονότι ἦν K.

8. τὸ] om. P.

9. ὑπαίθριον f. ταλαιπωροῖτο f.

10. ὑστέρισαν P.

11. ὄρον A.B.

Ὄροφον] Quasi Glossam ex Nostro adducit Pollux VII. 120. sed pro calami aquatilis genere apud Homerum invenitur. Vid. Eustath. p. 1495. Apud Nostrum alibi ὀροφὴ, Herodoto στέγη placuit. ὄροφος habes in Aristoph. Lysistr. v. 2. 9. ὀροφὴ Vesp. 1210. Wass.

13. Ἀπολαβόντες εἴσω] Perperam Thom. Magister in εἴσω, Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ· ἐντὸς αὐτὸν ἀπολαβόντες. Duk.

προκαθεζόμενοί τε ἐπολιόρκησαν g.

14. ἀποψυχεῖν C.

Ἀποψύχειν] Agn. Suidas h. v. Wass.

ὥσπερ εἶχεν, ἐν τῷ οἰκήματι, αἰσθόμενοί τε ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνουν ὄντα, καὶ ἐξαχθεὶς ἀπέθανε παραχρῆμα. καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν, οὗπερ τοὺς κακούργους, ἐμβάλλειν· ἔπειτα ἔδοξε πλησίον που κατορύξαι. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς τόν τε τάφον ὕστερον ἔχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν οὗπερ ἀπέθανε (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῇ στῆλαι δηλοῦσι,) καὶ ὡς ἄγος αὐτοῖς ὂν τὸ πεπραγμένον δύο σώματα ἀνθ' ἑνὸς τῇ Χαλκιοίκῳ ἀποδοῦναι. οἱ δὲ ποιη-

tum temporis ostracismo exsulem, persequerentur,

βησαν, ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιορκήσαντες. 3. Ἐμέλισαν] εἰς δύο ἔτεμον. Ἐς τὸν Κεάδαν] ἐμβαλεῖν δηλονότι. τόπος ὁ Κεάδας ὀρωρυγμένος ἐν Λακωνικῇ, ὅπου τοὺς κακούργους εἰώθασι ῥίπτειν. 4. Πλησίον που] τοῦ Κεάδου. 5. Ὁ ἐν Δελφοῖς] ὁ Ἀπόλλων. Τόν τε τάφον] τὸ σῶμα. 7. Ἐν τῷ προτεμενίσματι] ἐν τῷ προπυλαίῳ. 8. Δύο σώματα] τουτέστι δύο Ἐφόρους

1. ὡς, omissa περ, c.f.

εἶχον A.B.F.

αἰσθόμενοί τε ἐξάγουσιν A.B.C.F.H.K.N.Q.g. *αἰσθόμενοί τι ἐξάγουσιν* h. vulgo *αἰσθόμενοι ἐξάγουσιν*.

3. *ἐμέλισαν* e.

Ἐς τὸν Καιάδαν] Καιάδας sive Κεάδας (nam utroque modo scribitur) id ipsum fuit, quod Græcorum aliis Καίετον vel Καιετὸς, *locus effossus*, vel *terræ dehiscentis ruptura*. Hujusmodi rupturæ quum frequentes fuerint in agro Laconico, sunt qui Lacedæmona inde ab Homero (Il. β'. v. 581.) καιετάεσσαν (non ut vulgo scribitur κητώεσσαν dici statuunt. Sc. ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ (ut ait Strabo) καιετοὶ λέγονται. Vide Strabonem, l. 8. p. 367. Ed. Par. et Eustath. ad Homeri Odyss. δ'. v. 1. Huds. De voce Κεάδας vid. Paul. Leopard. XIII. Emendat. 14. et Meursii Miscellanea Laconica III. 7. Wass. Non solum Καιάδας, et Κεάδας, verum etiam Καιάτας et Καιέτας scribitur. Vid. quos laudant Leopard. et Meursius. Suidam in βάραθρον, Κεάδας, et Καιάδας, Eustath. in Il. β'. p. 294. Casaub. ad Strab. III. 233. et VIII. 367. et Bochart. Hieroz. I. 3. 13. Quod autem Leopard. apud Ammonium in βάραθρον, pro εἰς τὸν Κεάδα emendat εἰς τὸν Καιάδαν, id propius ad scripturam vulgatam corrigi poterat εἰς τὸν Κεάδαν. Schol. Casell. hic quoque Κεάδας, non Καιάδας, ut editus. Duk.

καιάδαν A.B.b.c.d.e.f.g. *χαιάδαν* h. *κεάδαν* reliqui.

4. ἐμβάλλειν] *εἰώθασιν ἐμβάλλειν* G.K.d. *εἰώθεσαν ἐμβάλλειν* F.H.c.f. *ἐμβάλλειν εἰώθασιν* L.O. *ἐσβάλλειν εἰώθασιν* C.I.P. *ἐμβάλλειν* B.g. inter versus posito ille *εἰώθεισαν*, hic *εἰώθεσαν*: vulgo *ἐμβάλλειν εἰώθεσαν*.

7. *προτενίσματι* B.

9. *ἀνθ' ἑνὸς*] om. N.

σάμενοι χαλκοῦς ἀνδριάντας δύο ὡς ἀντὶ Παυσανίου ἀνέθεσαν.
135. * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ἀντεπέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν αὐτό.

Τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπῃτιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὕρισκον ἐκ τῶν περὶ Παυσανίαν ἐλέγχων, ἠξίουν τε τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτόν. οἱ δὲ πεισθέντες (ἔτυχε γὰρ ὠστρακισμένος, καὶ ἔχων δίαιταν μὲν ἐν Ἄργει, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον) πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἑτοίμων ὄντων ξυνδιώκειν, ἄνδρας οἷς εἴρητο ἄγειν ὅπου ἂν περιτύχωσιν.
136. * ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προαισθόμενος φεύγει ἐκ Πελοποννήσου ἐς Κέρκυραν, ὢν αὐτῶν εὐεργέτης. δεδιέναι δὲ φασκόντων Κερκυραίων ἔχειν αὐτὸν ὥστε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἀπέχθεσθαι, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν

ille iis evasit, ex Peloponneso Corcyram, inde ad Molossorum

ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ· οἱ δὲ ἐσοφίσαντο τοὺς ἀνδριάντας. Ἄλλως. ἀνθ' ἑνὸς σώματος τοῦ Παυσανίου δύο στήλας τοῦ Παυσανίου ἀνέθηκαν. 4. Τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου] παρέκβασις, διὰ τὸ ἀκόλουθα εἶναι ταῦτα τῷ κατὰ Παυσανίαν· οὐδὲν γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ ἄγος συμβάλλεται. 8. Ὠστρακισμένος] διὰ τὸ φρόνημα, ὃ εἶχεν Θεμιστοκλῆς περὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἐξωστρακίσθη ὑπὸ Ἀθηναίων, ἵνα τὸ φρόνημα αὐτοῦ καθέλωσιν. 11. Οἷς εἴρητο] ἐνετέταλτο. 13. Αὐτῶν εὐεργέτης] ἐπειδὴ γὰρ οὐ συνεμάχησαν οἱ Κερκυραῖοι τῇ Ἑλλάδι κατὰ τοῦ βαρβάρου, ἀλλὰ ἐσοφίσαντο, ἔμελλον αὐτοὺς ἀνελεῖν οἱ πολεμήσαντες· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσε, λέγων ὅτι, εἰ τοῦτο γένηται καὶ τὰς μὴ συμμαχησάσας πόλεις ἀνέλωμεν, μεῖζον πάθος ἔσται τῇ Ἑλλάδι ἤπερ ὁ Πέρσης αὐτῆς κυριεύσας ἐπεξῆλθε. καὶ διὰ τοῦτο ἦν εὐεργέτης αὐτοῖς. 15. Ἀπέχθεσθαι] ἐχθροὺς γενέσθαι. Διακομίζεται] ἄγεται. Ἐς τὴν ἤπειρον τὴν καταν-

4. οἱ λακεδαιμόνιοι C.L.O.P.e.
6. τῶν παυσανίου C.e.
7. τε om. e.
τοῖς om. I.L.O.P.c.e.
αὐτοὺς I.L.O.P.
8. Ἔτυχε γὰρ ὠστρακισμ.] De Ostracismo vide Plutarchi Aristiden, Diodorum Siculum, l. XI. et Meursii Attic. Lect. l. 5. c. 13. Huds. Vid. Diodorum p. 269. d. Plutarch. Apophth. 185. Wass.
11. ξυνδιώξειν c.
ὅπου] ἔνθα g.
περιτέτμωσιν P.
13. φασκόντων κερκυραίων A.B.F.H.L.N.c.d.e.f.g.h.i. vulgo φασκόντων τῶν κερκυραίων.
14. ὥστε ἔχειν αὐτὸν e.
15. ἀπέχεσθαι d.
διακομίζεσθαι B.

ἤπειρον τὴν καταντικρύ. καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων κατὰ πύστιν ᾗ χωροίη, ἀναγκάζεται κατά τι ἄπορον παρὰ Ἄδμητον τὸν Μολοσσῶν βασιλέα, ὄντα αὐτῷ οὐ φίλον, καταλῦσαι. καὶ ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν, ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τοῦ Ἀδμήτου δηλοῖ τε ὅς ἐστι, καὶ οὐκ ἀξιοῖ, εἴ τι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ, φεύγοντα τιμωρεῖσθαι· καὶ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνου πολλῷ ἀσθενεστέρου ἐν τῷ παρόντι κακῶς πάσχειν, γενναῖον δὲ εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρ-

regem Admetum fugiens, et ab eo fideliter servatus.

τικρὺ] τὴν Θεσπρωτίδα. 2. Πύστιν] φήμην. 4. Οὐ φίλον] πέμψαντος γάρ ποτε Ἀδμήτου Ἀθήναζε περὶ συμμαχίας αἰτήσεως, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνέπεισε τὴν πόλιν μὴ δοῦναι αὐτῷ βοήθειαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αὐτῷ φίλος. Καταλῦσαι] καταλῦσαι μὲν κυρίως ἐπὶ τῶν ὀχουμένων ἐπὶ ἅρματος, κατάγειν δὲ ἐπὶ νεώς. 6. Ἐπὶ τὴν ἑστίαν] ἔνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινός. 8. Οὐκ ἀξιοῖ] οὐκ ἄξιον νομίζει εἶναι τοῦ Ἀδμήτου. Αὐτὸς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Αὐτῷ] τῷ Ἀδμήτῳ. 9. Ὑπ' ἐκείνου] τοῦ Ἀδμήτου, τὸ δὲ ἑξῆς· ὑπὸ πολλῷ ἐκείνου ἀσθενεστέρου. πᾶς γὰρ ὁ τυχὼν τὸν δυστυχοῦντα

1. προτεταγμένων c.

2. ᾗ A.B.C.F.G.H.I.K.N.P. Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo οἷ.

ἀναγκάζεται] om. d.

3. τὸν] τῶν K.g.

4. Καταλῦσαι] Suidas h. v. agn. scholia, more suo furtim sublegens, omissa voce κυρίως. Etymol. minus accurate καταλύω, τελῶ τὴν ὁδόν. Glossæ, καταλύω εἰς πανδοχεῖον deverto. Vid. Pollucem I. 73. Wass.

6. καθέζεσθαι d.

Καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν] Hoc non erat tam *sedere ad focum* (ut nonnulli putant) quam *hærere illi arulæ* vel *larario*, quod ad focum excitari solitum erat, ubi jus esset ἀσυλίας, id est, *unde avelli nefas esset*. Nam et καθίζεσθαι Hesychius explicat προσάπτεσθαι, *arripere*, *tenere*, ut solebant, qui ad aras confugiebant. Vide Casauboni Animadvers. in Dionysium Halicarnasseum, l. 8. p. 481. Huds. Scriptura librorum, qui habent ἐπὶ τῆς ἑστίας, defendi potest auctoritate Dionys. Halic. l. d. ἱκέτης τοῦ ἀνδρὸς γίνεται καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἑστίας. Nam videri potest hæc scribens ante oculos habuisse verba Thucydidis. Admetum inimicum fuisse Themistocli etiam Aristides scribit Tom. III. p. 385. Duk.

τῆς ἑστίας L.O.P.

8. τι] om. c.

ἀθηναίων δεομένων L.O. δεομένῳ ἀθηναίων g.

9. καὶ] οὐ d.

10. ἀσθενέστερον g. cum Tusano.

εἶσθαι. καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρείας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι· ἐκεῖνον δ' ἂν, εἰ ἐκδοίη αὐτὸν (εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται,) σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ υἱέος, ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο, καὶ μέγιστον ἦν ἱκέτευμα τοῦτο.

137. Hinc terra Pydnam profectus, in Asiam ad regem transiturus, navem conscendit, et vitato ægre periculo ad Naxum, quo tempestate actus erat, in Atheniensium manus incidendi,

* καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλθοῦσι καὶ πολλὰ εἰποῦσιν οὐκ ἐκδίδωσιν, ἀλλ' ἀποστέλλει, βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν πεζῇ ἐς Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρου. ἐν ᾗ ὁλκάδος τυχὼν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας καὶ ἐπιβὰς καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὃ ἐπολιόρκει Νάξον. καὶ (ἦν γὰρ ἀγνὼς τοῖς ἐν τῇ νηῒ) δείσας φράζει τῷ ναυκλήρῳ ὅστις ἔστι καὶ δι' ἃ φεύγει, καὶ εἰ μὴ

δύναται τιμωρεῖσθαι. 1. Αὐτὸς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἐκείνῳ] τῷ Ἀδμήτῳ. Χρείας τινὸς] ἔξωθεν, καὶ οὐχὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 2. Ἐκεῖνον] τὸν Ἄδμητον. 3. Αὐτὸν] τὸν Θεμιστοκλέα. Ἐφ' ᾧ] οὗ ἕνεκα. 4. Ἀποστερῆσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἀξιοῖ. 5. Ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] αὐτῷ τῷ σχήματι. 8. Πολλὰ εἰποῦσιν] ἀντὶ τοῦ ἀπειλήσασιν. 10. Ἐς Πύδναν] ἕως τῆς Πύδνας. Τὴν Ἀλεξάνδρου] πόλιν δηλονότι, τοῦ φιλέλληνος. 11. Καταφέρεται—ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον] ἄλλο δυστύχημα τοῦ Θεμιστοκλέους. 12. Ἐπολιόρκει Νάξον] διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς. 14. Καὶ δι' ἃ φεύγει] ὅτι καὶ αὐτὸν φησὶ συνειδότα ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγειν τὸν Θεμι-

1. καὶ θεμιστοκλῆς ἅμα A.B.F. g.h.

3. καὶ ἐφ' ᾧ] om. e.

5. αὐτοῦ K.d.

παιδὸς d.i.

6. Μέγιστον ἦν ἱκέτευμα] Apud Molossos scilicet, ut Plutarch. Themist. Duk.

7. τοῖς λακεδαιμονίοις A.B.F. H.K.N.c.f.g.h.i. τοῖς τε λακεδαιμονίοις ceteri.

8. εἰποῦσι πολλὰ g.

ἐνδίδωσιν Q. δίδωσιν b.

9. Ἑτέραν θάλασσαν] Ita et Plutarch. Vit. 124. qui ἑαυτὸν ait ostendisse τῷ τε ναυκλήρῳ καὶ τῷ κυβερνήτῃ hunc citans locum, neque discrepant Codices. vid. Diodor. p. 270. d. Wass. In Plutarch. l. d. μέχρις οὗ ἀναδείξειεν εἰς Νάξον ἑαυτὸν τῷ τ. ν. κ. τ. κ. verba illa εἰς Νάξον nullum bonum sensum habent. Videntur irrepsisse e præcedentibus, τῆς ὁλκάδος εἰς Νάξον καταφερομένης. Et Interpretes in versione Latina ea non expresserunt. Duk.

11. ἰωνίαν G.

καὶ] om. P.

14. ὃς, omisso τις, g.

εἰ] om. P.

σώσει αὐτὸν, ἔφη ἐρεῖν ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει· τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὼς, μέχρι πλοῦς γένηται· πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν. ὁ δὲ ναύκληρος ποιεῖ τε ταῦτα, καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου ὕστερον ἀφικνεῖται ἐς Ἔφεσον. καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει (ἦλθε γὰρ αὐτῷ ὕστερον ἔκ τε Ἀθηνῶν παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ Ἄργους ἃ ὑπεξέκειτο,) καὶ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω ἐσπέμπει γράμματα ὡς βασιλέα Ἀρτοξέρξην τὸν Ξέρξου,

venit Ephesum, unde litteras regi Artaxerxi misit.

στοκλέα. 3. Ἀπομνήσεσθαι] ἀποδοῦναι μνησθέντα. 4. Ἀποσαλεύσας]

1. σώσοι f.

3. πειθομένου c.

ἀπομνήσασθαι d. ἀμείνω μνήσασθαι e. μνημονεύσαντα ἀποδοῦναι K.

4. ποιεῖ τε F.H.I.K.L.O.P. Q. g. ceteri ποιεῖται.

Ἀποσαλεύσας] Habet Suidas et Schol. exscripsit. ἐπιτηρήσας exponunt Hesych. Etymol. et Phavorinus. Glossæ, ἀποσαλεύω, *amoveo*, vid. Pollucem I. 103. Demosthenes, ἀποσαλεύειν ἐπ' ἀγκύρᾳ. Diodor. XX. Τὰς ἀγκύρας ἀφέντες, ὡς ἂν δυσὶ σταδίοις ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσαλεύειν. absolute, uti noster, Aristot. Hist. An. et Dio, et Dion. Halicarn. VII. 37. Simile quid, et ad hoc exemplum fecit apud Appian. Civ. IV. p. 617. Rebulus. Wass. Add. Steph. Thesaur. Corn. Nepos vertit: *procul ab insula in salo navem tenuit in ancoris.* Quod in Gloss. exponitur *amoveo*, fortassis κατ' ἔλλειψιν dictum est, pro *amoveo a portu*. Duk.

7. ὕστερον αὐτῷ K.

8. ὑπερεξέκειτο K.

10. ὡς G.g. πρὸς C.L.O.P.e. vulgo εἰς.

10. ἀρτοξέρξην A.B.C. ceteri ἀρταξέρξην. Sic infra 4, 50. c. et 8, 5. C.

Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου] Sic quoque Nepos, Plutarchus, et alii apud eum. Item Cicero X. ad Attic. 8. Diodorus tamen, et eo antiquiores quidam, quos memorat Plutarchus, ad Xerxem venisse tradiderunt. Hos sequitur Petav. Ration. Temp. I. 3. 6. II. 3. 10. et X. de Doctrin. Temp. 26. Sed vid. quæ adversus hanc sententiam adcuratissime disputat *van Alphen* Part. III. cap. 6. Commentar. in Danielis Cap. IX. Unum hoc addo; si quidquam veri est in eo, quod de hac epistola, a Themistocle ad Regem Persarum scripta, prodit Thucydides, non potuisse eum ad Xerxem venisse; nam hoc non patiuntur verba illa, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἠμυνόμην. Thucydidem autem hoc de suo commentum esse, non facile cuiquam erit ostendere. Duk.

νεωστὶ βασιλεύοντα. ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι "Θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σὲ, ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἠμυνόμην, πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. καί μοι εὐεργεσία ὀφείλεται," (γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν

ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλῳ ὁμιλήσας, τουτέστι τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ, ἔνθα σάλος γίνεται. 1. Θεμιστοκλῆς ἥκω] λείπει ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ ὢν μετοχὴ, ἵν' ᾖ, Θεμιστοκλῆς ὢν. καὶ, ἥκω Διὸς παῖς ὢν. (Eurip. Bacch. 1.) 4. Πλείω ἀγαθὰ] εἴργασμαι δηλονότι. 5. Ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν] τὰ πράγματα ἦσαν δηλονότι. Ἐν ἐπικινδύνῳ] τὰ πράγματα ἦσαν. 6. Ἡ ἀποκομιδὴ] ἡ ὑποστροφή. Εὐεργεσία] ἀντίχαρις. 8. Τὴν τῶν γεφυρῶν—οὐ διάλυσιν] ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότῳ (8, 110.) ἀκολούθως, ὡς ἐπράχθη.

1. *βασιλεύσαντα* h.

Θεμιστοκλῆς ἥκω παρά σε] Ita legit Priscianus 1071. apud quem licentiæ hujus exempla prostant. Confer Plutarch. in Themist. 125. Ed. Francof. qui hunc locum diligenter expendit. Æm. Probum in Themist. Hæc fere verba usurpat Libanius Demosth. Apolog. 463. Wass. Priscianus dicit, Græcos solita licentia utentes verbis primæ et secundæ personæ conjungere nomina, quum tamen nomina tertiæ personæ sint, eamque licentiam etiam Latinos imitari. At quomodo in his loquendi generibus nomina possunt dici tertiæ personæ esse, quum ipse tradat in his omnibus deesse *Ego?* Vid. Sanct. Minerv. in Ellipsi v. Ens, et Periz. ad Sanct. I. 12. 2. Idem supplementum in Græcis locum habet, ut hic Scholiastes. Duk.

2. *Ὃς κακὰ* etc.] Vid. Herald. I. Adver. 9. *Οἶκον* pro *regno*, vel *regia*, hic et apud alios Græcos dici docet Casaubon. Excitat. XIII. ad Baron. C. III. Corn. Nepos in Themist. *ἐς τὸν ὑμέτερον οἶκον* vertit, *in domum tuam.* Duk.

σοὶ g.

ἑλλήνων] om. Q. *τῶν ἑλλήνων* K.

4. *δέ τι* L.O.

5. *δὲ ἐπὶ κινδύνῳ* K.

6. *ἐγένετο* K.c.

7. *γράψαντι* Q.

τὴν ἐκ A.B.F.H.K.c.g. vulgo *τήν τε ἐκ.*

8. *τὴν*] om. g.

τὴν τῶν γεφυρῶν—οὐ διάλυσιν] Thucydides et ejus exemplo alii sæpe particulam negativam præponunt substantivis. Sic *ἡ οὐ περιτείχισις*, quod e Thucydide adfert Eustath. ad Homer. Il. *α'*. p. 111. pro *τὸ ἀτείχιστον*, ut ille dicit. Rurs. Thucyd. V. 50. *ἡ οὐκ ἐξουσία τῆς ἀγωνίσεως*, quod Schol. exponit *τὸ μὴ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι.* Et Euripid. Hippol. v. 196. *οὐκ ἀπόδειξις.* Hæc et plura hujus generis adnotarunt

ψευδῶς προσεποιήσατο, τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν) "καὶ "νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι πάρειμι, διωκό-"μενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. βούλομαι "δ' ἐνιαυτὸν ἐπισχὼν αὐτός σοι περὶ ὧν ἥκω δηλῶσαι."

138. * βασιλεὺς δὲ, ὡς λέγεται, ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ ἐκέλευε ποιεῖν οὕτως. ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ, ὃν ἐπέσχε, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας· ἀφικόμενος δὲ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας καὶ ὅσος οὐδείς πω Ἑλλήνων διά τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι. ἦν γὰρ ὁ

Quas cum rex benigne excepisset, sequenti anno ipse regem convenit. De Themistoclis ingenio excellenti Thucydidis judicium. Mortuus est morbo. Re-

1. Δι' αὐτὸν] τὸν Πέρσην. 5. Ἐθαύμασε] ὅτι εἶπεν ἐπειδὴ ἴσχυσε μηχανῇ τινὶ σῶσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Τὴν διάνοιαν] τὴν γνῶσιν. 6. Ὃν ἐπέσχε] ἐσκόπει γὰρ, εἴπως αὐτὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακαλέσοιντο οἱ Ἀθηναῖοι. Ὃν ἐπέσχεν] ἑαυτὸν δηλονότι. 8. τῶν ἐπιτηδευμάτων] τῶν ἐθῶν. 9. Παρ' αὐτῷ] τῷ Πέρσῃ. Ὅσος οὐδείς πω Ἑλλήνων] Ἱστιαῖος καὶ Ἱππίας καὶ Δημάρατος καὶ ἄλλοι. 10. Τοῦ Ἑλληνικοῦ] ἔθνους δηλονότι. 11. Ὑπετίθει αὐτῷ] ὑπέβαλλε τῷ Πέρσῃ. 12. Διδοὺς] ἀντὶ τοῦ διδόναι. Ἦν γάρ ὁ Θεμι-

Scaliger ad Catull. Carm. LXV. v. 83. Casaubon. ad Dionys. Halic. X. 669. et Henr. Steph. ad Corinth. de Dialect. Art. XL. Sed quod ibi e Thucyd. III. 10. tamquam exemplum hujus Atticismi proponit Corinthus, ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει, id ἀπροσδιόνυσον est: etsi hoc etiam in hanc sententiam laudat e Corintho Ach. Statius Observat. Cap. 19. Vid de hoc genere loquendi etiam Dion. Halicarn. p. 134. DUK.

1. προσεποιεῖτο I.
οὐ] om. d.
2. ἔχω Q.
σοι c.
πάρειμι] παρὰ μήδων d.i.

5. Βασιλεὺς δὲ] Hæc diffusius, et paulo etiam aliter, narrat Diodor. p. 271. c. d. v. et Plutarch. Themist. p. 125. Γλώσσης, non γλώττης, Noster, Æschylus, Sophocles, Euripides. WASS. Vid. ad Cap. 128. DUK.

ὡς] om. i.
6. ἐκέλευε A.B.C.F.G.H.c.g.h.
7. τῆς περσίδος A.B.F.G.K.N. c.d.e.f.g.h.i. vulgo τῆς τε περσίδος.
γλώττης L.O.P.
8. δὲ] om. P.
9. τὸν] om. e.
10. πω] τῶν K.
ἑλλήνων—τοῦ] om. g.
τε] om. C.e.
11. ἐπετίθει c.
12. γὰρ δὴ ὁ.
Ἦν γὰρ ὁ Θ.—δηλώσας]

gis beneficia in eum collata.

Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι. οἰκείᾳ γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὐδὲν οὔτ' ἐπιμαθὼν, τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· ὧν δὲ ἄπειρος εἴη, κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο. τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα. καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει μελέτης δὲ βραχύτητι κράτιστος δὴ

στοκλῆς] ἐγκώμιον Θεμιστοκλέους. Τοὺς μακροὺς ἐπαίνους ἐν τούτοις ἀνέτρεψας, Θουκυδίδη, ἄφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδρακέναι δείξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς ἔφης, προέβλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς, ἃ μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι, ὑπέσχετο, μὴ προγνοὺς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀκαταγώνιστος ἦν ἐκ τῶν προλαβόντων. 1. Φύσεως] τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅσον δύναται. 2. Ἐς αὐτὸ] εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Θαυμάσαι] ἀντὶ τοῦ θαυμασθῆναι. 3. Οἰκείᾳ] φυσικῇ. Ξυνέσει] ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν. Καὶ οὔτε προμαθὼν] οὔτε ἀπὸ προμαθήσεως ἀγαγών τι ἐς αὐτὴν, ἤτοι τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. 4. Τῶν τε παραχρῆμα] τῶν παραπιπτόντων. 5. Γνώμων] κριτής. Ἐπιπλεῖστον] καλῶς τὸ ἐπὶ πλεῖστον· θεοῦ γὰρ μόνου τὸ πάντα εἰδέναι. 7. Οἷός τε] ἦν δηλονότι. Ὧν δ' ἄπειρος] ὧν δ' ἄπειρος εἴη, οὐκ ἀπήλλακτο κρῖναι ἱκανῶς. οἷον καὶ ἐν τούτοις τοῖς ἀγνώστοις οὐ διημάρτανε τῆς κρίσεως, ὡς ἐδήλωσε καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν τῆς κτίσεως καὶ ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀλλαχοῦ. 8. Τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον] τὸ συνοῖσον ἢ τὸ βλαπτικόν. 9. Μάλιστα] τῶν ἄλλων

Schol. in Hermogenem inepte γὰρ δὴ Θ. hinc ergo emendandus est. Eadem ad θαυμάσαι adducit Dion. Halic. p. 133. (794.) et p. 136. (807.) ad ἐγένετο, ubi exemplaria ejus μάλιστα omittunt, et ἐπὶ πλεῖστον divisim exhibent. Wass. Dion. Halic. hoc totum ab ἦν γὰρ, usque ad τὰ δέοντα ἐγένετο, proponit tamquam exemplum tortuosæ, implicatæ, et explicatu difficilis enthymematum constructionis. Duk.

2. ἐς—προμαθὼν] om. L.O. αὐτὸν I.e.
4. τῶν μὲν παρόντων Cic. ad Attic. 10, 8.
5. γνώμην e. καὶ τῶν] τῶν δὲ Cic. μενόντων I.
6. τοῦ γενησομένου] margo d.i.
7. ἔχει K.P. εἴη κρῖναι] ἐπικρῖναι Dionysius.
8. τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον Cic.
9. μάλιστα] om. Dionys.

οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. νοσήσας δὲ τελευτᾷ τὸν βίον· λέγουσι δέ τινες καὶ ἑκούσιον φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο. μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνη-

δηλονότι. 1. Αὐτοσχεδιάζειν] ἑτοίμως λέγειν. 2. Φαρμάκῳ ἀποθανεῖν

2. Φαρμάκῳ] Cum Scholiaste Diodor. p. 272. a. Vid. ibi ejus elogium. Euseb. ad Olymp. LXXVIII. Wass. In Diodor. nihil est, unde intelligi possit, eum pro vero habuisse id, quod de sanguine taurino a Themistocle hausto circumferebatur. Nam quum primum dixisset, *καὶ τελευτήσας ἐν τῇ Μαγνησίᾳ*—mox addit, *ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ*, ut hic Thucydides. Cicero in Bruto Cap. 11. a Clitarcho et Stratocle fictum putat. *Hanc enim mortem*, inquit, *rhetorice et tragice ornare potuerunt: illa mors vulgaris nullam præbebat materiam ad ornatum.* Symmachus, vetus Interpres Aristophanis fabulam e male intellectis Sophoclis versibus in Helena ortam dicit apud Schol. Aristoph. Equit. v. 84. vid. ibi Kuster. Duk.

4. Μνημεῖον] Pro μνῆμα agnoscit Pollux IX. 15. ut huic peculiare. illud passim apud Demosth. Xenoph. Pausan. Plutarch. et ipsummet Herodotum VII. 167. qui et μνημήϊον pro memoriali posuit I. 26. Sic enim ibi ex Baroc. Ms. legendum, uti et Sophocl. Elect. 938. Nam figurate loquitur Isocrates, non proprie, quando in Orat. in Philip. dicit, *τρόπαιον μὲν τῶν Βαρβάρων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν.* hoc sensu imagines apud Dion. Halic. Antiq. VIII. 59. et etiam μνῆμαι audiunt. Hinc fortasse decepti Suidas in voce μνημεῖον, et Eustath. ad Il. ζ'. Hæc de profanis vera aut veris proxima; de Ecclesiasticis alia res est. Noster illa Poëtæ ob oculos habuit Πατρόκλοιο τάφου ΜΝΗ˜Μ' ἔμμεναι. Quod ad Pollucem adtinet, habes πολυάνδριον Strabonis IX. 4. ἡρῷον Pausan. II. 17. Wass. Pollux solum inter probatos auctores Thucydidem μνημεῖον pro μνῆμα dixisse adseverat; et Ammonius discrimen statuit inter μνῆμα et μνημεῖον· nam μνῆμα, inquit, est τάφος, μνημεῖον est μνημόσυνον. Hoc discrimen etiam Eustathius ad Homerum non uno loco adnotat; et tamen, quemadmodum μνῆμα etiam idem significat quod μνημόσυνον, sic itidem μνημεῖον pro μνῆμα apud τοὺς μεθ' Ὅμηρον dici auctor est. Vid. in Il. ζ'. p. 634. et Il. λ'. p. 1673. Salmasius quoque ad Solin. pag. 859. Ammonii sententiam usu ipso refutatam scribit. Hoc certum est, scriptores recentiores, Diodorum Siculum, Plutarchum, Dionem, Artemidorum, et alios, promiscue μνῆμα, μνημεῖον et τάφον de eadem re dicere. Et sic μνημεῖον Sardanapali dixit Aristobulus comes et scriptor rerum gestarum Alexandri M. apud Athen. XII. 7. Duk.

οὖν] om. d.

bus, quæ his omnibus portibus Atheniensium interdictum erat, abolerent. Quorum nihil fecerunt Athenienses, firmati a Pericle, inter æqua-

τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου, καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. τέλος δὲ ἀφικομένων τῶν τελευταίων πρέσβεων ἐκ Λακεδαίμονος, Ραμφίου τε καὶ Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ὧν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε ὅτι "Λακεδαιμόνιοι "βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι, εἴη δ' ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας "αὐτονόμους ἀφεῖτε," ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι

τὴν μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἀττικῆς, ἥντινα ἀνέθεσαν ταῖς Ἐλευσινίαις θεαῖς. τὴν αὐτὴν δὲ λέγει καὶ ἀόριστον. ἀόριστος δέ ἐστιν ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους μηδὲ σπειρομένη· ἡ γὰρ σπειρομένη ὅρους ἔχει, ἅτε οὖσα μεμερισμένη, ἕως οὗ ἐστὶν ἑκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. 1. Τῆς ἀορίστου] τῆς πολλῆς. Ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν] ὡς ὅτι δούλους αὐτῶν ἀποφεύγοντας ἐδέχοντο. 4. Ἀλ-

Sed non habeo auctoritatem probatorum Scriptorum, qui ἐγκαλῶ, vel ἐπικαλῶ σοι ἐπὶ τούτῳ dixerint: quæ etsi esset, tamen propter consensum librorum retinendus foret accusativus. Quam autem Thucydides hic γῆν ἱερὰν, eam Plutarch. Pericl. p. 306. Ed. Steph. ἱερὰν ὀργάδα vocat, et Periclem decreto adversus Megarenses hanc causam prætexuisse dicit, τὴν ἱερὰν ὀργάδα eos ἀποτέμνεσθαι, *intervertisse agrum sacrum*, ut bene Cruserius, non *quod sacrum lucum cecidissent*, ut Xylander: qui non animadvertit, ἀποτέμνεσθαι apud Plutarchum et alios sæpe esse, *sibi aliquid vindicare, auferre, et intervertere*. Idem ager etiam Helladio lib. IV. Chrestomath. apud Phot. in Biblioth. est Ὀργάς. Ὀργὰς μὲν κοινῶς πᾶσα ἡ γῆ, ἔνθη ἐπιτηδεία πρὸς καρπῶν γονάς. Ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ταῖν θεαῖν ἀνειμένην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. Τὼ θεὼ apud illum sunt αἱ θεαὶ Ἐλευσίνιαι, ut hic Scholiastes, id est, Ceres et Proserpina, quibus sacra erant Eleusinia. Lucian. Revivisceant. pag. 408. Ed. Amstel. ἥν τινα καὶ τῶν μεμυημένων ἰδὼν ἐξαγορεύουσαν ταῖν θεαῖν τὰ ἀπόρρητα. Lysis Pythagoreus apud Iamblich. de Vit. Pythag. C. XVII. βεβάλοις τὰ ταῖν Ἐλευσινίαιν θεαῖν μυστήρια διαγεῖσθαι. Atticis τὼ θεώ. Eustath. in Il. θ΄. p. 723. et Casaub. ad Athen. V. 14. Duk.

1. ἀρίστου L.O.P.Q.

Ἀνδραπόδων] Aspasiæ servos. v. Athenæum p. 570. et Aristoph. Acharn. 525. et Schol. Vide et Aristotelem Ethic. p. 189. Sylburg. Οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας. Wass.

3. μελσίππου K. μελλησίππου B.e. μελλισίππου C. μελησικου g.

4. ἄλλως i.

6. τὴν] om. K.P.d.

εἶναι] ἄγειν εἶναι K.

εἰ] ἣν L.N.P.

7. ἀφῆτε A.B.F.H.I.L.N.O. g.h.

ποιήσαντες οὖν ἐκκλησίαν f.

γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὐτίθεσαν, καὶ ἐδόκει ἅπαξ περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι. καὶ παριόντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις, καὶ ὡς χρὴ πολεμεῖν καὶ ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν· καὶ παρελθὼν Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος, παρῄνει τοιάδε.

les suos et eloquentissimo et potentissimo. Is oratione

" ΤΗΣ μὲν γνώμης, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις, καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν " καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς

140-144. ostendit, opibus et copiis Athenienses Peloponnesiis esse superi-

λο μὲν οὐδὲν] οἷον περὶ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἄλλων. 1. Γνώμας] βουλάς. Ἅπαξ] παντελῶς. 5. Τὸ ψήφισμα] τὸ ψήφισμα φησὶν οὐ τὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτονόμους τοὺς Ἕλληνας. Καθελεῖν] τὸν πόλεμον. 11. Ὀργῇ] διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ. 12. Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς] πρὸς τὰ

2. ἀποκρίνασθαι A.B.C.F.H. L.N.O.Q.e.f.g.h. vulgo ἀποκρίνασθαι.

παρόντες K.L.O.

3. πολλὰ H.

5. τῆς εἰρήνης K.

καθελεῖν τὸν πόλεμον K.c. et inter versus g.

6. ὁ περικλῆς L.O.P.

7. πράττειν K.

8. τάδε A.L.O.P.

9. Τῆς μὲν γνώμης] Laudat hanc orationem, seque eam admirari scribit Dionys. Halic. Judic. de Thucyd. p. 157. Add. Aristid. tom. III. p. 226. Vir magnus non satis apte videtur componere phrasin Aristoph. Nubib. 157. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, cum hac Thucydidea, quasi idem significantem. Nam aliud est in Aristophane ἔχω γνώμην, aliud hic ἔχομαι γνώμης· illud, *sum in sententia*, hoc, *persto in sententia*. Duk.

τῆς αὐτῆς ἀεὶ f.

10. μὴ] om. e.

11. ὁρμῇ e.

Ὀργῇ] Hunc locum innuit Suidas in εὐοργήτως. Ὀργὴ, inquit, ὁ τρόπος, ita Schol. Thucyd. et Schol. Nicandri p. 71. Ald. in Ed. Sophocles Ajace pro studio: ἐμφερὴς ἐμοὶ, ὈΡΓῊΝ θ' ὅμοιος. Clare Theognis: Κύρνε φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἮΘΟΣ, ὈΡΓῊΝ συμμίσγων ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει. Πουλύπου ὈΡΓῊΝ ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ Τῇ προσομιλήσει τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. Vid. Indicem. Alcman. apud Schol. in Hippocr. ὀργὰς τοὺς τρόπους ἐκάλουν, ut Alcman. ἐν μὲν ἀνθρώπῳ ὈΡΓΑῚ βεβριμέναι μυρίαι. Pindarus Pyth. θ'. Καὶ γάρ σε— Ἔτραπε μείλιχος ὈΡΓᾺ Παρφάμεν τοῦτον λόγον. Suidas iterum in ὀργὴ, pro διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ.

ores, propter navium et pecuniæ multitudinem, quam cum hostium inopia comparat. Hortatur Athenienses, ut exemplum majorum secuti, classibus hostes adoriantur, eorumque agri vastationes contemnant. Denique edocet, quid Lacedæmoniis sit respondendum.

“ καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. ὁρῶ δὲ καὶ νῦν ὁμοῖα καὶ παραπλήσια ξυμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τοὺς ἀναπειθομένους ὑμῶν δικαιῶ τοῖς κοινῇ δόξασιν, ἢν ἄρα τι καὶ σφαλλώμεθα, βοηθεῖν, ἢ μηδὲ κατορθοῦντας τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου· διόπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν παρὰ λόγον ξυμβῇ, εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ ἑκατέρους ἃ ἔχομεν, οὔτε αὐτοὶ δίκας πω ᾔτησαν οὔτε ἡμῶν διδόντων δέχονται, βούλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι πάρεισι. Ποτιδαίας τε γὰρ ἀπανίστασθαι κελεύουσι, καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφιέναι, καὶ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα καθαιρεῖν· οἱ δὲ τε-

συμβαίνοντα. 1. Τρεπομένους] μεταβαλλομένους. 3. Ἀναπειθομένους] περιττὴ ἡ ἀνά. τουτέστι πειθομένους. Τοῖς κοινῇ δόξασι] βοηθεῖν, καὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπολογωρεῖν τὸν πόλεμον, μηδὲ τὸν συμβουλεύσαντα αἰτιᾶσθαι. 4. Ἢ μηδὲ κατορθοῦντας] ἀντὶ τοῦ ἢ μηδὲ κατορθούντων· ἀντίπτωσις γάρ ἐστι. 5. Τὰς ξυμφορὰς] τὰς ἀποβάσεις. 6. Ἀμαθῶς] ἐσφαλμένως. 9. Πρότερον] ὅτε ἐκώλυον τὸ τεῖχος γενέσθαι. 10. Εἰρημένον] ὑπεσχημένου ὄντος τοῦ πράγματος ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς τριακοντούτεσι. 11. Διαφόρων] τῶν ὑποθέσεων, ἐξ ὧν διάφορα φρονοῦμεν. 13. Δέχονται] λύειν τὰ διάφορα ταῖς δίκαις. 14. Ἢ λόγοις] διαδικασίαις. 17. Καθαιρεῖν] ἀκυροῦν.

Confer Diodor. XII. 307. a. et Aristoph. Εἰρ. 602. 608. Wass. Suidas in ὀργὴ descripsit Schol. ad h. l. in εὐεργήτως ad cap. CXXX. ubi vid. Duk.

2. ὄντα] εἶναι g.

3. δοξάσασιν K.

4. καὶ] om. d.

σφαλλώμεθα A.B.C.F.H.K.d. vulgo σφαλώμεθα.

5. ἀντιποιεῖσθαι Q.

8. παρὰ λόγον A.F.G.H.N.Q. g. παράλογον B.K.c.f. vulgo παραλόγως.

9. δὲ καὶ πρότερον K.

10. εἰρημένου C.

11. διαφορῶν F.H.L.N.O.g.

12. πω] om. K.

14. τὰ] τε P.

15. οὐκέτι] οὐκ G.

πάρεισι] ἥκουσι L.O.P.

17. τὸ Μεγαρέων ψήφισμα] Vide

" λευταῖοι οἵδε ἥκοντες, καὶ τοὺς Ἕλληνας προαγορεύ- " ουσιν αὐτονόμους ἀφιέναι. ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίσῃ περὶ " βραχέος ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ " καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται, εἰ καθαιρεθείη, " μὴ ἂν γίγνεσθαι τὸν πόλεμον· μηδ᾽ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς " αἰτίαν ὑπολίπησθε ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. τὸ " γὰρ βραχύ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν " καὶ πεῖραν τῆς γνώμης. οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο " τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τοῦτο " ὑπακούσαντες· ἀπισχυρισάμενοι δὲ σαφὲς ἂν κατα- " στήσαιτε αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέ- " ρεσθαι. * αὐτόθεν δὴ διανοήθητε ἢ ὑπακούειν πρίν τι 141.
" βλαβῆναι, ἢ εἰ πολεμήσομεν, ὡς ἔμοιγε ἄμεινον δοκεῖ " εἶναι, καὶ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προ- " φάσει μὴ εἴξοντες, μηδὲ ξὺν φόβῳ ἕξοντες ἃ κεκτή-

4. Προὔχονται] προβάλλονται. 6. Αἰτίαν ὑπολίπησθε] ἀντὶ τοῦ αἰτιάσησθε. 8. Πεῖραν τῆς γνώμης] εἴτε φοβούμεθα τοὺς Λακεδαιμονίους, εἴτε καὶ μή. Οἷς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 9. Τοῦτο] τὸ καθελεῖν τὸ Μεγαρέων πινάκιον. 10. Ἀπισχυρισάμενοι] ἰσχυρῶς ἀπαγορεύσαντες. 11. Προσφέρεσθαι] ὁμιλεῖν. 12. Ὑπακούειν] πάντοτε, ὁσάκις ἂν κελευώμεθα. 13. Βλαβῆναι] ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος. 14. Καὶ ἐπὶ μεγάλῃ] κατὰ κοινοῦ τὸ διανοήθητε. 15. Ξὺν φόβῳ] ἐὰν γὰρ ὑπακούσωμεν αὐτοῖς, φησὶν, ἐν

Toll. ad Apollon. Soph. p. 737.

1. οἵδε] ἤδη d.i.

2. δὲ] μὲν L.

3. βραχέος A.B.C.d. vulgo βραχέως.

ἂν] om. d.

Εἰ τὸ Μεγαρέων] Suidas in προὔχοντο, εἰ τὸ Μ. ψ. μὴ καθέλοιεν ὅπ. μ. προὔχονται. ἀντὶ προβάλλονται, προτείνουσι. Wass. Add. Thom. Magist. in προΐσχω. Duk.

5. γενέσθαι d.

τὸν] om. K.d.

6. ὑπολείπεσθε L.P. ὑπολείπησθε I.e.

7. βραχύ τι τοῦτο A.B.C.F.H.I. L.N.O.P.d.e.h.i. vulgo βραχὺ τοῦτο.

8. καὶ τὴν πεῖραν d.

10. ὑπακούσαντες A.B.C.F.I.K. L.O.P.c.d.e.g.h.i. vulgo ὑπακούσοντες.

ἐπισχυρισάμενοι c.

καταστήσαιτε B.G.g.h. καταστήσετε A.F.H.K.d. καταστήσατε I. vulgo καταστήσητε.

12. δὲ K.

13. βλαβηθῆναι L.

πολεμήσαιμεν f.g.

ὡς A.B.g.h. vulgo ὥσπερ.

ἐμοὶ H.N g.

ἄμεινον ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ f.

15. εἴξαντες G.

" μεθα· τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη " καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης " τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. Τὰ δὲ τοῦ πολέμου καὶ " τῶν ἑκατέροις ὑπαρχόντων ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ἕξομεν, " γνῶτε καθ' ἕκαστον ἀκούοντες. αὐτουργοί τε γάρ εἰσι " Πελοποννήσιοι, καὶ οὔτε ἰδίᾳ οὔτε ἐν κοινῷ χρήματά " ἐστιν αὐτοῖς, ἔπειτα χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων " ἄπειροι διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πε- " νίας ἐπιφέρειν. καὶ οἱ τοιοῦτοι οὔτε ναῦς πληροῦντες " οὔτε πεζὰς στρατιὰς πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται, " ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν " δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης εἰργόμενοι· " αἱ δὲ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι " ἐσφοραὶ ἀνέχουσι. σώμασί τε ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ " τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, τὸ μὲν πιστὸν " ἔχοντες ἐκ τῶν κινδύνων κἂν περιγενέσθαι, τὸ δὲ οὐ

τούτῳ, λοιπὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων δεδοίκαμεν. 2. Δικαίωσις] κέλευσις, πρόσταξις. τὸ δικαιοῦν διὰ μικρὰν πρόφασιν μὴ δέχεσθαι πόλεμον. 4. Οὐκ ἀσθενέστερα ἕξομεν] οὐκ ἀσθενεστέρως διακεισόμεθα. 5. Αὐτουργοί] δι' ἑαυτῶν τὴν γῆν ἐργαζόμενοι, σπάνει δούλων. 8. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. Ὑπὸ πενίας] τῶν πόλεων δηλονότι. 9. Πληροῦντες] ἀνδρῶν δηλονότι. 11. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν] ἐξ ὧν ἔχουσιν. 12. Εἰργόμενοι] θαλασσοκράτορες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἅτε πένητες, βιαίως εἰσέφερον. 14. Ἀνέχουσι] βαστάζουσιν, αὐξάνουσι. Τὸ τῶν σωμάτων] ὡς σώσοντες αὐτὰ ἐκ τῶν πολέμων. δεῖ δὲ ὑποστίξαι εἰς τὸ μέν. 15. Πιστὸν] βέβαιον. 16. Τὸ δὲ] τὸ τῶν χρημάτων οὐκ ἔστι, φησὶ, βέβαιον,

2. καὶ ἐλαχίστη A.B.F.H.K. N.g.h.i. ceteri καὶ ἡ ἐλαχίστη.

δικαίως B.

Δικαίωσις] Hoc inter poëtica apud Thucydidem refert D. Halicarn. περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων pag. 133. Ipsum tamen eo plus semel in Historia usum adnotat Sylburgius. Duk.

3. καὶ τῶν ἑκατέροις] om. pr. g.

4. ὑπαρχόντων ἑκατέροις g.

ὡς] om. d.

5. Αὐτουργοί] Qui proprie ita dicantur ostendit Perizon. ad Ælian. I. Var. Hist. 31. VII. 5. et XII. 43. Quos hic αὐτουργοὺς, cap. 142. γεωργοὺς vocat. Duk.

τε γὰρ] δέ K.

7. εἰσιν K.c.d.i.

αὐτοῖς] om. C.e.

14. Ἀνέχουσι] Pro βαστάζουσι Suidas v. ἀνέχει. Wass.

“ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν, ἄλλως τε κἂν παρὰ “ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνηται. μάχῃ “ μὲν γὰρ μιᾷ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελο- “ ποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ μὴ “ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι, ὅταν μήτε βου- “ λευτηρίῳ ἑνὶ χρώμενοι παραχρῆμά τι ὀξέως ἐπιτελῶσι, “ πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες καὶ οὐχ ὁμόφυλοι τὸ ἐφ’ “ ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ· ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς “ γίγνεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαί “ τινα βούλονται, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖραι. “ χρόνιοί τε ξυνιόντες ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοποῦσί τι “ τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλέονι τὰ οἰκεῖα πράσσουσι. καὶ “ ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν, “ μέλειν δέ τινι καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προϊδεῖν, ὥστε

ὅπως μὴ δαπανηθῶσι. 1. Μὴ οὐ προαναλώσειν] σημείωσαι, μὴ προαναλώσειν τὰ χρήματα πρὸ τοῦ πολέμου, τὸ βέβαιον οὐκ ἔχουσιν. οἱ δ’ αὐτουργοὶ τοῦ πολέμου, τὸ πιστὸν ἔχουσιν ὅτι περιγενήσονται, διότι τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν ἐμελέτησαν. 4. Πολεμεῖν δὲ] καθὸ μόνοις τοῖς σώμασι θαῤῥοῦσιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασι θαῤῥοῦσιν. 5. Ἀντιπαρασκευὴν] ἀνθόπλισιν. Μήτε βουλευτηρίῳ ἑνὶ χρώμενοι] αὐτόνομοι γὰρ πάντες. 7. Οὐχ ὁμόφυλοι] οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς, οἱ δὲ Βοιωτοί. 10. Τὰ οἰκεῖα φθεῖραι] ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ. 11. Χρόνιοι] διὰ χρόνου πολλοῦ. Μορίῳ] μορίῳ ἡμέρας βουλεύονται. ἰστέον ὅτι τὴν τῆς δημοκρατίας διαβολὴν πᾶσαν ἐνταῦθα ἔθηκε. 13. Βλάψειν] τὰ κοινὰ δηλονότι.

2. ὅπερ εἰκὸς] om. e.
αὐτοῦ d. αὐτοῖς post δόξαν ponit e.
μηκύνεται d.e.i.
3. μὲν om. P.
4. οἱ] ἢ c. om. M.
5. παρασκευὴν d.
7. τε] δὲ O. om. M.
Ἰσόψηφοι] Huc spectat Pollux VIII. 15. Wass.
οὐχὶ K.d.i.
ὑφ’ L.O.
8. ἑαυτῶν K.L.O. αὐτὸν C.
σπεύδει A.F.H.I.d.e.i.
11. Ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ] Stephanus in Thesauro v. μορίον putat, deesse χρόνου. In Cass. pro supplemento scriptum est scholion ἡμέρας. Et sic Thucyd. supra cap. 85. ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας· quod cur huic loco non satis convenire existimaverit Stephanus l. d. non scio. Duk.
βραχὺ H.
12. πλέονι A.B.C.F.G.H.Q.e.f.g.h. ceteri πλείονι.
13. περὶ g.
βλάψειν τὰ κοινὰ e.
14. μέλλειν K.c.e.h.i.

" τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι λανθάνειν τὸ
142. " κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. * μέγιστον δὲ τῇ τῶν χρη-
" μάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζό-
" μενοι διαμέλλωσι· τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενε-
" τοί. καὶ μὴν οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις, οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐ-
" τῶν ἄξιον φοβηθῆναι. τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν
" εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον παρασκευάσασθαι, ἤπου δὴ ἐν
" πολεμίᾳ τε καὶ οὐχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετει-
" χισμένων. φρούριον δ' εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλά-
" πτοιεν ἄν τι μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις, οὐ
" μέντοι ἱκανόν γε ἔσται ἐπιτειχίζειν τε κωλύειν ἡμᾶς
" πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ ἧπερ ἰσχύομεν, ταῖς
" ναυσὶν ἀμύνεσθαι. πλέον γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ κατὰ
" γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ κατ'
" ἤπειρον ἐς τὰ ναυτικά. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπιστή-
" μονας γενέσθαι οὐ ῥᾳδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. οὐδὲ
" γὰρ ὑμεῖς, μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν,

3. Κωλύσονται] ἀντὶ τοῦ κωλυθήσονται. Σχολῇ] βραδέως. 4. Διαμέλλωσι] βραδύνωσιν. 4. Οὐ μενετοί] οὐ μένουσι, φησὶν, ἀλλ' εἰσὶν ὀξεῖς. 5. Οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις] ἐπιτείχισίς ἐστι τὸ πόλιν τινὰ ἑτέραν πλησίον ἄλλης τειχίσαι, διὰ τὸ φρουρεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν γῆν. 6. Τὴν μὲν] τὴν ἐπιτείχισιν. 8. Ἐκείνοις ἡμῶν] δυνατῶν ὄντων ἡμῶν ἀντεπιτειχίσαι ἐκείνοις. 10. Καταδρομαῖς] ἐφόδοις. Καὶ αὐτομολίαις] δεχόμενοι τοὺς αὐτομόλους δούλους. 17. Ἀπὸ τῶν Μηδικῶν] ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ

1. αὐτῷ] om. M. ἁπάντων οἴεται ἰδίᾳ C.e. ἰδίῳ K. δια c.
2. ἀθρόως F.
3. σχολῇ] om. e.
4. Τοῦ δὲ—μενετοί.] Magister voc. μενετός. Wass.
7. κατασκευάσασθαι C.L.O.P. e. παρακατασκευάσασθαι d. παρασκευάζεσθαι K. κατασκευάζεσθαι I. δὴ καὶ ἐν K.
11. γε] om. N. ante ἱκανὸν ponunt d.i. τε] om. B.h. inferebatur καὶ: id omisi cum A.B.H.c.h.
12. ἐς τὴν] ἐν τῇ C.e. ἰσχύομεν ἐν ταῖς e.
13. γὰρ ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν C. γὰρ ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν e. τοῦ] τὰ G.
14. κεῖνοι C.
15. ἐπιστημονίας B.
16. προσγεγενήσεται I.
17. αὐτὸ] om. G. ἐπὶ L.O.Q.

" ἐξείργασθέ πω· πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θα-" λάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι διὰ τὸ " ὑφ' ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν ἀεὶ ἐφορμεῖσθαι, ἄξιον ἄν τι " δρῷεν; πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ἐφορμούσας κἂν διακιν-" δυνεύσειαν, πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες· πολλαῖς " δὲ εἰργόμενοι ἡσυχάσουσι, καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι " ἀξυνετώτεροι ἔσονται, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. τὸ " δὲ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶν ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ οὐκ " ἐνδέχεται, ὅταν τύχῃ, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ " μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ πάρεργον ἄλλο γίγνεσθαι. * εἴτε 143.
" καὶ κινήσαντες τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημά-" των μισθῷ μείζονι πειρῷντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς " ξένους τῶν ναυτῶν, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, " ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, δεινὸν ἂν ἦν·

τῶν Μηδικῶν. 6. Καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μὴ μελετᾷν. 8. Τέχνης ἐστὶν] ἐπιτήδευμα ἢ πρᾶγμα. 10. Ἐκείνῳ] τῷ ναυτικῷ. 12. Μισθῷ μείζονι] τοῦτο φησὶν, ὅτι οὐ δεινὸν, εἰ Λακεδαιμόνιοι μισθῷ μείζονι ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων πειρῷντο ὑποκλέπτειν τοὺς ἡμετέρους συμμάχους. τοὐναντίον γὰρ ἂν ἦν δεινὸν, εἰ πρὸς ἄλλους μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων ἐσέβαλλον, μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων. βούλεται δὲ διὰ τούτων δεῖξαι, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν μὲν ἢ μετὰ τῶν ἡμετέρων συμμάχων ἰσχυροί εἰσι, καὶ δεινὸν ἔνθα εἰσβάλλοιεν· μόνοι δὲ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἰδίων συμμάχων ἀδύνατοι, μήτε ναυτικὸν ἔχοντες μήτε πολέμων ἐμπειρίαν. νῦν δὲ τοῦτο ἡμῶν ὄντων, ἤγουν ἀντιπάλων, οἷον κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμπειρίαν, ὡς δὲ καὶ πολεμικὴν, οὐ δεινὸν, εἰ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν ἥκοιεν. 13. Μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων. 14. Δεινὸν ἂν ἦν] εἰ ἦν αὐτεῖς, φησὶ, κατ' ἄλλων ὁ πόλεμος, μὴ καθ' ἡμῶν, οἳ καὶ πολίτας ἔχομεν κυβερνήτας, δεινὸν ἂν ἦν ἐκείνοις τὸ τοὺς Λακεδαιμονίους λαβεῖν τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους· νῦν δὲ καθ' ἡμῶν ὄντος αὐτοῖς τοῦ πολέμου, οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεινόν. τὸ δὲ εἰσβάντων αὐτῶν τε

1. πω] om. A.B.L.O.P.g.h.
3. ἐφορμᾶσθαι e.
4. ὀλίγας ἐφορμούσας A.B.F.H.g.h. vulgo ὀλίγας ναῦς ἐφορμούσας.
5. θαρσύνοντες d.
6. ἡσυχάζουσι g.
ἐν τῷ] om. i.
7. ἔσονται post ὀκνηρότεροι ponunt L.O.P.
καὶ ante δι' om. C.
9. τύχοι f. ὡς ἂν τύχῃ ταῦτα ἐκ παρέργου Aristides pro Rhet. p. 183. Canter. Wass.
11. νικήσαντες A.B.P.g.
ὀλυμπιᾶσιν C.F.H.
12. πειρῶνται K.
13. ἡμῖν i. om. h.

“ νῦν δὲ τόδε τε ὑπάρχει, καὶ ὅπερ κράτιστον, κυβερνήτας
“ ἔχομεν πολίτας καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ
“ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς. καὶ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ
“ οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων τήν τε αὑτοῦ φεύγειν, καὶ
“ μετὰ τῆς ἥσσονος ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα
“ μεγάλου μισθοῦ δόσεως, ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι. Καὶ
“ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλή-
“ σια δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων τε ὧνπερ ἐκείνοις
“ ἐμεμψάμην ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα οὐκ ἀπὸ τοῦ
“ ἴσου μεγάλα ἔχειν. ἤν τ' ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν πεζῇ
“ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων πλευσούμεθα, καὶ οὐκέτι
“ ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τι τμηθῆναι
“ καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἕξουσιν
“ ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεὶ, ἡμῖν δέ ἐστι γῆ πολλὴ καὶ

καὶ τῶν μετοίκων περὶ Λακεδαιμονίων λέγει, ὅτι ἔμελλον δεινοὶ εἶναι ἐκείνους, εἰσβάντες κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων, οὓς ὑπεκλέπτουσιν ἐξ ἡμῶν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶν, ὅτι δεινὸν ἡμῖν ἔμελλεν εἶναι τοῦτο, ὑπεκλέπτειν τοὺς παρ' ἡμῖν ξένους τῶν ναυτῶν, εἰ μὴ ἱκανοὶ ἦμεν ἡμεῖς καὶ οἱ μέτοικοι ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν ξένων. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεινὸν, ἐπειδὴ ἱκανοί ἐσμεν καὶ χωρὶς τῶν ξένων ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν, τουτέστιν Ἰώνων. 1. Νῦν δὲ τόδε] τὸ ἀντιπάλους ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ τῶν μετοίκων εἶναι αὐτοῖς. 4. Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο] οὐδεὶς ἂν, φησὶ, θελήσειε ξένος τὴν πατρίδα φεύγειν, καὶ μετὰ τῶν ἀσθενεστέρων, τουτέστι Λακεδαιμονίων, ἀγωνίζεσθαι διὰ μισθὸν ὀλιγήμερον. τὸ δὲ τὴν πατρίδα φεύγειν, δηλοῖ ὅτι σύμμαχοι καὶ ὑπήκοοί εἰσιν αὐτῶν. καὶ δῆλον ὅτι, ἐὰν τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ μείζονα μισθὸν προσχωρήσωσι, διωχθήσονται ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἕκαστος βιαζομένων πολιορκουμένων ὑπὸ Ἀθηναίων διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν ναυτῶν. Τήν τε ἑαυτοῦ] κατοικίαν. 5. Τῆς ἥσσονος] ἥσσονες γὰρ τὰ θαλάττια οἱ Λάκωνες. 11. Οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται] πλέον, φησὶ, βλαβήσονται, μέρους τῆς Πελοποννήσου δῃωθέντος, ἤπερ ὅλη ἡ Ἀττική. κατὰ

3. ἅπασα L.O.P.
ἄλλη] om. G.
6. συναγωνίζεσθαι C.
7. μὲν περὶ πελοποννησίων H.P.
τοιαῦτα καὶ παραπλήσια] καὶ παραπλήσια τοιαῦτα A.B.F.H.g.
8. ὧνπερ] ὧν παρ' K.d. ὧνπερ παρ' b.

10. τὴν] om. L.O.P.
πεζὴν L.N.O.e.
12. πελοποννήσου μέρος A.B.F. H.g.h. vulgo πελοποννήσου τε μέρος.
τι] om. P.
14. ἀμαχὶ d.i.

“ ἐν νήσοις καὶ κατ᾽ ἤπειρον. μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσσης κράτος. σκέψασθε δέ· εἰ γὰρ ἦμεν νησιῶται, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦσαν; καὶ νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν, καὶ Πελοποννησίοις ὑπὲρ αὐτῶν ὀργισθέντας πολλῷ πλείοσι μὴ διαμάχεσθαι (κρατήσαντές τε γὰρ αὖθις οὐκ ἐλάσσοσι μαχούμεθα, καὶ ἢν σφαλῶμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται· οὐ γὰρ ἡσυχάσουσι μὴ ἱκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ᾽ αὐτοὺς στρατεύειν), τήν τε ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων· οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἄνδρας, ἀλλ᾽ οἱ ἄνδρες ταῦτα κτῶνται. καὶ εἰ ᾤμην πείσειν ὑμᾶς, αὐτοὺς ἂν ἐξελθόντας ἐκέλευον αὐτὰ δῃῶσαι, καὶ δεῖξαι Πελοποννησίοις ὅτι τούτων γε ἕνεκα οὐχ ὑπακούσεσθε.

“ * Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσε- 144.
σθαι, ἢν ἐθέλητε ἀρχήν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες, καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι·

πολὺ γὰρ μείζων ἡ Πελοπόννησος. 1. Τὸ τῆς θαλάσσης κράτος] ὅπερ ἔχομεν δηλονότι. 2. Εἰ γὰρ ἦμεν νησιῶται] δηλονότι ἡμεῖς. οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ναῦς. χρὴ οὖν ἡγήσασθαι ἡμᾶς νησιώτας, καὶ ὡς νῆσον τὴν πόλιν οἰκεῖν, τῶν ἀγρῶν μὴ φροντίζοντας. 4. Οἰκίας] τὰς ἐν τοῖς προαστείοις. 7. Αὖθις] εἰς τὸ μέλλον. 9. Ἡσυχάσουσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 10. Τήν τε ὀλόφυρσιν] χρὴ δηλονότι, τὸν θρῆνον, τὴν λύπην. 11. Ἀλλὰ τῶν σωμάτων] τῶν ἀνδρῶν 12. Τάδε] τὰ κτήματα. 15. Οὐχ ὑπακούσεσθε] οὐχ ὑπείξετε. 16. Καὶ ἄλλα] αἰνίττεται Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, ἧς ἐπεθύμουν

1. θαλάττης K.L.O.P.d.
2. εἰ μὲν γὰρ F.H.N.c.g.
5. πελοποννησίους A.F.H.K.O.h.
6. ὀργισθεῖσι margo N.
πλέοσι C.P. πλείοσι b.
μὴ] om. g.
7. τε] om. K.N.C.I.
9. μὴ οὐχ ἱκανῶν N.
10. ὄντων ἡμῶν L.
τὴν γὰρ ὀλόφυρσιν g.

Ὀλόφυρσιν] Huc fortassis pertinet, quod adnotat Dionys. Halicarn. Περὶ τῶν Θουκυδ. ἰδιωμάτων p. 134. Thucydidem pro verbis nomina ponere, ut ὀλόφυρσιν pro ἀπολοφύρασθαι. Duk.

12. τάδε I.L.O.P.Q.e.
13. ἡμᾶς K.
14. αὐτὴν L.Q.
18. προτίθεσθαι C.e.

“ μᾶλλον γὰρ πεφόβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἁμαρτίας “ ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. ἀλλ᾽ ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν “ ἄλλῳ λόγῳ ἅμα τοῖς ἔργοις δηλωθήσεται· νῦν δὲ τού- “ τοις ἀποκρινάμενοι ἀποπέμψωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι “ ἐάσομεν ἀγορᾷ καὶ λιμέσι χρῆσθαι, ἢν καὶ Λακεδαι- “ μόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι μήτε ἡμῶν μήτε τῶν ἡμε- “ τέρων ξυμμάχων (οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπον- “ δαῖς οὔτε τόδε), τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονόμους ἀφήσο- “ μεν, εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπεισάμεθα, καὶ ὅταν “ κἀκεῖνοι ταῖς αὑτῶν ἀποδῶσι πόλεσι μὴ σφίσι τοῖς “ Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλὰ αὐ- “ τοῖς ἑκάστοις, ὡς βούλονται· δίκας δὲ ὅτι ἐθέλομεν “ δοῦναι κατὰ τὰς ξυνθήκας, πολέμου δὲ οὐκ ἄρξομεν, “ ἀρχομένους δὲ ἀμυνούμεθα. ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ “ πρέποντα ἅμα τῇδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι. εἰδέναι δὲ

κρατῆσαι. 2. Διανοίας] ἐπιβουλάς. Ἀλλ᾽ ἐκεῖνα] τὰ περὶ Σικελίαν. 5. Ἢν καὶ Λακεδαιμόνιοι] ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντέθηκεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ ἠνέσχοντο. 7. Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο] τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα. 8. Τόδε] τὸ ξενηλατεῖν. 10. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] οἶμαι τὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἁμάρτημα τοῦ γραφέως, ἐνθέντος τῷ κειμένῳ, ὅπερ ἦν ἑρμηνεία τοῦ σφίσι, ἔξωθέν

4. ἀποπέμψομεν A. ἀποπέμψωμεν ἃ δεῖ λακεδαιμονίοις ἀποκρίνασθαι e.

5. ἀγοραῖς K.

χρήσασθαι L.O.P.

καὶ] om. e.

6. Ξενηλασίας] De ξενηλασίᾳ Lacedæmoniorum multa congesserunt Meurs. II. Miscellan. Laconic. 9. et Crag. de Republ. Lacedæm. III. 3. Sed hic parum recte ex hoc loco Thucydidis scribit, Periclem mittendos censuisse legatos ad Lacedæmonios, petituros inter alia, ne Atheniensibus, sociisque, ac peregrinis aliis usu suæ urbis interdicerent. Locus Dionys. Halic. ad pag. 146. 1. a Stephano indicatus est d. pag. 134. De usu activorum pro passivis Stephan. Animadvers. ad Joann. Grammatic. de Dialectis artic. XXXI. Duk.

μήτε ἡμῶν] om. H.

7. κωλύειν L.O.

ἐν] om. Dionysius.

8. δὲ] τε B.F.G.H.K.c.g.h.i.

9. εἰ δὲ καὶ P.

10. αὐτῶν A.B.F.H.K.N.c.f. g.h. vulgo ἑαυτῶν.

ἐπιδῶσι Q.

11. ἐπιτηδείως] om. f.

14. ἀμυνόμεθα A. ἀμυνόμεθα h.

15. τῇδε om. c.

" χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν· ἢν δὲ ἑκούσιοι μᾶλλον δε- " χώμεθα, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν· " ἔκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅτι καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ " μέγισται τιμαὶ περιγίγνονται. οἱ γοῦν πατέρες ἡμῶν " ὑποστάντες Μήδους, καὶ οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὁρμώμενοι " ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλιπόντες, γνώμῃ τε πλεί- " ονι ἢ τύχῃ καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει τόν τε βάρβα- " ρον ἀπεώσαντο καὶ ἐς τάδε προήγαγον αὐτά. ὧν οὐ " χρὴ λείπεσθαι, ἀλλὰ τούς τε ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ " ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πειρᾶσθαι αὐτὰ " μὴ ἐλάσσω παραδοῦναι."

* Ὁ μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομί- σαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν ἐψηφίσαντο ἃ ἐκέ- λευε, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου γνώμῃ, καθ' ἕκαστά τε ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ξύμπαν οὐδὲν κελευόμενοι ποιήσειν, δίκῃ δὲ κατὰ τὰς ξυνθήκας ἑτοῖμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ οὐκέτι ὕστερον ἐπρεσβεύοντο. 145.

145. In ejus sententiam ab Atheniensibus responsum datur Peloponnesiorum legatis.

* Αἰτίαι δὲ αὗται καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις 146.

146. Inter has in-

τινι πρότερον ἐπιτεθεῖσα. 1. Πολεμεῖν] ἡμᾶς δηλονότι. 3. Ἔκ τε τῶν μεγίστων] κατὰ κοινοῦ τὸ εἰδέναι χρή. 5. Ὑποστάντες] δεξάμενοι. Οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε] οὐκ ἀπὸ τοσαύτης παρασκευῆς, ἀλλὰ ἐλάσσονος. 6. Γνώμῃ τε πλείονι ἢ τέχνῃ] συνέσει, φρονήσει. ἐπὶ πλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἡ Γοργίειος ἐλήφθη παρίσωσις, καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις διὰ τὴν ταχεῖαν πλοκὴν τοῦ ὀνόματος. 8. Ὧν] τῶν πατέρων. 10. Ἐπιγιγνομένοις] παισὶν ἡμῶν δηλονότι. 15. Γνώμῃ] βουλῇ. Ἔφρασε] ἡρμήνευσεν. 17. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] ἐξ ἰσοτιμίας, καὶ οὐχὶ κελευόμενοι. 18. Οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι.

6. ἐκλιπόντες A.B.C.F.H.I.K. L.N.O.P.d.f.g.h.i. vulgo ἐκλείποντες.
πλέωνι C.
8. ἀπώσαντο e.
9. τρόπῳ παντὶ L.O.P.
14. τοῖς λακεδαιμονίοις C.K.L. N.O.P.e. ceteri τοῖς τε λακεδαιμονίοις.
15. τε] om. N.
16. τὰς] om. K.
17. ἐγκλημάτων καὶ ἴσα καὶ ὅμοια c.
ὅμοιον d.

cimo anno fœdus, quod, Eubœa recepta, inter Græciæ civitates in triginta annos factum erat, palam ruptum est eo, quod Thebanorum circiter trecenti armati Plateas, urbem Atheniensibus sociam, proditione noctu occuparunt.

δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἄργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ἱερωμένης, καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας ἄρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην μηνὶ ἕκτῳ, καὶ ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων (ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου) ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὖσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως ἀν-

1. Ἐπὶ Χρυσίδος] ἡ Χρυσὶς ἱέρεια ἦν ἐν Ἄργει. ἠρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους οἱ Ἀργεῖοι ἀπὸ τῶν ἱερειῶν. 3. Ἔτι δύο μῆνας] τουτέστι δέκα μῆνας. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο. 6. Βοιωταρχοῦντες] οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρχοντες. ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἕνδεκα. 11. Ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως] ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ αὐτοὶ

1. Ἐπὶ Χρυσίδος] Memorat hanc rursus lib. IV. in fin. Apud nonnullos Scriptores perperam est Χρυσηΐς, pro Χρυσίς. Vid. Leopard. VI. Emendat. 11. De more Argivorum annos per Sacerdotes computandi, quem hic tangit Schol., multa habent, quos in Notis ad eum laudat Hudsonus. De characteribus temporis, ad quod initium hujus belli adligat Thucydides, consulendi sunt Scalig. V. de Emend. Temp. p. 410. Petav. X. de Doctrin. Temp. 28. Selden. in Apparat. Chronolog. ad Veter. Græcorum Epochas p. 238. Marmor. Arundell. Edit. Oxon. et Petit. IV. Eclog. Chronolog. 12. Porro Salmasium, in Exercit. Plin. p. 111. Ed. Traj. scribentem Græcos numquam dicere Ἄρχοντος τοῦ δεῖνα sine præpositione, sed semper cum præpositione ἐπὶ, recte reprehendit Petav. Exercitat. Miscellan. cap. VII. Duk.

4. ἀθηναίοις δὲ μετὰ G.

μετὰ δὲ τὴν K.d.

5. ἅμα] om. e.

Ἦρι] Totum tempus comprehendit ἀπὸ ἰσημερίης, μέχρι πλειάδων ἐπιτολῆς. Wass.

Θηβαίων—τριακοσίων, et ἐσῆλθον—ξυμμαχίδα.] Theon. Progymn. cap. IV. ubi male συμμαχίδα, cum nostro Diodor. p. 308. a. Wass.

7. φυλείδου C.F.H.I.L.O.e. φιλίδου K.d. ceteri φυλίδου.

νητορίδου L.O.

περὶ τὸν πρῶτον g.

9. Ἀνέῳξαν—ἄνδρες] T. Magister in ἀνέῳγεν. Confer omnino Demosthenem in Neæram p. 1378. R. Wass.

10. πλαταιῶν A.C.F.H.N. om. h. vulgo πλαταιέων.

ἄνδρες] om. L.O.P.

δρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι. ἔπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. προϊδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἠβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος προκαταλαβεῖν. ᾗ καὶ ῥᾷον ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας. θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα, τοῖς μὲν ἐπαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο ὥστ' εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι καὶ ἰέναι ἐς τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν γνώμην δὲ ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν, καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα, νομίζοντες σφίσι ῥᾳδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν

δυνατοὶ γενέσθαι. 2. Καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι] ἵνα μὴ δημοκρατῆται. 8. Θέμενοι δὲ] ἀντὶ τοῦ περιθέμενοι ἑαυτοῖς. Ὅμηρος· Σάκε' ὤμοισιν ἔθεντο. ἀνόητον γὰρ τὸ, μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὅπλα. τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τυχὸν ἐβάσταζον αὐτὰ, ὡς δ' εἰς τοὺς πολεμίους ἦλθον, ἐνεδύσαντο. 9. Τοῖς μὲν ἐπαγομένοις] τοῖς προδόταις. Ἔργου] φόνου δηλονότι. 10. Γνώμην] βουλήν. 11. Ἐπιτηδείοις] πρὸς φιλίαν. 12. Τὴν πόλιν] δηλονότι τῶν Ἀθηναίων. 13. Κατὰ τὰ πάτρια] ἔθη δηλονότι. 14. Ξυμμαχεῖν] τοῖς Θηβαίοις. Τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα] ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι. 15. Σφίσι] τοῖς Θηβαίοις. Προσχωρή-

1. ἐναντίους e.

2. Καὶ προσποιῆσαι] Ὑποτάττειν exponit Thom. Mag. in προσποιοῦμαι. Non necessaria hic est illa significatio τοῦ προσποιῆσαι. Duk.

4. προϊδόντες d.

γὰρ] δὲ Q.

ἔσεται K.

5. ἐβούλοντο C.f.

ἔτι οὖσαν c.

6. μή που b.

καθεστηκότες G.

7. εἰσελθόντας L.O.

8. Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα] Vide Vigerium, c. 5. sect. 11. Vales. ad Harpocr. p. 186. (Valcken. ad Herodot. 9. p. 717. Wesseling. ad Diodor. 1. p. 524. et 2. p. 428. Huds.

9. ἐπειγομένοις P. ἐπαγαγομένοις C.e.

ἄρχεσθαι Q.

10. ἐπὶ C.O.P.Q.e.

δὲ] τε g.h.

11. τε] om. N.

12. Ἀνεῖπεν] Pro ἀνεβόησε, Th. Magist. in ἀνεῖπον. Vid. Aristoph. Acharn. v. XI. Wass.

3\. Primo territi Platæenses datas pacis conditiones accipiunt. Cum autem parvum Thebanorum numerum esse intellexissent, clam ad defensionem parati, eadem nocte sub diluculum eos adoriuntur.

τὴν πόλιν. * οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ᾔσθοντο ἔνδον τε ὄντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἐξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι (οὐ γὰρ ἑώρων ἐν τῇ νυκτὶ) πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν, καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πράσσοντες δέ πως ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας, καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥᾳδίως κρατῆσαι· τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι, καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὦσιν ἰόντες, ἁμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ, καὶ τἆλλα ἐξήρτυον, ᾗ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἕτοιμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσα-

σειν] προσνεύσειν. 2. Ἐξαπιναίως] ἀπροσδοκήτως. 5. Δεξάμενοι] παρὰ τῶν Θηβαίων. 6. Οὐδὲν ἐνεωτέριζον] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Πως] κατά τινα τρόπον· συντακτέον δὲ οὕτω, πράσσοντες δὲ κατενόησαν πως. 8. Ἐπιθέμενοι] μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις. 9. Οὐ βουλομένῳ] Ἀττικὴ ἡ φράσις. 11. Τοὺς κοινοὺς τοίχους] τοὺς μεταξὺ τῶν οἰκούντων. 13. Ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ] ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις μόνον ξυλλεγῶσι. 17. Κατὰ φῶς] ἐν τῷ

1\. Οἱ δὲ Πλαταιῆς] Rem narrat Demosth. in Neæram p. 551. C. Wass. not. MS.

τε] om. L.O.P.

5\. τοὺς] om. K.L.O.P.

7\. τοὺς] om. K.

Conjectura Stephani, pro κρατῆσαι legentis κρατήσειν, confirmatur auctoritate Æneæ in Tactico cap. II. ubi in pauca contrahit narrationem Thucydidis. Duk.

10\. γοῦν e.

13\. καθέστασαν P.

ἀντι τοῦ τείχους L.O.P.

15\. ὡς] om. I.L.O.e.

16\. Φυλάξαντες—περίορθρον] Th. Magist. in ὀρθρεύω, qui τηρήσαντες ἔτι legit, contra MSS. In Schol. ad Οὐδὲν ἐνεωτ. pro Ἀθηναῖοι repone Θηβαῖοι. Wass. In Cass. hoc scholion refertur ad πράσσοντες, sed ne sic quidem recte, pro οἱ Πλαταιεῖς. Duk.

περὶ ὄρθρον B.h.

17\. Ὅπως—ἐμπειρίας] Thom. Magister in εἰ. ubi etiam προσφέροιντο. Duk.

λεωτέροις οὖσι προσφέρωνται καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἥσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ᾖσαν κατὰ τάχος.

4. * οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἠπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τὰς προσβολὰς, ᾗ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ δὶς μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ, αὐτῶν τε προσβαλλόντων, καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν, καὶ τραπόμενοι ἔφυγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ πλείους, ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων ᾗ χρὴ σωθῆναι

Itaque impetu facto, multi ex Thebanis, viarum ignari, intra urbis muros occiduntur, præsertim cum ea ipsa porta, qua intraverant, a Platæensi quodam clausa esset; plurimi in ædificium, mu-

φωτί. 1. Σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται] ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γένηται. 2. Φοβερώτεροι] φοβερώτεροι, οἱ Θηβαῖοι. σφετέρας δὲ, τῆς Πλαταιέων. 3. Προσέβαλον] προσέπεσον. 5. Ἐξηπατημένοι] καθὸ ἐνόμισαν προσχωρήσειν αὐτοῖς τοὺς Πλαταιεῖς. 6. Τὰς προσβολὰς] τῶν Πλαταιέων. Ἧ] τὸ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅπου. 7. Αὐτῶν] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. 12. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. 13. Ἧ]

1. προσφέροιντο C.I.L.O.P.b.e. γίγνοιντο I.L.Q.

2. Φοβερώτεροι ὄντες] Auctor Etym. M. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ. Sic et Suidas, qui addit καὶ παρὰ Φερεκράτει καὶ Ἀββιανῷ. Duk.

3. τὴν] om. L.O.P.g.

προσέβαλόν] A.e.g. προσεβάλλοντό N. vulgo προσέβαλλόν.

4. τε] δ' N.

5. ἠπατημένοι A.B.F.H.K.N. d.g.h.i. ceteri ἐξηπατημένοι.

6. ᾗ] οἱ c.

8. τε] om. g.

προσβαλλόντων g. ceteri προσβαλόντων.

ἱκετῶν K.

9. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] om. L.O.P.

Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] Sic. III. 74. βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ. Itaque hæc non recte a quibusdam MSS. absunt. Æneas l. d. ἡ γύναια καὶ οἱ οἰκέται ἦσαν ἐπὶ ταῖς κεράμοις, quod Casaubonus vertit, *in tectis stabant*. Κέραμον pro tecto dici docet Pollux VII. 162. Sed quæro, quis ἡ κέραμος dixerit. Duk.

Κραυγῇ — βαλλόντων] Theon Progymn. p. 55. qui κεράμοις inemendate legit. infra l. 13. pro σκότῳ Cl. σκότει, ex adscripto ι error. Wass. Tamen etiam ita Æneas l. d. et Theon eadem declinatione διά τε πηλοῦ καὶ σκότους. Duk.

10. βαλόντων A.

11. νυκτὸς γενομένου d.

12. ἔφευγον C.I.L.O.

13. σκότει N. cum Ænea Tact. 2. Conf. Pierson. ad Mœr. p. 355.

καὶ πηλῷ] om. e. καὶ πολλῷ πηλῷ L.

ro imposi-tum, concurrentes se dedunt, vique capiuntur.

(καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν), ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν ὥστε διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ᾗ ἐσῆλθον καὶ αἵπερ ἦσαν ἀνεῳγμέναι μόναι, ἔκλεισε στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλὸν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔτι ἔξοδον εἶναι. διωκόμενοί τε κατὰ τὴν πόλιν, οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἔρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς, καὶ διεφθάρησαν.

ὅπου. 1. Τελευτῶντος τοῦ μηνὸς] γινόμενος ἦν ὁ πόλεμος φθινούσης σελήνης. τοῦ κατὰ σελήνην λέγει μηνός. τουτέστιν ἐν συνόδῳ. 5. Στυρακίῳ] στυράκιον λαβών τις, φησὶ, τῶν Πλαταιέων ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας ἐνέβαλεν. Ἀντὶ βαλάνου] βάλανος δέ ἐστι τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ὅθεν καὶ ἡ κλεὶς καλεῖται βαλανάγρα παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. εἰκὸς δὲ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἠμελῆσθαι, ὡς εἰρήνην ἀγόντων αὐτῶν καὶ οὐ δεδοικότων ἐπιβουλήν. ἄλλοι δὲ τὸ στυράκιον ἔλαβον τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου, ἀνοήτως. πᾶν μὲν γὰρ οὐκ ἐδύνατο ἐν τῷ μοχλῷ κατακρυφθῆναι· εἰ δὲ ὑπερεῖχεν, ἀνεσπάσθη ἂν ὑπό τινος τῶν Θηβαίων. Ἄλλως. στυράκιόν ἐστιν ὁ καλούμενος σαυρωτὴρ τῶν δοράτων.

2. ἐκφυγεῖν f.

3. πολλοὶ A. vulgo οἱ πολλοί. δὲ] τε H.K.N.Q.f.g.h.i.

4. μόναι] om. b. ante ἀνεῳγμέναι ponunt C.L.O.P.e.

5. Στυρακίῳ] Sic legit atque explicat Eustath. Il. κ'. 795. item Theon Progymn. 55. Pollux X. 27. εἰς τὸν Harpocrat. p. 324. antea ἐς. Vid. Athenæum. Hesych. exponit λόγχην. Etymol. corrupte ἀκοντίῳ. Vid. eundem in σαυρωτὴρ, et Suidam, qui locum adducit. Ab arbore nomen tractum ait Eustath. ad Il. β'. 281. φυτὸν, ἐξ οὗ τὰ ἀκοντίσματα ἐοικότα τοῖς κρανεῶσι. Et bona bello cornus. Adi Stapelium ad Theophrast. θηλυκῶς θυμίαμα inquit Ammonius p. 72. χρησάμενον Theon. Wass. Sed Theon obliqua oratione utitur. Vid. etiam, quæ de voc. στύραξ et στυράκιον habent Casaub. ad Æneam Tactic. cap. XVIII. et Bochart. Hieroz. II. 4. 12. et de βάλανος Casaub. ibid. et Salmas. ad Solin. p. 650. Athenæi locum hic significari puto eum, qui est lib. XII. p. 514. ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες. Εἰς, quod hic pro ἐς edi voluit Wass., habent etiam Suidas in στύραξ, et Theon. sed veteres in laudandis verbis Thucydidis Attica illa ἐς, ξὺν, et alia plerumque mutant in communia. Pollux ἐς retinet cum MSS. Thucydidis. Duk.

6. μὴ, omissa δὲ B.

ἔτι] om. Q.c. post εἶναι ponit A. post ἔξοδον C.L.O.P.e.

τε A.B.H.K.N.Q.c.f.g.h.i. vulgo δὲ.

7. τὴν] om. g.

8. τὰ g.

σαν οἱ πλείους, αἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούσης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ (αἴσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο), ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον, ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἄντικρυς δίοδον ἐς τὸ ἔξω. ὁρῶντες δ' αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημμένους, ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ

1. Ἐρήμους] ἀφυλάκτους. 3. Ἐπεγένετο] τοῖς Πλαταιεῦσι. 5. Ξυνεστραμμένον] ὁμοῦ συνηγμένον. 6. Εἰς οἴκημα] πύργος ἦν τοῦ τείχους, ἔχων ἔνδοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἴσοδον, οὐκέτι δὲ καὶ ἔξοδον. 7. Πύλας] θύραι αἱ τοῦ οἴκου, πύλαι αἱ τοῦ τείχους. 8. Ἄντικρυς] τὸ ἄντικρυς ἐνταῦθα μὲν ἐξεναντίας, ἀεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ φανεροῦ κεῖται. 9. Ἀπειλημμένους] περι-

1. Πύλας ἐρήμους] Agnoscit Suidas et ad Schol. respicit, qui nescio an hic satis recte distinguat. Phœnix, canes suos πυλαώρους vocat, et Apollonius aulæ regiæ fores, πύλας. Denique θυρωρὸς, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ juxta Etymologum, et θυραυλοῦν dicuntur, qui extra urbem in stativis agunt. Dionys. Halic. IX. 15. Hesych. πύλη, θύρα. Rem extra dubium ponit Sophocles Œd. Tyr. 1268. videatur Theon p. 65. 76. 89. Wass.

2. λαβόντες g.

3. οὐ] οἱ C.

4. σποράδες C.I.

ἀπώλοντο I.

Σποράδην] Σποράδες maxime placet. Wass.

5. ξυνεσταμένον C. διεστραμμένοι K.

6. Οἴκημα] Citat Pollux ex III. Lib. corrupte, omittit μέγα, et δεσμωτήριον, non ut Schol. πύργον, interp. et idem fere Hesychius. Hoc sensu Dinarchus et Æsch. apud Harpocrat. p. 259. ejusque compilatorem Suidam. Apud Herodotum I. et Pindarum Ol. II. 16. pro cubiculo, et urbis sedibus, et certe pro cella Aristot. περὶ θαυμ. p. 93. minus Attice οἰκία. De altera vocis apud Pollucem significatione vide Xenoph. Mem. II. 741. Harpocrat. Ælian. VI. 1. et Ezek. xvi. 23. Wass. Add. Jungerm. ad Polluc. IX. 45. Duk.

πλησίον recepi ex A.B.F.G.H. K.N.Q.c.d.f.g.h.i.

7. θύραις B.

ἐτύγχανον Q.

8. εἶναι οἰκήματος, omisso articulo, L.O.P.

ἀντικρὺ Schol. Platon. p. 89.

9. δ' αὐτοὺς οἱ πλατ. B.C.b.e. δὲ οἱ πλατ. αὐτοὺς A.F.G.H.K.c. d.h.i. δὲ οἱ πλατ. omisso pronomine f.g. vulgo αὐτοὺς δὲ οἱ πλατ.

10. εἴτι C.

κατακαύσωσιν A.B.I.K.b.c.f.g. καύσωσιν C. καὶ κακαύσουσιν L.O. vulgo κατακαύσουσιν.

ἔχοντες L.

οἴκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα, χρήσασθαι ὅ τι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταίᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

5. Majores Thebanorum copiæ, illis in subsidium missæ, pluvia retardantur in itinere, et Asopo, qui erat transeundus. Certiores facti de cæde suorum et fortuna reliquorum, conditiones, a Platæensibus propositas, accipiunt domumque revertuntur, pacti tantummo-

* Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα καθ᾽ ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δ᾽ ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρύη μέγας καὶ οὐ ῥᾳδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ, καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες, ὕστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἐχομένων. ὡς δ᾽ ᾔσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν· ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή, οἷα ἀπροσδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου· ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν,

ειργμένους. 2. Περιῆσαν] ἔζων. 3. Ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι] ἀπὸ συνθήκης δηλονότι. 5. Οὕτως ἐπεπράγεσαν] ἐδυστύχησαν. 8. Ἅμα] τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν. 15. Ἐχομένων] κρατηθέντων. 16. Τὸ γεγενημένον] κατὰ τὴν πόλιν δηλονότι. 18. Καὶ κατασκευὴ] πραγματικὴ

1. τι] ὅτι F.H.I.L.O.
χρήσωνται A.B.C.K.c.d.f.g. ceteri χρήσονται.
2. ὅσοι] om. O.
3. παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς A.B.F.G.H.c.d.f.g.h.i. παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς C.L.O.P. vulgo σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι.
4. τὰ] om. C.P.e.
ὅτι βούλονται b.f.
5. δὴ] οὖν L.d.
6. ἔτι om. N.
7. προσχωροίη A.B.F.H.N.b. ἐπεληλυθόσι L.O.P.
9. ἐβοήθουν C.e.
11. τῆς] om. L.P.
αὐτοὺς βραδυτέρους L.O.P.
12. ποταμός] om. c.
16. τὰ γεγενημένα f.
τοῖς] om. i.
18. παρασκευὴ c.
οἳ P.
19. ἐβούλοντο A.C.b.c.f. ceteri ἠβούλοντο.
Ἐβούλοντο] Sic loquuntur Scriptores probatissimi, non ἠβουλό-

ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἢν ἄρα τύχωσί τινες ἐζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι, καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὔτε τὰ πεποιημένα ὁσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἤν τι ξυμβαίνωσι, καὶ ἐπομόσαι οὔ φασιν. ἐκ δ' οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέν-

do (ut ipsi, negantibus Platæensibus, asseverant,) captivorum restitutionem. At hi statim post illorum discessum a Platæensibus cæsi sunt omnes.

ὅλη. 1. Ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον] λείπει ἐνέχυρον. 6. Ἐν σπονδαῖς] ταῖς τριακοντούτεσιν. 7. Αὐτοῖς] τοῖς Θηβαίοις. 11. Φασὶν αὐτοὺς] οἱ Θηβαῖοι τοὺς Πλαταιεῖς. 12. Εὐθὺς] τὸ εὐθὺς οὐκ ἔστι παραχρῆμα, ἀλλ' ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως. 13. Ξυμβαίνωσι] συμφωνῶσιν. 14. Τῆς γῆς] τῶν Πλαταιέων. 15. Ἀδικήσαντες] βλάψαντες τῶν Πλαταιέων. 16. Εἰσ-

μην, nec ἠδύναμην, si quid Thom. Magistro credimus. At Joann. Grammaticus et Corinthus dicunt Atticos in his η pro ε ponere. Duk.

1. τῶν] τοῦ L.O.

4. κήρυκας L.O.e.

5. οὔτε om. P.

6. ὅσια C.I.L.O.P.b.

πειράσαντες C.I.L.O.e.

Πειραθέντες] Thom. Magist. in πειρῶ, Mœris p. 36. et Index. Wass.

8. ἀποκτείνειν C.

12. εὐθὺς] om. K.h. αὐτοῖς G.

13. πρώτων I.

τι] τινα B.h.

14. δ' οὖν A.B.C.F.H.K.L.O. c.e.f.g.h.i. vulgo γοῦν.

16. ἐκ τῆς] αὐτῆς c.

ἐκομίσαντο d.i.

Ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας] Cum Thucydide pugnat Diodorus, qui captivos non jugulatos, sed receptos fuisse tradit, p. 308. Ed. Steph. Huds.

τες, καὶ Εὐρύμαχος εἷς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες.

6. Hoc factum erat, priusquam Athenis, quo has res statim nuntius pertulerat, præco venisset cum monito, ut captivos vivos conservarent. Athenienses præsidium Platæis imponunt, mulieresque, pueros, et senes ex urbe dimittunt.

* τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τ' ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ᾗ ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἄν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξῄει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων· καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ᾔδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον· ὁ δὲ κῆρυξ ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς

εκομίσαντο] συνέκλεισαν. 1. Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες] πρὸς ὃν ἐλθόντες οἱ προδιδόντες ἔπραξαν τὰ κατὰ σκοπόν. 2. Ἄγγελον ἔπεμπον] ὅτι ἐφόνευσαν Θηβαίους. λέγει δὲ τρίτον τοῦτον· τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλοῦντα τὴν εἰσβολὴν Θηβαίων, τὸν δὲ δεύτερον τὴν σύλληψιν αὐτῶν, τοῦτον δὲ δηλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν. 4. Ἐν τῇ πόλει] τῇ Πλαταίᾳ. Καθίσταντο] τουτέστι πρὸς πολιορκίαν ηὐτρεπίζοντο, ᾠκονόμουν, ἥπερ καὶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον. 7. Ἐν τῇ Ἀττικῇ] γῇ δηλονότι. 10. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατασχεθέντων δηλονότι. Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. οὔπω ἦν ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλθών. 13. Καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ᾔδεσαν] τοῦτο καθ' ἑαυτὸ ἀναγιγνωσκέσθω. ἐὰν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω ἐπισυναφθῇ, δοκεῖ ἀσύντακτον εἶναι. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν αἰτιατικῶς, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐστὶν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ ὅτι αὐτοὶ, στείλαντες τοὺς πρὸ τούτου δύο ἀγγέλους, οὐδὲν ἔτι τῶν συμβησομένων ἐπίσταντο. μέχρι οὖν παντὸς τοῦ ἔργου ἀποβάντος καὶ τὸν τρίτον ἀπέστειλαν. 15. Ὁ δὲ κῆρυξ] τῶν Ἀθηναίων. 16. Στρατεύσαντες] τὸ στρατεύσαντες ἰδίως

1. εἷς] om. C.L.O.e.
4. τῇ] om. C.
6. περὶ A.F.H.K.Q.g. ceteri παρά.
8. κελεύοντες εἰπεῖν A.B.F.H. N.h. vulgo κελεύοντες αὐτοῖς εἰπεῖν. μὴ δὲ O.
9. ἔχωσι C.K.
10. βουλεύσωνται. F.
14. δὴ] om. i. ἀπέστελλον I.L.O.P.e.f.

Πλάταιαν σῖτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

* Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου, καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν, οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους, εἴ ποθέν τινα ὠφελίαν ἤλπιζον ἑκάτεροι προσλήψεσθαι, πόλεις τε ξυμμαχίδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. καὶ Λακεδαιμονίοις μὲν, πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς

7. **Quibus factis, jam utraque pars bellum cummaxime parat, et necessaria ad bellum, socios, arma, argentum.**

νῦν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ μετὰ στρατιᾶς ἀφικόμενοι· οὐ γὰρ, ὡς ἔθος, ἐπὶ πολέμου. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ χρώμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἠμείψαντο καὶ αὐτοὶ τοὺς Πλαταιέας, καὶ ἔπεμψαν τά τε πρὸς τροφὴν συντελοῦντα καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ ὑπεδέξαντο τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων ἀνθρώπων. φησὶ δὲ τοιούτους τοὺς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον, οἷον τοὺς νοσοῦντας, τοὺς γέροντας. 1. Ἐγκατέλιπον] ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πλαταίᾳ κατέλιπον, οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι. 2. Τοὺς ἀχρειοτάτους] τοὺς ἀχρήστους πρὸς πόλεμον. 5. Λαμπρῶς] φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. τὸ ἑξῆς οὕτω, παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, εἴποθεν ἤλπιζον ἑκάτεροι ὠφέλειαν προσλήψεσθαι. 7. Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν] περὶ ἀμφοτέρων λέγει, Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων δηλονότι. 8. Καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους] οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης λέγει " καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων." 10. Ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς] Ὅσαι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι,

1. πλαταιέαν C. qui sic pluribus locis.

φρουρὰν Q.

4. γενομένου L.O.P.

5. Λαμπρῶς] Agnoscit Suidas h. v. et Schol. sequitur. Glossæ clare. Dion. Halic. Antiq. IX. 25. λαμπρῶς ἠγωνίσαντο, καὶ ἀνέπνευσαν ἐκ τοῦ δέους. Sic fere Hippocrates Prorrh. II. p. 416. Synes. Ep. LXVII. et III. in malam partem, ut hic et alibi apud Nostrum. Horatius audacter, " splendide *mendax*." Ita, " *probe* madidus" et similia, quæ Comice dici solent, ut καλὴν δίκην apud Aristophanem. Wass.

παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες] om. L.O.P.

6. οἱ] om. C.P.e.

7. αὐτῶν] om. C.L.O.P.e.

8. ἐς] πρὸς C.I.L.O.P.e.

9. ὁπόθεν Q.

10. συμμαχίδας i.

11. λακεδαιμόνιοι B.L.O.

12. αὐτῶν] I.

τἀκείνων ἑλομένοις, ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πόλεων, ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν, τά τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηῒ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ. Ἀθηναῖοι δὲ τήν τε ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον, καὶ ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἀκαρνᾶνας καὶ Ζάκυνθον, ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες.

8. * ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι, ἀλλ' ἔῤῥωντο ἐς τὸν πόλεμον, οὐκ ἀπεικότως· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται, τότε δὲ καὶ νεότης πολλὴ μὲν οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου, ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν ξυνιουσῶν τῶν πρώτων πόλεων. καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγετο, πολλὰ

Omnes autem homines per totam Græciam magno impetu in hoc bellum ruebant; oracula et vaticinia multa canebantur.

ἀλλ' αὐτόνομοι. 2. Ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν] μετὰ τῶν ἐν Λακεδαίμονι οὐσῶν νεῶν. 3. Ῥητὸν] ὡρισμένον. Ἑτοιμάζειν] ἐπετάχθη δηλονότι. 4. Μιᾷ νηῒ] μετὰ κηρυκείου δηλονότι. 5. Ταῦτα] τὰ ὡρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. 6. Ἐξήταζον] ἐδοκίμαζον. 7. Ἐπρεσβεύοντο] πρέσβεις ἀπέστελλον. Κέρκυραν] οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπιμαχίαν μόνον εἶχον. νῦν δὲ καὶ ξυμμαχίαν ποιεῖ. 10. Ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μικρὸν ἐφρόνουν. 11. Οὐκ ἀπεικότως] ἀλλ' εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως. 12. Ὀξύτερον] ὥστε διὰ τοῦτο μᾶλλον ὀξύτερον συνέβαινεν αὐτοὺς ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀντιλαμβάνονται] περιέχονται. 14. Ὑπὸ ἀπειρίας] παροιμία, γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. 15. Ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς] οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οἱ μηδετέροις βοηθοὶ ἐκεκίνηντο καὶ οὐχ ἡσύχαζον. Μετέωρος ἦν] ταῖς ἐλπίσι δηλονότι. 16. Λόγια] λόγιά ἐστι τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην, χρησμοὶ δὲ,

1. ἐτάχθησαν L. ἐπετάχθη I.
2. ὥστε τὸν C.I.L.Q.e.
3. ἑτοιμάζειν] ὀνομάζειν c.
6. περὶ] om. K.
7. κεφαληνίαν C.
12. ἀντελαμβάνοντο I.L.O.P.e.
14. ἀπὸ e.
τοῦ πολέμου] πόλεων K.
15. ἅπασα C.I.L.O.e.
Μετέωρος] Agnoscit Suidas h. v. et exempla ex Josepho aliisque adducit. Wass.
συνιουσῶν H.e.f.i.
16. ἐλέγοντο A.B.F.c.d.f.h. ἔλεγον H.K.g.

δὲ χρησμολόγοι ᾖδον ἔν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον οὔπω σεισθεῖσα ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται· ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι. εἴ τέ τι ἄλλο τοιουτότροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο. ἡ δὲ εὔνοια παρὰ πολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἄλλως τε καὶ προειπόντων ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἔῤῥωτό τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις, εἴ τι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι ἐδόκει

οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων. 3. Πρότερον οὔπω] καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται] ἀφ' οὗ διὰ μνήμης ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα. 5. Σημῆναι] σημεῖον εἶναι. Τοιουτότροπον] ὁποῖον ἐν Δήλῳ, ἤγουν διοσημείαν. 6. Ἀνεζητεῖτο] ἀνεσκοπεῖτο. Ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐπῄει τῶν ἀνθρ.] περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. 7. Μᾶλλον] τῶν Ἀθηναίων. 8. Ἔῤῥωτό τε πᾶς] ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο· οὐ γὰρ ἐπὶ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐδόκει ἑκάστῳ] ἑκα-

2. ἐν] om. G.

ὀλίγον A.B.C.I.K.N.d.e.f.h.i. ὀλίγων c. om. G. vulgo ὀλίγῳ.

Ὀλίγῳ] Ὀλίγον, Cl. Gr. sed ὀλίγῳ πρὸ τούτων alibi apud Thucyd. Cæterum fallitur Schol. Callimachi, ut inspicienti patebit. Denique voces ὀλίγῳ πρὸ τούτων non possunt extendi ad Medici belli tempora, hoc est Per. Jul. 4224. cum secundus annus hujusce belli cadat in 4284. Itaque Noster prioris istius motus oblitus est. vid. Herodot. VI. 98. Plin. IV. 12. Ad Marci Varronis ætatem Mucianus prodidit BIS concussam. Seneca N. Q. VI. 26. Thucydides ait, *circa* Peloponnesiacum bellum tremuisse. Callisthenes et alio tempore ait hoc accidisse. Vel legendum, οὐχ οὕτω σεισθεῖσα. Wass.

3. Σεισθεῖσα] Hoc spectant Schol. Aristoph. Acharn. v. 12. et Schol. Callimach. Hymn. in Del. v. 11. Wass. Add. Spanhem. ad Callim. l. d. et Cerd. ad Virgil. III. Æneïd. v. 77. Duk.

οἱ ἕλληνες O.

5. ἄλλον d.

6. παρὰ πολὺ] πολλὴ e.

ἐποίει A.B.C.H.b.c.f.g.

9. πόλις] πολίτης A.B.h.

Πολίτης] Fortassis præferendum est πόλις, quod est in plerisque MSS. et Edit. Nam Thucydides ἰδιώτῃ magis opponit πόλιν, quam πολίτην. Vid. I. 124. et 144. II. 65. Καὶ λόγῳ— αὐτοῖς. Thom. Mag. in συλλαμβάνει. Duk.

10. τε] δὲ K.

Ἐν τούτῳ] Non multo aliter Thucydid. IV. 14. Καὶ ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ

ἑκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται. οὕτως ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι. παρασκευῇ μὲν οὖν τοιαύτῃ καὶ γνώμῃ ὥρμηντο, * πόλεις δ' ἑκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ξυμμάχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι, Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελληνῆς δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουν τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἅπαντες), ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροὶ, Βοιωτοὶ, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι, Πελληνῆς, Ἠλεῖοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, ἱππέας δὲ Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Λοκροί· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρεῖχον. αὕτη Λακεδαιμονίων

Ad Lacedæmonios, tamquam Græciæ liberatores, voluntas hominum propensior erat.

9. Enumerantur socii Lacedæmoniorum, quibus subjungitur recensus earum civitatum, quæ a parte Atheniensium stabant.

στος, φησὶν, ᾤετο ἐμποδισθήσεσθαι τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον, τουτέστι τὸν πόλεμον, ἐὰν μὴ παραγένηται αὐτός. δηλοῖ δὲ τὴν μεγίστην προθυμίαν αὐτῶν. 2. Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους] ὠργίζοντο τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Πόλεις δ' ἑκάτεροι—] ὁ κατάλογος τῶν συμμάχων ἑκατέροις. 8. Πελληνεις] δώδεκα πόλεις εἶχεν ἡ Ἀχαΐα, ἂν μία ἦν ἡ Πελλήνη. 9. Ξυνεπολέμουν] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 10. Ἅπαντες] οἱ Ἀχαιοί· οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι.

μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῇν. Alium locum Thucyd. laudat Steph. ad Dionys. Halic. Cap. 16. Καὶ ἐδόκει κωλύεσθαι πᾶν ἔργον, ᾧ μή τις παρῆν. Duk.

1. ἑκάστῳ] ante ἐδόκει ponit c. ante ᾧ A.

οὕτως ὀργῆς εἶχον οἱ πλείους ἐς τοὺς ἀθηναίους Valckenar. ad Herodot. 5. p. 412.

2. πλείους A.B.C.F.G.H.I.K. L.O.P.f.g.h.i. vulgo πλέους.

3. ἀχθῶσι] H.

4. τοιαύτῃ καὶ γνώμῃ A.B.g.h. pronomen om. f. vulgo καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ.

6. Λακεδαιμονίων] Confer Diodor. 308. d. qui minus distincte copias recenset. Wass.

μὲν] δὲ C.K.e.

7. ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ e.

8. τούτοις—ἀχαιῶν] om. B.h.

ἐπ' ἀμφοτέρους O.P. ἐπ' ἀμφοτέροις L.Q.

πεληνῆς F.K. πεληνεῖς e.

10. μεγαρῆς] om. e.

11. φωκῆς (vel φωκεῖς) λοκροὶ βοιωτοὶ A.B.H.g.h. βοιωτοὶ λ. φ. C.P.e. vulgo λοκροὶ β. φ.

ἀμβρακιῶται B.h.

14. λευκάδιοι] om. K.d.

φωκῆς] om. A.B.h.

δ'] τε K.

15. αὕτη λακεδαιμονίων A.B.F. H.g.h. vulgo αὕτη μὲν λακεδαιμονίων.

ξυμμαχία, Ἀθηναίων δὲ Χῖοι, Λέσβιοι, Πλαταιῆς, Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ πλείους, Κερκυραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς οὖσαι ἐν ἔθνεσι τοσοῖσδε, Καρία ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Δωριῆς Καρσὶ πρόσοικοι, Ἰωνία, Ἑλλήσποντος, [τὰ] ἐπὶ Θρᾴκης, νῆσοι ὅσαι ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, πᾶσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες πλὴν Μήλου καὶ Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερκυραῖοι, οἱ δ᾽ ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα. ξυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

* Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθὺς 10.
περιήγγελλον κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ξυμ- Convocatis sociis,
μαχίαν στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι τά τε cum, copiis trifariam di-

3. Αἱ ὑποτελεῖς οὖσαι] τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ] ἡ παραθαλασσία. Δωριεῖς] Δωρίδες νῆσοι Ῥόδος, Κῶς, Κνίδος. 5. Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης] οἷον Βυζάντιον, Περίνθος. 6. Ἐντὸς Πελοποννήσου] οὐ λέγει ἐντὸς Κρήτης καὶ Πελοποννήσου, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ στίξαι εἰς τὸ Πελοποννήσου, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὅσαι λαβεῖν, ἵν᾽ ᾖ, καὶ ὅσαι τῆς Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, οἷον Κάρπαθος, Κάσος, Χάλκη, καὶ ὅσαι ἄλλαι. 12. Ἔξω] τῆς Πελοποννήσου.

1. ἀθηναῖοι C.
δὲ οἵδε χῖοι L.O.P.Q.
2. οἱ ante ἐν om. K.
πλεῖστοι L.O.P.
3. καὶ ζακύνθιοι K.i.
καὶ ἄλλαι] ἄλλας L.O.
αἱ] om. B.h.
5. τὰ] om. A.B.F.H.g.h.
Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης] Inter quæ apud Schol. Πέρινθος, nunc Heraclea, Ammian. XXVII. 4. Idem tamen XXXI. 16. Perinthum vocat, et ante omnes Ptolemæus. Ita etiam Zosimus p. 56. Numi Severi a Whelero et aliis adducti. vid. Dionem LXXIV. 847. Numus etiam Getæ apud Harduinum, et circa an. Christi 1358. Cantacuzenus III. 28. διὰ Πειρίνθου. Vide Motraium Itin. I. p. 301. Insc. apud Reinesium III. 35. Situm ejus dabit Diodorus XVI. 77. Wass.
6. ὅσαι ἦσαν ἐντὸς F.H. ὅσοι ἦσαν ἐντὸς N. ἐντὸς περὶ τὰ δυτικώτερα πελοποννήσου I.
7. ἄλλαι om.
8. Θήρας] Vid. Plin. II. 87. Senecam N. Q. VI. 21. Niceph. Constant. p. 37. Sch. Callimachi Ap. 37. 74. Cer. 110. Olim Calliste Herodot. IV. 147. Pausan. p. 724. Θηράσι ταῖς νήσοις Athenæus, hoc est, insulis Thera et Therasia. Adi Sponium Miscell. p. 342. Wass.
παρεῖχον C.c.
12. προήγγελλον e.
κατὰ] παρὰ g.
ξυμμαχίαν A.B.F.G.H.K.c.f. g.h.i. ceteri ξυμμαχίδα.
13. παρασκευάσασθαι g.

visis, quæque civitas duas partes in isthmum misisset, Archidamus rex, qui toto exercitui præerat, ad duces congregatos verba facit.

ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν, ὡς ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικήν. ἐπειδὴ δὲ ἑκάστοις ἑτοῖμα γίγνοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ξυνῄεσαν τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάστης ἐς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στράτευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, τοιάδε ἔλεξεν.

11. Primum docet, gravissimum et maximum fore bellum, quod homi-

* “ ΑΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ “ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πε“ λοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσ“ βύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν· ὅμως δὲ τῆσδε

1. Ἔκδημον] ὑπερόριον, μακρὸν πόλεμον. 3. Τὸν εἰρημένον] ὡς τῶν Λακεδαιμονίων ὁρισάντων τὴν προθεσμίαν τῆς συνάξεως. Ξυνῄεσαν τὰ δύο μέρη] ἵνα ἑκάστη πόλις τὸ μὲν δίμοιρον στρατεύσῃ, τὸ δὲ τρίτον ἑαυτῆς κατάσχῃ πρὸς φυλακήν. αὐτοὶ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις ἐμέριζον εἰς τρία μέρη, καὶ τὸ τρίτον εἴων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μὴ, πάντων ἐξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐρήμους εὑρόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὰς πόλεις χειρώσωνται. 4. Ἐς τὸν ἰσθμόν] ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίος τῆς Ἀττικῆς. 8. Ἐν τέλει] τέλη τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ ἄρχοντες. 10. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] ἡ στάσις πραγ-

2. ἕτοιμοι γίγνοιντο C.

4. ἑκάστοις H.

6. Ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου] Unde decem priores anni hujus belli apud Lysiam (Harpocrationis) Ἀρχιδάμιος πόλεμος, uti postremum decennium Δεκελεικός. vid. Xenoph. Isocr. Harpocrat. Etymologum, et Suidam. Noster ad hanc partitionem respicit V. 26. Wass.

συγκαλέσας B.

8. τέλει] τάξει L.

ἀξιωτάτους C.I.L.O.

Ἀξιολογωτάτους] Malim ἀξιωτάτους παρεῖναι· neque enim (ut opinor) ἀξιολογωτάτους cum hac adjectione diceret. Steph. At vide I. 73. Schol. et Lib. IV. Cap. 23. de rebus potius, quam de hominibus, ἐγκλήματα καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι. Et sic fere Xenophon aliique. Noster I. 1. ἀξιολογώτατον πόλεμον. De homine tamen, licet rarius. Lib. III. καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι· unde nihil movendum. Recte ergo Glossæ vertunt, *dignissimus, perfectissimus*. Wass.

9. ἔλεξε τοιάδε f.

10. οἱ] om. C.I.L.O.P.Q.e.

καὶ] om. A.C.F.

11. τῇ] om. A.B.C.H.K.N.Q.c.e.g.h.

12. αὐτῶν ἡμῶν A.B.G.H.K.Q.c.d.f.g.h.i. vulgo ἡμῶν αὐτῶν.

13. οὔπω τῆσδε K.i. τῆσδε οὔτε L.O.

“ οὔπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ
“ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ
“ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς
“ μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι μήτε ἡμῶν αὐτῶν
“ τῆς δόξης ἐνδεεστέρους. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ
“ ὁρμῇ ἐπῆρται καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὔνοιαν ἔχου-
“ σα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν.
“ οὔκουν χρὴ, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ
“ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους
“ ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρε-
“ σκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἑκάστης ἡγε-
“ μόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ' αὑτὸν ἀεὶ προσδέχεσθαι
“ ἐς κίνδυνόν τινα ἥξειν. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων,
“ καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις
“ γίγνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιὸς
“ ἄμεινον ἠμύνατο τοὺς πλέονας, διὰ τὸ καταφρο-

num memoria gestum sit. Neque enim ipsorum apparatum unquam fuisse majorem, et urbem hostium longe potentissimam esse. Quocirca decere, eos patrum et sua ipsorum gloria dignos se præstare. Quam in rem maxime vigilantiam et disciplinam militarem commendat.

ματικὴ, ἄγραφος, συμβουλευτικοῦ εἴδους, κεφάλαιον ἔχουσα τὸ συμφέρον. 2. Αὐτοὶ] ἡμεῖς δηλονότι. 5. Τῇδε τῇ ὁρμῇ] τῇ ἡμετέρᾳ. 6. Εὔνοιαν ἔχουσα] τὸν σκοπόν. 8. Οὔκουν χρὴ] τὸ ἑξῆς, οὔκουν χρὴ ἀμελέστερον χωρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. 12. Πορσδέχεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. 14. Καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ] Ὅμηρος· Ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται. (Il. 5, 442.) Δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται] τουτέστιν ὅτι ὀργισθέντες

6. Εὔνοιαν] Eleganter opponitur τῷ ἔχθος. Wass. not. MS.

Εὔνοιαν etc.] Scholiastes ἔννοιαν se legisse aperte ostendit: sed εὔνοιαν libenter retineo, ut perinde sit, ac si diceretur, διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιαν ἐπιθυμοῦσα, ut si Gallice dicas, *aiant affection que nous aions bonne issue.* Nam istud *affection* respondet alioqui Græco εὔνοια. At ἔννοια et σκοπὸς (nam hoc exponit illud Scholiastes) quem locum habere possunt in iis rebus, quæ in potestate nostra positæ non sunt, sed pro quibus vota facere tantum possumus? Steph.

9. ἀσφαλείᾳ πολλῇ A.H.I. ἀσφάλεια, omisso πολλὴ L.O.

ἐλθεῖν] ἐθέλειν M.

10. μάχης ἔχειν G.

τούτου A.B.F.G.H.K.L.N.O. P.Q.c.f.g.h.i. vulgo τούτων.

14. τὰ πολλὰ] om. e.

15. δὲ f.

τὸ] om. f.

ἔλαττον c.f.

16. ἀμύνον K.

πλείονας B.g.h.

“ νοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι. χρὴ δὲ ἀεὶ ἐν τῇ
“ πολεμίᾳ τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ
“ ἔργῳ δεδιότας παρασκευάζεσθαι· οὕτω γὰρ πρός τε
“ τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, πρός τε
“ τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι. ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἐπὶ
“ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς
“ πᾶσιν ἄριστα παρεσκευασμένην, ὥστε χρὴ καὶ πάνυ
“ ἐλπίζειν διὰ μάχης ἰέναι αὐτούς, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμην-
“ ται, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ γῇ ὁρῶσιν
“ ἡμᾶς δῃοῦντάς τε καὶ τἀκείνων φθείροντας. πᾶσι
“ γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὁρᾷν πά-
“ σχοντάς τι ἄηθες ὀργὴ προσπίπτει· καὶ οἱ λογισμῷ
“ ἐλάχιστα χρώμενοι θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίσταν-
“ ται. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς
“ τοῦτο δρᾶσαι, οἳ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι, καὶ
“ ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας δῃοῦν μᾶλλον ἢ τὴν ἑαυτῶν
“ ὁρᾷν. ὡς οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ
“ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν

οἱ Ἀθηναῖοι πάντως ἐξελεύσονται. 1. Ἐν τῇ πολεμίᾳ] τῇ γῇ δηλονότι. 8. Ἐλπίζειν] φοβεῖσθαι. 9. Ἐν ᾧ] τόπῳ δηλονότι. 10. Καὶ τἀκείνων φθείροντας] ὁρμηθήσονται δηλονότι. 11. Ὁρᾷν πάσχοντάς τι] καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἧττον λογιζόμενοι, μᾶλλον δὲ θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως· καὶ πάνυ ἀόργητος, ἐπειδὰν τὰ αὑτοῦ θεάσηται ὑφ' ἑτέρου φθειρόμενα πρὸς ὀργὴν διεγείρεται καὶ ἀμύνειν ἐπείγεται. Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τοῦ πάσχουσιν. 17. Ὡς οὖν] οἱ ἐπίλογοι

3. ἔργῳ ὡς δεδιότας i.

παρασκευάζεσθαι A.B.F.H.I.K. L.N.O.c.d.e.f.g.h.i. ceteri παρεσκευάσθαι.

Παρεσκευάσθαι] Vid. Kusterum de Usu verb. Mediorum p. 44. Wass.

4. εὐψυχώτατοι H.K.

5. ἐπιχειρῆσαι Q.

8. μάχης ἡμῖν ἰέναι f.

11. πάσχοντα, ut videtur, C.

12. τι] τε C.H.P.

16. ἐπιόντας K.i.

αὐτῶν C.L.O.P.e.

17. ὡς μὲν οὖν K.

τοιαύτην L.O.P. τὴν τοσαύτην f. τὴν ἄλλην A.B.g.h. sed A.B additis his γρ. τοσαύτην, ὃ καὶ βέλτιον.

18. οἰόμενοι B.

" αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἕπεσθ' ὅπῃ " ἄν τις ἡγῆται, κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποι- " ούμενοι, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι· " κάλλιστον γὰρ τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς " ὄντας ἑνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι."

12. Cum Athenienses, auctore Pericle, missum ab Archidamo præconem, postulata Peloponnesiorum repetiturum, non admisissent, Archidamus in agros eorum processit.

* Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Ἀρχίδαμος Μελήσιππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας τὸν Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινόν· ἦν γὰρ Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα, κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων· ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι, καὶ ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερὸν, τό τε λοιπὸν ἀναχωρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἤν τι βούλωνται, πρεσβεύεσθαι. ξυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγοὺς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται. ὁ δὲ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγέ-

ἐντεῦθεν. 1. Ἐπ' ἀμφότερα] καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας. 2. Τὶς] στρατηγὸς δηλονότι. 3. Ὀξέως] συντόμως. 10. Τὸ κοινόν] βουλευτήριον δηλονότι. 11. Γνώμη] βουλή. Πρότερον] πρὸ τῆς πρεσβείας. 12. Ἐξεστρατευμένων] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 13. Πρὶν ἀκοῦσαι] μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ ἃ ἔλεγεν. 16. Ἀγωγοὺς] ὁδηγούς. 17. Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις] ὅρια λέγει τὴν

1. ὅπῃ A.B.C.F.G.H.K.N.e. f.g.h.i. vulgo ὅποι.

2. τις στρατηγὸς ἡγῆται L.O.P.

Περὶ παντός] Herodotus de Lacedæm. VII. 104. ἐλεύθεροι ἐόντες οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι. ἔπεστι γάρ σφι ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΝΟΜΟΣ, τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἢ οἱ Σοὶ, σέ· ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ. ἀνώγει δὲ τὠϋτὸ αἰεὶ, οὐκ ἐῶν φεύγειν—ἀλλὰ μένοντας ἐν τῇ τάξει ἐπικρατέειν, ἢ ἀπόλλυσθαι. Wass.

6. ὁ μὲν οὖν ἀρχίδαμος τοσαῦτα —ξύλλογον μελήσιππον f.

7. μελλήσιππον B.H.

8. δακρίτου K.d.

9. σφᾶς ἤδη C.L.O.P.d.

11. πρότερον πρὸ τῆς πρεσβείας νενικηκυῖα c.

12. δέχεσθαι C.

13. οὖν] om. b.

14. ἐκέλευον αὐτὸν ἐκτὸς C.L.O. P.e.

ἀναχωρήσαντας A.B.C.b.c.f.g.i. vulgo ἀναχωρήσαντες.

16 μελλησίππῳ B.

Ἀγωγοὺς] Cum Schol. explicat Phrynichus, et huic esse proprium innuit: id quod non

νετο καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι "ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει." ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσιν, οὕτω δὴ ἄρας τῷ στρατῷ προὐχώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἱππέας παρείχοντο Πελοποννησίοις ξυστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες τὴν γῆν ἐδῄουν.

13. Pericles autem, veritus, ne, si ipsius agris ab Archidamo propter hospitium, quod cum eo ipsi intercesserat, parceretur, in populi invidiam et odium incurreret, pronuntiavit, se agros suos, nisi ab

* Ἔτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλλεγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, δέκατος αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας, ὅτι Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος ὢν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπῃ καὶ μὴ δῃώσῃ, ἢ καὶ Λακεδαιμονίων κελευσάντων ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὥσπερ καὶ τὰ ἄγη ἐλαύνειν προεῖπον ἕνεκα ἐκείνου, προηγόρευε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι Ἀρχίδαμος μέν οἱ ξένος

ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. 1. Διαλύεσθαι] ἀφίστασθαι τῶν ἀγωγῶν. 2. Κακῶν ἄρξει] ἀρχὴ γενήσεται. 3. Ἐς τὸ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων. 4. Ἐνδώσουσιν] ταπεινωθήσονται. 5. Μέρος μὲν τὸ σφέτερον] τὸ δίμοιρον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. 9. Ἔτι δὲ] πάλιν ἀνωτέρω ἐπανατρέχει. 10. Ἐν ὁδῷ ὄντων] ἑτοίμων ὄντων ἰέναι. 14. Ἰδίᾳ] ἀντὶ τοῦ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως.

ita est. vid. Aristid. Panath. προπομπούς non male Suid. vid. Poll. III. 95. X. 55. Wass.

1. διαλύσεσθαι A.F.H.I.K.L. N.O.f.g.h.i.

ἐπορεύετο] om. F.H.Q.

4. ἐκδώσουσιν h.i.

5. ἐχώρει c.

7. ξυνστρατεύειν H.

πλαταιέαν C.

14. αὐτοῦ] om. N.

16. αὐτοῦ A.F.H.K.N.f.g.

17. τὸ ἄγος L.O.P.

ἐλαμβάνειν B.

ἐκείνου] τούτου L.O.

προηγόρευσε L.

Προηγόρευε τοῖς Ἀθ.] Idem refert Justinus, l. 3. c. 7. Simili prudentia Annibalis astutiam elusit Fabius. Huds.

18. οἱ] εἰ d.

19. γε] om. f.

εἴη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο, τοὺς δ' ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἱ πολέμιοι ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι καὶ μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι. παρῄνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων, ἅπερ καὶ πρότερον, παρασκευάζεσθαί τε ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκομίζεσθαι, ἔς τε μάχην μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐσελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικὸν, ᾗπερ ἰσχύουσιν, ἐξαρτύεσθαι, τά τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι. θαρσεῖν τε ἐκέλευε προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φόρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει, ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ

hostibus una cum ceteris vastarentur, civitati permittere. Idem Athenienses denuo exhortatus est, copias ipsorum omnes tum præsentes, tum quotannis redeuntes, demonstrans, et magna belli gerendi subsidia.

1. Γένοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. 4. Κατὰ ταῦτα] διὰ τὸ μὴ δηῶσαι. 8. Ἧπερ] ἐν ᾧ. 9. Διὰ χειρὸς] δι' ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. 10. Τὴν ἰσχὺν] τὸ ἑξῆς, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προσόδου. 11. Τοῦ πολέμου] λέγων δηλονότι. Γνώμῃ] γνώσει. 12. Κρατεῖσθαι] νικᾶσθαι. 14. Τῆς ἄλλης προσόδου] οἷον τῆς εὐφορίας τῆς γῆς καὶ τῶν καταδικαζομένων καὶ τῶν λιμένων καὶ μετάλλων, καὶ ἄλλων. 16. Ἐπισήμου] οἷον σημείου

2. αὐτοῦ e.

3. ἀφίημι f.

4. οἱ] τοι A.B. om. F.H.K. L.Q.i.

7. ἐκκομίζεσθαι O.

τε μάχην A.B.C.F.H.K.L.O. b.c.f.g.h.i. vulgo τε τὴν μάχην.

8. ἐλθόντας d.i.

φυλάττειν C.G.K.L.O.P.e.i.

εἴπερ d.

9. Διὰ χειρὸς ἔχειν] Wass. ad Sallust. Jug. XIV. putat idem esse, quod Latini dicunt *in manu habere*, i. e. *in potestate*; nec probat interpretationem Scholiastæ. Vid. tamen Stephan. Thes. Duk.

12. παρουσία C.I.e.

13. μὲν] om. d.

Ἑξακοσίων] Huc respicit Plutarch. Aristid. Vid. Meurs. de Fortun. Attic. Cap. 7. Duk.

ἐπὶ πολὺ c.f.

15. Ὑπαρχόντων — ἀπανηλώθη] Descripsit Sch. Aristoph. Plut. v. 1196. ubi pro ἔτι τότε ἀργυρ. legit ἀπὸ τοῦ ἀργυρ. pro μύρια ἐγένετο, περιεγένετο; pro ἀφ' ὧν ἔς τε, ἀφ' ὧν τε. denique καὶ ἐς τἄλλα, et εἰς Ποτίδαιαν ἐπανηλώθη. Wass.

τε c.

16. Ἐπισήμου] Confer Andocidem Orat. III. p. 269. Wass.

πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τἆλλα οἰκοδομήματα καὶ ἐς Ποτίδαιαν ἀπανηλώθη,) χωρὶς δὲ χρυσίου ἀσήμου καὶ ἀργυρίου ἔν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις καὶ δημοσίοις, καὶ ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ σκῦλα Μηδικὰ καὶ εἴ τι τοιουτότροπον, οὐκ ἐλάσσονος [ἦν] ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς χρήσεσθαι αὐτούς, καὶ ἢν πάνυ ἐξείργωνται πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσίοις· ἀπέφαινε δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν. χρησαμένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστῆσαι πάλιν. χρήμασι μὲν οὖν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτούς, ὁπλίτας δὲ τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι, ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων. τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσον τὸ πρῶτον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν, ἀπό τε τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὁπλῖται ἦσαν. τοῦ τε γὰρ

ἔχοντος βασιλικόν. 1. Τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια] τουτέστιν ἐννεακισχίλια ἑπτακόσια. 3. Χρυσίου ἀσήμου] μὴ ἔχοντος σημεῖον, οἷον μαζία τινά. 6. Σκῦλα Μηδικὰ] τὸν ἀργυρόποδα θρόνον καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν χρυσοῦν. 7. Ἢ] τὸ ἢ περιττόν. 10. Αὐτῆς τῆς θεοῦ] τῆς Ἀθηνᾶς. 11. Τὸ ἄγαλμα] ὅπερ ὁ Φειδίας κατεσκεύασε μετὰ τὰ Μηδικά. 12. Ἀπέφθου] πολλάκις ἑψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Ἅπαν] τὸ κόσμιον τοῦ ἀγάλματος. 13. Χρῆναι] χρεὼν εἶναι. 17. Οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν] ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον οἱ Λακεδαιμόνιοι. 18. Ἀπό τε πρεσβυτάτων] οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις γέροντες καὶ

2. πόλεως I.L.O.e.
6. Καὶ σκῦλα Μηδ.] Vide Meursii Cecropiam, c. 21. Huds.
7. ἔλασσον O. ἐλάσσων I. Verbum ἦν omittebat Abreschius.
10. χρυσείοις K.
ἀπέφηνε c.
13. τε om. d.
14. οὖν] om. i.
17. ὅτε e.
18. ἐσβεβλήκοιεν c.f.
καὶ τῶν νεωτάτων] om. K. καὶ νεωτάτων g. καὶ τῶν νεῶν P.
19. Μετοίκων] Inquilinos inter ceteros ὁπλίτας militasse e Xenophonte ostendit Petit. Leg. Attic. pag. 546. Τῶν παρ' ἔπαλξιν etiam in Aristoph. Acharn. v. 72. mentio est. Duk.

Φαληρικοῦ τείχους στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς τὸν κύκλον τοῦ ἄστεος, καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα· ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ καὶ τοῦ Φαληρικοῦ. τὰ δὲ μακρὰ τείχη πρὸς τὸν Πειραιᾶ τεσσαράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο· καὶ τοῦ Πειραιῶς ξὺν Μουνυχίᾳ ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ᾽ ἐν φυλακῇ ἦν ἥμισυ τούτου. ἱππέας δ᾽ ἀπέφαινε διακοσίους καὶ χιλίους ξὺν ἱπποτοξόταις, ἑξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλοΐμους τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις, καὶ οὐκ ἐλάσσω ἕκαστα τούτων, ὅτε ἡ ἐσβολὴ τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷά περ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ.

* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείθοντό τε, καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ᾗ κατ᾽ οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν 14.

Eo auctore, Athenienses res suas ex agris in urbem comportant, ædificia diruunt, pecudes et jumenta in Eubœam

νέοι ἦσαν ἅμα. 2. Πρὸς τὸν κύκλον] ἕως τοῦ κύκλου. Αὐτοῦ] τοῦ κύκλου. 3. Ὃ καὶ ἀφύλακτον] μέρος δηλονότι. τουτέστι στάδιοι δεκαεπτά· ὁ γὰρ ὅλος κύκλος σταδίων ἦν ἑξήκοντα. 6. Ὧν] τῶν μακρῶν τειχῶν. Τὸ ἔξωθεν] τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἐδεῖτο. 8. Τὸ δ᾽ ἐν φυλακῇ ὂν] τοῦ Πειραιέως τὸ νεῦον ἐς τὴν ἤπειρον.

1. φαλληρικοῦ I.L.O.e.

Στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκ.] Pausan. VIII. 619. Ἀθηναίοις μὲν δὴ σταδίους μάλιστα εἴκοσιν ἀφέστηκε τῆς πόλεως ἡ πρὸς Φαληρῷ θάλασσα. Wass.

2. ἄστεος A.B.H.K.L.O.b.c.g.h.i. vulgo ἄστεως.

δὲ τοῦ κύκλου αὐτοῦ g.

6. πειραιέως C.b.c.f.

7. πᾶς C.L.O.P.

8. φυλακῇ ἦν B. φυλακῇ ὂν A.C.F.L.O.P.g.h. ceteri φυλακῇ ὂν ἦν.

9. ὑποτοξόταις d.

ἑξακοσίους] διακοσίους Q.

10. Τριακοσίας] Ita recte emendatum est in Reg. pro διακοσίας. Vid. Meurs. de Fortun. Attic. C. 7. et Petit. Leg. Attic. pag. 214. Ἱπποτοξότας in militia Atheniensi ex hoc loco observavit Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 114. Respicit etiam ad eos ludens Aristoph. Avib. v. 1179. Duk.

18. παρασκευὴν I.P.e.

ἐχρῶντο] om. e.

transmittunt; ægre hoc facientes, cum antiquitus consuessent, rure vivere,

15. primoque a Theseo in unam civitatem conjuncti, Athenas, cujus urbis antiquissimam esse partem acropoli versus meridiem subjectam, demonstratur.

οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ξύλωσιν· πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὔβοιαν διεπέμψαντο καὶ ἐς τὰς νήσους τὰς ἐπικειμένας. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο. * ξυνεβεβήκει δὲ ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἑτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τοῦτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾤκεῖτο πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ ἄρχοντας, καὶ ὁπότε μή τι δείσειαν, οὐ ξυνῄεσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο· καί τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλπου πρὸς Ἐρεχθέα. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς τά τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, καὶ καταλύσας τῶν

1. Τὴν ξύλωσιν] τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν. σημείωσαι ξύλωσιν· ἰδία λέξις τοῦ Θουκυδίδου αὕτη. 4. Ἡ ἀνάστασις] ἡ μετοίκησις. 5. Ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου] ἐξ ἀρχῆς. 6. Ἑτέρων] Ἑλλήνων. Τοῦτο] τὸ ἐν ἀγροῖς δίαιταν ἔχειν. 7. Ἐς Θησέα] ἀντὶ τοῦ ἕως Θησέως. Ἀεὶ κατὰ πόλεις] ἀδιαστάτως. 8. Πρυτανεῖά τε ἔχουσα] πρυτανεῖόν ἐστιν οἶκος μέγας, ἔνθα αἱ σιτήσεις ἐδίδοντο τοῖς πολιτευομένοις. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκάθηντο οἱ Πρυτάνεις οἱ τῶν ὅλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι τὸ πρυτανεῖον πυρὸς ἦν ταμιεῖον, ἔνθα καὶ ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ηὔχοντο. Ὁπότε μή τι δείσειαν] ἀντὶ τοῦ ὅτε μὴ εἰς φόβον τινὰ ἔλθοιεν καὶ κίνδυνον, οὐκ ἤρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα. 10. Αὐτοὶ ἕκαστοι] καθ' ἑαυτούς. 12. Μετ'

1. Ξύλωσιν] *Tigna* verti, Polluce fretus, qui non, ut Schol. *supellectilem*, sed *asseres* intelligit, τὰ ἐρέψιμα ξύλα VII. 124. *Materiaturam* Vitruv. hujus loco ξυλίαν adhibet Herodian. VII. Glossæ reddunt *materiam, lignetum*. Suidas in ξύλων ἐρεψίμων interpretis interpretem agit, quod Kustero inobservatum. Wass. In Eubœam missa fuisse pecora, quod ea pascuis abundabat, observat Bochart. Hieroz. II. I. 19. Duk.

2. ἐς] om. C.L.O.P.e.

5. συνεβεβήκει F.H.c.g. συνεπεβεβήκει B.

ἀπὸ correctus G.

7. πρώτων] ἄλλων K.q.

8. τε] om. C.L.O.

ἀρχὰς N.e.

9. μή] om. L.Q.

ὡς] ἐς L.

10. ἐπολίτευον C.I.

καὶ ἐβουλεύοντο] om. L.

11. ποτε καὶ αὐτῶν g.

καὶ] om. C.P.e.

14. χώραν] πόλιν L.O.P.

Καταλύσας τῶν ἄλλ.] Idem refert Plutarchus in Theseo. Vide

ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν, ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ πρυτανεῖον, ξυνῴκισε πάντας, καὶ νεμομένους τὰ αὑτῶν ἑκάστους, ἅπερ καὶ πρὸ τοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι, ἣ ἁπάντων ἤδη ξυντελούντων ἐς αὐτὴν μεγάλη γενομένη παρεδόθη ὑπὸ Θησέως τοῖς ἔπειτα· καὶ ξυνοίκια ἐξ ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσι. τὸ δὲ πρὸ τούτου ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὖσα πόλις ἦν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον. τεκμήριον δέ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστὶ, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τὸ Πύθιον καὶ τὸ τῆς Γῆς καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου,

Εὐμόλπου] ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ. 3. Ξυνῴκισε] τὸ ξυνῴκισεν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ ξυνοικισθῆναι ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μίαν πόλιν, τουτέστι μητρόπολιν, ἔχειν αὐτήν. 6. Ἐξ ἐκείνου] ὁ δὲ μὴν ἐκεῖνος ὠνομάσθη Μεταγειτνιών. 7. Τῇ θεῷ] τῇ Ἀθηνᾷ· ἀπροσδιορίστως γὰρ οὕτω φασὶν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁμοίως. 11. Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος] τὸ νότιον. 13. Τῆς Γῆς] τῆς Δήμητρος. Ἐν Λίμναις] Λίμναι τόπος ἐν τῇ

Meursii Theseum, c. 16. et Athen. Att. l. 1. c. 8. HUDS. De mutata a Theseo forma Reipubl. Atheniensis rursus Meurs. de Fortun. Attic. cap. III. DUK.

1. πόλεων] om. K.

6. Ξυνοίκια] Plutarchus in Theseo id festum non ξυνοίκια sed μετοίκια vocat. Palmerius Exerc. p. 47. Vide Meursii Theseum, et Græciam feriatam. Stephanum in voce Ἀθῆναι. Petr. Castellanum de Festis. p. 198. Scaligeri animadvers. in Eusebium, p. 47. et Notas Histor. in Chronicon Marmor. p. 189. HUDS.

7. ἑορτὴν τῇ θεῷ c.

8. τούτου] τοῦ C.I.L.O.P.e.g.

Ἡ ἀκρόπολις] Vide Meursii Att. Lect. p. 367. HUDS. Lib. VI. c. 33. et Cecrop. c. III. DUK.

9. νότον] ἄρκτον Valla.

10. ἱερὰ] om. c.

ἀκροπόλει τῆς τε ἀθηνᾶς καὶ G.

12. μᾶλλον] om. L.O.P.

13. λίμνῃ] L.O.

Ἐν Λίμναις] Λίμνῃ Ar. C. At Stephanus, qui, suppresso auctoris nomine, huc respexit, Λίμναι repræsentat. Vid. Holstenium, cui addas licet Eustath. 119. Athenæum XI. p. 465. De Λιμναίᾳ vide Polyb. 494. Nostrum III. 106. WASS. Scholiasten, qui Limnas in arce fuisse scribit, erroris arguit Meurs. III. de Athen. Attic. 4. ex eo, quod Thucydides ipse inter templa, quæ extra arcem erant, templum

ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπ᾽ Ἀθηναίων Ἴωνες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. ἵδρυται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ταύτῃ ἀρχαῖα. καὶ τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν τῶν τυράννων οὕτω σκευασάντων Ἐν-

ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν. 1. Τὰ ἀρχαιότερα] ἀρχαιότερα εἶπε, διότι ἔστι καὶ νεώτερα ἄλλα. Τῇ δωδεκάτῃ] τοῦ μηνός. 2. Καὶ οἱ ἀπ᾽ Ἀθην.] καὶ οἱ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων. 3. Νομίζουσι] κατὰ νόμον ποιοῦσι. Ταύτῃ] πρὸς νότον. 4. Τῶν τυράννων] τῶν Πεισιστρατιδῶν.

Bacchi in Limnis memorat. Duk.

1. Ὧ τὰ ἀρχαιότερα Διον.] Vide Palmer. in Gr. Auct. p. 618. et Casaub. in Athenæum 6, 15. Huds. Conf. quæ in hunc locum Thucydidis scribunt Scalig. I. de Emendat. Tempor. p. 30. Luisin. I. Parerg. 15. Selden. ad Marm. Arundell. pag. 36. Ed. Oxon. Petit. Leg. Att. pag. 43. et Spanhem. ad argument. Aristophanis Ranar. Duk.

2. ἀνθεστεριῶνι C.

ἀπ᾽ om. L.O.

καὶ ante νῦν om. g.

3. ταύτῃ ἀρχαῖα A.B.C.F.H. K.L.O.P.b.c.d.e.f.g.h. vulgo ἀρχαῖα ταύτῃ.

4. κατασκευασάντων c.f. κατασκευασθέντων i. κελευσάντων C.I.L. O.P.

Ἐννεακρούνῳ] Ἐννέα quandoque Græce pro *multis*, non præcise pro *novem*. Sic quum dicit Nicander σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι, dicit Scholiastes ἐννεάδεσμοι idem esse quod πολύδεσμοι. in Hesychio ἐννεάκροσσον, πολλοὺς κροσσοὺς ἔχον. in Arato ἐννεάγηρα κορώνη, id est πολύγηρα. et Timavo amni Virgilius tribuit ora novem, cum non habeat nisi septem. Fortasse etiam eodem sensu Callirhoë dicta ἐννεάκρουνος. ejus enim aquæ non ex novem præcise fistulis erumpebant, sed ex duodecim, ut ex Cratino probat Suidas in voce δωδεκάκρουνος. Vide Hesychium, et Etymologici Auctorem. Huds. Vid. Harpocrat. A Pisistrato exornatum tradit Pausan. 34. Vid. Etymol. 343. 42. De eodem Cratinus apud Tzetzem in Chil. Ἄναξ Ἄπολλον τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων Κατασχῶσι πηγαὶ, Δωδεκάκρουνον στόμα, Ἰλισσὸς ἐν φάρυγγι. Unde duodecim fontium os fuisse subinfert misellus. Sed Comicus, huc spectans, uberius quiddam et exundantius invenit. Pro κατασχῶσι leg. cum Kustero ad Suid. in δωδεκάκρ. καναχοῦσι. Vide Philostratum de V. Soph. pag. 525. et Whelerum Itinerar. 383. Wass. Kusterus quoque l. d. miratur, unde Suidas expiscari potuerit, eumdem hunc fontem etiam δωδεκάκρουνον vocatum fuisse. Ita præter Suidam tradunt Hesychius in δωδεκάκρουνος, et Tzetzes Chil. VIII. 184. quorum auctoritati etiam Harduin. ad Plin. IV. H. N. 7. aliquid tribuit, nec non Olear. ad Philostrat. l. d. qui suspicatur, forte deinde, accedentibus tribus novis scatebris, etiam δωδεκάκρουνον dictum fuisse. At Meurs. in Ceramic. Gem. cap. XIV. scribit, neminem Veterum umquam dixisse, quod tradit Suidas, et putat, errorem natum esse e male intellectis Cratini

νεακρούνῳ καλουμένῃ, τὸ δὲ πάλαι φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν Καλλιῤῥόη ὠνομασμένη, ἐκείνῃ τε ἐγγὺς οὔσῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο, καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι

1. Τῶν πηγῶν] τῶν ἀναδόσεων τοῦ ὕδατος. 2. Ἐγγὺς οὔσῃ] τῆς ἀκροπόλεως δηλονότι. Τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο] λείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ, εἰς τὰ πλείστου ἄξια. τὸ δὲ ἑξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. 4. Καὶ ἐς ἄλλα

versibus apud Scholiasten Aristoph. Equit. 523. in quibus se ipse laudans Cratinus dicat, eam sibi versuum esse copiam, ut os simile fonti esse videatur, qui per duodecim tubos aquas effundit. Hanc sententiam probabo, quamdiu Suidam, Hesychium, et Tzetzen veterum Scriptorum testimoniis defensos non videbo. Duk.

1. φανερῶν] λαμυρῶν Hemsterhus. ad Thom. M. vι λαμυρία.

2. οὐσῶν τῶν πηγῶν O.

καλλιρρόηι A. καλλιρόη B.C.P. καλλιρόῳ L.

Καλλιρόη] Ex hoc loco Plinium, apud quem IV. H. N. 7. legebatur *Enneacrunos, Callirhoë*, sublata distinctione emendant, et Solinum, qui Callirhoën et Enneacrunon duos fontes facit, reprehendunt Hermol. Barbarus et Harduinus ad Plin. et Meurs. Ceramic. Gemino cap. XIV. Defendit tamen Solinum Vir doctus. Jac. Nic. Loënsis VI. Epiphyll. 15. et multis disputat, e verbis Thucydidis non posse ostendi Callirrhoën eumdem esse, qui deinde Enneacrunos dictus fuit. Et Barth. ad Stat. XII. Theb. 629. sententiam illius memorans, scribit, non facile decidi posse, unus fons, an duo fuerint. Mihi magis obscura et perplexa, quam vera esse videtur illa disputatio Loënsis. Etenim si Thucydides hic omisisset verba illa φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν, nemo dubitaret, quin unus ab eo fons significatus fuerit, non duo. Jam vero in eorum adjectione, quocumque demum modo ea interpreteris, nihil est, unde quisquam intelligere possit, non unum, sed duos fontes fuisse Callirrhoën et Enneacrunon. Et sic hunc locum acceperunt Harpocration, Hesychius, Suidas, et plerique alii Grammatici veteres apud Meursium l. d. eumdemque fontem, qui olim Callirhoë, postea Enneacrunon vocatum tradiderunt: quorum testimonia quum elevare non posset, tacitus præterire maluit Loënsis. Ceterum Καλλιῤῥόη, quod hic quidam MSS. habent, etiam in Poll. III. 47. est. In Suida, Etymol. M. et Tzetze scriptura variat. Duk.

ὠνομασμένη] καλουμένη L.O.P.

ἐκείνῃ] Aptius videtur ἐκεῖνοι.

3. πλεῖστα B.e.

Πρό τε γαμικῶν] Aquam hinc petitam ad lavacra nuptialia virginibus nubentibus, refert Pollux l. 3. c. 3. nec nubentibus tantum id factum, sed et ante nuptias morientibus. Vide Mursii Ceramicum Geminum, c. 14. Etymologici Auctorem, et Harpocrat. in voce λουτροφόρος. Huds. Add. Vales. ad Harpocrat. Quod nuptias inter ἱερὰ

χρῆσθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτῃ κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις.

16. Cur moleste tulerint migrationem Attici,

* τῇ τε οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ξυνῳκίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου πανοικησίᾳ γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες οὐ ῥᾳδίως τὰς μεταναστάσεις ἐποιοῦντο, ἄλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ, ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας τε καταλιπόντες καὶ ἱερὰ, ἃ διὰ παντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια, δίαιτάν τε μέλλοντες μεταβάλλειν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλιν τὴν αὑτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος.

17. et quomodo tanta multitudo Athenis domicilia invenerit.

* ἐπειδή τε ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μέν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις καὶ παρὰ φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγὴ, οἱ δὲ πολλοὶ τά τε ἐρῆμα τῆς πόλεως ᾤκησαν καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἡρῷα πάντα, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου καὶ

τῶν ἱερῶν] καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. 1. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην] τὴν εἰρημένην δηλονότι. 3. Τῇ τε οὖν] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῆς τε οὖν. Αὐτονόμῳ οἰκήσει] αὐτονόμου οἰκήσεως. 4. Ξυνῳκίσθησαν] εἰς μίαν πόλιν συνῆλθον. 6. Πανοικησίᾳ] πανοικησίᾳ καὶ οὐ πανοικία λέγεται. 9. Ἐβαρύνοντο] καλῶς εἶπεν ἐβαρύνοντο. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο ἢ βαροῦμαι ἢ βαρούμενος, οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιεῖσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος· ἀλλὰ βαρύνομαι καὶ βαρυνόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα. 14. Ὀλίγοις μέν τισιν] τοῖς πλουσιωτέροις ἰδίᾳ δηλονότι. 15. Τά τε ἐρῆμα] τὰ ὀλιγάνθρωπα.

ponit Thucyd. id illustrat Spanhem. Dissert. XI. de Praest. et Us. Numism. p. 292. Duk.

1. ταύτῃ] A.B.F.H.K.c.f.g.

3. τὴν] om. g.
μεταικίαν.

4. μετεῖχον K.

οἱ] om. N.

5. τῶν ἀρχαίων A.B.H.L.O.P. ceteri τῶν τε ἀρχαίων.

6. πανοικεσίᾳ c.d.e. cum Thoma M.

7. μεταστάσεις F.N.P.c. ἀναστάσεις C.e.

12. οὐδὲ B.

13. ἀπολείπειν Q. ἀπολιπών C.e.

ἕκαστος] om. g.

τε A.B.H.c.d.f.g.h.i. ceteri δέ.

15. τινων f.

ἢ] om. e.

καταφυγαὶ I.

16. τε] om. i.

ᾤκησαν C.

εἴ τι ἄλλο βεβαίως κλειστὸν ἦν· τό τε Πελασγικὸν καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν καί τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώλυε, λέγον ὡς τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν ἄμεινον, ὅμως ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξῳκήθη. καί μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο· οὐ γὰρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως, ὃν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προῄδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτε αὐτὸ

1. Κλειστὸν ἦν] πανταχόθεν κλείεσθαι ἠδύνατο. Τό τε Πελασγικὸν καλούμενον] οἱ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβούλευσαν τοῖς Ἀθηναίοις· οὓς διώξαντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι, κατηράσαντο τὸν τόπον μὴ οἰκισθῆναι. 3. Ἀκροτελεύτιον τοιόνδε] καλῶς τὸ ἀκροτελεύτιον ἀντὶ τοῦ τὸ ἄκρον, τὸ τέλος τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου. 6. Προσε-

1. κληστον c.

Κληΐστὸν] Noster Homerum sequens alibi κλήσειν, et agn. Schol. Wass. Sic pro κλεὶς κλειδος, κληῒς κληΐδος, καὶ συναιρέσει κλῇδος. Eustath. ad Homer. Il. β'. p. 174. κλῄσειν pro κλείσειν est infr. IV. 8. Duk.

πελαργικὸν C. πελαγικὸν g.

Πελασγικὸν] Vid. Hesych. v. Πελαργικοὶ, et Schol. in Lucianum, Strabonem p. 221. Schol. Aristoph. Ὀρν. 833. Wass. In Aristoph. et Schol. l. d. est Πελαργικὸν, de quo etiam monet Schol. Lucian. Bisaccus. pag. 219. Duk.

2. ὑπὲρ G.

Ὃ καὶ ἐπάρατόν τε, &c.] Diris devoverunt Athenienses, si quis illic habitaret; causa devotionis istius, quia insidias ex illo loco Atheniensibus Pelasgi struxissent, ut docet Schol. Vide Meursii Att. Lect. l. 6. c. 1. Ejusdemque Cecropiam, pag. 11. Huds. Add. quæ adnotantur ad Polluc. VIII. 101. Duk.

3. Ἀκροτελεύτιον] Agn. Suidas. Cicero ad Attic. V. "etsi "bellum ἀκροτελεύτιον *habet illa* "*tua epistola.*" Laudat etiam Pollux II. 161. Wass. Stephan. Append. ad Script. de Dial. p. 201. putat, Pollucem hoc vocabulum habuisse inter ea, quæ Thucydidi peculiaria, aut cum paucis communia essent. Duk.

4. διεκώλυε τοιώδε e.

πελαργικὸν C.

ἄργος B.

5. ἐξῳκίσθη f.

6. τοὐναντίον] om. b. ante μαντεῖον ponit i.

ἢ] ἢ A.B.

προσεδέχετο I.

7. οἴκησιν G.K.c.f.

8. ὃν] ὃ A.B.C.G.H.h.

9. ὠνόμαζεν C.

ποτε] om. e.

αὐτῷ C.

κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο· οὐ γὰρ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τά τε μακρὰ τείχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἥπτοντο, ξυμμάχους τε ἀγείροντες καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν.

18. Peloponnesii Œnoën, munitam Atticæ urbem in confiniis Bœotiæ, oppugnare parant segniter, quare

* Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προϊὼν ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην πρῶτον, ᾗπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. καὶ ὡς ἐκαθέζοντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῳ τρόπῳ· ἡ γὰρ Οἰνόη οὖσα ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετείχιστο, καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος

δέχοιντο] ἐνόμιζον. 1. Κατεσκευάσαντο] κατασκευὰς ἐποιήσαντο. 4. Τά τε μακρὰ τείχη] ἐπάνω τῶν τειχῶν. 10. Ἐς Οἰνόην πρῶτον] Οἰνόη δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅριον οὖσα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. 11. Τῷ τείχει] τῆς Οἰ-

1. κατεσκηνώσαντο Palmerius probante Wyttenbachio.

2. ἐδύναντο e.

4. ᾤκισαν Q.

5. πειραιέως C.e.f.

τὸν] om. L.O.P.

6. ἐγείροντες I.L.O.P.e.

7. Νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτ.] Suidas in ἐπίπλους, et legit νηῶν Ionico more. Wass. Etiam CL. naves dicit, pro centum. Vid. infr. cap. 23. Videtur addidisse L. Corcyræas, cap. XXV. Duk.

9. Ὁ δὲ στρατὸς—ἐσβαλεῖν] Locum adducit Suidas in ἀφίκετο. Wass. Sed omittit hæc τῶν Πελοποννησίων προϊὼν, et πρῶτον; et pro ἐς, εἰς; pro ἐσβαλεῖν, εἰσβαλεῖν habet. Addit deinde aliquid de syntaxi, quod satis obscurum est. Duk.

στρατηγὸς Q.

10. Ἐς Οἰνόην] Altera erat Οἰνόη ad Marathonem. at illa, quæ ad Eleutheras, in confiniis Bœotiæ, hic loci memoratur a Thucydide, ut testatur Harpocrat. in voce Οἰνόη. Huds. Οἰνόη δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος, πρὸς Ἐλευθέραις. Harpocrat. vid. Hesych. in Οἰναῖοι τὴν χαράδραν, et Suidam. Herodot. V. 74. Pollucem VIII. 9. Pausan. Demosth. contra Timocr. Plutarch. Cim. p. 425. Eustath. Il. β'. 297. Platon. Protag. p. 217. Menex. 521. Lucian. Icarom. Liban. Decl. 451. Wass.

τὸ πρῶτον L.

12. ποιησάμενοι μηχανὰς L.O.P.

13. μεθορίῳ G.

καὶ βοιωτίας] om. i.

καταλάβοι. τάς τε οὖν προσβολὰς ηὐτρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος, οὐ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν· ἐπειδή τε ξυνελέγετο ὁ στρατὸς, ἥ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν. ὁ δὲ προσδεχόμενος, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης ἐνδώσειν τι καὶ κατοκνήσειν περιιδεῖν

ira exercitus in Archidamum, de industria cunctari visum, movetur.

νόης. 3. Ἀπ' αὐτοῦ] τοῦ βράδους. Δοκῶν] νομιζόμενος. Ἐν τῇ ξυναγωγῇ] ὅτε ἀπέτρεπε τὸ πολεμεῖν. 6. Ἐπιμονὴ] ἀργία. 7. Κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν] ὅτε τὸν Μελήσιππον ἔπεμψεν. 8. Ἐπίσχεσις] ἀργία. 9. Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ] τῆς βραδυτῆτος δηλονότι. 11. Διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν] ἐβράδυναν δηλονότι. 12. Ἐν τῇ καθέδρᾳ] τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιορκίας

1. εὐτρεπίζοντο C.

2. Χρόνον] Homer. Od. δ΄. 599. Σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις, et Od. ζ΄. 295. Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον. In quibus deest ἐπί. Il. β΄. 299. Καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον. Itaque non adsentior Stephano (omittenti hoc χρόνον, nisi addatur πολύν vel τινά). Duk.

δὲ C.L.O.d.e.

3. καὶ τὰ ἐν B.g.h.

5. τε] om. P.

6. Ἥ τε ἐν—αὐτὸν] Laudat Suidas in σχολαίτερον, et ἡ δὲ, et γενομ. ἐπιμονὴ, et καὶ ἡ κατὰ τὴν legit, positura haud improbanda. Wass.

7. καὶ] om. C.e.

κατὰ] om. L.O.P.

διέβαλλεν K.Q.

10. ἔτι] post ἔξω ponunt c.f.

τὰ N.Q.

11. λαβεῖν K.

μέλησιν c.

12. Καθέδρᾳ] Suidas interp. ἡ ἐπίσχεσις. *Glossæ sessio.* Specta scriptoris auream plane ubertatem, ἐπιμονὴ, ἐπίσχεσις, ἕδρα, καθέδρα, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονὴ, σχολὴ, μέλλησις, ὄκνος. Καθέδρα tamen pro *obsidione* accipere videtur in Camillo Plutarchus, πρὸς τῷ Καπιτολίῳ καθέδρα καὶ σχολὴ γενομένη χρόνιος. et Josephus V. 2. 6. Antiq. at Dionys. Halic. sensu Thucydideo Antiq. III. IV. ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ ἀπράκτῳ ΚΑΘΕ΄ΔΡΑΙ. Contra autem Aristoteles aliique pro sessione. Wass.

εἶχον L.O.

14. ἀκεραίας K.

Ubi frustra Œnoë oppugnatur, neque ab Atheniensibus quidquam conceditur, Archidamus procedit in Atticam usque Acharnas, omnia vastans.

19. αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν. * ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνόῃ καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, οἵ τε Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο, οὕτω δὴ ὁρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταίᾳ τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενόμενα ἡμέρᾳ ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἔτεμνον πρῶτον μὲν Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον, καὶ τροπήν τινα τῶν Ἀθηναίων ἱππέων περὶ τοὺς Ῥείτους καλουμένους ἐποιήσαντο· ἔπειτα προὐχώρουν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων ὄρος, διὰ Κρω-

δηλονότι. 1. Ἀνεῖχεν] αὐτοὺς δηλονότι. 2. Πᾶσαν ἰδέαν] πάσης ἰδέας πολεμικῆς πεῖραν ἐπαγαγόντες. 8. Ἔτεμνον] τὰ δένδρα δηλονότι. 10. Ῥείτους] Ὦρος Ῥειτός, Ἡρωδιανὸς Ῥῖτος. 11. Αἰγάλεων] ἀρσενικὸν ὁ Αἰ-

3. οἵ] οὐ e.

ἐπεκηρυκεύοντο om. A.B.P.

4. ἐπ' I.e.

5. τοῦ ante θέρους om. C.e.

7. ὁ ἀρχίδαμος A.F.H.

ὁ] om. G.K.c.

9. Θριάσιον πεδίον] Si scriptura libri Gr. a quo abest πεδίον, unius alteriusve probati Codicis auctoritate confirmaretur, eam minime adspernandam putarem. Etsi enim Herodotus, Strabo, Stephanus, et alii fere ubique dicunt Θριάσιον πεδίον, et ex his Plin. IV. H. N. 7. *campus Thriasius;* tamen interdum etiam Θριάσιον solum invenias. Vid. Plutarch. Pelopid. pag. 512. et Arat. p. 1906. Ed. Steph. Aristid. Leuctric. sec. p. 159. Duk.

πεδίον] om. I.K.

10. ῥήτους L. ῥείκτους I.

Ῥείτους] Vid. Pausaniam I. 38. Suidam, Hesych. et Etymol. Wass.

11. ἐχώρουν f.

ἐν τῇ δεξιᾷ g. et omissa præpositione B.

ἔχοντος C.

αἰγάλεω L. αἰγέλεων c. αἰγάλεον f.

Αἰγάλεων] Herodot. VIII. 90. Schol. Sophoclis Œdip. Col. p. 558. et Nos in Addendis. Wass. Plinio l. d. est Ægialeus. Quæ Κεκροπία sit, mihi aliunde non magis constat, quam Cellario II. Geogr. Ant. 13. Κρωπειᾶν, quod in aliis Codd. est, in hoc tractu quoque nusquam memorari invenio. Nam Cecropium montem apud Senec. Hippol. princ. vel Κρωπίαν, δῆμον τῆς Λεοντίδος φυλῆς in Steph. de Urbib. huc pertinere non puto. Scriptura Cod. Reg. ἐν τῇ δεξιᾷ inusitatior est altera illa, quæ articulum omittit. Duk.

κρωπειᾶς A.B.F.H.K.N.c.f.g.h. κεκρωπείας C.L.O. κεκρωπίας I. κεκροπείας P. vulgo κεκροπίας.

πειᾶς, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνὰς, χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι ἐς αὐτὸ στρατόπεδόν τε ἐποιήσαντο, χρόνον τε πολὺν ἐμμείναντες ἔτεμνον. * γνώμη δὲ τοιᾷδε λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον περί τε τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μεῖναι, καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἤλπιζεν, ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον ὡς οὔπω πρότερον, ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιιδεῖν τμηθῆναι. ἐπειδὴ οὖν αὐτῷ ἐς Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον οὐκ ἀπήντησαν, πεῖραν ἐποιεῖτο περὶ τὰς Ἀχαρνὰς καθήμενος, εἰ ἐπεξίασιν· ἅμα μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ Ἀχαρνῆς, μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως (τρισχίλιοι γὰρ ὁπλῖται ἐγένοντο), οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ' ὁρμήσειν καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην. εἴ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδίον τεμεῖν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι· τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας, ἐστερημένους τῶν σφετέρων, οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι

20. Quo consilio Archidamus circa Acharnas potissimum substiterit et castra posuerit.

γάλεως, ὡς Μενέλεως. ἄλλοι δὲ οὐδετέρως φασίν. 6. Ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ] τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ· ἐποίησαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἐπεξελθεῖν] ἐπὶ τιμωρίᾳ. 12. Εἰ ἐπεξίασιν] εἰ ἐπεξελεύσονται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. Αὐτῷ] τῷ Ἀρχιδάμῳ. 15. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. 17. Ἐκείνῃ] τῇ πρώτῃ. 20. Τῶν σφετέρων] κτημάτων. Προ-

1. χῶρον B.F.G.H.N.c.g.
3. αὐτὸν A.C.F.G.H.N.P.c.e. g. αὐτὰ C. αὐτὰς L.
ἐμμένοντες L.O.
6. οὐ] μὴ L.
8. καὶ] om. h.i.
ὡς οὔπω πρότερον] om. L.
10. καὶ] κατὰ L.O.
16. καὶ τοὺς] αὐτοὺς L.O.P. ἅπαντας Q. τοὺς K. ἅπαντας K.
17. καὶ ante μὴ om. K.
18. τὸ πεδίον A.B.F.H.K.L.N.O.P.c.d.f.g.h.i. τό τε πεδίον ceteri.
ταμεῖν K.d.i.
πρὸς A.B.F.H.I.K.L.O.P.c.f.g.h.i. vulgo ἐς.
19. γὰρ] om. C.

ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. τοιαύτῃ μὲν διανοίᾳ ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν.

21. Athenienses cum non sustineant videre agrorum suorum vastationem, plerique poscunt pugnam; et Periclem, qui, dux cum sit, non educat exercitum, probris lacessunt.

* Ἀθηναῖοι δὲ, μέχρι μὲν οὗ περὶ Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καί τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα τὸν Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε στρατῷ Πελοποννησίων, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτι προελθὼν (διὸ δὴ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν)· ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ, ὃ οὔπω ἑωράκεσαν οἵ γε νεώτεροι, οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι πλὴν τὰ Μηδικὰ, δεινὸν ἐφαίνετο, καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῇ νεότητι, ἐπεξιέναι καὶ μὴ περιορᾶν. κατὰ ξυστάσεις

θύμους ἔσεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκουν. 1. Ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων] γῆς δηλονότι. 7. Παυσανίου] τοῦ προδότου, τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατηγοῦ. 10. Ἐς τὸ πλεῖον] ἐς τὸ περαιτέρω. Οὐκέτι προελθών] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ὅτι Θουκυδιδεία ἐστί. 11. Αὐτῷ] τῷ Πλειστοάνακτι. 12. Χρήμασι πεισθῆναι] μετὰ πειθοῦς χρημάτων ποιῆσαι τὴν ἀναχώρησιν. 14. Ὡς εἰκὸς] ὡς ἐστὶν εἰκάσαι. 15. Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] φανερῶς. 18. Τῇ νεότητι] τῷ πλήθει τῶν νέων. Ἐπεξιέναι] κατὰ τῶν πολεμίων δηλονότι. Κατὰ ξυσ-

1. στάσιν] πᾶσιν H.
τε K.
4. μὲν] om d.
οὗ] οὖν B.F.H.N.Q.d.f.g.
5. ἐς τὸ] ἐς τὸν K. τὸ f. om. C.L.O.P.Q.
6. προσιέναι K.
8. ἐθρίωζε H.
10. πλεῖον A.B.F.H.K.Q.c.g. ceteri πλέον.
οὐκέτι] οὐ g.
προσελθὼν A.B.
11. δὴ A.B.F.H.K.N.b.c.g.h.i. om. C.L.O.P.e. vulgo δέ.
καὶ] om. K.N.
14. Ἀνασχετὸν] Agnoscit et explicat Pollux III. 130. Noster ab Herodoto sumsit. Ἀνσχετὰ ἔργα apud Homer. Wass.
15. γῆς A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.Q.b.c.g.h.i. ceteri τῆς γῆς.
16. οἱ] om. i.

τε γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες. χρησμολόγοι τε ᾖδον χρησμοὺς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος ὤργητο. οἵ τε Ἀχαρνῆς οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνῆγον τὴν ἔξοδον μάλιστα. παντί τε τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον, καὶ ὧν παρῄνεσε πρότερον ἐμέμνηντο οὐδὲν, ἀλλ' ἐκάκιζον ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι, αἴτιόν τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὧν ἔπασχον.

22. * Περικλῆς δὲ ὁρῶν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονοῦντας, πιστεύων δὲ ὀρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα, τοῦ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν, τήν τε πόλιν ἐφύλασσε καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἐδύνατο, εἶχεν.

Pericles, constans sibi, neque in pugnam educit, et urbem custodit. Equites tantum Athenienses et Thes-

τάσεις] οἷον κατὰ συστήματα καὶ πλήθη γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. 3. Ὡς ἕκαστος] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 5. Ἐτέμνετο] ἠφανίζετο. Ἐνῆγον] παρεκίνουν. 6. Ἀνηρέθιστο] διεγείρετο. 8. Οὐκ ἐπεξάγοι] οὐκ ἐπιφέροι τὸ στράτευμα κατὰ τῶν πολεμίων. 12. Γιγνώσκειν] κρίνειν. 14. Ξυνελθόντας] συστάντας. 15. Δι' ἡσυχίας εἶχεν] ἡσύχαζε.

1. ἐξιέναι A.B.F.G.H.K.N.c.g.h.i. ceteri ἐπεξιέναι.

3. ἠκροᾶτο C.b.e.

ὡς] om. A.C.F.G.c.f.g.i.

ὤργητο A.B.F.H.N.Q.g.h. ceteri ὥρμητο..

Ὥρμητο] MSS. Clar. Reg. Cass. ὤργητο, cujus illud glossema esse patet ex v. ἀνηρέθιστο. Herodotus apud Suidam de Thucydide, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. Noster IV. 108. Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι. Pindarus Pyth. IX. 76. Ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ Παρφάμεν τοῦτον λόγον. Vid. et Nem. V. 58. Noster Herodotum sequitur. Sed et III. 82. p. 217. τὰς ὀργὰς ὁμοῖοι: ubi quidam Codd. ὁρμὰς male; vide Aristoph. Av. 462. et Schol. Erotianum et Hippocratem, et quæ adducit Hesychius ex Schol. Lysistratæ 1115. Hæ voces confunduntur etiam apud Josephum 1174, 29. ἀνειληφότων ὀργὴν ἰσχυροτέραν τῶν ὅπλων. Busb. ὁρμήν. Wass.

5. ἡ γῆ αὐτῶν Q.

10. μὲν] om. c.

11. οὐ] om. g.

15. ἐδύνατο A.B.G.H.K. cum Dionysio: vulgo ἠδύνατο.

sali, qui ex pluribus civitatibus ob veterem societatem aderant, emittuntur, ne hostium præcursores vicinos urbi agros vastent. Prælio commisso, progrediente hostium gravi armatura, equites repelluntur, paucis occisis, sed sine sponsione sublatis.

ἱππέας μέντοι ἐξέπεμπεν ἀεὶ, τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως, κακουργεῖν· καὶ ἱππομαχία τις ἐνεγένετο βραχεῖα ἐν Φρυγίοις τῶν τε Ἀθηναίων τέλει ἑνὶ τῶν ἱππέων, καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν, πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοὶ, μέχρι οὗ προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὁπλιτῶν τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί· ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον τῇ ὑστεραίᾳ ἔστησαν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Λαρισσαῖοι, Φαρσάλιοι, Παράσιοι, Κρανώ-

1. Προδρόμους] τῶν Λακεδαιμονίων. 3. Κακουργεῖν] ληστεύειν. 4. Ἐν Φρυγίοις] τόπος τῆς Ἀττικῆς. Τέλει ἑνὶ] τάγματι ἑνί. 5. Θεσσαλοῖς] οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἱππέας] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. 8. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 9. Ἀσπόνδους] ὅ ἐστι, μὴ δεηθέντες σπονδῶν αἴτησιν παρὰ Πελοποννησίων. οὐδὲ γὰρ ἦσαν πάνυ ἡττηθέντες, ὥστε καὶ δεηθῆναι σπονδῶν, ἵνα θάψωσιν αὐτούς. 13. Παρ' αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Παρ-

1. Ἱππέας—ἔστησαν] D. Hal. 114. Wass.

μέντοι τινας ἐξέπεμπεν Dionysius.

2. ἐμπίπτοντας I.L.O.P.e. ἐπιπίπτοντας Q. et Dionysius.

τοὺς τῆς πόλεως ἐγγὺς f. τοὺς ἐγγὺς πόλεως L.O.

3. ἐνεγένετο A.B.F.H.h. ἐγίνετο f. vulgo ἐγένετο.

4. ἐν] om. P.

φρυγίᾳ g.

Ἐν Φρυγίοις] Inter Bœotiam et Atticam ponit Stephanus. Sed in Attica fuisse, quod dicit Scholiastes, ex ipso Thucydide adparet. Duk.

9. οὗ] οἱ C.I.L.O.P.

11. τῶν θεσσ. αὕτη e.

13. λαρισαῖοι H.K.

φαρσ.—πειράσιοι] om. I.

περάσιοι B. παρράσιοι g. Vide Heringam Observ. p. 162.

Κρανώνιοι] Sotion de Mirab. 130. ἐν Κραννῶνι, mendose. Vid. Holstenium ad Steph. et Galen. 479. 4. Hippocrat. de Morbis popul. II. 1. Apud Schol. ad h. l. nescio an Πειράσιοι. De Parnethe vid. Whelerum Itiner. 455. Βρίλησσος est apud Sextum Emp. p. 51. De Gyrtoniis vid. Voss. ad Melamp. 141. Schol. Apollon. I. 57. Wass.

νιοι, Πειράσιοι, Γυρτώνιοι, Φεραῖοι. ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν ἐκ μὲν Λαρίσσης Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς στάσεως ἑκάτερος, ἐκ δὲ Φαρσάλου Μένων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες.

23. * Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ ἐπεξῄεσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μάχην, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδῄουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλήσσου ὄρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ἅσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὁπλίτας ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ τοξότας τετρακοσίους· ἐστρατήγει δὲ Καρκῖνός τε ὁ Ξενοτίμου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν ἄραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν,

Dum ulterius agrum Atticum vastant Peloponnesii, Athenienses centum naves mittunt circa Peloponnesum. Lacedæmonii, victu deficiente, in Bœotiam recedunt, inde in Peloponnesum et in urbem quisque suam.

ράσιοι] Παράσιοι Ἀρκάδες, Παράλιοι Θεσσαλοί. 1. Ἐκ μὲν Λαρίσσης] ἡ Λάρισσα ἐστασίασε πρὸς ἑαυτήν· διὸ ἑκατέρα μερὶς ἄρχοντα εἶχε. λέγει δὲ ὅτι ἑκατέρα στάσις δύναμιν Ἀθηναίοις ἀπέστειλεν. οἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν ἦγαγον, οἱ δὲ ὀλιγαρχίαν. 7. Πάρνηθος] ὁ Πάρνης ὄνομα ὄρους. 8. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 12. Καὶ Σωκράτης] ἄλλος Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου. 13. Καὶ οἱ μὲν] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. Ἄραντες] τὰς ναῦς δηλονότι. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ] τῇ τῶν ἑκατὸν νεῶν δηλονότι.

1. πυράσιοι H.
Φεραῖοι] Gens Achaiæ, Bœotiæ, Messeniæ et Thessaliæ. Vid. Hippocrat. de Morb. vulg. V. 7. 237. qui ἐν Φαίρησι Thessal. Demosth. p. 2. 220. 223. ἐν φεῤῥαῖς Libanius 107. et Nicandri Schol. p. 80. minus emendate. Adi etiam et Cantacuzenum 161. 662. Apollonii Schol. α΄. 49. Wass.
2. λαρίσης H.K.
ἀριστείους K.
3. δὲ] om. f.
καὶ ἐκ τῶν L.
5. ἐπεξίασιν F.H. ἐξῆσαν d.
6. οἱ] om. P.
ἐς] πρὸς Q.
Ἄραντες] Agnoscit Suidas h. v. Diodor. strictim p. 309. a. Wass. Suidas ibi, ut observavit Kuster. descripsit verba Scholiastæ ad cap. 25. Duk.
7. πάρνιθος d.g. πάρνιτος Q.
βριλησσοῦ G.K.N.
9. ναῦς εἰς τὰ περὶ L.O.
ὥσπερ K.
11. τετρακοσίους] τετριακοσίους P.
ξενοτόκου Q.
12. καὶ πρωτέας τε ὁ e.
15. ὅσου A.B.C.F.H.K.g.h.i. Conf. 3, 1.
ἂν εἶχον h.i.

οὐχ ᾗπερ ἐσέβαλον· παριόντες δὲ Ὠρωπὸν τὴν γῆν τὴν Πειραϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδῄωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

24. Atheniensium scita post discessum hostis.

* Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς κατεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ δὴ ἔμελλον διὰ παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἔδοξεν αὐτοῖς ἐξαίρετα ποιησαμένοις χωρὶς θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν· ἢν δέ τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι νηΐτῃ στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει καὶ δέῃ ἀμύ-

1. Οὐχ ᾗπερ ἐσέβαλον] οὐ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐσέβαλον, εἰς τὴν Ἀττικὴν δηλονότι. Παριόντες δὲ Ὠρωπὸν] ὅπως καὶ τἄλλα δῃώσαντες μᾶλλον λυπήσωσιν. 9. Ἐξαίρετα] ἀποκεκριμένα. 10. Τῶν ἄλλων] ταλάντων δηλονότι. 11. Ἐς ἄλλο τι] εἰς ἄλλην χρείαν πραγμάτων. 12. Νηΐτῃ στρατῷ] δηλονότι ὡς μεγάλου κινδύνου κρεμαμένου. οὐ γὰρ ἂν ναυτικῷ στρατῷ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ, εἰ μὴ κατὰ κράτος ἤδη ἐνίκων τῷ πεζῷ τοὺς Ἀθηναίους. οὗτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λα-

1. Ὠρωπὸν] Hujus urbis meminerunt Demosthenes de Pace p. 22. Demades Orat. 239. Isocrates 446. Menedemus apud Laërtium 162. Liban. 451. Adeat Lector Salmasium in Plinianis p. 104. et Whelerum Itiner. 456. Wass.

Τὴν Πειραϊκὴν] Hic locus apud Stephan. in Ὠρωπὸς ita legitur: παριόντι (errore scribarum pro παριόντες) Ὠρωπὸν τὴν Γραικὴν καλουμένην. Pro Γραικὴν ibi alii legunt Γραίην, alii Γραῖαν, alii Γραϊκὴν, ac perinde varie Thucydidem emendant. Vid. Interpretes Stephani, Salmas. ad Solin. l. d. et Palmer. Exercit. pag. 48. Hartung. Locor. memorab. Decur. 1. cap. 2. et Leopard. XX. Emend. 16. Add. Casaub. ad Strabon. IX. p. 404. Duk.

5. φυλακὰς A.B.C.F.H.K.L.N.O. nonnulli φύλακας.

7. διαφυλάξειν c.f.

9. ποιησομένοις P.

10. εἴποι d.

ψηφίσῃ F. ἐπιψηφίσοι f.

11. ἢν] ἢ K. εἰ e.

οἱ] om. K.

Ἢν μὴ οἱ πολ.] Vide Petiti Leges Atticas, p. 382. &c. Huds.

Ἢν μὴ οἱ] Lexicon MS. in Bibl. Coislin. ἢ ἐὰν—ἐπιπλέουσιν. ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολεμίοις, corrupte. νηΐτῃ στόλῳ citat, opinor, ex Procopio, Suidas. Wass.

νασθαι, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. τριήρεις τε μετ' αὐτῶν ἑκατὸν ἐξαιρέτους ἐποιήσαντο κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίστας, καὶ τριηράρχους αὐταῖς, ὧν μὴ χρῆσθαι μηδεμιᾷ ἐς ἄλλο τι ἢ μετὰ τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἢν δέῃ.

25.

Eorundem classis appellit ad Methonem, idque oppidum oppugnat. Audax Brasidæ facinus, quo primum innotuit. Quo facto Athenienses in Elidem proficiscuntur, ad Pheam appellunt, et agros vastant.

Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πεντήκοντα ναυσὶ προσβεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων, ἄλλα τε ἐκάκουν περιπλέοντες, καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀποβάντες τῷ τείχει προσέβαλον, ὄντι ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνόντων. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους Βρασίδας ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὰν ἔχων· καὶ αἰσθόμενος ἐβοήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ ὁπλιτῶν ἑκατόν. διαδραμὼν δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν χώραν καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον, ἐσπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τήν τε πόλιν πε-

κώνων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. 1. Τριήρεις τε μετ' αὐτῶν] τῶν ταλάντων. 11. Ἀνθρώπων] λείπει πολλῶν. Περὶ τοὺς χώρους τούτους] τῆς Μεθώνης. 14. Διαδραμὼν] ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου αὐτῶν δραμών. 17. Περιεποίησεν]

1. θάνατον ζημίαν A.B.C.F.H. K.L.N.O.P. et Parisini omnes: vulgo θάνατον τὴν ζημίαν.

ἀπέθεντο e.

2. ἑκατὸν ἐξαιρέτους A.B.G.K. c.d.f.g.h.i. ἐξαιρέτους, omisso ἑκατὸν, H. vulgo ἐξαιρέτους ἑκατόν.

κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον] μετὰ τῶν ναυτῶν I.

τὸν] om. L.O.P.Q.

ἕκαστον] ἑκατὸν H. om. L.O. P.

3. τριηράρχας L.O.P.

4. ἐς] ἐπ' I.L.O.P.

τῶν] om. O.

6. περὶ] om. Q. περὶ τὸν K.

9. περιπλεύσαντες τὴν πελοπόννησον καὶ f.

Μεθώνην] Diodor. 309. b. recte addit τῆς Λακωνικῆς, quia Μεθώνη et oppidum Thraciæ. Vid. Steph. et Nicetam Choniat. p. 393. 409. Wass.

τὴν λακωνικὴν L.O.P.

10. τῷ τε τείχει C.

προσέβαλλον K.

12. τελλήδος O.

13. μετὰ τῶν ὁπλιτῶν L.

17. ἐπιδρομῇ G.

ἀπολύσας K.

τῶν] om. K.

αὐτοῦ C.

ριεποίησε, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπῃνέθη ἐν Σπάρτῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἄραντες παρέπλεον, καὶ σχόντες τῆς Ἠλείας ἐς Φειὰν ἐδῄουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας, καὶ προσβοηθήσαντας τῶν ἐκ τῆς κοίλης Ἤλιδος τριακοσίους λογάδας, καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ἠλείων, μάχῃ ἐκράτησαν. ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ περιέπλεον τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν ἐς τὸν ἐν τῇ Φειᾷ λιμένα· οἱ δὲ Μεσσήνιοι ἐν τούτῳ, καὶ ἄλλοι τινὲς οἱ οὐ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες τὴν Φειὰν αἱροῦσι. καὶ ὕστερον αἵ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειὰν, καὶ τῶν Ἠλείων ἡ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προσεβεβοηθήκει. παραπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία ἐδῄουν.

26. Aliæ Atheniensium

* Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐβοίας ἅμα

ἐφύλαξε. 1. Ἀπὸ τούτου] ἀπὸ ταύτης τῆς ὁρμῆς. 3. Ἄραντες] τὸ ἄραντες κυρίως ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Σχόντες] ἀντὶ τοῦ προσσχόντες. Τῆς Ἠλείας] εἰς δύο διῄρητο ἡ Ἦλις, εἰς ὀρεινὴν καὶ κοίλην. 6. Τῆς περιοικίδος] τῆς περιχώρου. 10. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ. Ἄλλοι τινὲς] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ δηλονότι. 11. Ἐπιβῆναι] ἐπὶ τὰς ναῦς. Τὴν

2. ἐν τῇ σπάρτῃ g.
3. περιέπλεον G.
φειὰς Q.
5. τῆς] om. C.
7. καταπιόντος I.
χειμαζομένων e.
ἀλίμενι c.
8. ἐπὶ] ἐς d.
9. Ἰχθῦν] Recte. Vid. Strabon. VIII. p. 527. Agathem. p. 15. Ptolemæum, Plin. IV. 5. Melam. II. 3. Xenoph. Hellen. VI. Athenæum p. 346. De Φειᾷ adi Homerum, Hesych. et Holstenium ad Steph. Wass. In Ptolemæo, Strabone Lib. XVII. pag. 836. et Agathem. est Ἰχθύς; in Xenoph. VI. Græc. pag. 588. Ἰχθῦς. Cass. quoque hic Ἰχθῦν. Et hunc tonum etiam adpellativo dat Etymol. M. Duk.
11. τὴν] om. C.L.O.P.e.
13. ἐξάγονται g.
ἐκλείποντες C.I.L.P.d.e.
14. προβεβοηθήκει d.
περιπλεύσαντες h.
16. τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον L.O.P.
οἱ] om. C.e.

φυλακήν· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου. καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίου ἔστιν ἃ ἐδῄωσε καὶ Θρόνιον εἷλεν, ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπῃ τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτησεν.

triginta naves, circa Locridem missæ, Thronium capiunt, et pugna profligant Locros subvenientes.

27. Eadem æstate Ægina, incolis suis exuta, Atheniensibus colonis completur. Expulsis Lacedæmonii Thyream, in confinio Argivæ et Laconicæ sitam, concedunt.

*Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι· καὶ τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο, τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν. καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον οὐ πολλῷ ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκήτορας. ἐκπεσοῦσι δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατά τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον, καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν

Φειὰν αἱροῦσι] τὴν πόλιν αὐτὴν πορθοῦσι. 6. Ἀνέστησαν] μετῴκισαν, διὰ τὸ εὔνους εἶναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. 8. Ἐπικαλέσαντες] ἐγκαλέσαντες αὐτοῖς τοῦ πολέμου μάλιστα αἰτίους εἶναι. 10. Ἐποίκους] ἄποικοι μὲν οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι, ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει, ὥσπερ νῦν. 12. Ἐκπεσοῦσι] ἐξορισθεῖσιν. 14. Εὐεργέται ἦσαν] συμμαχήσαντες ἴσως αὐ-

1. θεόπομπος d.

2. ὑποβάσεις b.

Ἀποβάσεις ποιησ.] Eadem habet Diodorus, et iisdem fere verbis lib. 12. Huds.

θαλασσίου c.

3. θράνιον L.O.P.

Θρόνιον] At cum editis Steph. Harpocration, Homer. Pausan. Diod. p. 309. Wass.

4. ἀλόπῃ A.B.H.I.L.O. ἀκόπῃ P. vulgo ἀλόπῃ.

Ἀλόπῃ] Ἀλόπη etiam Hesychius, Homer. Il. β'. 682. Pausanias, Hesiodus, Clemens Alexandrinus, aliique. Paulo infra Dionys. Halic. pag. 143. ἀνέστησαν δὲ Αἰγινήτας, omissa copula καί; et καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας· item ἀσφαλέστερον ἂν ἐφαίν. et Πελοποννησίων. Illud ἂν non displicet. Idem οὐχ ἥκιστα. Wass.

7. οἱ ἀθηναῖοι e.

8. ἐπικαλέσαντας f.

10. πέμψαντας A.B.G.H.K.g. ceteri πέμψαντες.

Ἐποίκους] Agnoscit Suidas, in ἀποίκησις et ἔποικος· qui ex Schol. emend. et supplendus. Vid. Aristot. Polit. et alibi passim, Philostratum Ep. 47. Th. Magist. citat, ἐποίκους ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι. Aristoph. Ὀρν. 1307. Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ΕΠΟΙΚΟΙΣ δεῖ ποθεν. Pindarus Ol. IX. 104. Υἷα δ' Ἄκτορος ἐξόχως Τίμασεν ΕΠΟΙΚΩΝ. Wass.

11. αὐτὴν οὐ πολλῷ ὕστερον Q.

13. θυραίαν A.B.K.b.g.h.

ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστιν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα ᾤκησαν, οἱ δ' ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

28. Solis defectus.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νουμηνίᾳ κατὰ σελήνην, ὥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατὸν, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνοειδὴς καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

29. Athenienses cum Sitalce, Odrysarum rege, societatem ineunt per ejus affinem Nymphodorum, Abderitam. Opes Odrysarum a quo primum firmatæ fuerint. Etiam Per-

* Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω, ἄνδρα Ἀβδηρίτην, οὗ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον ἐποιήσαντο καὶ μετεπέμψαντο, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω, Θρᾳκῶν βασιλέα, ξύμμαχον γενέσθαι. ὁ δὲ Τήρης οὗτος, ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον τῆς ἄλλης Θρᾴκης ἐποίησε· πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτόνομόν ἐστι Θρᾳκῶν. Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος

τοῖς οἱ Αἰγινῆται. 1. Ὑπὸ] κατὰ τὸν καιρόν. 2. Μεθορία] μέση. 3. Καθήκουσα] παρατεινομένη. Ἐνταῦθα] ἐν τῇ Θυρεάτιδι γῇ. 9. Τὸν Πύθεω] ὁ Πύθης τοῦ Πύθεω, Ἰωνικῶς. 10. Σιτάλκης] βασιλεὺς Θρᾴκης. 11. Παρ' αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. 12. Πρόξενον] φίλον. 13. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τὸν Τήρεω] ὁ Τήρης τοῦ Τήρεω. 15. Ὀδρύσαις] Ὀδρύσαι ἔθνος Θρᾳκῶν. 16. Αὐτόνομον] ἰδίοις νόμοις χρώμενον. 17. Τηρεῖ δὲ] Ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα μόνον μῦθον εἰσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τοῦτον διστάζων.

1. εἰλώτων H.K.
2. θυραιάτις A.B.K.g.h.
3. θαλάσσης B.g.h.
4. οἱ δ' ἐσπ.] om. O.P.
6. μόνος I.
Ὁ ἥλιος] A. M. 3573. Per. Jul. 4283. Vid. Plutarch. Pericl. Wass. De sententia verborum νεομηνίᾳ κατὰ σελήνην adeundi sunt Scalig. II. de Emendat. Temp. p. 63. Petav. I. de Doctr. Temp. 8. et II. 11. et Petit. Eclog. Chronolog. IV. 7. Duk.
ἐξέλειπε f.
8. φανέντων d.
9. ἐν] om. K.d.f.i.
11. μέγαν C.c.
15. πρῶτος] om. d.
ἐπὶ πλεῖον A.B.F.H.K.Q.c.g.h.i. vulgo ἐπιπλέον.
16. ἄλλης] om L.
17. δὲ] om L.
τῷ τὴν πρόκνην N.
τὴν] τοῦ H.
Τηρεῖ δὲ &c.] Vide Meursii Regn. Athen. p. 92. 95. et Ber-

diccas Atheniensibus conciliatur opera Nymphodori.

ἀπ᾽ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα προσήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐδὲν, οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης ἐγένοντο, ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς ὁ Τηρεὺς ᾤκει, τότε ὑπὸ Θρᾳκῶν οἰκουμένης (καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἴτυν αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν· πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνος μνήμῃ Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ τοσούτου, ἐπ᾽ ὠφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, μᾶλλον ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς Ὀδρύσας ὁδοῦ.) Τήρης δὲ οὔτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεύς τε πρῶτος ἐν κράτει Ὀδρυσῶν ἐγένετο. οὗ δὴ ὄντα τὸν Σιτάλκην οἱ Ἀθηναῖοι ξύμμαχον ἐποιήσαντο, βουλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία καὶ Περδίκκαν ξυνελεῖν αὐτόν. ἐλθών τε

2. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης] εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα τόπον τῆς Θρᾴκης. Ὁ μὲν] ὁ Τηρεὺς ὁ ἀρχαῖος. 4. Τὸ περὶ τὸν Ἴτυν] τοῦτόν τινες Ἴτυλον καλοῦσιν. 6. Ἐν ἀηδόνος μνήμῃ] ἀντὶ τοῦ μεμνημένοι τῆς ἀηδόνος τοῦ ὀρνέου. 8. Διὰ τοσούτου] δι᾽ ὀλίγου διαστήματος. 10. Τὸ αὐτὸ ὄνομα] τοῦ Τηρέως. Ἐν κράτει] ἐν δυνάμει. 11. Οὗ] ὅπου. 12. Τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία] Χαλκιδέας, Βοττιαίους. 13. Ξυνελεῖν] προσποιήσασθαι.

kelii notas ad Steph. Byz. voce Δαυλίς. Huds.

1. ἀπ᾽] om. b.

προσήκει A.B.F.H.K.N.g.h.i. vulgo προσῆκεν.

2. ἐγένετο I.

Ἐν Δαυλίᾳ] Strabo IX. p. 648. locum hunc aut non intellexit, aut depravatis exemplaribus usus est, Wass. Sed vid. quæ ibi adnotant Xylander et Casaub. Hermogenes II. de Form. Orat. in fine, de hoc loco ita scribit: εἰ δέ που καὶ γλυκύτητα ἔχει (ὁ Θουκυδίδης) μάλιστα μὲν ὥσπερ ἀλλότριόν τι τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἐκφαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο. οἷόν ἐστι καὶ τὸ, Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπὸ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα, καὶ τὸ ἑξῆς. Daulia hic urbs, an regio sit, dubitat Æm. Portus. Sed potius urbs est. Vid. Interpretes Steph. in Δαυλίς, et Brod. I. Miscel. 32. Duk.

3. νῦν] om. C.e.

τήρης C.e.

5. καὶ ἐκ τῶν g.

7. τε C. γε e.

Κῆδος] Κῆδος, pro ἐπιγαμία, et κηδεία, et κηδεύματα apud Platon. et Demosth. Pollux III. 30. Vid. Hesych. κηδεσταί. Dionys. Halic. 718. Wass.

συνάψασθαι Q. ξυνάψασθαι καὶ g.

9. ὀδρυύσας f.

10. οὐδὲ B.

12. ἐποιοῦντο C.I.L.O.P.e.

13. περδίκαν g.

ξυνεξελεῖν L.O.c.e.

ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον, τόν τε ἐπὶ Θρᾴκης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν· πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν Θρᾳκίαν Ἀθηναίοις ἱππέων τε καὶ πελταστῶν. ξυνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Θέρμην αὐτῷ ἔπεισεν ἀποδοῦναι· ξυνεστράτευσέ τ' εὐθὺς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκιδέας μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος. οὕτω μὲν Σιτάλκης τε ὁ Τήρεω, Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ξύμμαχος ἐγένετο Ἀθηναίοις, καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεύς.

30. Continuantur res a classe Atheniensium

* Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι, ἔτι ὄντες περὶ Πελοπόννησον, Σόλιόν τε Κορινθίων πόλισμα αἱροῦσι, καὶ παραδιδόασι Παλαιρεῦσιν Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ

2. Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] τὸν υἱὸν τοῦ Σιτάλκου, ἵνα λοιπὸν ὡς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνίζηται. Ἀθηναῖον] Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν. 3. Ὑπεδέχετο] ὑπέσχετο. 5. Πελταστῶν] πέλτη ἀσπὶς τετράγωνος. Ξυνεβίβασε] φίλον ἐποίησεν αὐτοῖς τὸν Περδίκκαν. 6. Θέρμην] εἶχον γὰρ αὐτὴν Ἀθηναῖοι, ἐκ πολιορκίας κρατοῦντες. 13. Σόλιον] τὸ Σόλιον πόλισμα τῆς Ἠπείρου ἐστὶν

2. Σάδοκον] Historiam hanc tangit Aristoph. Acharn. 145. ubi Schol. Σάδωκον. Wass.

3. Τόν τε—Καταλύσειν] Adfert Thom. Magist. in ὑφίσταμαι, et adnotat etiam alibi Thucyd. et Herodotum ὑποδέχομαι dicere pro ὑπισχνοῦμαι. De Therme ab Atheniensibus capta est supr. lib. I. cap. 61. Duk.

4. πέμψειν A.B.F.H.K.N.c.d. f.g.h.i. vulgo πέμπειν.

θρακείαν C. θρακηΐαν L.O. θρακικήαν P.

5. ἱππέων—ἀθηναίοις] om C.

τε καὶ] om e.

τε] om. L.O.P.

6. τοῖς] om. L.O.P.

αὐτοῖς L.O.P.Q.

δοῦναι g.

7. ξυνεστράτευε C.I.e.

Περδίκκας] De illo et Archelao multa Plato in Gorg. quæ Historiarum conditores latent. p. 321. Confer. Diod. p. 416. Wass. Et supr. ad I. 57. Duk.

9. τε] om. e.

10. μακεδόνος P.

13. σόλλιον C.I.O.e. cum Stephano de Urb. Infra 3, 95. σόλιον E.F.H.e.g. σόλλον K.Q. βόλλιον d.i.

14. παλαιρεῦσιν A.B.G.H.N.c. f.g.h. cum Strabone 10. p. 459. vulgo παλιρεῦσιν.

πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἄστακον, ἧς Εὔαρχος ἐτυράννει, λαβόντες κατὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο. ἐπί τε Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον πλεύσαντες προσηγάγοντο ἄνευ μάχης. κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα, τετράπολις οὖσα, Παλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προναῖοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῷ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Ἀθήνας.

circa Peloponnesum gestæ. Solium Acarnaniæ captum, dein Astacus. Cephallenia autem insula sine pugna conciliatur.

* Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι πανδημεὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἔτυχον γὰρ ἤδη ἐν Αἰγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι) ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾷ ἐν Μεγάροις

31. PrimaAtheniensium incursio in Megaridem, posthac sæpius et quotannis repetita, numquam tamen majoribus

ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ. 1. Ἄστακον] πόλις Ἀκαρνανίας. 2. Αὐτὸν] τὸν τύραννον. 4. Προσηγάγοντο] ἐχειρώσαντο. 6. Σαμαῖοι] Σάμιος ὁ ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ὁ ἀπὸ Σάμης. 11. Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον] οἱ περιπλέοντες κατὰ τῆς Πελοποννήσου. 12. Ἑκατὸν ναυσὶν] ὄντες δηλονότι. Ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ] μεταξυλογία. 14. Τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾷ]

1. ἄστακτον P.g. ἄσταχον B.

Ἄστακον] Ad Acheloi ostium in Acarnania ponit Scylax. Vid. Livium XXXVIII. 11. Ibi colonia Cephaleniæ. De Melanippo Astaci cujusdam filio consule Herodotum V. 67. De altero Bithyniæ Cedrenus 177. Ammian. XXII. 8. Cantacuzenus 273. Nicetus 233. Wass.

3. ἐποιήσαντο e.

κεφαληνίαν C.L.

4. πλεύσαντες A.B. vulgo προσπλεύσαντες.

6. παλῆς A.B.F.K.Q.d.h.i. παλεῖς C.G.H.I.L.N.O.P.e.g. vulgo παλλῆς.

Παλλῆς &c.] Scripturam hujus loci expendit Sylburgius in Notis ad Etymolog. M. pag. 30. Vid. Tzetzem ad Lycophr. v. 791. Παλέων cum simplici λ est apud Reinesium in Inscript. III. 85. ΠΟΛΙΣ ΠΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΝΙΑΣ. Wass. Add. de hoc loco Holsten. ad Stephan. in Κράνιον. De Κρανίοις Spanhem. Dissert. IX. de Præstant. et Usu Numism. pag. 666. et de Σαμαίοις rursus Holsten. ad Steph. in Σάμος. Παλῆς Thuc. I, 27. Duk.

κρανεῖοι L.O. κραναῖοι I.

σάμιοι C.e.

προναῖοι I.L.O.P.Q.e. προνναῖοι A.B.G.H.K.N. πρόνναιοι c.f.g. vulgo πρόναιοι.

11. Περικλέους] Diodor. XII. 309. d. Wass.

13. ἤδη] om. B.F.H.N.Q.c.f.g.

copiis, quod urbs adhuc florebat ante pestem ingruentem, et forte reversa ex Peloponneso classis una cum illis in Megaridem contendebat.

ὄντας, ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμίχθησαν. στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως καὶ οὔπω νενοσηκυίας· μυρίων γὰρ ὁπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι (χωρὶς δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν,) μέτοικοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὁπλιτῶν, χωρὶς δὲ ὁ ἄλλος ὅμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. δῃώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα, καὶ ἱππέων καὶ πανστρατιᾷ, μέχρι οὗ Νίσαια ἑάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

32. Insula Atalanta juxta Locridem Opuntiorum, adhuc deserta, ab Atheniensibus munitur, Euboeæ præsidio.

* Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρούριον τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἡ ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νῆσος ἐρήμη πρότερον οὖσα, τοῦ μὴ λῃστὰς ἐκπλέοντας ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακουργεῖν τὴν Εὔβοιαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τούτῳ, μετὰ τὴν Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν, ἐγένετο.

33. Deinceps sequuntur,

* Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Εὔαρχος ὁ Ἀκαρνὰν

τοὺς συμπολίτας αὐτῶν μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος. 1. Ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς] πλῷ χρησάμενοι ἦλθον εἰς αὐτούς. 3. Ἀκμαζούσης] ἀκμὴν καὶ αὔξησιν ἐχούσης τῆς πόλεως, καὶ οὔπω ὑπὸ νόσου ἐλαττωθείσης. 4. Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι] οἱ ἀκραιφνεῖς καὶ οὐ ξένοι. 8. Τὰ πολλὰ τῆς γῆς] τὰ πολλὰ, μέρη δηλονότι, τῆς γῆς τῆς Μεγαρίδος. 11. Νίσαια] ἐπίνειον Μεγάρων. 12. Ἀταλάντη] ἡ νῦν λεγομένη Κασανδρία. 18. Εὔαρχος] ὁ τύραννος Ἀστάκου.

2. ἀθρόων K.

4. αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι C.G.L.O.e.

6. ξυνέβαλον] I.K.L.O.

7. ὀλίγων N. ὀλίγω K.

8. ἄλλαι A.B.C.G.H.I.K.N. Q.c.d.f.g.h. ceteri ἄλλαι πολλαί.

13. Ἐπὶ Λοκροῖς] Ἐπὶ pro παρὰ, ut l. III. 99. ἐπὶ τῷ Ἄληκι pro παρὰ τῷ Ἄλ. ut monet Schol. sic in compositis ἐπιθαλάσσιος pro παραθαλάσσιος. Huds. Schol. parvus Homeri ad Il. β'. 788. Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι· ἐπὶ, inquit, νῦν ἀντὶ τοῦ παρά. Et Poëta Il. η'. 346. pro eo, quod supra ἐπὶ dixerat, παρὰ ponit, ἀγορὴ γένετ'—παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι. Obvium est apud omnes. Vid. Viger. de Idiotism. Ling. Gr. IX. 4. 17. De Atalanta infra lib. III. cap. 89. Duk.

16. τὴν πελ. A.C.F.G.c.f.g.h. τὴν τῶν πελ. B.

βουλόμενος ἐς τὴν Ἀστακὸν κατελθεῖν, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἑαυτὸν κατάγειν πλεύσαντας, καὶ αὐτὸς ἐπικούρους τινὰς προσεμισθώσατο· ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαμίδας τε ὁ Ἀριστωνύμου καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους καὶ Εὔμαχος ὁ Χρύσιδος. καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἃ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἠδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ᾽ οἴκου. σχόντες δ᾽ ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν, καὶ ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν Κρανίων γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ᾽ αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τινὸς ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἀπροσδοκήτοις τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν ἐπ᾽ οἴκου.

quæ per hiemen facta sint. Corinthiorum expeditio in Acarnaniam, ut Euarchum tyrannum reducerent Astacum; quod perficiunt, in reliquis urbibus sibi conciliandis non eadem usi fortuna.

34.

Funus militum bello occisorum Athenis pu-

* Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὀστᾶ

4. Τῆς στρατιᾶς] τῶν Κορινθίων δηλονότι: 6. Κατήγαγον] τὸν Εὔαρχον δηλονότι. 8. Προσποιήσασθαι] οἰκειοποιήσασθαι. Πειραθέντες] πεῖραν σχόντες. Οὐκ ἠδύναντο] λαβεῖν δηλονότι. 11. Ὑπ᾽ αὐτῶν] τῶν Κρανίων δηλονότι. 12. Ἀποβάλλουσι] ζημιοῦνται. 15. Τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι] τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα· οὗτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις καὶ πᾶσιν Ἕλλησι. 17. Τρόπῳ

1. ἄστακτον P.
4. ἤρχοντο C.e.
9. ἐδύναντο L.O.d.
ἀπέπλευσαν L.O.P. ἐπέπλεον d. ἔπλεον e.
Σχόντες] Thom. Magist. in ἐπέσχον, Σχόντες δὲ ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαληνίαν. Male pro Κεφαλληνίαν. Vid. I. 27. Cranonii pro Cranii, legebatur quondam apud Liv. XXXVIII. 28. Emendavit ibi Sigonius. Duk.
10. κεφαληνίαν c.e.
11. κρανείων L.O.P. κρανίαν Q. κρανωνίων I.
ἀπαντηθέντες d.
12. ἀπροσδοκήτοις A.F.H.K.Q. c.g.h.i. ἀπροσδόκητοι G. vulgo ἀπροσδοκήτως.
13. κρανωνίων C.I.L.O.e.
ἀναγόμενοι B.L.O.P.Q.
ἀνεκομίσθησαν e.
15. οἱ] om. C.L.O.P.e.
Ἀθηναῖοι τῷ πατρ.] Vide Petiti Leg. Att. p. 500. 501. Huds.
16. δημοσίας L.O.P.
τὰς ταφὰς N.

blice celebratum.

προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὑτοῦ ἕκαστος, ἤν τι βούληται. ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ᾖ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι, φυλῆς ἑκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὀστᾶ, ἧς ἕκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἐστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ᾑρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὃς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιώ-

τουῷδε] τῷ ῥηθησομένῳ. 1. Πρότριτα] πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. 2. Ἐπιφέρει] ἐναγίζει. 3. Κυπαρισσίνας] διὰ τὸ ἄσηπτον εἶναι. 4. Ἔνεστι] τῇ λάρνακι δηλονότι. 9. Τὸ δημόσιον σῆμα] τὸ καλούμενον Κεραμεικόν.

1. Πρότριτα] Hesych. πρὸ πολλοῦ. Vid. Theophrast. III. 7. Synesium Epist. IV. Suidas Πρότριτα τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Wass. De προθέσει mortuorum apud Athenienses in tertium diem ante τὴν ἐκφορὰν add. Interpretes Pollucis VIII. 146. Duk.

2. ἑαυτοῦ d.

3. δὲ A.B.C.F.H.K.L.N.O. P.b.d.e.g.h.i. vulgo δὲ καί.

Λάρνακας κυπ.] Hunc locum respicit et illustrat Theodor. Therapeut. 8. καὶ ὁ Θουκυδίδης τῶν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετελευτηκότων διηγεῖται τὸ γέρας· καὶ ὅπως μὲν τὰ εὑρηθέντα σώματα τῶν προσηκόντων ἕκαστος ἠξίου τάφου. ἠλίκην δὲ τοῖς ἥκιστα εὑρηθεῖσιν ἐμηχανῶντο τιμὴν, κυπαριττίνας μὲν κατασκευάζοντες λάρνακας, &c. Vide Gallæi Comment. in Orac. Sybill. pag. 100. Huds.

κυπαρισσίνους A.

4. ἅμαξαι οὖσαι φυλῆς ἑκάστης μία g.h.

5. δὲ A.B.C.F.H.K.N.c.f.g. h.i. ceteri δὲ καί.

6. ξυνεμφέρει Q.

7. ἀστικῶν L.O.P.

8. παρεῖσαν C. παρῆσαν L.O.P. ἐπὶ] κατὰ L. παρὰ O.P.

9. Ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου] In Ceramico extra Urbem. Vide Meurs. de Popul. Att. in Κεραμεικός. Petit. Leg. Attic. p. 495. et Palmer. Exercitat. p. 48. Duk.

11. δὲ] γὰρ L.O.P.

12. τὴν ἀρετὴν διαπρεπῆ L.O.P.

13. δὲ] γὰρ Q.

κρύψωσι τῇ γῇ B.g.h.

14. δοκεῖ B.Q.g.h.

ἀξιώσει A.B.C.I.K.N.c.d.e.f. g.h.i.

Ἀξιώματι] Pro τὸ μέγεθος No-

ματι προήκῃ, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὧδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὁπότε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ᾑρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸν ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

* "ΟΙ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη ἐπαι- 35—46. Periclis oratio funebris.

8. Οἱ μὲν πολλοὶ] οἱ μὲν πολλοί, φησί, τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν νομοθέτην τὸν προσθέντα ἐν τῷ αὐτοῦ νόμῳ τὸν λόγον τὸν κελεύοντα λέγεσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις δημοσίᾳ. Τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων] τῶν ῥητόρων δη-

ster laudante Th. Magistro in ἀξιῶ. καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. Et, pro προσὸν τινὶ ἀξίωμα. et iterum, ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν. Aristides οὐ τοὺς ἐν ἀξιώσει προὔχοντας. *prærogativa, dignatio, Glossæ*. Wass.

1. προήκει F.H.K.d.g. προσήκει A.B.Q.c.h.i. προσήκῃ G.

πρέποντα] προσήκοντα L.O.P.Q.

2. ἀπέρχεται C.e.

3. ξυμβαίνει I.

4. ἐπὶ] ἐπεὶ C.

5. καιρὸν A.B.N.g.h. ceteri καιρός. Vide Coraën ad Isocrat. 2. p. 81.

7. ἐπὶ τὸ πλεῖστον L.

8. Οἱ μὲν—αὐτόν.] Dion. Halic. p. 17. Τί ἐστιν ὃ πεποίηκε ταύτην μεγαλοπρεπῆ τὴν σύνθεσιν; τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι ῥυθμῶν τὰ κῶλα. Τρεῖς μὲν γὰρ οἱ τοῦ πρώτου προηγούμενοι κώλου σπονδεῖοι πόδες εἰσίν. ὁ δὲ τέταρτος ἀνάπαιστος. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον, αὖθις σπονδεῖος, ἔπειτα, κρητικός. ἅπαντες ἀξιωματικοί. Dein, cætera persequitur. Cæterum Pericles, in Orat. quam ἐπιτάφιον λόγον vocat, ita infit: τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνῃρῆσθαι, ὥσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰ ἐξαιρεθείη. Aristot. Rhet. I. 7. 720. unde patet nostrum et hic et alibi Oratorum mentem et sensus, non autem verba, repræsentare. Ipsum audiamus: Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοί τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἄ. ἐδόκουν μοι ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. Cæterum hæc Pericles ex Herodoto sublegit VII. 162. Ἀμείβετο Γέλων—ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐξαραίρηται. Periclem nihil præter plebiscita scriptum reliquisse affirmat Plutarchus; et Schol. in Hermogenem p. 21. ita laudat ἀπὸ τοῦ Ἐπιταφίου Θουκυδίδου, nec aliter Theon. Wass. Judicat et alibi de hac oratione Dionys. Halic. v. p. 84. 104. et 131. et de principio Procemii Theoph. Corydal. ap. Fabric. Bibl. Græc. vol. XIII. p. 685. Duk.

μὲν οὖν πολλὰ C.e.

εἰρηκότων ἤδη A.B.F.H.g.h. ceteri ἤδη εἰρηκότων.

bris, qua copiosius civitatem et instituta potentiamque Atheniensium, quam defunctos laudat, de quibus demum c. 42. seq. verba facit, optime tamen composita ad animos Atheniensium firmandos et ad fortitudi-

“ νοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν “ ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. “ ἐμοὶ δ᾽ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενο- “ μένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, οἷα καὶ νῦν περὶ “ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, καὶ “ μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ “ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως “ εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαι- “ οῦται. ὅ τε γὰρ ξυνειδὼς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ᾽ ἄν “ τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βούλεταί τε καὶ ἐπίσταται νο- “ μίσειε δηλοῦσθαι, ὅ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζε-

λονότι. 1. Τὸν προσθέντα] τὸν νομοθέτην, δηλονότι τὸν Σόλωνα. Τῷ νόμῳ τὸν λόγον] νόμος, ὅτι δεῖ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀνῃρημένους δημοσίᾳ ταφῆς ἀξιοῦν. προστιθέασι δὲ τῷ τοιούτῳ νόμῳ τὸ δεῖν καὶ ἐπιταφίους ἐπαίνους εἰς αὐτοὺς λέγειν, ὃ δὴ καὶ λόγον ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα καλεῖ καὶ προσθήκην νόμου προσαγορεύει. 7. Εἰπόντι πιστευθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Μετρίως] συμμέτρως, ἀξίως. 8. Ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας] περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. 9. Ὅ τε γὰρ ξυνειδὼς] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. 11. Ὅ τε ἄπειρος] προσυπακουστέον, καὶ μὴ εὔνους. Ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ νομίσειεν.

1. Τὸν προσθέντα τῷ ν.] Sic Dionys. Halic. p. 291. Ed. Sylburg. ὀψὲ γάρ ποτε, Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ νόμῳ &c. Hujus legis auctor multis (ut et Scholiastæ nostro) visus est Solon : quem Laërtius testatur modis omnibus favisse virorum fortium, et qui pro patria occubuissent, memoriæ. At Diodorus Sic l. 11. testatur, ludos funebres Athenis primum fuisse actos in memoriam eorum, qui bello Persico fortiter pugnantes obierant : quo etiam tempore lege cautum ait, ut de laudibus eorum, quos resp. censuisset publice sepeliendos, concionem oratores, quibus id munus a civitate mandaretur, haberent. Quod et orationes funebres, quæ exstant apud Demosthenem et Lysiam, docent. Vid. Stephani notas in Dionys. p. 23. Huds.

2. ἐπὶ] om. N.

τῶν] om. d.

πόλεων A.F.g.

3. ἀρκοῦν ἂν A.C.H.K.L.O.P. Q.e.g.h.i. vulgo ἂν ἀρκοῦν.

4. καὶ δηλοῦσθαι] δηλοῦσθαι καὶ e. δηλοῦσθαι K.

5. τόνδε om. O.P.

6. ἐν] om. C.L.O.P.

8. Ἡ δόκησις τῆς ἀλ.] Laudat, et scholia describit Suidas in δόκησις ἀληθ. Duk.

9. ἂν ἐνδεεστέρως O. ἄν τι καὶ ἐνδεεστέρως f.

10. νομίσαι L.O.P.

11. ὁ δὲ O.

“ σθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. “ μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἑτέρων λε- “ γόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς “ εἶναι δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν “ φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι “ οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ “ ἑπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλή- “ σεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον. * ἄρξομαι 36. “ δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ “ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνή- “ μης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες “ διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι’ “ ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ “ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς “ ἐδέξαντο, ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν “ προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε,

nem patriæque amorem provocandos.

3. Ἐς ὅσον] ἕως οὗ. 4. Αὐτῶν] τῶν ἐπαίνων δηλονότι. 5. Ἀπιστοῦσιν] λείπει ἕκαστος· ἔστι δὲ σχῆμα. 6. Ἐδοκιμάσθη] ἐκρίθη. 7. Βουλήσεώς τε] βουλήσεως μὲν πρὸς τὸ εὔνοια, δόξης δὲ πρὸς τὸ ἄπειρος. 8. Τυχεῖν] τυχεῖν εἶπεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων κατὰ τοῦ σκοποῦ. Ὡς ἐπὶ πλεῖστον] τὸ ἐπὶ πλεῖστον καλῶς. οὐ γὰρ δυνατὸν πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πως, ἵνα μήτε φθόνον μήτε ψεῦδος δόξῃ λέγειν. 10. Ἐν τῷ τοιῷδε] τῷ ἐπαίνῳ. 13. Ἐκεῖνοι] οἱ πρόγονοι. 14. Πρὸς οἷς] μεθ’ ὧν. 15. Οὐκ ἀπόνως] τινὲς εἰς τὸ οὐκ ἀπόνως ὑποστίζουσι. 16. Αὐτῆς] τῆς ἀρχῆς δηλονότι. Ἡμεῖς] Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς διὰ τὴν Σάμον καὶ Εὔβοιαν, ἣν

1. *αὐτοῦ* C.L.O.P.e.

2. *Μέχρι γὰρ τοῦδε*] Hunc locum vertit Sallustius initio Belli Catilin. Huds. Vide nos ad Sallustii Catilin. cap. 3. Huc respexit Augustus Orat. apud Dionem LIII. p. 497. Wass.

εἰσι] om. g.

3. *οἴεται*, omisso antea *ἂν*, i.

4. *τὸ δὲ ὑπερβάλλον* Dionys. t. VI. p. 198.

αὐτὸν A.B.C.F.G.H.I.K.L.O. Q.b.c.

6. *καὶ ἐμὲ*] om. K.

8. *ἐπιτοπλεῖστον* L.

9. *Ἀπὸ τῶν προγόνων*] Confer Demosth. in Orat. Funeb. pag. 152. Wass.

10. *δὲ*] om. K.

ταύτης L.O.d.e.h.i. et omisso *τῆς* I.

11. *οἱ αὐτοὶ ἀεὶ* C.L.O.P.e.

16. *πλείω* A.F.H.K.Q.c.f.g. h.i. ceteri *πλέω*.

αὐτοὶ ἡμεῖς] om. K.

“ οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ,
“ ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσα-
“ μεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν
“ ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτήθη,
“ ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἕλληνα
“ πόλεμον ἐπιόντα προθύμως ἠμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν
“ εἰδόσιν οὐ βουλόμενος ἐάσω· ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύ-
“ σεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ καὶ μεθ' οἵας πολιτείας καὶ
“ τρόπων ἐξ οἵων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶ-
“ τον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπί τε τῷ
“ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ τὸν πάντα

αὐτὸς τοῖς Ἀθηναίοις προσεκτήσατο. 3. Ὧν] πατέρων, ἢ πραγμάτων τῶν κατὰ πόλεμον ἡμῖν παρεσκευασμένων καὶ εἰρήνην. 7. Ἐάσω] ἰστέον ὅτι διὰ τοῦτο αὐτὰ παραιτεῖται λέγειν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ καὶ τὰ τῶν προκειμένων νεκρῶν εἰπεῖν οὐκ ἀξιόλογα ὄντα. Ἐπιτηδεύσεως] πράξεως. 10. Εἶμι] πορεύσομαι. 11. Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ] οὐκ ἂν ἔξω τοῦ προσήκοντος λεχθῆναι. Τὸν

1. μάλιστα] om. O.

2. ἀπηυξήσαμεν B. ἀπευξήσαμεν A.

3. alteram ἐς om. M.

4. ἐκτήθη ἕκαστα e.

5. Βάρβαρον ἢ Ἕ. π.] Agnoscit Th. Mag. in βαρβαρικός. Wass.

6. ἠμυνόμεθα e.

7. Ἀπὸ—αὐτῶν] D. Halic. p. 47. ubi ἦλθον ἐπ' αὐτὰ, et ἀπὸ οἵας τε, et ἐπακοῦσαι αὐτῶν. Wass. Desiderantur etiam in Dionys. hæc, καὶ μεθ' οἵας πολιτείας· pro τρόπων ἐξ οἵων, in eo est τρόπων ἐξ ὧν, et λεχθῆναι δεῖν αὐτά. Duk.

8. ἦλθον B.F.H.N.h.

9. ἐξ οἵων] om. g. μεγάλων A.B.h.

11. Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον—ξύμφορον εἶναι] Casaubonus p. 26. Animadvers. ad Dionys. Halic. probat sententiam Scholiastæ τὸν πάντα ὅμιλον hic poni pro τῷ παντὶ ὁμίλῳ· ut apud Dionys. VI. Antiq. 26. et 28. μηδένα ἐξεῖναι pro μηδενί· et in Hom. Od. π'. 465. Οὐκ ἔμελέν ΜΟΙ ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι, Ἄστυ ΚΑΤΑΒΛΩ'ΣΚΟΝΤΑ: item Apollon. Rhod. I. Argon. 440. ΥΜΩ'Ν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περῆσαι Ἐνθάδε κῶας ἜΧΟΝΤΑΣ. Verum primum, si Dionysio licuit dicere ἐξεῖναι μηδένα, ex eo non consequitur, itidem recte dici σύμφορόν ἐστι τὸν πάντα ὅμιλον. Deinde, dua illa loca Poëtarum non recte cum loco Thucydidis componuntur. Nam in iis accusativus participii dativum præcedentem sequitur, cujus commutationis casuum, quam etiam cap. 11. hujus libri in Thucydide observat Scholiastes, innumera sunt in omnibus tam prosæ Scriptoribus, quam Poëtis, exempla. In hac oratione autem neque dativus est, neque parti-

" ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπα-
" κοῦσαι. * Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν 37.
" πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ
" ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς
" ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται·
" μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα
" πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδο-
" κιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρε-
" τῆς προτιμᾶται, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγα-

πάντα ὅμιλον] σχῆμά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ παντὶ τῷ ὁμίλῳ. 2. Χρώμεθα γὰρ] τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἀγωγή. Οὐ ζηλούσῃ] οὐ μιμουμένῃ. αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, οὓς Λυκοῦργος ἔγραψε, μιμησάμενος τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων νόμους. 4. Ὄνομα μὲν] ἐπειδὴ φαῦλον δοκεῖ ἡ δημοκρατία, καὶ ὁρᾷ τοὺς Λάκωνας σεμνυνομένους ἐπὶ τῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐπάγει, λέγων ὅτι τῷ μὲν ὀνόματι δημοκρατία, τῷ δὲ ἔργῳ ἀριστοκρατία ἐστὶν ἡμῶν ἡ πολιτεία. 6. Πρὸς τὰ ἴδια διάφορα] τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις. 8. Οὐκ ἀπὸ μέρους] τοῦτο λέγει διὰ τοὺς Ἡρακλείδας, βασιλεῖς τῶν Λακώνων, οἵτινες ἀπὸ μέρους ἦρχον διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν, κἂν μὴ εἶχον ἀρετήν. Ἀρετῆς] ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. τὸ δὲ πλεῖον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. 9. Ἔχων δέ τι

cipium. Nec maxima causa est, cur hic insolita enallage statui debeat, quum neque ullum exemplum hujusmodi συντάξεως adjectivi σύμφορον proferatur, et verba simpliciter ita exponi possint, καὶ ξύμφορον εἶναι, τὸν πάντα ὅμιλον—ἐπακοῦσαι αὐτῶν, *et utile esse, universam multitudinem ea audire*: ita ut ξύμφορον εἶναι, absolute ponatur, et accusativi τὸν πάντα ὅμιλον ad ἐπακοῦσαι ferantur. Et sic Vallam ea ordinasse ex illius versione adparet; *nec inutile (esse) ab omni cœtu civium pariter hostiumque audiri*. Nec Casaubonus diffitetur, ea aliter, atque ipse cum Scholiaste statuit, posse accipi. Duk.

1. ξύμφονον d.

ἐπακοῦσαι αὐτῶν C.L.O.P.e.

3. μᾶλλον αὐτοὶ A.B.C.F.H. K.L.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo αὐτοὶ μᾶλλον.

τινὶ A.B.F.G.H.K.N.c.g. ceteri τισίν.

4. ἑτέρους] καὶ ἑτέρους i.

ἐπὶ G.

5. πλέονας e.

ἡκεῖν Q. ἥκειν L.O.N.

Δημοκρατία] Vid. VI. 89. Æschylum Suppl. 706. Demosth. pag. 155. Euripid. Phœniss. 540. Suppl. 405. Platonem Menex. p. 519. A. Wass.

6. Μέτεστι—ἴσον] Thom. Mag. in μέλει. Duk.

7. τινι K.G.c.d.i. τῷ F.g.

8. τὰ πλέω C.L.O.P.d.

ἀπ'] om. d.i.

9. Οὐδ' αὖ—κεκώλυται] Dionys. Halic. pag. 133. Vid. Platonem Alcib. p. 431. d. Wass.

τε καὶ ἀγαθὸν g.

" θὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. " ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς " τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑπο- " ψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ, ἔχον- " τες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας " προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ " δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε " ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλι- " στα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖν- " ται καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνην ὁμολογουμένην

38. " φέρουσι. * καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύ- " λας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις " διετησίοις νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέ- " σιν, ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. " ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς

ἀγαθόν] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ μέν κεῖται. 1. Ἀξιώματος] ἀντὶ τύχης. Ἀξιώματος ἀφανείᾳ] ὅτι οὐκ ἔστι πλούσιος ἢ εὐγενής. 2. Ἐλευθέρως δὲ] ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὐκ ἐσμὲν ἀλλήλοις ὕποπτοι. 3. Ἐπιτηδευμάτων] κατὰ κοινοῦ τὸ, πολιτευόμεθα. (Ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ.) 5. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας] τοῦτο λέγει ἐπειδή ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀλκαμένη ἐν προαστείῳ θεασάμενοι μετεωρίζοντα, κακῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι σκυθρωποί εἰσι, διὰ παντὸς ἐπιείκειαν ὑποκρινόμενοι, καὶ τοὺς ἁβροτέρους κολάζουσι. τὸ γὰρ τερπνὸν τοῦ βίου κώλυμα νομίζουσι τῶν ἀναγκαίων. 6. Τὰ ἴδια προσομιλοῦντες] ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται. 8. Τῶν—ἐν ἀρχῇ ὄντων] τῶν ἀρχόντων. 9. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. 10. Ἄγραφοι] ἄγραφοι νόμοι τὰ ἔθη εἰσί. 12. Τῇ γνώμῃ] τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ συνέσει. 13. Διετησίοις] δι' ὅλου τοῦ ἔτους θύουσιν οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἑκάστην, πλὴν μιᾶς ἡμέρας. 14. Ἡ τέρψις] ἡ ζωγραφία (ἡ ψυχαγωγία Duk.) Τὸ λυπηρὸν] αἰνίττεται πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐτελεῖς Λακεδαιμονίους. 15. Ἐπεισέρχεται. τοῦ

1. ἀφανίᾳ K.M.b. cum Dionysio.

2. πολιτευόμενοι L.O.

4. τῶν A.B.N.

εἰ] οἱ M.

δρῶν A.B.M.N h.

5. Ἀχθηδόνας] Inter poëtica apud Thucydidem etiam hoc vocabulum numerat Dionys. Halicarn. Epist. ad Amm. II. p. 133. Sed nec ipse eo abstinuit nec plerique alii prosæ Scriptores. Duk.

6. τῇ ἰδίᾳ P.

8. νόμων μάλιστα i.

11. πόνων] νόμων d.

12. μέντοιγε L. μέντοι καὶ O.

13. παρασκευαῖς P.

14. Ἐκπλήσσει] Thom. Mag. hic et infr. C. 87. exponit ἐκβάλλει. add. ibi Schol. et Æschyl. Prometh. 134. Duk.

15. Πάσης γῆς] Hæc fuse per-

" τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ
" ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ
" καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. * διαφέρομεν δὲ καὶ 39.
" ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν
" τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξε-
" νηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος,
" ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη, πι-
" στεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις
" ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς
" παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες τὸ
" ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι
" οὐδὲν ἧσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν.
" τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστους,

Θησέως ἐν Ἀττικῇ τε καὶ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύσαντος, συνεισέφερον πανταχόθεν αὐτῷ τὰ πρὸς χρείαν οἱ Ἕλληνες, ἐπειδήπερ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστήκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἄλλας καθῃρηκὼς διὰ τοῦτο πόλεις. 3. Καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, νῦν μετέρχεται ἐπὶ τὰ ἐν πολέμῳ. 4. Τῶν ἐναντίων] τῶν Λακεδαιμονίων φησί. Τοῖσδε] τοῖς ῥηθησομένοις. 5. Κοινὴν] κοινωνικὴν καὶ ἀνειμένην πᾶσιν ἀνθρώποις. Ξενηλασίαις] ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7. Ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις] τὸ ἑξῆς, ὠφεληθείη ἄν τις, ἰδὼν μὴ κρυφθέν. 8. Καὶ ἀπάταις] πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται, οἳ τὸ πλέον ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ γνώμης ἐκράτουν ἐν τοῖς πολεμικοῖς. 10. Εὐθὺς νέοι ὄντες] καὶ ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ πολέμια ηὐτρεπίζοντο· καὶ εὐθὺς ὡς ἐτίκτετο τὸ παιδίον, ἐν ἀσπίδι ἐτίθεσαν αὐτὸ καὶ δόρυ πλησίον, καὶ ἐπεβόων ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν, τουτέστιν ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι. οἱ δὲ αὐτοὶ οὕτως ἐπιπόνως ἤσκουν, ὡς μηδὲ λουτρῶν ἀνέχεσθαι ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τῷ Εὐρώτᾳ ποταμῷ πρὸς τὸ λούσασθαι. ἀμέλει καὶ διαμαστιγώσεις ἐγίνοντο κατά τινα καιρὸν, ἐν αἷς οἱ πλείονας ἐνεγκόντες ἀνδρειότεροι ἐνομίζοντο. Τὸ ἀνδρεῖον] τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπον.

sequitur Isocrates Paneg. p. 70. Wass.

1. οἰκειότερον L.O.P.

4. ταῖσδε Tusanus.

5. Ξενηλασίαις] Huc respicit Plutarchus Lycurgo p. 36. ubi legendum γυναικὸς ἱερᾶς, non ἱερῶς. vid. Aristot. Polit. II. 9. Wass. De ξενηλασίᾳ Lacedæmoniorum vid. I. 144. et Spanh. ad Aristoph. Ran. v. 461. Duk.

7. πιστεύσαντες g.

9. αὐτῶν om. P.

10. ἐπὶ πόνῳ καὶ ἀσκήσει H. ἐπὶ πόνῳ ἀσκήσει K.

12. ἧττον d.

13. καθ' εαυτοὺς marg. Florentinæ Vinariensis.

“ μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε
“ τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλο-
“ τρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ
“ πλείω κρατοῦμεν. ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω
“ πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέ-
“ λειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμ-
“ ψιν· ἢν δέ που μορίῳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντές
“ τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικη-
“ θέντες ὑφ' ἁπάντων ἡσσῆσθαι. καίτοι εἰ ῥᾳθυμίᾳ μᾶλ-
“ λον ἢ πόνων μελέτῃ, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ
“ τρόπων ἀνδρίας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν
“ τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς
“ αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαί-
40. “ νεσθαι, * καὶ ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι
“ θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. φιλοκαλοῦμεν γὰρ

2. Αὐτοὶ] ἡμεῖς δηλονότι. 6. Ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ] μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα εἰς δύο, εἰς Θρᾴκην καὶ Ἰωνίαν. Ἐπίπεμψιν] εἰς στρατείαν. 7. Μορίῳ τινὶ] μέρει τινὶ ἐξ ἡμῶν. Κρατήσαντές τε] αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς κειμένους. 8. Ἀπεῶσθαι] ἀποδεδιωχέναι. 9. Καίτοι εἰ ῥᾳθυμίᾳ] πάντα συνάγει τὰ εἰρημένα, καὶ ὥσπερ ἀνάμνησιν αὐτῶν ποιεῖται ἀνακεφαλαιούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. 12. Ἐς αὐτὰ] τὸ ἀλγεινὰ δηλονότι. 13. Τῶν ἀεὶ μοχθούντων] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. 14. Τούτοις] τοῖς εἰρημένοις δηλονότι. 15. Θαυμάζεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ περιγίγνεται. Φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ] ἐπειδὴ διεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μαλακίᾳ καὶ τρυφῇ βίου καὶ σχολῇ πολλῇ, τοῦτο λέγει, ὅτι φιλοκαλοῦμεν μετὰ εὐτελείας καὶ ταπεινότητος. τῇ γὰρ φιλοκαλίᾳ τὸ ἄσωτον ἕπεται, τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλα-

1. μεθ' ἁπάντων C.I.L.O. στρατεύονται L.O.P.
6. ἐπὶ πολλὰ] om. e.
7. πω e.
8. τε] om. C.L.N.O.P.e.
9. ἡττῆσθαι P.
Καί τοι—φαίνεσθαι Dion. Halic. p. 135. ἡ παρὰ τοὺς χρόνους τῶν ῥημάτων ἐκβεβηκυῖα τὸ κατάλληλον φράσις, τοιαύτη τις ἐστί inquit. Wass. In Dionys. quoque est ἀτολμοτέροις. Parum interest, utro modo legatur. Duk.
10. κατὰ d. τὸ πλέον C.L.O.e.f.
11. ἐθέλομεν C.I. ceteri ἐθέλοιμεν.
12. τε τοῖς A.F.H.K.c. προσκάμνειν d.
13. ἐλθοῦσι τὰ πράγματα μὴ f. ἀτολμοτέροις H.P.Q.
14. καὶ] om. g.
15. φιλοκαλοῦμεν γὰρ A.B.F.H.Q.e. ceteri φιλοκαλοῦμέν τε γάρ.

“ μετ' εὐτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας· πλού- “ τῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ “ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ δια- “ φεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα “ καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετ- “ ραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γὰρ “ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα ἀλλ' “ ἀχρεῖον νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυ- “ μούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔρ- “ γοις βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλ- “ λον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόν- “ τως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ

κὸν καὶ ἀνειμένον. 1. Μετ' εὐτελείας] σμικροπρεπείας. Καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας] τὰ δυσχερῆ τῆς πενίας ὑπομένομεν. Πλούτῳ τε ἔργου] τὸ ἑξῆς, τῷ πλούτῳ χρώμεθα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κόμπῳ λόγου. 2. Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρόν] γνώμης ἀρίστης τὸ μήτε πενίαν ὀνειδίσαι τοῖς ἔχουσι, καὶ παροῦσαν ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπου φυγεῖν. 4. Ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς] οἷον τοῖς δημιουργοῖς καὶ γεωργοῖς καὶ κυνηγοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις καὶ χειροτέχναις. τοῦτο δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῶν οἱ τὰ πολιτικὰ σκοποῦντες, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάντες. 7. Τῶνδε] τῶν πολεμικῶν. 9. Οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις] διεβάλλοντο γὰρ ὡς λόγων μόνον ἀντιποιούμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. 10. Μὴ

1. εὐμελείας (τε superscript) A.

Φιλοσοφοῦμεν] De Periclis cum Anaxagora, aliisque Philos. consuetudine adi Plutarch. 154. 162. et Moral. 353. B. infra pro πένεσθαι perperam exhibet Idem Moral. 533. πενίαν, et ἔργ. μ. διαφ. vid. Demosth. Amat. 163. Wass.

πλούτου τε ἔργω L.O.N.Q. πλούτου τε ἔργου P. πλούτω τε ἔρ. B. πλούτω τε ἔργω f.g.h.

Πλούτῳ τε ἔργου] Wasse adscripserat locum e cap. 43. hujus lib. ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. Eo vulgata scriptura et interpretatio Scholiastæ satis confirmatur. Duk.

2. καιρῷ A.B.C.F.G.K.M.N. b.c.e.g. καιροῦ f. ceteri ἐν καιρῷ.

λόγω κόμπου d.

3. τινι om. B.h.

4. ἐν A.B.F.H. cum Tusano.

6. πολεμικὰ L.g.

7. τῶνδε] τῶν τε f.g. τῶν I.

8. καὶ οἱ αὐτοὶ C.L.O.P.e.

10. ἡγούμεθα] g.

προσδιδαχθῆναι d. διδαχθῆναι e.

11. ἐν λόγῳ Q.

ἐπὶ τὰ ἃ L.O.

Διαφερόντως—κινδύνων] Stobæus 88. pro ὃ legit ὡς, supra: λόγους. Adi Platonem Gorg. 315. c. Wass.

12. δὴ] δεῖ A.h.

“ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὃ
“ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον
“ φέρει. κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ
“ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες, καὶ
“ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ
“ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πάσχον-
“ τες εὖ ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιό-
“ τερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐ-
“ νοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος,
“ εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀπο-
“ δώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ
“ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ὠφελοῦμεν.

41. “ * ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος

προδιδαχθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ βλάβην ἡγούμενοι. 4. Δεινὰ καὶ ἡδέα] δεινὰ τὰ πολέμια, ἡδέα τὰ τῆς εἰρήνης. 6. Ἐς ἀρετὴν] ἀρετὴν λέγει νῦν τὴν φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν. 8. Ὁ δράσας τὴν χάριν] ὁ ἀρξάμενος χαρίζεσθαι. Ὥστε ὀφειλομένην] ἡ σύνταξις οὕτως, ὥστε ὀφειλομένην σώζειν, ἐκεῖνον δηλονότι, ᾧ δι' εὐνοίας δέδωκεν. 9. Ὁ δ' ἀντοφείλων] ὁ δὲ εὖ πάσχων. Ἀμβλύτερος] ἀσθενέστερος. 10. Τὴν ἀρετὴν] τὴν εὐεργεσίαν. 11. Οὐ τοῦ ξυμφέροντος] οὐ τῇ ἐλπίδι τοῦ κέρδους, ἀλλὰ τῷ ἀεὶ εὐεργετεῖν καὶ μὴ δέεσθαι ἄλλων. 12. Ἀδεῶς] ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

2. ἀμάθεια A.

Θράσος] Ita Codices, recte; minus eleganter Lucianus, θρασεῖς Epist. ad Nigrinum. Vide nos ad Sallustium. Noster Herodotum æmulatus est. VII. 49. Ἀνὴρ δὲ οὕτω ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν ὀῤῥωδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη. Wass. Lucianus l. d. ἡ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὀκνηροὺς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται. Sententiam Thucydidis, non verba, exprimere voluit. Et sic Plutarchus in iis, quæ adnotantur ad p. 306. ult. Ὄκνον per ἀκυρολογίαν hic dici, pro μέλλησιν, scribit H. Steph. IV. Schediasm. 27. Duk.

3. δ' ἂν εἰκότως τὴν ψυχὴν κριθεῖεν L.O.P. δ' ἂν ψυχὴν δ. κρ. C.e. δ' ἂν τὰς ψυχὰς δ. κρ. f.

4. σαφέστατα] om. c.f.

6. Ἠναντιώμεθα] Hesychius in ἤντησεν, scribit apud Thucydidem esse ἠντιώμεθα, pro ἐναντιώμεθα. Si huc respexit, vel aliis Codd. usus est, vel erravit. Duk.

7. βεβαιότερος] Vid. Wakefield. Silv. Crit. 4. p. 120.

8. δι' εὐνοίας] om. A.

9. δὲ αὐτὸς ὀφείλων L.O. βραδύτερος G.

10. ὄφλημα L.O.c. ἀποδώσειν L.P.

11. οὐ] οἱ A.

“ παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν “ αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ “ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες “ παρέχεσθαι. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος “ τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις “ τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, “ σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν “ ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγα- “ νάκτησιν ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ “ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. μετὰ μεγά- “ λων δὲ σημείων καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύνα- “ μιν παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμα- “ σθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου ἐπαι-

1. Παίδευσιν εἶναι] εἰς πολλὰ πράγματα. 2. Ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη] εἰς διάφορα πράγματα. 3. Εὐτραπέλως] εὐκινήτως, ἐνδεξίως. 6. Ἀπὸ τῶνδε] ὧν προεῖπεν. 7. Ἀκοῆς κρείσσων] ὑπὲρ ἀκοὴν ἀνθρώπου. 9. Ὑφ' οἵων] ὑπὸ Ἀθηναίων. Οὔτε τῷ ὑπηκόῳ] τῷ Ναξίῳ καὶ Σαμίῳ καὶ Βυζαντίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ὑπήκουον αὐτῶν. 10. Μετὰ μεγάλων δὲ—καὶ οὐ—ἀμάρτυρόν γε] πολυσύνδεσμός ἐστιν ὁ Θουκυδίδης μᾶλλον ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί. 13. Οὔτε Ὁμήρου] ἀπὸ μέρους, τῶν πάντων ποιητῶν. Ὁ γὰρ Ὅμηρος (Il. 2, 551.) πεποίηκε

1. δοκεῖ] K.

2. Ἐπὶ πλεῖστ' εἴδη] Sic Thucyd. I. 136. ἐκεῖνον δ' ἄν, εἰ ἐκδοίη αὐτὸν —σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι. Aristoph. Nubib. 1052. Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν. Plura e Demosthene et Luciano sunt in Lexicis. Duk.

πλεῖστ' ἂν εἴδη] B.C.F.H.I. K.M.g. πλεῖστ' ἂν ἤδη N. πλεῖστ' ἂν ἡδὺ L.O.P.Q.i. πλεῖστον ἂν εἰδῆ A. πλεῖστον ἂν ειδη h. vulgo πλεῖστ' εἴδη.

4. λόγου N.

5. μᾶλλον τάδε F.

αὐτὴ A.B.H.K.N.Q. vulgo αὕτη.

7. ἀκοῆς τῶν νῦν e.

κρεῖσσον C.I.L.O.P.

8. πολέμῳ Lex. Seg. p. 334.

9. ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ] om. i.

10. ὡς] ἕως A.h.

ἔρχεται B.h.

11. γε] τε B.g.

13. Ἐπαινέτου] Ob eminentiam *nominatim* laudat. Pindar. Isthm. IV. Ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα—Κε δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ Πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν, Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν ΘΕΣΠΕΣΙ΄ΩΝ ἐπέων, λοιποῖς ἀθύρειν. Notum hac in re Alexandri Magni effatum. et Pindar. iterum N. VII. 5. α'. Vid. Themistium Orat. XIX. p. 233. et Philostratum Heroic. p. 691. Agathias Anthol. Γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας

“ νέτου, οὔτε ὅστις ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ’ “ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν “ μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ “ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα “ κακῶν τε κἀγαθῶν ἀΐδια ξυγκατοικίσαντες. περὶ τοι- “ αύτης οὖν πόλεως οἵδε τε γενναίως, δικαιοῦντες μὴ “ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν “ λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κά-
42. “ μνειν. * διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, δι- “ δασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν “ ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν “ εὐλογίαν ἅμα, ἐφ’ οἷς νῦν λέγω, φανερὰν σημείοις “ καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν “ πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκό- “ σμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόῤῥοπος,

τὸν Μενεσθέα πάντων ἄριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἄνδρας ὁπλίτας· καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσίᾳ καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ (7, 80.) πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς θεοῦ, οὕτως· ἵκετο δὲ εἰς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, καὶ τὰ ἑξῆς. ἅπερ καὶ αὐτὰ ἐγκώμιον τῆς πόλεως. 4. Γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ θαυμασθησόμεθα. 5. Κακῶν τε κἀγαθῶν] κακῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας. λέγει δὲ τὰ τρόπαια. 6. Οἵδε] οἱ κείμενοι. 11. Οἷς] τοῖς Πελοποννησίοις. Τὴν εὐλογίαν] τὸν ἔπαινον. 12. Σημείοις καθιστάς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα. 13. Καὶ εἴρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα] ἐπῃνέθησαν δηλονότι. Τὴν πόλιν] λείπει ἡ εἰς. 15. Ἰσόῤῥο-

Ὕβρισον, ἀρκοῦμαι μάρτυρι ΜΑΙΟΝΙΔΗΙ. Artemidor. III. 67. Τὴν Ἔφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτὴν δι’ ἑαυτὴν περιώνυμον εἶναι, καὶ πολλῶν ἀξιολόγων κηρύκων τετυχηκέναι. Wass.

1. ἔπεσι] ἔπεισι A.

2. ἡ ὑπόνοια τὴν ἀλήθειαν L.Q. (Vid. Coraën Plutarch. 2. p. 363.) τὴν ὑπόνοιαν ἀλήθεια O.P.

4. δὲ] τε K.

5. καλῶν c.f.

καὶ ἀγαθῶν L.O.P.Q.e.f.

ἰδίᾳ A.B.F.H.g.h.

ξυγκατοικήσαντες C.H.I.L.M. O.P.e.f.

περὶ τῆς τοιαύτης g.

6. οὖν] om. B.g.h.

7. αὐτὴν μὴ ἀφαιρεθῆναι f.

9. Διὸ δὴ—καθιστὰς] D. Hal. p. 47. Καὶ εἰ ἐμήκυνα, et omittit vocem ὁμοίως. Wass.

δὴ] om. L.

11. ὁμοίως τε καὶ G.

12. ἅμα] om. e.

13. αὐτοῖς L.c. αὐτῇ d.

14. ἐκόσμησαν] ὕμνησαν i.

15. πολὺς e.

“ ὥσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι “ δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν, πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευ-“ ταία βεβαιοῦσα, ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ “ τοῖς τἄλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ “ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γὰρ “ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν “ ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτου τις τὴν ἔτι “ ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλ-“ πίδι, ὡς κἂν ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβο-“ λὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν “ ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε “ κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ᾽ αὐτοῦ τοὺς

πος] ἰσοστάσιος, μὴ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα. 2. Πρώτη τε μηνύουσα] τῇ τιμῇ. 3. Τῶνδε] τῶν ἀνθρώπων. Καταστροφή] ὁ θάνατος. 4. Τἄλλα] οἷον κλοπὴν, μοιχείαν καὶ τὰ τοιαῦτα. 5. Προτίθεσθαι] προτιμᾶσθαι. 6. Ἐκ τῶν ἰδίων] ἁμαρτημάτων δηλονότι. 10. Τοῦ δεινοῦ] τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. 12. Μετ᾽ αὐτοῦ] τοῦ κινδύνου.

2. ἀρετὴν] ζωὴ d. ἀρετὴν ζωὴ Tusanus.

4. τὴν] om. K.

5. τῆς] γῆς O.

7. πλούτω B.F.H.K.M.N.b.c. d.e.f.g.h.i.

ἔτι] εἰς ἔτι f.

9. ὡς] οὐκ Q.

κἂν] ἂν K.Q.

10. Τὴν δὲ τῶν—ἀπηλλάγησαν] Stephanus in Edit. 2. Καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνασθαι—ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Videtur hæc ita ordinasse, καὶ ἐν αὐτῷ (scil. τῷ ἔργῳ, ut Scholiastes exponit) τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον (de quo itidem Schol.) ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ita τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, idem foret, quod ἀμύναντας παθεῖν. Hoc confirmatur auctoritate aliquot MSS. et mihi melius videtur, quam quod vulgo editur: nam non video, quomodo τῷ ante σώζεσθαι locum habere possit. Si quis conjungenda putet illa, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, legendum esset, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, καὶ τὸ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι· quam sententiam Interpres Latinus expressit. Ἀμύνεσθαι, quod non solum Dion. Halic. sed etiam plerique MSS. et Edd. habent, fortassis non rejiciendum est. De hac periodo idem est judicium Dionysii Halic. quod de ea, qua I. 138. Themistoclis vim ingenii describit Thucydides. Duk.

12. ἐβουλήθησαν A.B.C.F.G.H. K.f.g.

μετ᾽ αὐτοῦ] om. Dionysius p. 136.

" μὲν τιμωρεῖσθαι τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφα-" νὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ " ἤδη ὁρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέναι, καὶ " ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοί " ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυ-" γον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχί-" στου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ " δέους ἀπηλλάγησαν.

43. Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ " πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλε-" στέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν " ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ " μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἄν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς " ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολε-" μίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς

1. Τῶν δὲ] τῶν ἀρετῶν. Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς] τουτέστιν εὐέλπιδες γενόμενοι, ὅτι νικήσουσιν. 2. Ἐπιτρέψαντες] δόντες. 3. Καὶ ἐν αὐτῷ] τῷ ἔργῳ. 4. Μᾶλλον] ἀντὶ τοῦ κρεῖσσον. Ἡγησάμενοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιστον. 5. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου] τὸ ὀνειδίζεσθαι ὡς δειλοί, ὡς ἀκοῦσαι δειλοί· τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν. 6. Καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης] τύχην ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες, φησὶν, ἐν εὐδοξίᾳ καὶ οὐχὶ δειλίᾳ ἀπέθανον· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀπηλλάγησαν. 7. Ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν] καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ, φησὶν, ἀπηλλάγησαν, τὴν σφαγὴν δεξάμενοι, ἀκμαζούσης ἐν αὐτοῖς ἔτι τῆς δόξης καὶ ἐλπίδος τοῦ νικῆσαι μᾶλλον ἢ τοῦ δέους καὶ τοῦ φυγεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀκμάζοντος. 11. Λόγῳ μόνῳ] τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων. 12. Οὐδὲν χεῖρον] ἐμοῦ οὐδὲν χεῖρον.

1. Τιμωρεῖσθαι] Vid. Euripidem Orest. 1164. confer eundem Suppl. 857. Wass.

ἐφικέσθαι Tusanus.

4. τὸ A.B.F.K.d.e.g.h.i. vulgo τῷ.

ἀμύνεσθαι A. C. F.H.K.L.M. O.d.e.f.g.h.i. cum Dionysio, qui πεποιθέναι ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν. vulgo ἀμύνασθαι.

5. τὸ A.B.C.F.H.K.g. vulgo τῷ vel inclinato accentu τῳ.

7. Τύχης] Agnoscit, et cum Schol. explicat Suidas consarcinator in τύχη. Vide Etymol. et Hesych. qui bonam fortunam intelligunt. Glossæ *successus*. Herodotus, ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκεο, ad tale gloriæ fastigium. et alibi, ἐπὶ τῇσι παρούσῃσι τύχῃσι, rerum statu. Wass.

10. δὲ] om. K.

11. πολέμιους L.O.P.

12. μόνον G.

13. πόλεως] πολέμου c.

“ πόλεως δύναμιν καθ᾽ ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρᾳ του σφαλείησαν, οὔκουν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ᾽ ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ᾽ ἑκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον,

1. Καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν. 2. Δόξῃ εἶναι] ἡ πόλις δηλονότι. 4. Αἰσχυνόμενοι] Ὅμηρος· Αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται. Ἄνδρες] ἀνδρεῖοι. Αὐτὰ] τὰ μεγάλα δηλονότι. 5. Πείρᾳ του] δοκιμῇ πολέμου. Σφαλείησαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι. 7. Κάλλιστον δὲ ἔρανον] καλλίστην συνεισφοράν. Προϊέμενοι] διδόντες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο αὐτά. Κοινῇ γὰρ] γνώμῃ δηλονότι. 8. Τὰ σώματα] εἰς πόλεμον δηλονότι. 13. Σημαίνει] παριστᾷ. 14. Ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ] γῇ δηλονότι. 16. Καὶ

1. θεωμένους] γιγνομένους i. γιγνομένην d.
2. γενομένους αὐτῆς καὶ ὅταν μὲν ὑμῖν K.
3. ἐνθυμούμενος A.B.f.g.h.
4. ἄνδρες] om. i.
7. στερίσκειν] διδάσκειν i.
αὐτοὶ L.O.P. c.d.f.i.
πρoϊέμενοι P.
8. ἀγήρω I.K.g.h.
Ἀγήρων] Ita e Thucydide Pollux II. 14. Wass. Variat scriptura etiam infr. cap. 44. Vid. Steph. Thesaur. Duk.
9. ἔλαβον d.
10. ἀλλ᾽] ἢ C.L.O.P.e. om. A.
12. Ἀνδρῶν—τάφος] Stobæus p. 614. Wass.
πᾶσα ἡ γῆ P.
13. μόνων C.I.b.
οἰκίᾳ g.h.
ἐπισημαίνει g.
ἐπιγραφῇ A.I.
14. τῇ μὴ] τιμῇ C.I.
16. νῦν] om. O.

" τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς " πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιό- " τερον ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπὶς οὐκ ἔστ' ἀγα- " θοῦ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κιν- " δυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, " ἤν τι πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρα γὰρ ἀνδρί γε φρόνημα " ἔχοντι ἡ ἔν τῳ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ " μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναί- " σθητος θάνατος.

44. * διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, " ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθή-

τὸ εὔδαιμον] ἕπεται γὰρ εὐψυχίᾳ μὲν ἡ ἐλευθερία, ταύτῃ δὲ ἡ εὐδαιμονία καὶ ὁ μακάριος βίος καὶ ὁ σπουδαῖος. Ὅμηρος· Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται (Od. 17, 322). 2. Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες] τὸ νόημα παράδοξον, καὶ ἐναντίον τῇ κοινῇ συνηθείᾳ· Θέογνις γὰρ, ὁ ποιήσας τὰς ὑποθήκας, φησὶ (175), Χρὴ πενίην φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον Ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων. τούτῳ οὖν ἐναντίως ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. καὶ σκόπει τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἑρμηνείας, ὅτι καὶ τῆς εἰρημένης τοῦ Θεόγνιδος ὑποθήκης λανθανόντως ἐμνήσθη καὶ ᾐνίξατο, εἰπὼν τὸ δικαιότερον. τὸ γὰρ δικαιότερον συγκρίσεως ἔμφασιν ἔχει. 8. Ἀναίσθητος] προσθεὶς τὸ ἀναίσθητος ἐποίησεν

1. Μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολ. κινδ.] Thom. Mag. in περιορῶ ex h. l. ostendit, περιορᾶσθαι etiam activa significatione dici, pro καταφρονῶ. sed perperam apud eum editur περιορᾶσθαι. Duk.

2. Κακοπραγοῦντες] Confer Demosth. Coron. 349. 7. et Æschylum Pers. 600. Euripid. Hec. 956. Alcest. 782. Wass.

δικαιότεροι C.

3. οὐκ ἔστιν ἐλπὶς P. ἐλπὶς οὐκ ἔστιν C.e.

6. πταίωσιν K.

7. ἔν τῳ (ita enim accentum inclinavit Abreschius) om. Stobæus p. 88. post μετὰ τοῦ ponunt C.I.L.O.P.e. μετὰ τοῦ om. Tusanus.

8. ἅμα] ἅμα τε C.L.O.P.

ἀναίσθητος] καὶ ἀναίσθητος C.I. L.M.O.e.

9. Διόπερ—παραμυθήσομαι] Dion. Halic. p. 47. Οὐ συνέφερε τῷ συμβουλευτικῷ οὐδὲ τῇ προτροπῇ τὸ θρηνεῖν. rectissime. Confer Platonem Orat. funebris extremo. De Periclis in filii morte lacrimis agit Plutarch. p. 172. Wass.

10. ὀλοφύρωμαι H.

Ὀλοφύρομαι] Euripides Hecuba 163. Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν στείχω; Ælianus V. H. 1, 13. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἈΜΟΙΡΗΣΕΙΝ, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάνοι· Καὶ γὰρ οὖν καὶ ΠΡΟΚΕΙ͂ΣΘΑΙ σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν οὐ πάνυ τι ἀδόξως. Vid. Homerum Il. γ. 16. Præsens vim futuri habet apud Virgilium, aliosque. Sed in Historicis Græcis Syntaxis hæcce rara avis. Cum MSS.

" σομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες· τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἵδε μὲν νῦν τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὂν, ὧν καὶ πολλάκις ἕξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὧν ἄν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ

ἐγκώμιον καὶ ἔπαινον τοῦ θανάτου. 2. Τὸ δ' εὐτυχὲς] οὐχ οἱ τελευτήσαντες, ἀλλ' οἱ περιόντες αὐτῶν γονεῖς. 4. Οἷς] λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. 'Ενευδαιμονῆσαι] τουτέστιν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ ζῆσαι καὶ τελευτῆσαι. 6. 'Ευ-

facit D. Halic. Wass. Spanhem. quoque ad Callim. Hymn. in Del. v. 204. hoc Poëtarum proprium esse existimat. Sane Poëtæ frequentissime enallage illa utuntur, atque etiam in eadem periodo præsens et futurum conjungunt. Homer. Il. α'. 426. Καὶ τότ' ἔπειτά τοι ΕΙ῏ΜΙ Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, Καὶ μιν ΓΟΥΝΑ΄ΣΟΜΑΙ. Anacr. Carm. XXX. Κᾂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν, Οὐκ ἜΞΕΙΣΙ, ΜΕΝΕΙ῀ δέ. Aristoph. Equitib. 1085. Αἰετὸς ὡς ΓΙ΄ΝΕΙ, καὶ πάσης γῆς ΒΑΣΙΛΕΥ΄ΣΕΙΣ. Nec tamen abstinent ea prosæ Scriptores. Xenoph. III. Cyrip. p. 81. Ed. Wech. Καθορῶντες ἡμῶν τὸ πλῆθος—ΚΑΤΑΦΡΟΝΗ΄ΣΟΥΣΙ, καὶ αὔριον 'ΕΞΙ΄ΑΣΙ πολὺ ἐῤῥωμενεστέραις ταῖς γνώμαις. Lucian. Dial. Irid. et Nept. Τὸν δράκοντα αὐτίκα ΜΕ΄ΤΕΙΣΙ, καὶ ΤΙΜΩΡΗ΄ΣΕΙ τῇ μητρί. Idem Dial. Charont. Mortuor. Mercur. et cet. Ὅτι μηκέτι ΔΕΙΠΝΗ΄ΣΕΙ πολυτελῆ δεῖπνα, μηδὲ νύκτωρ ἐξιὼν—ΠΕΡΙ΄ΕΙΣΙΝ ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα. Aristænet. II. Ep. 1. Ἡ΄ΚΩ τοίνυν, καὶ ΠΡΟΣΑ΄ΞΩ τὸν νέον. H. Stephan. in Append. ad Script. de Dialect. p. 138. observat, usum præsentis pro futuro potissimum conspici in verbo εἶμι, et ejus compositis, eamque observationem aliquot Poëtarum, Thucydidis, et Demosthenis locis confirmat, ac deinde ex Hom. Il. δ'. 161. adfert ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, et Il. κ'. 62. μένω pro μενῶ, et θέω pro θεύσω, ex Eustathii sententia: quibus, si opus esset, etiam alia addi possent. Ad hunc locum Thucydidis autem quod attinet, in eo quidem propter consensum MSS. et Dion. Halic. nihil muto: nec tamen puto, Græcos promiscue in omnibus verbis hac enallage ita uti, ut præsens et futurum in eadem periodo ponant. Duk.

1. στραφέντες i.

3. νῦν om. L.O. ante μὲν ponit K.

4. οἷς] ἐν οἷς nonnulli.

τελευτῆσαι g. Reiskius ἐνευτελευτῆσαι.

5. Πείθειν] Confer Lysiam p. 520. Wass.

8. μὴ om. c.

πειρασόμενος A. B. C. F. H. I. K. L. M. O. c. h.

“ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλ-
“ λων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι·
“ ἰδίᾳ γάρ τε τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν
“ ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦ-
“ σθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσον τι
“ ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι, οἳ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ
“ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ πα-
“ ρηβήκατε, τόν τε πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον
“ ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐ-
“ κλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον,
“ καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ
45. “ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. * παι-
“ σὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν
“ τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν,

τυχίαις] τουτέστι τοῖς τέκνοις. 1. Ἐθὰς γενόμενος] ἐξ ἔθους ἀπολαύων. 3. Ἰδίᾳ] γράφεται ἡδεῖα, τουτέστι γλυκεῖα ἡ λήθη τῶν ἀπελθόντων τέκνων, εἰ ἐπιγεννηθέντες γίνονται παῖδες. Οὐκ ὄντων] τῶν τεθνηκότων. 7. Παραβαλλόμενοι] εἰσφέροντες. Παρηβήκατε] γεγηράκατε. 11. Ἐν τῷ ἀχρείῳ] τῷ γήρᾳ δηλονότι. Τὸ κερδαίνειν] φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες. 14. Τὸν

1. ἀφαιρεθῇ C.I.L.O. vulgo ἀφαιρεθείη.
χρὴ] om. g.
2. ἔτι] ἔστι I.
ἡλικίαν C.
3. γάρ τε A.B.C.F.H.K.L.O. c.d.e.f.g.h.i. ceteri τε γὰρ.
Τοὺς οὐκ ὄντας] Dici mortuos sexcentis testimoniis ad Matth. ii. 18. ostenderunt prope omnes, qui Nov. Testam. ex aliis Scriptoribus inlustrare adgressi sunt. Duk.
4. τε] om. g.
5. ξυνοίσει A.B.C.F.H.I.K.N. P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ξυνοίσειν.
τι] τε A.B.F.H.
6. μὴ post ἂν ponunt H.g. post καὶ A.B.F.c.f.
7. παραλαμβανόμενοι c.
κινδυνεύουσιν C.e. κινδυνεύσωσιν L.M.
8. πλέονα C.L.O.P.
ὃν A.B.F.H. ἂν g. vulgo ὅν.
9. τῇ] om. g.
τῶνδε] τοῦδε c.
10. ἀγήρω I.P.e.
Ἀγήρων] Margo ἀγήρω, et firmat Plutarch. Moral. 783. Sic apud eundem ἔκπλεω, ἀνάπλεω. utroque modo Homerus. Noster hiatus amat. Ad senes ἀγήρων eleganter, quomodo Æschylus Agam. ἡβᾷ, utitur. Ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. v. 593. Vid. Valerium Flaccum I. 77. Confer Demosth. p. 156. c. Wass.
14. πᾶς C.I.L.O.P.e.

“ καὶ μόλις ἂν καθ᾽ ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ᾽ “ ὀλίγῳ χείρους κριθείητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ “ ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ “ τετίμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι “ νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει “ ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ “ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, καὶ ἧς ἂν ἐπ᾽ “ ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος

γὰρ οὐκ ὄντα] τὸν τεθνηκότα. 2. Ὀλίγῳ] μέτρῳ δηλονότι. 3. Τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν] τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἐναντίον. Ἀνανταγωνίστῳ] ἀναμφιβόλῳ. 4. Καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς] ἀρετὴ γυναικὸς σιωπωμένη κηρύττεται. 6. Τῆς τε γὰρ] τῆς σωφροσύνης. μόνη γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναιξὶν ἔνεστιν·

2. κωλυθείητε K.

Πρὸς τὸν ἀντίπαλον] Stobæus Aurel. Allob. 1609. p. 224. πρὸς τὸ ἀντίπαλον, quomodo alibi noster. atque ita Cl. eleganter: hos firmat Theon. p. 9. et 102. ἀντίπαλα de hostium acie utitur Antiq. VI. 11. D. Halic. ἀντιπάλους vero non pro cætera sua elegantia Plutarchus. Josephus VII. B. 1321. Κἀκεῖνοι μὲν ἴσως ἐπ᾽ ἀλλοτρίας γῆς οὐδὲν ἈΝΤΙ΄ΠΑΛΟΝ εὑράμενοι τοῖς πολεμίοις. Æschylus Prometh. 525. Μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων Θεῖτ᾽ ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἈΝΤΙ΄ΠΑΛΟΝ Ζεύς. Scio Demostheni alia placuisse. Rem vero sic effert Æschylus Agamemn. Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε, Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ᾽ ἌΝΕΥ ΦΘΟ΄ΝΟΥ σέβειν Δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος, Ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον. Τοῖς τ᾽ αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται, Καὶ τὸν ΘΥΡΑΙ͂ΟΝ ὌΛΒΟΝ εἰσορῶν, ΣΤΕ΄ΝΕΙ. Archilochus: Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεὸς, Τοῖς ζῶσι δ᾽ ἕτερον ἀνοσιώτατον, φθόνος. Vid. Polybium I. p. 51. Mimnermus: Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ Ζῶντι ΦΘΟΝΗ͂ΣΑΙ, κατθανόντα δ᾽ αἰνέσαι. Livius alicubi: “Non inviderunt laudes suas “mulieribus viri Romani; adeo “sine OBTRECTATIONE a“lienæ gloriæ vivebatur.” Wass. Τὸ ἀντίπαλον rursus Thucyd. IV. 92. Πρός τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. Nec dubium est, quin hic quoque melius ita legatur. Infinita sunt exempla hujus usus adjectivorum in Lingua Græca. Vid. Barnes. ad Euripid. Androm. v. 603. et ad Anacr. Carm. II. Duk.

τὸ] τὸν A.C.

3. ἐμποδῶν A.F.

6. τε] om. i.

8. Ψόγου] Musæus: Οὐδέποτ᾽ ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν, Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων. Paulo supra pro πολίεσσιν lege πτολίεσσιν, et πτολίων cum MS. Baroc. infra κερδαίνειν. Biantis dictum respicit. Vid. Laërt. I. §. 87. Nam, ut ibi Periander §. 98. Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον· ita supple ex Stobæo. Lacunam certe agnoscit Codex Cantab. Wass.

46. "ῃ. * Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶ-"χον πρόσφορα, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη "κεκόσμηνται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε "δημοσίᾳ ἡ πόλις μέχρι ἥβης θρέψει, ὠφέλιμον στέ-"φανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων "προτιθεῖσα· ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, "τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι. νῦν δὲ ἀπολο-"φυράμενοι ὃν προσήκει ἕκαστος, ἄπιτε."

47. * Τοιόσδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ διελθόντος αὐτοῦ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα. Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὰ δύο μέρη, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλάς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λε

Sequenti æstate altera fit Peloponnesiorum in Atticam invasio, eodem Archidamo duce, qui proximo anno eos rexerat. Sed paullo post eorum ad-

οὐ γὰρ ἀνδρεία ἢ δικαιοσύνη ἢ φρόνησις. 1. Εἴρηται] οἱ ἐπίλογοι. 4. Μέχρι ἥβης] μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν. 6. Οἷς κεῖται] λείπει τὸ παρὰ, ἵν' ᾖ παρ' οἷς. 7. Τοῖσδε] παρὰ τοῖσδε. Πολιτεύουσι] κατὰ πολιτείαν ἐνεργοῦσιν. 16. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο] θηλυκῶς ἡ νόσος· τὸ δὲ λεγόμενον ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπήντησεν. Ὅμηρος· Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν

1. κατὰ—ἔργῳ] om. A.H.h.
2. καὶ ἔργῳ] om. F.
3. τὸ] τὰ A.B.F.H.N.
4. μέχρι] om. b.
6. προστιθεῖσα C.I.c.f.
Ἆθλα—πολιτεύουσι] Stobæus p. 248. ubi πολιτεύουσιν. Wass.
8. ἕκαστος A.B.F.H.K.L.N.O.P.c.f.g.h.i. ceteri ἑκάστῳ.
ἀποχωρεῖτε A.F.H.K.N.c.f.g.h.i.
Ἄπιτε] Romana formula, *si vobis videtur, discedite Quirites.* Liv. II. 56. Vid. Philostratum Vit. Apollon. V. 43. et Platonem Menex. p. 526. Wass.

10. τῷ πολέμῳ τῷδε P. τοῦ πολέμου τούτου C.e.
τοῦδε ἐτελεύτα] om. b.
11. δὲ] γὰρ C g.h.
12. τὸ πρότερον Q.
13. εὐξιδάμου I. om. C.e.
16. γίνεσθαι F.H.L.O.P.
Ἡ νόσος — χωρίοις] Corinthus, qui λεγόμενον μὲν πρότερον omissa copula. Suidas in νόσον ἔχειν· πρὸς τὸ σημαινόμενον ἢ σύνταξις· πρᾶγμα δηλονότι. Wass. H. Steph. ad Corinth. princ. et Artic. XLI. nec non ad cap. 3. hujus Libri probat sententiam Scholiastæ, Thucydidem, quum

γομενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἔθνησκον ὅσῳ καὶ μάλιστα προσῄεσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία· ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν ἢ μαντείαις καὶ τοῖς τοιού-

ventum pestis illa Athenis grassari cœpit, qua nulla umquam terribilior fuit.

οὔποτε (Od. 12. 74.) ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν. 4. Θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ] εἰ γὰρ ᾔδεισαν ὅτι λοιμὸς ἦν, οὐκ ἂν ἐπεχείρουν διὰ τὸ μεταδοτικόν. 5. Ὅσῳ καὶ μάλιστα] μάλιστα τῶν μὴ προσιόντων. 6. Ἀνθρωπεία τέχνη]

scripsisset νόσος, subjunxisse λεγόμενον, perinde quasi præcessisset νόσημα. Non rarum est apud Scriptores veteres, ut substantivo adponant adjectivum, vel pronomen alterius generis. Vid. Stolberg. ad Sophocl. Ajac. p. 139. 157. et Jac. Gronov. ad Lucian. Gall. p. 163. ubi et e Latinis exempla adfert. Quibus add. hoc ex Edicto Ædilium l. 1. §. 1. D. de Ædil. Ed. *Item si quod mancipium capitalem fraudem admiserit, mortis consciscendæ sibi causa quid fecerit, inve harenam depugnandi causa ad bestias intromissus fuerit.* et ex Ulpian. in l. 31. §. 17. eod. *In factum actio competit ad pretium recipeandum, si* mancipium redhibitum *fuerit.—Nec de tempore quæretur, an intra tempora redhibitus esse videatur.* In quibus credibile est animo scribentium obversatam fuisse vocem *servus.* Locus Homeri apud Scholiasten est ex Od. μ' v. 74. ubi Schol. parvus τὸ interpretatur νέφος, et ait, Poëtam πρὸς τὸ συνώνυμον ἀπαντῆσαι. Unde quomodo Barnes. intelligere potuerit, eum hoc, itidem, ut Suidam, ad πρᾶγμα referre, ipse viderit. Kusterus ad l. d. Suidæ recte adnotat, aliter hoc expedire Scholiasten Thucydidis, aliter Suidam. Eustathius ad Homer. consentit cum parvo Schol. et Scholiaste Thucydidis: ἐχρῆν μὲν γὰρ, inquit, εἰπεῖν ἡ μὲν, ὁ δὲ ἄλλως ἔφη τὸ μὲν, τουτέστι τὸ νέφος, ὃ ταυτὸν τῇ νεφέλῃ κατὰ πολυωνυμίαν. Duk.

3. γε] om. c. γε τοσοῦτός γε g.

λιμὸς K.Q.

οὐδὲ—γενέσθαι] om. Q.

4. τὸ πρότερον e.

6. μάλιστα] μᾶλλον L.O.

ἄλλη] om. e.

τέχνη ἀνθρ. e.

7. πρὸς τοῖς ἱεροῖς K.

Πρὸς ἱεροῖς] Vid. Laërt. in Epimenide pag. 71. Wass. Th. Magister ita laudat, πρὸς ἱερεῖς ἱκέτευσαν, ἢ μαντείοις· atque inde egregiam observatio nem effingit, Atticos dicere πρὸς ἱερεῖς ἱκετεύω, non πρὸς ἱερέα. Strenue nugatur. Vid. Henr. Stephan. Append. de Dial. p. 158. Illa, ἀνθρωπεία τέχνη ex hoc loco adfert Pollux II. 5. Duk.

μαντείαις A.B.C.K.N.h. vulgo μαντείοις.

τοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν, τελευτῶντές τε αὐ-
48. τῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι. * ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα· κρῆναι γὰρ οὔπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας ἅστινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν· ἐγὼ δὲ οἷόν τε ἐγίγνετο λέξω. καὶ ἀφ' ὧν ἄν τις σκοπῶν, εἴ ποτε καὶ αὖθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτός τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας.
49—54. * Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὡμολογεῖτο, ἐκ πάν-

Dicitur autem morbus ex Æthiopia venisse in Ægyptum et Libyam, inde dispersus in Persarum regis plerasque provincias, et ex Piræeo Athenas; quem qualis fuerit, Thucydides, ipse expertus, exponit.

οἷον μαντική, ἐπῳδή. 1. Αὐτῶν] τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων. 5. Τὴν βασιλέως γῆν] τὴν Περσίδα. 7. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 10. Ἀφίκετο] τὸ δεινὸν δηλονότι. Πολλῷ μᾶλλον] ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἡ ἄνω πόλις. 12. Ἀφ' ὅτου] ἀφ' ἧς αἰτίας. 14. Μεταστῆσαι] μεταβαλεῖν. Σχεῖν] λαβεῖν. 16. Προειδὼς] προμαθών.

2. ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ αἰθιοπίας Demetr. Phal. p. 30. ed. Oxon.
3. τὸ μὲν πρῶτον om. d. τὸ solum om. c.
αἰγύπτου O.
4. καὶ post δὲ om. K.
καὶ ἐς λιβύην K.
8. Ἐσβεβλήκοιεν] Ἐμβεβλήκοιεν legisse videtur Aretæus pag. 6. sed male. Wass.
11. οὖν] om. L.
13. ἅστινας] om. P.
νομίζῃ K.
14. δυνάμεις i.
ἐς] om. i.
μεταστῆσαν c.
ἔχειν I.c.
δὲ] τε F.H.
τε] τι F.H.d. cum Tusano.
15. εἴπητε K.
16. ἔχῃ F. ἔχει K.
18. γὰρ] δὴ Demetrius: qui mox ὡμολόγητο.
Τὸ μὲν γὰρ — ὄν.] Demetr. Phaler. Ὁ Θουκυδίδης πανταχοῦ σχεδὸν φεύγει τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὲς

των μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντὸς, ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς αἱματώδη ἦν καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει· ἔπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος, μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν

2. Προέκαμνε] προησθένει. 3. Ἀπεκρίθη] ἐχωρίσθη. Ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως] ἀπροφασίστως. 6. Τὰ ἐντὸς] τοῦ στόματος δηλονότι. 8. Ἐξ αὐτῶν] τῶν συμπτωμάτων, ὧν εἶπεν. Βράγχος] βράγχος νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθείρει. 10. Ὁ πόνος] πόνον λέγει τὴν ἐκ τῆς συνθέσεως, καὶ ἀεὶ μᾶλλόν τι προσκρούοντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τραχείας ὁδοὺς πορευόμενοι &c. ubi τὸ μὲν δὴ, et ὡμολόγητο. §. 48. Confer Cantacuzenum p.730. Wass. Addit Demetrius, alium potius et suavius fuisse dicturum, ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ὂν ἐτύγχανεν: sed ita τὴν μεγαλοπρέπειαν sublaturum fuisse. Præterit etiam illa, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο. Ἔτος ἄνοσον ex hoc loco habet Pollux III. 107. quod Stephanus in Append. ad script. de Dialect. inter vocabula et loquendi genera Thucydidi peculiaria, vel cum paucis communia, habendum putat. Duk.

3. Προφάσεως] Ita loquitur Hippocrates Progn. p. 150. et Pseudo-Diocles Epist. οὐδὲ μιᾶς Ar. C. Dissolutione Attica, ut alibi. Wass.

4. πρῶται Q.

μὲν ἐκ τῆς g.h.

ἐρυθρήματα h.

5. Θέρμαι ἰσχυραὶ] i. e. πυρετὸς, ut Tim. Lex. voc. Plat. p. 101. explicat. Τὸ θέρμα pro febri ex Aristoph. citat Pollux IV. 186. cf. Eruditiss. Ruhnquen. Huc etiam pertinet Phrynichi observatio, p. 146. Θέρμα, οὕτως ὁ Μένανδρος διὰ του α, ἀλλ' οὔτε Θουκυδίδης, οὔθ' ἡ ἀρχαία κωμῳδία, οὔτε Πλάτων. θέρμη δέ. v. Intt. ed. Paui. Lucretius, lib. I. 1143. *Principio caput incensum fervore gerebant Et duplices oculos suffusa luce rubenteis. Sudabant etiam fauces intrinsecus atro Sanguine, et ulceribus vocis via septa coibat, Atque animi interpres manabat lingua cruore* —Gottl.

6. τε] om. c.

φάρυξ A.B.C.

7. αἱματώδης Q.g.

8. ὑφίει Q.

9. ἐγίγνετο A.B.h.

χρόνῳ] om. A.

10. Καὶ ὁπότε—ἐπήεσαν] Descripsit Nemesius cap. XX. de Natur. Hom. ubi in Edit. Plant.

καρδίαν στηρίξαι, ἀνέστρεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀποκαθάρσεις χολῆς πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσὶν, ἐπήεσαν, καὶ αὗται μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. λύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῷ ὕστερον. καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἁπτομένῳ σῶμα οὔτ' ἄγαν θερμὸν ἦν οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιδνὸν, φλυκ-

τοῦ νοσήματος ταλαιπωρίαν. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. 1. Καὶ ἀποκαθάρσεις] ἀποκρίσεις, κενώσεις. 3. Μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης] τῆς δυσεντερίας δηλονότι. 4. Κενὴ] ἔστι γὰρ καὶ λὺγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἱπποκράτης διδάσκει. 5. Μετὰ ταῦτα] αὐτίκα. Λωφήσαντα] τὸν σπασμὸν παυσάμενον. 7. Πελιδνὸν]

est εἰς τὴν καρδ. et πᾶσαι ὁπόσαι ἀπὸ ἰατρῶν. Καρδία, ut Idem Nemes. hic est *os ventriculi*: συνήθως οἱ παλαιοὶ, inquit, καρδίαν καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καλοῦσιν, ὡς Ἱπποκράτης καὶ Θουκυδίδης· de quo plura vid. apud Fœs. ad Hippocrat. II. Epidem. 2. et Gataker. II. Adversar. Miscellan. 16. Interpres Latinus hic *cor* vertit, forte sequutus Lucretium, qui VI. 1149. hæc ita effert: *Inde ubi per fauces pectus complerat, et ipsum Morbida vis in* cor *mæstum confluxerat ægris.* Victorius XXVII. Var. Lect. 17. eo nomine reprehendit Lucretium, quasi qui hanc significationem vocis καρδία, qua Thucydides ea utitur, ignoraverit. Sed Lambinus ad Lucret. et Hieron. Mercurial. I. Var. Lect. 1. putant Lucretium potius imitatione Græcorum, et eadem significatione, *cor* dixisse, qua illi καρδίαν. Hoc benignius est, et mihi verius videtur. Στηρίξαι Gataker. passive, vel reciproce sumi scribit: Steph. in Thes. neutraliter, pro *steterat, constiterat,* ut in verbis Homeri Odyss. μ'. 434. et Dioscoridis VI. 1. (Alexipharmacor. cap. I.) Sed non dubito, quin hæc omnia explenda sint accusativo suppresso, hic ἑαυτὸν, vel ἑαυτὸ, nempe ὁ πόνος, vel τὸ κακὸν; in Homero ἐμαυτὸν, et in Dioscoride ἑαυτό. Duk.

1. ἐστήριξε Galen. Progn. 3.

2. πᾶσαι] om. P.

3. αὐταὶ L.O.

4. τοῖς πλείοσι] ante κενὴ ponit c.

ἐνέπεσε A.B.F.H.c.d.f.g.h.

ἐνδιδοῦσα] ἐμποιοῦσα G.

5. καὶ post δὲ om. L.P.

6. τῷ C.

Ἁπτομένῳ] servat Lucret. *tepidum manibus proponere tactum.* Confer Aretæum p. 28, 30. Avicen. II. vol. 78. a. Hippocr. §. II. 117. Wass.

οὐκ] οὔτε vel οὔτ' C.I.L.O. P.e.

7. Πελιδνὸν] Suidas h. v. τὰ πελιδνὰ et πελιώματα *livores* apud Hippocratem in Coac. Præn. vertente ita Dioscoridem Plinio. πελιδνὴ τὰς παρειὰς ex Sophocle adducit Pollux IV. 141. vid. Gloss. Wass. Πελιτνὸν ex Thu-

ταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκάετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι, ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἠμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι. καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. καὶ ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διὰ παντός. καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ, ὥστε ἢ διεφθείροντο οἱ πλεῖστοι ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως, ἢ εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἑλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης

πελιδνόν ἐστι τὸ μετέχον ὠχρότητος καὶ μελανίας, οἱονεὶ μολυβδοειδές. Φλυκταίναις] σημείωσαι, στίχος ἡρωϊκός. 1. Τὰ δὲ ἐντὸς] τοῦ στόματος δηλονότι. 3. Γυμνὸν ἀνέχεσθαι] τὸ ἀνέχεσθαι καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται. 4. Ἥδιστά τε ἂν] ἡ σύνταξις οὕτως, ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ συνεχόμενοι, ἠνείχοντο. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἠνείχοντο, τὸ δὲ ἄλλο μεταξύ. 7. Τό τε πλέον καὶ ἔλασσον] καὶ γὰρ ὁ πίνων ὀλίγον καὶ ὁ πολὺ ἀπέθνησκον. 8. Ἡ ἀπορία] ἡ ἀδυναμία. 10. Οὐκ ἐμαραίνετο] οὐχ ὑπέπιπτε. Παρὰ δόξαν] παρ' ἐλπίδα. 12. Ἔχοντές τι δυνάμεως] μερικὴν δύναμιν. 13. Τοῦ νοσήματος] τῆς δυσεντερίας.

cyd. adnotasse Ælium Dionysium scribit Eustath. in Il. I. 735. Duk. Conf. Phot. Lex. p. 299. et Pierson. ad Moer. p. 325.

2. ἐκάετο A.B.F.H.Q.c. ἐκήετο O. vulgo ἐκαίετο.

3. σινδονίων Galenus.

μηδ'] C.e. vulgo μήτ'.

γυμνοὶ C.I.K.d.e. cum Galeno ceteri γυμνόν.

5. ἀνθρώπων] om. N.

6. εἰς τὰ φρέατα g.

τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ A.B.C.F.H.I.K.L.O.P.b.c.e.f.g.h. vulgo ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ.

συνεχόμενοι B.h.

8. τοῦ] τὸ C.

9. καὶ τὸ] τὸ δὲ Lex. Seg. p. 125, 30.

10. ἀκμάζει L.O.Q.

11. πλείους A.F.H.N.g.h.

Ἐνναταῖοι] Ἐναταῖοι quidam MSS. Ita scribunt passim MSS. in Josepho, et LXX. in Homero, Hesiodo, aliisque. et sane firmat εἴνατος Iliad. β'. 295. Wass. Vid. ad I. 117. Duk.

13. τοῦ νοσήματος] om. Q.

ἐς] ἐπὶ e.

14. ἐκκαύσεως L.O.P.Q.

τε] om. c.f.

αὐτῆς c.

ἐγγενομένης c. γενομένης d.i.

πιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ πολλῷ μᾶλλον προΐεντο σφᾶς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀντεῖχον), καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν δεδιότες ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ τοῦ θεραπεύσοντος· εἴτε προσίοιεν, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι· αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους, ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. ἐπὶ πλέον δὲ

ὑγιείας. 1. Προΐεντο] ἀπέλυον. 2. Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου] ἡ σύνταξις δὲ οὕτω, δεινότατον ἦν ἥ τε ἀθυμία καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου. 3. Θεραπείας] τῆς ἀπὸ τοῦ νοσήματος ἰατρείας. Ὥσπερ τὰ πρόβατα] ὅτι τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου. 4. Τοῦτο] ἡ ἀπόγνωσις δηλονότι. 6. Ἔρημοι] τοῦ θεραπεύσοντος. 8. Ἀρετῆς] φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης. 9. Τὰς ὀλοφύρσεις] λείπει ἡ πρός. ἵν' ᾖ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ τοὺς θρή-

2. ἑτέρας A.

Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι] scilicet τῆς νόσου, i. e. ut Stephanus in marg. Edit. suæ secundæ vertit, *et quod alter ab alterius curatione morbo oppleti*, i. e. *alter ex alterius curatione contagionem mali haurientes*. Nam νόσου, vel φθορᾶς supplendum esse, adparet e Plutarcho in Pericl. p. 311. ita de hac re scribente ἐῶν ὥσπερ βοσκήματα καθειργμένους ἀναπίμπλασθαι φθορᾶς ἀπ' ἀλλήλων. Livius III. 6. in re simili dicit, *ministeria invicem ac contagio ipsa vulgabant morbos*. Illa ὥσπερ τὰ πρόβατα Stephanus recte separat ab ἔθνησκον. Non enim dicit Thucydides, eos mortuos ut oves; sed per ministeria contagionem mali ab aliis ad alios manasse, quemadmodum oves malo contagio vicini pecoris læduntur, ut ait Poëta. Gloss. ἀφὴ νοσοῦντος προβάτου, *contagium*. Duk.

3. θεραπείας] νόσου e.

Θεραπείας] Vid. Liv. III. 6. Wass.

8. Μεταποιούμενοι] Suidas in μεταποιεῖσθαι. μάλισθ' οἱ ἀρ. μετ. pro ἀντιποιούμενοι. Plato Polit. ἥκιστα βασιλικῆς ΜΕΤΑΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣ τέχνης. Hesych. μετασκευάζεται, φροντίζει. Dion. Halicarn. Antiq. VI. 91. Πόλιν αὐτῶν ἐξ ἐφόδου ἀντιλαμβάνεται, ἐπιβαλλομένων μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ΜΕΤΑΠΟΙΕΙΣΘΑΙ τινος ἈΡΕΤΗΣ. Wass. Tangit hunc locum Plutarch. περὶ πολυφιλίας in fin. Duk.

9. τοὺς] om. I.

καὶ om. G.

10. οἱ om. g.

ἐξέκαμον F.H.g.h.

11. τοῦ om. N.

κακοῦ νικώμενοι om. C.e.

ὅμως οἱ διαπεφευγότες τόν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ᾠκτίζοντο, διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· δὶς γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἐμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης, μηδ᾽ ἂν ὑπ᾽ ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

* Ἐπίεσε δ᾽ αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ 52.
καὶ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἧσσον τοὺς ἐπελθόντας. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ᾽ ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων ὁ φθόρος ἐγίγνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ᾽ ἀλλήλοις

νους. 1. Οἱ διαπεφευγότες] τὸν θάνατον. Τὸν πονούμενον] τὴν ἀσθένειαν. 5. Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ] τῇ ἐνεστώσῃ περιχαρείᾳ. 6. Κούφης] τῆς κουφιζούσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης. 8. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 11. Ὥρᾳ

1. διαφυγόντες i.

Θνήσκοντα] Pollux III. 104. τὸν δὲ τεθνηκότα. male. πονούμενον pro κάμνοντα haud infrequens. v. Hippocratem II. 48. Aphor. et Aristophanem Εἰρ. 820. Wass.

2. καὶ ante αὐτοὶ om. C.

5. τὸ παραχρῆμα A.

7. ἔτι διαφθ.] ἐπιδιαφθ. C.

11. Ὥρᾳ ἔτους] Meursius V. Lection. Atticar. 26. legit ὥρᾳ θέρους, ex auctoritate Galeni, cujus hæc verba refert ex I. 5. περὶ ἐπιφορᾶς πυρετῶν: καθά φησιν ὁ Θουκυδίδης· ἀλλ᾽ ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ θέρους διαιτωμένων ὁ φθόρος κατὰ τὸ σῶμα ἐγίγνετο. Sed si Galenus ad verba Thucydidis potuit addere illa, κατὰ τὸ σῶμα, etiam pro ὥρᾳ ἔτους, quod in Thucydide legerat, potuit scribere ὥρᾳ θέρους, quod eadem significatione dici non ignorabat. Et fortassis etiam consulto ita scripsit, ut indicaret hoc de æstate accipiendum: quemadmodum et Plutarch. l. d. θέρους ὥρᾳ πολλῶν ὁμοῦ χύδην ἐν οἰκήμασι μικροῖς καὶ σκηνώμασι πνιγηροῖς ἠναγκασμένων διαιτᾶσθαι. Nam alioqui ὥρᾳ ἔτους etiam de vere dicitur. Herodian. VIII. 4. τῶν γὰρ ὑπερκειμένων ὀρῶν τὰς δι᾽ ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, i. e. ver. quo nives solvuntur; ut in Virgil. I. Georg. 43. *Vere novo, gelidus canis quum montibus humor Liquitur.* Vid. Heins. c. XIII. Lection. Theocrit. Græv. c. II. Lection. Hesiod. et Spanhem. ad Callim. hymn. in Cerer. v. 124. Sed et ὥρα solum pro vere apud Homer. Il. β΄. 468. ubi vid. Eustath. p. 256. Duk.

ἔτους] θέρους Q. cum Galeno (π. ἐπιφορᾶς πυρετῶν 1, 5.)

12. ἐγένετο B.g.h.

ἀλλήλους c.

ἀποθνήσκοντες ἔκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἁπάσας ἡμιθνῆτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμίᾳ. τά τε ἱερὰ, ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα ἦν, αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων· ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. νόμοι τε πάντες συνεταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφὰς, ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο, σπάνει τῶν ἐπιτηδείων διὰ τὸ συχνοὺς ἤδη προτεθνάναι σφίσιν· ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαντες τοὺς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτον, οἱ δὲ καιομένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες ὃν
53. φέροιεν ἀπῄεσαν. * πρῶτόν τε ἦρξε καὶ ἐς τἄλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τις,

ἔτους] τῷ θέρει δηλονότι. 6. Ὁσίων] ὁσίων οὐδετέρως, ὁσιῶν θηλυκῶς. Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι (Od. 16, 423). Πάντες] θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι. 8. Ἀναισχύντους] σημείωσαι· ἀλλοτρίας, ξένας. 11. Τοὺς νήσαντας] τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἑτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα. 13. Πρῶτόν τε ἦρξε] ἀρχὴ γέγονεν. 14. Ἐπὶ πλέον] διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθη-

1. θνήσκοντες L.O.P.

2. τοῦ A.B.C.F.K.c.g.h. ceteri τῇ τοῦ.

3. ἐσκήνουν L.O. ἐσκήνωντο H.

5. γένοιντο A.B.g.h.

6. Καὶ ὁσίων] Malo ὁσίων, quam ὁσιῶν ab ὁσία, cujus genitivi mentionem facit Scholiastes: dubium alioqui relinquens utram lectionem præferat. Steph. Vide Capitolin. in Antonino p. 341. Edit. Var. Wass. Huc pertinent, quæ ad Capitolin. l. d. adnotavit Casaubon. Duk.

ξυνεταράχθησαν C.K.

8. ἐδύνατο A.B.F.G.H.K.L.O. g. ceteri ἠδύνατο.

9. ἐτρέποντο L.O.

συχνῶς O.P.

10. προστεθνάναι d.e.

11. Τοὺς νήσαντας] Aristoph. Lysistr. 269. πυρὰν νήσαντες. Lucian. de Mort. Peregr. p. 560. πυρὰν ὅτιμεγίστην νήσας. Et sic alii: quod Atticorum esse docet Thom. Magist. Νῆσαι πυρὰν λέγουσιν, οὐ συναγαγεῖν, οὐδὲ συνθεῖναι. Νῆσαι autem est σωρεῦσαι. Schol. parv. Homeri ad Od. σ΄. 321. Πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, exponit ξύλα σωρεῦσαι, ἕνεκεν τοῦ πῦρ ποιῆσαι. Duk.

νοσήσαντας O.P.b.

12. ἐπιβαλόντες ἄνωθεν L.O.P. e. ἐπιβάλλοντες ἄνωθεν C. ἄνωθεν ἐπιβάλλοντες d.

14. ἐπὶ πλέον τῇ πόλει Q.e.

ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τἀκείνων ἐχόντων. ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τά τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, ἄδηλον νομίζων εἰ πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν διαφθαρήσεται· ὅ τι δὲ ἤδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. θεῶν δὲ φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε, τὸ μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὁρᾷν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους, τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι.

ναίων τὸ ἐπὶ πλέον κείμενον. 1. Ἀγχίστροφον] ταχεῖαν, ὀξεῖαν, ἐγγυτέραν. 3. Οὐδὲν πρότερον κεκτημένων] τῶν πενήτων. 4. Τὰς ἐπαυρέσεις] τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἡδυπαθείας. 7. Τῷ δόξαντι καλῷ] τουτέστι τῇ ἀρετῇ· αὕτη γὰρ μετὰ ταλαιπωρίας γίγνεται. 9. Κερδαλέον] ἐπωφελές. 11. Ἀνθρώπων νόμος] ἀνθρωπίνη εὐνομία. 12. Σέβειν] τὸ θεῖον δηλονότι. Ἐν ὁμοίῳ] εἶναι δηλονότι. 15. Τὴν ἤδη κατεψηφισμένην] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκην.

1. ἀπέκρυπτε τὸ A.N. ἀπέκρυπτε τῷ F.H.Q. ἐκρύπτετο K.

4. ἐπαυρήσεις L.O.Q.

5. τε τὰ C.

6. καὶ χρήματα K.

7. προταλαιπωρεῖν C.K.i.

Προσταλαιπωρεῖν] Προσταλαιπωρηθεὶς agnoscit Pollux VI. §. 139. Noster alibi ἐπιταλαιπωρεῖν lib. I. cap. 123. ubi v. Schol. Wass.

8. αὐτῷ I.

ἔλθῃ F.H.N.Q.

9. ἤδη A.F.H.Q.e.h. ἤδη B. ceteri ᾔδει.

καὶ om. C.L.O.P.

τὸ] τε K.L.N.O.P.e. τε τὸ C.

αὐτὸ A.B.C.F.H.I.K.L.N.O.P.c.d.e. vulgo αὐτόν.

10. καὶ post τοῦτο om. C.G.L.O.P.e.

14. τὴν τιμωρίαν βιοὺς ἂν C.L.O.Q. et omisso articulo P. et qui βίου habere dicitur e.

54. * Τοιούτῳ μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω δῃουμένης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ᾄδεσθαι,

ἥξει Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ.

ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις, μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰκότως λοιμὸν εἰρῆσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, πρὸς ἃ ἔπασχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. ἢν δέ γε οἶμαί ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ᾄσονται. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν εἰ χρὴ πολεμεῖν ἀνεῖλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. περὶ μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου, τὰ γιγνόμενα ᾔκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων

λέγει δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ καὶ τὸ ἐλπίζων. 1. Ἐπιέζοντο] Ὅμηρος· Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς (Il. 1, 61). 4. Τοῦ ἔπους] ἐκ πυθοχρήστου στίχος. Φάσκοντες] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. 18. Ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν] ἤγουν ἄξιον διηγήσεως. Ἐπενείματο] κατέφαγε.

1. μέντοι Q.
2. γῆς] τῆς C.
5. δωρικὸς K.P.Q.e.
7. ἐν τῷ ἔπει] om. L.O. ἐν τῷ ἔπειτα A.B. ἔπει, omissis ἐν τῷ, e.
ἐπὶ] ὑπὸ g.
8. εἰκότως om. c.f.
οἱ μὲν γὰρ L.
10. πόλεμός ποτε ἄλλος K.
καταλάβοι f.
δωριακὸς C.I.
ὕστερον P.
14. Καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι] Thom. Magist. in βούλομαι· τὸ φημὶ ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα. Θουκ. ἐν τῇ β'. καὶ ἀ. ε. ξ. Duk.
15. οὖν om. g.
16. ᾔκαζον C. vulgo εἴκαζον.
εἶναι ὅμοια g.
18. ἄξιον καὶ A.B.C.F.H.K.N. Q.c.e.g.h.i. vulgo ἄξιον καί.

τὰ πολυανθρωπότατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γενόμενα.

55. Peloponnesii, vastato citeriore agro, etiam maritima devastant usque ad Laurium.

* Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδίον, παρῆλθον ἐς τὴν Πάραλον γῆν καλουμένην μέχρι Λαυρίου οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις. καὶ πρῶτον μὲν ἔτεμον ταύτην, ᾗ πρὸς Πελοπόννησον ὁρᾷ, ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς Εὔβοιάν τε καὶ Ἄνδρον τετραμμένην. Περικλῆς δὲ στρατηγὸς ὢν καὶ τότε, περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθηναίους τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐσβολῇ·

56. Interim Pericles, classe centum navium exstructa, cui se adjungunt quinquaginta

* ἔτι δ' αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων, πρὶν ἐς τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελοποννήσῳ παρεσκευάζετο, καὶ ἐπειδὴ ἑτοῖμα ἦν, ἀνήγετο. ἦγε δ' ἐπὶ τῶν νεῶν ὁπλίτας Ἀθηναίων τετρακισχιλίους, καὶ ἱππέας τριακοσίους ἐν ναυσὶν ἱππαγωγοῖς πρῶτον

4. Τὴν Πάραλον] τὴν παραθαλάσσιον. Λαυρίου] Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, οὗ μέταλλα ἀργύρεια. 8. Στρατηγὸς ὢν καὶ τότε] τινὲς εἰς τὸ ὢν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. 9. Γνώμην] προαίρεσιν. 10. Αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 12. Παρεσκευάζετο] ἡτοίμαζε.

1. τὴν νόσον] πολοπόννησον K.
2. γινόμενα C.e.
3. ἔτεμνον C.
Ἔτεμον] Confer omnino Diodor. p.309. d. Wass. Τὸ πεδίον potius credo scripsisse Thucydidem, quam τὸ χωρίον, quod est in nonnullis MSS. Erant jam olim diversa genera civium, οἱ ἐκ τοῦ πεδίου, et οἱ πάραλοι. Herodot. I. 59. De Paralo vid. Interpretes Stephani ad Ἀκτὴ et Πάραλος. Pertinet huc locus Thomæ Mag. Οὐ μόνον παράλιος χώρα, ἀλλὰ καὶ πάραλος. Θουκυδ. Duk.
πεδίον] χωρίον C.O.P.i.
4. λαυρείου A.B.g.
Λαυρίου ὄρους] Ὄρους omittit etiam Suidas in ἀργυροῦν, ubi pro οὗ τὰ legit ὅπου ἀργ. prave. Pausan. p. 2. πλέοντι ἐς τὸ πρόσω Λαύριόν τε ἐστὶ καὶ νῆσος ἔρημος οὐ μεγάλη, Πατρόκλου καλουμένη. Wass. Λαύριον sine adjectione illa fere dicunt veteres. Schol. Aristoph. Equit. 361. Λαύριον, at 1091. Λαύρειον. Suidas quoque variat. Et in Thucyd. VI. 91. Λαυρείου. Sed ibi itidem alii Λαυρίου. Duk.
ὄρους οὗ f. ὄρος οὗ d.i.
5. ἀργύρια C.Q.d.e.g.i.
6. ᾗ B.C.c. ἣν P.
τήν τε πρὸς B.
7. δὲ] τε C.
8. καὶ] τῶν ἀθηναίων N.
μὴ om. K.g.h.
ἐξιέναι c.
11. παραλίαν] περαίαν P.c.f.
γῆν] om. C.i.
ἐπίπλουν ἐν τῇ g.
13. τετρακισχιλίων P.

Chiorum et Lesbiorum naves, Peloponnesi nonnullas regiones vastat.

τότε ἐκ τῶν παλαιῶν νεῶν ποιηθείσαις· ξυνεστρατεύοντο δὲ καὶ Χῖοι καὶ Λέσβιοι πεντήκοντα ναυσίν. ὅτε δὲ ἀνήγετο ἡ στρατιὰ αὕτη Ἀθηναίων, Πελοποννησίους κατέλιπον τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλὴν, καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες ἐς ἐλπίδα μὲν ἦλθον τοῦ ἑλεῖν, οὐ μέντοι προεχώρησέ γε. ἀναγαγόμενοι δὲ ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου ἔτεμον τήν τε Τροιζηνίδα γῆν καὶ τὴν Ἁλιάδα καὶ τὴν Ἑρμιονίδα· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. ἄραντες δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀφίκοντο ἐς Πρασιὰς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον, καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἷλον καὶ ἐπόρθησαν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπ' οἴκου

7. Προεχώρησέ γε] ἦλθον εἰς τὸ ἑλεῖν τὴν πόλιν. Ἀναγαγόμενοι] ἀναχθέντες. 12. Τῆς τε γῆς ἔτεμον—] μέρος τι. λείπει.

1. τότε πρῶτον g.
νεῶν om. b.
2. Χεῖοι c.
δὴ c.
4. ἐν τῇ om. c.
6. ἐσβαλόντες N. προσβάλλοντες C.
μὲν om. L.O.P.
7. ἀναγόμενοι C.L.O.P.f.g.
8. καὶ ἀλιάδα C.e.
9. τὴν om. C.e.
ἑρμηονίδα Q.d.

Ἑρμιονίδα] Hermione Herodoto VIII. 73. Polybio, Xenophonti p. 515. Scylaci Ἑρμιών; favent etiam numi. Agrum τὴν Ἑρμιονίδα vocat et Pausanias, cujus temporibus urbs antiqua eversa erat, nova autem IV. stadiis a promontorio sita est. Scriptores post Strabonem Thucyd. scripturam servant. Photius Lex. ined. Ἑρμιόνη χωρίον ἄσυλον in Peloponneso, aut civitas, ubi templum Cereris. Qua Deam pompa colebant Aristocles apud Ælianum de Animal. Lasus Hermionensis apud Athenæum docuere. Templum ibi χθονίας a piratis expilatum auctor Plutarchus in Pompeio. Idem πορφύρας Ἑρμιονικῆς in Alexand. meminit. De urbis origine adeas Herodot. et Athenæum. Vide item Suidam v. ἀνθ' Ἑρμιόνος et Ὑπερίδης. Wass.

πάντα om. L.O.P. post ταῦτα ponunt C.e.

11. ἀφίκοντες I.

Πρασιὰς] Noster rursus hujus urbis meminit VII. 18. VIII. 95. Apud Pausaniam Βρασιαὶ, atque ita citat Stephanus. Polybius, Scylax, Ptolemæus Πρασία scribunt. Sic etiam Eustath. Odyss. ω'. p. 1967. Pluraliter effert Polyænus, ἐν Πρασίαις. Pausaniæ scriptura mendosa est. Wass.

ἀνεχώρησαν. τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας.

* Ὅσον δὲ χρόνον οἵ τε Πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἡ νόσος ἔν τε τῇ στρατιᾷ τοὺς Ἀθηναίους ἔφθειρε καὶ ἐν τῇ πόλει, ὥστε καὶ ἐλέχθη τοὺς Πελοποννησίους δείσαντας τὸ νόσημα, ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ πόλει εἴη, καὶ θάπτοντας ἅμα ᾐσθάνοντο, θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν. τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ πλεῖστόν τε χρόνον ἔμειναν καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἔτεμον· ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο. 57.

Peloponnesii autem, sive morbi contagionem veriti, sive alia de causa, post quadraginta ferme dies in Peloponnesum discesserunt,

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἅγνων ὁ Νικίου καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου, ξυστράτηγοι ὄντες Περικλέους, λαβόντες τὴν στρατιὰν ἧπερ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν εὐθὺς ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης καὶ Ποτίδαιαν ἔτι πολιορκουμένην, ἀφικόμενοι δὲ μηχανάς τε τῇ Ποτιδαίᾳ προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἑλεῖν. προυχώρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως οὔτε τἆλλα τῆς πα- 58.

et Atheniensium classis, ex Peloponneso reversa, cum in Macedoniam, duce Agnone, contendisset, malo morbi etiam illuc dissi-

5. Τῇ στρατιᾷ] τῇ περὶ τὴν Πελοπόννησον. 8. Θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν] εἰ δέ τις εἴπῃ, καὶ πῶς αὐτοὺς οὐκ ἐφόνευον; λέγομεν ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον. 9. Ταύτῃ] τῇ δευτέρᾳ δηλονότι. 12. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. 15. Πολιορκουμένην] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 17. Προυχώρει] προέκοπτεν. 18. Αὐτοῖς] τοῖς πολιορκοῦσιν. Ἡ αἵρεσις] ἡ

Aristoph. Pac. 241. Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι. Duk.

1. ἀνεχώρουν d.i.

3. δὲ] τε K.c.f. δέ τε A.B.H. g.h.

τε om. A.B.G.H.K.c.d.f.g.h.i.

ἦσαν om. d.

4. τῇ ἀθ. B.C.H.K.c.d.f.g.h. i. τῇ τῶν ἀθ. I. ceteri τῶν ἀθ.

6. ἐπίχθη P.

8. καὶ θάπτοντας] καθάπτοντας d.e.

θᾶττον C.L.O.P.e.

ἐκ om. L.O.P.

10. ἔμειναν A.B.g.

ἅπασαν Q.

12. Ἅγνων] Ἀθηναίους δεδαπανηκότας εἰς τὴν πολιορκίαν ait Diodorus p. 310. d. πλείω τῶν χιλίων ταλάντων. v. Nostrum II. 70. Wass.

λεόπομπος c.

13. ξυνστρατηγοὶ C.K.c.

15. τοὺς ἐν τῇ θρᾴκῃ L.O. τῆς ἐπιθρακης c.

16. τε om. d.

18. ἄλλα e.

pato, infecta re, domum rediit.

ρασκευῆς ἀξίως· ἐπιγενομένη γὰρ ἡ νόσος ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους, φθείρουσα τὴν στρατιὰν, ὥστε καὶ τοὺς προτέρους στρατιώτας νοσῆσαι τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς ξὺν Ἅγνωνι στρατιᾶς, ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ ὑγιαίνοντας. Φορμίων δὲ καὶ οἱ ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι οὐκέτι ἦσαν περὶ Χαλκιδέας. ὁ μὲν οὖν Ἅγνων ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τετρακισχιλίων ὁπλιτῶν χιλίους καὶ πεντήκοντα τῇ νόσῳ ἀπολέσας ἐν τεσσαράκοντα μάλιστα ἡμέραις· οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται κατὰ χώραν μένοντες ἐπολιόρκουν τὴν Ποτίδαιαν.

59. His malis urgentibus, Athenienses Pericli, tamquam eorum auctori, vehementer irati, legatos mittunt ad Peloponnesios de pace; sed frustra. Pericles autem, qui hanc populi inconstantiam providerat, concione advocata,

* Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἥ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωντο τὰς γνώμας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμηντο ξυγχωρεῖν. καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτοὺς ἄπρακτοι ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὁρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιοῦντας ἅπερ αὐτὸς ἤλπιζε, ξύλλογον ποιήσας (ἔτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσῦναί τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς

πόρθησις. 1. Ἐνταῦθα] εἰς τὴν Ποτίδαιαν. 9. Οἱ δὲ πρότεροι] οἱ μετὰ Καλλίου δηλονότι. 13. Ἠλλοίωντο] μετεβλήθησαν. 17. Ξυγχωρεῖν] ἐνδιδόναι. 22. Ἀπαγαγὼν] ἀποστήσας.

1. ἀξίου P.
γὰρ] δὲ L.
3. καὶ πρὸς τοὺς i.
νοῆσαι C.
4. σὺν B.H.K.c.h.i.
5. καὶ om. P.
7. ἀνεχώρησε ταῖς ναυσὶν ἐς C.L.O.P.e.
11. Μετὰ—ἐγένοντο] D. Halic. p. 143. 6. Wass.
12. αὐτοῦ c.
14. μὲν om. Dionysius.
16. περιπεπτωκότας f.
17. πρέσβεις αὖ τινας d.i.
ὡς] πρὸς Dionysius.
18. ἐγίνοντο Q.
δὲ C.e.
καθεστηκότες C.I.e.

γνώμης πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον καταστῆσαι. παρελθὼν δὲ ἔλεξε τοιάδε.

* " ΚΑΙ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς ἐμὲ " γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας), καὶ ἐκκλη- " σίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω καὶ " μέμψομαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς " ξυμφοραῖς εἴκετε. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι πόλιν πλείω " ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ' " ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλ- " λομένην. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυ- " τὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλ- " λυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῷ μᾶλλον " διασώζεται. ὁπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας ξυμφορὰς " οἵα τε φέρειν, εἷς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, " πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ, καὶ μὴ ὃ νῦν ὑμεῖς

60—64. animos civium sibi reconciliare, a periculis præsentibus avertere, et in malis ingravescentibus firmare conatus est.

3. Καὶ προσδεχομένῳ] ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Καὶ προσδεχομένῳ μοι] καὶ προσδοκήσαντί μοι γεγένηται εἰς ἐμὲ τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν. οἷον οὐκ ἀνέλπιστα εἰς ἐμὲ τὰ παρόντα γεγένηται αἰτιάματα, ἀλλὰ καὶ ἤδη ταῦτα προσδεχομένῳ, ἀφ' οὗ πολεμεῖν συνεβούλευσα Λακεδαιμονίοις, γεγένηται· καὶ διὰ τοῦτο συνήγαγον ἐκκλησίαν, ὅπως, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς τύχαις εἴκετε, ὑπομνήσω. 4. Αἰσθάνομαι] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, κοινῶς καὶ Ἀττικῶς. 7. Ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. 13. Πόλις μὲν τὰς ἰδίας]

2. παρελθὼν δὲ A.B.C.H.K. L.N.O.P.Q.e.g.i. cum Tusano. vulgo καὶ παρελθών.

3. Καὶ προσδ.—εἴκετε.] Dionys. Halic. p. 158. Deinde, ibidem, Ἐγὼ—διασώζεται. Wass. Aristides Rhetor, quum in oratione quadam aliquanto gloriosius de eloquentia sua prædicasse visus fuisset, inter alia etiam Periclis exemplo se defendit. Oration. tom. III. p. 950. Duk.

ἐς] εὖ K. omisso pronomine.

ἐμὲ A.B.H.N.O.g.h. cum Dionysio p. 923. vulgo με.

4. αἰσθόμενος L.O.

ἐκκλησίας i.

6. μέμψομαι K. vulgo μέμψωμαι.

εἴ τι] ὅτι b.c.

ἢ ταῖς] εἰ ταῖς B.h.

7. Ἡγοῦμαι] Huc spectat Hierocles apud Stobæum p. 229, 20. Wass.

πλείω A.B.H.K.N.d.g.h.i. cum Dionysio: om. c. ceteri πλέω.

10. τὸ om. g.

12. Κακοτυχῶν] Agnoscit Pollux III. 99. Κακοτυχὴς Euripides. Wass.

14. ἐκείνης] ἰδίας G.

“ ὁρᾶτε, ταῖς κατ’ οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι “ τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε, καὶ ἐμέ τε τὸν πα- “ ραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς οἳ ξυνέγνωτε δι’ “ αἰτίας ἔχετε. καίτοι ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὃς “ οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ “ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα, φιλόπολίς τε καὶ χρημάτων κρείσ- “ σων. ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ “ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη· ὅ τ’ ἔχων ἀμφότερα, τῇ δὲ πόλει “ δύσνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰκείως φράζοι· προσόντος “ δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένου, τὰ ξύμπαντα “ τούτου ἑνὸς ἂν πωλοῖτο. ὥστ’ εἴ μοι καὶ μέσως ἡγού-

ἰδίας νῦν οὐχὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὰς τῶν καθ’ ἕκαστον ἀνθρώπων καὶ μερικὰς δυστυχίας. 1. Ταῖς κατ’ οἶκον] ταῖς ἑαυτῶν καὶ μερικαῖς. Πεπληγμένοι] παραφερόμενοι. 2. Ἀφίεσθε] ἀμελεῖτε. 3. Οἳ ξυνέγνωτε] μετέσχετε τῆς παραινέσεως, διαγνόντες. 4. Καίτοι ἐμοὶ] παραγραφικὸν ἐν δεινότητι. τέσσαρα δεῖ, κατὰ Θουκυδίδην, τὸν ἀγαθὸν ἔχειν ἄνδρα, νοεῖν μὲν τὰ δέοντα, φράζειν δὲ δύνασθαι τὰ νοηθέντα καλῶς, φιλόπολίν τε εἶναι, καὶ τέταρτον, κρείσσω χρημάτων. τὸ γὰρ νικᾶσθαι χρήμασι πᾶσαν καὶ ῥήτορος καὶ πολίτου καὶ ἰδιώτου καὶ ἄρχοντος ἀρετὴν ἀφανίζει. Τοιούτῳ ἀνδρὶ] ἤγουν μεγάλῳ. Ὃς οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων] ῥητορείαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. 10. Τοῦδε] τῆς εὐνοίας. 11. Καὶ μέσως] μετρίως.

1. πραγίαις P.

2. ἐφίεσθε L.O.P. ἐφίεσθαι e. ἀφίεσθαι M.d.f.g.

ἐμέ τε τὸν A.B.H.K.N.c.h. ceteri ἐμὲ τόν.

3. ὃ C.

4. Καίτοι—κρείσσων] Enarrator Hermogenis eadem hæc laudans perperam legit ἥττων εἰμί. quem corrige. Confer eundem p. 75. et nostri imitatorem Demosthenem de Coron. p. 355. Ed. Genev. Wass. Lucian. de Saltat. p. 800. Καὶ ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη, ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τοῦτο καὶ τοῦ ὀρχηστοῦ ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον εἴη, γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ τοῦ ἑρμηνεῦσαι αὐτά. Duk.

5. οἴομαι ἥσσων A.B.G.H.K. Q.c.f.g.h.i. cum Dionysio: vulgo ἥσσων οἴομαι.

6. Φιλόπολις] Τὸ ἦθος addit Pollux IX. 26. tanquam e Thuc. usi Isocrates, Plato, Aristoph. et Noster infra non semel. Wass. Ulpian. in Oration. Demosth. de Pace p. 41. Ποιεῖται σύστασιν τοῦ οἰκείου προσώπου, ὁποίαν ὁ ῥήτωρ ὁ Περικλῆς παρὰ Θουκυδίδῃ ποιεῖται, ὅτι καθαρὸς παντὸς λήμματος καὶ ἀδωροδοκήτως δημηγορεῖ. Duk.

8. καὶ εἰ A.B.C.F.G.H.c.e.f.g. εἰ om. K.

δὲ om. i.

9. τι] τὰ d.i.

10. τοῦδε] τοῦ K.

11. πολοῖτο Q. ἀπολοῖτο g.

“ μενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ πολεμεῖν ἐπει- “ σθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φεροί- “ μην. * καὶ γὰρ οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται τἄλλα εὐ- 61.
“ τυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν “ ἢ εἴξαντας εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαν- “ τας περιγενέσθαι, ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάν- “ τος μεμπτότερος. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ “ ἐξίσταμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν “ πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις, “ καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης “ μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν “ αἴσθησιν ἑκάστῳ, τῆς δὲ ὠφελίας ἄπεστιν ἔτι ἡ δήλω- “ σις ἅπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ “ ὀλίγου, ἐμπεσούσης ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτε- “ ρεῖν ἃ ἔγνωτε. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ “ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον· “ ὃ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ τὴν νό- “ σον γεγένηται. ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, “ καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους, χρεὼν

1. Μᾶλλον ἑτέρων] λείπει ὁ δέ σύνδεσμος, ἵν' ᾖ, μᾶλλον δὲ ἑτέρων. μέσως δὲ εἶπε καὶ οὐ σφόδρα, διὰ τὸ φορτικόν. 3. Οἷς μὲν αἵρεσις] κατὰ κοινοῦ τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ νοῦς, φησὶν ὅτι ἄφρονές εἰσιν οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες καὶ πολεμεῖν αἱρούμενοι. 5. Τοῖς πέλας] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 6. Περιγενέσθαι] νικῆσαι, τῶν ἐχθρῶν δηλονότι. 7. Καὶ οὐκ ἐξίσταμαι] ὧν παρῄνεσα. 9. Ἀκεραίοις] ἀζημίοις. 11. Ὀρθὸν] ἀληθῆ. Ἔχει ἤδη] παρέχει. 19. Ἀντιπάλοις] ἀντὶ τοῦ παραπλησίοις, τῷ μεγέθει τῆς πόλεως ἴσοις. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ

2. τοῦ γε A.B.C.F.G.H.K.L. O.c.d.e.g.h.i. vulgo γε τοῦ.
7. κἀγὼ d.i.
ὁ om. P.
8. μεταβέβλησθε F.
9. μεταβαλεῖν I.L.O.P.
12. ἔτι] ἤδη g.
13. ἅπασι om. C.I.e.
14. ἐγκρατεῖν O.
15. Δουλοῖ—ὀρεγόμενον] Dionys. Halicarn. p. 931. Wass.
τὸ ἀπροσδ. καὶ αἰφν. c.f. τὸ αἰφν. καὶ τὸ ἀπροσδ. Dionysius.
16. συμβαῖνον f.
17. ἡμῖν A.B.C.K.L.O.c.d.e.h.

“ καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, καὶ
“ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζειν (ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δι-
“ καιοῦσι τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι ὅστις μα-
“ λακίᾳ ἐλλείπει, καὶ τῆς μὴ προσηκούσης μισεῖν τὸν
“ θρασύτητι ὀρεγόμενον), ἀπαλγήσαντας δὲ τὰ ἴδια τοῦ
62. “ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι. * τὸν δὲ πόνον
“ τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένηταί τε πολὺς καὶ οὐδὲν
“ μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα,
“ ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς
“ αὐτὸν ὑποπτευόμενον, δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὅ μοι δο-
“ κεῖτε οὔτ᾽ αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν με-
“ γέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν, οὔτ᾽ ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις·
“ οὐδ᾽ ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσ-
“ ποίησιν, εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς

τὰ φρονήματα ἔχειν. 1. Ὑφίστασθαι] ἀμετακινήτους εἶναι. 2. Τὴν ἀξίωσιν] τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. Ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι] ὁμοίως οἱ ἄνθρωποι ἀξιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ὅστις ἐν μαλακίᾳ ἐλλείπει τῆς ἐνυπαρχούσης δόξης, καὶ μισεῖν τὸν ἐν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσηκούσης. 5. Ἀπαλγήσαντας] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρεών. τὸ δὲ ἀπαλγήσαντας ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν, ὥσπερ τὸ ἀπολοφυράμενοι. 9. Ὀρθῶς] ἀληθῶς. 10. Τόδε] τὸ ῥηθησόμενον. 13. Τὴν προσποίησιν] τὴν ἀπαγγελίαν. 14. Καταπεπληγ-

1. καὶ ξυμφορὰς τὰς μεγίστας K. f. καὶ τὰς ξυμφορὰς Dionysius.

Ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις] Ὑφίστασθαι hac significatione et dativo et accusativo jungitur: sed Thucydides etiam alibi ei accusativum addit, IV. 59. Οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι. Et sic etiam alii probati Scriptores. Itaque recepta scriptura hujus loci non nisi numero librorum Msstorum vincit eam, quæ in Gr. et Dionys. Halic. est. Duk.

3. εἴ τις L. ὅστις ἂν Dionysius, qui mox ἐλλείπῃ.

5. Ἀπαλγήσαντας] Agnoscit Suidas h. v. Cæterum ἀπολοφύρομαι Xenophon Ἑλλην. I. Wass. Accusativos in principio sequentis periodi, τὸν δὲ πόνον, Portus recte interpretatur περὶ τοῦ πόνου. Plura hujus generis suppeditabunt Stolberg. cap. IX. de Solœcism. et Barbarismis &c. Perizon. ad Ælian. II. 13. et Interpretes Actor. Apostol. ad X. 36. Duk.

δὲ χρεὼν τὰ c.

7. τε om. c.f.

9. ἐπέδειξα correctus G.

12. πρὶν λόγοις] πρόσθεν λόγοις f. προλόγοις c.

13. τὴν om. L.O.

“ ἑώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ξυμμάχων μόνον ἄρχειν, ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν, γῆς καὶ θαλάσσης, τοῦ ἑτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε καὶ ἢν ἐπὶ πλέον βουληθῆτε· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τοῦ ναυτικοῦ πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. ὥστε οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν, ὧν μεγάλων νομίζετε ἐστερῆσθαι, αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι, καὶ γνῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἢν ἀντιλαμβανόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψομένην, ἄλλων δ' ὑπακούσασι καὶ τὰ προσεκτημένα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι, τῶν τε πατέρων μὴ χείρους κατ' ἀμφότερα φανῆναι, οἳ μετὰ πόνων καὶ οὐ παρ' ἄλλων δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι διασώσαντες παρέδοσαν ἡμῖν αὐτά (αἴσχιον δὲ ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι ἢ

μένους] καταπεπτωκότας τῷ φόβῳ. 2. Τῶν ἐς χρῆσιν] τὸ γὰρ πῦρ καὶ ὁ ἀὴρ οὐ τοσοῦτόν εἰσιν εἰς χρῆσιν φανερά· κοινὰ γὰρ πᾶσι. Φανερῶν] ὄντων δηλονότι. 5. Οὐκ ἔστιν ὅστις] οὐδείς. 7. Ἐν τῷ παρόντι] ἤγουν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ. 9. Αὕτη ἡ δύναμις] τῆς πόλεως ἡ θαλασσοκρατία· ἀλλὰ μείζων δηλονότι. 10. Αὐτῶν μᾶλλον] ἢ τὸν πόλεμον, ἢ τὴν τῆς χρείας ἀφαίρεσιν. Ἢ οὐ κήπιον] τὸ ἢ οὐ ἀντὶ τοῦ ἀλλά, οἷον, ἀλλὰ κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου, ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς θαλάσσης. ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον εἶδος κουρᾶς φασὶν, οὕτως ὀνομαζομένης. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ εἰκός ἐστιν. 14. Ἄλλων δ' ὑπακούσασιν] ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. 16. Φανῆναι] μετέρχεται ἐπὶ

1. μόνων G.K.
2. φανερῶς P.
4. ἣν om. B.h.
πλεῖον H.K.i.
6. κωλύσει post παρόντι ponunt C.e.
7. ἄλλο om. c.
ἔθνος ἀνθρώπων τῶν C.I.L.O.P.e.
9. αὐτὴ A.I.L.O.
10. αὐτὴν G. αὐτῶν inter versus g.
ἢ] καὶ K.
οὐκ ἤπιον A.F.I.K.M.P.g.h.
καὶ ἐν ἐγκαλλ. K.
14. τὰ] καὶ F.P. om. L.O.
προσεκτημένα A.B.C.H.g. προεκτημένα K. προκεκτημένα I.L.O.M.e.
18. ὑμῖν A.B.C.I.b.c.f.g.h.

“ κτωμένους ἀτυχῆσαι), ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε μὴ
“ φρονήματι μόνον ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. αὔχημα
“ μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινὶ
“ ἐγγίγνεται, καταφρόνησις δὲ, ὃς ἂν καὶ γνώμῃ πι-
“ στεύῃ τῶν ἐναντίων προέχειν· ὃ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν
“ τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρ-
“ φρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται, ἐλπίδι τε ἧσσον πι-
“ στεύει, ἧς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχὺς, γνώμῃ δὲ ἀπὸ τῶν
63. “ ὑπαρχόντων, ἧς βεβαιοτέρα ἡ πρόνοια. * τῆς τε πό-
“ λεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, ᾧπερ
“ ἅπαντες ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πό-
“ νους, ἢ μηδὲ τὰς τιμὰς διώκειν· μηδὲ νομίσαι περὶ
“ ἑνὸς μόνου, δουλείας ἀντ᾽ ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλ-
“ λὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ
“ ἀπήχθεσθε. ἧς οὐδ᾽ ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ
“ τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζε-

τὸ δίκαιον. 2. Αὔχημα] τὸ φρόνημα αὔχημα φησίν. 3. Ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς] ἀπὸ ἀλόγου εὐτυχίας. 4. Καταφρόνησις δὲ] λείπει ἐκείνῳ. 5. Καὶ τὴν τόλμαν] ἡ σύνταξις, καὶ τὴν τόλμαν ἡ ξύνεσις παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης. 8. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει. 9. Ἡ πρόνοια] ἡ πρόγνωσις. 10. Τῷ τιμωμένῳ] τῇ τιμῇ τῆς πόλεως. Ὧπερ] ᾧ τινὶ τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, τουτέστι τῇ ἡγεμονίᾳ. Ἄλλως. τῇ δόξῃ τῆς πόλεως, ᾗ ἀγάλλεσθε, καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. 14. Ἐν τῇ ἀρχῇ] ὄντες δηλονότι. 15. Ἀπήχθε-

1. Ἰέναι—πρόνοια] Dionys. Halic. pag. 159. Wass. Pleraque in hac periodo reprehendit Dionysius: illa autem, ἥ τε τόλμα, ἣν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ὀχυρωτέραν παρέχεται Heracliti tenebris obscuriora esse dicit. Aristides tom. III. pag. 652. ex memoria laudat: ἰέναι δ᾽ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μή μοι φρονήματι μ. ἀ. κ. κ. Ubi dativus μοι, etsi sæpe alibi πλεονάζει, inconcinne poni videtur. Duk.

ὁμόσε καὶ ἀμύνεσθαι μὴ Dionysius p. 928. ὁμόσε καὶ μὴ Q.

2. αὔχημα] φρόνημα Dionysius.

3. ἀπὸ] ὑπὸ Dionysius. καὶ ante δειλῷ om. e.

4. ἂν om. K.

5. περιέχειν C.

7. ὀχυρωτέραν B.N.g.h. cum Dionysio.

10. ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας A.B.e.f, cum Dionysio: ὥσπερ ἅπαντες I.c.

12. νομίσατε I.

15. ἔτι om. G.

16. ἀνθραγαθίζεσθαι P.

" ται· ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτὴν, ἣν λαβεῖν μὲν
" ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον. τάχιστ' ἄν
" τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν,
" καὶ εἴ που ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν· τὸ
" γὰρ ἄπραγμον οὐ σώζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου
" τεταγμένον, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει ἀλλ' ἐν
" ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν. * ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν 64.
" τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε, μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε,
" ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν, εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ
" ἐναντίοι ἔδρασαν ἅπερ εἰκὸς ἦν μὴ ἐθελησάντων ὑμῶν
" ὑπακούειν, ἐπιγεγένηταί τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ
" νόσος ἥδε, πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσ-
" σον γεγενημένον. καὶ δι' αὐτὴν οἶδ' ὅτι μέρος τι μᾶλ-
" λον ἔτι μισοῦμαι, οὐ δικαίως, εἰ μὴ καὶ ὅταν παρὰ
" λόγον τι εὖ πράξητε ἐμοὶ ἀναθήσετε. φέρειν τε χρὴ τά
" τε δαιμόνια ἀναγκαίως τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀν-
" δρείως· ταῦτα γὰρ ἐν ἤθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε
" ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῇ. γνῶτε δὲ ὄνομα μέγιστον
" αὐτὴν ἔχουσαν ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τὸ ταῖς ξυμ-
" φοραῖς μὴ εἴκειν, πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόνους

σθε] τοῖς ἄλλοις δηλονότι. 3. Οἱ τοιοῦτοι] οἱ ἀπράγμονες. 7. Ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν] τῶν συμβουλευόντων τὸ ἄπραγμον. 8. Παράγεσθε] ἀπατᾶσθε. 12. Ἐλπίδος κρεῖσσον] ὑπὲρ ἐλπίδα.

2. δοκεῖ ἄδικον c.
3. τε] ποτε B.g.
4. Τὸ γὰρ—τεταγμένον] Stobæus pag. 87. In hanc sententiam plura apud Dionem XXXVIII. p. 84. d. Jul. Cæsar. Wass.
5. μὴ om. e.
7. ἀσφαλὲς K.
8. παραγένεσθε B.h.
10. ἐναντίοι] πολέμιοι i.
11. ἐπακούειν c.
ἐπεὶ γεγένηται C.b.c.
12. ἐλπίδων I.L.O.P.Q.e.
14. ἔτι om. e.
παράλογόν H.K.M.N.g.
15. φέρειν δὲ L.O.e. conjunctionem om. c.
Φέρειν] Confer Demosth. Coron. 355. Wass.
16. πολέμων P.e.
17. τε post πρότερον om. N.
18. ἦν] ἢ C.
19. ἅπασιν C.L.O.P.e.

“ ἀναλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ μέχρι “ τοῦδε κεκτημένην, ἧς ἐς ἀΐδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἢν “ καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασ- “ σοῦσθαι), μνήμη καταλελείψεται, Ἑλλήνων τε ὅτι “ Ἕλληνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν, καὶ πολέμοις μεγί- “ στοις ἀντέσχομεν πρός τε ξύμπαντας καὶ καθ' ἑκά- “ στους, πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην “ ᾠκήσαμεν. καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' “ ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ “ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπη- “ ροὺς εἶναι ἐν τῷ παρόντι πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἕτε- “ ροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν· ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ “ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος μὲν γὰρ “ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει, ἡ δὲ παραυτίκα τε λαμπρότης “ καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἀείμνηστος καταλείπεται. “ ὑμεῖς δὲ ἔς τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες, ἔς τε τὸ αὐ- “ τίκα μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφότερα κτήσα- “ σθε, καὶ Λακεδαιμονίοις μήτε ἐπικηρυκεύεσθε μήτε ἔν- “ δηλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι, ὡς οἵτινες

1. Ἀναλωκέναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ γνῶτε. 2. Ἧς] τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ἢν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε] ἐάν ποτε καὶ ὑποχαλάσωμεν καὶ πταίσωμεν. 8. Καίτοι ταῦτα] τρεῖς κριτὰς ὑποτίθεται τῶν πραγμάτων. 12. Τὸ ἐπίφθονον] τὸ ἐπίζηλον. 13. Μῖσος μὲν γὰρ] διαλύεται γὰρ ἢ θανάτῳ ἢ ἄλλῳ τινί. 19. Ὡς οἵτινες] τὸ ὡς

2. τοῖς om P.
3. νῦν μὴ ὑπενδ. N.
4. καταλείψεται P.
5. πλεῖστον C.L.Q.
ἢ δὴ G.
7. τε om g.
8. ᾠκίσαμεν P.Q.
μέμψαιτ' H.Q.
9. καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει C.I.L.O.P.
12. Ὅστις—βουλεύεται] Plutarch. Moral. p. 73. Et ibi cum MS. legendum μείζω, pro μείζονα, et γιγνώσκων. Huc etiam spectat p. 535. Pindarus, quem sequi videtur P. I. 162. Ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει, μάλιστ' ἐσθλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. Ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. Wass.
13. μὲν om. B.F.K.N.Q.g.h.i.
14. τε om. L.
16. κακὸν P.
18. ἐπικηρυκεύησθε I.

" πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔρ-
" γῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ
" ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσιν."

65. * Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς τε ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. οἱ δὲ δημοσίᾳ μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο, καὶ οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτι ἔπεμπον ἔς τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὥρμηντο, ἰδίᾳ δὲ τοῖς παθήμασιν ἐλυποῦντο, ὁ μὲν δῆμος ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος ἐστέρητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοὶ καλὰ κτήματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες, τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες αὐτὸν, πρὶν ἐζημίωσαν χρήμασιν. ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ, ὅπερ φιλεῖ ὅμιλος ποιεῖν, στρατηγὸν εἵλοντο καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, ὧν μὲν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει, ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες, ὧν δὲ ἡ ξύμπασα πόλις προσεδεῖτο, πλείστου ἄξιον νομίζοντες εἶναι. ὅσον τε γὰρ χρόνον προύστη τῆς

Publice quidem Athenienses Pericli obsequuntur, sed privatim eum odio habent, multaque afficiunt, sed imperium summum denuo ei tradunt. Belli annos duo et sex menses vixit. Thucydidis de eo judicium honorificum, et cum successoribus ejus comparatio.

ἀντὶ τοῦ ἐπεί. 5. Ἐπ' αὐτὸν] κατ' αὐτοῦ. 6. Τὴν γνώμην] τὸν σκοπὸν ἐκεῖνον. 10. Οἱ δὲ δυνατοὶ] οἱ τῷ πλούτῳ δυνάμενοι. 18. Προσεδεῖτο]

4. τοιαῦτα μὲν ὁ i.

5. ἐπ'] ἐς L.O.P.

Ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς] Thucydides sæpe ἐπὶ cum accusativo pro κατὰ ponit: ob quam causam, et quia etiam alii Scriptores Attici ita loquuntur, Henr. Stephan. Append. ad Script. de Dial. p. 123. hoc Atticum genus loquendi esse putat. DUK.

7. τοὺς om. g.e.

ἔτι om. B.e.

8. μᾶλλον om. P.

14. αὐτὸν om. L.

Ἐζημίωσαν] Ὀγδοήκοντα ταλάντοις, inquit Diodor. pag. 310. b. vid. Aristoph. Acharn. 32. WASS. Respicit ad hunc locum Aristides tom. III. pag. 401. DUK.

15. ὁ ὅμιλος K.

17. Ἀμβλύτεροι] Confer Plutarch. Pericl. p. 171. Periclem μεγαλοπρεπῶς σοφὸν vocat Plato p. 425. filios non laudat. WASS.

18. ξύμπασα ἡ A.F.G.H.K.Q. d.g.h.i.

19. ἄξια L.O.

Ὅσον τε γὰρ — ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς] Hæc e Thucydide descrip-

πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο καὶ ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐκείνου μεγίστη· ἐπεί τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοὺς τὴν δύναμιν. ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη καὶ μῆνας ἕξ· καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἡ ἐς τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ ἡσυχάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπικτωμένους ἐν τῷ πολέμῳ μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας ἔφη περιέσεσθαι· οἱ δὲ ταῦτά τε πάντα ἐς τοὐναντίον ἔπραξαν, καὶ ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου, δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς ἰδίας φιλοτιμίας καὶ ἴδια κέρδη, κακῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν, ἃ κατορθούμενα μὲν τοῖς ἰδιώταις τιμὴ καὶ ὠφελία μᾶλλον ἦν, σφαλέντα δὲ τῇ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο. αἴτιον δ' ἦν ὅτι ἐκεῖνος μὲν δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε

χρείαν εἶχε. 4. Τὴν δύναμιν] τὴν ἰσχὺν τοῦ πολέμου. 5. Ἐπὶ πλέον ἔτι] μετὰ τὸ καταστῆναι τὸν πόλεμον. Ἡ πρόνοια αὐτοῦ] ἡ πρόγνωσις. 12. Ἃ κατορθούμενα] εἰς τέλος ἐρχόμενα. Τοῖς ἰδιώταις] ἰδιώτας καλεῖ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς δημαγωγούς, οὐχ ὅτι ἰδιῶταί εἰσι κατὰ τὸ ἀληθές, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πόλεως εἴρηκε. 13. Σφα-

sit Aristides tom. III. p. 200. Confer Aristot. tamen Polit. B'. 12. Laudat Max. Tyrius p. 429. Isocrates 270. Adi Platonem p. 351. Wass.

1. Ἀσφαλῶς] Aristid. ὡς ἀσφαλῶς. et pro ἐπ' ἐκείνου, ἐπ' αὐτοῦ. Wass. Mox etiam ἐπειδὴ δὲ ὁ π. Duk.

2. ἐκείνου] αὐτοῦ f.

ἐπεί A.B.F.H.K.N.Q.c.d.f.g.h. om. b. ceteri ἐπειδή.

3. ὅδε A.g.

ἐφαίνετο I.L.O.P.

4. μῆνας ἓξ A.f. ceteri ἓξ μῆνας.

5. Ἐπιπλέον] Huc spectat Libanius Orat. parentali in Julianum Imp. pag. 363. Ἐπὶ πλεῖον Aristides: sed male omittit ἡ post αὐτούς. Wass.

αὐτοῦ ἐς A.B.F.H.K.N.g.

11. Κακῶς — ἐπολίτευσαν] Th. Mag. in πολιτεύομαι. Sed vitiose in Editis ἔσται pro ἔς τε. Duk.

12. Ἰδιώταις] Suidas h. v. ἰδιῶται, ἀντὶ τοῦ πολῖται, cives. Sic et Hesychius, qui etiam addit ὁπλίτας, ἀπείρους. v. Aristophan. Wass.

14. καθίσταντο b.

15. τε] δὲ apud Aristid.

διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως, καὶ οὐκ ἤγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἦγε, διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἐξ οὐ προσηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς ἡδονήν τι λέγειν, ἀλλ' ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν. ὁπότε γοῦν αἴσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. οἱ δὲ ὕστερον ἴσοι αὐτοὶ μᾶλλον πρὸς ἀλλήλους ὄντες, καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι, ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ, ὡς ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης ἁμάρτημα ἦν πρὸς οὓς ἐπῄεσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰ-

λέντα δὲ] αἰνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. 1. Ἀδωρότατος] ἀδωρόληπτος. 6. Ὕβρει θαρσοῦντας] ἀλόγως τι πράττοντας. 14. Πρὸς οὓς] λείπει τῶν Λεοντίνων. τοὺς Λεοντίνους λέγει· οὗτοι γὰρ μετεκαλέσαντο πρὸς συμμαχίαν Ἀθηναίους, Συρακουσίοις διαφερόμενοι. 15. Οἱ ἐκπέμψαντες] Ἀθηναίων οἱ προὔχοντες. Τοῖς οἰχομένοις] πορευθεῖσιν εἰς Σικελίαν.

1. ἀδιαφανῶς I. ἀφανῶς Lex. Seg. p. 346, 14. et mox ἀδώρητος. Ἀδωρότατος] Plutarch. Pericl. 161. ubi legerim προσφέροντα σωτήρια. Sallust. Invictus adversum divitias. Pro τε διαφανῶς Thom. Mag. h. v. δὲ διαφ. Wass.

2. Οὐκ ἤγετο μᾶλλον] Aristid. tom. III. p. 442. Idem.

4. Ἔχων—ἀντειπεῖν] Thom. Mag. in ἀξιῶ. Vid. Demosth. contra Aristogiton. p. 458. Idem.

τι om. c. cum Aristide et Thoma Mag. V. ἀξιῶ.

5. εἰπεῖν g.

οὖν g.

τις B. ἂν d.

7. αὖ ἀλόγως] ἀναλόγως C.e. θαρρεῖν A.B.F.H.g. θαρσοῦν e.

8. Λόγῳ—ἀρχή.] Plutarch. Moral. 802. Wass. Λόγῳ et ἔργῳ, item λόγῳ et ἀληθείᾳ opponuntur apud Græcos, ut ap. Latinos *verbo* et *re*. Malasp. ad Ciceron. III. ad Attic. 12. Wass. ad Sallust. Jug. XIV. Duk.

9. μᾶλλον αὐτοὶ C.L.O.P.e. cum Aristide, qui et ὕστεροι.

10. ὀρεγόμενος P.c.

11. ἡδονὴν Q.

καὶ om. L.O.P. cum Aristide.

12. ὡς om. C.e.

14. ὃς] Hoc quoque pronomen suspectum.

15. ἐπίεσαν L. ἐποίησαν O.P. ἀπῄεσαν g.

οἰχομένοις] δρωμένοις e.

χομένοις ἐπιγιγνώσκοντες, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας τά τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν πρῶτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. σφαλέντες δ᾽ ἐν Σικελίᾳ ἄλλῃ τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ, καὶ κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία μὲν ἔτη ἀντεῖχον τοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας μετ᾽ αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἔτι τοῖς πλείοσιν ἀφεστηκόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδὶ προσγενομένῳ, ὃς παρεῖχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ ναυτικόν· καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, ἢ αὐτοὶ ἐν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν. τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε, ἀφ᾽ ὧν αὐτὸς προέγνω, καὶ πάνυ ἂν ῥᾳδίως περιγενέσθαι τῶν Πελοποννησίων αὐτῶν τῷ πολέμῳ.

66. Lacedæmoniorum expeditio adversus Zacynthum.

* Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τοῦ αὐτοῦ θέρους ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑκατὸν ἐς Ζάκυνθον τὴν νῆσον, ἣ κεῖται ἀντιπέρας Ἤλιδος· εἰσὶ δὲ Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἄποικοι, καὶ Ἀθηναίοις ξυνεμάχουν. ἐπέπλεον δὲ

2. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ] τῷ Σικελικῷ. 7. Πολεμίοις] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 8. Μετ᾽ αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἔτι τοῖς πλείοσιν] ἀντεῖχον δηλονότι. 9. Βασιλέως παιδὶ] βασιλέως λέγει τοῦ Δαρείου, υἱοῦ Ἀρταξέρξου. οὗ τινὸς καὶ Κύρου ὁ Ξενοφῶν τὰς ἀναβάσεις ἔγραψε. 10. Προσγενομένῳ] τοῖς Λακεδαιμονίοις δηλονότι. 11. Ἐνέδοσαν] ἐμαλακίσθησαν. 12. Τοσοῦτον] φρονήσεως δηλονότι. 13. Ἀφ᾽ ὧν] ἀφ᾽ ὧν πραγμάτων, ὥστε μήτε κατὰ γῆν

1. τὰς om. F.K.N.Q.g. διαβολὰς A.B.C.F.K.N.Q.d.e.f.g.h.i. vulgo διαφοράς. 2. ἐν om. e. 5. πλείονι A.B.H.K.Q.g.h. ceteri πλέονι. 6. ἤδη] ἔτι A. 7. ἀνεῖχον I. 9. πλείοσιν A.B.H.K.L.b.c.d.g.h.i. ceteri πλέοσιν. ἀφεστηκόσι πολεμοῦντες κύρῳ f. 10. προσγεγενημένῳ L.O.P. 11. σφίσιν αὐτοῖς C.L.O.P.e.f. 14. περιγενέσθαι A.B.F.H.g.h. περιγενέσθαι τὴν πόλιν ceteri. τῶν om. L.O.P.c.f. 15. αὐτῷ K.g. 18. ἀντιπέραν g. 19. ἀθηναῖοι A.B. δὲ om. F.H.

Λακεδαιμονίων χίλιοι ὁπλῖται, καὶ Κνῆμος Σπαρτιάτης ναύαρχος. ἀποβάντες δὲ ἐς τὴν γῆν ἐδῄωσαν τὰ πολλά. καὶ ἐπειδὴ οὐ ξυνεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου.

* Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀριστεὺς Κορίνθιος καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Ἀνήριστος καὶ Νικόλαος καὶ Πρατόδημος, καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας, καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ Πόλλις, πορευόμενοι ἐς τὴν Ἀσίαν ὡς βασιλέα, εἴ πως πείσειαν αὐτὸν χρήματά τε παρέχειν καὶ ξυμπολεμεῖν, ἀφικνοῦνται ὡς Σιτάλκην πρῶτον τὸν Τήρεω ἐς Θρᾴκην, βουλόμενοι πεῖσαί τε αὐτὸν, εἰ δύναιντο, μεταστάντα τῆς Ἀθηναίων ξυμμαχίας στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν, οὗ ἦν στράτευμα τῶν Ἀθηναίων πολιορκοῦν, καὶ ᾗπερ ὥρμηντο, δι' ἐκείνου πορευθῆναι πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου ὡς Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, ὃς αὐτοὺς ἔμελλεν ὡς βασιλέα ἀναπέμψειν. παρατυχόντες δὲ Ἀθηναίων πρέσβεις, Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος, παρὰ

67. Legati Peloponnesiorum, ad regem Persarum missi, per Thraciam iter facientes et ad Sitalcen devertentes, ut eum a societate Atheniensium avertant, suadentibus Atheniensium legatis, qui tum forte aderant in Thracia, a Sadoco, Sitalcæ

πολεμῆσαι μήτε εἰς Σικελίαν πέμψαι. 3. Ξυνεχώρουν] ἐνεδίδουν οἱ Ζακύνθιοι. 6. Καὶ Ἀργεῖος ἰδίᾳ Πολλάκις] γράφεται ἰδίᾳ Πόλις. ὄνομα κύριον.

1. κῆμις f.

5. ἀνήριτος g.

6. στρατόδημος A.B.f.g.h. probante Valckenario ad Herodot. 7. 138.

7. ἰδιάπολις K. ἰδιαίπολις g. ἰδίᾳ πόλλις A.B.C.G. ceteri ἰδίᾳ πόλις.

Πόλις et Πόλλις, proprium, etiam apud alios permutantur. Vid. Interpretes Polluc. VI. 15. et Æliani XII. V. H. 31. Sic, qui Diodoro Siculo XV. 475. est Polis, apud Plutarch. Dion. princip. dicitur Pollis Spartiates. Nam eumdem esse, de quo Plutarchus et Diodorus agunt, intelligitur e Diog. Laërt. III. 19. 20. Polin Ducem coloniæ Amyclæorum et Spartiatarum, qui in Creta consederunt, memorat apud Photium Conon Narrat. 36. et 47. Ἰδιαίπολις, quod quidam MSS. habent, potuit oriri ex ι adscripto diphthongi impropriæ. Duk.

8. τε om. d.

παρασχεῖν C.I.L.O.P.Q.e.

9. ὡς] ἐς Q.i.

τήρεως Q.

10. τε πεῖσαι d.i.

12. πολιορκοῦν καὶ ᾗπερ A.B.C.F. G.N.g.h. vulgo πολιορκοῦν καὶ παῦσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς καὶ ᾗπερ.

15. πέμπειν.

16. λαίαρχος K. κλέαρχος. f.

ὁ ante καλλ. om. A.B.H.K. L.N.O.Q.c.g.h.

ὁ ante φιλ. om. A.B.F.G.H. K.Q.c.e.f.g.h.i.

filio, in itinere comprehenduntur et Atheniensibus traduntur. Athenienses eos indicta causa necant, in ultionem eorum, quos circa Peloponnesum correptos Lacedaemonii trucidaverant.

τῷ Σιτάλκη πείθουσι τὸν Σάδοκον τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον, Σιτάλκου υἱὸν, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν, ὅπως μὴ διαβάντες ὡς βασιλέα τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μέρος βλάψωσιν. ὁ δὲ πεισθεὶς πορευομένους αὐτοὺς διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ τὸ πλοῖον, ᾧ ἔμελλον τὸν Ἑλλήσποντον περαιώσειν, πρὶν ἐσβαίνειν ξυλλαμβάνει, ἄλλους ξυμπέμψας μετὰ τοῦ Λεάρχου καὶ Ἀμεινιάδου, καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδοῦναι· οἱ δὲ λαβόντες ἐκόμισαν ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν δείσαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστέα, μὴ αὖθις σφᾶς ἔτι πλείω κακουργῇ διαφυγὼν, ὅτι καὶ πρὸ τούτων τὰ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἐπὶ Θράκης πάντ᾽ ἐφαίνετο πράξας, ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν αὐθημερὸν ἀπέκτειναν πάντας καὶ ἐς φάραγγας ἐσέβαλον, δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἷσπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, τοὺς ἐμπόρους οὓς ἔλαβον Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ἐν ὁλκάσι περὶ Πελοπόννησον πλέοντας ἀποκτείναντες καὶ ἐς

ἄνευ τοῦ κοινοῦ· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν Ἀθηναίοις. 1. Τὸν γεγενημένον] τὸν ἐγγραφέντα. 3. Τὸ μέρος] ἤγουν ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ. 4. Ὁ δὲ] ἤγουν ὁ Σάδοκος. 8. Ἐκείνοις] τοῖς πρέσβεσι τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δὲ] οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων. 10. Τὸν Ἀριστέα] τὸν Κορίνθιον. Αὖθις] εἰς τὸ μέλλον. Κακουργῇ] κακουργήσῃ. 14. Δικαιοῦντες] δίκαιον κρίνοντες. Τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι] τὴν ἴσην τιμωρίαν δοῦναι. 15. Οἷσπερ] ἀντὶ τοῦ ὧν. Ὑπῆρξαν] ἀντὶ τοῦ προκατήρξαντο.

1. σιτάμῃ P.
alterum τὸν om. L.O.P.e.
3. μὴ om. g.
ὡς] ἐς N.
5. ᾧ] ὡς e.
Ἔμελλον—περ.] Thom. Magist. Wass. Thomas adnotat, περαιοῦμαι dicendum, quamvis Thucydides περαιῶ dicat. Apud eum pro ὡς ex hoc loco legendum est ᾧ. Duk.
6. ἄλλους δὲ ξυμπέμψας C.I.K.L.O.d.e.i. ἄλλους πέμψας d.i.
7. καὶ om. P.e.
ἐκέλευεν L.O.P.
10. ἔτι] ἐπὶ K.Q.c.d.
πλείω A.H.K.Q.c.d.g.h.i. πλέω e. ceteri πλέω.
13. Ἀπέκτειναν πάντας] Confer omnino Herodot. VII. 137. Wass.
14. φάραγγα C.L.O.e. φάραγκας H.c.
ἐσέβαλλον K.

φάραγγας ἐσβαλόντες. πάντας γὰρ δὴ κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον, καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦντας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων.

* Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶντος, καὶ Ἀμπρακιῶται, αὐτοί τε καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπ' Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. ἔχθρα δὲ πρὸς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην ἔκτισε, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἴκαδε ἀναχωρήσας καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω, ἐν τῷ Ἀμπρακικῷ κόλπῳ, ὁμώνυμον τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας. καὶ ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη τῆς Ἀμφιλοχίας, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας. ὑπὸ ξυμφορῶν δὲ πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζό-

68. Ambraciotarum expeditio contra Argos Amphilochicum, ejusque causæ. Erat enim Argos Amphilochicum ab Amphilocho conditum statim post Troica. Argivi multo tempore post, adversa fortuna afflicti, Ambracio-

5. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] μετάβασις. 7. Ἀναστήσαντες] διεγείραντες εἰς συμμαχίαν. Ἐπὶ τὸ Ἄργος] κατὰ τοῦ Ἄργους. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμπρακιώταις. 11. Καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος] εὗρε γὰρ τὴν μητέρα Ἐριφύλην ἀναιρεθεῖσαν ὑπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 12. Τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει] τῇ οἰκήσει. 15. Τῆς Ἀμφιλο-

1. φάραγγα C.g.e. ἐμβαλόντες L.P.f. βαλόντες C.e.

2. οἱ om. C.e.

5. τοῦ αὐτοῦ θέρους Q.

7. ἐπὶ τὸ ἄργος b.

8. καὶ ἐς τὴν L.O.

10. ἔκτισε μὲν μετὰ C.L.O. P.e.

11. μετὰ τρωϊκὰ P.

12. Ἀμφίλ. ὁ Ἀμφ.] Magnus quidem Autorum dissensus super conditore Argi Amphil. Vide Nonnium ad Goltzii Græciam, et Strab. p. 326. Amphilochum ex Apollinis oraculo Argos condidisse scribit Apollodorus, l. 3. sed Amphilochum non Amphiarai filium (ut Thucydides, Scymnus Chius, Aliique) sed ejus ex Alcmæone nepotem facit. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 382. &c. Huds. Vide Strabonem VII. 326. Apollodorum III. 7. Pausan. II. 18. et Herodotum III. 91. Domum reversus est A.M. 2823. ante Christum natum 1182. Apollodorus Ephorum secutus est, ut ex Strabonis X. p. 462. abunde patet. Wass.

13. αὐτοῦ C.L.O.e.

14. ἡ om. K.i.

tas recipiunt in urbem a quibus ipsi postea ejiciuntur. Amphilochi autem Acarnanibus se tradunt, et ope Atheniensium Argos capiunt, Ambraciotas vendunt. Inde et societas Acarnanum cum Atheniensibus, et inimicitia Ambraciotarum, qui Argos frustra adorti.

μενοι Ἀμπρακιώτας ὁμόρους ὄντας τῇ Ἀμφιλοχικῇ ξυνοίκους ἐπηγάγοντο, καὶ ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων· οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροί εἰσιν. ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς Ἀργείους οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ, καὶ αὐτοὶ ἴσχουσι τὴν πόλιν. οἱ δ᾽ Ἀμφίλοχοι γενομένου τούτου διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι, καὶ προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, οἳ αὐτοῖς Φορμίωνά τε στρατηγὸν ἔπεμψαν καὶ ναῦς τριάκοντα. ἀφικομένου δὲ τοῦ Φορμίωνος αἱροῦσι κατὰ κράτος Ἄργος καὶ τοὺς Ἀμπρακιώτας ἠνδραπόδισαν, κοινῇ τε ᾤκησαν αὐτὸ Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρνᾶνες. μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον Ἀθηναίοις καὶ Ἀκαρνᾶσιν. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἔχθραν ἐς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐτῶν πρῶτον ἐποιήσαντο, ὕστερον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τήνδε τὴν στρατείαν ποιοῦνται αὐτῶν τε καὶ Χαόνων καὶ ἄλλων

χίας] γῆς δηλονότι. 2. Ἐπηγάγοντο] ἐφειλκύσαντο. Καὶ ἑλληνίσθησαν] Ἕλληνες κατὰ τὴν νῦν διάλεκτον ἐγένοντο. 3. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι] οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι· οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται Ἕλληνες, Κορινθίων ἄποικοι. 4. Τοὺς Ἀργείους] τοὺς Ἀμφιλοχικοὺς, τοὺς δεξαμένους. 5. Χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ μόλις. 7. Ἀκαρνᾶσι] φίλοις οὖσι δηλονότι Ἀθηναίων. 8. Ἀθηναίους] ἀναπόδοτον, μᾶλλον δὲ καιναπόδοτον τοῦτο, εἰ οὕτω χρὴ φάναι. 11. Αὐτὸ] τὸ Ἄργος. 12. Μετὰ δὲ τοῦτο] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. 14. Ἐς τοὺς Ἀργείους] κατὰ τῶν Ἀργείων. 15. Ἐν τῷ πολέμῳ] τῷ Πε-

1. ὁμήρους B.g.
2. ἠλληνίσθησαν Lobeck. ad Phrynich. p. 380.
γλῶτταν N.
3. τότε om. C.L.O.P.e.
ξυνοικισάντων O.P. τῶν ξυνοικισάντων L.
4. ἀμφιλόχιοι d.
6. οἱ δὲ ἄλλοι N.
γεγενημένου L.O.
αὐτοὺς e.
7. προσπαρακαλέσαντες A.B.C.I.K.N.b.c.e.h. προσκαλέσαντες F.H.L.O.P.Q.d.g.i. vulgo προσεκάλεσαντο.
11. ᾤκισαν C.O.P.Q.e.
καὶ om. P.
12. πρῶτον ἐγένετο C.L.O.P.e.
14. ἀπὸ om. g.
15. πρῶτον om. c.
16. ἑαυτῶν C.e.
καὶ τῶν χαόνων Q.

τινῶν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων· ἐλθόντες τε πρὸς τὸ Ἄργος τῆς μὲν χώρας ἐκράτουν, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν προσβαλόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ᾽ οἴκου καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο.

* Τοῦ δ᾽ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀθηναῖοι ναῦς ἔστειλαν εἴκοσι μὲν περὶ Πελοπόννησον, καὶ Φορμίωνα στρατηγὸν, ὃς ὁρμώμενος ἐκ Ναυπάκτου φυλακὴν εἶχε μήτ᾽ ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου μηδένα μήτ᾽ ἐσπλεῖν, ἑτέρας δὲ ἓξ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, καὶ Μελήσανδρον στρατηγὸν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσιν αὐτόθεν ὁρμώμενον βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων τῶν ἀπὸ Φασήλιδος καὶ Φοινίκης καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου. ἀναβὰς δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμ-

69. Per hiemem Phormio ad custodiam sinus Crissæi, Melesander in Cariam et Lyciam proficiscitur contra prædones Peloponnesios, navigia inde venientia vexantes.

λοποννησιακῷ δηλονότι. 10. Ἀργυρολογῶσιν] ἀργύριον ἀπαιτῶσιν. 12. Ἀπὸ Φασήλιδος] Φάσηλις πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ

1. Βαρβάρων] Chaonas barbaros fuisse ex h. l. et cap. LXXX. infr. hoc lib. item e Scymno Chio ostendit Palmer. II. Græc. Ant. 2. pag. 231. Duk.

δὲ C.e.

πρὸς ἄργος g.

2. τὴν μὲν χώραν G.

3. προσβάλλοντες c.

8. κρισσαίου L.O.

Κρισαίου] Geminant quidem σ Isocrates Plataic. 443. 30. Strabonis exemplaria, et Homerus Hymn. Apoll. quinquies, semel cum Var. Lect. Callimachus Hymn. in Del. Pausanias, Suidas, Plinius, Antoninus Liberalis. Contra Herodotus VIII. 32. Sophocles Elect. Epit. Strabonis, Pindar. Pyth. V. 49. et Schol. Lycophron. in Cod. Seld. Nonnus Dionys. XIII. 358. et Hesych. Etymol. Κρίσα. Vid. Schol. Sophocl. Elect. p. 89. In Pindaro Codex Cant. Βαττιδᾶν, et δωδεκαδρόμων, recte. Κρίσσα Ptolemæus, at MS. Coislin. Κρίσα. Wass.

9. πλεῖν Q.

10. μελίσανδρον H.N.i. μελλήσανδρον K.

ὅπως τε ταῦτα ἀργυρολογήσωσι τὰ χωρία Lex. Seg. p. 159, 31.

11. τὸ λῃστρικὸν i.

12. Βλάπτειν τὸν πλοῦν] Plautus Mil. "Jura te non *nociturum* "esse *neminem*." Pro νικηθεὶς fortasse reponendum ἡσσηθείς. Wass. Nomen Ducis, quem memorat Thucydides, Μελήσανδρος an Μελίσανδρος fuerit, non facile dictu est. Μελίσανδρον Milesium, Scriptorem Homero vetustiorem, memorat Ælian. XI. V. H. 2. Duk.

τῶν ἀπὸ] τὴν ἀπὸ B.

μάχων ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελήσανδρος ἀποθνήσκει, καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι διέφθειρε, νικηθεὶς μάχῃ.

70\. *Secundum annum belli conficit narratio de Potidææ expugnatione, quæ pactione interposita fiebat. Incolis concessum, ut cum uno pallio, et viatico de opibus suis desumpto, in Chalcidicem migrarent.*

* Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Ποτιδαιᾶται, ἐπειδὴ οὐκέτι ἐδύναντο πολιορκούμενοι ἀντέχειν, ἀλλ' αἵ τε ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολαὶ Πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον ἀπανίστασαν τοὺς Ἀθηναίους, ὅ τε σῖτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτόθι ἤδη βρώσεως πέρι ἀναγκαίας, καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγέγευντο, οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις, Ξενοφῶντί τε τῷ Εὐριπίδου καὶ Ἑστιοδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδου καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχου. οἱ δὲ προσεδέξαντο, ὁρῶντες μὲν τῆς στρατιᾶς τὴν ταλαιπωρίαν ἐν χωρίῳ χειμερινῷ, ἀναλωκυίας τε ἤδη τῆς πόλεως δισχίλια τάλαντα ἐς τὴν πολιορκίαν. ἐπὶ τοῖσδε οὖν ξυνέβησαν, ἐξελθεῖν αὐτοὺς

περιηγητής (855). 5. Οὐδὲν μᾶλλον] οὐδὲν παρὰ Ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ οὐ. 12. Οἱ δὲ] οἱ στρατηγοί.

2\. ἡττηθεὶς G. Legendum ἡττηθείς: illud ex interprete est. Herodotus passim πολέμῳ ἑσσῶντο. Conjungit alibi Noster νικηθέντες et ἡσσῆσθαι. Wass.

4\. ἠδύναντο A.B.G.H.g.

Ἀλλ' αἵ τε] Hæc eodem ordine verborum leguntur in Corintho, quo in Ar. C. et Dan. et mox τοὺς Ἀθηναίους ἀπανίστασαν. Idem ex hoc loco scribit, Atticos οὐδὲν μᾶλλον pro οὐ dicere: de quo vid. Stephan. Append. ad Script. de Dialect. pag. 25. Duk.

5\. ἐσβολαὶ ἐς τὴν ἀττικὴν C.F. L.H.O.P.

6\. ἐπιλελοίπει c.e.

7\. τε] τὰ d. om. f.

ἐπεγεγένηντο L.O.

ἤδη om. f.

8\. καί πού τινες ἀλλήλων Suidas.

ἐγέγευντο A.B.C.F.H.I.L.O.P. g. ἐγεγεύοντο N.e.h. ἐγεύσαντο Suidas. ἐγεύοντο vulgo.

14\. δὲ C.e.

χίλια L.O.

Δισχίλια τάλαντα] Sed Diodor. Sic. XII. 310. scribit, ante discessum Agnonis a Potidæa, de quo est supr. cap. LVIII. plus mille talenta in eam obsidionem expensa fuisse. Deditio autem demum aliquot post mensibus facta est, quibus sumtum augeri necesse fuit. Duk.

ἐς πολιορκίαν A.L. εἰς πολιορκίαν B.F.K.c.f.g.h.i.

15\. τοῖς δε] τοῖς c.

γοῦν g.

ἐλθεῖν e.

καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἐπικούρους ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ξὺν δυοῖν, καὶ ἀργύριόν τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον. καὶ οἱ μὲν ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν Χαλκιδικὴν, καὶ ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο· Ἀθηναῖοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο ὅτι ἄνευ αὐτῶν ξυνέβησαν (ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ᾗ ἐβούλοντο), καὶ ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν καὶ κατῴκισαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δ' ἐπὶ Πλάταιαν· ἡγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δῃώσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε. "Ἀρχίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε, οὐδ' ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ὧν ἐστὲ, ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων 71.

Tertio anno Lacedæmonii non in Atticam, sed adversus Platæas exercitum ducunt, vastandi causa. Platæenses legatos obviam mittunt, qui Archidamum admonent majorum suorum in liberanda

4. Καὶ ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο] τὰς τριάκοντα δύο πόλεις. 6. Ἐνόμιζον γὰρ ἂν] ἀνδραποδίσαι γὰρ τοὺς ἄνδρας ἐβούλοντο.

1. καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας L.O.
2. τε C.e.
ξυνδυοῖν f.
τι om. L.O.
3. ἐπὶ τὴν A.B.F.H.K.L.N.c.f.g.h. vulgo ἔς τε τὴν.
4. ᾗ ἕκαστος C.Q.e.
ἐδύναντο L.O.P.
7. ἔπεμψαν ἑαυτῶν C.L.O.P.e. ἑαυτῶν ἐξέπεμψαν G.
8. κατῴκησαν Q.
10. συνέγραψεν g. om. f.

11. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους] Hæc ad finem usque cap. LXXIV. ob perspicuitatem laudat Dionys. Halic. p. 153. qui et θέρους legit. Wass.
ἐπιγενομένου G.
θέρους] ἔτους G.K.N.c.f.
12. τὴν om. P.
14. βασιλεὺς λακεδαιμονίων B.g.h.
16. παρ' αὐτῶν C. παρ' αὐτὸν e.
17. οὐδὲ] οὔτε Dionys. p. 901.
19. γὰρ] δὲ L.

a Medis patria meritorum, et quid sibi ideo a Pausania promissum fuerit.

" μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης ἣ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερὰ καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς μηδ' ἐπὶ δουλείᾳ, εἰ δὲ μὴ, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τἀναντία δρᾶτε· μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. μάρτυρας δὲ θεοὺς τούς τε ὁρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρῴους καὶ ἡμετέρους ἐγχωρίους, λέγομεν ὑμῖν τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν, μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, ἐᾶν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσεν."

72. Quibus Archidamus respondit, promissis se staturum, si et ipsi Pla-

* τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπε " Δίκαια λέγετε, ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἢν ποιῆτε ὁμοῖα τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοὺς ἄλ-

5. Αὐτονόμους] τοὺς Πλαταιεῖς δηλονότι. 17. Ὑπολαβὼν] ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθείς. 20. Αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε] τοῖς οἰκείοις νόμοις

2. τῇ om. L.
3. ἱερὰ διῒ ἐλευθερίῳ C.O.P.e. ξυγκαλέσας] ξυμμάχους B. ξυγκ. π. τ. ξ. om. h.
6. ποτὲ om. G.K.c.f.
8. οἱ πατέρες οἱ G.
9. Ἀρετῆς—προθυμίας] Herodoti verba de Platæensibus respexit. Vid. VIII. 1. Wass.
10. τἀναντία ἐκείνοις δρᾶτε Dionysius.
12. Τοὺς ὁρκίους] Formula juramenti, quo se mutuo obstrinxerunt Fœderati, exstat apud Lycurgum Orat. adv. Leocratem. pag. 149. Hanov. Confer Plutarchum in Miltiade. Wass.
14. ὑμῖν γῆν C.L.O.e. cum Dionysio.
17. εἰπόντων τῶν πλ. C.L.O.P. e. cum Dionysio.
18. ἄνδρες om. K.f.i.
19. γὰρ om. H.e.
20. τοῖς ἄλλοις A.G.c.

“ λους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευή τε τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως. ἧς μάλιστα μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὅρκοις· εἰ δὲ μή, ἅπερ καὶ τὸ πρότερον ἤδη προὐκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους. καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει.” ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ ῥηθέντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ἃ προκαλεῖται ἄνευ Ἀθηναίων· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις εἴησαν· δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει, μὴ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν. ὁ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἔφη “ Ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνα-

tænses aut ceteros Græcos una essent liberaturi, aut certe neutri parti auxilio futuri. Illi excusare necessitatem cum Atheniensibus consilia communicandi, in quorum potestate ipsorum liberi et uxores essent; tum a Thebanis metuere. Itaque Archidamus ab iis postulat, ut urbem usque ad belli finem Lacedæmoniis servandam tradant.

ἀκωλύτως χρῆσθε. 13. Ἄνευ Ἀθηναίων] τῆς γνώμης δηλονότι. 14. Παρ' ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. 16. Οὐκ ἐπιτρέπωσιν] οὐ δώσωσιν ἄδειαν τοῖς Πλαταιεῦσιν ἐμμένειν τοῖς δόξασιν. 21. Εἴτι δυνατὸν] λείπει τὸ ἐστί.

1. μεταστάντες P. ποτε B. 2. νῦν om. C.c.e. 3. δὲ C.e. 4. καὶ τῆς L.O.P. 5. καὶ οἱ αὐτοὶ g. 6. καὶ πρότερον C.L.O.P.e. 9. δὲ post πολέμῳ om. F.H. ταῦτα d.i. ἀρκέσει A.B.C.I.O.P.b.e.g. cum Dionysio p. 903. vulgo ἀρέσκει.

13. προκαλεῖτε K. γὰρ om. f. 15. πάσῃ τῇ A. cum Dionysio. 16. θηβαίοις f. 18. πειράσουσι A.B.H.Q h. 19. ὑμῖν g. μὲν] ὑμῶν L.O.P. ἡμῖν παράδοτε B.C.H.K.Q.c.d. e.f.g.h.i. vulgo παράδοτε ἡμῖν. 21. δυνατόν ἐστιν ἐς H.

" τὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι
" βούλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ. ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ,
" ἀποδώσομεν ὑμῖν ἃ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε
" ἕξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέ-
" ροντες ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι." * οἱ δ' ἀκού-
σαντες ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν, καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἃ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον, καὶ ἢν πείθωσιν αὐτοὺς, ποιεῖν ταῦτα· μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον, καὶ τὴν γῆν μὴ δῃοῦν. ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. ἐλθόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν, πάλιν ἦλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιάδε· " Οὔτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ,
" ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ ξύμμαχοι ἐγενόμεθα,
" Ἀθηναῖοί φασιν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμέν-
" ους, οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν.

73. Copia autem facta, per inducias cum Atheniensibus communicandi, quæ ab Archidamo proposita essent, mox legati renuntiant, Athenienses validissimum auxilium promittere;

3. Μέχρι δὲ τοῦδε] τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου. 4. Ἐργαζόμενοι] τὴν γῆν δηλονότι. 5. Ἱκανὴ ἔσεσθαι] εἰς τροφὴν δηλονότι. 6. Καὶ βουλευσάμενοι] πρεσβεύσασθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. 11. Κομισθῆναι] ἀναστρέψαι. Οὐκ ἔτεμνε] σημείωσαι ὅτι τὸ τεμεῖν ἀδιαφόρως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ τὸ δῃῶσαι, τέθεικεν. 13. Ἀπαγγέλλοντες] οἱ

1. ἐλθεῖν L.O.P.
παραχωρήσατε c.
ὅπῃ L.O.N.e.
3. ἀποδώσομεν ὑμῖν ἃ ἂν παραλάβωμεν μέχρι A.B.C.F.H.K.L. M.N.O.P.d.g. cum Dionysio p. 904. ἀποδώσομεν ὑμῖν μέχρι c. vulgo ἀποδώσομεν μέχρι.
δὲ] μὲν d.i.
4. Παρακαταθήκην] Agnoscit D. Halic. et Phrynichus, qui, Hippias παραθήκην, inquit. Nostrum sequuntur Demosth. Æsch. Isocr. Aristot. Polyb. Josephus 1144. Pausan. Pollux. Mœris Atticista. et ita locum hunc citat T. Magister. παραθήκη ab Herodoto est: usi Phocylides, Plutarchus, et recentiores. Wass.
5. ἱκανὴ ὑμῖν μέλλοι f.
6. αὖθις] πάλιν Q.
7. προκαλοῦνται P. προκαλεῖτε K.
8. κοινωνῆσαι P.
9. δὴ G.
τοῦδε L.O.
11. ἔτεμε f.
12. δὲ om. d.
πλαταιῶν f.
13. ἀγγέλλοντες C.I.L.O.f.g. ἀναγγέλλοντες P. ἐπαγγέλλοντες d.
14. τάδε L.O.P.
16. ὑμᾶς A.B.C.N.d.e.f.g.h.i.

" ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν, πρὸς τῶν ὅρκων οὓς οἱ πατέρες " ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν."

* τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς 74. ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας, καὶ ἄλλο πάσχοντας ὅ τι ἂν ξυμβαίνῃ· ἐξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀποκρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστὶν ἃ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, λέγων ὧδε " Θεοὶ, ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, " ξυνίστορές ἐστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως, ἐκλιπόντων " τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν, " ἐν ᾗ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν, " καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλ-" λησιν, οὔτε νῦν, ἤν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκαλε-" σάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν. ξυγ-" γνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς

quo permoti decernunt, Atheniensium societatem non esse deserendam. Archidami deorum indigetum imprecatio.

Πλαταιεῖς δηλονότι. 1. Ἐπισκήπτουσι] παρακελεύονται. 8. Προκαλοῦνται] ἐπισπῶνται 15. Καὶ παρέσχετε] οἱ θεοὶ δηλονότι. Ἐναγωνί-

1. πρὸ τῶν C. πρώτων g.
4. ἀθηναίοις A.B.h.
ἀντέχεσθαι B.H.N.g.h.
5. δέοι Dionysius.
6. ξυμβαίνοι g.h. ξυμβαίη d.i.
δὲ i.
ὑπὸ B.g.h. ἐπὶ γρ. g.
7. τοῦ om. H.
ἀδύνατόν O.
10. ὁ om. A.B.H.N.g.h.
11. Θεοὶ ὅσοι] Confer Euripid. Phœniss. v. 494. Wass. Plura loca scriptorum veterum, in quibus urbes, vel regiones ἔχειν dicuntur Dii, in quorum tutela eæ sunt, leg. apud Spanhem. ad Callim. hymn. in Pallad. v. 53. Duk.
τὴν γῆν Q. γῆν, omisso articulo, g.h.
12. συνίστορες C.e.
ἐκλειπόντων d.
13. τῶνδε] δὲ τῶνδε H.I.L.O.Q.e.g. cum Thoma Magist. v. συνώμοτον: δὲ τῶν C. δὲ B.h.
τὴν γῆν N.Q.
15. παρέχετε L.O.
18. τῆς] τοῖς f.

" ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς " ἐπιφέρουσι νομίμως."

75—78. Quæ Peloponnesii ad- * Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατὸν, καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρε-

σασθαι] ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα τελέσαι. 1. Τῆς δὲ τιμωρίας] τῆς ἐκδικήσεως. 3. Ἐπιθειάσας] κατευξάμενος. 4. Περιεσταύρωσεν] ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι. τὰ ὀρθὰ ξύλα ἐκάλουν σταυρούς. Τοῖς δένδρεσι] σημείωσαι

1. τῆς] τοῖς P.f.

3. Ἐπιθειάσας] Suidas h. v. τινὰ ἐπιθειάσας pro τοσαῦτα, hinc emendandus. Explicat τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος, θεοφορούμενος. Cave credas. Supra, ἐς ἐπιμαρτυρίαν θεῶν κατέστη, *obtestatus:* et sic vertendum, hic et infra. Obiter emenda Hesych. ἐπιθεάψει. leg. ἐπιθεάζει. Wass. Suidas quidem non male ita explicat ἐπιθειάσας: nam Pollux I. 16. inter verba, quæ de vatibus dicuntur, ut κατασχεθῆναι, καταληφθῆναι, πληρωθῆναι θεοῦ, et alia, etiam ponit ἐπιθειάσαι. Sed perperam ita interpretatur hunc locum, quod etiam Kusterus observavit. In Cod. Cass. hic est scholion κατευξάμενος. Duk. Etymolog. p. 449, 50. θειαζόντων μαινομένων ἢ θεολήπτων γινομένων· καὶ θειάσαντες· καὶ ἐπιθειάσας τὸ ἐπιθαυμάσας. ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν. θειάσας τὸ θ. εἰσδ. &c. Utrumque θειάσαντες et ἐπιθειάσας apud Thucydidem exstat, illud VIII. 1: hoc II. 75. quod posterius recte quidem animadvertit Sylburgius; sed idem valde aberrat, cum scribit "verum loquitur ibi non Mile-"sius sed Archidamus." Immo vero non Archidamus: nam is Etymologi Milesius est Orus Milesius, grammaticus non ignobilis, qui in Thucydidem, ut opinor, scripsit commentarios, a scholiasta quoque nonnusquam laudatus: ipse Etymologus p. 816, 39: ἡ ὀρθογραφία Ὤρου τοῦ Μιλησίου, et p. 315, 10. Μιλήσιος ὁ Ὠρίων. Ὦρος enim et Ὠρίων sæpe commutantur: Ὦρος ὁ Μενδήσιος et Ὠρίων, utroque modo Galenus; et in historia ecclesiastica plures inter Ægyptios Ὦροι, qui iidem apud alios Ὠρίωνες. Verum hic etiam grammaticorum mihi videor argutias subodorari. Disjunxerunt θεάζειν et θειάζειν, illud interpretati deos invocare vel obtestari, hoc deorum numine correptum agitari. Hesychius aperte Ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπικαλεῖται: at Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον δεξάμενος, θεοφορηθείς. Eo referendum arbitror in Etymol. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν: ideoque parum abest quin pro certo putem voluisse Orum Milesium in Thucydide scribi non ἐπιθειάσας sed ἐπιθεάσας. Hemsterhus.

ἐς τὸν πόλεμον g.i.

4. περιεσταύρωσαν e.

Περιεσταύρωσεν—ἐξιέναι] Corinthus. Voc. δένδρεσιν agnoscit etiam Thom. Magister. Wass. Corinthus etiam καὶ πρῶτα habet. Περιεσταύρωσαν sive in exemplari suo invenit, sive de se posuit, sine detrimento sententiæ scribi potest. De σταυρώσει

σιν ἃ ἔκοψαν, τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι, ἔπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα· ἐφόρουν δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διῃρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ

versus Plataeas conati sint, et quid Plataeenses contra conati.

τὸ δένδρος εὐθεῖαν. 1. Ἔχουν] συνεκόμιζον. 2. Πρὸς τὴν πόλιν] οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί. Αἵρεσιν] πόρθησιν. 5. Φορμηδὸν] ψιαθηδόν. φορμὸς γὰρ ψίαθος, ὅστις ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστί. 7. Καὶ εἴτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι] τελεσιουργεῖν πρὸς ὕψος. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασί. 8. Ξυνεχῶς] ἀδιαστάτως. 10. Καὶ σῖτον] τὸ σῖτον οὐδετέρως. Αἱρεῖσθαι] λαμβάνειν. Οἱ ξεναγοὶ] οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρ-

in obsidionibus urbium vid. Casaubon. ad Polyb. lib. I. p. 179. Et de constructione aggerum e ligno, lapide, et terra Lips. II. Poliorcet. 3. Quod Corinthus et Scholiastes jubent adnotari τὸ δένδρος casu recto, de eo agit Stephanus Animadv. in Libr. de Dial. p. 25. qui nominativum τὸ δένδρος inusitatum, obliquos autem in usu esse dicit. Duk.

1. ἔκοψεν d.i.

ἐπεξιέναι L.O. et omisso ἔτι C.e.

χῶμά τι L.O.P. χώματα C.e.

2. Αὐτῶν] Τῶν Πλαταιέων, quum præcedat πόλιν. Thucyd. I. 136. φεύγει ἐς Κέρκυραν ὢν αὐτῶν εὐεργέτης. Et sic alibi. Vid. ad I. 3. Duk.

3. Ξύλα—χῶμα] Habet Suidas in φορμηδόν. Wass.

5. Φορμηδὸν] Vid. Scholiast. Hesych. et Herodot. VIII. 71. Idem. Add. Casaubon. ad Æneæ Tactic. cap. XXXII. et Schol. Thucyd. IV. 48. Duk.

τειχῶν f.

6. Ἐφόρουν—ἐπιβαλλόμενον] Suidas in ἐφόρουν, ubi est τὴν ὕλην. De phrasi ὕπνον καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι Leopard. VII. Emendation. 14. Duk.

7. ἀνύττειν C.b.g. ἀνύσειν Suidas.

10. σῖτόν τε καὶ ὕπνον e. ὕπνον καὶ σῖτον f.

ξεναγωγοὶ O.

Ξεναγοὶ] MS. Biblioth. Coislin. cujus Catalogum summo Viro B. Montefalconio debemus, p. 237. explicat ξεναγῶν, ξενοδοχῶν. Verum, inquit, apud Thucyd. οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες &c. Schol. exscribens. Vid. Hesych. Pollucis MSS. ξεναγωγὸς ex interprete habent non uno loco. Xenoph. p. 503. τοὺς ξεναγοὺς, et p. 518. ξεναγεῖν τοῦ ξενικοῦ. Suidas in ξεναγῶν, οἵ τε ξεναγοὶ ἐκ πάσης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἡ. ἑ. τ. ἑ. Wass.

ἑκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ᾗ προσεχοῦτο, ἐσῳκοδόμουν ἐς αὐτὸ πλίνθους, ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ὑψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα· καὶ προκαλύμματα εἶχε δέῤῥεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἦρετο δὲ τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα, καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανῄει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τεί-
76. χους ᾗ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν. * οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι, ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν

χοντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. 10. Οὐ σχολαίτερον] οὐ βραδύτερον. Ἀντανῄει] ἀνήρχετο. 13. Ἐν ταρσοῖς] πλέγμασιν ἀπὸ κα-

Add. Herald. I. Adversar. 5. Duk.

1. τῆς ἑκάστης K. καὶ ἑκάστης C.I.L.O.P.d.e.

ἐφεστῶτες C.I.L.O.P.e.

3. συνθέντες H.i.

αὐτῶν P.

ᾧ c.

προσεχοῦντο K.d.i. προσεχεῖτο c.

4. ἐπῳκοδόμουν K.d.

5. τοῦ om. P.

6. γενόμενον g.

7. προκάλυμμα I.

Προκαλύμματα] Confer Josephum B. Jud. III. 7. 10. ubi pro γυμνουμένους Codex Busb. γεγυμνωμένους, et pro ὑψοῦν, ἐνυψοῦν. Paulo supra etiam legendum πλῆθος ἀθρόον οἰστῶν cum Busb. Rhed. Ruf. Wass. Huc pertinent, quæ congesserunt Lips. V. Poliorcet. 9. et Freinshem. ad Curt. IV. 2. Thucydidem prope ad verbum descripsit Arrian. II. de Exped. Alex. 18. προκαλύμματα δὲ δέῤῥεις καὶ διφθέραι αὐτοῖς ἦσαν, &c. ubi Vir Clariss. e MSS. plerisque videtur præferre αὐταῖς, nempe μηχαναῖς, et αὐτοῖς ad longinquius retrocedere dicit. Hoc non bene capio: nam ita dicit Arrianus, πύργους ἐπάνω τοῦ χώματος—ἐπέστησαν δύο, καὶ μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις. Προκαλύμματα δὲ cet. in quibus αὐτοῖς recte referri potest ad πύργοις, quod propius est, quam μηχανάς. Duk.

δέρεις K.

8. τὰ om. L.P.

9. ἀσφαλεῖ L.

10. σχολαιότερον L.P.

11. τι] τοι e.

12. ᾗ] οὗ L.O.P.

ἐξεφόρουν d.

Ἐσεφόρουν] Confer Josephum B. Jud. V. 6. Wass.

13. Ἐν ταρσοῖς—εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους] Suidas in ἐνείλλοντες. ultimas voces de suo addidit:

ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διῃρημένον, ὅπως μὴ διαχεόμενον ὥσπερ ἡ γῆ φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκληόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες, καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν· καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἧσσον ἀνύτειν, ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος καὶ ἱζάνοντος ἀεὶ ἐπὶ τὰ κενούμενον. δεδιότες δὲ μὴ οὐδ' οὕτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξεῦρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν προσῳκοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἁλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους αὖθις πρὸς αὐτὸ χοῦν, καὶ προχωροῦντας εἴσω δι-

λάσιον πεπονημένοις. 1. Ἐνείλλοντες] ἐμπλέκοντες. 3. Ὑπονόμον] κεκρυμμένον ὄρυγμα. 4. Ξυντεκμηράμενοι] διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωμάτιον. 6. Ὑπαγομένου] ἐνδιδόντος. 9. Οἰκοδόμημα] τὸ ξύλινον. 14. Πρὸς αὐτὸ χοῦν] ἀπὸ χυτῆς γῆς τεῖχος ποιεῖν.

MSS. enim non agnoscunt. Phavorinus Suidam exscribit. Rursus Suidas in εἴλλειν pro εἰσέβαλλον, quod priore loco est, habet ἐπέβαλον. Sed ibi forte reponendum est ἐσέβαλον, quod idem in ταρσὸς agnoscit: ubi male ἐνείλλοντες et τείχους, ut supra. Vid. Etymologum in ταρροί. Wass.

1. ἐσέβαλλον C.I.K.L.O.e. εἰσέβαλλον Suidas: vulgo ἐσέβαλον.

διῃρημένον τοῦ τείχους Suidas: διῃρημένον τοῦ χώματος f.

2. ἀποκληόμενοι A.B.C. ἀποκληόμενοι h. vulgo ἀποκλειόμενοι.

3. Τοῦτο μὲν ἐπέσχον] Fortasse τούτου μὲν ἐπέσχον scribendum rectius esset. Steph.

ἔπασχον A.B.e.

4. συντεκμηράμενοι B.C.d.e.g.

τὸ om. L.O.P.

ὑφεῖλον L.

περὶ g.

6. ἐπιβάλλοντες K.

ἀνύττειν C.G.H.N.g.

αὐτοῖς] εὐθὺς c.

9. τόδε] τοιόνδε f.

10. τὸ κατὰ τὸ σῶμα ἐργαζόμενοι O.

Ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ] Herodot. IV. 71. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ. Wass.

11. αὐτοῦ om. K. post ἀρξάμενοι ponit e.

καὶ ἀπὸ e.

12. μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν A.B. C.F.H.K.L.O.P.d.e.g.h.i. vulgo ἐς τὴν πόλιν μηνοειδές.

ἐσῳκοδόμουν C.L.O.e.

13. ἀνέχοι g. ἂν ἔχοι A.B.

14. αὖθις] πάλιν N.

προσχωροῦντας C.

γενομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσσῃ, ἧψαν τὴν ὕλην. καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, ὅσην οὐδείς πω ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἤδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν, καὶ τοὺς Πλαταιέας τἄλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἤλπιζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἂν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ οὕτω παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον, μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοπέδου, [τὸ δὲ λοιπὸν ἀφέντες] περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον· τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, καταλιπόντες φύλακας τοῦ

1. Ἐπιπαρένησαν] συνῆξαν. 5. Χειροποίητον] ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος. Ἤδη γὰρ] πάλαι ποτέ. 8. Τἄλλα] δεινὰ δηλονότι. Ἐλαχίστου] ὀλίγου καιροῦ δηλονότι. 10. Αὐτῇ] τῇ φλογί. 11. Διέφυγον] τὸν κίνδυνον. 20. Περὶ

1. γενομένου f.
διὰ τὴν πολυχειρίαν O. διὰ πολυχειρίαν d.
3. ἐμβάλλοντες K. ἐσβαλόντες i.
4. ὅσην C.H.K.L.O.Q. vulgo ὅσον.
6. Τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων] De silvis ita inflammatis est apud Scaliger. ad Severi Ætn. v. 362. Duk.
ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου C.e.
10. εἰ om. P.
11. διέφυγεν C.e.
12. ἐξ οὐρανοῦ om. e.
13. οὕτω c.
παυθῆναι A.B.C.H.L.O.P.Q.d.h. ceteri παυσθῆναι.
15. καὶ om. A.N.
16. τι] τοι H.I.g.
στρατοπέδου A.B.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.f.h. ceteri στρατοῦ.
τὸ δὲ πλέον ἀφέντες C.e. om. A.B.F.L.N.O.P.Q.h.
20. παρὰ g.
καταλιπόντες τε φ. Q.
φυλακὰς L.O.

ἡμίσεος τείχους (τὸ δὲ ἥμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον) ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δ' ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει, οὔτε δοῦλος οὔτε ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

79. Dum hæc geruntur, Atheniensium in Thraciam adversus Chalcidenses fit expeditio,

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ ἅμα τῇ τῶν Πλαταιῶν ἐπιστρατείᾳ, Ἀθηναῖοι δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν καὶ ἱππεῦσι διακοσίοις ἐστράτευσαν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης καὶ Βοττιαίους, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου· ἐστρατήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου τρίτος αὐτός. ἐλθόντες δὲ

ἀρκτούρου ἐπιτολάς] κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα. 5. Ἐκκεκομισμένοι ἦσαν] ἐξήγαγον. 10. Τοιαύτη μὲν] οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφὴν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας ὥρισαν, καὶ ἀρχὴν τῆς τε-

1. ἡμίσεως L.O.g.

4. τε om. L.O.P.

ἄχρηστον A.B.F.H.K.N.Q.c.d.f.g. ceteri ἀχρεῖον.

5. ἐκκεκοσμημένοι h. ἐκκεκομμένοι g.

6. τριακόσιοι K.g.

7. Γυναῖκες—σιτοποιοί] Tangit morem Græcorum, apud quos hoc mulierum munus erat, ut fruges pinserent, panem coquerent, et alia ad victum pertinentia pararent: de quo Feith. in Antiquitatib. Homer. IV. 3. Add. Plaut. Mercat. II. 3. 62. et Terent. Adelph. V. 3. 60. De Romanis notus est locus Plinii XVIII. H. N. 11. *Pistores Romæ non fuere ad Persicum usque bellum, annis ab U. C. super DLXXX.: Ipsi panem faciebant Quirites, mulierumque id opus erat; sicut etiam nunc in plurimis gentium.* Cui magis credo, quam Plutarcho Quæst. Rom. LXXXIV. Et rure mos vetus mansit. Ulpian. l. 12. §. 5. D. de Instruct. vel Instrum. leg. *et mulieres, quæ panem coquant.* Duk.

8. τὴν om. K.

11. τῶν om. L.

12. αὐτῶν f.

13. ἐπεστράτευσαν L.O.P.c.e.

τοὺς om. f.

15. Ξενοφῶν—τρίτος αὐτοῖς] Reliqui duo erant Phanomachus (Diod. XII. p. 512.) et Calliades, (Plut. Nic. p. 348. Reisk.) Gottl.

qua apud Spartolum urbem ab Olynthiorum auxiliis victi et fugati, domum revertuntur.

ὑπὸ Σπάρτωλον τὴν Βοττικὴν τὸν σῖτον διέφθειραν. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. προσπεμψάντων δὲ ἐς Ὄλυνθον τῶν οὐ ταῦτα βουλομένων, ὁπλῖταί τε ἦλθον καὶ στρατιὰ ἐς φυλακήν· ἧς ἐπεξελθούσης ἐκ τῆς Σπαρτώλου ἐς μάχην καθίστανται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει. καὶ οἱ μὲν ὁπλῖται τῶν Χαλκιδέων καὶ ἐπίκουροί τινες μετ' αὐτῶν νικῶνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐς τὴν Σπάρτωλον· οἱ δὲ ἱππῆς τῶν Χαλκιδέων καὶ ψιλοὶ νικῶσι τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἱππέας καὶ ψιλούς. εἶχον δέ τινας οὐ πολλοὺς πελταστὰς ἐκ τῆς Κρουσίδος γῆς καλουμένης. ἄρτι δὲ τῆς μάχης γεγενημένης ἐπιβοηθοῦσιν ἄλλοι πελτασταὶ ἐκ τῆς Ὀλύνθου. καὶ οἱ ἐκ τῆς Σπαρτώλου ψιλοὶ ὡς εἶδον, θαρσήσαντες τοῖς τε προσγιγνομένοις καὶ ὅτι πρότερον οὐχ ἥσσωντο, ἐπιτίθενται αὖθις, μετὰ τῶν Χαλκιδέων ...

τάρτης. 1. Ὑπὸ Σπάρτωλον] ἡ Σπάρτωλος προπαροξύτονον. Τὴν Βοττικὴν] ὅτι Βοττιαῖοι ἄποικοι Μακεδόνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Θρᾴκῃ, πλησίον Χαλκιδέων. 2. Καὶ προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. 7. Μετ' αὐτῶν] τῶν μὴ θελόντων παραδοῦναι δηλονότι. ἡ δὲ Ὄλυνθος μητρόπολις Χαλκιδέων.

1. διέφθειρον B.G.c.f.g.h.

3. προσπεμψάντων B.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.f.g.h.i. ceteri προπεμψ.

οὐ A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.c.d.e.f.g.h.i. vulgo μή.

ταυτὰ P.

4. τε om. O.

5. ἐξελθούσης B.g h.

τῆς] τοῦ h.

6. οἱ ἀθηναῖοι A.B.C.H.K.N.c.d.e.f.g. vulgo deest articulus.

πρὸς A.B.F.Q.c.d.f.g.h.i. πρὸ G. vulgo ὑπ'.

8. Σπάρτωλον] Ita hic Codd. et mox Σπαρτώλου, et lib. V. cap. 19. Σπάρτωλος, nec aliter Steph. Vid. Suid. Harpocrat. Hesych. et Schol. Σπαρτωλίων numus Titi apud Goltzium. Wass. In Stephano, et aliis omnibus, præter Scholiasten Thucyd. est Σπαρτωλὸς, ὀξυτόνως, item in Xenoph. V. Græc. p. 561. cujus locum adnotavit Vales. ad Harpocrat. Duk.

10. ψιλῶν A.B.F.H.g.h.

11. κρουσίδος F.H.L.N. vulgo κρούσιδος.

12. γενομένης I.L.O.e.

14. ἐπιγιγνομένοις L.O.P. προγιγνομένοις Q.

πρότεροι P.Q.

15. ἡσσῶντο A.B.F.L.N.d.f.g.h.i. ἥσσοντο P.Q. ceteri ἥσσηντο.

τῶν om. L.

δίων ἱππέων καὶ τῶν προσβοηθησάντων, τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, ἃς κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις. καὶ ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον. οἵ τε ἱππῆς τῶν Χαλκιδέων, προσιππεύοντες ᾗ δοκοῖ, προσέβαλλον, καὶ οὐχ ἥκιστα φοβήσαντες ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐπεδίωξαν ἐπὶ πολύ. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Ποτίδαιαν καταφεύγουσι, καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους κομισάμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ· ἀπέθανον δὲ αὐτῶν τριάκοντα καὶ τετρακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ πάντες. οἱ δὲ Χαλκιδῆς καὶ οἱ Βοττιαῖοι τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς αὐτῶν ἀνελόμενοι διελύθησαν κατὰ πόλεις.

80. Ambraciotis cum barbaris in Acarnaniam incursionem facientibus, Lacedæmo-

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων, Ἀμπρακιῶται καὶ Χάονες, βουλόμενοι Ἀκαρνανίαν πᾶσαν καταστρέψασθαι καὶ Ἀθηναίων ἀποστῆσαι, πείθουσι Λακεδαιμονίους ναυτικόν τε παρασκευάσασθαι ἐκ τῆς ξυμμαχίδος καὶ ὁπλίτας χιλίους πέμψαι ἐς Ἀκαρνα-

2. Καὶ ἀναχωροῦσι] οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Ἐνεδίδοσαν δὲ] ὑπεχώρουν, οἱ Χαλκιδεῖς δηλονότι, καὶ οἱ Σπαρτώλιοι. 5. Ἧ δοκοῖ] καθ' ὃ μέρος ἐνομίζετο αὐτοῖς συμφέρειν. τὸ δὲ δοκοῖ, τρίτης συζυγίας. 7. Ἐπὶ πολύ] διάστημα δηλονότι. 13. Ἀνελόμενοι] ἀναλαβόντες Διελύθησαν κατὰ πόλεις] ἕκαστος ἦλθεν εἰς τὴν οἰκείαν πόλιν. 16. Καταστρέψασθαι] ἀφανίσαι. 17. Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος] γῆς δηλονότι.

1. τῶν om. B.K.h. προσβοησάντων c.
3. οἱ om. L.O.P.
4. ἀναχωροῦσι B.h. ἐξηκόντιζον K.
5. δοκεῖ K.d.e.i. δοκῇ f. δοκοίη G.
6. προσέβαλλον A.B.F.G.H.K. Q.c.g.h. προσέβαλον N.f. προσεσέβαλον d.i. ἐσέβαλον e. τοὺς ἀθηναίους ἔτρεψαν L.O.P.
7. ἐδίωξαν L.O.e. ἐπὶ om. c.
11. πάντες A.B.F.G.H.K.L. N.O.Q.d.e.f.g.h. ceteri ἅπαντες.
12. οἱ ante βοττιαῖοι om C.e. τε om. K.L.O.P.
13. alterum τοὺς om. C.L.O. P.c.e.f.
15. τὴν πᾶσαν C.L.O.P.c.e.f.
17. ναυτικόν τε παρασκευασα C.L.O.P.e.
18. συμμαχίδος B.e. ἐς] ἐπ' B.I.L.O.e.

nii auxiliantur mille militibus gravis armaturæ, et Peloponnesii, imprimis Corinthii, XLVII navibus, ut maritimi Acarnanes impedirentur, quo minus interioribus subvenirent. Sed

νίαν, λέγοντες ὅτι, ἢν ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα μετὰ σφῶν ἔλθωσιν, ἀδυνάτων ὄντων ξυμβοηθεῖν τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνάνων ῥᾳδίως ἂν Ἀκαρνανίαν σχόντες καὶ τῆς Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας κρατήσουσι, καὶ ὁ περίπλους οὐκέτι ἔσοιτο Ἀθηναίοις ὁμοῖος περὶ Πελοπόννησον· ἐλπίδα δ' εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πεισθέντες Κνῆμον μὲν, ναύαρχον ἔτι ὄντα, καὶ τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι, τῷ δὲ ναυτικῷ περιήγγειλαν παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς Λευκάδα. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα

9. Περιήγγειλαν] πανταχοῦ ἐμήνυσαν.

1. ἢν] εἰ d.
μετ' αὐτῶν ἔλθωσιν c.
2. βοηθεῖν c.f.
3. ἂν om. C.L.O.P.e.
καὶ τῆς κεφαλληνίας K.Q.
4. Κεφαλληνίας] Κεφαληνίας Gr. Homerus, Strabo, Polybius, Xenophon, Noster, Pausanias, aliique λ geminant. At Scylax, Ptolemæus et recentiores scripturam Gr. Cod. ubique servant. Inscriptiones apud Reinesium III. 85. et Fabrettum 439. c. Cedren. Anna, D. Chrysost. Libanius Orat. 216. Artemidorus apud Porphyrium de esu Animal. cum simplici λ. Aristotelis exemplaria variant. Wass. Vid. quæ adnotata sunt ad I. 27. et ad Flor. II. 9. Duk.
κρατήσωσι F.G.H.Q.g.h.
5. ὁμοῖος] Fortasse leg. ὁμοίως.
ἐλπίδας C.L.O.
6. λαβεῖν] ἑλεῖν c.
7. ἔτι ναύαρχον K.
Ναύαρχον ἔτι ὄντα] Particula ἔτι indicat, munus navarchi apud Lacedæmonios certo temporis spatio circumscriptum fuisse. Ex Emmii Republ. Lacon. in fin. intelligi potest esse, qui ei annum præfiniant, de quo parum constare Idem dicit. Si Dodwelli rationes sequimur, Cnemus plus quam annum in hoc imperio fuit. Nam quæ supra cap. 66. Cnemo navarcho gesta scribit Thucydides, confert in Maium Julianum exeuntem anni secundi hujus belli; quæ autem deinde cap. 90.—93. in Octobrem Julianum anni tertii. Et Diodor. Sicul. XII. 311. etiam post hoc tempus, quum gesta sunt ea, quæ Thucydides cap. 93. et seq. exponit, Cnemum navarchum Lacedæmoniorum vocat. Duk.
8. νηυσὶν F.H.
9. παρασκευασαμένη c. παρασκευασμένῳ K. παρασκευασμένῳ B. F.h. παρεσκευασμένως g.
ὡς τάχιστα in margine ponit g.
10. ξυμπροθύμενοι g. ξυμπροθέμενοι h.

τοῖς Ἀμπρακιώταις, ἀποίκοις οὖσι. καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἔκ τε Κορίνθου καὶ Σικυῶνος καὶ τῶν ταύτῃ χωρίων ἐν παρασκευῇ ἦν, τὸ δ᾽ ἐκ Λευκάδος καὶ Ἀνακτορίου καὶ Ἀμπρακίας πρότερον ἀφικόμενον ἐν Λευκάδι περιέμενε. Κνῆμος δὲ καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ χίλιοι ὁπλῖται, ἐπειδὴ ἐπεραιώθησαν λαθόντες Φορμίωνα ὃς ἦρχε τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν Ἀττικῶν αἳ περὶ Ναύπακτον ἐφρούρουν, εὐθὺς παρεσκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. καὶ αὐτῷ παρῆσαν Ἑλλήνων μὲν Ἀμπρακιῶται καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι καὶ οὓς αὐτὸς ἔχων ἦλθε, χίλιοι Πελοποννησίων, βάρβαροι δὲ Χάονες χίλιοι, ἀβασίλευτοι, ὧν ἡγοῦντο ἐπ᾽ ἐτησίῳ προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτυος καὶ Νικάνωρ. ἐστρατεύοντο δὲ μετὰ Χαόνων καὶ Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι. Μολοσσοὺς δὲ ἦγε καὶ Ἀτιντᾶνας Σαβύλινθος, ἐπίτροπος ὢν Θάρυπος τοῦ βασιλέως, ἔτι παιδὸς ὄντος·

Cnemus, Spartanorum dux, satis validum exercitum suum ratus, antequam ii, qui in Corinthiorum navibus erant, advenissent, processit ad Stratum,

1. Ἀποίκοις οὖσι] τῆς Κορίνθου δηλονότι. 8. Καὶ αὐτῷ] τῷ Κνήμῳ. 11. Ἀβασίλευτοι] μὴ νομίζοντες ἔχειν βασιλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἡγεμόνας

2. ταύτῃ] ἄλλων c.
4. περιέμεινε e.
5. Κνῆμος] De Cnemo vid. Diodor. pag. 311. c. Duk.
7. ἀττικῶν] ναυτικῶν e.
8. αὐτῶν C.e.
9. μὲν om. B.h.
ἀνακτόριοι καὶ λευκάδιοι C.K.L.O.P.e.
10. αὐτοὺς P.
ἦλθεν ἔχων L.O.P.
11. ἐπετησίῳ conjuncte Stephanus.
12. προστατείᾳ C.e. στρατείᾳ L.O.P. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 529.
φώτυος A.B.d.g. ceteri φώτιος.
13. ξυνεστρατεύοντο C.L.O.P.e.
Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι] Thesproti secundum Homerum (qui Odyss. ἑ. v. 115. Phidonis eorum regis meminit) regio parebant dominatui. sed vel postea (ni fallitur Thucyd.) reges suos abdicaverunt, vel eorum pars fuit quondam sine rege. Verum, utrum verba Thucydidis de universa gente, an de quadam ejus parte intelligenda sint, non liquet. Palmer. in Græc. Antiq. pag. 261. Huds.
14. ἀτιντᾶνας A.B.N. ἀτιντάνας F.G.H.K. ἀτιτανὰς P. ἀτιτᾶνας L.O. ἀντιτᾶνας I.b. ἀτταντῖνας Q.
Ἀντιτάνας] vid. Aristot. περὶ θαυμ. 94. 4. Polyæn. IV. 11. 4. et Stephanum, Lycoph. et Appianum, Livium XXXIX. 12. Wass. Accentus variat. Strabo VII. pag. 326. Ἀτιντᾶνες, Stephan. Ἀτιντάνες. Duk.
15. θαρύπου B. cum Pausania I. 10. πάρυθος e.
Θάρυπος] Θαρύπου malit Pal-

καὶ Παραναίους Ὄροιδος, βασιλεὺς ὤν. Ὀρέσται δὲ χίλιοι, ὧν ἐβασίλευεν Ἀντίοχος, μετὰ Παραναίων ξυνεστρατεύοντο Ὀροίδῳ, Ἀντιόχου ἐπιτρέψαντος. ἔπεμψε δὲ καὶ Περδίκκας κρύφα τῶν Ἀθηναίων χιλίους Μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἦλθον. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπορεύετο Κνη-

καὶ ἄρχοντας. 3. Ἐπιτρέψαντος] τὸ ἄρχειν δηλονότι, καὶ εἶναι αὐτοκράτορα

merius. Θάροψ quidam memoratur a Diodoro Siculo l. 3. p. 139. Huds. Palmer. II. Græc. Ant. 8. rationem emendationis suæ hanc adfert, quod omnibus aliis Rex ille Θάρυπος vocetur in recto, non Θάρυψ. Nihil peccasset, si omnes illos alios, vel certe quosdam ex iis nominasset, et quærendi labore nos levasset. Nam ego quidem nondum alium, quam Pausaniam, invenire potui, qui L. 11. Alcetan, Æacidæ, patris Pyrrhi, et Olympiadis, matris Alexandri M. avum, filium Θαρύπου fuisse scribit. Nec Xylandrum alios, quam Pausaniam, scivisse, ex eo colligo, quod ad Plutarch. Pyrrh. princ. ubi hic Θαῤῥύτας vocatur, adnotat eum Pausaniæ esse Θάῤῥυπον, nec ullum præterea memorat, qui idem tradiderit. Sed vel sic unius Pausaniæ auctoritas sufficere potest, ad emendationem Palmerii stabiliendam. Et est facilis et non infrequens in his permutatio. Sic quod in Harpocratione v. Οἴηθεν legitur, Κεφάλου μὲν θυγατέρα, Χάροπος δὲ γυναῖκα, pro eo in Editis Suidæ est Χαρίππου, in MSS. Χαρόπου, ut ad Suidam adnotat Kusterus. et in Photio apud Valesium ad Harpocrat. Χαροποῦ. Et contra, quem vulgati libri Livii XXXII. 6. vocant Charopum, is in scriptis, et Polybio, ac Plutarcho est Charops. Nec dubito, quin in Luciano Dial. mort. p. 313. de Nireo perperam edatur τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος, pro Χαρόπου. Nam pater ei erat Χάροπος, non Χάροψ. Res certa est ex Homer. Iliad. β'. 672. Eustathio ad illum locum, et Hygin. Fab. XCVII. Itaque recte in Diodor. Sic. V. 225. Viri docti ediderunt Νιρεὺς Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας, pro Χάροπος, quod in scriptis erat. Quinam sint, quos paullo post Παραναίους vocat Thucydides, mihi non liquet. Sed cogitabam fortassis eum loquutum de Παρωραίοις, quos cum Molossis, Atintanibus, Orestis, et aliis quibusdam, aspera loca in eodem tractu colentibus, jungit Strabo VII. 326. Duk.

1. παραβαίους L. παραυναίους g. παραναίους f.

βασιλεὺς ὤν] βασιλεύων C.e.

Ὀρέσται] Vid. Lampridium Elagab. VII. et Zonaram in Constantino Mon. Niceph. Bryen. 71, juxta Athyram ponit Anna Comnena 57. 109. Inter Epirum et Ætoliam posuit Liv. XLII. 38. Adde quæ Cellarius profert p. 701. Wass.

2. παραβαίων K.e. παραυναίων g. παραναίων c.d.f.i.

συνεστρατεύοντο B.d.g.i.

μος, οὐ περιμείνας τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν· καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν. ἀφικνοῦνταί τε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας, νομίζοντες, εἰ ταύτην πρώτην λάβοιεν, ῥᾳδίως ἂν σφίσι τἆλλα προσχωρήσειν. * Ἀκαρνᾶνες δὲ αἰσθόμενοι 81.
κατά τε γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐσβεβληκυῖαν, ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολεμίους παρεσομένους, οὔτε ξυνεβοήθουν ἐφύλασσόν τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι, παρά τε Φορμίωνα ἔπεμπον κελεύοντες ἀμύνειν· ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι, ναυτικοῦ ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τρία τέλη ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν, ἐχώρουν πρὸς τὴν τῶν Στρατίων πόλιν, ὅπως ἐγγὺς στρατοπεδευσάμενοι, εἰ μὴ λόγοις πείθοιεν, ἔργῳ πειρῷντο τοῦ τείχους. καὶ μέσον μὲν ἔχοντες προσῄεσαν Χάονες καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ἐκ δεξιᾶς δ' αὐτῶν Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι καὶ

ubi, cum Chaones cum ceteris barbaris imprudentius præcucurrissent, a Stratiis excepti insidiis, magna clade afficiuntur.

τὸν Ὄροιδον ἀμφοῖν τοῖν ἐθνοῖν. 1. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας] τῆς Ἀμφιλοχικῆς. 3. Ἐπὶ Στράτον] θηλυκῶς ἡ Στράτος. 9. Κελεύοντες] παρακινοῦντες. 11. Ἐρήμην] ἔρημον φυλάκων.

1. Διὰ τῆς Ἀργείας] Locus Thucydidis, e quo Palmerius verosimili, ut videtur, conjectura III. Græc. Ant. 6. emendat Ἀγραίας est Lib. III. cap. 106. De Agræis vid. plura apud eumdem IV. Græc. Ant. 3. et de Strato III. 5. Duk.

2. λεμναίαν d.

κώμην] πόλιν K.

4. ταύτην πρώτην A.B.C.H.K.L.O.P.c.d.f.g.h.i. ταύτην πρῶται e. vulgo πρώτην ταύτην.

ἂν om. C.e.

5. προχωρήσειν N.O.e.

6. τε τὴν γῆν F.I.

8. ἐφύλαττόν L.P.

ἑαυτῶν f.

9. ἐκέλευον πέμποντες cod. Stephani, ut videtur.

11. ἐκλιπεῖν c. ἀπολείπειν i.

12. Τέλη] Vid. Hesych. in h. v. Dionys. Hal. VIII. Ant. 65. Noster I. 48. τέλη τῶν νεῶν sine exemplo aut imitatore, opinor, dixit. Herodot. II. 64. ὀρνίθων γένεα, at fortasse rectius τέλεα cum Baroc. et Lambeth. alibi κατὰ τέλεα, *turmatim*, Idem. Contra tamen, ut videtur, Mediceus. Confer Ulpianum in Demosth. pag. 263. Wass.

14. λόγῳ C.G.I.b.e.

15. μέσον A.B.F.H.K.N.b.g.h.i. ceteri τὸ μέσον.

οἱ om. c.

οἱ μετὰ τούτων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνῆμος καὶ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Ἀμπρακιῶται· διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἔστιν ὅτε οὐδὲ ἑωρῶντο. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τεταγμένοι τε προσῄεσαν καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ· οἱ δὲ Χάονες, σφίσι τε αὐτοῖς πιστεύοντες καὶ ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ ἠπειρωτῶν μαχιμώτατοι εἶναι, οὔτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χωρήσαντές τε ῥύμῃ μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. γνόντες δ' αὐτοὺς οἱ Στράτιοι ἔτι προσιόντας, καὶ ἡγησάμενοι, μεμονωμένων εἰ κρατήσειαν, οὐκ ἂν ἔτι σφίσι τοὺς Ἕλληνας ὁμοίως προσελθεῖν, προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἔκ τε τῆς πόλεως ὁμόσε χωρήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν προσπίπτουσι. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, διαφθείρονταί τε πολλοὶ τῶν Χαόνων, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ὡς εἶδον αὐτοὺς

2. Διεῖχον] διΐσταντο. 3. Τεταγμένοι] εὐτάκτως. Διὰ φυλακῆς ἔχοντες] ἑαυτοὺς δηλονότι. 5. Ἐν ἐπιτηδείῳ] χώρᾳ δηλονότι. 6. Πιστεύοντες] θαῤῥοῦντες. Ἀξιούμενοι] ἄξιοι κρινόμενοι. 7. Ἐπέσχον] ἐνεκαρτέρησαν. Τὸ στρατόπεδον] τὸ τό περιττὸν κεῖται. 9. Αὐτοβοεὶ ἂν] βοῇ μόνῃ χρησάμενοι. 11. Μεμονωμένων] διεζευγμένων τῆς τῶν Ἑλλήνων συμμαχίας. 15. Ἐς φόβον κατα-

2. καὶ οἱ ἀμπρ. c.

4. προσῄεσαν τεταγμένοι τε .HF. ἐστρατεύσαντο f.

6. πιστεύσαντες C.Q. πιστούμενοι e.

7. ὑπέσχον d.

8. ῥώμῃ A.B.C.F.H.I.K.L. N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i.

9. Αὐτοβοεὶ Attici pro παραχρῆμα Moeris. Ita fere Hesychius. Suidas pro κατακράτος apud Theopompum esse dicit. Wass. Auctor Etymol. M. et alii Grammatici tradunt, Thucydidem hoc vocabulum usurpare de rebus, quæ in bello primo statim clamore, id est, primo impetu, perficiuntur. Et sic præter Thucydidem etiam alii. Itaque si qui sine respectu ad bellum αὐτοβοεὶ pro παραχρῆμα dicunt, hi non prima, sive propria significatione eo utuntur. Duk.

ἐνόμισαν καὶ αὐτοβοεὶ I.P.

ἂν om. d.

10. ἔτι om. f.

11. μεμονωμένους g.

12. προλοχίζουσι δὴ τὰ C.L.O. P.e. sed η a correctore habet C.

13. τε om. L.O.P.

15. τε om. L.

16. τῶν om. O.

οἱ om. P.

ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν. τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ᾔσθετο τῆς μάχης, διὰ τὸ πολὺ προελθεῖν αὐτοὺς καὶ στρατόπεδον οἰηθῆναι καταληψομένους ἐπείγεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύγοντες οἱ βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς, καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, ἐς χεῖρας μὲν οὐκ ἰόντων σφίσι τῶν Στρατίων διὰ τὸ μήπω τοὺς ἄλλους Ἀκαρνᾶνας ξυμβεβοηθηκέναι, ἄποθεν δὲ σφενδονώντων καὶ ἐς ἀπορίαν καθιστάντων· οὐ γὰρ ἦν ἄνευ ὅπλων κινηθῆναι. δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν. * ἐπειδὴ δὲ νὺξ ἐγένετο, ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ τὸν Ἄναπον ποταμὸν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου, τούς

82. Cnemus cum exercitu Œniadas se reci-

στάντων] ἤγουν, φυγόντων. 3. Αὐτοὺς] τοὺς Χάονας. 4. Ἐνέκειντο φεύγοντες] ἤγουν, κατὰ κράτος ἔφευγον. 5. Ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς] οἱ Ἑλλη-

3. οἰηθῆναι] οἱ ἀθηναῖοι I.
4. ἐπειδὴ L.O.g.
ἐνείκοντο L.

9. ἄπωθεν C. ἄποθεν et hic ceteri et 3, 111. A.B. 4, 67. A.B. I.Q. 4, 92. A.B.Q. 4, 115. A. B.I.Q.e.h. 4, 120. A.B.Q.d.e. 4, 125. A.B. 4, 126. A.B.d.e. 6, 7. A.B.I.K.d. 6, 58. A.B.L. O.h. 6, 77. A.B.L.O. 8, 69. A.B.F.H.L.O.Q.

10. Δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνᾶνες] Pollux I. 150. εὐδόκιμα δὲ— σφενδόνη Ἀκαρνάνων, ἀκόντιον Αἰτωλικόν. Lipsius IV. Poliorcet. 2. scribit, Pollucem Acarnanibus tribuere inventionem fundæ. Hoc non magis ex his verbis confici potest, quam quia ibidem inter εὐδόκιμα etiam recensentur θώραξ Ἀττικουργὴς, κράνος Βοιωτιουργὲς, ἀσπὶς Ἀργολικὴ, et alia, omnes illos populos earum rerum inventores fuisse, vel iis a Polluce inventionem earum adsignari. Duk.

11. νὺξ ἐγένετο] ξυνεγένετο I.

13. Στράτου] Acarnaniæ dicit esse cum Nostro, et Plinio IV. 1. Stephanus; Ætoliæ Livius XLIII. 21. Steph. supra Στράτιοι πόλις Ἀκαρνανίας. ubi fortasse legendum Στρατίη πόλις Ἀρκαδίας. Hanc conjecturam firmant Homerus Il. β'. 301. Hesychius, Nonnus Dionys. XIII. p. 368. et Pausanias. Diodorus XIX. Πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων, οἱ πλεῖστοι μὲν εἰς ΣΤΡΑΤΟΠΟΛΙΝ συνῴκησαν, ὀχυρωτάτην οὖσαν, καὶ μεγίστην. Repono Στράτου πόλιν. Eandem urbem *validissimam* vocat Livius. Mox Οἰνιάδων rectius, quam Οἰνιαδῶν. nam I. 111. est ἐς Οἰνιάδας. Wass. De Strato Palmer. III. Græc. Ant. 5. Duk.

pit, priusquam Acarnanum auxilia Stratiis veniunt.

τε νεκροὺς κομίζεται τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους, καὶ Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν ἀναχωρεῖ παρ' αὐτούς, πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν. κἀκεῖθεν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον ἕκαστοι. οἱ δὲ Στράτιοι τροπαῖον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους.

83. Interim classis Peloponnesiorum cum militibus Corintho proficiscitur, sed a Phormione, Atheniensium apud Naupactum duce, extra sinum eam excipiente, ad pugnam coacta,

* Τὸ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ἐκ τοῦ Κρισαίου κόλπου ναυτικὸν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμῳ ὅπως μὴ ξυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνᾶνες, οὐ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς Φορμίωνα καὶ τὰς εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἳ ἐφρούρουν ἐν Ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ κόλπου ἐτήρει, βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι, ἐς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἴκοσι ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι· ἐπειδὴ μέντοι ἀντιπαραπλέοντάς τε ἑώρων

νες τοὺς βαρβάρους. 19. Ἀντιπαραπλέοντας] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀντιπαράταξιν. Ἑώ-

3. παρελθεῖν i.
4. ἀπῆλθον i. om. L.O.P.
τῆς ante μάχης om. f.g.h.
7. κρισσαίου L.O.
Κρισαίου] Κρισσαίου Sophocles, Steph. pag. 114. Κρισαίου Herodotus. κόλπου Stephanus mallet abesse, sed agnoscunt plerique Codices. Vid. mox cap. 86. Wass. De Κρισσαῖος et Κρισαῖος est ad I. 107. Duk.
κόλπου om. L.O.P.
8. ἀπὸ τῆς θαλάσσης K.
10. ἐν τῇ στράτῳ K.
12. ἃς f.
13. διετήρει g.
15. ἐπέπλεον C.L.O.P.e.
οὐχ ὡς A.B.F.G.H.K.c.f.g. h.i. vulgo ὡς οὐκ.
ναυμαχίαν A.B.F.H.K.c.f.g. h.i.
στρατιῶται A.B.g.
16. ἐς om. K.
τὴν om. g.h.
18. τολμῆσαι τοὺς ἀθηναίους om. e.
19. ἀντιπεριπλέοντάς g.

αὐτοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων, καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον διαβαλλόντων ἐπὶ Ἀκαρνανίας κατεῖδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι, καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι, οὕτω δὴ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων οἳ παρεσκευάζοντο, Κορινθίων

ρων] οἱ Κορίνθιοι δηλονότι. 1. Σφῶν] τῶν Κορινθίων. 4. Οὐκ ἔλαθον] οἱ Ἀθηναῖοι. 6. Κατὰ μέσον τὸν πορθμόν] τὸν Κρισαῖον φησί. ἔστι δὲ

1. παρὰ τὴν γῆν L.

Πατρῶν] Urbs hæc ex septem pagis conflata est, inquit Strabo VIII. 519. Conditam narrat Eusebius A. M. 2907. ante Christum 1041. De origine adi ante omnia Pausaniam VII. p. 568. ἀπό τινος Πατρέως nomen deducit Stephanus Pausaniam secutus, et Gentile unicum Πατρεὺς agnoscit. Theophrastus Hist. Plant. IX. Πατρικὴν de agro Patrensi ut videtur usurpavit. Πατρέες Herodotus, et Noster alibi Πατρέας ἔπεισεν. Numi passim ΠΑΤΡΕΩΝ. In uno Domitiani apud Motraye, COL. A. A. PATRENS. Hanc enim civitatem bellis adtritam Augustus instauravit, Dymenque Patrensibus adtribuit. Et fortasse de hac ejusdem renovatione intelligendus locus Strabonis supra adductus. V. Pausan. p. 564. Inde Colonia Augusta, et A. Patrensis. Colonia juxta Eusebium deducta est Olymp. CXCI. 3. Πάθραν corrupte, sed ævi istius vitio appellat Nicetas Choniates p. 409. Auctor in fine Codini hæc habet, Ἀχαΐα ἡ νῦν Πάτρα. Numero plurium ἐς Πατρὰς rectius Laonicus Chalcocond. 225. Est et Patrensium civitas in Phthiotide Lacon. sive Patræ Thessalicæ. Vide Cantacuzenum p. 130. et Paulinum. De hac apud Rhium Prom. civitate consule Aristidem I. 540. Dionem 424. Lucian. Asino 115. Silium XV. et Ciceronem Epist. Ammianum XIX. 12. Nonnulla de eadem memoratu digna produnt Polybius II. 41. IV. 7. 83. et p. 1478. Livius XXXVIII. 29. Plutarch. Alcib. 198. et Catone p. 343. et Hist. Byzant. concinnatores superius laudati. 'Ο Πατρῶν Archiepiscopus Concil. Sardic. adfuit A. Chr. CCCXLVII. Denique, ut extrema ejus adtingamus Turcæ vi ceperunt A. Chr. MCCCCXLVII. a quibus, docente in Pandectis Leunclavio, Badra, vel Balubathra, dictione opinor a πάλαι Πάθρα detorta, hodie vocatur. De præsenti statu lege Whelerum. Itin. p. 304. Wass.

2. ἀντιπέραν O.

4. εὐήνου A.B.H.K.g.

7. καὶ om. L.O.P.

πόλιν ἑκάστην N.

δὲ Μαχάων καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο κύκλον τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἷοί τ' ἦσαν, μὴ διδόντες διέκπλουν, τὰς πρώρας μὲν ἔξω, εἴσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τά τε λεπτὰ πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται, καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως ἐκπλέοιεν διὰ βραχέος παραγιγνόμενοι, εἴ πῃ προσπίπτοιεν οἱ ἐναντίοι.

84. magna perturbatione in fugam vertitur; quo facto Cyllenen se recipiunt omnes Peloponnesiorum naves.

84. * οἱ δ' Ἀθηναῖοι, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ καὶ ξυνῆγον ἐς ὀλίγον, ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν· προείρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνῃ. ἤλπιζε γὰρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῇ πεζὴν, ἀλλὰ

πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. 4. Τά τε λεπτὰ πλοῖα] τοὺς λέμβους. 7. Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] μίαν ἔχοντες ὀπίσω τῆς μιᾶς. 9. Ἐν χρῷ] ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἔστι δὲ ἀποκοπή· ἦν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Δόκησιν] δόξαν. 10. Ἐμβαλεῖν] προσπεσεῖν. 11. Μὴ ἐπιχειρεῖν] τῷ πολέμῳ. Σημήνῃ]

1. μαχάων A.B.C.I.K.L.N.O. P.g. ceteri μάχων.

2. Post νεῶν legebatur ποιήσαντες. id post μέγιστον ponit f. om. A.B.C.F.H.K.N.c.g.h.

3. καθὼς οἷοί f.

4. τε om. f. qui mox ποιησάμενοι.

6. βραχέως B.C.i.

παραγιγνόμεναι I.K.P.d.e.i.

Παραγιγνόμενοι] Non puto recipiendum, quod est in Gr. et Dan. παραγιγνόμεναι. Nam non respicit ad præcedens ναῦς, sed ad eos, qui in illis erant. Sic mox cap. seq. οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτοὺς: quum præcedat ναῦς et πλοῖα. Et cap. 31. præcedente νῆες, sequitur αὐτοὺς, pro quo nonnulli libri ibi quoque perperam habent αὐτάς. Plura hujus generis adnotavit Steph. in Append. ad Script. de Dialect. p. 131. et seqq. Duk.

7. εἴποι Q.

προσπλέοιεν A.B.F.H.K.N.d.f. g.h.i.

9. χροῦ d.i.

Ἐν χρῷ] Eustath. citat ἐν χρῷ παραπλεῦσαι τὰς ναῦς, et exponit πλοῦς ἐν χρῷ ὁ γῆς ἐγγύς. p. 1450. εἴρηται δὲ, inquit Suidas v. ἐν χρῷ, ἀπὸ τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς γινομένης. Idem sonat ἐγχρωτὶ apud Callimach. et Agathiam post Herodotum. Hoc tonsuræ genus σκάφιον alicubi vocat Schol. Aristoph. Figurate usus Sophocles Ajace 801. et Anthol. ἐν ΧΡΟΙ ΚΕΙΡΑΜΕΝΑ Ἑλλάς. Synes. Epist. IV. Οὐ πρὶν, ἢ ΕΝ ΧΡΩι γενέσθαι τοῦ κινδύνου. Plaut. *ad cutim tonderi*, Virg. *Altius ad vivum persedit*. et *Radit iter*, huc spectantes dixerunt. Wass.

12. αὐτὸν C.

ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα ταραχὴν παρέξειν, εἴ τ' ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει καὶ εἰώθει γίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἕω, οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτούς· καὶ τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὁπόταν βούληται, τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γίγνεσθαι. ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατῄει, καὶ αἱ νῆες ἐν ὀλίγῳ ἤδη οὖσαι ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων, ἅμα προσκειμένων ἐταράσσοντο, καὶ ναῦς τε νηῒ προσέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διεωθοῦντο, βοῇ τε χρώμενοι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῇ τε καὶ λοιδορίᾳ οὐδὲν κατήκουον οὔτε τῶν παραγγελλομένων οὔτε τῶν κελευστῶν καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρεῖχον, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι προσπεσόντες πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρα-

σημεῖον δῷ. 4. Αὐτοὺς] τοὺς Κορινθίους. 5. Ἐφ' ἑαυτῷ] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 8. Τῶν τε πλοίων] τῶν λεπτῶν. 12. Παραγγελλομένων] συμβουλευόντων. Τῶν κελευστῶν] τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν. 15. Ση-

1. τὰ om. g.
2. παρέχειν A.B.F.H.b.g.h.
ἐκπνεύσειν L.O.P.Q.
Lego ἐκπνεύσαι, ac εἴ τ' s. εἴτε puto hic valere, *et quum, et si*, ut III. 28. Ergo verto: *et quum spiraret ex sinu* &c. Dein seqq. ὅπερ usque ad οὐδένα sunt parenthesis. Tum sequitur prioris periodi apodosis: *ne momento—temporis staturas*, &c. Quod si malis εἴτ' ἐκπνεῦσαι vertere: *tumque spirare ex*; addi oportet ex codd. aliis τε ante χρόνον. Wass.
4. ἐπὶ] περὶ L.N.O.P.Q.g.
οὐδένα τε χρόνον L.O.
ἡσυχάζειν I.K.O.
5. αὐτῷ C.K.e.f.
7. τὸ πνεῦμα L.O.
8. ὑπ'] ἐπ' d.
πλοίων] λεπτῶν d.
9. προσκειμένων ἅμα c.f. ἅμα προκειμένων d.
10. κονδοῖς C.
12. De κελευσταῖς eorumque munere in navibus Scheffer. de Milit. Nav. IV. 7. et Interpretes Polluc. I. 96. Duk.
13. ὄντες om. K.
ἀναφέρειν ἐν κλυδωνίῳ f. ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν Suidas v. κλυδώνιον.
14. ἀπειθεστέρους I.
15. δὲ c.
τοῦτον om. d.

τηγιδῶν νεῶν μίαν, ἔπειτα δὲ καὶ πάσας, ᾗ χωρήσειαν, διέφθειρον, καὶ κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, φεύγειν δ' ἐς Πάτρας καὶ Δύμην τῆς Ἀχαΐας. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καταδιώξαντες καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τούς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι, ἐς Μολύκρειον ἀπέπλεον, καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περιλοίποις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην, τὸ Ἠλείων ἐπίνειον· καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνῆμος καὶ αἱ ἐκεῖθεν νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμῖξαι, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

85. Quam cladem ægre ferentes Lacedæmonii, classem refici augeri- * Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμβούλους ἐπὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην καὶ Βρασίδαν καὶ Λυκόφρονα, κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θα-

μαίνει] σημεῖον ποιεῖ. 1. Ἧ χωρήσειαν] ὁρμήσειαν. 2. Ἐς ἀλκὴν] εἰς μάχην πολέμου. 8. Ἀνεχώρησαν] ὑπέστρεψαν. 10. Ἐπίνειον] ἐπίνειον καλεῖται πᾶν ἐμπόριον, ἢ παρὰ τὸ ἐπινήχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας νήχεσθαι ἢ ὀκέλλειν. 17. Ὑπ' ὀλίγων νεῶν] τῶν Ἀθη-

1. πάσας A.B.F.G.H.K.N.c. d.f.g.h.i. ceteri τὰς ἄλλας.
διεχωρήσειαν K.
2. διέφθειραν d.
μηδὲν C. μηδεμίαν c.
τραπέσθαι G.K.L.O.P.c.d.
3. πάτραν G.Q.c.g.
6. πλείους c.
ἐπέπλεον L.O.P.Q.
Μολύκρειον] Euphorion Μολυκρίαν scribit: Steph. ab editis stat. vid. Nostrum III, 102. Μολυκρεία Scylax p. 14. Polybius V. 604. ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν. Molycria Plin. IV. 11. confer Ptolemæum III. 15. hos sequitur Steph. Sed Berkelius contra libros scripturam immutavit. Wass, Add. Palmer. IV. Græc. Ant. 19. de Rhio ibid. et cap. seq. de quo etiam Holsten. ad Steph. Duk.
10. ἠλεῖον L.
11. κεῖθεν L.O.P. ἐκείνων C.e.
13. τὴν om. Q.
κυλήνην F.
14. ξυμβούλους] ξυμμάχους L.O.P.
15. βρασίδα d.e.i. βασιλίδην N.
16. βελτίω om. i.
παρασκευάζεσθαι I.K.L.O.P.Q.e.
17. νεῶν ὀλίγων c.f.

λάσσης. ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι καὶ οὐ τοσούτῳ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δέ τινα μαλακίαν, οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον. οἱ δὲ ἀφικόμενοι μετὰ Κνήμου ναῦς τε περιήγγελλον κατὰ πόλεις, καὶ τὰς προϋπαρχούσας ἐξηρτύοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Ἀθήνας τήν τε παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας, καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνίκησαν, φράσοντας, καὶ κελεύων αὐτῷ ναῦς ὅτι πλείστας διὰ τάχους ἀποστεῖλαι, ὡς καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῷ, τῷ δὲ κομίζοντι αὐτὰς προσεπέστειλαν ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφικέσθαι. Νικίας γὰρ Κρὴς Γορτύνιος, πρόξενος ὤν, πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Κυδωνίαν πλεῦσαι, φάσκων προσποιήσειν αὐτὴν οὖσαν πολεμίαν· ἐπῆγε δὲ Πολιχνίταις χαριζόμενος,

que jubent. Phormioni subsidia petita ab Atheniensibus mittuntur sero, quia antea in Cretam navigare naves jubentur, ibique diutius morantur.

ναίων. 1. Ναυμαχίας πειρασαμένοις] ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ δηλονότι. 2. Ὁ παράλογος] τὸ παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι. 3. Τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι] οὐ κατ' ἐμπειρίαν τοῦ ναυτικοῦ λείπεσθαι. 4. Οὐκ ἀντιτιθέντες] οὐκ ἀντιπαραβάλλοντες. 5. Ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον] ὀργιζόμενοι ἀπέστελλον τοὺς συμβούλους. 15. Γορτύνιος] ἰστέον ὅτι ἡ Γόρτυς πόλις ἐστὶ Κρήτης, ἀπέχουσα Κυδωνίας σχεδὸν σταδίους χιλίους· καὶ ἔστιν ἀπίθανον, εἶναι πολεμίας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. ῥητέον οὖν ὅτι πολεμίαν λέγει τὴν Κυδωνίαν τῇ Πολίχνῃ, οἷς εἰκὸς χαρίζεσθαι κατὰ φιλίαν τὸν Νικίαν. 16. Προσποιήσειν] οἰκείαν ποιήσειν.

1. ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς om. c.f.
2. πειρασαμένους c.
Ὁ παράλογος] Vide Stephani Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 157. HUDS. Suidas h. v. et exempla adducit ex Procopio. Vid. I. 78. Ita Philo, Plutarchus, Diodorus, Dionys. Halic. Add. Poll. II. 119. WASS.
3. τοσοῦτον g. τοσούτων c.
4. τὴν ἀθηναίων — μελέτης]. τὴν μελέτην I.
6. μετὰ τοῦ κνήμου C.L.O.
7. προσπεριήγγειλαν C.I.L.O.e.
8. ἐξήρτυον C.e.
ὡς om. g.
11. αὐτῶν K.c.g.
διὰ τάχος C. om. g.
12. ἑκάστην ἡμέραν O.
14. προσεπέτειλαν g. προσαπέστειλαν i.

ὁμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν λαβὼν τὰς ναῦς ᾤχετο ἐς Κρήτην, καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδῄου τὴν γῆν τῶν Κυδωνιατῶν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον.

86. *Interim altera classis alteri in utroque Rhio ex adverso constiterat. Atheniensium XX. Peloponnesiorum LXXV naves erant, atque hi pugnam parabant, antequam auxilia Athenis ad Phormionem venirent.*

* οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσιοι, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατείχοντο, παρεσκευασμένοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον τὸν Ἀχαϊκὸν, οὗπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσβεβοηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Μολυκρικὸν, καὶ ὡρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν αἷσπερ καὶ ἐναυμάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ῥίον φίλιον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ· διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ Κρισαίου κόλπου στόμα τοῦτό ἐστιν. ἐπὶ οὖν τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ἀπέχοντι οὐ πολὺ τοῦ Πανόρμου ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὡρμίσαντο καὶ αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἶδον. καὶ ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέ-

5. Ἐν τούτῳ] τῷ χρόνῳ. 13. Διείχετον] κεχώρισθον.

1. Κυδωνιατῶν] Ptolemaeus Κυδώνεις mendose. In Orpheo Κυδωνιάς, vid. Herodot. III. 59. Cydonia olim, inquit Steph. Apollonia. Confer Apollonii Schol. IV. 1492. Sch. Theocr. Eid. ζ. 12. nunc *Canea*. Tournefort vol. I. p. 23. Wass. De Poliehna Steph. de urb. ibique Holsten. Duk.

3. καὶ ἀπλοίας C.L.O.P.c.e.f.

4. ἐνδιέτριψαν e. ἐνδιέτριβον c.

5. περὶ τὴν κρήτην P.Q.

6. κατείχον B.
παρασκευασάμενοι L.N.O.P.Q.

7. De Panormo vid. Pausan. Achaic. cap. XXII. De Rhio Molycrico, quod et Antirrhion, Holsten. ad Steph. Ῥίον, et Palmer. Graec. Ant. IV. 20. Duk.

9. τὸ ῥίον om K.
πολυκρικὸν A.B.h.

10. ὁρμήσατο C. ὡρμήσατο e.
εἴκοσιν om. P.

11. φίλον g.

13. διείχετον A.B.C. et plerique omnes, nisi quod f.g. διειχέτην habere videntur. Vide Buttmannum (Sprachlehre I. p. 349.)
τῆς om. e.

14. κρισσαίου O. κρησσαίου e.

16. ὁρμήσαντο C.

17. πεντήκοντα C.I.

ρας ἀνθώρμουν ἀλλήλοις, μελετῶντές τε καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος, οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενὰ, νομίζοντες πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοποννησίων στρατηγοὶ, βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι πρίν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τοὺς στρατιώτας πρῶτον, καὶ ὁρῶντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν προτέραν ἧσσαν φοβουμένους καὶ οὐ προθύμους ὄντας παρεκελεύσαντο καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

* " Ἡ ΜΕΝ γενομένη ναυμαχία, ὦ ἄνδρες Πελοπον- 87. Cnemus milites suos,
" νήσιοι εἴ τις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλου-

2. Γνώμην] σκοπόν. Οἱ μὲν] οἱ Πελοποννήσιοι. 4. Οἱ δὲ] οἱ Ἀθηναῖοι. 12. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία] ἡ στάσις πραγματικὴ, ἔγγραφος, εἴδους συμβουλευτικοῦ. 13. Τὴν μέλλουσαν] ναυμαχίαν.

1. τε om. K.i.

2. οἱ μὲν om. P.

Οἱ μὲν—φοβούμενοι] Agnoscit Suidas in Ῥία. qui Ῥία, ἀκρωτήρια contra Historici mentem interpretatur. Vid. Etymologum et Hesych. in Ῥίον. Expositio vera est, exemplum non quadrat. Homerus Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῬΙ'ΟΝ Οὐλύμποιο. Wass. Fortassis defendi potest Suidas. Ῥία in universum sunt, ut recte dicit, omnia ἀκρωτήρια, ὄρους ὄρθια, καὶ τὰ ἐπὶ θάλασσαν ἐγκείμενα. Jam vero satis certum est, utrumque Ῥίον, de quo hic agit Thucydides, a veteribus Scriptoribus appellari, et fuisse ἄκραν, et ἀκρωτήριον, et locum in mare procurrentem. Vid. Palmer. l. d. Schol. Theocr. in I. 126. Τὸ Ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Πελοποννήσου ἐναντίως τῷ καλουμένῳ Ἀντιῤῥίῳ τετραμμένον. In iis, quæ ibi paullo ante leguntur de Helice, ἣ ὄνομα πόλεως πρὸς τῷ ὁρίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ, videtur idem vitium esse, quod e Pausan. Phocic. cap. XI. sustulerunt Palmerius et Kuhnius, et pro ὁρίῳ legendum Ῥίῳ· ut et infr. in Schol. cap. XC. τῶν Ῥίων cum Cass. pro τῶν ὁρίων. Vid. Casaub. Lect. Theocrit. cap. II. Duk.

3. ῥίων] ὁρίων I.e.

4. ἐκπλεῖν B.I.e.h.

5. Πρὸς ἐκείνων εἶναι] Thom. Magist. Τῷ πρὸς Ἀττικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπὲρ χρῶνται ἐνίοτε. Θουκυδ. οἱ δὲ—εἶναι. Add. Steph. ad Script. de Dialect. pag. 32. Duk.

12. ἄνδρες om. c.

ob priorem cladem adhuc timidos, cohortatur et forti animo esse jubet.

“ σαν, οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ τε γὰρ παρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο, ὥσπερ ἴστε καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν· ξυνέβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι, καί πού τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν. ὥστε οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσῆσθαι προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν, ἔχον δέ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν, τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, νομίσαι δὲ ταῖς μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι, καὶ μὴ ἀπειρίαν τοῦ ἀνδρείου παρόντος προβαλλομένους εἰκότως ἂν ἔν τινι κακοὺς γενέσθαι. ὑμῶν δὲ οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιστήμη, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρίαν μὲν

1. Τέκμαρσιν] στοχασμόν. 4. Οὐκ ὀλίγα] ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ ἐν κύκλῳ τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτοὺς ἐπιχειρῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ τὴν τοῦ Φορμίωνος ἀναμένειν διὰ τοῦ ἀνέμου στρατηγίαν. 5. Ἔσφηλε] σφαλῆναι ἐποίησεν. 7. Οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης] τὸ ἑξῆς, οὐ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ νικηθὲν κατὰ κράτος, ἀμβλύνεσθαι. 8. Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι] τῇ ἀποβάσῃ συμφορᾷ. 9. Ἀμβλύνεσθαι] ἀναπίπτειν. 11. Ὀρθῶς εἶναι] ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους ἑστηκυῖαν τὴν γνώμην καὶ μὴ ὑποπεπτωκυῖαν τοῖς δεινοῖς. 13. Κακοὺς γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον. 14. Προέχετε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 15. Ἡ ἐπιστήμη] ἡ γυμνασία, ἡ

1. οὐ K.
ἐκφοβεῖσθαι I.
5. τι] τοι c.f.
ἡ om. K.
6. ὥστε om. b.
ἡσσᾶσθαι C.G.c.e.f. ἡσσηθῆναι L.O.P.
7. μὴ om. B.
8. δὲ] τε A.
τῆς τε ξυμφορᾶς B.H.c.d.f.g.h.i. τῆς γε ξυμφορᾶς C.Q e.
9. ἀλγύνεσθαι c.
11. ἀεὶ om. d.i.
ὀρθῶς ἀνδρείους C.I.L.O.P. ὀρθῶς εἶναι ἀνδρείους c.e.
12. παρόντος om. F. ante ἀνδρείου ponit Q.
13. ἂν] ἄρα Q.
οὐχ ἡ ἀπειρία P. οὐ δὴ ἀπειρία c.d.g.
14. προσέχετε A.C.e.
15. δὲ om. C.e.
ἀνδρείας d.i.

" ἔχουσα καὶ μνήμην ἕξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ἄνευ δὲ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἧσσαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περιγίγνεται δὲ ὑμῖν πλῆθός τε νεῶν, καὶ πρὸς τῇ γῇ οἰκείᾳ οὔσῃ, ὁπλιτῶν παρόντων, ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ τῶν πλειόνων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων τὸ κράτος ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ' ἓν εὑρίσκομεν εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους. καὶ ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει. θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνῆται καὶ ναῦται τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἕπεσθε, χώραν μὴ προλείποντες, ᾗ ἂν τις προσταχθῇ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν, καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἢν δέ τις ἄρα καὶ βουληθῇ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἱ δὲ

μελέτη. 1. Ἐν τῷ δεινῷ] τῷ πολέμῳ. 3. Ἐκπλήσσει] ἐξωθεῖται, ἐκκρούει. 8. Τὰ δὲ πολλὰ] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. οὐκ εἶπε δὲ ἀεὶ διὰ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης. 12. Προσγενόμενα] προσκτηθέντα. 14. Χώραν] ἀντὶ τοῦ τάξιν. 15. Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων] τῶν καταναυμαχηθέντων ὑπὸ Φορμίωνος· λέγει δὲ τοὺς περὶ Μαχάονα καὶ Ἰσοκράτην. 16. Τὴν ἐπιχείρησιν] τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. 18. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ] οἱ γεν-

1. ἕξειν I.

3. ἐπιπλήσσει d.i.

4. Ἄνευ—ὠφελεῖ] Stobæus p. 88. ex Cnici orat. (corrige *Cnemi*,) pro ἀλκῆς habet αὐτῆς. hinc emenda. Locum æmulatus est Sallustius Catil. cap. 60. *timor animi auribus officit*. ἐκπλήττει habent Plutarchi Codd. Moral. 333. Wass. Ἐκπλήσσει Thom. Magist. h. v. Duk.

5. τὸ ante τολμηρότερον om. H. L.O.P.

6. ἀπαράσκευοί γε τότε G.

7. ἡμῖν P.

9. πλεόνων C.L.O.

11. πρῶτον L.O.P.

14. ἑαυτοὺς L.O. ἑαυτῶν e. προλείποντες A.B.F.H.N.Q.c.g. h.i. ceteri λείποντες.

16. ἡμεῖς τὴν ἐπιχείρησιν e.

“ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρε-“ τῆς.”

88. Item Phormio, timore suorum animadverso,

* Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀῤῥωδίαν, καὶ αἰσθόμενος ὅτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνιστάμενοι ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο ξυγκαλέσας θαρσῦναί τε καὶ παραίνεσιν ἐν τῷ παρόντι ποιήσασθαι. πρότερον μὲν γὰρ ἀεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ προπαρεσκεύαζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν τοσοῦτον, ἢν ἐπιπλέῃ, ὅ τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς ἐστί· καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν, καὶ ξυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους ἔλεξε τοιάδε.

89. cohortandi causa eos alloquitur.

“ ΟΡΩΝ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους “ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ξυνεκάλεσα, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ

ναῖοι. 1. Τιμήσονται] ἀντὶ τοῦ τιμηθήσονται. 6. Ξυνιστάμενοι] συναθροιζόμενοι. 11. Τὴν ἀξίωσιν] τὴν πεῖραν. 12. Μηδένα—ὑποχωρεῖν] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. 18. Τῶν νεῶν] γράφεται τῶν ἐναντίων. Ξυνεκά-

1. τιμηθήσονται L.O.

Τιμήσονται] Pro τιμηθήσονται dictum adnotat Scholiastes. Sic I. 142. Τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, pro κωλυθήσονται. Euripid. Hecub. 905. Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Τῶν ἀπορθήτων πόλις Οὐκέτι λέξῃ. Schol. οὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων. Vid. supr. ad I. 81. Steph. Append. ad Script. de Dialect. p. 147. et Barnes. ad Euripid. Helen. v. 359. Duk.

5. τὸ om. g.

7. ξυγκαλέσαι i. om. d.

8. μὲν om. g.

αὐτοὺς A.B.C.K.c.g.

ἔλεγε om. F.

9. παρεσκεύαζε c.

10. τοσούτων A.B.K.g.

αὐτοῖς om. e.

11. Ἐν σφίσιν—ὑποχωρεῖν] Citat Th. Mag. in v. ἀξιῶ. Wass.

13. δὴ c.

14. ὁρῶν τε αὐτοὺς e.

16. ἔλεγε L.O.c.e.

17. ὦ ἄνδρες om. g. ἄνδρες om. c.f.

στρατιῶται] ἀθηναῖοι d.i.

18. Οὐκ ἀξιῶν] Vid. quæ de hoc loquendi genere adnotat

" δεινὰ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν. οὗτοι γὰρ πρῶτον μὲν, διὰ τὸ " προνενικῆσθαι καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἴεσθαι ὁμοῖοι ἡμῖν εἶναι, " τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου, παρεσκευ- " άσαντο· ἔπειτα, ᾧ μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται, " ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δι' ἄλλο τι " θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν τὰ πλείω " κατορθοῦντες, καὶ οἴονται σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ " ποιήσειν τὸ αὐτό. τὸ δ' ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον " νῦν περιέσται, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ, ἐπεὶ εὐψυ- " χίᾳ γε οὐδὲν προφέρουσι, τῷ δὲ ἑκάτεροί τι ἐμπειρό- " τεροι εἶναι θρασύτεροί ἐσμεν. Λακεδαιμόνιοί τε ἡγού- " μενοι τῶν ξυμμάχων διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας " προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ οὐκ ἄν " ποτε ἐπεχείρησαν ἡσσηθέντες παρὰ πολὺ αὖθις ναυμα- " χεῖν. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε. πολὺ δὲ ὑμεῖς " ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, κατά " τε τὸ προνενικηκέναι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἡγοῦνται μὴ μέλ- " λοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ πράξειν ἀνθίστασθαι " ὑμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὥσπερ οὗτοι, τῇ

λεσα] εἰς ταυτὸν συνήγαγον. 1. Οὗτοι γὰρ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἐν ἐκείνῳ] ἐν τῇ πεζομαχίᾳ. 10. Οὐδὲν προφέρουσι] κατὰ τὴν ναυμαχίαν. 14. Παραπολὺ] ὑπερβαλλόντως. 17. Καὶ ὅτι οὐκ ἂν] ὁ νοῦς οὕτως, ἡγοῦνται οἱ ἐχθροὶ μὴ ἀνθίστασθαι ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντάς τι γενναῖον πρᾶξαι. 19. Ἀντίπαλοι] θαῤῥοῦντες ἀντιπαλαίειν.

Steph. in Append. ad Script. de Dialect. pag. 127. Duk.

2. ἡμῖν om. K.Q.

3. καὶ om. L.O.P.

6. τὰ πλέω C.

7. οἴονται] οἷόν τε A.B.g.h.

10. τι om. A.B.F.H.N.

11. εἶναι ἐμπειρότεροι C.L.O.e. θαρσύτεροι L.

12. τῶν] αὐτῶν M. et, omisso ξυμμάχων, C.I.e.

13. προάγουσι G.K.c.

14. ἐπεχείρησαν A.B.F.G.H.K. N.c.f. cum Stobæo: vulgo ἐνεχείρησαν.

15. δὴ] δι' C. τόλμην i.

16. πλέον C.I. om. e.f.g. φόβον πλέω L.O.P.

17. ἡγῶνται g.

19. ἡμᾶς plerique omnes.

“ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται· οἱ δ' ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων, καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν. ἃ λογιζόμενοι οὗτοι τῷ οὐκ εἰκότι πλέον πεφόβηνται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ' ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἃ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ· ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς νῦν μετέχομεν. τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὐδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὁρῶ γὰρ ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν ἐμπείροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρὴ ἐς ἐμβολήν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι πιεζόμενος· διέκπλοι τε οὐκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαί, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν, ἀλλ' ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν

2. Πολλῷ] τῷ μέτρῳ. Οὐκ ἀναγκαζόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι. 8. Ἑκὼν εἶναι] τὸ εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. οὐδὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι δηλοῖ. 12. Ἐπιπλεύσειε] κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλθοι. 13. Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων] μὴ ὁρῶν τοὺς πολεμίους. Ἐκ πολλοῦ] λείπει διαστήματος. 14. Διέκπλοι] τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν. ἀναστροφαὶ δὲ αἱ εἰς τοὐπίσω ὑποχωρήσεις.

2. πολλῶν] C.I.H.K.M.N.b. d.g.i.

3. μέγα τι] μέγιστα C.e.

τῆς om. g.

4. οὐκ] γε f.

6. καὶ om. L.

ἐλαττόνων L.O.P.

8. Ἑκὼν εἶναι] De hoc Attico genere loquendi Steph. ad Script. de Dialect. pag. 26. et Thom. Magist. in ἑκών, ubi ex memoria hæc ita refert: οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι τὴν ναυμαχίαν ποιήσομαι. Duk.

9. πλεύσομαι C.I.b. ἐσπλεύσομεν d.i.

11. ἐμπείροις A.B.F.H.K.N.c. f.g.h.i. vulgo ἐμπείρως.

12. ἐς] ὡς g.

ἐκβολὴν c.

13. πρόσοψιν] Immo πρόοψιν.

πολεμίων ἐναντίων ἐκ L.O.P.

Πολεμίων] Suspicor legendum ἐναντίων loco πολεμίων. Noster IV. Μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾷν, ὥστε αὐτοὺς τὰ πλείω βλάπτεσθαι. Wass. Thom. Magist. in πρόσοψις sequitur lectionem vulgatam. Πρόσοψιν e Thucydide adnotat Pollux II. 58. Duk.

“ πεζομαχίαν καθίστασθαι, καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσους γίγνονται. τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἕξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν· ὑμεῖς δὲ εὔτακτοι παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε, ἄλλως τε καὶ δι' ὀλίγου τῆς ἐφορμήσεως οὔσης, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρει καὶ ναυμαχίᾳ οὐχ ἥκιστα, ἀμύνασθε δὲ τούσδε ἀξίως τῶν προειργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ' αὖ ὑμᾶς ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τοὺς πολλούς. ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέ-

1. Ἐν τούτῳ] ἐν τῷ πεζομαχεῖν. 2. Τούτων μὲν οὖν ἐγώ] τὸ ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ συμφέροντος. 4. Τά τε παραγγελλόμενα] τὰ τῆς παραινέσεως ἔργα. Ὀξέως] σπουδαίως. 5. Τῆς ἐφορμήσεως οὔσης] τῶν πολεμίων. 6. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ] ἤτοι ἐν τῷ πολέμῳ. κόσμον ἔχετε. καὶ σιγὴν καὶ συμφέρον ὂν τοῖς μετιοῦσιν ἐπιτοπολὺ τὰ πολεμικὰ, καὶ μάλιστα τοῖς ναυμαχοῦσιν.

2. γίγνονται κρείσσους Q.
οὖν ἐγὼ om. K.
3. ἄτακτοι I.
παρά τε ταῖς K. παρὰ ταῖς τε A.B.F.H. περὶ ταῖς g.
4. τὰ, omisso τε, e.
5. τῆς ἐφορμίσεως B. τῆς τῶν πολεμίων ἐφορμίσεως g.
7. ἡγεῖσθε] ποιεῖσθε I.L.O.P.e.
ὥσπερ N. ceteri ὥστε: quod reposui ὃ ἔς τε, e conjectura est Stephani.
πολεμίων C.M.
καὶ ξυμφέρει A.B.F.G.H.g.h.i.
8. ἀμύνασθε A.B.G.H.N.b.c.d.f.g.h.i. ceteri ἀμύνεσθε.
δὲ A.B.H.c.d.g.h.i. οὖν f. om. G.K. ceteri τε.
τούσδε] τάδε f.
10. τῶν πελοπ. g.
11. τῆς om. L.P.
12. αὖ] ἂν B.d.h.i.
13. Ἡσσημένων—εἶναι] Stobæus pag. 97. qui agnoscit τούς. Aristophanes Ἱππ. Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ Δειλὸν εὑρήσεις. Arellius Fuscus apud Senecam Suasor. v. “ Sic fugatum creditis Xerxen, ut reverti possit? At nescio quomodo languet circa memoriam jacturæ animus. Prior enim *metus* futuri *pignus* est. *Amissa* ne audeat, amissurum monent. Omnis exest animum clades, ubi ignominia spem premit, ubi nullam meminit aciem, nisi quæ fugerat, *errat* circa *damna* sua, et, quæ male expertus est, vota deponit.” Scipio apud Livium: “ cum iis vo-

“ λουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὁμοῖαι “ εἶναι.”

90—92. Descriptio navalis prœlii e regione Naupacti in sinu Crisæo, sive Corinthiaco. Primum novem Atheniensium naves vel corrumpuntur, vel capiuntur a Peloponnesiis, reliquæ Naupactum fugiunt, ubi, prœlio iterato, totam Peloponnesiorum clas-

* Τοιαῦτα δὲ καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύετο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενὰ, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προαγαγεῖν αὐτοὺς, ἀναγόμενοι ἅμα ἕω ἔπλεον, ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου, δεξιῷ κέρᾳ ἡγουμένῳ, ὥσπερ καὶ ὥρμουν· ἐπὶ δ' αὐτῷ εἴκοσι ἔταξαν τὰς ἄριστα πλεούσας, ὅπως, εἰ ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν ὁ Φορμίων καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ διαφύγοιεν πλέοντα τὸν ἐπίπλουν σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' αὗται αἱ νῆες περικλήσειαν. ὁ δὲ, ὅπερ ἐκεῖνοι προσεδέχοντο, φοβηθεὶς περὶ τῷ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτοὺς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμ-

6. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι] ἀντὶ τοῦ κατὰ τέσσαρας αὐτὰς ποιήσαντες. 7. Ἐπὶ τὴν] ἀντὶ τοῦ παρὰ τήν. Ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου] ἐσωτέρω τῶν Ῥίων, ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. 8. Ἐπὶ δ' αὐτῷ] τῷ κέρατι. 10. Ἐπὶ τὴν Ναύπακτον] ἔσω γὰρ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκειτο ἡ Ναύπακτος. 11. Ταύτῃ] τῇ ὁδῷ. 13. Ὁ δὲ] ὁ δὲ Φορμίων ὡς ἑώρα τοὺς Πελοποννησίους, ἄκων κατὰ σπουδὴν τοὺς στρατιώτας ἐμβιβάσας εἰς τὴν ναῦν ἔπλει. 14. Προσεδέχοντο] ἤλπιζον. Περὶ τῷ χωρίῳ] τῆς Ναυπάκτου δηλονότι. Ἐρήμῳ ὄντι] βοηθείας δη-

“ bis pugnandum, quos terra “ marique vicistis. Erit igitur “ in hoc certamine is vobis illis- “ que *animus*, qui Victoribus et “ Victis esse solet.” Confer Thucyd. VII. 61. Wass.

1. τοὺς om. L.

3. τοιαῦτα μὲν τοιαῦτα δὲ e.g. τοιαῦτα δὲ C.g. vulgo τοιαῦτα μέν.

καὶ om. d.

παρεκελεύετο A.B.H.N.d.h. παρεσκευάσατο O. vulgo παρεκελεύσατο.

4. οἱ om. b.

ἔπλεον L.N.O.

ἐς om. b.

5. εἴσω C.

6. ἀναγαγόμενοι C.e.

ἕως P.

7. ἐπὶ] παρὰ C.I.b.e.

ἑαυτῶν om. I.e.

8. ἡγουμένῳ A.B.H.N.b.c.g.h. vulgo ἡγούμενοι.

καὶ om. h.

9. εἴκοσι A.B.F.H.N.g.h. ceteri εἴκοσι ναῦς.

11. αὐτῇ C.e.

13. αὗται K.L.O.

περικλήσειαν c. περικλείσειαν, priore diphthongo correcta, C.

βιβάσας ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν Μεσσηνίων παρεβοήθει. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῇ, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἤλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι. τῶν δὲ ἕνδεκα μὲν, αἵπερ ἡγοῦντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν, ἄνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδούμενοι εἷλκον κενὰς, μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἷλον· τὰς δέ τινας οἱ Μεσσήνιοι, παραβοηθήσαντες καὶ ἐπεσβαίνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπιβάντες, ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο

sem, perturbatam ac trepidantem, in fugam convertunt, sex naves capiunt, suasque recipiunt. Tropæa utrimque erecta. Peloponnesii Corinthum abeunt.

λονότι. 1. Τὴν γῆν] τὴν οἰκείαν δηλονότι. 2. Κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως καλεῖ. 5. Ἀπὸ σημείου ἑνὸς] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μὴ πολλῶν παρακελεύσεων δεηθέντες, ἀλλ' εὐθὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. (τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου.) δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον] τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπὼν, ἐπειδὴ κατ' εὐθεῖαν ἔπλεον· νῦν δὲ οὐκέτι· τὸ δὲ μετωπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθεῖαν πλέειν ἐστί. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεὼς ἡ πρώρα ἐστί. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. 7. Τῶν δὲ] τῶν νεῶν τῶν Ἀθηναίων. 10. Ἐξέωσαν] πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν, ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ. 12. Ἐξένευσαν] ἐξεκολύμβησαν.

1. ὁ om. P.
3. ἐπικαίρως G.
παραπλέοντας om. g.
5. ἐπιτρέψαντες C.I.
8. μὲν A.B.F.G.H.N.P.c.g.h. ceteri μέν τινες.
12. Ἐξένευσαν] Suidas h. v. τὰς δὲ ἄλλας ναῦς. addit de suo ναῦς, et sequentia ita legit, ἐπικατ. ἐ. τ. π. τ. γῆν, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐ. ἀ. cæteris omissis perperam. Phavorin. hæc tantum habet, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξέν. αὐτ'. Wass.
13. Ἀναδούμενοι] Thom. Mag. in ἀναδησάμενος laudat ita: καί τινας ἀναδούμενοι κενὰς εἷλκον. Wass.
14. εἶχον C.e.
ἤδη] om. L.P.
περιβοηθήσαντες g.
15. ἐς τὴν] ἐπὶ c.

91. ἑλκομένας ἤδη. * ταύτῃ μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκράτουν τε καὶ ἔφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς· αἱ δὲ εἴκοσι νῆες αὐτῶν, αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, ἐδίωκον τὰς ἕνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μιᾶς νεὼς προκαταφυγοῦσαι ἐς τὴν Ναύπακτον, καὶ ἴσχουσαι ἀντίπρωροι κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον παρεσκευάζοντο ἀμυνούμενοι, ἢν ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. οἱ δὲ παραγενόμενοι ὕστερον ἐπαιώνιζόν τε ἅμα πλέοντες ὡς νενικηκότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων, τὴν ὑπόλοιπον,

1. Ταύτῃ] οὕτως. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. 6. Καὶ ἴσχουσαι] ἐλλιμενίζουσαι. ἄλλη ἀρχὴ τὸ καὶ ἴσχουσαι. Ἀντίπρωροι] ἔχουσαι τὰς πρώρας πρὸς τὸ πέλαγος ὁρώσας· τοῦ γὰρ φεύγειν ἐπαύσαντο. Ἀντίπρωροι] γεγονυῖαι δηλονότι. 7. Τὸ Ἀπολλώνιον] ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῷ λιμένι. 8. Οἱ δὲ] οἱ Πελοποννήσιοι. 10. Τὴν ὑπόλοιπον] τὴν ὑστερήσασαν.

1. οὖν om. c.

2. ἔφθειρον A.G.H.K. διέφθειρον L.O.P.c.e.f.g. διέφθειραν C.

4. ὑποστροφὴν A.B.F.H.K.N.c. g.h.

5. αὐτὰς K.g.

νηὸς I.

6. καταπροφυγοῦσαι e.

ἐς] πρὸς C.e.

σχοῦσαι F.H.Q.

7. τὸ om. A.B.F.H.

Ἀπολλώνιον] Ita legendum censet Suidas h. v. in penult. atque ita Aristoteles in Opusc. p. 108. Wass. Suidas præterea tribus aliis locis inculcat semper scribendum esse Ἀπολλώνιον, pro templo Apollinis, item Ποσειδώνιον, Διονύσιον, Δημήτριον, et alia hujus generis. Vid. eum in Ἀθήναιον, Δημήτριον, et Ποσειδώνειον, ubi tamen contra, quam in superioribus tradiderat, Ποσειδώνειον per diphthongum scribi dicit. Pluribus de his agit Eustathius in Homer. Od. ζ. p. 1562. ubi hæc quoque leguntur: σημείωσαι δὲ, ὅτι πολλὰ περιεκτικὰ διφοροῦνται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὧν καὶ τὸ ῥηθὲν Ἀπολλώνιον, διὰ τοῦ ι. κατά τινας δὲ διὰ διφθόγγου, κατὰ τὸ Ἡράκλειον. καθ' ἑτέρους δὲ, Ἀπολλωνεῖον, ὡς Ἰσεῖον. Add. Kuhn. ad Pausan. Corinth. cap. XXVI. Duk.

κατεσκευάζοντο g.

ἀμυνόμενοι A. ἀμυνάμενοι L.

8. πλέωσιν A.B.C.F.H.I.K.L. N.O.P.c.d.e.h. vulgo ἐπιπλέωσιν.

παραγενόμενοι A.B.C.I.g.h.i. ceteri παραγιγνόμενοι.

9. ἐπαιάνιζον I.L.O.c.e.

Ἐπαιώνιζον] Non ἐπαιάνιζον, sed ἐπαιώνιζον, meum vetus exemplar habet, ac memini me et alibi legere: quamvis alioqui sciam, videri novum posse *lætum pæona canentes*, pro illa recepta lectione, *lætum pæana canentes*. Steph. Παιανίζειν D. Hal. passim. Noster Herodotum sequitur. Wass. Vid. supr. ad I. 50. Duk.

ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. ἔτυχε
δὲ ὁλκὰς ὁρμοῦσα μετέωρος, περὶ ἣν ἡ Ἀττικὴ ναῦς
φθάσασα τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ
καταδύει. τοῖς μὲν οὖν Πελοποννησίοις γενομένου τούτου
ἀπροσδοκήτου τε καὶ παρὰ λόγον φόβος ἐμπίπτει· καὶ
ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν, αἱ μέν τινες τῶν
νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ, ἀξύμ-
φορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν, βουλό-
μενοι τὰς πλείους περιμεῖναι, αἱ δὲ καὶ ἐς βράχεα ἀπει-
ρίᾳ χωρίων ὤκειλαν. * τοὺς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα 92.
γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε, καὶ ἀπὸ ἑνὸς κελεύσματος
ἐμβοήσαντες ἐπ' αὐτοὺς ὥρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρ-
χοντα ἁμαρτήματα καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν ὀλίγον
μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πά-

2. Ὁλκὰς] ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. 7. Ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ] διὰ τὸ ἐγγύθεν ἀντεπιέναι τοὺς Ἀθηναίους. 14. Ὑπέμειναν] ἐδέξαντο τὸ ἐμβάσιμον τῶν Ἀθηναίων. Τὸν Πάνορμον] σημείωσαι· ὁ Πάνορμος.

1. μία ναῦς c.

2. Ὁλκὰς] Agnoscit Suidas h. v. Wass.

3. φθάσασα τῇ A.B.h.i. φθάσασα καὶ διαπλεύσασα τῇ f. φθάσασα καὶ περιπλεύσασα τῇ ceteri.

λευκαδίᾳ διωκούσῃ A.B.C.G.H. K.L.O.P.c.e.f.g.h.i. vulgo διωκούσῃ λευκαδίᾳ.

μέσων N.

4. οὖν om. g.

τούτου om. L.O.

5. ἀπροσδοκήτου B.C.I.L.e.g.h. vulgo τοῦ ἀπροσδοκήτου.

τε om. A.

παρὰ λόγων B.H.I.L.N.O.P.g. h. ceteri παραλόγου. Sed C. quid habeat, non liquet.

7. καθεῖσαι τὰς κώπας] Vide Gronov. Observ. 4, 26. Duk.

ἔστησαν I.L.N.O.P.e. ἀπέστησαν Q. cum Prisciano 17. pag. 1100.

8. ἀντεφόρμησιν C.e. ἀντεξεφόρμησιν L.O.P.Q.

9. καὶ om. K.

βράχεα H. L. O. βραχέα K. βράγχεα A.B.g. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 537.

Βραχέα] Βράχη, quod est in Cod. Stephani, habet etiam Pollux I. 115. et alii. Agit de hoc Brod. VI. Miscellan. 24. Duk.

ἀπειρίᾳ χωρίων A.C.F.G.H.P.d. e.g. ἀπειρίᾳ χωρίον B.h.i. ἀπορίᾳ χωρίων L.O. vulgo χωρίων ἀπορίᾳ.

11. κελεύματος C.I.

12. ἐπ'] ἐς I.L.O.P. ὡς e.

14. τὸ C.I.L.O.

νορμον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδιώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τάς τε ἐγγὺς οὔσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἓξ καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεὼς, ἣ περὶ τὴν ὁλκάδα κατέδυ, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ὡς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτὸν, καὶ ἐξέπεσεν ἐς τὸν Ναυπακτίων λιμένα. ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, ὅθεν ἀναγόμενοι ἐκράτησαν· καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο, καὶ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα ἀπέδοσαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον ὡς νενικηκότες, τῆς τροπῆς, ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διέφθειραν· καὶ ἥνπερ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Ἀχαϊ-

5. Ἣ περὶ τὴν ὁλκάδα] ἡ περὶ τὴν ὁλκάδα καταδῦσα. 7. Ἔσφαξεν ἑαυτὸν] Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιοῦν ἀναιρεθῆναι. 13. Τῆς τροπῆς] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς. Ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς] ἀντὶ τοῦ διὰ

1. περ om. L.

ἀνήγοντο C.I.O.P.Q.b.e.

3. Ἃς ἐκεῖνοι] Kuhnius ad Polluc. I. 125. hunc locum ita legit: ἃς ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τοὺς μὲν πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. Nam, *si ita locus legatur*, inquit, *omnia bene inter se conveniunt, quod secus est in vulgato*. Non adsequor, quænam illa sint in vulgata scriptura, quæ inter se non conveniant. Nec ulla est ratio, cur verba, πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, loco moveri, et cum ἄνδρας conjungi debeant. Ipse Thucydides satis tuetur receptam lectionem iis, quæ scribit cap. XC. τὰς δὲ ἄλλας (naves Atheniensium) ἐπικαταλαβόντες (Peloponnesii) ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας, καὶ διέφθειραν—καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς. Nec pluribus verbis opus esse puto in re aperta. Duk.

5. καὶ om. K.d.i.

6. περὶ] πρὶν A.g. πρὶν περὶ K.

7. Ἔσφαξεν] Pollux VI. 192. adnotat, Thucydidem dixisse ἔσφαζεν. Dubitat Jungermann. an in Polluce legendum sit ex hoc loco ἔσφαξεν. Si nusquam alibi Thucydides dixit ἔσφαζεν, non est dubitandum. Duk.

αὑτὸν B.H.K.N.c.g.h.i.

8. ναυπάκτιων C.G.I.L.O.f.

9. ἀναγαγόμενοι C.O.

12. καὶ om. f.

οἱ om. C.

13. διέφθειραν ναῦς C.L.O.P.

14. Ἀνέθεσαν] Huc spectare

κὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα, φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευσαν ἐς τὸν κόλπον τὸν Κρισαῖον, καὶ Κόρινθον, πάντες πλὴν Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν, αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ πολλῷ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ναύπακτον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

* Πρὶν δὲ διαλῦσαι τὸ ἐς Κόρινθόν τε καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον ἀναχωρῆσαν ναυτικὸν, ὁ Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῶν Πελοποννησίων ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος ἐβούλοντο, διδαξάντων Μεγαρέων ἀποπειρᾶσαι τοῦ Πειραιῶς τοῦ λιμένος τῶν Ἀθηναίων· ἦν δὲ ἀφύλακτος καὶ ἄκληστος, εἰκότως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρέσιον καὶ τὸν τροπωτῆρα πεζῇ ἰέναι ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν, καὶ ἀφικομένους κατὰ τάχος ἐς Μέγαρα, καθελκύσαντας ἐκ Νισαίας, τοῦ νεωρίου αὐτῶν, τεσσαράκοντα ναῦς αἳ ἔτυχον αὐ-

93.
Spartanorum duces, a Megarensibus inducti, ut, priusquam exercitum navalem dimittant Corintho Megara et Nisæam proficiscantur pedestri itinere, navibusque ibi conscensis, Piræeum aggrediantur, hunc

τὰς ναῦς. 2. Ὑπὸ νύκτα] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. 6. Οὐ πολλῷ ὕστερον] μετ' ὀλίγον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν τῶν ἐναντίων. 13. Ἐπικρατεῖν] ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους. 15. Τὸ ὑπηρέσιον] ὑπηρέσιόν ἐστι τὸ κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.

videtur Aristophan. Equit. 559. Wass.
2. ἐς κόλπον A.B.K.N.c.d.g.h.i.
3. κρισσαῖον L.O.P.g. κρησσαῖον e.
κορίνθιον C.b.e. κορίνθιοι L.O.P.Q.
ἅπαντες C.I.L.O.P.Q.e.
5. ἃς f.
πρὸ] πρὸς P. εἰς d.
10. οἱ] om. O.e.
11. διδαξάντων μεγαρέων B.C.F.H.K.N.c.g.h.i. ceteri διδ. τῶν μεγαρέων.
12. δὲ καὶ ἀφύλακτος καὶ e.
13. ἀκλήιστος A.B. ἄκληστος K.h.i.
τὸ ναυτικὸν e.
14. ναυτῶν] αὐτῶν I.
15. Πεζῇ] Vid. Diodor. p. 312. a. Wass.
16. ἀθηναίους C.L.O.P.e.
17. ἐς μέγαρα κατὰ τάχος e.
μέγαρά τε καθελκ. g.h.
νισσαίας L.O.P. passim.

quidem non tangunt, sed Salaminem vastant et Atheniensium naves tres, quæ ibi in statione erant, capiunt.

τόθι οὖσαι, πλεῦσαι εὐθὺς ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ· οὔτε γὰρ ναυτικὸν ἦν προφυλάσσον ἐν αὐτῷ οὐδὲν, οὔτε προσδοκία οὐδεμία μὴ ἄν ποτε οἱ πολέμιοι ἐξαπιναίως οὕτως ἐπιπλεύσειαν, ἐπεὶ οὐδ᾽ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν καθ᾽ ἡσυχίαν, οὐδ᾽ εἰ διενοοῦντο, μὴ οὐκ ἂν προαισθέσθαι. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν εὐθύς· καὶ ἀφικόμενοι νυκτὸς καὶ καθελκύσαντες ἐκ τῆς Νισαίας τὰς ναῦς ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ οὐκέτι, ὥσπερ διενοοῦντο, καταδείσαντες τὸν κίνδυνον (καί τις καὶ ἄνεμος λέγεται αὐτοὺς κωλῦσαι,) ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον τὸ πρὸς Μέγαρα ὁρῶν· καὶ φρούριον ἐπ᾽ αὐτοῦ ἦν καὶ νεῶν τριῶν φυλακὴ, τοῦ μὴ ἐσπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ᾽ ἐκπλεῖν μηδέν. τῷ τε φρουρίῳ προσέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἀφείλκυσαν κενὰς, τήν τε ἄλλην Σαλαμῖνα ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν.

94. Ubi autem Athenis,

* ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας φρυκτοί τε ἦροντο πολέμιοι, καὶ ἔκπληξις ἐγένετο οὐδεμιᾶς

1. Πλεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκει. 6. Ἀφικόμενοι] εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι. 10. Τὸ ἀκρωτήριον] τὸ Βούδορον καλούμενον. 14. Κενὰς] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. 15. Φρυκτοὶ] φρυκτοί εἰσι λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βοήθειαν αὐτοῖς ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅταν μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντες· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν τοὺς φρυκτοὺς, δηλοῦντες τὸν φόβον. 16. Ἐκ-

1. εὐθὺς πλεῦσαι g.h.
4. οὐδ᾽—οὐδὲ] Immo οὔτ᾽—οὔτε.
τοῦ om. b.
5. εἰ] om. c.
προαίσθεσθαι A.B.
7. ἐκ] ἐπὶ L.O.P.
8. οὐκέτι] οὐ C.
9. alteram καὶ om. G.
Καὶ ἄνεμος] Καὶ post τὶς sæpe abundare ex hoc et pluribus Thucydidis aliorumque locis docet Stephanus ad Script. de Dialect. p. 34. De φρυκτοῖς, de quibus in princ. cap. seq. Lips. V. de Milit. Rom. 9. German. et Cerd. ad Virgil. II. Æneid. 256. Duk.
λέγεται αὐτοὺς A.B.F.H.Q.g.h. vulgo αὐτοὺς λέγεται.
11. αὐτῷ L.O.Q.
12. ἐπιπλεῖν C.G.e.
13. προσέβαλλον C.K.
14. ἐφείλκυσαν g.
ἀπροσδοκήτως e.

τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσων. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἐς τὸν Πειραιᾶ ᾤοντο τοὺς πολεμίους ἐσπεπλευκέναι ἤδη, οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ τήν τε Σαλαμῖνα ᾑρῆσθαι ἐνόμιζον καὶ παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν αὐτούς· ὅπερ ἄν, εἰ ἐβουλήθησαν μὴ κατοκνῆσαι, ῥᾳδίως ἂν ἐγένετο, καὶ οὐκ ἂν ἄνεμος ἐκώλυσε. βοηθήσαντες δὲ ἅμ' ἡμέρᾳ πανδημεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸν Πειραιᾶ ναῦς τε καθεῖλκον, καὶ ἐσβάντες κατὰ σπουδὴν καὶ πολλῷ θορύβῳ ταῖς μὲν ναυσὶν ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ἔπλεον, τῷ πεζῷ δὲ φυλακὰς τοῦ Πειραιῶς καθίσταντο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ὡς ᾔσθοντο τὴν βοήθειαν, καταδραμόντες τῆς Σαλαμῖνος τὰ πολλὰ, καὶ ἀνθρώπους καὶ λείαν λαβόντες καὶ τὰς τρεῖς ναῦς ἐκ τοῦ Βουδόρου τοῦ φρουρίου, κατὰ τάχος ἐπὶ τῆς Νισαίας ἔπλεον· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ αἱ νῆες αὐτοὺς διὰ χρόνου καθελκυσθεῖσαι καὶ οὐδὲν στέγουσαι ἐφόβουν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰ Μέγαρα πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθου ἀπεχώρησαν πεζοί· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, οὐκέτι καταλαβόντες πρὸς τῇ Σαλαμῖνι, ἀπέπλευσαν καὶ αὐτοί· καὶ μετὰ τοῦτο φυλακὴν ἅμα τοῦ Πει-

maximo tumultu orto, omnes navibus conscensis succurrunt, Nisæam revertuntur Peloponnesii cum captis navibus et varia præda.

πληξις ἐγένετο] τοῖς Ἀθηναίοις. 1. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει] ὄντες δηλονότι. 3. Ἡρῆσθαι] ἑαλωκέναι. 4. Ὅσονουκ] ἀντὶ τοῦ σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί. Ἐσπλεῖν αὐτοὺς] ἀντὶ τοῦ ὅτι μέλλουσιν ἐσπλεῖν. 6. βοηθήσαντες] μετὰ βοῆς συνδραμόντες. 15. Οὐδὲν στέγουσαι] ὕδωρ δηλονότι.

1. τὸν om. L.O.P.

3. τήν τε τῶν σαλαμινίων πόλιν ἑαλωκέναι καὶ παρὰ C.I.L.O.P. b.e.

4. ὅπερ εἰ ἂν μὴ ἐβουλήθησαν K.

5. alterum ἂν om. C.L.O.P.e.

10. καθίσαντο L.

ᾐσθάνοντο C.e.

12. βουδώρου C.I.

Βουδόρου] Steph. Ethnic. βουδωρον scribit, uti et Strabo, et Epitom. Βούδαρον φρούριον apud Ephorum invenit Steph. Βουδόρου fluminis meminit Ptolemæus. Diodorus XII. 312. Βουδόριον. Βουδόρας etiam scribi observat Eustath. p. 280. Denique MSS. et Schol. bis, et Noster etiam infra cum ο exhibent. Vid. etiam Hesych. in βουδόρῳ, et Suidam v. βουδόρῳ νόμῳ. WASS.

13. ἀπέπλεον C.K.L.O.P.d.e. i. ἐπέπλεον Q.

14. ὅτε Abreschius ὅ τι.

αἱ om. K.

15. τὰ om. C.L.O.P.e.

16. ἀπὸ I.c.e.

πεζῇ C.I.L.O.P.e.

18. ἅμα A.B.F.G.H.K.N.c. f.g.h.i. ceteri ἤδη.

ραιῶς μᾶλλον τὸ λοιπὸν ἐποιοῦντο, λιμένων τε κλήσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ.

95. *Initio hiemis Sitalces magnum exercitum movet adversus Perdiccam, Macedoniæ regem, et Chalcidenses, partim quod ille promissis non steterat, partim quod ipse Atheniensibus hanc expeditionem promiserat.*

* Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ χειμῶνος τούτου ἀρχομένου, Σιτάλκης ὁ Τήρεω Ὀδρύσης, Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ἐστράτευσεν ἐπὶ Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου, Μακεδονίας βασιλέα, καὶ ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης, δύο ὑποσχέσεις, τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι. ὅ τε γὰρ Περδίκκας αὐτῷ ὑποσχόμενος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλάξειεν ἑαυτὸν κατ᾽ ἀρχὰς τῷ πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πολέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ, ἃ ὑπεδέξατο οὐκ ἐπετέλει· τοῖς τε Ἀθηναίοις αὐτὸς ὡμολογήκει, ὅτε τὴν ξυμμαχίαν ἐποιεῖτο, τὸν ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσειν. ἀμφοτέρων οὖν ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο, καὶ τόν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, οἳ ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, καὶ ἡγεμόνα Ἅγνωνα· ἔδει γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστῃ ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι.

96. *Quos populos ad hoc*

* ἀνίστησιν οὖν, ἐκ τῶν Ὀδρυσῶν ὁρμώμενος, πρῶτον μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ

4. Σιτάλκης ὁ Τήρεω] ἐντεῦθεν τὰ Θρᾳκικὰ καὶ Σιτάλκου ἐπιστρατεία. 7. Δύο ὑποσχέσεις] ἀντὶ γενικῆς ἡ αἰτιατικὴ Ἀττικῶς. σημείωσαι παρόμοιον τῷ δύο μὲν σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανόν. (Od. 12. 74.) Ἀναπρᾶξαι] εἰσπρᾶξαι, ἀπαιτῆσαι. 8. Ἀποδοῦναι] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. 9. Διαλλάξειεν] φίλον ποιήσειεν. 11. Ὑπεδέξατο] ὑπέσχετο. 16. Οἳ ἐτύγχανον παρόντες] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε. 17. Ἅγνωνα] οὗτος ἔκτισε τὴν Ἀμφίπολιν 19. Ἀνίστησιν] στράτευμα δηλονότι.

1. κλήισει A.B.C. κλῄσει F. H.K.N.h.
2. ἐπιμελείᾳ] ἀσφαλείᾳ f.
4. Σιτάλκης] Diodor. 312. b. Wass.
τήρεως K. τύρεω d.i.
θρᾴκης d.i.
6. θρᾴκης δύο A.B.G.H.K.N.c. θρᾴκης διὰ δύο vulgo.
8. ἐπιδοῦναι g.
10. πιεζόμενος d.
16. πρέσβεις om. F.H.N.
17. ἀγῶνα B.
20. ὀδρυσσῶν f.

Αἵμου τε ὄρους καὶ τῆς Ῥοδόπης Θρᾷκας, ὅσων ἦρχε μέχρι θαλάσσης ἐς τὸν Εὔξεινόν τε πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔπειτα τοὺς ὑπερβάντι Αἷμον Γέτας, καὶ ὅσα ἄλλα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν μᾶλλον τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου κατῴκητο· εἰσὶ δ' οἱ Γέται καὶ οἱ ταύτῃ ὅμοροί τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι, πάντες ἱπποτοξόται. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν πολλοὺς τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιροφόρων, οἳ Δῖοι καλοῦνται, τὴν Ῥοδόπην οἱ πλεῖστοι οἰκοῦντες· καὶ τοὺς μὲν μισθῷ ἔπειθεν, οἱ δ' ἐθελονταὶ ξυνηκολούθουν. ἀνίστη δὲ καὶ Ἀγριᾶνας καὶ Λαιαίους καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ, ὧν ἦρχε· καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι ἦσαν, μέχρι Γρααίων Παιόνων καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, ὃς ἐκ τοῦ Σκομίου ὄρους

bellum Sitalces excitaverit.

1. Μέχρι θαλάσσης] ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου, καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου. 4. Μέρη] γένη, ἐθνῶν δηλονότι. 13. Τοῦ Στρυμόνος] Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης, περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ὅρα πόθεν ἄρχεται ὁ Στρυμὼν ποταμὸς, καὶ ποῦ καταλήγει. καὶ ἔτι ὁ Ὄσκιος ποταμὸς καὶ ὁ Νέσος, ὃν Νέστον

1. *αἵμου* B.C.K.L.N.g. et ita passim: vulgo *αἴμου*.

Αἵμου] Αἷμος Steph. et Callimachus. at Cl. Gr. Αἶμος, quomodo Geographi antiqui, Herodotus IV. 49. Theocritus Id. VII. 76. Diodorus, Eustathius et Apollodorus. Wass.

τε om. G.d.

2. *θαλάσσης ἐς* A.B.C.F.G.H. K.N.c.d.e.f.g.h.i. vulgo *θαλάσσης τῆς ἐς*.

3. *ὑπερβάντας* G.Q.h.e.

4. *τοῦ* om. K.

6. Ὅμοροι—ὁμόσκευοι] Laudat Pollux X. 14. ubi similem locum adnotant e lib. III. cap. 95. Ἱπποτοξότας esse constat et ex Ovidio. v. III. Trist. 10. 54. V. 7. 14. et alibi. Duk.

8. *τῶν* om. K.

Μαχαιροφόρων] Idem de Sarmatis et Getis, vicinis Tomitanæ regioni, scribit Ovid. V. Tr. 7. 19. *Dextera non segnis fixo dare vulnera cultro, Quem vinctum lateri barbarus omnis habet.* Duk.

δίοι H.K.

10. *ἀκιάνας* K.

11. *λαιαίους* A.B.C.G.H.K.L. N.O.P. alii *λεαίους*.

ὅσα ἄλλα L.O.

παιωνικὰ g. *πολεμικὰ* d.

12. *ἀρχῆς*] *γῆς* g.

μέχρι γρααίων παιόνων] *μέχρι λαιαίων παιόνων* I. *μέχρι γὰρ λαιαίων παιόνων* C.G.c.d.f.i. et γρ. A. *μέχρι γὰρ γρααίων καὶ λαιαίων παιόνων* K.e. *μέχρι γααίων καὶ λαιαίων παιόνων* P. vulgo *μέχρι γρααίων καὶ λαιαίων παιόνων*.

καὶ παιόνων καὶ Q.

13. *κοσμίου* d.e.i. *σκόμβρου* H. D. *σκόβρου* L.P.

τοῦ ὄρους d.e.

Σκομίου] Al. Σκόμβρου. hinc Σκόμβροι Θρᾴκιον ἔθνος Hesych.

διὰ Γρααίων καὶ Λαιαίων ῥεῖ, οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παίονας αὐτονόμους ἤδη. τὰ δὲ πρὸς Τριβαλλοὺς, καὶ τούτους αὐτονόμους, Τρῆρες ὥριζον καὶ Τιλαταῖοι· οἰκοῦσι δ᾽ οὗτοι πρὸς βορέαν τοῦ Σκομίου ὄρους, καὶ παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. ῥεῖ δ᾽ οὗτος ἐκ τοῦ ὄρους ὅθενπερ καὶ ὁ Νέστος καὶ ὁ Ἕβρος· ἔστι δὲ ἐρῆμον τὸ ὄρος καὶ μέγα, ἐχόμενον τῆς Ῥοδόπης.

97. Magnitudo et reditus

* ἐγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα, ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως ἐς

οὗτος καλεῖ· ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Ἕβρος. 1. Οὗ ὡρίζετο] τὸ τέλος εἶχε. 5. Καὶ παρήκουσι] παρατείνονται. 7. Τὸ ὄρος] τὸ Σκόμιον δηλο-

Scopius Plinio. Cedrenus p. 705. Σκοπίων πόλις. Wass.

1. διὰ τῶν γρααίων d.e.i.

ὡρίζεται B. ὁρίζεται g.h.

ἡ ἀρχὴ τὰ] om. h.

τὰ πρὸς παιόνας om. g.

3. τούτους] τοὺς G.

Τρῆρες] Sic Codices, et Callimachus; Theopompus Τρᾶρας vocat. Cum Nostro faciunt Strabo et Ethnicogr. Supra p. 365. l. 10. Ἀγριᾶνας ex Theopompo eosdem esse cum Sintis Aristotelis probare conatur Holstenius: Noster autem, et Livius XLII. 51. distinguit. Agrianus fluvius recepto Contadesdo inter Hæmum et Adrianopolim, antea Orestam, Hebrum influit. vid. Herodotum IV. 90. V. 16. Sintice cis Strymonem. v. Dionem Cassium pag. 462. et Apollonii Schol. α΄. 608. Wass.

τριλαταῖοι L.N.O.Q.

6. Νέστος] Sic scribunt Herodotus, Scylax, Pausan. Mela, ubi v. Vossium p. 132. Aristot. VI. Hist. An. p. 985. et Meteorol. 291. 1. fontes ejus ἐκ τοῦ Σκόμβρου deducit. Steph. contra Nestum fluv. Illyrici facit. Livius Nesson vocat, et Theophrastus, ὁ Νέσσος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Ita et Strabonis Epit. Schol. Hesiod. p. 261. et adstipulante Phavorino etiam Hesychius. Ptolem. Νέσος. MS. Coislin. Ναῖσσον. De qua lectione, vid. Ammianum. In MSS. Plin. Solini, Martiani fere Mestum, Mesius, Mese. Nos scripturam ab antiquissimis firmatam amplectimur. Wass. Hebrum e Rhodope nasci scribunt Diocles apud Scholiast. Theocr. VII. 112. Serv. et Philargyr. ad Virgil IV. Georg. 523. Adnotavit Meziriac. ad Ovid. Heroid. tom. I. p. 130. Quia contigui sunt Oscius et Rhodope, nec Oscius valde celebris est, facile fontes Hebri in Rhodope locari potuerunt. Duk.

7. alterum ὁ om. e.

ἔμβρος B.g.h.

καὶ om. L.

ἀρχόμενον g.

8. ἡ ὀδρυσῶν] τῶν ὀδρυσῶν O. ὀδρυσῶν L.

9. ἀπὸ] ὑπ᾽ K.

Ἀβδήρων] Situm recte addit

τὸν Εὔξεινον πόντον τὸν μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ· αὕτη περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ τὰ ξυντομώτατα, ἢν ἀεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα, νηῒ στρογγύλῃ τεσσάρων ἡμερῶν καὶ ἴσων νυκτῶν· ὁδῷ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβ-

regni Odrysarum, omnes gentes inter Ionium mare et Euxinum pontum superantium divitiis, mi-

νότι. 2. Περίπλους] δυνατὴ περιπλευσθῆναι. 3. Νηῒ στρογγύλῃ] ἐμπορικῇ, διὰ τὰ πολεμικὰ, μακρότερα ὄντα. 4. Ὁδῷ] διὰ ξηρᾶς.

Noster; est enim et alia ejusdem nominis in Hispania. Hæc autem ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ υἱοῦ Ἡρίμου juxta Apollodorum, Hyginum, et Schol. Apollonii. Unde Ephorus sed solus, Ἄβδηρον scribit. Hippocrates semper numero plurium usus est, ἐν Ἀβδήροισι inquit. Herodotus Ἄβδηρα vel τὰ Ἀβδ. Nec aliter apud Athenæum Archestratus. θαυμαστοὶ εἰσὶ τῶν Κεστρέων περὶ Ἄβδηρα ἁλισκόμενοι. Ita et Plutarch. Lacon. *Inscriptio* apud Reinesium, Sotion Paradox. p. 127. Cantacuzenus p. 472. Ἄβδηραν servat, opinor mendose pro Ἄβδηρον. Civis Ἀβδηρίτης apud Herodotum, Pausan. Hecatæum, et Ælianum de Animal. XV. 25. Numi ΑΒΔΗΡΕΙΤΩΝ et ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Ἀβδηρίτης Boreas apud Hesychium. Latini, Abderitæ, Abderiticus, Abderitanus formarunt. Regio Abderitis. Theophrast. III. 2 Hist. Pl. p. 40. Νέσσος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Mare vicinum Ἄβδηρα etiam vocatur. v. Suidam. Urbs ipsa a Timesio Clazomenio A. M. 3349. condita est, et a Teiis et Clazomeniis instaurata A. M. 3464. inde Plinio et Solino Clazomene; sed hoc nomen parum obtinuit. Olymp. XCIII. πόλιν ἐν τοῖς δυνατωτάτοις appellat Diodorus; qui, et Abderitanos magno prælio a Triballis fusos narrat, et postea periculo liberatos a Chabria Olymp. CI. Cantacuzeni tempore πολίχνιον erat, deinde a semet in urbis modum refectum ait: nunc addit Πολύστυλον vocant, quomodo diserte nominat Curopalata. Hodie Niger Asperosam, Astrizzam alii nuncupant. Est et Abdera in Africa. v. Steph. et Notitias Episc. Concilio Chalcedonensi A. Chr. 451. subscripsit Ioannes Abderæ Ep. Wass.

1. πόντον] ποταμὸν d.
τὸν om. C.c.d.e.
2. ἔσται e.
τῇ γῇ e.f.

3. Cur Interpres Latinus, Vallam sequutus, ναῦν στρογγύλην voluerit vertere navem *rotundam*, non scio. Græci quidem multis navibus nomen imposuerunt a forma, de quo Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. pag. 658. Sed non credo, Scriptores Latinos eas, quas Græci στρογγύλας vocant, *rotundas* dicere. Et autem in ea re sequendus usus Veterum, qui has *onerarias* appellare maluerunt. Ἐμπορικὴν hic recte exponit Schol. et Schol. Aristoph. Equit. v. 1363. φορτηγόν. Vid. Scheff. IV. de Re Nav. I. Duk.

litum autem copiis cum Scythis non comparandorum.

δῆρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ. τὰ μὲν πρὸς θάλασσαν τοσαύτη ἦν· ἐς ἤπειρον δὲ ἀπὸ Βυζαντίου ἐς Λαιαίους καὶ ἐπὶ τὸν Στρυμόνα (ταύτῃ γὰρ διὰ πλείστου ἀπὸ θαλάσσης ἄνω ἐγίγνετο) ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζώνῳ τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. φόρος τε ἐκ πάσης τῆς βαρβάρου καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅσον προσῆξαν ἐπὶ Σεύθου, ὃς ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας πλεῖστον δὴ ἐποίησε, τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἃ χρυσὸς καὶ ἄργυρος εἴη· καὶ δῶρα οὐκ ἐλάσσω τούτων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου προσεφέρετο, χωρὶς δὲ ὅσα ὑφαντά τε καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ, καὶ οὐ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ

1. Εὔζωνος] εὐσταλὴς, καὶ κοῦφος, καὶ μηδὲν ἔχων τὸ ἐμποδίζον. 3. Διὰ πλείστου] διαστήματος δηλονότι. 6. Ὅσον] φόρον δηλονότι. 10. Χωρὶς δὲ] τούτων δηλονότι. Ὅσα] προσεφέρετο. 11. Λεῖα] τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν

1. Εὔζωνος] Sic locutus Herodotus I. et alibi. Sic πλοῦς ἡμέρας, et τεσσάρων ἡμ. καὶ νυκτῶν, et στάδια ρπ′. πεζῇ, et πλοῦς προαριστίδιος apud Scylacem, quæ formulæ Scriptoris istius novitatem facile demonstrant; semper fere *stadia*, *Thucydideo* more numquam locutus est. Post Olymp. 114. Per. Jul. 4396. stadia adhibet Dicæarchus, et locorum intervalla per dierum et noctium iter designat. Hinc ad Oropum ὁδὸν ἐλευθέρῳ βαδίζοντι σχεδὸν ἡμέρας. Haud ita Scymnus Chius circa A. M. 3938. Verum, qui antiquos, maxime Homerum, imitatur, Dionysium excipiamus, Perieg. V. 985. Τόσσον ἄνευθεν ἰὼν, ὅσον ἑβδομον ἦμαρ ὁδεύσας Ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης. Exiguum temporis intervallum ita effert Hippocrates §. IV. p. 5. ἐπισχέτω ὅσον δέκα στάδια διελθεῖν. Wass. De Scylacis ratione dimetiendi intervalla navigationum, quam hic tangit Wass. add. Dodwell. in Dissertat. de Peripli Scylacis ætate §. 13. Quod ibid. §. 17. observat Dodwellus. πλοῦν Scylaci esse spatium navigationis inter urbes in ora maritima sitas, ὁδὸν autem spatium inter easdem terra euntibus, in eo potuit Scylax sequutus esse auctorem Thucydidem h. l. Duk.

2. τοσαῦτα C.K.L.O.i.

ἦν om. i.

3. πλείστους P.

5. τῆς] γῆς K.

6. καὶ om. g.

ὅσων A.B.C.G.I.Q.h.

7. δὲ f.

8. Τετρακοσίων] Diodor. πλείω χιλίων p. 312. c. qui corrigendus. Wass.

μάλιστα om. Q.

9. ἥιει C.F.H.c.e.

καὶ δῶρα καὶ οὐκ K.

τε om. C.L.O.e.

11. Λεῖα] Suidas h. v. hinc sua

καὶ τοῖς παραδυναστεύουσί τε καὶ γενναίοις Ὀδρυσῶν. κατεστήσαντο γὰρ τοὐναντίον τῆς Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θρᾳξὶ, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι, καὶ αἴσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν· ὅμως δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἐπὶ πλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο· οὐ γὰρ ἦν πρᾶξαί οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα. ὥστε ἐπὶ μέγα ἦλθεν ἡ βασιλεία ἰσχύος. τῶν γὰρ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅσαι μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ, ἰσχύϊ δὲ μάχης καὶ στρατοῦ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν. ταύτῃ δὲ ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ τι δυνατὸν Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι. οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. * Σιτάλκης μὲν οὖν βασιλεύων χώρας τοσαύτης, παρεσκευάζετο τὸν στρατόν. καὶ ἐπειδὴ 98. Iter exercitus Odrysa-

τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων. 1. Ὀδρυσῶν] προσεφέροντο δηλονότι. 2. Τῆς Περσῶν βασιλείας] οἱ γὰρ Πέρσαι παρέχουσι μᾶλλον ἤπερ παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν· οἱ δὲ Θρᾷκες τοὐναντίον. καὶ οὐκ ἦν τι πρᾶξαι παρ' αὐτοῖς τὸν μὴ παρέχοντα χρήματα, ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις. 5. Κατὰ τὸ δύνασθαι] διὰ τὴν δύναμιν. 6. Ἐπιπλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο] αὐτῷ, τῷ νόμῳ, μᾶλλον τῶν ἄλλων Θρᾳκῶν οἱ Ὀδρύσαι ἐχρῶντο, λαβεῖν ἤπερ δοῦναι. 11. Ταύτῃ δὲ] τῇ τῶν Σκυθῶν. 12. Οὐχ ὅτι] ἀντὶ τοῦ μήτοιγε. 14. Οὐ μὴν—ἄλλοις

mutuatus est. vid. Pollucem VII. 51. Wass.
1. τε om. C.L.O.e.
2. κατέστησαν. τὸ A.
τῆς περσῶν A.B.C.H.K.N.c.e. f.g.h.i. ceteri τῆς τῶν περσῶν.
3. μὲν om. L.O.P.
4. μὴ δοῦναι om. g.
6. ἐχρήσατο C.d.e.
7. ἦλθεν ἡ βασιλεία A.B.g.h. vulgo ἡ βασιλεία ἦλθεν.
8. τῶν μὲν γὰρ N.
9. προσόδῳ χρημάτων Q.
10. ἰσχύει K.Q.g.
μάχῃ g.
11. δεύτερον P.
τὴν] τῶν A.B.F.K.Q.e.h. τὴν τῶν H.g. om. L.
ταύτην C.
13. ἓν πρὸς ἓν ἔθνος f.
16. βασιλεύων χώρας τοσαύτης A.B.H.g.h. ceteri τοσ. χ. βασιλεύων.

rum; copiarum numerus, multis Thraciæ populis, qui liberi erant, sponte accurrentibus auctus ad CL millia hominum, quorum tertia pars equites erant.

αὐτῷ ἑτοῖμα ἦν, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, πρῶτον μὲν διὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἔπειτα διὰ Κερκίνης, ἐρήμου ὄρους, ὅ ἐστι μεθόριον Σίντων καὶ Παιόνων· ἐπορεύετο δὲ δι' αὐτοῦ τῇ ὁδῷ ἣν πρότερον αὐτὸς ἐποιήσατο, τεμὼν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ Παίονας ἐστράτευσε. τὸ δὲ ὄρος ἐξ Ὀδρυσῶν διιόντες ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σίντους καὶ Μαίδους. διελθόντες δὲ αὐτὸ ἀφίκοντο ἐς Δόβηρον τὴν Παιονικήν. πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, προσεγίγνετο δέ· πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν, ὥστε τὸ πᾶν πλῆθος λέγεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι· καὶ τούτου τὸ μὲν πλέον πεζὸν ἦν, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν. τοῦ δ' ἱππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρύσαι παρείχοντο, καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. τοῦ δὲ πεζοῦ οἱ μαχαιροφόροι μαχιμώτατοι μὲν ἦσαν, οἱ ἐκ τῆς Ῥοδόπης αὐτόνομοι καταβάντες, ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος ξύμμικτος, πλήθει

ὁμοιοῦνται] ἀλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι. 3. Σίντων] Σίντιοι ἐλέγοντο ἐν ὅσῳ τὴν Λῆμνον ᾤκουν. εἰς δὲ τὴν Θράκην ἐλθόντες μετωνομάσθησαν Σίντοι. 5. Τὸ δὲ ὄρος] τὴν Κερκίνην δηλονότι. 8. Δόβηρον] τὴν νῦν καλουμένην Γέβρην. 9. Ἀπεγίγνετο] ἀπώλλυτο. Προσεγίγνετο] ηὐξάνετο κατὰ πρόσθεσιν. 10. Ἀπαράκλητοι] ἑκούσιοι.

1. τὴν om. d.i.

2. αὐτῆς H.

ἔπειτα δὲ διὰ d.

Κερκίνης] v. ad Suidam v. Ἀκουσίλαος. Wass. not. MS.

3. σιντῶν C.H.K.L.O. σιτῶν P.

7. μήδους i.

8. ἐς om. g.

Δόβηρον] Vid. Berkelium ad Steph. Veram loci scripturam firmat Epigr. ined. apud Holsten. et Zosimus p. 39. 109. Apud Suidam male scribitur Δόβειρα. Wass.

9. τινι e.

παρεγίγνετο g. ἐπεγίγνετο i.

10. Τῶν αὐτονόμων—ἠκολούθουν] Citat Suidas et ἀπαράκλητοι expl. αὐτόματοι. Confer de numero copiarum Diodor. p. 312. c. Wass.

12. οὐκ ἔλασσον om. d.

13. Τριτημόριον] Pollux IX. 66. τριτημόριον ὅταν μέντοι Θουκυδίδης εἴποι, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἱππικόν, τὴν τρίτην μοῖραν εἴρηκε. Duk.

15. μαχαιροφόροι καὶ μαχιμώτατοι G.

τῆς om. O.

φοβερώτατος, ἠκολούθει. * ξυνηθροίζοντο οὖν ἐν τῇ Δοβήρῳ καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως κατὰ κορυφὴν ἐσβαλοῦσιν ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχε. τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ καὶ Ἐλειμιῶται καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν, ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὑτά. τὴν δὲ παρὰ θάλασσαν νῦν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκου πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι, τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ Ἄργους, πρῶτον ἐκτήσαντο καὶ ἐβασίλευσαν, ἀναστήσαντες μάχῃ ἐκ μὲν Πιερίας Πίερας, οἳ ὕστερον ὑπὸ τὸ

99. Macedoniæ regnum quomodo a Temenidis, Argis oriundis, primum conditum, ac deinceps auctum fuerit.

3. Τὴν κάτω Μακεδονίαν] τῆς Μακεδονίας τὸ μέν ἐστι μεσόγειον, τὸ δὲ παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. 9. Πρῶτοι ἐκτήσαντο] τοῦτο

1. φοβερώτερος K.d.i.
συνεθροίζοντο d.e.i.
2. ἐσβάλωσιν d.
3. περδίκας H.
4. λυγκισταὶ H.Q.. ἐλυγκησταὶ I.L.O.P.e.
ἐλιμιῶται H.

Ἐλειμιῶται] Arrianus Ἐλυμιῶτιν scribit. Wass. Ita vocat regionem I. de Expedit. Alex. c. 7. vid. Holsten. ad Steph. in Ἐλίμεια, et Cellar. II. Geogr. Ant. 13. Qui hic et alibi in Thucydide et aliis Λυγκησταὶ, Straboni et Stephano Λυγκισταὶ sunt, Diodoro Sic. XVII. p. 592. Λυγκεσταὶ, ut scribit Harduin. ad Plin. IV. 10. quamquam ibi in Ed. Rhodon. est Λυγκιστῶν per ι. Holsten. probat Λυγκησταί. Recte, opinor: nam ι e pronunciatione τοῦ η ortum esse, ex eo probabile est, quod Latini fere ubique in secunda syllaba e habent; ut Amyntas Lyncestes, Alexander Lyncestes apud Curtium semper; Lyncestius amnis Ovid. XV. Metam. 329. Lyncestis aqua Plin. II. Hist. Nat. 103. et alii. In Justin. XI. 2. scriptura variat. Ceterum, Stephanum Lyncum et Lyncestas perperam in Epiro ponere, adnotant ad eum Interpretes v. Λύγκος. Duk.

6. παρὰ C.G.H.I.K.L.N.O.P.Q c.d.e.g.h.i. vulgo περί.

7. Ἀλέξανδρος] De serie et successione Regum Macedoniæ, deque divisione Macedoniæ in maritimam et mediterraneam, legi debent, quæ scripsit Spanhemius, Dissert. VII. p. 371. et seqq. Ed. ult. de Præst. et usu Numism. quibus egregie inlustrantur, quæ de regno Macedonum variis locis scribit Thucydides. Duk.

8. Πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι] Macedoniæ reges Herodoto (VIII. 137.) dicuntur ἀπόγονοι Τημένου, qui sub reditum Heraclidarum Argos obtinuit. Vide etiam Herod. IX. 44. et V. 22. Huds.

τιμαινίδαι G. τιμενίδαι Q.
ὄντες om. L.O.P.Q.

9. πρῶτον A.B.F.H.g.h. vulgo πρῶτοι.

10. περιερίας h.
πιέρους e.

Πάγγαιον πέραν Στρυμόνος ᾤκησαν Φάγρητα καὶ ἄλλα χωρία (καὶ ἔτι καὶ νῦν Πιερικὸς κόλπος καλεῖται ἡ ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ πρὸς θάλασσαν γῆ), ἐκ δὲ τῆς Βοττίας καλουμένης Βοττιαίους, οἳ νῦν ὅμοροι Χαλκιδέων οἰκοῦσι· τῆς δὲ Παιονίας παρὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν στενήν τινα καθήκουσαν ἄνωθεν μέχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης ἐκτήσαντο, καὶ πέραν Ἀξιοῦ μέχρι Στρυμόνος τὴν Μυγδονίαν καλουμένην, Ἠδῶνας ἐξελάσαντες, νέμονται. ἀνέστησαν δὲ καὶ ἐκ τῆς νῦν Ἐορδίας καλουμένης Ἐόρδους, ὧν οἱ μὲν πολλοὶ ἐφθάρησαν, βραχὺ δέ τι αὐτῶν περὶ Φύσκαν κατῴκηται, καὶ ἐξ Ἀλ-

καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον. 5. Ἀξιὸν] τὴν βάρδαριν λέγει. 8. Ἠδῶνας] Ἠδωνοὶ καὶ μεταπλασμῷ Ἠδῶνες καὶ Ἠδῶναι. οὕτως Ἡρωδιανός. 9. Ὧν] τῶν Ἐόρδων.

1. πάγκαιων πέρα c.

φράγητα C.G.K.N.c. φάγητα f.

Φάγρητα] Vide Herodot. p. 418. Strabonis Epitom. et Leopard. Emend. VIII. 2. Huds. Vid. Herodot. VII. 112. Φάγρη corrupte Scylax p. 27. cum Nostro Strabonis Epit. 108. Φάγρος piscis genus Strabo p. 1179. vid. Athenæum p. 295. 312. apud Hesych. lege φαγρόριος. Confer Clem. Alexand. p. 34. et Pollucem, Plutarch. Mor. 353. Est et Φάγρος Apollinis filius apud Nicand. in Ἑτεροιουμ. Wass. Est in Antonin. Liberal. cap. 13. Urbs, de qua hic Thucydides, etiam apud Stephanum Φάγρης est, h. v. et in Κύρης. Duk.

2. καὶ post ἔτι om. L.O.P.e.

5. ἀξιὸν K.L.O.P. vulgo ἄξιον.

Ἄξιον] Vid. Homerum Il. β΄. 849. et Strabonis Epit. 509. Βαρδάριον vocat Cedrenus p. 705. In Codice Cantacuzeni Ms. invenitur etiam Βιστρίτζα, apud Annam Comnenam Βαρδάρης audit. Consule Fulcher. Carnotens. I. 3. Wilhelm. Tyrium II. 13. Tzetzes videtur distinguere Chil. X. 188. Wass. Ἀξιοῦ in Homer. Il. β΄. 849, 850. edidit Barnes. quod in aliis Edd. est Ἀξίου, et Eustath. ac parvus Scholiast. ibi habent Ἄξιος, Ἀξίου, Ἄξιον. Herodot. quoque VII. 123. Ἄξιος Duk.

7. ἀξιοῦ I.L.O.P.

9. καλουμένης om. L.O.P. ante ἐορδίας ponit c.

ἐορδοὺς K.L.O. cum Herodiano apud Stephanum Byz.

Ἐόρδους] Ita hodie in barbarie Scythica *Hords*. Hesych. duplicem adfert lectionem Ἔορτος, ἢ Ἔορδος. Herodotus VII. 185. Ἐορδοί. Wass.

Steph. de urbb. p. 346. Ὀξύνεται τὸ Ἐορδὸς, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐκτῃ. Sic Herodotus quoque VII. 185. Gottl.

ἐφθάρησαν A.B.C.F.G.H.I.K. L.N.O.P.Q.d.e.f.g. vulgo διεφθάρησαν..

10. τι] καὶ G.

φύσαν L.O.P. φυσκίαν H.d.i.

ἀλμῶπας H. ἀλμωπὰς K.

Ἀλμωπίας] Ita Mss. et Steph. Constantinus Porph. II. de

μωπίας Ἀλμῶπας. ἐκράτησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν οἱ Μακεδόνες οὗτοι, ἃ καὶ νῦν ἔτι ἔχουσι, τόν τε Ἀνθεμοῦντα καὶ Γρηστωνίαν καὶ Βισαλτίαν καὶ Μακεδόνων αὐτῶν πολλήν. τὸ δὲ ξύμπαν Μακεδονία καλεῖται, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν, ὅτε Σιτάλκης ἐπῄει.

* Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες οὗτοι, ἐπιόντος πολλοῦ στρατοῦ ἀδύνατοι ὄντες ἀμύνεσθαι, ἔς τε τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. ἦν δὲ οὐ πολλὰ, ἀλλὰ ὕστερον Ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱὸς, βασιλεὺς γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ᾠκοδόμησε, καὶ ὁδοὺς

100. Thraces progressi, multas Macedoniæ urbes capiunt. Macedones tantum

2. Οἱ Μακεδόνες οὗτοι] οἱ κάτω Μακεδόνες. 3. Καὶ Μακεδόνων αὐτῶν] τῶν ἄνω. 9. Ἦν δὲ οὐ πολλὰ] τὰ καρτερὰ δηλονότι. 11. Τὰ νῦν

Them. Ἀλμωπία. et sic Ptolemæus, at Mss. Pall. rectius, Ἄλμωπες. ἀπὸ Ἄλμωπος Neptuni, et Helles Athamantis filiæ. Steph. Vix alibi invenies. vid. tamen Plinium I. 433. Ptolem. pag. 92. 26. Ἀλβωτῶν, lege Ἀλμωπῶν. Wass.

1. καὶ post δὲ om. g.

2. Ἀνθεμοῦντα] Oppidum, et inter regiones nomen gentis. Vid. Herodot. V. 94. Harpocrat v. Ἀνθεμοῦς, Aristid. II. 224. Libanius Declam. XIII. Ἀνθεμοῦντα ὅλον dixit. Est et fluvii nomen Geographis ignotum, ut et Hesychio et Apollodoro constat. Vid. et Plin. IV. 10. Æschin. de Fals. legat. p. 250. Wass.

3. γρηστωνίαν A.B.C.b.c. et Dukeriani, nisi fallor, omnes, præter K, qui γερηστωνίαν. vulgo κρηστωνίαν.

Γρηστωνίαν] Ita Mss. hic et alibi. Gr. cum ο male. Stephanus, Theopompus apud Athenæum, Herodotus, Aristoteles de Mirabil. Ausc. p. 112. Lycophron bis, receptam lectionem tuentur. Stephanus mendose uno in loco Γαστρωνίαν. Theopompus apud Athen. III. p. 77. Γραιστωνία. Herodot. VII. 124. Κρηστωνικὴ ex Ionismo, κ pro γ. Ibi Ms. Flor. Κρηστωνέης, pro Κρηστωναίης, Tzetzes, Κρηστώνη, ἀπὸ τῆς Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρός. Sic Κρηστώνης ἔχις apud Lycophron. v. 499. ubi Ms. Seld. Κρηστόνης, et τὸν Κρηστώνης θεὸν, v. 937. Pro Κραστωνίᾳ apud Aristotel. legendum Κρηστωνίᾳ, auctore Sylburgio. Wass. Confer quæ ad Stephanum in Γαστρωνία, Γρηστωνία, et Κρήστων adnotant Interpretes. Duk.

βισαντίαν A.B.h.

4. αὐτῶν om. G.

7. καὶ om. b.

8. ἀμύνασθαι N.Q.

καρτερικὰ c.

11. Ὁδοὺς ἔτεμε] Ita loquitur Herodot. 4, 136. Wass.

equites contra mittuntur, multitudini hostium impares.

εὐθείας ἔτεμε, καὶ τἄλλα διεκόσμησε τά τε κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσονι, ἢ ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτὼ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. ὁ δὲ στρατὸς τῶν Θρᾳκῶν ἐκ τῆς Δοβήρου ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἐς τὴν Φιλίππου πρότερον οὖσαν ἀρχὴν, καὶ εἷλεν Εἰδομένην μὲν κατὰ κράτος, Γορτυνίαν δὲ καὶ Ἀταλάντην καὶ ἄλλα ἄττα χωρία ὁμολογίᾳ διὰ τὴν Ἀμύντου φιλίαν προσχωροῦντα, τοῦ Φιλίππου υἱέος, παρόντος· Εὔρωπον δὲ ἐπολιόρκησαν μὲν, ἑλεῖν δὲ οὐκ ἐδύναντο. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν προὐχώρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ Πέλλης καὶ Κύῤῥου. ἔσω δὲ τούτων ἐς τὴν Βοττιαίαν καὶ Πιερίαν οὐκ ἀφίκοντο, ἀλλὰ

ὄντα] τείχη δηλονότι. 5. Ἐς τὴν Φιλίππου] τοῦ ἀδικηθέντος ὑπὸ Περδίκκου.

1. ἔτεμνε K.

τὸν om. L.O.P.

2. Ἵπποις καὶ ὅπλ.] Ex hoc loco rationem reddi posse existimat Begerus, cur Archelai numismata Equum in aversa exhibent. Huds.

3. κρεῖσσον N.Q.

Βασιλεῖς ὀκτὼ, etc.] Ab Herodoto (VIII. 139.) septem priores Macedoniæ reges recensentur. I. Perdiccas, conditor regni. II. Aræus (alias Argeus.) III. Philippus. IV. Æropus. V. Alcetas. VI. Amyntas. VII. Alexander. Huic successit Perdiccas pater Archelai. Huds.

οἱ ante ἄλλοι om. A.B.F.H.Q. g.h.

6. εἷλον L.O.P.

ειλομενην Q. ὀδομένην c.

Εἰδομένην] Vide Vossium ad Catullum, p. 210. Huds. Εἰδομένην Mss. et Steph. cum Edd. Vid. omnino Holstenium. In Schol. Lexicis Vett. et auctoribus nulla hujus oppidi mentio. Tumuli ejusdem nominis inter Ambraciam et Acarnaniam siti: forte ad Idomenen Pheretis filiam respiciunt. Apollod. p. 42. Wass.

7. τἄλλα K.

Ἄττα] De particula post Grammaticos veteres egerunt Budæus in Commentar. Ling. Gr. p. 967. Steph. Append. ad Script. de Dial. p. 82. Maussac. ad Harpocrat. et Vales. ad Notas Maussaci. Duk.

8. τὴν τοῦ ἀμύντου b.

9. υἱέος om. d.

10. ἐδύναντο A.B.C.G.H.Q.g. ἐδύνατο h. vulgo ἠδύναντο.

11. προεχώρει L.

πέλης G.

κύρου g.h. κύβου e.

Κύῤῥου] Κύρου, quod hic habet Cod. Reg. etiam in Mss. Stephani est, v. Μανδαραὶ, ubi id emendant e Thucydide. Duk.

τήν τε Μυγδονίαν καὶ Γρηστωνίαν καὶ Ἀνθεμοῦντα ἐδῄουν. οἱ δὲ Μακεδόνες πεζῷ μὲν οὐδὲ διενοοῦντο ἀμύνεσθαι, ἵππους δὲ προσμεταπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν ἄνω ξυμμάχων, ὅπῃ δοκοίη, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἐσέβαλλον ἐς τὸ στράτευμα τῶν Θρᾳκῶν. καὶ ᾗ μὲν προσπέσοιεν, οὐδεὶς ὑπέμενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους, ὑπὸ δὲ πλήθους περικλῃόμενοι αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῷ ὁμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν· ὥστε τέλος ἡσυχίαν ἦγον, οὐ νομίζοντες ἱκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλέον κινδυνεύειν. * ὁ δὲ Σιτάλκης πρός τε τὸν Περδίκκαν λόγους ἐποιεῖτο, ὧν ἕνεκα ἐστράτευσε, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ παρῆσαν ταῖς ναυσὶν, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν, δῶρά τε καὶ πρέσβεις ἔπεμψαν αὐτῷ, ἔς τε τοὺς Χαλκιδέας καὶ Βοττιαίους μέρος τι τοῦ στρατοῦ πέμπει, καὶ τειχήρεις ποιήσας ἐδῄου τὴν γῆν. καθημένου δ' αὐτοῦ περὶ τοὺς χώρους τούτους οἱ πρὸς νότον οἰκοῦντες Θεσσαλοὶ καὶ Μάγνητες καὶ οἱ ἄλλοι ὑπήκοοι Θεσσαλῶν καὶ οἱ μέχρι

101. Cum autem Atheniensium naves non adessent, Sitalces, vastata Chalcidice et Macedonia, inductus a Seutha fratre patrueli, quem Perdiccas sibi conciliave-

7. Περικλειόμενοι] ἀντὶ τοῦ περικλείοντες. οἱ Θρᾷκες δηλονότι. 13. Αὐτῷ]

1. τε om. L.O.P.
μακεδονίαν G.
γρηστωνίαν A.B.C.b.c.e.h. et qui supra. στρηγωνίαν d.i.
2. οὐ C.L.O.P.e.
ἵπποις H.
3. προσμεταπ. οἱ ἀπὸ e.
ἄνω] ἄλλων G. om. K.
4. ὅπου H.Q.c.
δοκεῖ L.O.P.d.e.i.
ἐσέβαλον A.H.b.g.
5. ὑπέμεινεν P.Q.
7. περικλῃιόμενοι A.B.C. περικλῃόμενοι h. vulgo περικλειόμενοι.

12. Ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν] Sic I, 10. ubi Schol. adnotat, μὴ post ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abundare. Lucian. Rhetor. præcept. p. 321. ei duas negationes adponit: οὐχ ἕξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. Eumdem pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι, et εἴργω observat Stephanus ad Corinth. artic. VIII. et XLIII. Simile est supr. II. 49. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν. Add. infr. ad III. 1. Duk.

17. Μάγνητες] Magnesia post Strabonis tempora Thessaliæ adjecta est. vid. Plin. IV. 9. Ptolemæus aliis adscribit. Μαγνητικὴ Æschylus Pers. 492. Μαγνησίαν Dioscorides memorat

rat, celeriter domum redit.

Θερμοπυλῶν Ἕλληνες ἐφοβήθησαν μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁ στρατὸς χωρήσῃ, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρυμόνος πρὸς βορέαν Θρᾷκες, ὅσοι πεδία εἶχον, Παναῖοι καὶ Ὀδόμαντοι καὶ Δρῶοι καὶ Δερσαῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες. παρέσχε δὲ λόγον καὶ ἐπὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων πολεμίους Ἕλληνας, μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν καὶ ἐπὶ σφᾶς χωρήσωσιν. ὁ δὲ τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἔφθειρε· καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετο ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε, καὶ ἡ στρατιὰ σῖτόν τε οὐκ εἶχεν αὐτῷ καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπώρει, ἀναπείθεται ὑπὸ Σεύθου τοῦ Σπαρδάκου, ἀδελφιδοῦ ὄντος καὶ μέγιστον μεθ' αὐτὸν δυναμένου, ὥστ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σεύθην κρύφα Περδίκκας, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, προσποιεῖται. καὶ ὁ μὲν πεισθεὶς, καὶ μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τούτων

τῷ Σιτάλκῃ οἱ Ἀθηναῖοι. 5. Παρέσχε δὲ λόγον] ὁ Σιτάλκης. 6. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. 9. Ἐπέχων] ἐπικείμενος. Αὐτῷ] ὑπ' αὐτοῦ. Ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε] τὴν ἔφοδον ἐποίησεν.

pag. 193. Ad civitatem intelligit ad Mæandrum sitam, de qua Tournefort. II. 370. Wass.

1. καὶ post μὴ om. g.

ὁ στρατὸς om. L.

3. βορρέαν P.

καὶ ὅσοι Q.

4. πάναιοι K.

ὀδάμαντοι g. ὀδόματοι i.

Ὀδόμαντοι] Vide Aristoph. Acharnenses, ejusque Scholiasten, p. 378. apud quem Ὀδόμαντες appellantur. Huds. Ὀδόμαντοι MSS. hic et p. 294. uti et Steph. v. Herodot. V. 16. Liv. XLV. 4. Confer Dissertat. Morini de Odomantis, et Suidam v. ἀποτεθρίακεν, et quem ibi citat Aristoph. Wass.

σερσαῖοι K.

5. παρέχει h.

6. τῶν om. L.O.

πολεμίους καὶ ἕλληνας c.f.

7. χωρήσουσιν K.

8. τε] μὲν O. om. d.

9. ἐπράττετο c.f.

12. σπαρδάκου A.B.F.H.h. σπαρδόκου C.I.N.P.f.g. σπαρδοκοῦ K. vulgo σπαραδόκου.

ὄντος αὐτοῦ καὶ G.

μεθ' αὐτὸν A.B.K.N. μεθ' ἑαυτὸν C.H.L.O.P.g. μεθ' ἑαυτοῦ e. μεθ' ἑαυτῶν I. vulgo μετ' αὐτόν.

16. τὰς πάσας ἡμέρας τριάκοντα g.

δὲ ὀκτὼ ἐν Χαλκιδεῦσιν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου· Περδίκκας δὲ ὕστερον Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, ὥσπερ ὑπέσχετο. τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Σιτάλκου στρατείαν οὕτως ἐγένετο.

102. Phormio navigat in Acarnaniam, ibique res ordinat, ut erat commodum. Sed Œniadas adoriri non audet per hiemem. Situs illius urbis, Acheloi cursus, Echinades insulæ, et quid de Alcmæone atque illis insulis fabulæ ferunt.

* Οἱ δὲ ἐν Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι τοῦδε τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀστακοῦ. καὶ ἀποβάντες ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας τετρακοσίοις μὲν ὁπλίταις Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ Μεσσηνίων, ἔκ τε Στράτου καὶ Κορόντων καὶ ἄλλων χωρίων ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτου ἐς Κόροντα καταγαγόντες ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐς γὰρ Οἰνιάδας, ἀεί ποτε πολεμίους ὄντας μόνους Ἀκαρνάνων, οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι χειμῶνος ὄντος στρατεύειν· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας καὶ Ἀγραῶν καὶ Ἀμφιλόχων καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρνανικοῦ

12. Ἐς Κόροντα] τὰ Κόροντα ἡ εὐθεῖα. 13. Οἰνιάδας] Οἰνιὰς πόλις ἐστὶν ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Ἀχελῴου, ἡ καὶ νῦν Δραγαμέστη λεγομένη. 16. Διὰ Δολοπίας] Δολοπία ἡ νῦν καλουμένη Ἀνόβλαχα. ἐξ ἀνατολῶν γὰρ αὐτῆς ὁ Πη-

2. ἐπ' οἴκου om. L.O.P.
3. αὐτοῦ e.
θεύσῃ c.
τὸ P.
4. οὖν om. B.C.F.G.K.c.d.e.g. h.i.
τὴν om. i.
5. τοῦδε τοῦ A.B.g.h.i. τοῦδε τοῦ αὐτοῦ F.H.N. vulgo τοῦ αὐτοῦ.
8. μεσόγαιαν c.f.
9. ὁπλίτας τῶν ἀθηναίων K.
10. καὶ ante ἐκ om. H.L.O.P.
κορόντων g.
11. εἶναι om. Q.
12. κόραντα g.
Κόροντα] Et Steph. sic legit: de oppido altum apud veteres silentium. Wass.
14. ὄντος om. K.
15. Ὁ γὰρ Ἀχελ. Vide Demetrium Phaler. de Eloc. p. 120. et 123. Ed. Oxon. Huds. Ὁ γὰρ Ἀχελῷος—στρατεύειν] Demet. Phaler. Μεγαλοπρεπὲς, καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς τῇ συνθέσει λέγειν &c. §. 45. et 46. Statius Theb. II. 730. "Flavo *tollens*, ubi vertice "pontum Turbidus objectas A-"chelous Echinadas exit." Ibi MS. Arundel. melius *adtollens*. Wass.
17. ἀκαρνικοῦ C.K. cum Demetrio Phal.

πεδίου, ἄνωθεν μὲν παρὰ Στράτον πόλιν, ἐς θάλασσαν δ' ἐξιεὶς παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων, ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. κεῖνται δὲ καὶ τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ καταντικρὺ Οἰνιαδῶν, τοῦ Ἀχελῴου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι, ὥστε μέγας ὢν ὁ ποταμὸς προσχοῖ ἀεὶ, καὶ εἰσὶ τῶν νήσων αἳ ἠπείρωνται, ἐλπὶς δὲ καὶ πάσας οὐκ ἐν πολλῷ τινὶ ἂν χρόνῳ τοῦτο παθεῖν. τό τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερὸν, αἵ τε νῆσοι πυκναὶ, καὶ ἀλλήλαις τῆς προσχώσεως τῷ μὴ σκεδάννυσθαι σύνδεσμοι γίγνονται, παραλλὰξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος. ἔρημοι δ' εἰσὶ καὶ οὐ μεγάλαι. λέγεται δὲ

νειὸς ποταμὸς, ἐκ δὲ νότου ὁ Ἀχελῷος οὗτος ποταμὸς ῥεῖ. 2. Αὐτοῖς] τοῖς Οἰνιάδαις. Περιλιμνάζων] περὶ τὴν πόλιν πλημμύρας ὑδάτων ποιῶν. 6. Προσχοῖ ἀεὶ] ὕλην συμφορεῖ. 7. Αἳ ἠπείρωνται] τοιαῦτα πολλὰ οἱ τὰς γεωγραφίας ἡμῖν παραδιδόντες ἀναγράφουσιν· ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴγυπτον Φάρῳ τῇ νήσῳ ξυνέβη. ὁ γὰρ Ὅμηρος (Od. 4, 354.) πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει· νῦν δὲ σχεδὸν ἠπείρωται. 8. Τό, τε γὰρ ῥεῦμά] τοῦ Ἀχελῴου. 10. Τῷ

1. μὲν om. Demetrius.

περὶ L.O.P.

2. δ' ἐξιεὶς] διεξιεὶς libri omnes. correxit Poppo.

αὐτοῖς] αὐτοῖς τε g. αὐτοῖς τοι A.h. αὐτὴν G.

4. alterum τῶν om. e.

5. καὶ ἀντικρὺ K.

6. προσχεῖ K.d.e.f.g.h.i.

7. Τῶν νήσων αἳ ἠπείρ.] Cum Thucydide consentit Strabo, 10. at libro 1. dicit: μία τῶν Ἐχινάδων ἤπειρος γέγονε. Plinius autem (l. 2. c. 85.) invectu Acheloi non continenti annexas Echinadas, sed natas scribit. Huds. Sed exitu caruit vaticinatio Thucydidis et Strab. Vid. Pausan. Arcadic. XXIV. Duk.

δὲ om. P.

8. τινὶ ἂν om. K.

9. μέγα om. g.

καὶ πολὺ θολερὸν L.

10. τὸ K.i.

11. στοιχεῖον e.

12. κείμενον P.

13. Λέγεται δὲ καὶ Ἀλκ.] Vide Schol. ad Lucianum, tom. 2. Philostratum l. 7. et Basilium in Epist. ad Gregorium Theol. et Hyginum, Fab. 73. Huds. Confer Pausan. VIII. 24. p. 646. Schol. Luciani p. 52. Strabonem X. p. 710. Wass. Lucian. de Saltat. p. 804. inter argumenta saltationis, quæ Ætolia suppeditare possit, memorat Ἐχινάδων ἀνάδυσιν, καὶ μετὰ τὴν μανίαν Ἀλκμαίωνος οἴκησιν. Add. Apollodor. III. 7. 5. Sed is I. 9.

καὶ Ἀλκμαίωνι τῷ Ἀμφιάρεω, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν, ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὑρὼν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατοικίσηται ἥτις, ὅτε ἔκτεινε τὴν μητέρα, μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο μηδὲ γῆ ἦν, ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. ὁ δ' ἀπορῶν, ὥς φασι, μόλις κατενόησε τὴν πρόσχωσιν ταύτην τοῦ Ἀχελῴου, καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι δίαιτα τῷ σώματι, ἀφ' οὗπερ κτείνας τὴν μητέρα οὐκ ὀλίγον χρόνον ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους ἐδυνάστευσέ τε, καὶ ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν περὶ Ἀλκμαίωνα τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν.

103. **Naupactum reversus Phormio, primo vere Athenas proficiscitur cum captivis navibusque captis.**

* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἄραντες ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν Ναύπακτον, ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, τούς τε ἐλευθέρους τῶν αἰχ-

μὴ σκεδάννυσθαι] τὴν πρόσχωσιν δηλονότι. 2. Τῆς μητρὸς] τῆς Ἐριφύλης. 8. Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν] τὸ ἑξῆς, δίαιτα ἱκανὴ τῷ σώματι ἐδόκει ἡ πρόσχωσις, δηλονότι εἰς χρείαν τοῦ σώματος. 11. Ἐδυνάστευσέ τε] τὴν βασιλείαν ἔσχε. 12. Τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε] πρότερον γὰρ Κουρῆτις ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος· Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι (Il. 9, 525). 13. Παρελάβομεν] ἀκοῇ δηλονότι.

21. non recte easdem facit Echinadas et Strophadas. Quod autem Thucydides Echinadas ἐρήμους esse dicit, id de plerisque et minoribus intelligendum esse, quia Dulichium quoque inter eas ponit Strabo, putat Cellar. II. Geogr. Ant. 14. Et εὐλιμένας fuisse ex hoc Callimachi Hymn. in Del. v. 155. λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι, observat ibi Spanhemius. Duk.

2. μητρὸς συνέβη τὸν f.

3. εἰπόντα O.

4. κατοικήσηται A.B.I.N.P.Q. c.e.f.g.h.

6. γε ἄλλης] γῆς ὅλης L.O.P.Q. γῆς ἄλλης e.

7. πρόχωσιν C.d. τοῦ om. c.

8. ἂν κεχῶσθαι] ἀνακεχῶσθαι Stephanus.

10. οἰνίδας e.

12. τῇ χώρᾳ L.Q.g. κατέλιπε F.H. μὲν περὶ A.B.C.G.K.L.O.g.h.

13. λεγόμενα] λέγομεν ἃ A.B.H.N.g.h. παραλάβοιμεν d.

Illi viritim redempti totidem Atheniensium civibus. Finis tertii anni.

μαλῶται ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ἄγοντες, οἳ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς ἃς εἷλον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

2. Ἐλύθησαν] ἐλυτρώθησαν, εἰς λύτρον ἐδόθησαν.

1. οἳ om. P.
2. ἐτελεύτα om. I.L.O.P.e.
3. τοῦδε C.c.
4. συνέγραψεν g.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

Γ.

ΤΟΥ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν· καὶ προσβολαὶ, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων, ὅπῃ παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

1. Tertia Lacedæmoniorum in Atticam incursio breviter narratur.

* Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὐθὺς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων, βουληθέντες

2. Lesbii ab Atheniensi-

2. Ἐς τὴν Ἀττικήν] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 4. ἐγκαθεζόμενοι] ἐνδιατρίβοντες. οὐχ ἁπλῶς πορείαν ποιούμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύνοντες, διὰ τὸν σῖτον. Τὴν γῆν] τῶν Ἀθηναίων. 6. Ὅπῃ παρείκοι] ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει. Τῶν ψιλῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 7. Τὸ μὴ προεξιόντας—κακουργεῖν] λείπει ἡ διά· διὰ τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων λῃστεύειν. 8. Κακουργεῖν] λῃστεύειν. Οὗ εἶχον τὰ σιτία] ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ εἶχον τροφήν.

3. ἥγητο E.
6. ὅποι K.O.
παρήκει d.

Καὶ τὸν πλεῖστον—κακουργεῖν] Corinthus de Dial. Att. in his statuit ellipsin præpositionis διὰ, quasi sententia esset, διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. Scholiastes quoque ellipsin τοῦ διὰ esse dicit, sed aliter ac Corinthus: nam non conjungit διὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν, sed διὰ τὸ μὴ προεξιόντας. Refellit eos Stephanus ad Corinth. artic. VIII. et Append. ad Script. de Dial. p. 178. et ostendit, tam articulum, quam negationem, ante verba ἀπαγορευτικὰ, et quæ ἀπαγορεύσεως significationem inclusam habent, abundare. Nam sic Thucyd. I. 62. ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν. Et apud alios quoque sæpe hujusmodi verba cum solo Infinitivo ponuntur. Add. quæ adnotantur ad II. 101. et Schol. infra ad cap. 6. Sententiam horum verborum aliter expressam habes supr. II. 22. Duk.

7. τῷ d. διὰ τὸ e.
προσεξιόντας A.B.E.b.d.e.

11. Μηθύμνης] Ita numus apud Holsten. Herodotus, Philostra-

bus clam deficiunt,

μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσεδέξαντο, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἢ διενοοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. Τενέδιοι γὰρ, ὄντες αὐτοῖς διάφοροι, καὶ Μηθυμναῖοι, καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἰδίᾳ ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικίζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ, καὶ τὴν πα-

1. Πρὸ τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. Οὐ προσεδέξαντο] ἵνα μὴ λύσωσι τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. 2. Ἀναγκασθέντες δὲ] διὰ τοῦτο ἠναγκάσθησαν ἀποστῆναι, διὰ τὸ διαβληθῆναι. Καὶ ταύτην] οὐχ ὡς καὶ ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν· ἀλλὰ τὸ ταύτην ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθεικε. 3. Πρότερον ἢ διενοοῦντο] πρὶν εὐτρεπισθῆναι. ἐπιφέρει διὰ τί ἀναγκασθέντες· ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βουλόμενοι ἀποστῆναι, ἀλλὰ νῦν μήπω εὐτρεπισθέντες ἀπέστησαν. Τῶν τε γὰρ λιμένων] οἱ προσδεχόμενοι πολεμίους κατὰ θάλατταν ἰσχυροτέρους αὐτῶν, χῶμα ἔχουν ἐπὶ τοῖς στόμασι τῶν λιμένων, ὅπως δυσείσπλευτοι τοῖς πολεμίοις εἶεν. 6. Καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἃ μετεπέμποντο. 7. Αὐτοῖς] τοῖς Μιτυληναίοις. 9. Μηνυταὶ γίγνονται] τὸ μηνυταὶ γίγνονται τῷ κατὰ στάσιν, συντακτέον, ἵνα ᾖ τοιοῦτον, στασιασάντων (δηλονότι πρὸς ἀλλήλους) τῶν πολιτῶν, μία στάσις ἐμήνυσεν αὐτῶν τὴν ἀπόστασιν τοῖς Ἀθηναίοις. 10. Ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ] ἄκοντας τοὺς Λεσβίους ἀναγκάζουσιν εἰς τὴν Μιτυλήνην οἰκῆσαι. Ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμεῖν. Καὶ τὴν παρασκευὴν] καὶ

tus Vit. Apoll. IV. 13. at IV. 16. corrupte Μεθύμναν. Cantacuzenus Μεθίμνης p. 290. et Alciphron Μεθυμναίῳ μειρακίῳ 275. Callimachus Epig. XVI. Στήλη, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. Ita Geogr. vett. et Isocrates Epist. Julianus Imp. p. 111. Schol. Homer. Il. ι. 130. Unus opinor Scylax cum ε scribit. Ælianus Anim. IV. 20. Μηθύμνης τῆς Κρητικῆς meminit. Verum ibi legerim Ῥιθύμνης nunc *Retimo*, vid. Tournefort. I. 28. Wass.

1. καὶ om. K.

3. ἢ H.

4. χῶσιν] θέσιν I.e.

6. ἃ] ἅμα P.

7. γὰρ] δὲ L.O.P.

μηθυμναίων οἱ καὶ H.g.

Καὶ αὐτῶν Μιτ.] De belli hujus origine vide Aristot. Politic. l. 5. c. 4. Huds. Causam ejus narrat Aristoteles Polit. E'. IV. Confer Diodorum XII. 314. et Aristotelem Polit. V. 135. Wass.

8. μυτιληναίων et mox μυτιλήνην A.B.E. qui sic tantum non ubique. Rarius K. velut 3, 27. et 35. Vulgo μιτυληναίων et μιτυλήνην.

κατὰ] διὰ i.

ρασκευὴν ἅπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μή τις προκαταλήψεται ἤδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου. * οἱ δ' Ἀθηναῖοι (ἦσαν γὰρ τεταλαιπωρημένοι ὑπό τε τῆς νόσου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζοντος) μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τήν τε ξυνοίκησιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἐξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμέναι πλεῖν· Κλεϊππίδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει. ἐσηγγέλθη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτή, ἐν ᾗ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἑορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειχθέντας ἐπιπεσεῖν ἄφνω· καὶ ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα,—εἰ δὲ μή, Μυτι-

3. qui rem a delatoribus nuntiatam primo credere nolentes, legatis frustra missis, celeritate antevertere statuunt. Classis quadraginta navium Lesbum mittitur cujus tamen adventum prænuntiat Mitylenen ignotus quidam homo.

παρασκευάζονται μετὰ ἐπιδείξεως, ὥστε ἀποστῆναι, συλλαμβανόντων αὐτοῖς Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν. τὸ δὲ συγγενῶν ὄντων ἐπὶ μόνους τοὺς Βοιωτοὺς ἐνεκτέον· οὗτοι γὰρ κατὰ τὸ Αἰολικὸν συγγενεῖς τῶν Λεσβίων. 3. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 6. Μέγα μὲν ἔργον] δυσχέρειαν. Προσπολεμώσασθαι] ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς οὖσι πολεμίοις, τοῖς Πελοποννησίοις δηλονότι, καὶ αὐτὴν πολεμίαν ποιῆσαι. 7. Ἀκέραιον] ἀζήμιον. 10. Τήν τε ξυνοίκησιν] τῆς Λέσβου εἰς τὴν Μιτυλήνην. 18. Καὶ ἢν μὲν] τὸ σχῆμα καλεῖται ἀναντα-

2. τις om. K.
3. στέρεσθαι L.P.
4. προτεταλαιπωρημένοι L.O.P.
τε om. O.
8. πρῶτον A.B.E.F. H.g.h. ceteri τὸ πρῶτον.
τῆς B.
νομίζοντες e. μένοντες i.
9. βουλεύσασθαι i.
11. ξυνοίκισιν E.c.e.
τὴν om. e.
14. κλεινιππίδης Diodoro p. 314. c. Vix alibi memoratur. Wass.
15. ἐπηγγέλθη K.
αὐτοῖς om. f.
16. ᾗ] τῇ K.
17. ἐλπίδας K.
εἶναι om. E.
18. ἢν] εἰ K.Q. cum Schol. Aristophan. qui mox συμβῇ.
Καὶ ἢν μὲν ξυμβ.] Ut plena

ληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆες ᾤχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἳ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβὰς ἐς Εὔβοιαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθὼν, ὁλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχὼν, πλῷ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ οὔτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον, τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραξάμενοι ἐφύλασσον.

πόδοτον. Ὅμηρος· Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας (Il..1, 135.) Ὁ νοῦς οὕτω, καὶ εἰ μὲν κατορθωθῇ τὸ ἐλπιζόμενον, καὶ τῇ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς ἂν ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. 1. Ναῦς τε παραδοῦναι] τοῖς Ἀθηναίοις. 2. Καὶ αἱ μὲν νῆες] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 3. Παρὰ σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους. 4. Κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν] διὰ τὴν ξυμμαχίαν. 7. Ἐπὶ Γεραιστὸν] Γεραιστὸς ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἔχον λιμένα. 8. Πλῷ] ἀντὶ τοῦ εὐπλοίᾳ. Καὶ τριταῖος] δι' ἡμερῶν τριῶν. 9. Τὸν

sit oratio, post ἡ πεῖρα suppleri debet καλῶς ἂν εἴη, ut monet Corinthus de Dialectis. Vide Schol. in Aristophanis Πλοῦτον, V. 468. et Steph. Animadv. in lib. de Dial. p. 23. Huds. Καὶ ἣν—πολεμεῖν] Corinthus in Hort. Adonidis Ald. 1496. Wass. Συμβῇ, non ξυμβῇ, ut Huds. in Var. Lectionib. habet Schol. Aristoph. Ἐλπίδα et ἐλπίδας in MSS. commutari supra plus semel adnotatum est. Duk.

1. τεῖχος Q.

3 τῶν om. i.

περὶ g.

4. οἱ om. L.O.P.

ἀθηναίων K.

7. γεραστὸν b.

Γεραιστὸν] Γεραστὸς quidem Etymologus, et Libanius Orat. p. 243. Neuter satis emendate. Schol. et Geographi, Suidas, Aristides, 1. 39. Homer. Herodot. Plutarch. Camill. 138. alii, Γεραιστὸν scribunt. Procopius B. G. IV. 629. ἐν Γερεστῷ corrupte. Martianus VI. 213. Gerasto et Caphareo. At Solinus, quem ibi exscribit, Geræsto, post Melam et Plinium, exhibet. In Martiano non variant tres MSS. neque in Solino Petrensis. Confer Schol. Aristoph. Ἱππ. 558. Wass. Γεραιτὸς etiam Lucian. In Trag. p. 141. Liv. 31. 45. Geræstum nobilem Eubœæ portum. Duk.

8. ἐπιτυχὼν] ἐπὶ τειχῶν P.

ἀθηναίων g.

10. μαλόεντα] μέλλοντα P. μαλέοντα c.

11. καὶ τῶν λιμένων B.g.h.

ἡμιτελέστατα d.

ἐφύλαττον H.N.

4. * καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἐξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν, ἔκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν νεῶν λόγους ἤδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἱκανοὶ ὦσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη, καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικὸν, οἳ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς

Itaque Lesbum delati Athenienses, cum nihil a Lesbiis impetrarent, navale prœlium committunt; quo facto Lesbii ex pacto in fidem Atheniensium redeunt, et per inducias legati de pace Athenas mittuntur, sed clanculum etiam ad Lacedæmonios alii, qui auxilium petant.

ἐπίπλουν] τῶν Ἀθηναίων. 1. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων. Ὅμηρος· Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἱκάνει. Ὡς ἑώρων] ὡς ἔγνωσαν ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλουν καὶ προεφυλάξαντο οἱ Μιτυληναῖοι. 2. Ἀπήγγειλαν μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις. Τὰ ἐπεσταλμένα] τὰ προσταχθέντα. 9. Ὁμολογίᾳ τινὶ] συνθήκῃ τινὶ φιλανθρώπῳ. ἔνιοι δὲ, ἐπιεικεῖ εὐπρεπεῖ. 14. Ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλονότι. 17. Ἐν τῇ Μαλέᾳ]

1. πολὺ A.E.F.H.K.c.f.g.h. ceteri πολλῷ.
3. ἐς τὸν πόλεμον g.
4. δὲ ὄντες οἱ e.
καὶ om. L.O.P.
6. ναυμαχίαν I.G. ναυμαχίας e.
7. καὶ διωχθέντες H.
ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν P.
9. ὁμιλίᾳ Q.
11. μὴ—ποιησάμενοι] om. P.
πάσῃ λέσβῳ e.
13. διαβαλλόντων σφᾶς ἕνα L.O.P.e.i.
Μετέμελεν] Huc fortassis respexit Auct. Lexici in Montfauc. Biblioth. Coislin. p. 483. (Lex. Seg. 107, 12.) Μεταμελεῖν, ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν. Θουκ. γ′. Duk.
14. ἄλλως H.
17. μαλέῳ I.
Ἐν τῇ Μαλέᾳ] Sic etiam Xenophon I. Græc. pag. 446. τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ, ἀντίον τῆς Μιτυλήνης. Strabo XIII. p. 616. Μαλίαν vocat: ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον—ubi Casaub. quoque adnotat in Ptole-

πόλεως· οὐ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἔπρασσον ὅπως τις βοήθεια ἥξει.

5\. *οἱ δ᾽ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν, καὶ Ἴμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων. καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ᾽ ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν (καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἑρμαιώνδας Θηβαῖος, οἳ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρῄνουν πέμπειν

Re non impetrata, legati Athenis redeunt, et Lesbii omnes, præter Methymnenses, Atheniensium castra, eruptione facta, aggrediuntur. Pugna commissa, æquo Marte dimicant Lesbii, sed victos se esse rati, nec sibi confisi, cedunt et auxilia Lacedæmoniorum, ipsis promissa, exspectare statuunt.

Μαλέα ἀκρωτήριον Λέσβου. 6. Καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος] καθίστατο εἰς μάχην δηλονότι. 9. Ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον] τὸ ὁρμοῦν ἐν τῇ Μαλέᾳ. 11. Ἐπηυλίσαντο] ἐπαυλίσασθαί ἐστι τὸ πλησίον τῶν πολεμίων νυκτὸς αὐλίσασθαι, καθυπερτερούντων αὐτῶν. 12. Ἀνεχώρησαν] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. 13. Βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν] τὸ ἑξῆς, βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι καὶ ἐκ Πελοποννήσου, μετ᾽ ἄλλης παρασκευῆς κινδυνεύειν. 14. Αὐτοῖς] τοῖς Μιτυληναίοις.

mæo non recte legi Μανίαν. Idem error est in Schol. Aristoph. Ran. v. 33. ἡ δὲ Ἀργίνουσα πόλις τῆς Αἰολίδος, ἄντικρυς δὲ Λέσβου κειμένη καὶ Μανίας καλουμένης ἄκρας. Ubi pro Ἀργίνουσα, quamquam ita etiam habet Suid., fortassis rectius legatur Ἀργινοῦσα, ut apud alios. Duk.

1\. προσχωρήσειν K.e.
2\. τὴν om. c.
3\. ἔπραττον f.
4\. ἀθηναίων e.
10\. στρατεύματι d.
11\. ἐπηυλήσαντο E.f. ἐπιβλύσαντο K.
σφίσιν om. e.
12\. ἡσυχάζοντες I.
14\. προσγίγνοιτο K.c.d.e.f.
μαλέας f.g.
15\. ἑρμεώνδας e.
18\. ἐκπέμπειν N

τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν), * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἳ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν ὁρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ περιορμισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθηκότες ἤδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν

6. Athenienses, duobus utrimque castris munitis, utrumque portum navibus circumcludunt, et a mari Lesbios arcent.

3. Πολὺ] πολὺ ἢ πρότερον. 4. Οὐδὲν ἰσχυρὸν] οὐδεμίαν ἰσχυρὰν βοήθειαν. 6. Τοὺς ἐφόρμους] τὰς ναυτικὰς ἐφόδους. 7. Καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι] ἀντὶ τοῦ ὥστε μὴ χρῆσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττήν φασι. τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι, καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον χρῆσθαι τοὺς Μιτυληναίους. ὥρμουν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσι τῶν Μιτυληναίων, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐκπλεῖν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ θαλάττῃ. 10. Προσβεβοηθηκότες] πρὸς βοήθειαν δραμόντες. 11. Οὐ πολὺ]

1. ἄλλην τριήρη f.
αὐτῶν B.E.h.
2. δὲ om. P.
3. συμμάχους B.E.Q.c.
5. περιορμησάμενοι A.B.E.H. c.g.h. περιορισάμενοι K.

Ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο] Lib. I. cap. 116. ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν. Vid. Casaubon. ad Polyb. I. 24. Duk.

6. Τοὺς ἐφόρμους — ἐποιοῦντο] Suidas h. v. et τὰς ἐφορμίσεις interpretatur. Ἐφόρμῳ, νεόλκῳ Hesych. Strabo III. νησίδια ἘΦΟΡΜΟΥΣ ἔχοντα μετρίους. Noster ἔφορμοι νῆες in statione: ad formam vocis Homericæ πάνορμος, quam proxime accedit noster. Vid. T. Magistrum. Wass.

9. καὶ οἱ — ἀθηναῖοι] om. P.
10. περὶ] ἐπεὶ b.

11. Ναύσταθμον — Μαλέα] T. Magister, ubi legendum πλοίων, non πλείων. Idem. Thomas et ὁ ναύσταθμος et τὸ ναύσταθμον Attica esse dicit: sed Stephanus Append. ad Script. de Dial. pag. 157. putat, Atticos potius dixisse τὸ ναύσταθμον. Et adfert e Plutarcho ναύσταθμα πειρατικά: quod est in vita Pompeii. Eustath. quoque in Homer. Il. ἑ. p. 582. ἀπὸ τοῦ (σταθμὸς scil.) ἁπλῶς δηλοῦντος τόπον στάσεως, τὸ ναύσταθμον εἴρηται. Et Strabo XIII. 598. aliquoties τὸ ναύσταθμον Iliensium dicit. Sed ex his non pro certo adfirmari potest, Atticos quoque non dixisse ναύσταθμος. Nam hæc etiam apud alios permutantur. Ita Strabo in descriptione Cyrenaicæ XVII. p. 838.

αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

7. Breviter narratur Atheniensium in Peloponnesum et Acarnaniam expeditio, qua nihil proficiebant.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι καὶ ἐς Πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριάκοντα, καὶ Ἀσώπιον τὸν Φορμίωνος στρατηγὸν, κελευσάντων Ἀκαρνάνων τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι ἢ υἱὸν ἢ ξυγγενῆ ἄρχοντα. καὶ παραπλέουσαι αἱ νῆες τῆς Λακωνικῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. ἔπειτα τὰς μὲν πλείους ἀποπέμπει τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου ὁ Ἀσώπιος, αὐτὸς δ' ἔχων δώδεκα ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον, καὶ ὕστερον Ἀκαρνᾶνας ἀναστήσας πανδημεὶ στρατεύει ἐπ' Οἰνιάδας, καὶ ταῖς τε ναυσὶ κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἔπλευσε, καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατὸς ἐδῄου τὴν χώραν. ὡς δ' οὐ προσεχώρουν, τὸν μὲν πεζὸν ἀφίησιν, αὐτὸς δὲ πλεύσας ἐς Λευκάδα καὶ ἀπόβασιν ἐς Νήρικον ποιησάμενος, ἀναχωρῶν διαφθείρεται αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος ὑπὸ τῶν αὐτόθεν τε ξυμβοηθησάντων καὶ φρουρῶν τινῶν

μέρος γῆς δηλονότι. 1. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 3. Τοῦ θέρους] ἐπὶ τοῦ θέρους. 4. καὶ ἐς Πελοπόννησον] ἡ ἐς ἀντὶ τῆς περί. 8. τὰ ἐπιθαλάσσια] ἡ ἐπί ἀντὶ τῆς παρά. 9. ἐπ' οἴκου] ἐπ' Ἀθήνας. 11. ἀναστήσας] μετοικίσας, ἐγείρας καὶ κινήσας, οὐκ ἐκβαλών. 14. προσεχώρουν] προσήρχοντο οἱ Οἰνιάδαι. 15. ἀναχωρῶν] ὑποστρέφων.

memorat, τὸ Ναύσταθμον, qui Scylaci p. 109. Ed. Gron. et Ptolemæo p. 101. est Ναύσταθμος λιμὴν, Melæ I. 8. *Naustathmus*, non *Naustathmum*. Sic apud Plin. III. 8. portus Naustathmus in Sicilia: et in Strabone d. l. XIII. libri scripti uno loco habent αὐτὸν τὸν ναύσταθμον. Duk.

1. μὲν om. d.

4. ἐς] περὶ I.K.N.c.d.e.f.g.

τριάκοντα om. g.

6. τῶν] τὸν Q.

7. περιπλέουσαι g.

12. τε om. N.

13. δ' οὐ om. Q.

14. δ' ἐσπλεύσας d.

15. νηρικὸν E.g. νώρικον P.

Νήρικον] Qui Cod. Græv. tractavit, potuerat continere manus ab emendatione. Strabo X. 454. ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου (quod est in Ithaca) γράφων Νήρικον, ἢ ἀνάπαλιν, παραπαίει τελέως. Unde tamen intelligi potest, non novum esse hunc errorem. Duk.

16. τε om. f.

τι om. K.

17. αὐτόθι I.K.L.N.O.P.c.d. e.i.

ὀλίγων. καὶ ὕστερον ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀποπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Λευκαδίων ἐκομίσαντο.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεὼς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὀλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ὀλυμπίαν· ἦν δὲ Ὀλυμπιὰς ᾗ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν κατέστησαν ἐς λόγους, εἶπον τοιάδε. 8. Mitylenensium legati, a Lacedæmoniis Olympiam citati, peractis ludis, in templo Jovis Olympii coram sociis Peloponnesiacis causam dicunt,

"ΤΟ μὲν καθεστὸς τοῖς Ἕλλησι νόμιμον, ὦ ἄνδρες "Λακεδαιμόνιοι καὶ ξύμμαχοι, ἴσμεν· τοὺς γὰρ ἀφι- 9—14. Primum se purgant a perfidiæ in Athenienses suspici-.

4. Αὐτοῖς] τοῖς πρέσβεσι. 8. Μετὰ τὴν ἑορτὴν] μετὰ τὸ παρελθεῖν τὰ Ὀλύμπια. 10. Τὸ μὲν καθεστὸς] διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη κεφαλαίοις· τῷ δικαίῳ, οἷον ὅτι δικαίως ἀπέστημεν· τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν (ἐφθαρμένοι γάρ εἰσι τῇ νόσῳ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς πολλὰ διῄρηται)· τῷ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν καταδέξασθαι πόῤῥωθεν ἰσχύουσαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συμμάχων Ἀθηναίοις παρατεινομένας προσόδους δυναμένην κωλῦσαι. ἐπὶ δὲ τελευτῆς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παροξυσμὸς, καὶ παράκλησις ποικίλως δυσωποῦσα. Καθεστὼς δὲ νόμιμον τὸ ἔθος λέγει. 11. Τοὺς γὰρ ἀφιστ.] πρὸς τὸ τοὺς γὰρ ἀφισταμένους λεί-

4. πρέσβεις μιτυληναίων f.

5. ὅπου e.

6. τὴν om. g.h.

7. δοριεὺς B.

Δωριεὺς Ῥόδ.] Diagoræ filius, cujus meminit Xenoph. Ἑλλην. I. Vide Aristot. Rhet. l. 1. et Petr. Victorium in eandem, p. 60. Huds. In ἀναγραφῇ Olympiadum Dorieus Rhodius primum pancratio vicisse dicitur Olymp. LXXXVII. secundum Olymp. LXXXVIII. tertium Olymp. LXXXIX. Duk.

ὁ ῥόδιος B.

10. καθεστὼς E.K.

Ὦ ἄνδρες] Ἄνδρες omittunt quidam Codices. Eadem varietas est II. 72. et 89. ubi Stephanus putat, adjectione illius magis Græcum effici sermonem. Et tamen sæpissime abest. Vid. I. 32. 68. 80. et 140. Duk.

ἄνδρες om. K.L.O.P.c.e.

11. Τοὺς γὰρ—ἡγοῦνται] Corinthus, qui habet ἐν πολεμίοις, et ἀπολιπόντας, χείρους ille κακοὺς interpretatur. Wass. Non probante Stephano Animadvers. in Lib. de Dialect. p. 37. cui adsentior, etsi alioqui non novum est, comparativos pro positivis poni, quod Idem l. d. multis exemplis ostendit. Add. Gataker. de Stilo Nov. Instrum. cap. XV. Phrasis οὐ χεῖρον, pro καλὸν, vel οὐ κακὸν ubivis obvia est. Vid. de ea Leopard. X. Emendat. 21. Et sic recte accipi potest apud Aristophan. Equit. v. 37. quan-

one, quod desciverint, cum ab illis magis quam ceteri socii culti fuerint; deinde quod illo ipso tempore desciverint; denique communem Græciæ utilitatem, quæ ex societate cum ipsis facta percipi possit, ostendunt.

“ σταμένους ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν
“ ἀπολείποντας οἱ δεξάμενοι, καθ᾽ ὅσον μὲν ὠφελοῦνται,
“ ἐν ἡδονῇ ἔχουσι, νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ
“ τοῦ φίλων χείρους ἡγοῦνται. καὶ οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ
“ ἀξίωσίς ἐστιν, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἵ τε ἀφιστά-
“ μενοι καὶ ἀφ᾽ ὧν διακρίνοιντο ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες
“ καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει,
“ πρόφασίς τε ἐπιεικὴς μηδεμία ὑπάρχοι τῆς ἀποστά-
“ σεως· ὃ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις οὐκ ἦν. μηδέ τῳ χείρους
“ δόξωμεν εἶναι, εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμώμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν ἐν
10. “ τοῖς δεινοῖς ἀφιστάμεθα. * περὶ γὰρ τοῦ δικαίου καὶ
“ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ξυμμαχίας δεόμενοι,

πει τὸ ἑτέρων. 3. Ἐν ἡδονῇ ἔχουσι] ἤγουν ἡδύνονται. 4. Χείρους ἡγοῦνται] τὸ χείρους οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ κακούς. θεραπεύουσι δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως εὐμενεῖς αὐτοὺς παρασκευάσωσιν ἀκροατάς. Αὕτη ἡ ἀξίωσις] ἡ δόξα, ἡ κρίσις, ὁ λογισμός. 6. Διακρίνοιντο] ἀφίσταιντο. Ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες] ὁμοιότροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις, ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν. οἷον ἰσοπαλεῖς καὶ ἰσοδύναμοι τῇ γνώμῃ καὶ φιλίᾳ, ἴσους εἶναι καὶ ἀντιπάλους τῇ δυνάμει. 8. Ἐπιεικὴς] εὔλογος, εὐπρεπής. 9. Μηδέ τῳ χείρους] μηδεὶς ἡμῶν προκαταγνῷ, πρὶν ἀκοῦσαι ὑπὲρ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν. 10. Ὑπ᾽ αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 11. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου] ἡ διάνοια· περὶ γὰρ τοῦ δικαίως αὐτῶν ἀφίστασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι᾽ ἁπλότητα (ἀρετὴν γὰρ τὴν ἁπλότητα λέγει), πρῶτον ποιησόμεθα τοὺς λόγους· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δεόμεθα τυχεῖν τῆς παρ᾽ ὑμῶν συμμαχίας.

quam Suidas exponit βέλτιον. Cetera in Corintho e Thucydide emendanda censet Stephanus. Duk.

1. πολεμίοις A.F.H.b.

4. Αὕτη ἡ ἀξίωσις] Nescio, cur Thomas Magist. ἀξίωσιν hoc loco interpretetur παράκλησιν. Debuerat potius ad aliam significationem referre, qua ἀξίωσιν etiam pro eo, ὅπερ ἀξιοῖ τις, poni dicit. Recte hic Scholiastes, cujus expositionem veriorem esse indicat præcedens ἡγοῦνται. Duk.

6. Ἴσοι μὲν—δυνάμει] Thom. Mag. in ἀντίπαλον, ubi est καὶ τῇ εὐνοίᾳ. Wass. Ἀντίπαλοι hic Thomæ sunt ἐναντίοι. Præfero cum Interprete expositionem Scholiastæ, quam etiam confirmant ea, quæ leguntur in fine cap. XII. Duk.

8. δὲ i.

ὑπάρχει K.e.g.

9. ἡμῖν καὶ A.B.E.F.H.K.L. M.O.P.d.e.f.g. vulgo ἡμῖν τε καὶ.

10. δόξομεν K.

τιμωρούμενοι Q.

11. γὰρ om. L.

“ τοὺς λόγους ποιησόμεθα, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις “ βέβαιον γιγνομένην οὔτε κοινωνίαν πόλεσιν ἐς οὐδὲν, εἰ “ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιντο καὶ “ τἆλλα ὁμοιότροποι εἶεν· ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς “ γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. ἡμῖν “ δὲ καὶ Ἀθηναίοις ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον ἀπολι- “ πόντων μὲν ὑμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, παραμει- “ νάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων. ξύμ- “ μαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν “ Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ “ Μήδου τοῖς Ἕλλησι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου “ ἡγοῦντο, προθύμως εἰπόμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἑωρῶμεν αὐ- “ τοὺς τὴν μὲν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν “ ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν. “ ἀδύνατοι δὲ ὄντες καθ' ἓν γενόμενοι, διὰ πολυψηφίαν, “ ἀμύνασθαι οἱ ξύμμαχοι ἐδουλώθησαν, πλὴν ἡμῶν καὶ

3. Μετ' ἀρετῆς δοκούσης] ἀντὶ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης ὄντως ἀρετῆς· οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει. κἀνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἁπλότητος κεῖται. 4. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι] ἐν γὰρ τῷ μὴ ταυτὰ ἀμφοτέροις δοκεῖν αἱ διαφοραὶ γίνονται. 5. Ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις] ἀρχὴ τῶν ἀγώνων· κεφάλαιον τὸ δίκαιον. 7. Ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου] μετὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον. Παραμεινάντων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. 8. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα] πρὸς τὰ ἑξῆς. 11. Ἀπὸ τοῦ ἴσου] κατ' ἰσονομίαν, ἰσοτίμως. 13. Ἀνιέντας] ἐνδιδόντας, παρορῶντας. Τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους] τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας. τὸ ἐπαγομένους ἀντίκειται μὲν τῷ ἀνιέντας, μετενήνεκται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τῶν τοὺς δεσμοὺς ἀνιέντων τε καὶ ἐπαγόντων, ὅπερ ἐστὶ σφιγγόντων. ἄρχονται δὲ διὰ τούτων τῆς δικαιολογίας, παριστάντες ὅτι οὐκ ἀδίκως ἀφίστανται. 15. Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] ὁμογνωμονῆσαι δηλονότι. Διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι] ἐγενόμεθα, φησὶ, διὰ πολυγνωμοσύνην καὶ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν, χωρὶς ἕκαστοι. ἰδίᾳ

3. μὴ μετ'] μήτ' A.B.
5. καὶ διαφοραὶ L.O.P. καὶ αἱ διαφθοραὶ b.
9. Ξύμμαχοι—Ἑλλήνων] Corinthus p. 151. Wass. Vid. ad I. 137. Duk.
9. δουλώσει h.
10. τοῖς ἀθηναίοις K.c.
11. μηδικοῦ d.i.
14. ἀδεῶς c.
16. ἀμύνεσθαι B.E.H.g.h.

“ Χίων· ἡμεῖς δὲ αὐτόνομοι δὴ ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῷ ὀνόματι ξυνεστρατεύσαμεν. καὶ πιστοὺς οὐκέτι εἴχομεν ἡγεμόνας Ἀθηναίους, παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι· οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτούς, οὓς μὲν μεθ' ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο, καταστρέψασθαι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους, εἴ ποτε ἄρα ἐδυνήθησαν, μὴ δρᾶσαι τοῦτο.

11. “ * καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν ἅπαντες, βεβαιότεροι ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτεριεῖν· ὑποχειρίους δὲ ἔχοντες τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες, χαλεπώτερον εἰκότως ἔμελλον οἴσειν, καὶ πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου, ἄλλως τε καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο καὶ ἡμεῖς ἐρημότεροι. τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν

δὲ ἕκαστοι γενόμενοι ἀδύνατοι ἦμεν Ἀθηναίοις ἀντέχειν. 1. Αὐτόνομοι δὴ ὄντες] ἐμφαντικῶς τὸ δὴ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δῆθεν, καὶ μόνου ὀνόματος μέχρι ἐλεύθεροι, καὶ οὐκ αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις. 4. Αὐτοὺς] Ἀθηναίους δηλονότι. 7. Εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν] τοῖς οἰκείοις νόμοις χρώμενοι ἕως τοῦ νῦν. Βεβαιότεροι] ἤτοι ἐπιστεύομεν ἂν αὐτοῖς βεβαίως μηδὲν καινοτομήσειν εἰς ἡμᾶς. 8. Ὑποχειρίους δ' ἔχοντες] ἡ διάνοια, τοὺς πλείους τῶν συμμάχων ἔχοντες ὑπηκόους, ἡμῖν δὲ ἰσοτίμως προσφερόμενοι, εἰκότως ἤχθοντο τῶν μὲν πλειόνων συμμάχων εἰκόντων καὶ ὑποτεταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνων ἰσοτίμων ὄντων πρὸς αὐτούς. 9. Τοὺς πλείους] τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν Βυζαντίους, Ναξίους, Σαμίους καὶ τοὺς λοιπούς. Ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες] τὴν ἴσην ἡμῖν δίαιταν διδόντες. 10. Καὶ πρὸς τὸ πλεῖον] τὸ πλεῖον τοῦ συμμαχικοῦ πλήθους κυριευθὲν, ἡμῶν δὲ μόνων ἔτι ἀδουλώτων ὄντων, χαλεπῶς ἔφερον Ἀθηναῖοι. 12. Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι] καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἔμελλον ἡμῖν προσφέρεσθαι χαλεπῶς, καθὸ αὐτοὶ μὲν μείζους ἐγίγνοντο διὰ τὸ πολλοὺς καταστρέφεσθαι, ἡμᾶς δὲ ὁρῶντες ἀεὶ ἀσθενεστέρους καταλειπομένους, οἷα δὴ μονουμένους τῶν συμμάχων. Αὐτοὶ αὐτῶν] οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ κυριεύειν. 13. Τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον] τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις ἐχυρὰ, τὸ ἀλλήλους ἐπίσης δεδιέναι. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτέ

3. παραδείγματι g. προγεγενημένοις L. προγενομένοις O.P. προσγιγνομένοις c.
4. μεθ'] καθ' I.
6. ἠδυνήθησαν L.
8. δὲ om. Q.
10. εἰκότος Q. ἔμελλον] ἔμμελον Q. ἐξοίσειν H. ἕξειν Q.
11. ἦκον d. ἔτι om. d.i.
13. μόνον δέος c.

“ ἐς ξυμμαχίαν· ὁ γὰρ παραβαίνειν τι βουλόμενος τῷ “ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. αὐτόνομοί τε “ ἐλείφθημεν οὐ δι᾽ ἄλλο τι ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν “ εὐπρεπείᾳ τε λόγου καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ “ ἰσχύος τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτά. ἅμα μὲν “ γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο, μὴ ἂν τούς γε ἰσοψήφους ἄκον-“ τας, εἰ μή τι ἠδίκουν οἷς ἐπῄεσαν, ξυστρατεύειν· ἐν τῷ “ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτιστα ἐπί τε τοὺς ὑποδεεστέρους “ πρώτους ξυνεπῆγον, καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες τοῦ “ ἄλλου περιῃρημένου ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν. εἰ δὲ “ ἀφ᾽ ἡμῶν ἤρξαντο, ἐχόντων ἔτι τῶν πάντων αὐτῶν τε “ ἰσχὺν καὶ πρὸς ὅ τι χρὴ στῆναι, οὐκ ἂν ὁμοίως ἐχει-

ἐστι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ. 1. Ὁ γὰρ παραβαίνειν] τῆς συμμαχίας, φησὶν, ὁ τολμῶν τι παραβῆναι ἀποτρέπεται, λογιζόμενος ὅτι ἰσοδύναμος ὢν οὐκ ἂν νικήσειε. τὸ ἑξῆς, ὁ γὰρ βουλόμενος λύειν τὴν συμμαχίαν, ἂν ἴδῃ ὅτι οὐ πλέον ἕξει διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τὴν δι᾽ ἐναντίας παρασκευὴν, ἀποτρέπεται τοῦ παραβαίνειν τὰς συνθήκας. 2. Ἀποτρέπεται] ἀπείργεται. 3. Ἐς τὴν ἀρχὴν] τὴν δούλωσιν τῶν Ἑλλήνων. καὶ γὰρ αὐτονόμους, φησὶ, κατέλιπον ἡμᾶς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ κατ᾽ εὔνοιαν, οὐδὲ δι᾽ ἄλλο τι, ἢ ἵνα τὰ πράγματα αὐτῶν γένωνται δι᾽ ἡμῶν καταληπτὰ, καὶ τοὺς ἄλλους χειρώσωνται Ἕλληνας, χρώμενοι λόγῳ εὐπρεπεῖ, ἡμᾶς ὡς παράδειγμα, καὶ ἵνα ἔχωσιν ἡμᾶς ἐφόδιον τῆς τε γνώμης καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, τουτέστι, συνεργοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς γνώμης, ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην. 4. Ἐφόδῳ] μεθόδῳ. 6. Μαρτυρίῳ] τεκμηρίῳ ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι καταστρεφόμενοι τὰς πόλεις εὐπροσώπῳ, τῇ ἡμετέρᾳ αὐτονομίᾳ, λέγοντες, οὐκ ἂν Μιτυληναῖοι μεθ᾽ ἡμῶν ἰσόψηφοί γε ὄντες καὶ ἐλεύθεροι, ἐπῄεσαν ἑκόντες, εἰ μὴ δικαίως ἐπεστρατεύομεν καὶ ἠδικηκόσι τοῖς συμμάχοις. Ἐχρῶντο] οἱ λοιποὶ σύμμαχοι, (φησὶ) τεκμηρίῳ σαφεῖ ἔμελλον χρήσεσθαι τῇ ἀκουσίῳ ἡμῶν μετ᾽ Ἀθηναίων ξυστρατεύσει, ὅτι ἄδικοί εἰσιν οἷς ἐπέρχονται Ἀθηναῖοι. εἰ μὴ γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι, οὐκ ἂν ἄκοντας ἦγον συστρατεύειν αὐτοῖς τοὺς ἰσοψήφους Μιτυληναίους. 7. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ] τῷ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς. 8. Καὶ τὰ κράτιστα] καὶ τοὺς κρατίστους ἡμᾶς ἐπὶ τοὺς ἀσθενεστέρους τῶν Ἑλλήνων πρώτους παρελάμβανον, ἵνα, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων περιῃρημένων (ὅ ἐστι δεδουλωμένων) μόνους ἡμᾶς τελευταίους καταλιπόντες, ἀσθενεστέρους ἕξωσι πρὸς τὸ ἀντιπολεμεῖν αὐτοῖς δύνασθαι. 10. Περιῃρημένου] κεκρατημένου. ἡ δὲ σύνταξις, καὶ ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν τὰ τελευταῖα τοῦ ἄλλου περιῃρημένου. 12. Καὶ πρὸς ὅ, τι χρὴ στῆναι] καὶ ἡμᾶς τοὺς δυναμένους ἡγήσα-

1. τῷ A.B.E.H.K.g. vulgo τὸ.
2. τε] δὲ L.P.
3. ἐλήφθημεν E.e.
7. ξυνστρατεύειν H.E.c.i.
11. ἁπάντων e.

“ ράσαντο. τό τε ναυτικὸν ἡμῶν παρεῖχέ τινα φόβον, μή
“ ποτε καθ' ἓν γενόμενον ἢ ὑμῖν ἢ ἄλλῳ τῳ προσθέμενον
“ κίνδυνον σφίσι παράσχῃ· τὰ δὲ καὶ ἀπὸ θεραπείας
“ τοῦ τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ἀεὶ προεστώτων περιεγι-
“ γνόμεθα. οὐ μέντοι ἐπὶ πολύ γ' ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆ-
“ ναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος ὅδε κατέστη, παραδείγμασι χρώ-
12. “ μενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους. * τίς οὖν αὕτη ἡ φιλία ἐγί-
“ γνετο ἢ ἐλευθερία πιστὴ, ἐν ᾗ παρὰ γνώμην ἀλλήλους
“ ὑπεδεχόμεθα, καὶ οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες
“ ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνους ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τὸ αὐτὸ
“ ἐποιοῦμεν· ὅ τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὔνοια πίστιν

σθαι αὐτῶν. 2. Προσθέμενον] εἰς ταυτὸ συνελθόν. 3. Καὶ ἀπὸ θεραπείας] τέτταρα τεκμήρια τέθεικε, δι' ὧν συνίστησιν ὅτι οὐχὶ διὰ δικαιοσύνην μέχρι δεῦρο ἀπέσχοντο ἡμῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διὰ πανουργίαν· ἓν μὲν τὸ κατὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ λόγου, δεύτερον δὲ τὸ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύϊ τὰ πράγματα φαίνεσθαι καταληπτὰ, τρίτον τὸ φοβεῖσθαι τὸ ναυτικὸν τῶν Μιτυληναίων, τέταρτον τὸ θεραπεύεσθαι πρὸς τῶν Μιτυληναίων, κολακείᾳ μὲν κοινῇ τοὺς Ἀθηναίους, δώροις δὲ τῶν προεστώτων ἕκαστον. 5. Ἐπὶ πολύ γ' ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι] ἠδυνήθημεν διαφυγεῖν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ ἔφθασεν ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων. τεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῖν τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπ' Ἀθηναίων γινόμενα. 11. Ὅ, τε τοῖς ἄλλοις] ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐξ εὐνοίας (φησί) τὸ πιστεύειν ἀλλήλοις βεβαίως, τοῦτο ἡμῖν ὁ φόβος παρεῖχε βέβαιον, φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλους πίστεις διὰ τὸν φόβον. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μιτυληναίους ἐν πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς· οἱ δὲ Μιτυληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώσωσιν αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεῖκον αὐτοῖς· ὥστε ἑκάτεροι διὰ φόβον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιστος ἦν ἡ φιλία ἀμφοτέρων.

2. προθέμενον Q.
3. παράσχοι Q.f.
ἀπὸ τῆς θεραπείας B.g.h.
6. ὧδε margo L.
8. πιστὴ ἡ ἐλευθερία f.
ἀλλήλοις A.B.
9. ὑποδεχόμεθα K.
11. ὁ δέ τε c.

Ὅ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα ἡ εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ] Recte dicitur πίστιν βεβαιοῦν. Sed est admodum implicita structura, quam Interpres ita explicare conatus est, quasi scriptum esset, ὅ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα πίστιν βεβαιοῖ, εὔνοια δηλονότι. Veniebat in mentem, εὔνοια πιστὸν βεβαιοῖ, id est, βεβαίως πιστὸν παρέχει, ut ὅ, τε πιστὸν, et τοῦτο ἐχυρὸν inter se respondeant. Sed quia Thucydidis oratio ubique aspera et confragosa est, et omnes scripti editam lectionem tuentur, fortassis præstat nihil tentare. Duk.

πιστὸν d.

" βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε· δέει τε
" τὸ πλέον ἢ φιλίᾳ κατεχόμενοι ξύμμαχοι ἦμεν· καὶ
" ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θάρσος, αὗτοι

2. Καὶ ὁποτέροις θᾶσσον] ὁπότεροι δ' ἂν ἡμῶν ἔφθασαν ἀπαλλαγῆναι τοῦ φόβου καὶ θαρσῆσαι, ὡς ἐν ἀκινδύνῳ ὄντες, οὗτοι καὶ λύσειν ἔμελλον τὰς σπον-

1. τε] δὲ g.
2. τὸ πλεῖον K.
ἦμεν] εἶναι L.P.e.
3. θάρσος A.B.F.H.Q.g.h. vulgo θράσος. Legendum θάρσος, quod ex mente legatorum, et istius sæculi moribus ἐπ' ἐπαίνου accipi posse videtur. Favet Schol. τὸ θαρσῆσαι, et ipse auctor, qui alicubi ἐλπὶς θαρσεῖα. Θράσος ἐπὶ ψόγου sæpe Hippocratis exemplaria, sed, ut suspicor, perperam. Voces hasce fere primus distinxit Aristoteles fine III. Eudem. Ὅτι, inquit, τὸ ὁμοιότερον, ἧττον ἐναντιώτερον φαίνεται· οἷον πέπονθε τὸ ΘΑ'ΡΣΟΣ, καὶ ἀσωτία πρὸς ἐλευθεριότητα. Idem factitat in θρασεῖς et θαῤῥαλέοι diserte Hyperides apud Suidam. Inde Scholiastæ Homeri, Apollonii, et Grammatici, quia non advertunt, aliud esse philosophice, aliud cum vulgo loqui, hanc Scholarum distinctiunculam fere passim inculcant. Haud ita veteres, et in primis Homerus, qui Il. φ'. 394. — κυνόμυια ΘΑ'ΡΣΟΣ ἄητον ἔχουσα. Odyss. ρ'. 449. Ὥς τις ΘΑΡΣΑΛΕ'ΟΣ καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης. Euripides Phœniss. 753. ΘΑ'ΡΣΕΙ προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ, quomodo et voce εὐψυχία alibi utitur: ΕΥΨΥΧΙ'ΑΝ ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας. Plato Protag. Οὐ ταυτὸν εἶναι ΘΑ'ΡΣΟΣ καὶ ἀνδρείαν· θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γίνεται ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ θυμοῦ τε, καὶ ἀπὸ μανίας—ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται. Confer Aristotelem Eudem. III. 1. qui verba supra scripta ob oculos habuisse videtur. Idem nihilominus legis oblitus suæ lib. de Moribus III. 9. ita scripsit: Οὐκ, εἰ ΘΑ'ῬῬΕΙ μέλλων μαστιγοῦσθαι, ἀνδρεῖος. Sed et θάρσος in furto clandestino adhibet Oppianus Hal. γ'. 516. ubi frustra θράσος reponere avet Rittershusius. Verba autem Apollonii de Lemniarum scelere ex persona Hypsipylæ, facinus atrox honestæ vocis involucro tegentis, huc non plane quadrant. Εἰσόκε τὶς θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε ΘΑ'ΡΣΟΣ. Nam ὑπέρβιον θάρσος omnino in vitium cadit, idemque ac θράσος valet, quo hoc ipso in scelere utitur Æschylus Prom. 860. quod sæpius in *malam partem* usurparunt plerique omnes; non tamen *semper*. Audiamus Homerum patrem Il. ξ'. 416. — τόνδ' οὔπερ ἔχει ΘΡΑ'ΣΟΣ ὅσκεν ἴδηται. Æschylum etiam Suppl. 507. — φύλαξαι μὴ ΘΡΑ'ΣΟΣ τέκῃ φόβον. Ubi Schol. θαρσήσας ad sententiam recte, ad metrum perperam. Et 514. — ποῦ ΘΡΑ'ΣΟΣ νέμοις ἐμοί; In versu 962. ratio metrica non impedit, quo minus legatur θάρσος. Pers. 394. vis verbi ab epitheto pendet, ut supra. Ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει. Vid. et Sophoclem Electra 482. Clare Orpheus de Coral. v. 64. et Perseo: Ἀμφασίῃ δ' Ἥρωα λάβε ΘΡΑΣΥ'Ν ὥς ἐνόησε. Ita Lycophron 537. Iso-

« πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον; ὥστε εἴ τῳ
« δοκοῦμεν ἀδικεῖν προαποστάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλ-
« λησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν, αὐτοὶ οὐκ ἀνταναμείναντες
« σαφῶς εἰδέναι εἴ τι αὐτῶν ἔσται, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ.
« εἰ γὰρ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι
« καὶ ἀντεπιμελλῆσαι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ'
« ἐκείνοις εἶναι; ἐπ' ἐκείνοις δὲ ὄντος ἀεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν,
« καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι.

δάς. 1. Ὥστε εἴ τῳ δοκοῦμεν ἀδικεῖν] εἴ τισι δοκοῦμεν ἄτοποί τινες εἶναι, ἀποστάντες ἀπ' αὐτῶν καὶ μὴ ἀναμείναντες μαθεῖν, εἰ ἄρα τι γενήσεται παρ' αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδῦναι τοῦτο ποιῆσαι, οὐκ ὀρθῶς ὁ τοιοῦτος λογίζεται. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. εἰ γὰρ ἴσοι (φησὶν) αὐτοῖς ὑπήρχομεν κατὰ δύναμιν, ὥστε καὶ ἐπιβουλευόντων αὐτοῖς ἀντεπιβουλεῦσαι καὶ βραδυνόντων αὐτῶν καὶ μελλόντων ἀντιμελλῆσαι καὶ ἀντιβραδῦναι, τί ἔδει ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνοις ταχθῆναι ἢ ὑπακούειν αὐτοῖς; ὁπότε δὲ οὐκ ἦμεν ἴσοι, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν καθ' ἡμῶν ὅτε θέλοιεν, ἔδει καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρίν τι παρ' αὐτῶν παθεῖν. 2. Ἐκείνων] τῶν Ἀθηναίων. 3. Αὐτοὶ] ἡμεῖς οἱ Μιτυληναῖοι. 6. Ἀντεπιμελῆσαι] τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. Ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] ἤγουν, κοινο-

crates, Demosthenes, Polybius XV. 979. Idemque suadent composita apud Hesiodum et Homerum θρασυκάρδιος, θρασυμέμνων, et in Æschyli Prom. v. 729. θρασυσπλάγχνως. Recentiores, ut supra dixi, in θάρσος et θράσος Aristotelis auctoritatem sequi videntur, unde apud Josephum Antiq. V. 1, 15. et XIII. 12, 5. θάρσους et θαρσοῦς ex MSS. reponendum. Et posteriore loco pro ἐποίησεν, cum MSS. Voss. Henric. Vatic. ἐνεποίησεν. Interpres vetus *immittebat*. Polybius V. 589. θάρσος ἐμποιῆσαι. Wass.

1. τι om N.

καὶ ante πρότεροί ponit i.

2. μέλησιν Q.

3. δεινῶν] κινδύνων I.L.P.e.

ἀναμείναντες L.O.P. ἂν ἀντιμείναντες F.H. οὐ καταναμείναντες K.

5. ἦμεν καὶ ἐκ c.

6. ἀντεπιμελλῆσαι B.E.H.I.d. e.g.h.i. vulgo ἀντεπιμελῆσαι. Præstat, opinor, ἀντιμελλῆσαι.

Ἀντεπιμελῆσαι] Henr. Stephanus verbum ἀντεπιμέλλω in Indicem Thesauri sui contulit: unde adparet, eum probasse ἀντεπιμελλῆσαι, quod et melius cum iis, quæ præcedunt et sequuntur, convenit, quam ἀντεπιμελῆσαι. Scholiastes hic quidem agnoscit ἀντεπιμελῆσαι, sed in expositione v. antep. habet ἀντεπιμελλῆσαι, et convenienter sententiæ interpretatur. Nec in Cass. legitur scholion, quod hic in Scholiaste edito est. Duk.

8. προαμύνεσθαι K. παραμύνασθαι L.P. παραμύνεσθαι O.

“ Τοιαύτας ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας, ὦ Λακεδαιμόνιοι καὶ ξύμμαχοι, ἀπέστημεν, σαφεῖς μὲν τοῖς ἀκούουσι γνῶναι ὡς εἰκότως ἐδράσαμεν, ἱκανὰς δὲ ἡμᾶς ἐκφοβῆσαι καὶ πρὸς ἀσφάλειάν τινα τρέψαι, βουλομένους μὲν καὶ πάλαι, ὅτε ἔτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν ὡς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως, ὑμῶν δὲ οὐ προσδεξαμένων κωλυθέντας· νῦν δὲ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προὐκαλέσαντο, εὐθὺς ὑπηκούσαμεν, καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλῆν ἀπόστασιν, ἀπό τε τῶν Ἑλλήνων, μὴ ξὺν κακῶς ποιεῖν αὐτοὺς μετ᾽ Ἀθηναίων, ἀλλὰ ξυνελευθεροῦν, ἀπό τε Ἀθηναίων, μὴ αὐτοὶ διαφθαρῆναι ὑπ᾽ ἐκείνων ἐν ὑστέρῳ, ἀλλὰ προποιῆσαι. ἡ μέντοι ἀπόστασις ἡμῶν θᾶσσον γεγένηται καὶ ἀπαράσκευος· ᾗ καὶ μᾶλλον χρὴ ξυμμάχους δεξαμένους ἡμᾶς διὰ ταχέων βοήθειαν ἀποστέλλειν, ἵνα φαίνησθε ἀμύνοντές τε οἷς δεῖ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τοὺς πολεμίους βλάπτοντες. καιρὸς δὲ ὡς οὔπω πρότερον. νόσῳ τε γὰρ ἐφθάραται Ἀθηναῖοι καὶ 13.

μένων ἐκείνων κινηθῆναι καὶ ἡμᾶς. 2. Σαφεῖς μὲν] σαφῶς τοὺς ἀκούοντας διδάξαι δυναμένας. 3. Εἰκότως] ἐνδεχομένως. Ἱκανὰς] τὰς αἰτίας δηλονότι. 8. Ἀποστήσεσθαι] κατὰ δύο τρόπους (φησὶν) ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων, τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ᾽ αὐτῶν ὕστερον, τοῦτο δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ᾽ Ἀθηναίων ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μεθ᾽ ἡμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς. τὸ δὲ προποιῆσαι οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ πρότερόν τι ποιῆσαι, τουτέστιν ἀποστῆναι. 11. Ἐν ὑστέρῳ] χρόνῳ δηλονότι. 12. Ἡ μέντοι ἀπόστ.] σφόδρα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προτρέπουσι τοὺς Λακεδαιμονίους· ὅτι ἀπαράσκευοί ἐσμεν, ὡς ταχέως ἀποστάντες. Ἀπόστασις] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 13. Ἧ καὶ μᾶλλον χρὴ] τὸ ἑξῆς, ξυμμάχους ἡμᾶς δεξαμένους ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸ γὰρ δεξαμένους ἀντὶ τοῦ δέξασθαι. 17. Ἐφθάραται] ἐφθάρη-

1. ἔχοντα P.
ὦ λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ αἰτίας f.
4. τινα om K.
6. ὡς] πρὸς f. ὡς πρὸς c.
7. κωλυθέντες E.I.K.L.O.P.c.e. f.g.
10. μετὰ θηβαίων correctus L.
συνελευθεροῦν e.
15. φαίνοισθε c.e.
16. ὡς] οἷος L.O.P.Q. καὶ I.
17. τε om. L.P.
γὰρ om. O.
ἐφθάρηται L.O. ἐφθάρηνται K.

" χρημάτων δαπάνη, νῆές τε αὐτοῖς αἱ μὲν περὶ τὴν ὑμε- " τέραν εἰσὶν, αἱ δ' ἐφ' ἡμῖν τετάχαται, ὥστε οὐκ εἰκὸς " αὐτοὺς περιουσίαν νεῶν ἔχειν, ἢν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῷδε " ναυσί τε καὶ πεζῷ ἅμα ἐπεσβάλητε τὸ δεύτερον, ἀλλ' " ἢ ὑμᾶς οὐκ ἀμυνοῦνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέ- " ρων ἀποχωρήσονται. νομίσῃ τε μηδεὶς ἀλλοτρίας γῆς " πέρι οἰκεῖον κίνδυνον ἕξειν. ᾧ γὰρ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖ- " ναι ἡ Λέσβος, τὴν ὠφελίαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει. οὐ " γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ὥς τις οἴεται, " ἀλλὰ δι' ἣν ἡ Ἀττικὴ ὠφελεῖται. ἔστι δὲ τῶν χρημά- " των ἀπὸ τῶν ξυμμάχων ἡ πρόσοδος, καὶ ἔτι μείζων " ἔσται, εἰ ἡμᾶς καταστρέψονται· οὔτε γὰρ ἀποστήσε- " ται ἄλλος, τά τε ἡμέτερα προσγενήσεται, πάθοιμέν τ' " ἂν δεινότερα ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. βοηθησάντων δὲ " ὑμῶν προθύμως πόλιν τε προσλήψεσθε ναυτικὸν ἔχου- " σαν μέγα, οὗπερ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ, καὶ Ἀθη-

σαν. 2. Ἐφ' ἡμῖν] καθ' ἡμῶν. Τετάχαται] τεταγμέναι εἰσίν. 5. Ἀπ' ἀμφοτέρων] ἀπό τε ὑμῶν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Μιτυληναίων. 8. Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται] οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, δι' ἣν ὠφελοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι, χρήματα λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν συμμάχων. καὶ πλείονά γε ἔσται αὐτοῖς, ἂν ἡμᾶς καταστρέψωνται. τά τε γὰρ ἡμέτερα προσλήψονται, πρότερον οὐ φορολογοῦντες ἡμᾶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων βεβαίως ἕξουσιν. καὶ γὰρ οὐδεὶς ἀποστήσεται, γνοὺς Μιτυληναίους δεδουλωμένους. 11. Ἡ πρόσοδος] τῶν χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις. ὅρα τὴν σύνταξιν. 12. Καταστρέψονται] δουλώσουσιν. 14. Ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες] τὸ ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες, οὐκ ἐπὶ τοῦ πρότεροι ἡμῶν δουλεύοντες νοητέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρὶν ἀποστῆναι δηλονότι, δουλεύοντες, καὶ οὐ μετὰ τὸ ἀποστῆναι. 15. Ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Προσλήψεσθε] κτήσεσθε.

1. αἱ om. L.
2. ὑφ' f.
4. ἅμα om. d.i.
ἐσβάλητε L.O.P.
5. ὑμᾶς A.B.E.H.K.L.M.N.O.P.b.c.d.e.f.g.
ἐπ' g.
6. τε] δὲ E.
9. ὡς] ὃς E.
10. ἡ om. e.
ἔτι K.
δὲ om. f.
11. συμμάχων g.
μεῖζον L.O.
13. τά τε] καὶ τὰ L.
προσγενήσονται P.

“ ναίους ῥᾷον καθαιρήσετε, ὑφαιροῦντες αὐτῶν τοὺς ξυμ-
“ μάχους (θρασύτερον γὰρ πᾶς τις προσχωρήσεται), τήν
“ τε αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἣν εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφι-
“ σταμένοις. ἢν δ' ἐλευθεροῦντες φαίνησθε, τὸ κράτος τοῦ
“ πολέμου βεβαιότερον ἕξετε. * αἰσχυνθέντες οὖν τάς τε 14.
“ τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμ-
“ πιον, ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν, ἐπαμύνατε
“ Μυτιληναίοις ξύμμαχοι γενόμενοι, καὶ μὴ πρόησθε
“ ἡμᾶς, ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλ-
“ λομένους, κοινὴν δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ὠφελίαν
“ ἅπασι δώσοντας, ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ μὴ
“ πεισθέντων ὑμῶν σφαλησόμεθα. γίγνεσθε δὲ ἄνδρες

1. Καθαιρήσετε] καταβαλεῖτε. Ὑφαιροῦντες] κατ' ὀλίγον ἀποσπῶντες. 2. Θρασύτερον] θαῤῥαλεώτερον. Προσχωρήσεται] προσχωρήσει, ὑμῖν δηλονότι. 4. Τὸ κράτος τοῦ πολέμου] τὸ δύνασθαι δηλονότι περιγενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ. 7. Ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν] ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἱκέταις ἐσμέν. τὸ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσάγουσιν, ὥστε, καθ' ὃ μὲν κινδυνεύουσιν, ἱκέται εἰσὶ, καθ' ὃ δὲ συμμαχίαν διδόασιν, οὐ παντάπασιν ἱκέται, ἀλλ' ὥσπερ ἱκέται. 8. Πρόησθε] ἀπολύσητε. 9. Τὸν κίνδυνον] τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον, καὶ τῶν ἀναλωμάτων. ἡμέτερος, φησὶν, ὁ κίνδυνός ἐστιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν. 11. Διδόντας] δώσοντας. 12. Ἄν-

1. ῥᾷον] μᾶλλον e.

Καθαιρήσετε] Suidas καθαιρήσεται interpretatur καθελεῖται. apud Hèsych. καθαιρεθήσονται, καταστραφήσονται. Wass.

2. γὰρ] δὲ L.

πᾶς om g.

προχωρήσεται c.

5. ἔχετε B.K.L.O.

6. τῶν ἑλλήνων om. e.

7. ἴσοι d.

ἀμύνατε c.

9. περιβαλλομένους g.

Παραβαλλομένους] Homer. Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Aristides. π. μέσην τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις τὴν πόλιν. Joseph. III. 7. 7. B. Jud. πιστεύων τῷ Θεῷ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται: Salutis discrimen adit. D. Halic. Ant. XI. 31. παραβάλλεσθαι πράγμασι καλοῖς χαλεπόν. Sed hoc loco subaudiendum εἰς, vel κατά. Frustra enallagen, Grammaticorum θεὸν ἀπὸ μηχανῆς, inducit Portus. Vid. Diodor. 118. c. Wass. Xenophon II. Cyrip. p. 53. Wech. παραβαλλόμενοι δὲ οὐκ ἴσα εἰς τὸν κίνδυνον ἴσμεν. ubi tamen vet. lib. ἴμεν habebát, probante Camerario. Duk.

10. ὠφελίαν om. P.

11. δώσοντας A.B.E.F.H.I.K. L.M.N.O.P. b.c.e.f.g.h.i. vulgo διδόντας.

12. ἀσφαλησόμεθα K.

δὲ] οὖν N.

" οἵουσπερ ὑμᾶς οἵ τε Ἕλληνες ἀξιοῦσι καὶ τὸ ἡμέτερον " δέος βούλεται."

15. Finita oratione, Lacedæmonii Lesbios in societatem recipiunt, neque sociis solum mandant, ut in isthmum pergant, sed ipsi quoque eo se conferunt citius, quam socii, et navigia administrant.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους, ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο, καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἔφραζον ἰέναι ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὁλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπίοντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυνελέγοντο, καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

δρες] ἀνδρεῖοι, πρόθυμοι. 4. Τοὺς λόγους] τῶν Μιτυληναίων. 7. Τοῖς δύο μέρεσιν] ἵνα τὸ μὲν τριτημόριον μείνῃ, φυλάττον τὴν πόλιν ἑκάστην, τὸ δὲ δίμοιρον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔλθῃ. 8. Ποιησόμενοι] τὴν ἐσβολὴν δηλονότι. Ὁλκοὺς] οἱ ὁλκοὶ ὄργανά εἰσιν, οἷς αἱ νῆες ἕλκονται. 11. Ἐπίοντες] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Προθύμως ταῦτα ἔπρασσον] ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ οὐ προθύμως ἐστράτευον. 13. Ξυγκομιδῇ] συλλογῇ.

1. περ] περὶ e.
6. παροῦσι om. L.O.P.
7. ἐς om. g.h.
8. ποιησόμενοι τὴν ἐσβολήν. καὶ f.
9. παρεσκευάζοντο L.O.P.
10. ἀθηναίους Q.
11. τοιαῦτα N.
13. ἐγ καρποῦ K.
ξυνκομιδῇ g. κομιδῇ e.

Ξυγκομιδῇ] Etymologus ἐν συγκ. κ. η. Glossæ. *collectus*. D. Halicarn. Ant. IV. 56. ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ͂Σ ὥραν ἔχουσαι. ubi pro πάλλων ex Vat. repone, μήκωνος τῷ σκήπωνι ΠΑΙ´ΩΝ τὴν κεφαλὴν, ἀπήραττε. Isocrat. Areop. Εὐκαίρως πρὸς τὴν ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ`Ν τῶν καρπῶν. Diodor. p. 10. συγκ. οἴνου. Usus est etiam de cadavere componendo Sophocl. Aj. 1070. eleganter, quomodo sacri Scriptores 2 Sam. xxi. 13. Reg. ii. 22. 20. Job. v. 26. ἐλεύσῃ ἐν τάφῳ ὥσπερ ΣΙ͂ΤΟΣ ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος. Confer Schol. Æsch. in Sept. ad v. 1032. Wass.

Ἀῤῥωστίᾳ] Isocrates Panathen. Τὴν δὲ φύσιν εἰδὼς πρὸς μὲν τὰς πράξεις ἈΡ῾ῬΩΣΤΟΤΕ´ΡΑΝ, καὶ μαλακωτέραν οὖσαν τοῦ δέοντος. Glossæ vertunt *ægrimonium*, languitatem. Th. Magister: οὐ μόνον ἡ νόσος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῶς ἀδυναμία· ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν ἀδυνάτως ἔχει χρῆσθαι ἑαυτοῦ. ἀτονίαν τῆς ψυχῆς vocat Chrysippus. Thomas legit, ἐν ΚΑΡΠΩ͂Ν ξυγκομιδῇ. Sed Suidas in συγκομιδή· συγκομ. καρ-

Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἷοί τέ εἰσι μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾳδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν ἐσβάντες αὐτοί τε πλὴν ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων καὶ οἱ μέτοικοι, καὶ παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου ᾗ δοκοῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον, τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἡγοῦντο οὐκ ἀληθῆ, καὶ ἄπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα οὐ παρῆσαν καὶ ἠγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον, καὶ κατὰ

16. Athenienses autem, instructis centum navibus, circa Peloponnesum navigabant; cumque Lacedæmonii, ab illis pressi et a sociis suis relicti, domum abirent, Athenienses et ipsi redeunt.

3. Ἐγνώκασιν] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἰσι] οἱ Ἀθηναῖοι. 6. Πλὴν ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων] ἔστιν Ἀθήνησι πολιτικὰ συντάγματα τέσσαρα, ὧν τὸ εὐπορώτατον πεντακοσιομέδιμνοι, τὸ δὲ δεύτερον ἱππεῖς, τὸ δὲ τρίτον, ζυγῖται, τὸ δὲ τέταρτον θῆτες. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδιμνοι οὐκ ἠναγκάσθησαν εἰσελθεῖν εἰς τὰς ναῦς, ὡς μεγίστην τιμὴν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει διὰ τὸ πολλὰ τελεῖν· οἱ δὲ ἱππεῖς, ὅτι οὐκ ἦν τούτων χρεία. 7. Ἐπίδειξιν] δεῖξιν φανεράν. 8. Δοκοῖ] ἔδοξε. 11. Ἄπορα νομίζοντες] ἀντὶ τοῦ τί δεῖ ποιεῖν ἀπέγνωσαν.

τοῦ. Wass. Suidas h. v. ἀῤῥωστία τοῦ στρατεύειν, ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδ. Duk.

3. ἔγνωσαν c.

4. ἐπὶ τῇ λέσβῳ O. ἐπὶ λέσβον Q.d.g.

5. ἀμύνασθαι K.

6. τε om. K.e.

Ἱππέων καὶ Πεντακ.] Vide Plutarchi Solonem. Sigonium de Rep. Athenien. Meursii Attic. Lect. l. 5. c. 20. Ejusdem Solonem, cap. 14. Rutgersii Var. Lect. p. 316. et Marshami Chronic. p. 603. Huds. Vid. Pollucem, Æschylum Agam. 1626. Wass.

πεντακοσίων μεδίμνων e.

7. καὶ οἱ παρὰ c.d.e. παρὰ etiam A.B.E.F.H.K.L.N.P.Q.c.d.e.f.g. vulgo enim περὶ.

8. ᾗ] εἰ L.P.

δοκεῖ H.K.P.d.i.

9. κατάλογον c.

10. τοῦ λεσβίου K. λεσβίων, omisso articulo, g.h.

11. νομίσαντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ K.

13. τὴν om. L.O.P.

15. ὅτι] ὅπως L.O.P.

πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος· καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον.

17. De navium Atticarum tum temporis magno numero, deque sumptu in illas impenso.

* καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν αἱ νῆες ἔπλεον, ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, παραπλήσιαι δὲ καὶ ἔτι πλείους ἀρχομένου τοῦ πολέμου. τήν τε γὰρ Ἀττικὴν καὶ Εὔβοιαν καὶ Σαλαμῖνα ἑκατὸν ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτεραι ἑκατὸν ἦσαν, χωρὶς δὲ αἱ περὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χωρίοις, ὥστε αἱ πᾶσαι ἅμα ἐγίγνοντο ἐν ἑνὶ θέρει διακόσιαι καὶ πεντήκοντα. καὶ τὰ χρήματα τοῦτο μάλιστα ὑπανάλωσε μετὰ Ποτιδαίας. τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν (αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπηρέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας)

1. Ἐπήγγελλον] ἐζήτουν. 4. Ἐκείνους εἶδον] ἀναχωρήσαντας δηλονότι. 5. Ἐν τοῖς] ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐνεργοὶ] αἱ τὸ ἔρ-

4. καὶ ante ἐκείνους om. d.

5. ἐν τοῖς] αὐτοῖς O. ἐν αὐτοῖς K.e. ἐν αὐταῖς c. E post τοῖς lacunam habet quattuor litterarum.

Ἐν τοῖς] Vide Reiz. de accentus inclin. p. 17. ed. Wolf.

6. ἐγίγνοντο e.

7. ἀρχομένου ἅμα τοῦ e.

καὶ ἐς εὔβοιαν K.

10. ἐγίγνοντο ἅμα g.

11. ἐν om. K.P.

καὶ ante πεντήκοντα om. E.

12. ἐπανάλωσε e.

13. Δίδραχμοι ὁπλῖται] Ita ex h. l. Viri docti recte restituerunt apud Pollucem IV. 165. accedentibus etiam Libris scriptis Pollucis. De stipendiis eorum, qui terra militabant, et classiariorum apud Athenienses, vid. Meurs. II. Atticar. Lection. 8. quem locum designat in Var. Lect. Hudsonus, Lips. V. de Milit. Rom. 16. et Petit. ad Leg. Attic. p. 554. qui hoc extraordinarium fuisse existimant. Nam alioqui illos quaternos, hos ternos in diem obolos accepisse. Cur Portus τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν ἐφρούρουν, verterit, *qui Potidæam obsidebant*, ipse viderit. De his, qui in præsidio Potidææ erant post deditionem urbis, de qua est II. 70. accipiunt Valla, Budæus V. de Asse, p. 175. Ed. Vasc. Lipsius, et Petitus. Hoc tamen ex verbis Thucydidis, quamquam satis obscuris, videtur colligi, eos, qui urbem obsederant, idem stipendium accepisse. Duk. Conf. Boeckhium (Staatshaushaltung der Athener. tom. I. p. 131.)

14. ὑπηρέτῃ μισθὸν δραχμὴν Ulpian. ad Demosth. adv. Leptin.

τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι, ὧν οὐκ ἐλάσσους διεπολιόρκησαν, ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι μετὰ Φορμίωνος, οἳ προαπῆλθον· νῆές τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον. τὰ μὲν οὖν χρήματα οὕτως ὑπαναλώθη τὸ πρῶτον, καὶ νῆες τοσαῦται δὴ πλεῖσται ἐπληρώθησαν.

18. Mitylenensium adversus Methymnam expeditio, et postea Methymnensium adversus Antissam. His Athenienses auxilia mittunt, duce Pachete, qui Mitylenen muro cin-

Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδομένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν, αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι· καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προὐχώρει ᾗ προσεδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρας καὶ Ἐρέσσου, καὶ καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα καὶ τείχη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Μηθυμναῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' Ἄντισσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενο-

γον ποιοῦσαι τῶν νεῶν, τουτέστι πλώϊμοι καὶ χρησταί. 1. Οἱ πρῶτοι] ἐπέμφθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι καὶ δεύτεροι. οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ἔμειναν ἕως ἁλώσεως τῆς πόλεως, πολιορκοῦντες· οἱ δὲ δεύτεροι, οἱ μετὰ Φορμίωνος, πρὸ τῆς ἁλώσεως ἀνεχώρησαν. Διεπολιόρκησαν] διόλου (φησὶ) μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπλιτῶν. 3. Ἔφερον] ἐλάμβανον. 5. Ἐπληρώθησαν] ἀνθρώπων δηλονότι. 12. Κρατύναντες] ἰσχυροποιήσαν-

4. ἐπαναλώθη γρ. e.

6. οἱ om. O.P.

7. προδεδομένην K.

9. προβαλόντες L.O.P.

10. Ἀντίσσης] Vid. Harpocrat. Aristot. Pol. 134. 2. olim insula. Ovid. M. XV. *Fluctibus ambitæ fuerant Antissa Pharosque.* Fatum ejus enarrant Liv. XLV. 31. Plin. V. 31. Wass.

ἐρέσσου A.B. ἐρεσσοῦ g.h. ἐρεσοῦ E.I. vulgo ἐρέσου. Infra 3, 35. ἔρεσσον A.B.L.O. ἐρεσσὸν Q.g. 8, 23. ἔρεσσον A. ἐρεσσὸν B. ἔρεσον C.L.O.e.g.k. et mox ἐρεσίων C. F.H.K.L.O.e.f.g.k. 8, 100. ἐρεσσὸς L.O. ἔρεσσος A. qui paullo post ἐρεσσόν.

Ἐρέσου] Vid. VIII. 100. et 103. Ἐρεσσοῦ καὶ Μηθύμνης Cantacuzenus 290. 292. Wass. Varie scribitur Ἐρεσσὸς, Ἐρεσὸς, Ἔρεσος, et Latinis *Eressus, Eresus.* Vid. Cellar. III. Geograph. Ant. 2. qui hic quoque, ut infr. c. 35. et apud alios, Πύῤῥας scribendum recte censet. add. Harpocrat. h. v. Hinc *Pyrrhiades puellæ* Ovid. Epist. Sapph. v. 15. Duk.

12. ἐπῆλθον e.

14. ἀντίσσαν E.

git, ut pariter terra ac mari intercluderetur.

μάχης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικούρων, ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦτα, τούς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τοὺς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἱκανοὺς ὄντας εἴργειν, πέμπουσι περὶ τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρατηγὸν καὶ χιλίους ὁπλίτας ἑαυτῶν. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται, καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην ἐν κύκλῳ ἁπλῷ τείχει· φρούρια δὲ ἔστιν οἷ ἐπὶ τῶν καρτερῶν ἐγκατῳκοδόμηται. καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χειμὼν ἤρχετο γίγνεσθαι.

19. Ab Atheniensibus emittuntur, qui tributa a sociis exigant, quorum plerique trucidantur in Caria.

Προσδεόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι χρημάτων ἐς τὴν πολιορκίαν, καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον ἐσφορὰν διακόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν καὶ ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα καὶ Λυσικλέα πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει καὶ περιέπλει, καὶ τῆς Καρίας ἐκ Μυοῦντος ἀναβὰς διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου, ἐπιθεμένων τῶν Καρῶν

τες. 1. Πληγέντες] μεγάλως νικηθέντες οἱ Μηθυμναῖοι. πληγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον. καὶ τραῦμα, ἡ ἰσχυρὰ ἧττα. 5. Εἴργειν] τοὺς Μιτυληναίους. 12. Εἴργετο] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 13. Ἐς τὴν πολιορκίαν] τῶν Μιτυληναίων.

2. τε οἱ πολλοὶ L.O. λοιποὶ] πολλοὶ d.g.i.
5. τὸ om. L.O.P.i.
7. αὐτῶν K.
9. οἷ] ᾗ K.L.O.P.d. οἷα c.
10. κρατερῶν d. ἐγκατῳκοδόμηται] ἑκάστῳ ante lacunam K.
14. Καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε] Aristoph. Lysistr. 655. Εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς. Rectius etiam alii MSS. et Edd. ἐσενεγκόντες, quam ἐνεγκόντες Reg. Est enim usitatissimum, et quasi proprium de talibus εἰσφέρειν. Sunt autem εἰσφοραὶ civium, φόροι sociorum et provincialium. Ammon. et Perizon. ad Ælian. II. V. H. 10. Ἀργυρολόγους ναῦς memorat etiam Aristoph. Equit. 1068. ubi Schol. adnotat: ἐλέγοντο δὲ Πάραλοι καὶ Σαλαμίνιοι, de quo amplius quærendum arbitror. Duk.
ἐνεγκόντες g.h.
εἰς φορὰν B.E.c.f.g.h.
19. σαρδίου L.O.P.c.f. παιδίου K.

καὶ Ἀναιτῶν, αὐτός τε διαφθείρεται καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς πολλοί.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς (ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν) ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐδεμία ἐλπὶς ἦν τιμωρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἢν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένου τὴν πεῖραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εὐπομπίδου τοῦ Δαϊμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει·

20. Platæenses, consilio urbem relinquendi capto, paratisque scalis,

ναίων. 3. Οἱ Πλαταιῆς] τὸ ἑξῆς οὕτως, οἱ Πλαταιεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 6. Τιμωρίας] ἐκδικήσεως. 9. Τὴν πεῖραν] τὴν

1. ἀναϊτῶν L.O.

Ἀναιτῶν] De civitate Ἀναία vid. Eustath. ad Dionys. 828. ab hac diversa est *Anaitica* Armeniæ, a nomine Deæ Ἀναΐτιδος, de qua Strabo XI. XII. et XV. Scylax p. 37. Ἄννα (Ἀναία) Πανιώνιον, Ἐρασίστρατος. De Sandio non memini me legisse: Sandionis cujusdam meminit Pausan. 103. Wass. Infra c. 32. h. lib. Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων. IV. 75. τὰ Ἄναια ἐπὶ τῇ Σάμῳ, et VIII. 19. ἔπλευσαν ἐς Ἀναίαν, ubi vid. Var. Lect. Duk.

ἄλλης om. F.H.N.

2. πολύ f.

3. γὰρ om. e.

4. καὶ βοιωτῶν A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i. vulgo καὶ τῶν βοιωτῶν.

5. ἀθηναίων K.i.

6. ἐλπὶς ἦν A.B.E.H.L.O.P.c. e.f.g.i. ceteri ἦν ἐλπίς.

Thom. Magist. in τιμωρῶ hic τιμωρίαν rectius interpretatur βοήθειαν, quam Scholiastes ἐκδίκησιν. Diod. Sic. XIII. p. 315. de hac re: τῶν Ἀθηναίων μηδεμίαν ἐξαποστελλόντων βοήθειαν. Id. Thom. ἀπὸ Ἀθηνῶν omisso articulo. Duk.

7. οἱ om. B.g.i.

8. πάντας A.

ὑπεξελθεῖν L.O.P.

9. ἐσηγησαμένου A.B.E.F.H.

Ἐσηγησαμένων] Virg. *dux fœmina facti.* Ælian. V. H. III. 8. πιστεύσαντες, ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἡγήσεται καλῶς, καὶ εἰς δέον. Noster alibi ἡγεῖτο τῆς ἐσβολῆς. Wass.

10. θαινέτου E.

τε om. d.e.g.

τολμίδου A.B.F.H.L.N.O.P. Q.g.h. τιμήδου K.i. τεμίδου E. vulgo τιμίδου.

11. εὐπομπίδου E.g. εὐπολπίδου A.B. εὐμολπίδου I.L.N.O.P.c.d. e.f.i.

δαϊμάχου] χαϊμάχου I. χαϊμίδου L.O.P. αἰμάχου e.

ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι, ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταὶ, τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ᾗ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν. ἠριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολὰς, καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἁμαρτήσεσθαι οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ ἅμα οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥᾳδίως καθορωμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον. * τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ᾽ Ἀθηνῶν ἐπίοι,

21—24. murum hostium pluvia nocte conscen-

πρᾶξιν. 1. Ἀπώκνησαν] ἀνεβάλοντο. 4. Τῶν πολεμίων] τῶν Πελοποννησίων. Ξυνεμετρήσαντο] ἔλαβον τὸ ὕψος τοῦ τείχους, καὶ πρὸς τοῦτο ἡρμόσαντο τὰς κλίμακας. ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν πλίνθων τῶν ἐπῳκοδομημένων ἀλλήλαις, τό τε πλῆθος αὐτῶν ἀριθμήσαντες καὶ τὸ πάχος συντεκμηράμενοι. 5. Ταῖς ἐπιβολαῖς] ταῖς συνθέσεσι. 6. Πρὸς σφᾶς] τοὺς Πλαταιεῖς. Οὐκ ἐξαληλιμμένον] οὐ κεχρισμένον. 11. Ἐβούλοντο] δηλονότι θεῖναι κλίμακας. 12. Ἔλαβον] ἐνόησαν.

3. ἀνέμειναν L.O.P.

4. ἴσα g.

6. ἐξαληλειμμένον E.

Ἐξαληλιμμένον] Mœris hoc e Thucydide laudans itidem, ut Scholiastes, κεχρισμένον interpretatur. Est inter propria hujus rei verba. Pollux VII. 124. τιτάνῳ δὲ χρίειν, εἶτα ἀλείφειν, ἐπαλείφειν, καταλείφειν, ἐξαλείφειν. Duk.

7. ἅμα πολλοὶ c.

ἐπιβουλὰς K.

10. πολλοὶ d.

14. Τῇ οἰκοδομήσει] Pro οἰκοδομία agnoscit Pollux VII. 117. Vid. Thom. Mag. et Phrynichum in οἰκοδομή. Wass.

Δύο τοὺς περιβόλους] Ut solebant, quum ab hoste exteriore metus erat. Aliter de circumvallatione Mitylenarum cap. 18. περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἁπλῷ τείχει. Vid. Lips. II. Poliorcetic. 1. et Casaubon. ad Polyb. pag. 181. apud quos multa sunt, quibus Thucydidea Platæarum circumvallationis descriptio pulchre inlustratur. Duk.

15. πλαταιέας O.

ἔξωθεν] δίωξις Q.

ἀθηναίων K.

ἐπῄει g.h.

διεῖχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ᾽ ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανενεμημένα ᾠκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνεχῆ, ὥστε ἓν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ, ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω, ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῶν μέσων διῇσαν. τὰς οὖν νύκτας, ὁπότε χειμὼν εἴη νοτερὸς, τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δι᾽ ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος, ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν. * οἱ δ᾽, 22.
ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἅμα ἀσέληνον ἐξῇσαν· ἡγοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν ἣ περιεῖχεν αὐτοὺς, ἔπειτα προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ

dunt, fossam transeunt, et uno excepto salvi omnes Athenas perveniunt.

3. Ἦν ξυνεχῆ] τὰ οἰκήματα δηλονότι. 5. Διὰ δέκα] μετὰ δέκα. 8. Ἀλλὰ δι᾽ αὐτῶν μέσων] θύρας τινὰς ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πύργοις, ὥστε δι᾽ αὐτῶν ἐξιέναι, εἴτις ἀπὸ πύργου εἰς πύργον ἕτερον ἤθελεν ἀπελθεῖν. 9. Νοτερὸς] δίυγρος καὶ ὑετὸν ἔχων. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κρυώδης καὶ καπνώδης. 10. Δι᾽ ὀλίγου] ἀντὶ τοῦ ἐγγύθεν, ἐπεὶ διὰ δέκα ἐπάλξεων μόνον ἦσαν οἱ πύργοι. 11. Στεγανῶν] στέγην ἐχόντων. 12. Οἱ δ᾽ ἐπειδὴ] οἱ Πλαταιεῖς τὰ κατὰ σκοπὸν ἐποίησαν. 15. Τῆς πείρας] οἵπερ καὶ τοῦ πειραθῆναι τῆς ἐξόδου αἴτιοι ἦσαν. ἐμφαίνει δὲ τὸν μάντιν καὶ τὸν

1. ἑξκαίκεδα E. qui sic et postea.
μάλιστα om. B.h.
3. ξυνοχη e. ξυνοχὰ I.
4. ἓν] ὃν P.
φαίνεσθαι τὸ τεῖχος H.L.O.d.i.
6. διήκοντες δὲ ἐς K.
τε om. d.i.
ἔσω] μέσω d.i.
7. αὐτοῦ om. L.O.
ἐς om. A.B.E.K.L.N.O.P.c.d.e.f.g.h.i.
τὸ] τὰ g. om. B.
8. περὶ g.
μέσων om. e.
δίεσαν B.E.
10. ἀπέλιπον B.E.Q.e.f.g.h. κατέλιπον d.i.
ὄντων om. b.
14. Ἀσέληνον] Omnes noctis commoditates ad furta belli enarrat. ὕδατι, hoc est, *nivibus*. vid. Polyænum VI. 19. Wass.
16. ἧπερ εἶχεν L.O.P.

σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάντων· ἅμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ᾔεσαν, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι. ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὁπλίσει, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες ὅτι ἔρημοί εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες, καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὧν ἡγεῖτο Ἀμμέας ὁ Κοροίβου, καὶ πρῶτος ἀνέβη. μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἑπόμενοι, ἓξ

στρατηγόν. 5. Εὐσταλεῖς] εὔζωνοι, κούφην ὅπλισιν περιβεβλημένοι. Τὸν

1. ψόφου d.
2. προσιέναι—τοῦ] om. E.
3. ἅμα—ᾔεσαν] om. E.
διαδέχοντες P.
πολλοὶ A.B.F.H.g.h.
4. ἀλλήλων L.O.
παρέχῃ Q.
5. Τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον] Virg. *Vestigia nuda sinistri Instituere pedis, crudus tegit altera pero.* Wass. In prœliis multæ gentes alterum pedem tectum habebant, de qua re vid. quæ adnotant Lips. III. de Mil. Rom. 7. Cerd. ad Virgil. VII. Æneid. 689. et Dausq. ad Silium 8. 421. sed de iis hic non agitur. Quæri tamen potest, cur ἀσφαλείας πρὸς τὸν πηλὸν ἕνεκα potius sinistro, quam dextro, pede calceati fuerint: quum dextri pedis tegmen non minus ἀσφάλειαν illam præstare posset, quam sinistri? Scholiastes dicit, eos dextrum pedem nudum habuisse διὰ κουφότητα. Eamdem causam, cur Ætoli sinistrum pedem ὑποδεδεμένοι fuerint, dextrum autem ἀνυπόδετον habuerint, reddit Aristoteles apud Macrob. V. Saturn. 18. Nam inquit, oportet pedem, qui præcedit, et incessum inchoat, τὸν ἡγούμενον πόδα, levem ac celerem habere, non eum, qui subsequitur ac tardior est. Add. Brodæum III. Miscellan 8. Duk.

6. μόνον ante πόδα ponunt K. L.P.b.c.d.e.f.i. om. O.

ἀσφαλείας ἕνεκα] In pedem sinistrum miles fere nititur, dextra manu usurus: idque faciunt gladiatores; sinistrum pedem quasi pro centro habent, unde totum corpus circumagant. Wass. not. MS.

εἵνεκα c.
7. προσέσμιγον i.
πρὸς om. A.
9. καὶ om. e.
10. καὶ τῷ θώρακι f.
ἀμμαίας d.i.
κοροίβου—ἐν οὖν τῷ νοτίῳ cap. 34.] Hæc in F. a recentiore manu scripta sunt.
11. καὶ πρῶτος ἀνέβη] om. H.

ἐφ᾽ ἑκάτερον τῶν πύργων, ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τούτους ξὺν δορατίοις ἐχώρουν, οἷς ἕτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾷον προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, ὁπότε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἴησαν. ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο ᾔσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα, ἣ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε. καὶ αὐτίκα βοὴ ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· οὐ γὰρ ᾔδει ὅ τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἅμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν ὑπολελειμμένοι ἐξελθόντες προσέβαλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων, ἐκ τοὔμπαλιν ἢ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ᾽ ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέτακτο παραβοηθεῖν εἴ τι δέοι, ἐχώρουν ἔξω τοῦ τείχους

ἀριστερὸν μόνον] ὑπεδέδεντο τὸν μὲν ἕνα τῶν ποδῶν δι᾽ ἀσφάλειαν, τὸν δὲ ἕτερον γυμνὸν εἶχον διὰ κουφότητα. 6. Ἀντιλαμβανόμενος] ἀντιδρασσόμενος. 8. Βοὴ ἦν] λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν. Τὸ δὲ στρατόπεδον] τῶν Πελοποννησίων. 14. Κατὰ χώραν μένοντες] ἡσυχάζοντες. 15. Ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς] ἀντὶ τοῦ καταλιπεῖν τὴν ἑαυτοῦ φυλακήν. Ἀλλ᾽ ἐν ἀπόρῳ ἦσαν] ἀπορίαν εἶχον μέχρι καὶ εἰκασμοῦ. 16. Καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν] οὐδαμοῦ μὲν εἶπε περὶ τούτων τῶν τριακοσίων· δῆλον δὲ ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐτάχθησαν.

1. ἑκατέρων H.L.N.O.Q.
2. μετὰ τούτους] om. c.
3. προσέφερον e.
προσβαίνοιεν Q.d.e.
4. τοὺς πολεμίους Q.
5. οἱ om. A.P.
6. κατέλαβε d.
τις ἐκ τῶν L.Q.P.
7. Κεραμίδα] Κεραμίδα et κέραμον de tegulis usurpasse nostrum Pollux VII. 162. testatur. vid. infra III. 74. vid. Aristoph. Athen. Etymol. Wass. Add. Poll. X. 182. Duk.
δοῦπον A. ceteri ψόφον.
8. βοὴν F.H.K.N.d.e.i
ἦν om. L.O.P. Cf. Hermogen. de ideis I. 12.
11. προσέβαλον A.B.E.Q.e.g.h. vulgo προσέβαλλον.
12. ᾗ A.F.H.K.P. οἱ e.
οἱ om. P.
14. οὖν om. e.
15. αὐτῶν A.B.E.g.h.
17. περιβοηθεῖν g. βοηθεῖν i.
ἔξωθεν F.H.K.N.Q.c.d.

πρὸς τὴν βοήν. φρυκτοί τε ᾔροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι· παρανῖσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ καὶ μὴ βοηθοῖεν, ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὂν, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

23. * οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἑκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ, οἱ πλείους, πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἅμα καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ

οὐ γὰρ ἂν νῦν ἐμέμνητο αὐτῶν. 2. Παρανῖσχον] παρανέτελλον. 3. Φρυκτοὺς πολλοὺς] δηλονότι φιλίους. οἱ γὰρ φίλιοι ἀνετείνοντο καιόμενοι μὲν, ἱστάμενοι δέ· οἱ δὲ πολέμιοι καιόμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ, σειόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀνατεινόντων. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. 5. Καὶ μὴ βοηθοῖεν] οἱ Θηβαῖοι. 8. Ἐν τούτῳ] τῷ γιγνομένῳ δηλονότι. 11. Ἐνστάντες] ἐναντιωθέντες. 14. Οἱ μὲν] οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοὺς βοηθοῦντας τῶν Πελοποννησίων ἔβαλλον. 15. Οἱ δ' ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. 17. Ἀπώσαντες] ῥίψαντες, ἵνα εὐχε-

1. ἐς] πρὸς L.O.P.
τὰς om. Q.
2. Παρανίσχον] Agnoscit Suidas in προσίσχε. Supra, φρυκτοὶ II. 94. Morem scite depinxit Æschylus Agam. v. 289. Confer Themistium Or. XXIII. pag. 283. Wass.
ἐκ] ἀπὸ H.N.
9. ὡς οἱ] ὅσοι A.B.E.g.
ἀνεβεβήκεσαν E.
11. ἐνστάντες αὐτοὶ A.B.E.H. K.L.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo αὐτοὶ ἐνστάντες.
14. βοηθοῦντας L.O.P.
καὶ om. F.H.
16. προθέντες g.h.
17. Μεταπυργίου] Ita fere Harpocrat. ubi nostrum et Lysiam citat. idem valet v. μεσοτείχιον Pollux I. 170. Vide Diodorum p. 574. 575. Wass.

διακομιζόμενος ἀεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν παρὰ τὸ τεῖχος κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἐχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἑώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, ἑστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἧσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὕστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου, ὑδατώδης μᾶλλον, καὶ ἡ νὺξ τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονειφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπε-

ρῶς καὶ ἀκωλύτως ἡ ἀνάβασις γίνοιτο. 1. Ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους] τοῦ ἔξωθεν δηλονότι· ἤδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδον. 4. Χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι] οἱ τελευταῖοι τῶν καταβαινόντων ἀπὸ τῶν τῆς ὀροφῆς πύργων χαλεπῶς ἀπεχώρουν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τοὺς ὄπισθεν αὐτοῖς ἐπαμύνοντας. 9. Ἐς τὰ γυμνά] μέρη δηλονότι. 13. Ἐπελθεῖν] διαδραμεῖν. 14. Ἢ βορέου] ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. βορέας γὰρ βέβαιον ποιεῖ κρύσταλλον, ἀπηλιώτης δὲ ὑδατώδη. 15. Ἐν αὐτῇ] τῇ τάφρῳ.

1. χείλους] τείχους K.C.
2 ἠκόντιζόν τε καὶ ἐτόξευον L.O.
3. τεῖχος] χεῖλος E.
Κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως] Pro κωλύοι τὴν διάβασιν. Hoc est, quod Dionys. Halic. Tom. II. p. 133. et 134. dicit, Thucydidem τὸ ῥηματικὸν ὀνομαστικῶς ἐκφέρειν, et σχηματίζειν. Et sic ex imitatione Thucydidis etiam Dionys. Antiquit. II, 41. κωλυταὶ τοῦ εἰς τέλος ἀνάνδρου ἐγίνοντο: et VIII. 59. οὐχ ἱκανοὶ ἐγένοντο κωλυταὶ τῆς συμφορᾶς. Rursus Thucyd. III. 2. μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις. Dionys. XI. 26. μηνυτὴς γίνεται τῷ δεσπότῃ. Vid. Casaub. ad Dionys. p. 16. Duk.
8. τείχους K.
καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευον I.L.O.P.
9. ἐπηκόντιζον F.H.
11. Πλαταιέων] Leg. Πλαταιῶν, tacentibus non tam libris, quam qui illos tractarunt. Wass.
ὕστερον F.H.d.i.
13. ἐπανελθεῖν E. ἐλθεῖν e.
14. ὑδατώδους d.i.
15. ὑπονειφομένη A.B.H.K.d.g.h.i. vulgo ὑπονιφομένη.

ποταμῷ, ὃ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.
24. * ὁρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς ἐχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, νομίζοντες ἥκιστα σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι, τὴν ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ ἅμα ἑώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς, τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν, μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἔπειθ' ὑποστρέψαντες ᾖσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν ἐς Ἐρύθρας καὶ Ὑσιὰς, καὶ λαβόμενοι τῶν

12. Ἐς Ἐρύθρας καὶ Ὑσιὰς] δῆμοι Βοιωτίας.

1. καὶ ἐγένετο L.O.P.
4. δεξιῷ K.
5. ἀνδροκάτους B.
Ἀνδροκράτους] Herodotus IX. 25. Ἐτάσσοντο κατὰ ἔθνεα, πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίης, καὶ τοῦ Τεμένεος τοῦ Ἀνδροκράτεος τοῦ Ἥρωος. ubi Lamb. et G. ἀλλὰ ἅμα πάντας: Medicæus nihil movet. Fuit ille dux Platæensium. Plutarch. Ἀριστειδ. 325. Respondit Apollo, laturos ex Medis victoriam Athenienses, si vota Νύμφαις Σφραγίτισι &c. nuncupassent, καὶ θύοντας Ἥρωσιν ΑΝΔΡΟΚΡΑΤΕΙ, Λεύκωνι, Πεισάνδρῳ, Δαμοκράτει, Ὑψίωνι, Ἀκταίωνι Πολυΐδῳ—Ἀρχηγέται Πλαταιέων ἦσαν. —αὐτοῦ δ' ἦν καὶ τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, ἐγγὺς ἄλσει πυκνῶν καὶ συσκίων δένδρων περιεχόμενον. ibi pro Νυσίων lege Ὑσίων cum MS. et διαμαρτεῖν. Paullo aliter enumerat Clemens Alex. Cohort. p. 35. Ἀνδροκράτει, καὶ Δημοκράτει, καὶ Κυκλαίῳ καὶ Λεύκωνι. Forte latet in voce Κυκλαίῳ vitium. Hos opinor contestatus est Archidamus II. 74. De Actæone Aristæi filio, a Chirone educato, et in Cithærone a suis canibus devorato vid. Apollodorum III. 4. Diod. p. 195. de Polyido Apoll. III. 3. Wass.
8. ἀπ' Q.
10. τῶν om. f.
12. ἐρυθρὰς B.H.L.O.g.
ὑσιὰς A.B.H.g. vulgo ὑσίας.
Ὑσίας] Ita MSS. et Steph. Vid. Nostrum Lib. V. 83. Pausan. Bœot. IX. 2. ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εὐθείας—Ὑσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν ἐρείπιά ἐστι. Confer II. 24. VIII. 6. Herodot. VI. 108. IX. 15. V. 74. Κτίσμα erat Νυκτέως τοῦ Ἀντιόπης πατρός. Vid. Cl. Whelerum Itinerar. p. 474. et Strabonem IX. p. 620. et Suidam in h. v. Wass. Sæpius Ὑσιαὶ invenias, quam Ὑσίαι. De ea Stephanus: Ὑσία, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς· περὶ ἧς Θουκυδίδης τρίτῃ. Ἄποικος Ὑρέων, κτίσμα Νυκτέως—Adnotat ibi Berkelius, non esse apud

ὁρῶν διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἄνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων· εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν οἳ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὶν ὑπερβαίνειν, εἷς δ᾽ ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδὲν, τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν ἄνδρες οὕτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ- 25.
τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτι- Mitylenenses interim

4. Κατὰ χώραν ἐγένοντο] ἡσύχασαν. 7. Ὡς οὐδεὶς περίεστι] ἀντὶ τοῦ πάντες ἀπώλοντο. 8. Ἐκπέμψαντες] ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν. 9. Ἐσπένδοντο] σπονδὰς ἐζήτουν ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν νεκρῶν. 10. Οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν] μετάβασις. Ὑπερβάντες ἐσώθησαν] ζῶν-

Thucyd. III. sed apud Strabonem IX. 404. ad verbum. Non adsequutus est mentem Stephani, qui non dicit, illa, ἄποικος Τρέων—esse in Thucydidis III. sed tantum, eum Hysiam lib. III. memorare. Ἐρύθραι, an Ἐρυθραὶ scribendum esset, jam olim non convenisse inter Grammaticos, ostendit Eustath. in Homer. Il. β΄. 267. Duk.

1. τὰς om. e.

7. ἀποτρεπομένων K.

10. τῶν om. H.L.N.O.P.e.

13. μυτιλήνην Is. Vossius ad Melam II. 7.

Μυτιλήνη habent Stephanus et Epit. Strabon. XIII. In aliis fere tam Græcis, quam Latinis Scriptoribus editum est Mitylene et Mitylenæ. Harduinus in Plinio utramque scripturam exhibet: fortassis, quia ita in libris scriptis, vel vetustis Editionibus invenit: nam recentiores constanter in prima syllaba habent *i*. Sed in nummis antiquis esse Μυτι, adnotat Idem ad Plinium, et in Nummis ant. Populor. et Urb. illustr. nec non Holsten. ad Stephan. et Spanhem. de Præst. et Usu Numism. Dissert. IX. pag. 645. Dissert. XI. p. 279. et XII. p. 489. Et sic apud Gruter. Inscript. MCXVIII. 7. ΕΥΔΑΙΜΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΑ. Tamen ibid. CCCCLXXIV. 8. QUI MITYLENIS NEGOTIANTUR. Sed hujus auctoritatem elevat Cellarius Geograph. Ant. III. 2. Duk.

Salæthi, Spartani legati, adventus erigit ad meliorem spem concipiendam.

λήνην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύῤῥαν, καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χαράδραν τινὰ, ᾗ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσβολή τε ἅμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται, καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ξυμβαίνειν. ὅ τε χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

26. Quinto belli anno Peloponnesii quartam incursionem in Atticam faciunt, quæ gravior erat omnibus præter secundam.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι ἧσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις ἐπιβοηθήσουσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπὲρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱέος, βασιλέως

τες ἐφυλάχθησαν. 3. Τοῖς προέδροις] τοῖς ἄρχουσι τῶν Μιτυληναίων. 4. Ἐσβολὴ] ἔφοδος τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 8. Ἐθάρσουν] θάῤῥος ἐλάμβανον. Τὴν γνώμην] κατὰ τὴν προαίρεσιν. 9. Ξυμβαίνειν] συμφωνεῖν. 18. Κλεομένης] οὗτος ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Πλειστοάναξ

1. πύραν K.L.O.P.
2. οἷ F.H.N. τείχισμα e.
3. διαλαθὼν om. i. τὴν om. L.O.P.e.
4. ἅμα om. N.
5. παρέσονται F.
6. προαπεμφθῆναι πρὸ αὐτός τε ἕνεκα τούτων καὶ i.
7. μὲν οὖν μιτυληναῖοι g.
9. ξυμβαίνειν om. F.H. ἐτελεύτα om. A.B.g.h. ante τῷ πολέμῳ ponunt H.d.
10. ὃν θουκυδίδης ξυνέγραψεν] om. e.
11. συνέγραψε g.
12. ἐπιγενομένου c.
13. ἐς (vel εἰς) τὴν μ. A.B.E.F. H.K.L.N.O.P.c.d.e.h.i. vulgo omittunt articulum.
14. ἐχούσας e. ἄρχοντα Stephanus Thes. v. προστάξασθαι.
17. ἐπιβοηθήσουσιν I.
19. υἱέως H.

ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πατρὸς δὲ ἀδελφὸς ὤν. ἐδῄωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, καὶ εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπιμένοντες γὰρ ἀεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἤδη πεπεραιωμένων, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς ὧν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

27. Interea Mitylenenses, seditione plebis coacti, cum Pachete conveniunt de deditione,

Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἵ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἧκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς, ὁπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα, ὡς ἐπεξιὼν τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἠκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν ἅπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες

παῖδές εἰσι Παυσανίου τοῦ ἐν Πλαταιᾶσιν ἀριστεύσαντος ἐπὶ τῶν Μήδων. 5. Ἐπιμένοντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι (φησὶν) ἐπιμένοντες ἀκοῦσαι τὸ ἀποβησόμενον ἀπὸ τῆς Λέσβου ὑπὸ τοῦ Ἀλκίδα, ἔτεμον τὰ πολλὰ τῆς Ἀττικῆς. 7. Ἐπεξῆλθον] ἐπέδραμον, τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι. 11. Ἐνεχρόνιζον] ἔν τινι τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι διεβίβαζον. 15. Ὡς ἐπεξιὼν τοῖς Ἀθηναίοις] ὡς κινηθησόμενος κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 16. Ἠκροῶντο] ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι. 18. Διανέμειν]· μεμερισμένως διδόναι. Ξυγχωρήσαντες] ὑπείξαν-

1. Νεώτερου] Hunc locum videtur ante oculos habuisse Auctor Lexici Biblioth. Coislin. ap. Montfauc. pag. 483. (Lex. Seg. p. 109, 8.) Νεώτερος, ἀντὶ τοῦ νέος. Θουκυδ. γ'. Add. Suid. et Steph. Animadv. ad Lib. de Dial. p. 38. Duk.

πατρὸς δὲ ἀδελφὸς A.B.E.H.K. L.N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. ceteri πατρὸς ἀδελφός.

2. ἐπιβεβλαστήκει L.O. ἐβλαστήκει i.

3. προσβολαῖς g. παραλέλειπτο P.f.

4. χαλεπωτάτη τῶν ἄλλων ἐγένετο g.

6. περαιωμένων g.

7. ὑπεξῆλθον L.P. τεμόντες K.

11. τῆς om. N.

14. ψιλὸν] φίλον A.B.E.g.

15. ὄντα om. F.H.

28. πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν. * γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὔτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ ὁμολογίαν πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων ὁποῖον ἄν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα μήτε ἀνδραποδίσαι μήτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως καθίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Ἄντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο, καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ᾗ αὐτῷ ἐδόκει.

certis conditionibus, quibus tamen illi, qui Lacedæmoniorum amici fuerant, fidem non habent. Hi ad aras deorum fugientes, a Pachete incolumes Tenedum mittuntur.

29. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς

Sero appro-

τες. 2. Οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. 5. Βουλεῦσαι] βουλεύσασθαι. 9. Πάλιν ἔλθωσι] ἐπανέλθωσιν. 11. Οἱ δὲ πράξαντες] οἱ πρωταίτιοι τῆς ἀποστάσεως τῶν Λακεδαιμονίων. 12. Περιδεεῖς ὄντες] περίφοβοι γεγονότες. 13. Οὐκ ἠνέσχοντο] μεῖναι δηλονότι. 14. Ἀναστήσας] ἐγείρας ἀπὸ τῶν βωμῶν. 16. Προσεκτήσατο] προσεποιήσατο. 17. Καθίστατο] εὐτάκτει.

3. ξυμβιβάσεως i. κινδυνεύοντες A.E.b.g.h. 4. ἀπολογίαν d.i. τε om. d. 6. τι om. c. 8. μιτυληναίους ἐς τὰς ἀθήνας L.O.P. ἐς τὰς ἀθήνας, omisso μιτ. d. αὐτῶν O. αὐτῶν L.e. 9. ἔλθωσι πάλιν c. μὴ πεδῆσαι K.

10. μήτε] μηδὲ A.B.E.d.e.g.h.i. 11. τοὺς om. g.h. 13. ὅμως om. L.O. 15. ἐς om. K. δόξοι H. δόξει Q. 16. καὶ om. d. πρὸς e. 19. ταῖς om. g.h. τέσσαρσι g.

ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περί τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμίξαντες δ' ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἑάλωκε. βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐς Ἔμβατον τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἑαλωκυίᾳ ἑπτὰ, ὅτ' ἐς τὸ Ἔμβατον κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἠλεῖος τάδε.

pinquat classis Peloponnesiorum, duce Alcida, cumque, comperta Mitylenes deditione, de ratione belli gerendi deliberetur, Teutiaplus Eleus suadet

30. repentinum in Athenienses impetum

* "Ἀλκίδα, καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἄρ-
" χοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτι-
" λήνην, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ

2. Τὸν ἄλλον πλοῦν] τὸν ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Μιτυλήνην. 4. Πρὶν δὴ] ἕως οὗ. Προσέσχον] προσωρμίσαντο. 7. Ἔμβατον] τὸ στενὸν τὸ μεταξὺ Χίου καὶ Ἐρυθρᾶς. 13. Ἐκπύστους] φανερούς. Ὥσπερ ἔχομεν] ἀντὶ τοῦ ὡς νῦν ἐσμέν.

1. γενέσθαι g.

2. πελοποννησίων d.i.

4. ἔσχον A.B.E.K.N.c.g.h. vulgo προσέσχον.

ἐπ' L.O.

5. ἰκάρῳ] ἰλάρῳ I. κλάρῳ O.P.

μυκώνῳ I.e. μηκόνῳ N.d.g.h.i. μυκήνῳ L.O.P.

Μυκόνῳ] Receptam lectionem tuentur, Stephanus huc respiciens, Herodotus VI. 118. Strabo X. 487. Eustath. ad Dionys. p. 99. Dicæarchus p. 26. Μύκονος. μετὰ ταύτην Τῆνός ἐστι καὶ λιμήν. Agathemeres p. 3. alii Μύκωνος. male. Petron. Constanti Myconæ dedit ferendam. De qua scriptura ampliandum. vid. Æschylum Pers. 887. et Tournefort. I. 217. Wass. Burmannus in Petronio pag. 688. nihil hæsitans edidit Constanti *Mycono*, ut voluerat Heins. ad Ovid. Epist. Cydipp. v. 81. Recte, sine dubio. Μύκονος scribendum, non Μύκωνος, constat e Poëtis Græcis ac Latinis. Duk.

6. ἑαλωκυῖα εἴη I.L.O.P.d.e.i.

τὸ] τι g.

σαφῶς d.i.

7. ἐμβατὸν E. qui sic et infra.

Ἔμβατον] Stephano τόπος τῆς Ἐρυθραίας. MS. Vatic. Geogr. ἄκρον τῆς νήσου vocat. Plurative extulit Polyænus III. 9. 29. περὶ Ἔμβατα. Wass.

8. ἦσαν ante μάλιστα ponunt c.e. om. d.

ὅτι L.O.

τὸν c.d.

10. τευτίαπλος B. τευτίατλος Schol. Hermogen.

ἀνὴρ ἠλεῖος] om. d.i.

11. τοιάδε i.

πάρεστε d.

13. ἐκπύστοις E.

Ὥσπερ ἔχομεν] Græv. Bas. et Vascos. recte distinctionem ha-

“ γὰρ τὸ εἰκὸς ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων πολὺ τὸ
“ ἀφύλακτον εὑρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ,
“ ᾗ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πο-
“ λέμιον, καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα·
“ εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον,
“ ὡς κεκρατηκότων, διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν
“ ἄφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις
“ ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὔνους, καταληφθῆναι ἂν τὰ
“ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομί-

2. Καὶ πάνυ] εὑρήσομεν τὸ ἀφύλακτον δηλονότι. 5. Καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν] τὸ διὰ ξηρᾶς στράτευμα.

bent ante ὥσπερ, quam etiam in Cass. manus recens fecerat. Nam hæc conjungenda sunt, πλεῖν ἡμᾶς, ὥσπερ ἔχομεν. Est usitatissima formula apud Græcos. Xenophon 'Αναβ. IV. non longe a principio. εὐθὺς, ὥσπερ εἶχεν, ὁ Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρίσοφον, ᾐτιᾶτο αὐτόν. Lucian. Fugitiv. princ. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν 'Αραβίαν, ὡς εἶχον, εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν. Idem Encom. Demosth. p. 697. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἥκοντα τὸν 'Αρχίαν, εὐθὺς, ὡς εἶχεν, ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν. Sic quoque mihi accipiendus videtur locus Æliani XII. Var. Histor. 1. ubi Cyrus Aspasiæ monile donans dicit, καί μοι, ὡς ἔχεις, περιθεμένη δεῖξον τὸν τράχηλον. Interpretes verba ὡς ἔχεις vel prætereunt in versione Latina, vel in iis interpretandis æstuant, ut adparet ex his, quæ in Ind. v. ἔχω scribunt. Putem ea recte verti posse, *ut es*, vel, *sicut es*. Nempe Cyrus Aspasiæ meridianti, et ob id inornatæ ac negligentius vestitæ, supervenerat. Itaque jubet eam, *sicut erat*, monile collo circumdare, existimans, ei etiam incultæ id non minori ornamento futurum, quam splendididissimos cultus indutæ. Sic rursus Idem XIII. 2. de Macareo: καὶ ἀπολιπὼν τὴν τελετὴν, ὡς εἶχε, σὺν ὀργῇ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θυρσῷ, ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔκτεινεν. ὡς εἶχεν, *sicut erat*, nempe in habitu bacchantium atque etiam thyrsum manu gestans. Plane formularum harum apud Græcos eadem vis est, quæ Latinarum, *ut*, *sicut*, *qualis erat*. Add. Casaub. ad Aristoph. Equit. V. 486. In versione Vallæ, quæ sit sententia, non intelligo. Melius, meo judicio, Portus. Nam hortatur eos, ut sine ulla mora ac deliberatione, atque ulteriore adparatu, Mitylenen navigent, et Athenienses, antequam fama adventus Peloponnesiæ classis ad eos perferatur, incautos opprimant. Duk.

1. τῶν ἀνδρῶν Q.
3. τε om. F.H.d.
ἂν om. E.
5. αὐτοῖς L.O.P.
8. καὶ εὔνους N.

“ σαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ “ τοιοῦτον, ὃ εἴ τις στρατηγὸς ἔν τε αὑτῷ φυλάσσοιτο “ καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἂν ὀρ- “ θοῖτο.” *Ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἔπειθε τὸν Ἀλκί- 31.
δαν. ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι ξυμπλέοντες παρῄνουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινὰ ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν. ἐλπίδα δ' εἶναι· οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως ἀφῖχθαι· καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων ἢν ὑφέλωσι, καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν αὐτοὺς δαπάνη

adstipulantibus ei Ionibus exsulibus; sed Alcidæ sententia de reditu vincit.

1. Τὸ καινὸν τοῦ πολέμου] τὸ καινὸν οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράψαντες οὕτως ἐνόησαν, τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν ποιοῦν ἐν τοῖς πολέμοις νικᾷν, τουτέστι τὸ ἐπιπεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς· οἱ δὲ διὰ τοῦ ψιλοῦ γράψαντες οὕτως ἐξηγοῦνται, τὸ διάκενον καὶ ἀργὸν τοῦ πολέμου. 2. Ὁ εἴ τις στρατηγὸς] τὸ ἀφύλακτον δηλονότι καὶ ῥᾴθυμον· ὃ εἴ τις στρατηγὸς αὐτός τε ἐκκλίνοι, καὶ τοῖς πολεμίοις τηνικαῦτα ἐπιχειροίη, ἡνίκ' ἂν ἀφυλάκτους αὐτοὺς ὁρῴη, μάλιστ' ἂν ὀρθοῖτο. 3. Ἐνορῶν] προσέχων. Πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο] ἐπὶ πλεῖστον νικῆσαι ἄν. 7. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ] λείπει ἡ ἀπό. 8. Ὁρμώμενοι] ὁρμητήριον ἔχοντες. 9. Ἐλπίδα δ' εἶναι] ἔφασκε δηλονότι. 10. Καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην] ταύτην τὴν πρόσοδον τὴν ἀπὸ τῶν Ἰώνων ὑπάρχουσαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐὰν ἀφέλωνται καὶ χειρώσωνται αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσιν ἕξειν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰώνων ἀεὶ χρήματα, καὶ τὴν ἐκεῖθεν Ἀθηναίων παρασκευήν. 11. Καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν] οἱ μὲν εἰς τὸ ἐφορμῶσι τὸν λόγον ἀναπαύουσι, καὶ τὴν πτῶσιν ἐναλλάττουσιν, ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἐφορμῶσι λαμβάνοντες· οἱ δὲ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ νοοῦσιν οὕτω, καὶ ἐὰν ἐφορμῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, δαπάνη αὐτοῖς γίνεται, ὅταν τι χωρίον ἡμεῖς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κατάσχωμεν. Ἄλλως. καὶ ἐὰν ἐφορμούντων σφῶν (τουτέστι τῶν Πελοποννησίων) δαπάνη αὐτοῖς γενήσεται, δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. διόπερ τὸ σφίσιν αὐτοῖς οὐχ ἅμα ἀναγνωστέον, ἀλλὰ διαιρετέον καὶ κατὰ τὸ σφίσιν

1. κενὸν K.c.f.
τὸ τοιοῦτον] τοῦτο e.
2. ἐν τῷ αὐτῷ H.K.N.d.i.
3. καὶ ἐν τοῖς Q.
ἐπιχειροίη om. Q.
5. φυγάδες N.
7. τῶν μὲν ἐν e.
9. δ' om. K.
οὐδενὶ A.B.E.I.K.N.Q.c.f.g.h. cum Valla : vulgo οὐδέν.
ἑκουσίως h.
10. οὖσαν μεγίστην B.g.h.
ἀθηνῶν H.
11. ἀφέλωσι A.B.g.
αὐτοῖς A.B.G.K.L.N.c.f.g.h. et, qui anteponunt σφίσιν, d.i.
δαπάνη σφίσι A.B.E.G.H.K.O.P.c.e.h. δαπάνη καὶ σφίσι L. vulgo σφίσι δαπάνη.

σφίσι γίγνηται, πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσούθνην ὥστε ξυμπολεμεῖν. ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμῖξαι.

32. Is præter Ioniæ littus usque Ephesum navigans, ad Myonnesum appellit et captos quosdam Iones

* ἄρας δὲ ἐκ τοῦ Ἐμβάτου παρέπλει· καὶ προσσχὼν Μυοννήσῳ τῇ Τηΐων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Ἔφεσον καθορμισαμένου αὐτοῦ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας

ὑποστικτέον. 1. Πισσούθνην] στρατηγὸς τοῦ βασιλέως περὶ τὴν Ἰωνίαν διατρίβων. 2. Ἐνεδέχετο] ἐν ἑαυτῷ ἐδέχετο. Ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης]

1. γίγνεσθαι d.i. qui antea δαπάνην.

4. προσμῖξαι E.

5. τοῦ] τῆς L.O.P.

ἐμβατοῦ A.E.

προσσχὼν A.B. vulgo προσχών.

μυοννήσῳ B.g. μυονήσσῳ E.I.O. μηοννήσῳ b.

Μυοννήσῳ] Vid. Livium xxxvii. 27. Wass. Apud Stephanum est Μυόνησος. Straboni semper Μυόννησος, qui IX. 618. scribit in hujusmodi compositis ν consuetudine quadam abundare, ut in Ἑκατόννησοι, Πελοπόννησος, Προκόννησος et Ἁλόννησος. Berkel. ad Steph. v. Μυόνησος dicit, demonstrari posse, hanc rationem sæpenumero falsam esse. Ex hoc non efficitur, Μυόνησος potius scribendum esse, quam Μυόννησος. Nam licet Steph. huic, item vocibus Ἁλόννησος et Προκόννησος, alterum ν detrahat, tamen non potuit Strabo ignorare, quomodo ea et sua ætate scriberentur, et ante scripta fuerint: qua in re, si quis eum erroris convincere velit, ei vel testimonia idoneorum Scriptorum, qui id negent, vel aliorum monumentorum æqualium, aut vetustiorum, Nummi puta, et Inscriptiones, producenda sunt. Ea si non adsint, auctoritas librorum manu exaratorum, qui Μυόνησος, Προκόνησος, et Ἁλόνησος habent, contra diserta verba Strabonis valere non debet: utpote qui omnes longe post illius ætatem scripti sint. Adde, quod nemo pro certo adfirmare potest, hæc ab ipsis auctoribus ita profecta esse. Myonnesus quidem etiam in Livio est l. d. et in Plinio V. 31. et Προκόννησος gemino n scribi, ut Πελοπόννησος, dicit Auctor Etymologici M. in Πελοπόννησος, eamque scripturam plerique tam Græci, quam Latini servant Duk.

τῇ] τῶν Q.

6. τηϊώνων I.

7. καθορμησαμένου E.

8. τῶν om. b.

Ἐξ Ἀναίων] Stephanus et Eustathius ἡ Ἀναία dicunt, Thucydides τὰ Ἄναια. vid. ad cap. 19. hujus libri. Duk.

9. αὐτὸν om. d.e.

διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, Ἀθηναίων δὲ ὑπ᾽ ἀνάγκης ξυμμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἕξειν. καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε, καὶ Χίων ἄνδρας, ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων τινάς· ὁρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ὡς Ἀττικαῖς, καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μή ποτε Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν. * ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδας ἔπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου, ἔτι περὶ Ἴκαρον ὁρμῶν (αἱ δ᾽ ἀπ᾽ Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι,) καὶ δεδιὼς τὴν δίωξιν ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους, ὡς γῇ ἑκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. Τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθε

inhumane trucidat, taxatus eo nomine a Samiis Anæitis.

33. Reliquum iter summa celeritate et quasi fugiens fecit, quia Athenienses duæ naves eum conspexerant.

ὁ περισσότερος σκοπὸς ἦν αὐτῷ. 14. Οὐ σχήσων] οὐ προσορμισόμενος.

1. ἀνταιρουμένους K.

Græci de hac re semper dicunt ἀνταίρειν, ἀνταίρεσθαι, et ἀνταιρόμενος. Herodotus compluribus locis, quæ in Lexico Ionico congessit Portus, Lucian. Hermotim. p. 519. et Sympos. 642. et alii apud Budæum in Commentar. Ling. Gr. p. 729. Schol. Sophocl. Ajac. v. 1085. τὸ ἀνταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασσομένων λέγεται χερσὶν αἰρομέναις, ἢ ῥάβδοις, ἢ τοιούτοις τισί. Duk.

2. τε B.H.K.L.N.O.Q.c.d.e. τι P. vulgo δέ.

3. προσάξασθαι I.

4. πλείους ἕξειν ἐχθρούς N. πλείους ἕξειν H.e.

6. γὰρ] δὲ L.O.P.Q.

7. ἔφυγον P.d.

9. παραλαβεῖν b.

10. ὁ om. O.

11. τῆς om. K.

Σαλαμινίας καὶ Παρ.] Scholiastes Aristoph. in Avibus, ad illa, κλητῆρ᾽ ἄγουσ᾽ ἔσωθεν ἢ Σαλαμινία, notat, δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρετίδες παρ᾽ Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν. ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ ἐς θυσίας πεμπόμενα. Sed et τῇ Παράλῳ ad abducendos reos utebantur, eamque misere, ut Alcibiadem arcesserent ad caussam Athenis dicendam, ut constat ex Thucyd. et Suida in voce Πάραλος. Vide Sigonium, l. 4. de Rep. Athen. et Meursii Attic. Lect. l. 2. c. 8. Huds.

12. κλάρου P. κλάρον ceteri, Correxit Poppo.

14. ἑκουσίως H.

μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν· ἀτειχίστου γὰρ οὔσης τῆς Ἰωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἅμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις. αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Ἰκάρῳ ἥ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἠναγκάσθησαν στρατόπεδον ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν. *παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφωνίων, οὗ κατῴκηντο Κολοφώνιοι, τῆς ἄνω πόλεως

34. Paches eum aliquatenus

5. Αὐτάγγελοι] οὐκ ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρείαν. 6. Ἔφρασαν] τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ δὲ] ἤγουν ὁ Πάχης. 7. Λάτμου] μή ποτε Πάτμον λέγει. 8. Ἐφαίνετο] ὁ Ἀλκίδας. Ἐπανεχώρει] ὁ Πάχης. 9. Κέρδος δὲ ἐνόμισε] κέρδος (φησὶν) ἐνόμισεν ὁ Πάχης, ὅτι οὐ κατέλαβε

3. παραπλεύσαντες e.

4. ὧς μὴ] οὐ d.

τὰς om. Q.

5. αὐταγγελτὶ e.

αὐτὰ L.O.P. αὐτοὺς E. αὐτοὶ d.

τῇ] τῷ e.

ἰκάρῳ] libri omnes κλάρῳ.

7. πάτμου L.I. λάγμου K. ceteri λάτμου.

8. ἀπεδίωξεν P.

10. ἐγκαταληφθῆναι I. ἐν ἐγκαταλεῖφθαι K.

στρατόπεδον ποιεῖσθαι A. B. g.h. ceteri στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι.

11. ἐφόρμισιν e.

12. περιπλέων g.

13. Κολοφωνίων] Id oppidum Colophonium mari imminens, abest a *vetere* Colophone duo ferme millia passuum, inquit Livius XXXVII. 26. Vel portum habuit, vel certe litus navibus opportunum. alterum innuere videtur Lucanus: "Et *placidi* "Colophona *maris*." Cl. Whelerus in Itin. numum exhibet Diadumeniani cum hac inscriptione: ΚΩΛΟΦΩΝΙΩΝ, operarum opinor incuria. Nam de modulo certiores faciunt Theognis, Nicander, Ovidius, et Virgilius in Ciri. Tabulæ Peutinger. *Colofon:* Notit. Episcop. Κολοφὲν, et Ptolemæus Κολοφῶν, scribunt pinguntque pro Κολοφὼν, quomodo Coislin. et Herodotus. Urbs autem hæc, quam cum *Notio* passim confundunt antiqui, veterrima erat. Conditor ejus Mopsus juxta Melam, Pausan. et Apollonii Schol. 1. 308. post Rachium Cretensem. Atque ita fere Conon. Unde no-

ἑαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ στάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων· ἑάλω δὲ μάλιστα αὕτη, ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο. ἐν οὖν τῷ Νοτίῳ οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὐτόθι αὖθις στασιάσαντες, οἱ μὲν παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαγόμενοι ἐν διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως Κολοφωνίων οἱ μηδίσαντες ξυνεσελθόντες ἐπολίτευον, οἱ δὲ ὑπεξελθόντες τούτους καὶ ὄντες φυγάδες τὸν Πάχητα

secutus, cum nusquam deprehenderet, reversus ad Notium appellit, quæ inferior est Colophonis pars (superiorem tum temporis Persæ tenebant). Ibi seditione facta Persarum amici

τὰς Ἀλκίδου ναῦς, ἵνα μὴ ἀναγκάσωσιν αὐτὸν στρατόπεδον κατ' αὐτῶν ποιήσασθαι, ἢ φυλακὰς καὶ ἐφόρμησιν, μὴ ἄρα τι τυχηρὸν γένηται ἐν τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ἡττηθῇ. 1. Καὶ τῶν βαρβάρων] καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων ὑπὸ μιᾶς τῶν στάσεων. 2. Ἐπαχθέντων] ἐπελθόντων. 6. Ἀρκάδων] λείπει ἡ ἀπὸ, ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. 8. Ἐπολίτευον] τὴν πολιτείαν εἶχον. 9. Ὑπεξελθόντες] λαθραίως φυγόντες.

men traxerit, incertum est. Est enim apud Herodot. Colophon, qui et Smyrnam fundasse dicitur: est et piscis ejusdem nominis apud Hesychium. Capta est a Gyge, et diu bellum cum Halyatte gessit ante Christum 619. Is autem stratagemate usus equitatum omnem, quo plurimum valuere Colophonii, ad internecionem usque delevit. Vide Polyæn. VII. 2. Theognidem 1099. Aristot. Polit. IV. 4. Olymp. CXIX. ante Christum 302. a Lysimacho eversa est civitas, et postea commodiore loco rursus instaurata. Consule Diodorum, et Livium loco supra laudato. Nec perfunctorie tunc munita esse videtur, quia Antiochum repulit anno ante Christum CXC. Paulo antea, Attalo, et Romanis in clientelam concesserat, a quibus tributi immunitatem obtinuit pace cum Rege conventa. De qua re adeatur Polybius. Post paulo in libertatem, Tyranno amoto, vindicabat Lucullus, anno ante Christum LXXIV. A Scythis vel Tartaris ruinam huic aliisque Asiæ urbibus canunt Auctores Sibyllinorum, ignemque et faces alibi minantur. Colophoniorum denique Episcopus in Concilio Ephesino memoratur. Oraculi Apollinis meminere Nicander, Alex. Strabo, Tacitus, Eusebius, Tertullianus, et Themistius Orat. XXVII. De reliqua ejus Historia, nonnihil addunt Pausan. 535. Numismata et Parœmiographi. Wass.

1. ἰταμάγους d.i. ἰταβάνους h. ἰταμένους I.

2. αὕτη μάλιστα K.

4. κατοικίσαντες N.

5. περὶ b.

πισσούθνην A. πισούθνου Q.

6. καὶ τῶν βαρβάρων A.B.E.F. H.K.L.N.O.P.f.g. ceteri omittunt articulum.

8. ξυνεπελθόντες e. ξυνελθόντες F.G.N.O.d.i.

9. ἐπεξελθόντες d.

rerum potiti erant. Sed ab altera factione adductus Paches, Hippia, Arcadum duce ad colloquium vocato et decepto, Notium capit, Colophoniisque tradit.

ἐπάγονται. ὁ δὲ προκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἱππίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα, ὥστε, ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγη, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ, ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτὸν, ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τειχίσματι ἐξαπιναίως καὶ οὐ προσδεχομένων αἱρεῖ, τούς τε Ἀρκάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνῆσαν διαφθείρει· καὶ τὸν Ἱππίαν ὕστερον ἐσαγαγὼν, ὥσπερ ἐσπείσατο, ἐπειδὴ ἔνδον ἦν, ξυλλαμβάνει καὶ κατατοξεύει. Κολοφωνίοις δὲ Νότιον παραδίδωσι, πλὴν τῶν μηδισάντων. καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμψαντες κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους κατῴκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἴ πού τις ἦν Κολοφωνίων.

35. Quo facto Mitylenen reversus, Salæthum

Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τήν τε Πύῤῥαν καὶ Ἔρεσσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει

3. Σῶν καὶ ὑγιᾶ] ἀνακρωτηρίαστον. 6. Καὶ οὐ προσδεχομένων] τῶν ἐντός. Αἱρεῖ] πορθεῖ, χειροῦται· ὅθεν καὶ περισπᾶται. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὑψῶσαι βαρύνεται. 7. Ὅσοι ἐνῆσαν] τοῦ Πισσούθνου.

1. προκαλεσάμενος B.E.H.c.f. g.h.i. vulgo προσκαλεσάμενος.

2. τῷ om. g.

3. ἀρέσκων I.K.e.i.

4. μὲν ἐξῆλθε] δ' ἐξῆλθε A.B. E.f.g.

Ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ,] Ἀδέσμῳ φρουρᾷ perperam Pollux VIII. 72. at Hesych. recte ut in contextu. De σῶν confer Suidam et Etymol. ubi fortasse pro σῶ, μονοσύλλαβον, legendum σῶν. Vide Sallust. Fr. IV. Epist. Mithridatis, quia pacto vitam dederant insomniis occidere. Plutarch. Æmil. Polyænus III. 2. συνθέμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψειν —καὶ μετὰ τοῦτο κατηκόντισεν. Ita Adelbertum Comitem Hatto lusit apud Luitprand. II. 3. Wass. De σῶς add. Eustath. ad Homer. Iliad. ✓. p. 959. et Thom. Mag. Ἄδεσμον φυλακὴν sæpe dicunt Græci, quæ Latinis est *custodia libera*. Vid. Brisson. V. Formul. p. 474. et Lips. ad Tacit. VI. Annal. 2. Duk.

11. Κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους] Ex more, quo Metropoles Coloniis jura ac leges dabant. Spanhem. Dissertat. IX. de Usu et Præstant. Numism. pag. 580. Duk.

12. κατῴκησαν B.E.F.g.h.

13. εἴ τίς που K.

16. τῶν λακεδαιμονίων κεκρυμμένων K.

ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως· ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ᾗ αὐτῷ ἐδόκει. * ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἃ παρεχόμενον, τά τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἔτι γὰρ ἐπολιορκοῦντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους, ὅσοι ἡβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ

Lacones ceterosque proditionis reos Athenas mittit, ipse cum parte copiarum ad Mitylenen remanet.

36.

Salæthum Athenienses statim necant, ac de omnibus Mitylenensibus, suadente Cleone, atrocissimum decretum faciunt. Sed jam profecta nave,

2. Οὓς κατέθετο] ἀποκτεῖναι. 4. Καθίστατο] εὐτάκτει. 6. Ἀφικομένων] εἰς τὰς Ἀθήνας. 7. Ἔστιν ἃ παρεχόμενον] ἔστιν ἃ πρᾶξαι ὑπισχνούμενον. 9. Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] τῶν πρωταιτίων. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 11. Παρόντας] ἐν Ἀθήναις. Καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτυληναίους] ὅτι ἄλλως ἀπέστησαν. 13. Ἐπικαλοῦντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες.

1. μιτυληναίων vel μυτιληναίων A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.d.e.f.g. vulgo μιτυληναίους.

3. δὲ ante καὶ om. b.

5. τὴν post περὶ om. P.e.

7. ἔστιν ἃ] om. K. εστια E.

8. ἅπερ σχόμενον P.

ἀπὸ τῶν πλαταιῶν H.L.P.Q.i.

13. Ἐπικαλοῦντες] Hoc non ad proxime præcedentia ἔδοξεν αὐτοῖς, sed ad superiora, οἱ Ἀθηναῖοι—ἀπέκτειναν, et γνώμας ἐποιοῦντο referendum est. Sed valde implicita est hæc periodus. In priore membro paullo apertior erit sententia, si post ἄλλοι ponatur distinctio, quam et Interpretes, ut ex illorum versionibus intelligitur, agnoverunt, et Cass. manu recenti adscriptam habet; qua posita hæc conjungentur, ἐπικαλοῦντες ὅτι τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν ἐποιήσαντο, *et ceteram defectionem crimini dantes.* Illa, οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, rectius mihi videntur Valla et Portus accepisse, quam Hudsonus in Var. Lect. Non dubium enim est, quin Thucyd. ad ea respiciat, quæ Mitylenæi supra cap. X. et seqq. dicunt, sibi ab Atheniensibus libertatem relictam, sed plerisque ceteris sociis servitutem impositam esse. In his deinde, καὶ προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς, aqua Interpretibus hæsit. Valla ea in versione Latina præteriit. Porti versio intelligi non potest. Nam classis Peloponnesiorum, quæ non modo diu post defectionem Mitylenæorum, verum etiam

quæ decretum illud ad Pachetem transferret, mutatio fit consilii, ac, denuo convocata ecclesia, lenior sententia proponitur. Tum *Cleon*, homo vehementissimus,

ἀρχόμενοι ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο, καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι· οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

1. Οἱ ἄλλοι] σύμμαχοι. 3. Ἐκείνοις] τοῖς Μιτυληναίοις. Βοηθοὶ] οὖσαι δηλονότι. Παρακινδυνεῦσαι] μετὰ κινδύνου ἐλθεῖν εἰς Ἰωνίαν. 4. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. 9. Ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] ἡ οὐ ἀπόφασις περιττή· ὁ γὰρ

post Mitylenas jam captas in Ioniam venerat, non potest dici defectionem illorum adjuvisse. Si vulgata scriptura retinetur, Thucydides hoc videtur dicere, Athenienses Mitylenæis cum ceteram defectionem crimini dedisse, tum quod classis Peloponnesiorum, vel præcipue ab ipsis impulsa, in Ioniam venire ausa fuerat. Sed si quis προσξυνεβάλετο, quod in quibusdam MSS. est, præferat, quo fere inclino, totum hoc ad Athenienses pertinebit, et hic sensus erit, καὶ οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς προσξυνεβάλετο (τοῦτο δηλονότι) αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι, id est, ὅτι αἱ Πελοπονν. νῆες ἐτόλμησαν, *et* (hoc) *non minimum contulit ad impetum* (tam præcipitis decreti faciendi) *Peloponnesiorum naves ausæ*, id est, quod Peloponnesiorum naves ausæ fuerant—Sed oratio neque hoc, neque illo modo bene procedit. Videbunt acutiores. ego me hinc non satis expedio. Duk.

1. προσξυνεβάλετο A.B.E.F.H. K.h. προσξυνεβάλλετο c. προσξυνελάβετο i. προσενεβάλετο vel προσενελάβετο g. προσξυνεβάλοντο Q. προξυνεβάλοντο f. vulgo προσξυνελάβοντο.
2. ἐς om. Q.
3. ἐκείνοις om. O.i.
τολμήσασθαι g.
5. οὖν om. K.
τρήρει f.
6. κελεύοντα d.
διαχρῆσθαι H.
7. εὐθὺς post αὐτοῖς ponit g. om. i.
αὐτοῖς om. B.O.h.
8. Ἀναλογισμὸς] Pollux II. 120. Wass. Μετάνοια, μετάμελος. Θουκυδ. Lexicon Biblioth. Coislin. Montfaucon. p. 483. (Lex. Seg. p. 107, 11). Duk.
9. πόλιν] πλὴν A.
οὐ] om. I.
Μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] Kuhnius ad Ælian. V. H. p. 245. putat Attice abundare οὐ. Adversus eum operose disputat Perizonius ad Ælian. l. d. et pro οὐ τοὺς mavult legere αὐτούς. Deinde in Addend. aliam hujus

ὡς δ᾽ ᾔσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὖθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἔπεισαν ῥᾷον, διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ᾽ εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι αφ᾽ ἑκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὅσ-

ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. κἂν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις παρελκούσαις ἀποφάσεσι χρώμεθα· οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. 1. Τοῦτο] ὅτι μετενόησαν. 3. Τοὺς ἐν τέλει] τοὺς στρατηγοὺς λέγει τοὺς ἐν τέλει· οὗτοι γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. Γνώμας] διασκέψεις. Προθεῖναι] δηλονότι τοὺς ἐν τέλει. 4. Καὶ ἐκείνοις] καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνώριμον ἦν, ὅτι βούλονται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αὖθις ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν. 5. Σφίσιν] τοῖς πολίταις.

loci interpretationem profert, qua admissa manere possit, ut putat, vulgata scriptura, ἢ οὐ τούς. Ego Stephano et Kuhnio adsentior: primum, quia Thucydides, ut adnotat Stephanus ad Corinthum, qui itidem, ut Scholiastes, negationem hic abundare dicit, etiam supra II. 62. eodem modo loquitur, οὐδ᾽ εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ, κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντες ὀλιγωρῆσαι: deinde, quia, quod Idem Steph. cap. XVI. Operar. in Dionysium Halicarn. observat, Dionysius, qui ubique studiose Thucyd. imitatur, plus semel hoc loquendi genere utitur. lib. VI. cap. 81. καὶ ὡς τὴν βουλὴν οὐκ ὀρθῶς δι᾽ ὀργῆς ἐχόντων—μᾶλλον, ἢ οὐχὶ τοὺς αἰτίους; quæ sunt ipsa propemodum verba Thucydidis, nisi quod pro οὐ Dionysius οὐχὶ dicit. X. 28. ἀλλὰ τί ταῦτα τῷ δήμῳ ἐπικαλῶ μᾶλλον, ἢ οὐχ ὑμῖν; et XI. 34. οὔτε—δούλης ἀλλοτρίας ἀνελάμβανε παιδίον μᾶλλον, ἢ οὐ γυναικὸς ἐλευθέρας. ubi Xylander nihilo rectius quam Portus in VI. 81. expunctam volebat particulam negantem. Αὐτούς, quod Perizonius primo substituebat pro οὐ τούς, friget. De interpretatione scripturæ receptæ autem, quam in Addend. adfert, nihil aliud, quod dicam, habeo, quam quod apud Comicum Bacchus ad Euripidem: οὐ μανθάνω. Ἀμαθέστερόν πως εἰπέ, καὶ σαφέστερον. DUK.

2. οἱ om. Q.

συμπράσσοντες B.E.Q.g. ξυμπράξοντες O.

παρεσκευάσαντο g.

3. προσθεῖναι A.B.E.H.K.L. N.O.P.b.c.d.e.f g. Vide Hemsterhus. ad Luciani Necyom.

6. καὶ καταστάσης L.O.P.e.

7. ἐφ᾽ L.O.P.

ὁ κλέων Q.

Κλέων ὁ Κλ.] De hoc Cleone (quem Cicero in Bruto, *turbulentum quidem civem, sed tamen*

περ καὶ τὴν πρότεραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὖθις ἔλεγε τοιάδε.

37—40. Atheniensibus inconstantiam ac levitatem exprobrat, et publicæ salutis causa eos hortatur, ut in priore sententia persistent.

" ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δη-" μοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν, μάλιστα " δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ. διὰ " γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλ-" λήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅ τι " ἂν ἢ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἁμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, " οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμ-" μάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα " ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ

1. Καὶ τὴν πρότεραν] βουλὴν δηλονότι. 2. Βιαιότατος] ἰσχυρός. 5. Πολλάκις μὲν ἤδη] ἡ στάσις πραγματική ἐστι τῆς δημογορίας. διαιρεῖται δὲ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι. τὸ γὰρ εὐπρεπὲς οὐδέτερος ἐξήτασεν. ἦν γὰρ τὸ μὲν παρὰ τὸ ἦθος τῆς πόλεως, τὸ δὲ παρὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀδικησάντων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν. ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλους οἱ πολῖται οὔτε φοβοῦνται οὔτε ἐπιβουλεύουσιν, οἴονται μηδὲ ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐπιβουλεύεσθαι. 9. Τὸ αὐτὸ ἔχετε] ἀδεὲς δηλονότι. Καὶ ὅ, τι ἂν ἢ λόγῳ] τουτέστι καὶ οὐχ ἡγεῖσθε τοῦτο, ὅτι ἄν τε λόγῳ παραχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἄν τε οἰκτείραντες αὐτοὺς, μαλακώτερον καὶ πρᾳότερον προσενεχθῆτε, οὐκ ἐκείνοις τι χαρίζεσθε, ἀλλ' αὐτοὶ κινδυνεύετε καταφρονούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἴσασι χάριν ὑμῖν. 11. Οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε] οὐ σκοπεῖτε ὅτι οὐκ εἰς χάριν ἐκείνων τοῦτο ποιεῖτε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. 12. Μαλακίζεσθαι] χαυνοῦσθαι. 13. Αὐτοὺς] τοὺς συμμάχους δηλονότι.

eloquentem fuisse, ait) lege Aristophanis Equites. Huds.

1. ὥστε καὶ L.O.P.e.

2. πολιτῶν] πολλῶν A.B.

3. Πιθανώτατος] Aristophan. Ἱπ. 136. βυρσοπώλης Παφλαγὼν, Ἅρπαξ. κεκράκτης, ΚΥΚΛΟΒΟΡΟΥ φωνὴν ἔχων. Wass.

καὶ παρελθὼν Q.

αὖθις] αὐτοῖς K. om. e.

5. ἄλλοι τε Q.

6. ἀδύνατον A.B.E.H.I.K.L.M.N.O.P.b.c.e.f.g.h. vulgo ἀδύνατος.

7. ἡμετέρᾳ A.E. ἡμέρᾳ B.

περὶ om. c.

ἀμελείᾳ A.B.h.

11. ἐς ὑμᾶς] ὡς ὑμᾶς e.

12. μαλακίζεσθε A.B.

οὐ] καὶ O.P.

13. πρὸς ἐπιβουλεύοντας E.H. vulgo προσεπιβουλεύοντας.

" ἄκοντας ἀρχομένους, οἳ οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπ- " τόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μᾶλ- " λον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότα- " τον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι, " μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πό- " λις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε " μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολα- " σίας, οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετω-

1. Οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε] τὸ ἑξῆς, οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν, πάλιν δουλοῦνται. τὸ δὲ ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. ὁ δὲ νοῦς, οὐχ ὑπακούουσιν ὑμῶν, ἐὰν σφαλλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχωρῶνται. οὐ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καθὸ βιαίως καὶ ἀκριβῶς εἰσπράττονται δίκας. Βλαπτόμενοι αὐτοὶ] ἀσαφὲς τὸ χωρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθεῖαν μετέβη ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐννοίας· ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ὤφειλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκροωμένους εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ' ὡς καινῶν συντάξεων εὑρετὴς καὶ τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐπιστήμων τοῦτο οὐ πεποίηκε. τοιαύτας δὲ εὑρήσεις καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ συντάξεις πολλάς, ἃς οἱ μὴ εἰδότες διαβάλλουσί τε, καὶ σολοικίζειν τὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἴονται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι, εἰ ἀντὶ τοῦ ἀφιστάμενοι, καὶ μὴ κατορθοῦντες ἃ προέθεντο ποιῆσαι, δεχθείη, ἔχοι ἂν τὴν προκειμένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθείη, ἔχοι ἂν οὕτως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῷ ὑπήκοοι εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἄρτι χαρίσησθε αὐτοῖς ἀκροάσονται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν τῇ ἰσχύϊ περιγένησθε αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ εὐνοίᾳ βούλονται ὑποτάσσεσθαι. 3. Πάντων δὲ δεινότατον] τὸ νόημα τοιοῦτον· πάντων (φησὶ) δεινότατόν ἐστιν, εἰ μὴ γνωσόμεθα ὅτι φαύλοις νόμοις, ἀκινήτοις δὲ, χρωμένη πόλις καλλίων ἐστὶν, ἢ καλοῖς μὲν, ἀβεβαίοις δὲ καὶ ἀκύροις. ἀμαθίαν δὲ καλεῖ οὐχ ἁπλῶς τὴν ἄνοιαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ῥητόρων καὶ πάντων εἶναι δοκεῖν φρονιμώτερον, ἀλλ' εἴκειν τοῖς καλῶς δεδογμένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά· ὅπερ αἰνίττεται ποιεῖν τὸν Διόδοτον. σωφροσύνην δὲ λέγει τὸ ἀεὶ ἐμμένειν τοῖς κειμένοις νόμοις, καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐτούς. 4. Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν] ἤγουν ἐὰν ὦμεν παλίμβουλοι. Καθεστήξει] ἔσται. 5. Ἀκινήτοις] ἀμεταθέτοις. 6. Ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης] τὴν μὲν ἀμαθίαν ἐπὶ τῆς ἀσυνεσίας τέθεικε, τὴν δὲ δεξιότητα ἐπὶ τῆς συνέσεώς τε καὶ ἐντρεχείας· τὴν δὲ ἀκολασίαν ἀντέθεικε τῇ σωφροσύνῃ. δεῖ δὲ τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐηθείας δέξασθαι, τὴν δὲ ἀκολασίαν ἐπὶ τῆς εὐμεταβλησίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· βέλτιόν ἐστι (φησὶν) ἀμαθεστέρους μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνετωτέρους τυγχάνοντας εὐμεταβλήτως ἔχειν. 8. Φαυλότεροι] ἀμαθεστέροι Πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους] συγκρινό-

1. οἳ om. A.B.E.F.K.L.M.N. O.P.c.d.e.f. οἳ—ὑμῶν om. H. χαρίζοισθε Q.
2. ἀκροῶντο B.
3. Πάντων — ἀκολασίας] Stobæus p. 244. ubi male καθίστησιν hodie legitur. Wass.
4. ὧν] ὦι A.E.
5. χρωμένη ἡ πόλις L.O.P.
8. τῶν ξυνετωτέρων d.

“ τέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ “ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν “ τε ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις “ μείζοσιν οὐκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοι- “ ούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦν- “ τες τῇ ἑαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦ- “ σιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψα- “ σθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγω- “ νισταὶ ὀρθοῦνται τὰ πλείω. ὡς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦν- “ τας, μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους
38. “ παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν. * ἐγὼ μὲν “ οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ, καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προ- “ θέντων αὖθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου δια-

μενοι δηλονότι. 1. Οἱ μὲν γὰρ] οἱ φρόνιμοι, οἱ συνετώτεροι. 3. Ὡς ἐν ἄλλοις] ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι καὶ γνώριμον ποιῆσαι πᾶσι τὴν ἰδίαν σύνεσιν, εἰ μὴ ἐν οἷς βούλονται δεῖξαι ὅτι σοφώτεροί εἰσι τῶν νόμων. 4. Τὴν γνώμην] τὴν πολυμαθίαν λέγει γνώμην. 5. Οἱ δ' ἀπιστοῦντες] οἱ ἀμαθεῖς δηλονότι. 6. Ἀμαθέστεροι] ἤγουν ἐλάττονες τῆς γνώσεως τῶν νόμων. 8. Κριταὶ δὲ ὄντες] τουτέστι, κρείσσους καὶ δικαιότεροι ὄντες κριταὶ, ἤπερ ἀγωνισταὶ, ὀρθοῦνται τὰ πλείω. 11. Παρὰ δόξαν] παρὰ τὸ δοκοῦν καὶ φαινόμενον. ἐξ οὗ, παρὰ τὴν ἀλήθειαν. 12. Ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ] ἤγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω. Θαυμάζω] σημείωσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον. 13. Χρόνου διατριβὴν] ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημείωσαι ἄλλως. εἰπὼν ὅτι ἡ τοῦ χρόνου διατριβὴ συμφέρει τοῖς προηδικηκόσιν, αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν συμφέρει. ἐν γὰρ τῷ χρόνῳ (φησὶν) ἀμβλύνεται ἡ τοῦ πάθους ὀργή· καὶ Εὐριπίδης (Alc. 381.) χρόνος μαλάξει σε· εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν ἐγγὺς τεθείη,

1. ἐπὶ τὸ πλεῖον A.E.F.H.I.K. L.N.O.P. ἐπὶ πλεῖον c.f. vulgo ἐπιτοπλεῖστον.

οιουσι i. ιουσι d.

2. Νόμων] Euripides Orest. 487. Καὶ τῶν νόμων γε μὴ ΠΡΟΤΕΡΟΝ εἶναι θέλειν. Zaleuci Procem. apud Stobæum 280. ὑπ' ἀνθρώπων ἩΤΤΑΣΘΑΙ τοὺς κειμένους νόμους, οὐ καλὸν, οὐδὲ συμφέρον. Wass.

3. τε] τότε K.

4. δουλώσαντες L.O. δηλώσοντες Stobæus.

6. τῇ ἑαυτῶν ξυνέσει Q.c.d.f. vulgo τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει.

7. δὲ τὸν τοῦ Stobæus, et mox μέμφεσθαι.

8. ἐπὶ L.O.P.

9. διορθοῦνται Stobæus.

ὣς A. ὧδ' O. γρ. ὃ χρὴ F.H.

12. πραχθέντων A.

" τριβὴν ἐμποιησάντων, ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἠδικηκότων μᾶλ-
" λον (ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ
" ἐπεξέρχεται, ἀμύνασθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω
" κείμενον, ἀντίπαλον ὂν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀνα-
" λαμβάνει), θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν
" καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας
" ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς
" ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἢ
" τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς
" οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἂν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος, τὸ
" εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας, παράγειν πειράσεται.
" ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἆθλα ἑτέ-
" ροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἴτιοι
" δ' ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ

τουτέστιν εἰ μὴ γένοιτο ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς, ἰσόπαλόν τε καὶ ἴσον τυγχάνει τὸ ἀμύνεσθαι διὰ τὸ τὴν μνήμην ἀκραιφνῆ παρεῖναι τοῦ πεπονθέναι. 1. Ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἠδικηκότων] ὅπερ συμφέρει τοῖς ἠδικηκόσιν, ὃ κέρδος ἐστί. τὸ χρονοτριβῆσαι δηλονότι καὶ σκέψασθαι. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅτι ἀμβλύτερος γίγνεται ὁ ἐκδικῶν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πραΰνεσθαι. καὶ ὁ Εὐριπίδης· Χρόνος μαλάξει σε. 2. Ὁ γὰρ παθὼν] κακῶς δηλονότι. 3. Ἀμύνασθαι δὲ] ὁ γὰρ ἀμυνόμενος δηλονότι παθών τι ἀμύνεται, ᾧ ἕπεται δηλονότι ἡ τιμωρία. 4. Ἀντίπαλον] ἤγουν ἴσον. ὁ δὲ νοῦς οὕτω, τὸ ἀμύνεσθαι ἴσον ἐστὶ τῷ τιμωρεῖν. 5. Θαυμάζω δὲ] ὁ εἰς τὴν κόλασιν (φησὶ) τῶν Μιτυληναίων ἀντιλέγων δυνάμει τοῦτο κατασκευάζει, κἂν ἐξ εὐηθείας τοῦτο μὴ λέγῃ, ὅτι τὰ ὑπὸ Μιτυληναίων εἰς Ἀθηναίους ἀδικήματα ὠφέλιμά εἰσι τοῖς Ἀθηναίοις. ἐπεί τι καὶ λέγων οὐκ ἀξιώσει κολασθῆναι αὐτούς. 6. Ἀδικίας ἡμῖν] ἃς ἠδίκησαν ἡμᾶς. 9. Τῷ λέγειν πιστεύσας] τῷ πιθανολογεῖν θαῤῥήσας, θαῤῥήσας τῇ δυνάμει τοῦ ἑαυτοῦ λόγου. Τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι] ἀποφῆναι ἔστι τὸ ἀρίδηλον καὶ φανερώτατον· τὸ δὲ οὐκ ἔγνωσται, ἔστι τὸ ἀφανές. 10. Ἢ κέρδει] ἢ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ἢ κέρδους χάριν (φησὶ) λαλήσει. ταῦτα γὰρ πάντα παρὰ τὸ ἐναργὲς καὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐστὶ, τὸ λέγειν ὡς εἶπε. Τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου] τὸν πιθανὸν λόγον. 11. Παράγειν] ἀπατᾷν. 12. Τὰ μὲν ἆθλα] τὰ κέρδη. Ἑτέροις] τοῖς ῥήτορσιν. 13. Ἀναφέρει] ἀναλαμβάνει, ἀναδέχεται. 14. Κακῶς

3. *ἀμύνασθαι* A.B.E.F.H.K. N.c.d.f.g. vulgo *ἀμύνεσθαι*.
4. *Ἀντίπαλον*] Eleganter. Hippocrates de Vict. rat. II. p. 26. *αὔξοντες τὸ ἈΝΤΙ´ΠΑΛΟΝ τοῦ σώματος αἷμα.* Wass.
6. *ἀποφαίνει* g.
7. *ξυμφορὰς οὐ τοῖς* g.h.
9. *τῷ*] *τὸ* H.
10. *οὐκ* om. L.O.P.
13. *αὐτὴ* F.H.
14. *Θεαταὶ μὲν τῶν λόγων*] At

" μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ " μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες " ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη, οὐ τὸ " δρασθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ " τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότη- " τος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασ- " μένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν· δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ " ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων· καὶ μάλιστα μὲν " αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ, " ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκο- " λουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὀξέως δέ τι λέγοντος προε- " παινέσαι, καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λε- " γόμενα, καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβη- " σόμενα· ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶ-

ἀγωνοθετοῦντες] ἀνοήτως τὸν ἀγῶνα διατιθέμενοι. 2. Εὖ] πιθανῶς. 3. Τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη] οὐ σκοποῦντες. 5. Μετὰ καινότητος μὲν λόγου] ποικιλίας καὶ εὐπρεπείας. ταῦτα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἰνίττεται, οὐδέν τι μελετῶντας πλὴν λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινὸν (Act. Apost. 17, 21.) τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ Ἀρχιδάμου δημηγορία, ἐν οἷς φησὶ, "καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες" καὶ τὰ ἑξῆς. 6. Ἀπατᾶσθαι ἄριστοι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδειοι καὶ ἕτοιμοι μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Δεδοκιμασμένου] ἀληθοῦς· ὁ γὰρ ψευδὴς ἀδόκιμος. 7. Δοῦλοι ὄντες] δοῦλοι ὄντες ἀεὶ τῶν ἀτόπων καὶ παραδόξων, ὑπερόπται δὲ τῶν πρεπόντων καὶ εἰωθότων, τουτέστι καταφρονοῦντες τῶν συνήθων. Ἄλλως. τοῖς πράγμασι (φησὶ) καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις καὶ μὴ εἰθισμένοις ἀεὶ χαίροντες καὶ πιστεύοντες, καταφρονοῦντες δὲ τῶν δεδοκιμασμένων καὶ εἰωθότων. 8. Τῶν εἰωθότων] τῶν πρεπόντων. Καὶ μάλιστα μὲν] βούλεταί τι εἰπεῖν, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἀντειπεῖν τῷ λέγοντι, ὅπως μὴ βραδύτερον ἐκείνου δόξῃ νενοηκέναι τὸ συμφέρον. τὸ ἑξῆς, μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. 11. Τῇ γνώμῃ] κατὰ τὴν γνώμην. 14. Ζητοῦντές τε ἄλλο τι] και-

Dii Cœlites, inquit Æs. Agam. 822. δίκας οὐκ ἈΠΟ᾽ ΓΛΩ´ΣΣΗΣ κλύοντες, ἀνδροθῆτας Ἰλίου φθορὰς Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως Ψήφους ἔθεντο. Wass.

2. σκοποῦντες ante ἀπὸ ponunt F.H.

3. τῶν δὲ πεπραγμένων Q.

4. δρασθὲν A.B.E.F.H.K.N.c. d.f.g. vulgo θεαθέν.

5. λόγῳ B.E.F.H.K.L.N.Q.c. f.g.h.i. vulgo λόγων.

καλοῖς c.

7. Δοῦλοι—ἀτόπων] T. Mag. Wass.

8. μὲν om. L.O.g.

10. ἀνταγωνιζόμενος f.

τοιαῦτα A.B.E.F.H.K.N.Q.g. ceteri τὰ τοιαῦτα.

14. ὡς om. K.

" μεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἱκανῶς· " ἁπλῶς τε ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεα- " ταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βου- 39. " λευομένοις. * ὧν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς, " ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδι- " κηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέ- " ρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων " ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ " οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν μό- " νον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐν ᾧ καὶ αὐ- " τοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτούς, " αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ' " ἡμῶν, τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευ- " σάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν (ἀπό-

νότερα (φησὶ) ζητοῦντες παρὰ τὰ εἰωθότα καὶ ἐν οἷς πολιτευόμεθα. 2. Ἀκοῆς ἡδονῇ] ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων καινότερα καὶ παράδοξα ὑμῖν εἰσηγουμένων. σοφιστὰς δὲ λέγει οὐ τοὺς σοφιζομένους τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένους, τοὺς διδασκάλους τῶν ῥητορικῶν προβλημάτων. θεατὰς δὲ αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς καὶ ἀκροατάς. ὥσπερ γὰρ ἀκροαταὶ (φησὶ) τῶν σοφιστικῶν λόγων ἡδονῆς γίγνονται κριταὶ, οὐ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑμεῖς τοὺς λόγους σκοπεῖτε, οὐ τὰ πράγματα. ἡδονῇ δὲ ἀντὶ τοῦ κολακείᾳ. 4. Ὧν ἐγὼ πειρώμενος] ὧν ἐπιτηδευμάτων, ὧν εἶπεν ἄρτι ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀδολέσχαι εἰσίν. Ἀποτρέπειν] ἀπείργειν. 5. Ἀποφαίνω] λέγω (φησὶν) ὅτι ἡ μία πόλις, οἱ Μιτυληναῖοι, σφόδρα ἠδίκησαν ὑμᾶς τοὺς Ἀθηναίους. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει εὐθύς. 10. Τοὺς ἡμετέρους πολεμίους] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους. 14. Ἀπόστασις μέν γε] ἀπόστασίς ἐστιν, ὅταν τινὲς

2. Σοφιστῶν] Sic Athenis proprie dictos, qui rhetoricen docebant, adnotat Scaliger IV. Animadv. in loc. controv. Titii. 5. Vid. hic Schol. et Cresoll. I. Theatr. Rhetor. I. Duk.

6. εἴ τινες μὲν K.d.

7. οἵ τινες νῦν ὑπὸ K.

9. μετὰ τῶν τειχῶν B.g.h.

11. τριήρων A.B. vulgo τριηρῶν.

12. ἀφ' d.i. ἀπὸ L.O.P.e. ὑπὲρ Q.

13. οὗτοι] οἱ τοιοῦτοι e.

14. Ἐπανέστησαν μᾶλλον] Huc respexit Alex. Aphrodisiensis in Aristotelis Top. II. p. 85. Βουληθεὶς παροξῦναι τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ΜΕΤΑΝΑ'ΣΤΑΣΙΝ μετέλαβε. Ἐζήτησαν — διαφθεῖραι T. Mag. in βούλομαι. Wass. Suidas in ἐγκράτεια hæc descripsit ex Aphrodis. ut ibi adnotavit Kusterus: sed pro μετανάστασιν recte habet ἐπανάστασιν. Duk.

" στασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστὶν), ἐζή- " τησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφ- " θεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὑτοὺς δύνα- " μιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς " οὔτε αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες " ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία πα- " ρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς " τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς " δυνάμεως ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, " ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾠή- " θησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε

κακῶς πάσχοντες ἀποστῶσιν· ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς τιμώμενοι καὶ μηδὲν ἀδικούμενοι στασιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῖς μηδὲν ἀδικήσασιν. 1. Ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι;] ἤτοι συνεμάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν; 3. Καίτοι δεινότερόν ἐστιν] εἰ ἕνεκα (φησὶν) ἰδίας δυνάμεως καὶ κέρδους ἀντεπολέμησαν ἡμῖν, οὐκ ἦν δεινὸν τοσοῦτον· νῦν δὲ ἄνευ ἐλπίδων τινῶν, ἐξ οἰκείας κακονοίας ὁρμώμενοι· ὅπερ δεινότερον. 5. Ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν] Αἰγινήτας λέγει καὶ Ποτιδαιάτας καὶ Ναξίους καὶ τοὺς ἄλλους δεδουλωμένους. 6. Ἡ παροῦσα] αὐτοῖς δηλονότι. 7. Ἐς τὰ δεινά] εἰς τὴν ἀπόστασιν. 8. Καὶ ἐλπίσαντες] ἤλπισαν (φησὶν) ἀποστῆναι ἡμῶν, ὅπερ μεῖζον μέν ἐστι τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἔλαττον δὲ τῆς βουλήσεως αὐτῶν. ἐβούλοντο γὰρ οὐ μόνον ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθελεῖν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς βιοτεύειν. 10. Ἰσχὺν ἀξιώσαντες] προτιμῆσαι (φησὶν) ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τοῦ δικαίου. δίκαιον δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀποστῆναι. Ἐν ᾧ γὰρ ᾠήθησαν] ἀντὶ τοῦ, πρὸς καιρόν τινα δυνηθέντες, κατεφρόνησαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς. 11. Εἴωθε δὲ] εἴωθε δὲ πρὸς ὕβριν τρέπειν ἡ

1. γε om. K. τοι c.f.
2. στάντες om. Q.
3. εἰ om. P.
ἑαυτοὺς g.
5. οὐδὲ K.
6. ἤδη] δι' E. δὴ c.e.
7. ὄκνον τοῦ μὴ e.
8. μακρότερον Q.
9. τὸν πόλεμον Q.
10. προσθεῖναι K.

11. Εἴωθε δὲ τῶν πόλ.] Locum hunc imitati sunt Demosthenes in Olynth. 2. Sallustius in Histor. Fragm. Clemens Alexandr. Strom. l. 4. Philistus Historicus, aliique. Vide Putschii notas ad Sallustii Fragm. Huds. In Clem. Alex. VI. Strom. 2. p. 620. hæc ita leguntur; Εἰώθασιν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἷς ἂν μ. κ. δ. ἐ. ἀ. εὐπραγία ἐ. εἰς ὕ. τρέπεσθαι. Sylburgius ibi pro οἱ πολλοὶ conjicit οἱ πονηροί. Nihil tentasset, si ei in mentem venisset hujus loci Thucydidis, cujus verba de industria videtur mutasse Clemens, ut ea aliquanto aptius ad argumentum suum adcommodaret. Addit ibi-

" δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστου " ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ " πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφα- " λέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, " ῥᾷον ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. χρῆν δὲ " Μυτιληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφέροντας τῶν ἄλ- " λων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβρι- " σαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θερα- " πεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κο- " λασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ " τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπο-

εὐπραξία τῶν πόλεων ἐκείνας, αἷς ἂν αὐτὴ ἐξαίφνης ἐγγένηται καὶ ἀπροσδόκητος. 2. Τρέπειν] τρέπεσθαι. Τὰ δὲ πολλὰ] ὡς ἐπιτοπολύ. 7. Ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι] μηδὲν τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ μηδέν. ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενον οὕτως· ἔδει τοὺς Μιτυληναίους οὕτω τιμᾶσθαι ὑφ' ἡμῶν, ὡς οὐδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων. τουτέστιν ἔδει αὐτοὺς δούλους εἶναι. 8. Τὸ μὲν θεραπεῦον] τὸ κολακεῦον.

dem: Καὶ Φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων· Τὰ δὲ π. κ. λ. τ. ἀ. ἐ. ἀσφαλέστερα παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν. Hæc sunt ipsa, sed non nihil corrupta verba Thucydidis, quæ si ita in scripta sua Philistus transtulit, impudentissimus, non imitator, sed fur fuerit oportet. Sed suspicor, vel verba Clementis, καὶ Φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων, post κακοπραγίαν ponenda esse, ante hæc εἰώθασι γὰρ μάλιστα οἱ παρὰ δόξαν ἀπροσδοκήτως εὖ πράσσοντες εἰς ὕβριν τρέπεσθαι; vel totum hoc τὰ δὲ πολλὰ—κακοπραγίαν insiticium esse. Nam sententiæ Solonis, Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολὺς ὄλβος ἕπηται, imitatio Thucydidea, quam ibi Clemens ostendit, his verbis εἰώθασιν τρέπεσθαι absolvitur. Philistus autem Thucydidem imitatus est illis, εἰώθασι γὰρ μάλιστα τρέπεσθαι· cum qua sententia nihil commune habent hæc, τὰ δὲ πολλὰ—κακοπραγίαν. Quod si quis ea omnino retinenda putabit, tamen e verbis παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν nullum sensum elicere poterit, nisi e Thucydide emendatis et suppletis. Sed inspiciendus est locus apud Clementem. Wass.

1. καὶ om. K.L.O.P.e.
ἐλάχιστον d.
2. ἔλθοι e.
4. παρὰ] περὶ I.
Καὶ κακοπραγίαν—διασώζονται] T. Magist. in διασώζομαι, et εὖ λέγει. Duk.
5. ἐχρῆν L.d.i. χρὴ A.B.F.H. I.K.M.f.
6. διαφερόντως E.L.M.O.P.
7. ὑμῶν M.

“ λύσητε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ' ἐξῆν ὡς ἡμᾶς τρεπομένοις νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι. ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε ὅντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ᾖ ἢ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν, πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς ἔπειτα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἕξομεν· καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν.

40. “ * οὔκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε

1. Οἷς γ' ἐξῆν] τοῖς δημόταις καὶ πολλοῖς. 4. Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε] σκέψασθε δὲ, εἰ τοῖς ἀποστᾶσι τῶν ξυμμάχων ἑκουσίως καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς ὁμοίας τιμωρίας προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἑκουσίως ἀποστᾶσι, τίνα λοιπὸν οὐ νομίζετε εὐχερῶς τῶν συμμάχων ἀφίστασθαι, ὅταν μέλλωσιν ἢ κατορθώσαντες τελείως τὴν ἀπόστασιν ἐλεύθεροι εἶναι, ἢ ἀποτυχόντες τῆς βουλήσεως συγγνώμης ἀξιωθήσεσθαι. 5. Εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι] τοῖς ἀκουσίως ἀποστᾶσιν. 8. Ἢ κατορθώσαντι] τὴν ἀπόστασιν δηλονότι. 11. Πόλιν] συμμαχίδα. Τῆς ἔπειτα προσόδου] τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους. 13. Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι] ἡμῖν πολεμίοις δηλονότι. 14. Τοῖς νῦν καθεστηκόσι] τοῖς Πελοποννησίοις. 16. Οὔκουν δεῖ προθεῖναι] δοῦναι ἐλπίδα τοῖς συμμάχοις. ὁ νοῦς οὕτως· οὐκ ἔστιν ἐλπὶς ὡς συγγνώμην λήψονται, πταίσαντες ἀνθρωπίνως. οὐ γὰρ ἀκούσιον τὸ ἁμάρτημα αὐτῶν, ἡ δὲ συγγνώμη τῶν ἀκουσίων.

1. ὑμῶν A.E.H.K.L.M.O.P.b. c.f.
2. τραπομένοις H.L.O.d. τραπομένους P.
3. τὸν om. L.
5. τοῖς τε] τοῖς γε c.
ὑπὸ τῶν H.K.L.N.O.P.Q.d. vulgo ὑπό τε τῶν.
6. τὰς αὐτὰς] τοσαύτας M.b. c.f.
11. διεφθαρμένην Q.
13. πολεμίους post ὑπάρχουσιν ponit K.
15. συμμάχοις d.
16. προθεῖναι E.H.

" χρήμασιν ὠνητὴν, ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἁμαρτάνειν. ἔλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὔτ' ἀντοικτιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους· οἵ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἕξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον

1. Ὠνητὴν] ἔστι γάρ τις καὶ χρήμασιν ὠνητὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι συγγνώμη. Ὅμηρος· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος· καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας (Il. 9, 630.) 3. Ξύγγνωμον δ' ἐστὶ] συγγνώμης ἄξιον. 4. Καὶ τότε πρῶτον] διεμαχεσάμην δηλονότι. Μὴ μεταγνῶναι] μὴ μεταμελείᾳ θεῖναι. 5. Τὰ προδεδογμένα] τὰ προκεκυρωμένα. 7. Ἐπιεικείᾳ] συγγνώμη. 11. Βραχέα] οὐδ' ὅλως. 13. Τὸ εὖ παθεῖν] τὸ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, τὸ εὐεργετηθῆναι.

1. ἀνθρωπίνως A.B.E.F.H.I.L. N.O.P.d.g.h. vulgo ἀνθρωπείως.

Ἀνθρωπείως] Alii ἀνθρωπίνως. Sed illud, teste Thom. Magistro, Atticum. Exempla alibi damus. Wass. Thomas præcipit, ἀνθρωπεία φύσις dicendum esse, non ἀνθρωπίνη. Et sic Thucyd. II. 50. ad quem locum fortassis respexit tam Thomas, quam Suidas, qui sine auctore laudat. Nam alioqui ἀνθρώπινος et ἀνθρωπίνως sunt in Scriptoribus Ἀττικωτάτοις. Sed sæpe permutantur in MSS. vid. ad lib. I. cap. 22. Et sic Suidas ex Aristoph. Ranis adfert ἀνθρωπίνως, quod ibi v. 1090. est ἀνθρωπείως. Duk.

3. ξυγγνῶμον E. συγγνωστὸν d.

Ξύγγνωμον] Thom. Magist. in εὔγνωμον. Plura in eamdem sententiam ex aliis Scriptoribus habet Muretus ad Aristotel. III. Ethicor. 1. Duk.

4. πρῶτον] πρέπον d.

5. πρὸς τὰ δεδογμένα Q.

Μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις] Existimat P. Victorius, lib. 31. Var. Lect. c. 10. ad hunc locum Thucyd. respexisse Sallust. de Bello Catilin. in principio orationis Cæsaris. Huds.

τοῖς τρισὶν ἀξυμφ. K.

6. καὶ ante ἡδονῇ om. g.h.

8. οὔτ'] μὴ K.

9. ἀεὶ καθεστῶτας c.f.

12. ζημιωθήσεται L.O.P.Q.d.g. εἰπεῖν] ποιεῖν O.d.

13. ἡ om. e.

" δίδοται, ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἧσσον πολε-" μίους ὑπολειπομένους. ἐν δὲ ξυνελὼν λέγω, πειθόμενοι " μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμ-" φορα ἅμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὐ " χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ " γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε. " εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾷν, " παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζε-" σθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀν-" δραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνα-" σθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπι-

1. Τοὺς ὁμοίους] τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει ὄντας, οἷοί περ ἦσαν πρότερον, ἢ καλούς. 3. Τὰ ξύμφορα] ἡμῖν δηλονότι. 4. Τοῖς μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις οὖσι χαριζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία. Ὅμηρος· οὐδὲ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. (Od. 4, 695.) 5. Δικαιώσεσθε] δικαίως καθ' ὑμῶν ἀποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε. Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς] ὁ νοῦς οὗτος· εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέστησαν οἱ Μιτυληναῖοι, κολασθήτωσαν· εἰ δὲ δικαίως, δῆλον ὅτι ὑμεῖς ἀδίκως ἄρχετε. ᾧ ἕπεται ὅτι τυραννεῖτε. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν πάλιν κολασθήσονται, ὅτι τυράννους ὑμᾶς ἐλογίσαντο, ὁ δὲ τύραννος ἀποτόμως αὐτὰ ἅπερ ποιεῖ εἴωθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω οὖν ὀφείλουσι κολασθῆναι, εἴτε ἐννόμως ἄρχομεν εἴτε τυραννοῦμεν. 7. Εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον] εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὑμῖν ἄρχειν, ὅμως ἄρχετε, οὐκοῦν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον οὗτοι κολαζέσθωσαν, καὶ γενέσθω παράνομος ἐκ παρανόμου τυραννίδος παρανομία, τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τῇ ἀρχῇ. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε κολάζειν, χρὴ παύεσθαι ὑμᾶς τῆς ἀρχῆς καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. Τοῦτο] τὸ ἄρχειν βιαίως. 9. Ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖ. 10. Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ] τῇ αὐτῇ ζημίᾳ (φησὶ) σπουδάσατε ἀμύνασθαι τοὺς Μιτυληναίους, ᾗ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς, περιγενόμενοι ὑμῶν. 11. Καὶ μὴ ἀναλγητότεροι] τοῦτό φησιν, ὅτι, ἐπεὶ ἤλγουν οἱ Μιτυληναῖοι ὑφ' ὑμῶν τῶν Ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀλγῆσαι ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀποστάσει. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι ἐκείνων ἀξιοῦτε εἶναι, ἵνα μὴ καὶ ἀναίσθητοι δόξητε, οὐκ ἀλγοῦντες ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· ἐκεῖνοι ἐπέρχονται καὶ διαφθείρουσί τινα ἀδίκως, οἱ μὴ σὺν αἰτίᾳ ποιοῦντες κακῶς, ὑφορώμενοι τὴν ἔχθραν τοῦ καταλειφθέντος ἐχθροῦ. ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τοῦτο· οὐ γὰρ ἄνευ αἰτίας αὐτοὺς κολάσετε. Οἱ διαφεύγοντες] Ἀθηναῖοι. Ἐπιβουλευσάντων]

1. οὐδὲ f.
2. ἕν τε K.c.e.f.
3. ἐς τοὺς μιτ. g.
5. Ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε] Recte interpretatur hunc locum doctissimus Gatakerus de Stilo Nov. Instrum. cap. VIII. Duk.

7. δὴ] δεῖ d.e.i.
ὅμως] ἅμα c.f.
8. τοι A.B.F.H.I.K.P.f. om. i. vulgo τοίνυν.
9. παύσασθε Q.
κινδύνου B.
11. τῶν ἐπιβουλευόντων οἱ διαφεύγοντες b.f.

" βουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς " ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρ-" ξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ " κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίν-" δυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. ὁ γὰρ μὴ " ξὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγὼν τοῦ ἀπὸ " τῆς ἴσης ἐχθροῦ. μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, " γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, καὶ

τῶν Μιτυληναίων. 1. Ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι] ἡ ἀπόδειξις ὅτι, εἰ ἐκράτησαν Λέσβιοι τῶν Ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοὺς εἰργάσαντο. 3. Μάλιστα δὲ] οἱ ἀδικοῦντες (φησὶ) τινὰ χωρὶς αἰτίας, τουτέστιν ἄνευ τοῦ προηδικῆσθαι, σπουδάζουσιν ἀπολέσθαι τοὺς δι' ἐναντίας, εἰδότες ὅτι ὁ διαφυγὼν χαλεπώτερος ἐχθρὸς θέλει εἶναι τοῦ προπαθόντος καὶ διὰ τοῦτο βουλομένου ἀμύνεσθαι. Μὴ ξὺν προφάσει τινὰ] οἱ μὴ πρότερον ἀδικηθέντες, ἐπιχειρήσαντες δὲ ἀδικῆσαι πρότερόν τινας, ἐπιμένουσιν ἕως ἀπολέσωσιν ἂν αὐτοὺς, εἰδότες ὅτι, ἐὰν σωθῶσιν οἱ ἀδικηθέντες, πικροὶ τοῖς ἠδικηκόσιν ἔσονται πολέμιοι, καὶ πάθωσιν ἂν κακῶς παρ' αὐτῶν, ἀμυνομένων αὐτούς. 4. Καὶ διόλλυνται] ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσιν. 5. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] ὁ γὰρ ἀδίκως τι καὶ πρῶτος παθὼν, ἐὰν διαφύγῃ, πικρότερος καὶ δεινότερός ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρὸν ὁρίζεται τὸν μὴ προπαθόντα, ἀλλὰ προκαταρχόμενον ἀδικίας. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὁ προπαθὼν καὶ ὁ ἀμυνόμενος χαλεπώτερός ἐστι τοῦ προκαταρχομένου ἀδικίας, μήπω τι παθόντος. 6. Ἀπὸ τῆς ἴσης] μοίρας δηλονότι. 8. Γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ] εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες

1. ἦν om. e.

2. ὑμῶν A.B.E.H.I.K.b.c.f.g. h.i.

τε om. g.

3. οἱ] εἰ Q.

σὺν g.

5. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τὶ παθὼν] Si hanc lectionem, et Vallæ ac Porti interpretationem sequimur, sententia erit, *qui ab alio, nulla necessitate ad vim vel injuriam faciendam coacto, læsus est.* Fortassis ita scripserit Thucydides. Sed tamen altera scriptura ξὺν δίκῃ non male respondet præcedenti sententiæ. Nam qui aliquem μὴ σὺν προφάσει malo adficit, is eum utique μὴ σὺν δίκῃ lædit. Paullo post probo ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ. Ἐγγυτάτῃ, quod est in Reg. et Cass. librariis tribuendum videtur, qui neglexerunt geminare syllabam τα. Τῇ γνώμῃ cum Stephano quoque malim vertere *cogitatione*, quam *animo*. Lib. I. cap. 143. καὶ νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας. Duk.

μὴ γὰρ i.

6. ἀνάγκῃ] δίκῃ H.I.L.N.O.P.

7. ἴσης] ἥσσης g.h.

ὑμῶν B.E.H.K.L.O.d.e.f.g. h.i.

8. γινόμενοι c.

ἐγγυτάτω N.Q.c.f. ἐγγυτάτῃ, omisso τῇ, A.B.E.F.H.g.

τῇ] τε N.

" ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν " ἀνταπόδοτε, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα, " μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. " κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμ- " μάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφι- " στῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἢν γνῶσιν, " ἧσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν " μαχεῖσθε ξυμμάχοις."

41. Post eum Diodotus processit, qui etiam in priore ecclesia humanitatem commendaverat. Is demonstrat,

Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὐκράτους, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ τότε ἔλεγε τοιάδε.

42. non esse fraudis insimulandos

" ΟΥΤΕ τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις περὶ " Μυτιληναίων αἰτιῶμαι, οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ " πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ, νο- " μίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε " καὶ ὀργὴν, ὧν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ

ὧν ἐμέλλετε πάσχειν ὑπὸ Λεσβίων. 2. Μὴ μαλακισθέντες] μὴ ἐνδόντες εἰς τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἐπιείκειαν· μηδὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, οὗ ἂν ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ὑμῶν. 7. Ἧσσον τῶν πολεμίων] τὸ ἑξῆς, ἧσσον πολεμήσετε] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον. Ὅμηρος· Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. Τὸ δὲ ἢν γνῶσιν, οἱ σύμμαχοι δηλονότι. 13. Τοὺς προθέντας] εἰς μέσον θέντας τὴν δευτέραν διάσκεψιν. πρὸς τὸ " καὶ θαυμάζομεν τῶν προθέντων αὖθις" καὶ τὰ ἑξῆς. Διοδότου δημηγορία αὕτη ὑπὲρ Μιτυληναίων. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Κλέων τὸ δίκαιον προβάλλεται, οὗτος δὲ ὁ Διόδοτος τὸ συμφέρον. καὶ σκόπει τὸ τοῦ συγγραφέως ἔθος, χαίροντος ἀεὶ ταῖς ἀντιπάλοις δημηγορίαις. 15. Νομίζω

4. κολάσετε d.e. κολάσαντες c.
5. ἀφίστηται I.L.M.O.P. ἀφίσταται K. ἀφιστῇ Q.
7. ὑμετέροις ξυμμάχοις μαχεῖσθε K.
9. μετ' αὐτὸν δὲ L.O.d.e. δίοτος g.
10. ὥσπερ L.O.
11. παρελθὼν καὶ τότε] om. d.e.
13. οὔτε] ὅτε B.
14. μὴ om. Q.
16. δὲ] τε A.B.E.H.K.N.Q. f.g. ἐναντιώματα K.
17. Μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι] Vide Sallustium Catil. L. Wass.

" δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης. τούς " τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν " πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ " διαφέρει, ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ " μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι, δια- " φέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι εὖ μὲν " εἰπεῖν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εὖ " δὲ διαβαλὼν ἐκπλῆξαι ἂν τούς τε ἀντεροῦντας καὶ " τοὺς ἀκουσομένους. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρή- " μασι προσκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γὰρ " ἀμαθίαν κατῃτιῶντο, ὁ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἂν δό- " ξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφε- " ρομένης πείσας τε ὕποπτος γίγνεται, καὶ μὴ τυχὼν " μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἄδικος. ἥ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖ-

oratores, ne timore deterreantur, qui cum civibus consilia communicent. Jus enim dicendi æquum esse debere, neque eum, qui erraverit, ignominia afficiendum esse.

δὲ δύο] πρὸς τὸ " εἰ βέβαιον ἡμῖν οὐδὲν καθεστήξει, ὧν ἂν δόξῃ πέρι." 1. Μετὰ ἀπαιδευσίας] ἀπειρίας. Καὶ βραχύτητος] ἀσθενείας. Τούς τε λόγους] πρὸς τὸ " εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι" καὶ τὰ ἑξῆς. 2. Διαμάχεται] ἐναντιοῦται. 3. Ἢ ἰδίᾳ] τουτέστι διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος σκοπεῖν καὶ συμφέρον. 4. Διαφέρει] ὠφελεῖ. Εἰ ἄλλῳ] καὶ οὐχὶ λόγῳ δηλονότι. Περὶ τοῦ μέλλοντος] τὸ ἑξῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἀφανοῦς δυνατόν ἐστι φράσαι. 5. Διαφέρει] λυσιτελεῖ. 6. Εὖ μὲν εἰπεῖν] τὸ ἑξῆς, εὖ μὲν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ κακοῦ εἰπεῖν δύνασθαι. οὕτω συντακτέον· τὸ μὲν περὶ τοῦ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς, οὐχ ἡγεῖται (ἤγουν οὐ φροντίδα περὶ τούτου ποιεῖται), ἡγεῖται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο εἶναι καλὸν, τὸ διαβαλόντα καὶ ἀπατήσαντα ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκουσομένους. ὃ δὴ καὶ διαφέρει τῷ οὕτω λέγοντι· κέρδους γὰρ ἕνεκα τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου μεταχειρίζεται. 9. Χαλεπώτατοι] πρὸς τὸ " αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται." 10. Ἐπίδειξιν] συμβουλίαν, φιλοτιμίαν. 11. Ἀμαθίαν] καὶ οὐ χρήματα δηλονότι. 12. Ἀπεχώρει] τοῦ δικαστηρίου δηλονότι. Ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης] ἀδίκως κατηγορῶν. 13. Ὕποπτος] διὰ τὸ ἐπὶ χρήμασι λέγειν. Καὶ μὴ τυχὼν] τοῦ σκοποῦ δηλονότι.

3. ἰδίᾳ] ἀδείᾳ I.
5. διαφέρει A.E.H.I.b.e.g.
7. ἡγῆται e.g.h.i.
8. διαβάλλων K.e. διαλαβὼν B. g.h.
ἂν om. e.
10. προκατηγοροῦντες e.f. μὴ προκατηγοροῦντες K.
ἀντίδειξιν H.L.O.P.e.
11. ξυνετώτερος E.

" ται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμ- " βούλων. καὶ πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχου- " σα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν· ἐλάχιστα γὰρ ἂν πει- " σθείησαν ἁμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην " μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου " φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ " τε πλεῖστα εὖ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμὴν, ἀλλὰ " μηδ' ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης καὶ τὸν μὴ τυχόντα " γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. οὕτω

1. Ἐν τῷ τοιῷδε] πράγματι δηλονότι. Φόβῳ γὰρ] ἐν τῷ τοὺς δυναμένους τι συμβουλεύειν μὴ τολμᾷν λέγειν, ὡς δόξαν ἐπὶ χρήμασι ληψομένους. 2. Ὀρθοῖτο] διοικοῖτο καὶ εὐδρομοίη ἡ πόλις. 3. Ἐλάχιστα γὰρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. τὸ ἑξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄμεινον λέγοντα. 8. Καὶ τὸν μὴ τυχόντα] τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύοντα.

1. συμβούλων g.
2. καὶ] ὡς καὶ d.
ἀδυνάτους om. c.
λέγειν om. K.N.e.
5. φοβοῦντα e.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα] Hæc negotium facessiverunt Interpretibus. Mihi Scholiastes τὸ φαίνεσθαι non male videtur ad utrumque participium ἐκφοβοῦντα et λέγοντα revocare; quæ more Atticorum, ut plurimis locis apud Thucydidem, cum verbo φαίνομαι, pro infinitivis posita accipio. Sic I. 2. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. II. 11. πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι. Add. I. 13. et 14. III. 88. et Budæum Commentar. Ling. Gr. p. 311. in quibus fere ita videntur uti τῷ φαίνομαι cum participio, ut verbo τυγχάνω. Ἀπὸ τοῦ ἴσου potest esse *æquo jure*, *æqua conditione:* nam qui alium contra se dicentem corruptelæ insimulat et suspectum facit, non patitur eum æquo jure secum esse, sed conditionem illius deteriorem facit. Sed non omnino necessarium est φαίνεσθαι cum ἐκφοβοῦντα jungi. Duk.

7. προτιθέναι g. προτίθεσθαι e. προστίθεσθαι I.

9. Οὐχ ὅπως ζημιοῦν] Οὐχ ὅπως sæpissime dicitur pro *non modo non*, sequente negatione in posteriore membro orationis Lucian. ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσηγ. πταίσμ. p. 497. καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώποις δεξιοῖς πρέπον. Sed non minus sine ea. Thucydides I. 35. τῶνδε οὐχ ὅπως κωλυταὶ ἐχθρῶν ὄντων—γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ—δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε. Lucian. Abdicat. p. 721. ἀλλ' οὗτος—οὐκ ὅπως—μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐνοίας εἰσφέρει—ἀλλὰ—προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα. Itaque in his particula negans non potest suppleri ex sequente membro, quod de hoc loco Thucydidis dicit Portus in Var. Lect. Eadem in lingua Latina est ratio particularum *non modo*. Duk.

“ γὰρ ὅ τε κατορθῶν ἥκιστα ἂν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξι-
“ οῦσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι ὅ τε μὴ
“ ἐπιτυχὼν ὀρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενός τι καὶ αὐτὸς
“ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος. * ὧν ἡμεῖς τἀναντία δρῶμεν,
“ καὶ προσέτι, ἤν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἕνεκα
“ τὰ βέλτιστα δ᾽ ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βε-
“ βαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν, τὴν φανερὰν ὠφελίαν τῆς
“ πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τἀγαθὰ ἀπὸ τοῦ
“ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν,
“ ὥστε δεῖν ὁμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι
“ ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω
“ λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν

43. Sed Atheniensibus ea, quæ simpliciter et ingenue, nullo fuco obducto, dicantur, corruptelæ suspecta videri solere, ut adeo omnes oratores mendacio uti, ad id, quod velint,

1. Ἔτι μειζόνων] φύσει γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐ παύονται ἀεὶ τῇ ὀρέξει ἐπεκτεινόμενοι. 2. Παρὰ γνώμην] τὴν ἑαυτοῦ. 3. Ἐπιτυχὼν] ὀρθῆς βουλῆς. 10. Τὰ δεινότατα] τὰ ψευδῆ, καὶ ἄδικα. 11. Προσάγεσθαι] πιθανολογεῖν καὶ

1. ἥκιστα ἂν om. O.
τῷ] τὸ A.B.E.H.g. τὸν K.
2. λέγοι om. P.
6. δ᾽ ὅμως om. h.
βεβαίας L.O.P.e.
Βεβαίου δοκήσεως] Etiamsi demus βεβαίας, quod in quibusdam Codd. est, non esse ex errore librariorum, qui Codd. illos scripserunt, tamen ex eo non consequitur, id a Thucydide profectum esse: nam ante eos vitio librariorum in Codd. e quibus illi suos descripserunt, ita scribi potuit. Nec, si Thucydides ἐρήμη et χρησίμη utitur, ideo adfirmari potest, eum etiam hic βεβαία dixisse. Quin probabilius dici potest, quia multis aliis locis βέβαιος fœm. gen. dixit, hic quoque præferendam esse scripturam, quæ plurium, eorumque melioris notæ MSStorum, auctoritatem habet. Ita certe I. 32. et hoc lib. cap. 56. est χάριν βέβαιον, IV. 67. βεβαίους πύλας, III. 9. φιλίαν βέβαιον, et V. 73. μάχας βεβαίους. Et Budæus Commentar. p. 1066. ex hoc loco adnotat βέβαιος δόκησις. Neque tamen probo sententiam Thom. Magistri, βέβαιος fœm. gen. melius esse, quam βεβαία; quum Demosthenes scriptor quam maxime Ἀττικὸς I. Olynthiac. p. 4. βεβαίαν ἔχθραν, et ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν p. 120. εἰρήνην βεβαίαν, dicere non dubitaverit. Et Dionys. Halicarn. VI. 51. βεβαία ἐλπὶς, pro quo tamen Cod. Vat. βέβαιος. Dux.
9. εὐθέως E.L.O.
μηδένα ὑποπτότερον P.
10. τὰ om. e.
βουλευόμενον A.B.E.F.H.g.h.i.
12. τὴν πόλιν Q.

efficiendum, cogantur; cumque æquum sit, non solum suasorem, sed etiam eos, qui persuaderi sibi patiantur, pœna affici, si res male evenerit: illius tantum sententiam plecti.

“διὰ τὰς περινοίας εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ ἐξαπατήσαντα, ἀδύνατον· ὁ γὰρ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἕξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὅ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε· νῦν δὲ, πρὸς ὀργὴν ἥν τινα τύχητε ἔστιν ὅτε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον.

44. Hic autem non agi de facinore Mitylenæorum, sed de consilio capiendo deliberari. Iis-

“* ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων οὔτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας. ἤν τε γὰρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ

ἀπαντῷν. 1. Τὰς περινοίας] περιεργίας. 3. Πῃ] κατά τινα τρόπον. Χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα] τὸ ἑξῆς, χρὴ δὲ ἡμᾶς πρὸς τὰ μέγιστα προνοοῦντας, περαιτέρω λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων. τὸ δὲ καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ὑμῶν ἀξιώμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι. τουτέστι τοῖς ὑποπτεύουσι. 4. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε] ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑποψίᾳ. 5. Προνοοῦντας] σκεπτομένους. Τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων] τῶν ἀσκέπτως λεγόντων. 8. Σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε] μετὰ ὑγιοῦς φρονήσεως ἦν ἂν ἡ κρίσις ἡ ὑμετέρα. 12. Ἀντερῶν] τῷ Κλέωνι δηλονότι. 14. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας

3. ἀνθυποπτεύονται B.g.h. ποι K.L.Q.

4. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι] Scholiastes et Stephanus melius videntur percepisse sententiam horum verborum, quam Valla et Portus. Est enim ita dictum, ut I. 142. καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι ἀξυνετώτεροι ἔσονται. Et III. 10. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης. Duk.

8. ὁ om. c. ἐπισπόμενος A.B.H.K.f.g. vulgo ἐπισπώμενος.

9. ἐκρίνατε H.g. ἐκρίνετο f. ὀργὴν—οὐ] om. P. ἥν τινα B. ἣν K.N. ἥν τινος Dissen. Disquis. Philolog. p. 19.

12. νῦν ἐξήμαρτον E.

14. περὶ om. L.O.P.d.i.

15. ἢν] εἴ Q. ἀποφαίνω c.f.

16. εἰ] ἢν g.

“ μὴ ξυμφέρον· ἤν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν, “ εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ “ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. “ καὶ τοῦτο ὃ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν “ ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι θάνατον “ ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον κα- “ λῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος τἀναντία γιγνώσκω. καὶ “ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρή- “ σιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι. δικαιότερος γὰρ ὢν αὐτοῦ “ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μυτιληναίους, “ τάχα ἂν ἐπισπάσαιτο· ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς “ αὐτούς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα “ περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἕξουσιν. * ἐν οὖν ταῖς πό-

demque, si vel maxima patraverint, republica postulante, concedendum; si levissima, illa renuente, in eos animadvertendum esse.

45. Supplicium

εὐβουλίας] ἐσβολὴ τοῦ συμφέροντος, καὶ προκατασκευὴ τοῦ προαναιρεῖν τὰ λυποῦντα τὴν ὑπόθεσιν. 5. Πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι] τὰς πόλεις. Θάνατον ζημίαν προσθεῖσι] πρὸς τὸ “ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σα- “ φὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον.” 8. Τῷ εὐπρεπεῖ] τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος. 11. Οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς] οὐ δικαστήριον συγκροτοῦμεν κατὰ τῶν Μιτυληναίων. 12. Ὥστε τῶν δικαίων] οὐ περὶ τοῦ δικαίου (φησὶ) συμβουλευόμεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. 13. Χρησίμως] ἡμῖν δηλονότι. Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι] τοῦ Κλέωνος συμβουλεύσαντος ἀποκτεῖναι πάντας Μιτυληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆ-

1. εἴτε L.O.P.Q.

Ἤν τε] Thom. Mag. in εἰ, ἣν ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ εὕρηται ἅπαξ παρὰ Θουκυδ. ἤν τε—εἶεν: Et deinde, post prolata duo loca Luciani, in quibus ἢν itidem cum optativo ponitur, ἀλλ' οὐ δεῖ ζηλοῦν τὸ ἅπαξ ῥηθέν. Videtur notare Lucianum, qui illud ἅπαξ ῥηθὲν, ut dicit, Thucydidis imitatus fuerit. Sed credo Lucianum peritiorem sermonis Græci fuisse, quam Thomam. Duk.

συγγνώμης B.

2. εἰ ἐν τῇ H.P.Q.b. Vid. Dissen. Disquis. Philolog. Spec. I. p. 24.

4. ὃ I.K.L.O.P.

5. ἧττον d.i.

6. Ζημίαν προθεῖσι] Sic infra cap. 82. τιμωρίας προτιθέντες. At supra cap. 39. εἰ τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσεσθε. quomodo hic quoque quidam MSS. et Schol. Apud alios etiam προστίθημι et προτίθημι interdum permutantur. Sed προσθεῖναι ζημίαν potius videtur esse *augere* et *graviorem facere* pœnam, ut cap. seq. quam *statuere* et *proponere*. Duk.

προσθεῖσι K.L.Q.c.e.

μέλλον] μᾶλλον E.

12. βουλόμεθα H.I.K.L.O.P.

autem non esse aptam hujus sceleris pœnam. Neque enim atrocem satis, neque tamen pœnitentiæ locum esse.

" λεσι πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται, καὶ οὐκ ἴσων
" τῷδε ἀλλ' ἐλασσόνων ἁμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλ-
" πίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδείς πω κατα-
" γνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἦλθεν
" ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἥσσω τῇ
" δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείαν ἢ ἄλλων
" ξυμμαχίᾳ, τούτῳ ἐπεχείρησε; πεφύκασί τε ἅπαντες
" καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος
" ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πα-
" σῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι προστιθέντες, εἴ πως ἧσσον
" ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι
" τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐ-
" τὰς, παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἱ

σαι Ἕλλησιν, ἵνα μὴ ἀφιστῶνται ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὁ Διόδοτος τἀναντία συμβουλεύων φησὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μᾶλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν καὶ οὐ μειζόνων ἐγκλημάτων θάνατος ἡ ζημία πρόκειται, καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι, τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι, ῥιψοκινδύνως ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς, καὶ οὐδεὶς δύναται κωλυτὴς γενέσθαι τῶν τηλικούτων ἔργων, ἀλλ' ὁσημέραι πράττονται, δῆλον ὅτι, καὶ εἰ τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτείνωμεν, ζημιούμεθα μὲν καὶ περὶ ἑαυτοὺς σφαλλόμεθα, οὐ μέντοιγε φόβον τινὰ τοῖς ἄλλοις παρέξομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἔστιν ὅτε ἀποστήσονται, τῇ ἐλπίδι κουφιζόμενοι. 1. Πολλῶν] οἷον τυραννίδος, προδοσίας καὶ φόνου καὶ μοιχείας καὶ ἄλλων. 2. Τῷδε] τῷ τῶν Μιτυληναίων ἀδικήματι, τῇ ἀποστάσει. 3. Κινδυνεύουσι] ῥιψοκινδύνως πράττουσι. 5. Τίς πω] οὐδεμία. 9. Τούτου] τοῦ ἁμαρτάνειν δηλονότι. Διεξεληλύθασι] ἐπραγματεύσαντο (φησὶ) περὶ πάσης ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας οἱ νομοθέται, καὶ ἐξέθεντο ποινάς. 12. Αὐτὰς] τὰς ζη-

1. θανάτων L.O.
ζημίαι πρόκειντας K.L.N.O.P. d.e.
2. τῶνδε I.
3. ἐπαιρόμενοι] οὐ περὶ g.
5. τὸ δεινὸν] τὸν κίνδυνον d.
6. οἰκείᾳ F.H.Q. et correctus A. οἰκίαν K.
7. ξυμμαχίᾳ A.B.E.F.H.K.Q. f.g.h. vulgo ξυμμαχίαν.
τοῦτο A.B.E.g.
Πεφύκασι] Simonides, Πάμπαν ἄμωμος οὔτις, οὔτ' ἀκήριος. Sopater apud Stobæum p. 313. Καὶ βούλου μὲν ἁμαρτημάτων τὴν ψυχὴν, ὡς δυνατὸν, καθαρεύειν· ἐννόει δὲ, ὡς ΣΥΜΦΥΤΟΝ τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώποις. ὥσθ' ἕως ἂν τις ὡς ἀναμαρτήτους κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. Wass.
9. ἐπειδὴ E.g.
διεληλύθασι L.O.P. ἐξεληλύθασι E.
10. ὅπως O.
11. εἰκότως, omisso τὸ, M.b.g.
13. τῶν χρόνων e.

"πολλαὶ ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ "τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἐστὶν, ἢ τόδε γε "οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ' ἡ μὲν πενία ἀνάγκῃ τὴν τόλμαν "παρέχουσα, ἡ δ' ἐξουσία ὕβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ "φρονήματι, αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, "ὡς ἑκάστη τις κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττο-"νος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως "ἐπὶ παντὶ, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν "τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης

μίας. 1. 'Ανήκουσιν] ἀνέρχονται. 2. Τούτου] τοῦ θανάτου. 3. Οὐδὲν ἐπίσχει] οὐδὲν κωλύει (φησὶν) ὁ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βουλομένους ἐξαμαρτεῖν. 'Αλλ' ἡ μὲν πενία] τὰς αἰτίας βούλεται δηλῶσαι τῶν ἁμαρτημάτων, ἀφ' ὧν κινούμενοι ἄνθρωποι ἁμαρτάνουσι· καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ πενίας ἀναγκάζονται λησταὶ εἶναι, οἱ δὲ ὑπὸ ἐξουσίας καὶ μεγαλοφροσύνης πλεονεκτοῦσιν, οἱ δὲ ὁμοίως διά τινα κρείττονα ἀναγκάζονται κινδυνεύειν, οἷον οἱ μέθυσοι καὶ πόρνοι δι' ἡδονήν. καὶ ὅπερ φησὶν 'Αριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς, ὅτι πᾶσα πρᾶξις καὶ προαίρεσις ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ. 5. Αἱ δ' ἄλλαι ξυντ.] οἱ ξυντυχόντες τοῦ μέσου, ἤτοι μήτε πένητες μήτε πλούσιοι ὄντες. 7. Ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως] πρῶτον τις ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ. Ἡσίοδος· Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισιν Ἔνδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χείλεσιν. καὶ τὰ λοιπά. 8. 'Επὶ παντὶ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. 9. Τὴν ἐπιβολὴν] τὴν ἐγχείρησιν, τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνυσιν. 'Εκ-

1. 'Ανήκουσι] Huc fortassis respexit Suidas in ἀνήκει, e Thucydide laudans ἀνήκουσιν, ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι. Duk.

2. εὑρητέον g.

τόδε γε] τόγε A.B.E.H.g.

3. ἐπίσχειν d.e.i.

4. κατέχουσα f.

5. Αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι] Dubito, an potius legendum sit in tertio casu ὡς ἑκάστῃ scil. ὀργῇ, τὶς κατέχεται: quemadmodum πένθει κατείχετο dicit Herodian. I. 4. Et ita Vallam accepisse indicio est illius versio, *impetu homines ut suo quisque occupantur*. Stephanus quidem in Append. ad Script. de Dial. p. 80. ubi hoc inter alia exempla pleonasmi τοῦ τὶς adnotat, et hic ἑκάστη pro nominativo habet, versionem Vallæ ita emendans, *pro diverso* affectu *hominum*, qui *ab intoleranda quadam vi* occupatur, vel, constrictus tenetur. Sed non tam affectus occupari et constrictus teneri dicitur, quam homo affectu. Nec MSStorum consensus in vulgatam lectionem hic maximi ponderis est. Nam credo in omnibus plerisque locis desiderari ι illud subscriptum, notam dativi, ut sæpissime in Cass. et Gr. De voc. ὀργὴ vid. I. 130. et 140. Duk.

6. κατέρχεται O. παρέχεται f.

9. ἐπιβουλὴν I.c.

'Εκφροντίζων] Scholiastæ in-

“ ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὄντα ἀφανῆ κρείσ-
“ σω ἐστὶ τῶν ὁρωμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ᾽ αὐτοῖς οὐ-
“ δὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν· ἀδοκήτως γὰρ
“ ἔστιν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύ-
“ ειν τινὰ προάγει, καὶ οὐχ ἧσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ
“ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ
“ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν.
“ ἁπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται,
“ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι,
“ ἀποτροπήν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἰσχύϊ ἢ ἄλλῳ τῳ δεινῷ.
46—48. Utilius autem esse “ * οὔκουν χρὴ οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ

φροντίζων] ἔξω φροντίδος τιθέμενος. 2. Ἐπ᾽ αὐτοῖς] μετὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἐλπίδα. 3. Ἀδοκήτως γὰρ ἔστιν] πολλάκις (φησὶν) ἐγχειρήσας τις πράγματι ἔτυχεν αὐτοῦ· ἄλλος δὲ θεασάμενος ῥιψοκινδύνως κατατολμᾷ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφορμῶν ἔστιν ὅτε, διὰ τὸ καὶ τὸν ἄλλον ὁρᾷν ἐπιτυγχάνοντα. 5. Τινὰ προάγει] παρακινεῖ. 6. Ἢ ἄλλων ἀρχῆς] Ποτίδαια περὶ ἐλευθερίας, Ἀθῆναι περὶ ἄλλων ἀρχῆς, ἔν τε Σικελίᾳ καὶ πολλαχοῦ. 7. Ἕκαστος ἀλογίστως] καὶ ἕκαστος (φησὶ) τῶν πολιτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως μειζόνως δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆσαι. 8. Ἁπλῶς τε] ταῦτα πρὸς Κλέωνα. 11. Οὔκουν χρὴ] ἐάν τε, φησὶ, θανάτῳ διαχρήσησθε Μιτυληναίους, ἐάν τε ἄλλῳ τῳ δεινῷ τούτους κολάσαντες νομίσητε ἀσφαλῶς ἕξοντες ὑπὸ χεῖρα τὰς πόλεις τὰς λοιπὰς, οὐ καλῶς ἔσεσθε βεβουλευμένοι. ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις ὀξύῤῥοπος οὖσα οὐκ ἀνακοπήσεται τῆς ὁρμῆς τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν ἀσφαλείᾳ. Ἐχεγγύῳ]

terpretatio non potest locum habere. Rectius Thom. Mag. h. v. accipit pro ἐννοῶν. Hesych. ἐκφροντίζων, βουλευόμενος. Aristoph. Nub. 695. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. Schol. σκέψαι καὶ διανοήθητι. Et mox v. 697. χαμαί μ᾽ ἔασον αὐτὰ ταῦτ᾽ ἐκφροντίσαι. Sed in Thoma vitiose editur, ὡς μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων. Duk.

1. ὑποθεῖσα h.

βλάπτουσι πλεῖστα] c.f.

7. αὐτὸν] αὐτῶν A.B.E.H.I.K. L.N.O.d.e.f.g.

9. τῆς om. A.

ἀνθρωπείνης B. ἀνθρωπίνης g.h.

10. νόμῳ ἰσχύει d.

11. οὐκ οὖν E.

τοῦ om. e.

Ἐχεγγύῳ] Huc respicit Suidas in ἐχέγγυος, et exponit ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. Hesych. βεβαίῳ, ἐξ αὐτοῦ ἔχοντι τὴν ἐγγύην. Nostrum sequitur Clemens Strom. VII. p. 891. Τῇ τοῦ Κυρίου φωνῇ πιστεύμεθα τὸ ζητούμενον, ἢ πασῶν ἀποδείξεων ἘΧΕΓΓΥΩΤΈΡΑ. Josephus Antiq. XIX. 1. 17. Τὸ δὲ πιστὸν τοῦ περιεῖναι μηδέπω τότε ἘΧΈΓΓΥΟΝ συνελθεῖν. Illi praeiverat Macchab. Scriptor X. 28. Οἱ μὲν ἜΓΓΥΟΝ ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετ᾽ ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον

“ πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὔτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μὲν, ἤν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἂν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ τίνα οἴεσθε ἥν τινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσασθαι, πολιορκίᾳ τε παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι; ἡμῖν τε πῶς οὐ βλάβη δαπανᾷν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἢν ἕλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ

civitati, urbs opulenta si impensas in ea recipienda factas reddere, ac deinde civitatem Atheniensium tributis juvare possit, quam si crudelitate cogatur ad internecionem usque se defendere. Et malum omnibus

βεβαίῳ, ἰσχυρᾷ, ἐγγυῆσαι δυναμένῃ. 3. Ἐν βραχυτάτῳ] καιρῷ δηλονότι τῷ ψηφίσασθαι θάνατον Μιτυληναίων, ὡς ὁ Κλέων ἠξίου. τὸ δὲ οὔκουν χρὴ ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον. 4. Γνῷ μὴ περιεσομένη] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπελπίσασα τοῦ περιεῖναι καὶ σωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι, ἐάν τις ἀποστῇ ἀφ' ἡμῶν πόλις, πάλιν αὐτὴν ἀναληψόμεθα, καὶ τὰς δαπάνας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλπίδα αὐτοῖς ζωῆς νομοθετῆσαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα, εἰπόντα “ ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί.” 5. Ἐς ξύμβασιν] φιλίαν. 6. Ἐκείνως] ἀλλοτρόπως. 10. Διὰ τὸ ἀξύμβατον] διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. 11. Παραλαβεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πῶς οὐ βλάβη

καταφυγήν. Codex ibi Alex. elegantius οἱ μὲν οὖν. Noster alibi, διὰ τὸ τὴν γνώμην ᾿ΑΝΕΧΕΓΓΥΟΝ γεγενῆσθαι. *Quod sua illos opinio ut fidejussor inidoneus esset frustrata.* In Anthol. πέτρος ἜΓΓΥΟΣ πυρός. Hæc omnia a parente Historiæ Herodoto, apud quem haud semel invenies: Οὐ ΦΕΡΕΓΓΥΟΣ εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν. Hos Maro æmulatus est: “ Non, si Jupiter ipse *Spondeat* Italiam.” Æschylus Sept. Αἴθων τέτακται λῆμα Πολυφόντου βία, ΦΕΡΕΓΓΥΟΝ φρούρημα. Anacreon, Ὤρη γάρ σ' ἐπέδησεν ᾿ΑΝΕΓΓΥΟΣ. Wass.

2. ἔστι F.H.Q.

3. Τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι] Dionys. Halic. VI. 47. ἀναλύσασθαι τὰς ἁμαρτίας. Hoc a Thucydide sumtum ibi adnotat Casaubonus, et suspicatur hic quoque fortassis legendum esse ἀναλῦσαι. Duk.

4. καὶ om. L.O.P.

γνῷ μὴ] γνώμη A.K.N.

5. ἔλθοιεν g.

7. τίνα] τί γὰρ f.

ἦν I.

παρασκευάσασθαι A.B.E.F.H.I.K.d.e.f.g.h.i.

8. εἰ] ἢ A.E.H.K.L.M.b.c.e.g.h.i.

9. ταχεῖ g.

τε] δὲ g.

11. παραβαλεῖν c.

sociis exemplum fore, si non solum rebelles, sed etiam insontes morte afficiantur.

“ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἰσχύομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. ὥστε οὐ δικαστὰς “ ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς “ βλάπτεσθαι, ἢ ὁρᾷν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως “ κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἕξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσ- “ χυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νό- “ μων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν “ ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὗ νῦν τἀναντία δρῶντες, ἤν τινα “ ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον, εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν “ ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τι- “ μωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους “ σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι σφόδρα φυ- “ λάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπί- “ νοιαν τούτου ἴωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον “ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν.

47. * ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἂν “ καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ “ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἐστὶ, καὶ “ ἢ οὐ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις, ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρ- “ χει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθὺς, καὶ τῆς

ἡμῶν; 1. Τῆς προσόδου] τοῦ κέρδους. 2. Τῷδε] τῇ προσόδῳ καὶ φορολογίᾳ. 5. Λόγον] ἀπαρίθμησιν. πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ ταῦτα. 8. Δρῶντες] ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου, ἤν τινα ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. 9. Καὶ βίᾳ] ἀκουσίως. 11. Οὐκ ἀφισταμένους] τοῦ ἄρχεσθαι. τὸ ἑξῆς, ἀφισταμένους οὐ σφόδρα κολάζειν. 13. Καὶ προκαταλαμβάνειν] πρὸς τὸ “ καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε” καὶ τὰ ἑξῆς. 14. Τούτου] τοῦ ἀποστῆναι. 16. Τοῦτο ἁμαρτάνοιτε] λείπει ἡ κατά. 18. Τοῖς ὀλίγοις] τοῖς δυνατοῖς. Ἐὰν βιασθῇ] συναποστῆναι δηλονότι. 19. Τοῖς ἀποστήσασιν] ἤγουν τοῖς

1. τὸ om. L.
8. τἀναντία A.B.F.H.N.g.h. vulgo τοὐναντίον.
13. ἀπόνοιαν g.
14. κρατήσαντες L.O.
16. ἁμαρτάνητε Q.
17. ὑμῖν om. c.
ἔν τε πάσαις Q.
ταῖς om. f.
18. ἢ om. K.c.e.f.
ὀλίγοις] λόγοις Q.e.
ἂν P.Q.
ὑπάρχει om. e.
19. πολεμίοις d.

“ ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν Μυτιληναίων, ὃς οὔτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδή τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἑκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθὺς ξύμμαχον ἕξουσι, προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. δεῖ δὲ, καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἑκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως οὓς μὴ δεῖ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὂν

ἄρχουσιν. 1. Ἀντικαθισταμένης] ἐναντιουμένης. 2. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] τῇ πόλει ἐπέρχεσθε. 4. Ὅπλων ἐκράτησεν] ἤγουν ὡπλίσθη. 7. Τὰς πόλεις] ἡμῶν δηλονότι. 9. Κεῖσθαι] ὡρίσθαι. 10. Μὴ προσποιεῖσθαι] μήτοι γε δεικνύειν τὸ γνῶναι, ἀλλὰ μηδὲ μέχρι σχήματος δεικνύειν τὴν ἀδικίαν ἐκείνων. 12. Ἐς τὴν κάθεξιν] τὴν ἀσφάλειαν καὶ κατοχὴν καὶ κράτησιν. 13. Ἢ δικαίως οὓς μὴ δεῖ] πρὸς τὸ “ πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ἐς Μι-

2. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] Fortassis præsens pro futuro posuit, quod in aliis ejusdem significationis frequens est. Vid. ad II, 44. Ita sententia erit, eos, si quid tale eveniat, civitatibus, quæ defecerint, bellum inlaturos plebem sibi amicam habentes. Et sic accipiendum suadent sequentia, ἀδικήσετε, καταστήσετε, et ἕξουσι. Ἐπέρχεσθαι, pro ἔρχεσθαι, ut apud Sophocl. Ajac. 437. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθών. Duk.

2. τὸν om. L.O.P. τῶν A.B. E.F.H.K.N.c.d.g.

6. ὃ καὶ βούλονται d.

10. καὶ ante εἰ om. L.O.P.

Μὴ προσποιεῖσθαι] *Dissimulare.* De hoc genere loquendi multa habent Budæus in Commentar. Ling. Græc. p. 296. et Steph. Append. ad Script. de Dialect. p. 126. Duk.

ποιεῖσθαι P.

ὑμῖν P.

11. Καὶ τοῦτο—τῆς ἀρχῆς] Th. Mag. in κατάσχεσις. Duk.

12. ξυμφερώτερον B.E.H.e.

κάθειρξιν Q.

14. ξυμφέρον Q.

15. δυνατὸν om. N.

ὂν om. i.

48. "ἅμα γίγνεσθαι. * ὑμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι, "καὶ μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἷς "οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινου-"μένων, πείθεσθέ μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέ-"πεμψεν ὡς ἀδικοῦντας, κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τοὺς δ' "ἄλλους ἐᾶν οἰκεῖν. τάδε γὰρ ἔς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ "καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά· ὅστις γὰρ εὖ βουλεύε-"ται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν ἢ μετ' ἔργων "ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών."

49. Diodoti sententia tandem vincit, et na-

Τοιαῦτα δὲ ὁ Διόδοτος εἶπε. ῥηθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν

τυληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε." 1. Ἀμείνω] τῶν βουλευμάτων τοῦ Κλέωνος δηλονότι. 2. Οἷς] οἴκτῳ καὶ ἐπιεικείᾳ. 3. Παραινουμένων] τῆς ἐμῆς παραινέσεως. 8. Ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών] ἢ ἀβούλως, δηλονότι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος. 10. Τοιαῦτα μὲν] τινὲς λέγουσιν ὅτι τοιαῦτα δὲ ὤφειλεν εἰπεῖν, ἐπειδὴ ὀπίσω εἶπε "τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων." ἀλλ' ἡμεῖς φαμὲν ὅτι ἐκεῖ καὶ τὸν δὲ ἀπέδωκεν, εἰπὼν "μετὰ ταῦτα δέ." 11. Μάλιστα ἀντιπάλων] ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοιαστικῶς περὶ τὴν δόξαν.

1. δὲ om. O.

2. μήτε A.B.E.H.K.L.M.O.b. c.d.e.f.g. vulgo μηδέ.

μείναντες c.

4. πείθεσθαί B.E.h.

6. ἔς τε] ἔσται πρὸς L.O.P.

7. Ὅστις γὰρ—ἐπιών.] Stobæus p. 366. pro ἐναντίους, ἀντιπάλους contra MSS. Codd. repræsentat, quomodo legendum puto: ita enim Noster passim. Demosth. περὶ Μεγαλοπ. ὡς ἀνταλλάξασθαι βουλοίμεθα ἈΝΤΙΠΑ'ΛΟΥΣ. ita Xenophon, alii ὅσα κόνις. Wass. Ἐναντίους pro hostibus dicit Thucyd. II. 42. τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν. Et I. 29. Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσοντες. In marg. Edit. Stobæi Lugd. male scriptum est in concione Cleonis, pro Diodoti. Duk.

βούλεται A.B.E.F.P.e.

9. ἀνοίας ἰσχύος O. ἰσχύων ἰσχύ g.

10. δὲ A.B.E.K.f.g. δὴ c. vulgo μέν.

διότος c.

δὲ om. f.

11. ἀλλήλους A.B.E.I.L.O.P. f.g.h.i.

12. ἀγῶνας e.

τῆς om. c.

Ἐγένοντο] Confer Schol. Luciani t. I. p. 4. Turbas, et studia contendentium Noster non satis pro rei magnitudine explicat. Adeas ergo Euripidem Oreste 870. Æschylum Eumen. 485. Wass.

τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τριήρη εὐθὺς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας εὕρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν· προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευασάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νηῒ οἶνον καὶ ἄλφιτα, καὶ μεγάλα ὑποσχομένων εἰ φθάσαιεν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἤσθιόν τε ἅμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα, καὶ οἱ μὲν ὕπνον ᾐροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος, καὶ τῆς μὲν προτέρας

vis altera missa Lesbum eo pervenit, antequam Paches jussa executus esset.

οὕτω γὰρ δεινῶς καὶ καλῶς εἰρήκασιν ἀμφότεροι, ὥστε ἀμφιβάλλειν αὐτούς, τίνι προστεθῶσιν ἄν. 1. Ἀγχώμαλοι] ἐγγύς, ἴσαι, παραπλήσιαι, ἰσοσθενεῖς. 4. Ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ] τοῦ πλοῦ δηλονότι. 9. Ὕπνον ᾐροῦντο] ἐλάμβανον. Κατὰ μέρος δὲ] κατὰ διαδοχὴν μερικήν.

1. ἀγχώμαλον P.

3. δευτέρας] ἑτέρας L.O.P. προτέρας d.i.

Μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας] Æmil. Portus in scholiis Græcis, quæ in Edit. Thucyd. Wechel. vetustis inserta sunt, scribit, hoc vel ita accipiendum esse, ὅπως μὴ εὕρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν, τῆς δευτέρας μὴ φθασάσης τὴν προτέραν; vel dicendum, μὴ φθασάσης τῆς προτέρας τὴν δευτέραν δηλονότι. Prius, quod Vallæ quoque placuisse videtur, et nonnihil adjuvatur iis, quæ mox scribit Thucydides, τῆς μὲν προτέρας νεὼς οὐ σπουδῇ πλεούσης, nullius MS. auctoritate nititur: nec prius facile sine similium loquutionum exemplis probari potest. Duk.

4. ἡμέρᾳ καὶ A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ἡμέρᾳ τε καί.

5. τῶν om. K.

7. εἴσθιόν E.

8. Οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυρμένα] Μᾶζαν, cibum remigum, apud Aristophan. Ran. 1105. Spanhemius ibi ex hoc loco interpretatur panem vino et oleo maceratum. Sed non credibile est, μᾶζαν remigum semper vino subactam fuisse, quos victu admodum tenui usos certum est. Haud dubie verum est, quod scribit Scheffer. IV. de Milit. Nav. 1. hoc extraordinarium fuisse, quo alacriores essent remiges. Πεφυρμένος plus semel est apud Homerum, et apud Dionys. Halic. qui Thucydideis libenter utitur, VI. 31. et XI. 40. πεφυραμένος in illo, apud Sueton. Tiber. LVII. πηλὸν αἵματι πεφυραμένον: ubi, quanquam et MSS. variant, et Suidas in Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος habet πεφυρμένον, Casaubonus tamen omnino melius esse dicit πεφυραμένον. Ὕπνον αἱρεῖσθαι est etiam II. 75. ubi vid. Duk.

πεφυραμένα A.B.F.H.L.N.d.g. ceteri πεφυρμένα.

νεὼς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὅσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλθε κινδύνου.

50. * τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι· ἦσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων. καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, πλὴν τῆς Μηθυμναίων, τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον,

Sed eos, quos Paches tamquam seditionis auctores maxime noxios Athenas miserat, numero paullo amplius mille, Athenienses, Cleonis auctoritate, necant; et totum Lesbiorum agrum, præter Methymnæum, ter mille sortibus factis, atque ex his trecentis in honorem deorum exceptis, cives Athenienses sortiuntur, quibus Lesbii agros illos colentes quotannis binas pro

4. Τὰ δεδογμένα] τῇ βουλῇ δηλονότι. 5. Παρὰ τοσοῦτον μὲν] ἀντὶ τοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, ὥστε καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸ περὶ τοῦ θανάτου ψήφισμα. ἢ ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρόν· ἔμελλε γὰρ εὐθὺς πράξειν τὰ ἐπισταλέντα ὁ Πάχης. 11. Κλήρους] μερίδας. Πλὴν τῆς Μηθυμναίων] οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπέστησαν. 12. Ἐξεῖλον] ἐξαιρέτους ἀνέθεσαν.

2. Ἔφθασε] Vid. Diodor. Sicul. pag. 315. a. Wass.

3. τὸ om. Q.

4. ὑστεραία K.L.O.P. ὕστερον i.

5. φθεῖραι L.O.P. διαφθαρεῖναι g.

6. κινδύνου] κινδύνων I. κακοῦ B. et nescio quis Paris.

11. Κλήρους] Μερίδας recte interpretatur Scholiastes. Est enim κλῆρος portio, sive modus agri colonis, in agros hostibus ademtos missis, vel nova urbe condita civibus viritim sorte adsignatus. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Nub. v. 203. et ad Callimach. Hymn. in Del. v. 281. et Perizon. ad Ælian. XII. Var. Hist. 61. Posterioris generis κλήρους *heredia* vocabant Romani, quod heredem sequerentur, ut ait Varro I. de Re Rust. 10. Dux.

τῆς τῶν μηθυμναίων L.

12. χιλίους c.

Τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον] De hoc more Veterum, in dividendis agris ab hoste captis, agit Spanhem. Dissert. IX. de Præstant. et Usu Numism. pag. 669. et ad Juliani Orat. I. pag. 218. Κληρούχους Schol. Aristoph. l. d. Hesych. Suidas et Schol. Sophocl. Ajac. 508. exponunt γεωργούς. Alibi sunt duces coloniarum. Utramque significationem adlatis multorum Scriptorum locis ostenderunt Vales. ad Harpocr. voc. Κληροῦχοι, et Spanhem. ad Aristoph. l. d. et ad Juliani Orat. I. pag. 187. Dux.

ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν, αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπήκουον ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

sorte minas solvere jubentur. Etiam oppida Lesbiorum in continenti sita Athenienses recipiunt.

51. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ τὴν Λέσβου ἅλωσιν, Ἀθηναῖοι Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος ἐστράτευσαν ἐπὶ Μινώαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ πύργον ἐνοικοδομήσαντες οἱ Μεγαρῆς φρουρίῳ. ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ Βουδόρου καὶ τῆς Σαλαμῖνος εἶναι, τούς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶν-

Nicias Minoam insulam, Megaris objectam, occupat, ibique castellum et præsidium Atheniensium relinquit.

7. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. 11. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. 12. Ἀπὸ τοῦ Βουδόρου] ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμῖνος.

3. ἐξειργάζοντο L.O.P. ἠργάζοντο B.

4. Πολίσματα] Trojam ex hac voce captam a Pachete argumentatur Strabo XIII. pag. 896. Wass. Add. quæ ibi adnotat Casaubonus. Duk.

6. ὕστερον ἀθηναίοις Q. ἀθηναίων ὕστερον L.O.P.

τὰ μὲν] ταῦτα Q.

7. τὴν om. L.O.P.

9. μινώαν H. vulgo μίνωαν.

Μίνωαν τὴν νῆσον] Strabo IX. pag. 391. ἄκραν vocat. Observat Casaub. ad Strab. III. 137. hæc apud Geographos sæpe confundi, et ab alio insulam, vel peninsulam adpellari, quam alius ἄκραν vocat. Sed festinatione lapsus scribit, Minoa ante Megara Straboni insula, Thucydidi ἄκρα; quod contra scriptum voluerat, ut intelligitur ex iis, quæ ad Strabon. IX. 391. adnotat. Duk.

11. ἐβουλεύετο K.

αὐτόθι O.

12. μὴ om. P.

13. Τούς τε Πελοποννησίους] Cass. hic adscriptum habet scholion, ἐβούλετο δηλονότι. Ita accusativus τοὺς Πελοποννησίους, hic erit pro nominativo, quasi esset, καὶ ὅπως οἱ Πελοποννήσιοι μὴ ποιῶνται ἔκπλους. Hæc constructio usitatissima est cum verbis οἶδα, ὁρῶ, φοβοῦμαι, eorumque synonymis, cujus multa exempla congessit Stephan. ad Script. de Dial. p. 51. Nec tamen infrequens cum aliis. De λέγω et ἀγγέλλω vid. quæ adnotat Clar. Gronov. ad Arrian. III. 1. Aristoph. Plut. 56. σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον. Nubib. 144. ἀνήρετο Χαιρεφῶντα ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας. Et Avib. 1269. Δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. Duk.

ται ἔκπλους αὐτόθεν λανθάνοντες, τριήρων τε, οἷον καὶ τὸ πρὶν γενόμενον, καὶ λῃστῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν. ἑλὼν οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, καὶ τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, ἀπετείχιζε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου, ᾗ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ, οὐ πολὺ διεχούσῃ τῆς ἠπείρου. ὡς δὲ τοῦτο ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕστερον δὴ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν καὶ φρουρὰν ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

52. Eodem tempore Platæenses, qui obsidionem Peloponnesiorum non

Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς, οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιῷδε τρόπῳ. προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνε-

1. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Τριήρων τε] ὅ τε Κνῆμος καὶ ὁ Βρασίδας οἱ Σπαρτιᾶται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα νεῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέπεσον τῷ Βουδόρῳ, ὥς φησιν ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. 5. Τῆς νήσου] τῆς Μινώας. 6. Ἧι] ὅπου. 14. Αὐτῶν] τῶν Πλαταιέων.

1. *αὐτόθι* P. *αὐτῶν* A.B.g.
τε] *δὲ* L.O. om. g.h.
2. *ἐκπομπὰς* h.
3. *νισσαίας* O.
4. *πρῶτον* om. f.
δύω f.g.
6. ᾗ] *ἡ* A.
7. *ἐπιβοηθείαι* E. *ἐπὶ βοηθείᾳ* Q.
8. *ἐξειργάσατο* I.L.O.Q.d.

12. Πλαταιῆς] Hanc Platæarum deditionem cum eruptione III, 20. memorata conjungere videtur, 315. c. Diodorus. Demosthenes in Neæram p. 531. *Τῶν δὲ Πλαταιέων ἀποκριναμένων, ὅτι ἄνευ Ἀθηναίων οὐδὲν ἂν πράξειαν, ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῷ τείχει περιτειχίσαντες* ΔΕΚΑ *ἔτη*. Interp. decennium, sed reclamat computus. Urbem *περιεσταύρωσαν* Bell. Pelop. III. deditio autem facta est belli ejusdem anno quinto. repone ergo fidenter, *δύο*. Cæterum Platæa utroque numero Noster et Herodotus. Apud Nepotem, MS. Trin. Platæas, Pausan. I. ubi vocem *millibus* recte omittit. Vid. Whelerum Itin. p. 474. et Sextum Empir. 31. d. Wass. Sextus advers. Grammat. cap. VII. *Ἀθῆναι γὰρ λέγονται πληθυντικῶς, αἱ μία πόλις, καὶ Πλαταιαί*. Eustath. in II. Iliad. p. 296. *Ἑνικῶς μὲν γὰρ ἡ Πλάταια, πληθυντικῶς δὲ αἱ Πλαταιαί*. Et sic Stephanus, ubi vid. Interpretes. Duk.

οὐκέτι] *οὐκ* c.f.
14. *προσέβαλλον* I.c.
αὐτῶν om. F.L.O.P.
ἐδύναντο A.E.H.K.d.e. ceteri *ἠδύναντο*.
ἀμύνασθαι d.e.

σθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια ὡς αὐτῶν ἑκόντων προσχωρησάντων· προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τούς τε ἀδίκους κολάζειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν ὁ κῆρυξ εἶπεν· οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ) παρέδοσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλαταιέας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινὰς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορία μὲν οὐδεμία προετέθη, ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λα-

amplius poterant sustinere, se dedunt. Rogati, numquid in hoc bello boni in Lacedæmonios contulerint, potestate facta prolixius dicendi, Astymachum et Laconem oratores constituunt.

2. Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ] ἀντίπτωσις, ἤτοι αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ, εἶπεν. 3. Ἐκ Λακεδαίμονος] ἐκ τῆς βουλῆς τῶν Λακεδαιμονίων. 5. Μὴ ἀνάδοτος εἴη] μὴ ἀποδοθῇ δηλονότι ὀπίσω, μὴ ἀποδόσιμος γένοιτο. 6. Προσπέμπει δὲ] οὗτος ὁ δὲ πρὸς τὸν μέν. προεῖπε γὰρ ὅτι "βίᾳ "μὲν οὐκ ἐβούλοντο ἑλεῖν."

1. λακεδαιμονίοις d.
αὐτῶν om. H.N.
2. γὰρ] γ' Q.
3. γένοιντο e.
5. Μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια] Pollux VII. 13. μὴ ἀνάδοτος εἴη Πλάταια, omisso articulo. et explicat, τὸ μετὰ τὴν πρᾶσιν ἀποδοθέν. Videtur ad proverbium alludere, τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι. Vid. ad locum Adnotata. Wass.
6. προχωρησάντων E.
προπέμπει L.O.P.
9. τε] δὲ K.c.
13. τῆς om. f.
Δικασταὶ πέντε ἄνδρες] Horum unus erat Aristomenidas, Agesilai regis avus maternus, ut ait Pausanias in Laconicis. *Palmerius* Exercitat. p. 48. Huds.
14. κακηγορία E.g.
προσετέθη e.
15. μόνον om. d.i.
εἰ τοὺς λακεδαιμονίους K.
Τοσοῦτον μόνον] Stephanus l. d. p. 105. quia τοσοῦτον per se significat *hoc solum*, sive *non aliud quam hoc*, τὸ μόνον abundare existimat. Sed hoc satis obvium est: παρέλκον illud particulæ τι, in iis, quæ sequuntur, εἴ ΤΙ Λακεδαιμονίους—ἀγαθόν ΤΙ εἰργασμένοι εἰσὶν, longe, ut opinor, inusitatius. Et certe tantum uno loco positum ad sententiam sufficere

κεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου, καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων. καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

53—59. Eorum oratio. "ΤΗΝ μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, "πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἰό"μενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δι"κασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμὲν, "γενέσθαι ἢ ὑμῖν, ἡγούμενοι τὸ ἴσον μάλιστ' ἂν φέρε"σθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτή"καμεν· τόν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι "εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, "τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενη"μένης, ᾗ χρὴ ἀντειπεῖν (ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ᾐτησάμεθα), "τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὂν, ᾧ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνα-

7. ΤΗΝ μὲν παράδοσιν] ἡ δημηγορία τῶν Πλαταιέων δικανικωτέρα ἐστί· τὸ δὲ προοίμιον ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος καὶ ἐκ προσοχῆς. 10. Οὐκ ἐν ἄλλοις] ἢ ὑμῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι γενέσθαι, ὥσπερ καὶ ἐσμὲν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν. 11. Ἢ ὑμῖν] κατὰ δύο (φησὶ) τρόπους προὐθυμήθημεν ἐγχειρίσαι ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατά τε τὸ μὴ περὶ θανάτου κριθῆναι, ἀλλὰ περί τινος μαλακωτέρας ζημίας, καὶ καθὸ δικαίους ὑμᾶς κριτὰς ἡγησάμεθα γενέσθαι. νῦν δὲ (φησὶ) φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθὺς ἐπιφέρει· τόν τε γὰρ ἀγῶνα, φησὶ, καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ ἴσον] τὸ δίκαιον. Φέρεσθαι] ἀποφέρεσθαι. 13. Περὶ τῶν δεινοτάτων] περὶ τοῦ θανάτου. 14. μὴ οὐ κοινοὶ] μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιήσητε. 15. Τεκμαιρόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. 17. Ὧι] τῷ ἐρωτήματι.

poterat. Mox cap. 54. ubi hæc repetuntur, omittitur loco posteriore: In Gr. hic abest loco priore. Eadem varietas est cap. 68. Duk.

1. ἐν τῷ] αὐτῷ Q.

τῷ καθεστῶτι om. g. τῷ om. K.

2. ἀγαθόν τι om. e.

εἰργασάμενοι O.

5. καὶ ἐλθόντες c. om. L.O.P.

10. περ om. P.

καὶ om. d.

12. ἡμαρτήκωμεν d.

14. κοινῇ K.Q.c

15. προγενομένης O.

“ σθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. “ πανταχόθεν δὲ ἄποροι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα, καὶ “ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τι κινδυνεύειν· καὶ “ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ὧδ᾽ ἔχουσιν αἰτίαν ἂν πα- “ ράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν. χαλεπῶς δὲ “ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες μὲν “ γὰρ ὄντες ἀλλήλων, ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύρια ὧν “ ἄπειροι ἦτε, ὠφελούμεθ᾽ ἄν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα “ λελέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν “ τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ “ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσ- “ μένην κρίσιν καθιστώμεθα.

54. * παρεχόμενοι δὲ ὅμως “ ἃ ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα “ καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, τῶν εὖ δε- “ δρασμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρα-

4. Ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος] ὁ ἄνθρωπος ὁ σιωπήσας καὶ μὴ εἰπών. 5. Σωτήριος] πρόξενος σωτηρίας. 6. Πρὸς τοῖς ἄλλοις] τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. 7. Ἐπεισενεγκάμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. 11. ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις φησίν. 14. Εὖ δεδρασμένων] ὑφ᾽ ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους. τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα λύσις ἐστὶ τοῦ Λακεδαιμονικοῦ διλημμάτου ἐρωτήματος, τοῦ λέγοντος ὅτι ἠδικήσατε ἡμᾶς, ὦ Πλαταιεῖς, ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὔ; ἵνα, εἰ μὲν εἴποιεν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκους αὐτοὺς μετελεύσωνται, εἰ δὲ μὴ, ὡς ψευδομένους, εἴπερ ἀγαθόν τι ποιῆσαι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους φήσαιεν. φασὶν οὖν οἱ Πλαταιεῖς, ἀπολογούμενοι ἐπὶ τούτοις, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἡμᾶς περὶ τούτων πυνθάνεσθε, φαμὲν μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ὑμᾶς ὑφ᾽ ἡμῶν, εἴτι μὴ καλὸν ἐν πολέμῳ πεπόνθατε, ᾧπερ ἦμεν ἐχθροί· εἰ δὲ ὡς φίλους καταιτιᾶσθαι βούλεσθε,

1. τὰ] τὸ g.
2. πανταχόθεν τε Q.
4. ἂν om. Q.
6. μὲν om. L.
7. γὰρ om. Q.
ἀλλήλοις B.
μαρτυρίας e.
8. πᾶν L.O.P.
9. λέξεται I.K.d.e.f.
δεδίαμεν g.
μὴ οὐχὶ Q.
καταγνόντες O
10. τῶν] αὐτῶν I.
αὐτῷ H.
11. ποιεῖτε B.E.g.h.
13. τὰ] τῶν i.
14. καὶ τοὺς A.B.E.F.H.K.N.Q.c.f.g.h. ceteri καὶ ἐς τούς.
τῶν δὲ Q.g.
Τῶν εὖ—ποιησόμεθα Thomas Mag. in δεδρασμένον. Duk.
δεδραμένων P.d.
15. καὶ πείθειν πειρασόμεθα] om. Q.

“ σόμεθα. φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχὺ, εἴ
“ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολ-
“ έμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους
“ ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας, φί-
“ λους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἁμαρτάνειν μᾶλλον, τοὺς
“ ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς
“ τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν
“ πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς
“ Ἑλλάδος μόνοι Βοιωτῶν. καὶ γὰρ ἠπειρῶταί τε ὄντες
“ ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμε-
“ τέρᾳ γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ·
“ εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυ-
“ νον τοῖς Ἕλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν.
“ καὶ ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ, ὅτε περ δὴ μέγιστος
“ φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην, μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς
“ Ἰθώμην Εἱλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν
“ αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμ-
55. “ νημονεῖν. καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι
“ ἠξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον. ὑμεῖς
“ δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς
“ ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκ-
“ ελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν

ἑαυτοὺς αἰτιᾶσθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε, καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων Θηβαίων ἐπιστρατεύσαντες. 4. Μὴ εὖ παθόντας] αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς Λάκωνας. 5. Φίλους δὲ νομίζοντας] ἡμᾶς δηλονότι. 8. Τῷ δὲ] τῷ Μήδῳ. 10. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ] ἐν τῇ Πλαταίᾳ. 15. Περιέστη] περιεκύκλωσεν. 17. Οὐκ

5. μάλιστα g.
τοὺς om. L.O.P.Q.
6. στρατεύσαντες g.
8. πρότερον d.
ἐπ' ἐλευθερίᾳ I.L.O.P.d.
9. τε om. g.
13. περὶ b.
14. περ om. e.
Σεισμὸν] Olymp. LXXVII. 4. vid. Diod. p. 274. c. Wass.
15. ἐς] ἐπ' L.O.P.
20. γὰρ] δὲ A.B.
21. Πρὸς—τραπέσθαι] Thom. Magist. in βούλομαι. Duk.

“ ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε. εἰ δ᾽ ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάντων, οὐκ ἠδικοῦμεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε, καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλὸν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὖ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος προσηγάγετο ξυμμάχους καὶ πολιτείας μετέλαβεν, ἰέναι δὲ ἐς τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως. ἃ δὲ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι, εἴ τι μὴ καλῶς ἐδρᾶτε, ἀλλ᾽ οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. 56. *Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε δι᾽ ἅπερ καὶ τάδε πάσχομεν. πόλιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς καὶ προσέτι ἱερομηνίᾳ ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν

εἰκὸς] οὐ δίκαιον. 1. Τῷ πολέμῳ] τῷ νῦν δηλονότι. Ἐκπρεπέστερον] ἔξω τοῦ πρέποντος. 3. Ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 4. Ἐναντία Θηβαίοις] μαχόμενοι τοῖς Θηβαίοις. 6. Καλὸν] δίκαιον. οὐ καλὸν προδοῦναι δηλονότι εἰς τὰ προστασσόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 7. Καὶ πολιτείας μετέλαβεν] ἐπολιτογραφήθη. 9. Ἑκάτεροι] οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 11. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] ἐπὶ τὰ ἄδικα. 14. Καταλαμβάνοντας] λῃστρικῶς ἐπερχομένους. Ἐν σπονδαῖς] σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

1. *μέντοι οὖν τῷ* c. *ἐκπρεπωδέστερον* O.
3. *ἐθελήσαμεν* K.
4. *ἀδικοῦμεν* b.d.
9. *συμμάχοις* E.
10. *τι μὴ*] *μή τι* M.b. *τε μὴ* g.
12. *ἡμᾶς* om. I.
15. *ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα* A.B.E. F.H.M.N.b.g.h. vulgo *ὀρθῶς τε ἐτιμωρησάμεθα*.

Ἱερομηνίᾳ] Portus putavit esse, *νουμηνίαν*. Et sic cap. 65. Steph. quoque in marg. Edit. sec. versionem Vallæ, *die solenni*, emendat, *in sacris*, vel *feriis primæ diei mensis*, q. d. *feriarum menstruarum die*. Fortassis omnis *νουμηνία* recte dici potest *ἱερομηνία*: sed an omnis *ἱερομηνία* quoque sit *νουμηνία*, mihi non liquet. Nam Harpocration e Demosth. adv. Timocrat. *ἱερομηνίας* nihil aliud, quam *ἑορτώδεις ἡμέρας* interpretatur. Et sic ex eo Suidas et Hesychius. Nec quidquam de *νουμηνίᾳ* addunt. Ac neque quisquam e quamplurimis Scriptoribus, quorum verba de sacro *νουμηνίας* adfert Meursius in Græc. Feriata, v. *Νουμηνία*, hunc diem vocat *ἱερομηνίαν*. Adde, quod Thucyd. II. 4. Platæas a The-

“ πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶ- “ ναι ἀμύνεσθαι· καὶ νῦν οὐκ ἂν εἰκότως δι' αὐτοὺς “ βλαπτοίμεθα. εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε “ καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν ὀρθοῦ “ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον “ μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δο- “ κοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες “ μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ “ ἑτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί· ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, “ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐ- “ τοῦ ἦσαν. καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας, εἰ ἄρα “ ἡμάρτηται, ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν· καὶ μείζω “ τε πρὸς ἐλάσσω εὑρήσετε, καὶ ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον “ ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτά-

1. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Ὅσιον] δίκαιον. 3. Βλαπτοίμεθα] ἀδικοίμεθα. Αὐτίκα] ἐν τῷ ἐνεστῶτι. 4. Πολεμίῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. 6. Ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι ὠφέλιμοι ἐφάνησαν, ὑμῖν δηλονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι. 7. Πολὺ καὶ ὑμεῖς] καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες. ἐφείσατο εἰπεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ φορτικόν. 8. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 9. Δεινοὶ] μετὰ δεινότητος. 10. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν] ἤγουν οἱ Θηβαῖοι συνεμάχουν αὐτῷ. 12. Ἀντιθεῖναι] ἐναντίαν θεῖναι. Μείζω τε πρὸς ἐλάσσω] μείζω προθυμίαν πρὸς ἐλάσσω ἁμαρτίαν. 14. Ἀρετὴν] ἀν-

banis τελευτῶντος τοῦ μηνὸς occupatas dicit. Budæus in Demosthene, qui sæpe ἱερομηνίαν memorat, interpretabatur *sacra stata aliquo mense*, vel generaliter *diem festum*, et Camerar. in Demosth. adv. Timocrat. *dies festos*. Vid. Steph. Thes. Suidas ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. Sic etiam Etymol. M. et insuper, ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερὰ ἡμέρα, quæ confirmant interpretationem priorem Budæi. In Gloss. ἱερομηνία *festivi ludi*: quo pertinet, quod e Budæo adnotat Steph. ἱερομηνίαν apud Demosthenem etiam esse *diem ludorum*. Infra V. 54. est τὰ ἱερομήνια, ubi Schol. ἑορτώδης ἡμέρα. Quæ Kuhnius ad Pausan. III. 5. de ἱερομηνίαις adnotat, nihil magnopere ad inlustrationem hujus loci faciunt, et non satis explorata videntur. Duk.

3. τε om. c.e.

7. οἱ om. M.P.Q.g.

9. ὑπέρχεσθε P.

12. ἡμάρτηται ἀντιθεῖναι A.B.E.F.H.K.M.N.c.f.g.h.i. vulgo ἡμάρτηταί τι ἀντιθεῖναι.

14. τινα ἀρετὴν τῶν ἑλλήνων c.f. τῇ τοῦ ξέρξου e.

“ ξασθαι, ἐπῃνοῦντό τε μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὑτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὧν ἡμεῖς γενόμενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρὴ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας, καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν ἀεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι, καὶ τὸ παραυτίκα που ἡμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται.

57. “ * προσκέψασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα (οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ᾽ ἡμῶν μεμπτῶν,) ὁρᾶτε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι, οὐδὲ πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι, καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι᾽

δρείαν. 1. Ἐπῃνοῦντό τε μᾶλλον] ὑπερβαλλόντως εἶχον τὸν ἔπαινον. 2. Ἀσφαλείᾳ] τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. Ἐθέλοντες δὲ] ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι ἔπραξαν, τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημώσαντες καὶ ναυσὶ κινδυνεύσαντες. 3. Τολμᾶν] σὺν τόλμῃ πράττειν. 7. Γιγνώσκοντας] ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. 9. Ἔχωσι] παρέχωσι. 13. Μὴ τὰ εἰκότα] οὐχὶ δίκαια. 14. Ἐπαινούμενοι δὲ] ὑμεῖς δηλονότι. 15. Ἀνδρῶν ἀγάθων πέρι] ἡμῶν δηλονότι τῶν Πλαταιέων. 16. Αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας] ἀντὶ τοῦ ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. ὅρα δὲ πῶς κολακεύει λανθανόντως τοὺς Λάκωνας. 18. Ἀνατεθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἀποδέξωνται. 20. Ἐς τὸν τρίποδα] τὸν ἐκ τῶν Μηδικῶν σκύλων, ὃν ὁ Παυσα-

1. *μάλιστα* L.O.P.
2. *ἀσφαλίαι* E.
3. *βέλτιστα*] *μέγιστα* c.
7. *ὁμοίους* f.
10. *ὑμῖν* A.B.E.d.e.f.g.h. *καθίστηται* I.K.L.M.O. *καθίσταται* P.Q. *καθίστητε* d.
11. *τε* om. B.O.
13. *οὐ γὰρ*] *οὐκ* K. *ἀφανεῖ* d.i.
14. *περὶ*] *παρὰ* g.
17. *πρὸς τοῖς ἱεροῖς* g.

“ ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνι-
“ κοῦ πανοικησίᾳ διὰ Θηβαίους ἐξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο
“ γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε
“ κρατησάντων ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν
“ φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα, καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς
“ μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μὲν τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέ-
“ δομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι.
“ καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύνα-
“ μιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι·
“ καὶ οὔτε τῶν τότε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ὦ

νίας ἐποίησε. 5. Θηβαίων ἡσσώμεθα] διὰ τοὺς Θηβαίους καταβαλλόμεθα. 7. Νῦν δὲ] κινδυνεύομεν δηλονότι. 9. Καὶ ἀτιμώρητοι] οὐδεμίαν

1. ἀρετῆς L.P.

καὶ om. K.

τοῦ om. e.

2. πανοικεσίᾳ E.I.L.N.O.Q.

Πανοικησίᾳ] Πανοικεσίᾳ, quod quidam MSS. habent, etiam est in Polluce VI. 163. ex Antiphonte, et in Thoma Mag. πανοικὶ e Libanio. Sic quoque Dionys. Halic. VII. 18. et XI. 2. et Mœris. Sed in Thucyd. II. 16. non est πανοικεσίᾳ, ut Thomas laudat, sed πανοικησίᾳ, sine ulla varietate scripturæ. Paullo post, si in his, οἵτινες Μήδων—ea sententia est, quam Interpretes expresserunt, pro ἀπολλύμεθα, verbo præsentis temporis, aliud tempus videtur requiri, ut in illo Themistoclis apud Plutarch. Themist. ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. Duk.

4. ἀπωλλύμεθα H.

καὶ—ἡσσώμεθα] om. E.

7. λιμῷ δὲ διαφθαρῆναι e.

θανάτου κρίνεσθαι B.g.h. ceteri θανάτου δίκῃ κρίνεσθαι.

Θανάτου δίκῃ κρίνεσθαι] Κρίνεσθαι δίκῃ etiam Plutarch. dicit Public. p. 193. οὐκ ἔφευγεν ἐπ' αὐτοῦ δίκῃ κριθῆναι πρὸς Ταρκύνιον. Habent etiam vocabulum δίκῃ hic omnes MSS. excepto Regio. Et ob id suspectum esse potest, eo quod in hoc genere loquendi fere omittitur. Plutarch. Apophthegm. p. 327. κρινόμενος θανάτου. Ælian. XIII. Var. Hist. 42. ἔκριναν με θανάτου. Polyb. VI. 12. θανάτου δὲ κρίνει μόνος, sc. ὁ δῆμος. Similiter in eo, quod ex Athenæi XIII. 6. adfert Budæus, κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἀπέφυγε. In quibus Stephanus Append. ad Script. de Dialect. p. 110. deesse putat δίκην. Quamquam etiam κρίσιν suppleri potest e loco Demosthenis, quem et ipse laudat, κρίνεσθαι κρίσιν θανάτου. Mox ἀτιμώρητοι Thomas Mag. in τιμωρῶ exponit ἀβοήθητοι, ubi et Πλαταιεῖς. Duk.

8. περιεσώμεθα K.

10. τότε om. L.O.

ὠφέλειται K.

" Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπὶς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι
" ἦτε. * καίτοι ἀξιοῦμέν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμα- 58.
" χικῶν ποτὲ γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἕλ-
" ληνας καμφθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνῶναι, εἴ τι ὑπὸ

βοήθειαν ἔχοντες ὑπό τινος. 2. Τῶν ξυμμαχικῶν] *τῶν ἐφόρων τῆς ξυμμαχίας τῆς ἡμετέρας.* 3. Τῆς ἀρετῆς] *τῆς ἡμετέρας.* Τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας] *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἕνεκα. τὸ ἑξῆς, ἀξιοῦμεν καμφθῆναι. καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρέπον-*

1. δεδίαμεν Dionysius p. 7.

2. ξυμμάχων Q.

4. καμφθῆναι A.B.E.F.I.c.d.e.g. κναμφθῆναι f. vulgo γναμφθῆναι.

Γναμφθῆναι] Pro καμφθῆναι non dubitavi reponere ex marg. γναμφθῆναι. Ea vox in desuetudinem abiit post Platonis tempora, et varie scribitur a Grammaticis. Poëtæ, et Homeri sequaces retinent scripturam veterem διὰ στομφασμὸν εὔφωνον, ut alicubi Eustathius. Homerica enim sunt, Ἐν δὲ γόνυ Γνάμψεν. γναμπτὰ νόημα, et γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, μέλεσσιν. Hesiod. Op. 205. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσιν, hoc est κεκαμμένοις. Paullo infra apud Hesiod. v. 278. cum Alex. Clemente pro ἔσθειν—ἐπ' αὐτοῖς legerim, Ἐσθέμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶ μετ' αὐτῶν. Æschylus Pers. 577. Γναμπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ, ubi male Interpres, et Scholiasta. Lycophron 1247. οὐδ' ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ Γνάμψει Θέαινος. Callimachus Del. 311. γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου. Plato Rep. X. p. 762. Francof. κνάμπτοντες ἐπ' ἀσπαλάθων, antiquam scripturam servavit Justinus Martyr, cujus unius auctoritate rescribendum, γνάμπτοντες. Apollonius ad navigantes transtulit, II. 350. Ῥῆβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἀκτήν τε μέλαιναν Γνάμψαντες, uti et 946. 967. 1012. Idem III. 1248. Πείρησαν τευχέων βεβιημένοι. οὐδ' ἐδύναντο Κεῖνο δόρυ γνάμψαι. et 1349. Γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά. Apud Nicandrum Theriac. pag. 8. Aldin. Γναμπτόμενοι etiam pro ξεόμενοι. Oppianus Hal. III. 133. γένυν γναμπτοῖο σιδήρου. Ubi MSS. quomodo apud Homer. γναπτοῖο obtrudunt: id quod facit et alibi Scholiasta. Hal. V. 574. νόον γνάμπτουσι σιδήρεον. Quo in loco, ut id obiter moneam, lege ex Cod. MS. Μήτηρ δὲ πρῶτον μὲν ἀτυζομένη δεδόνηται, non πεπότηται· de hirundine sermo. Confer denique Hal. V. 164. et Hesych. in εὔγναμπτον. Wass. Γνάμπτω, γναμπτὸς, et ἐπιγνάμπτω de animo dici ostendit Stephan. in Thes. Add. Stanlei. ad Æschyl. Prom. 163. Hesych. ἐπιγνάψασα (Soping. recte ἐπιγνάμψασα) ἐπικατακλάσασα, συμπείσασα. Æsch. Prom. 994. Γνάμψει γάρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι. Schol. ἐπικλάσει, ut mox Thucyd. cap. 59. ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ. Κάμπτω et ἐπικάμπτω quidem haud dubie eamdem significationem habent. Sed γναμφθῆναι vix videtur a scriba potuisse proficisci. Duk.

“ Θηβαίων ἐπείσθητε, τήν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς μὴ κτείνειν οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἡδονὴν δόντας ἄλλοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ᾽ εὔνους, κατ᾽ ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιοῦντες ὅσια ἂν δικάζοιτε, καὶ προνοοῦντες ὅτι ἑκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖρας προϊσχομένους (ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἕλλησι μὴ κτείνειν τούτους), ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παντός. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί

τος. 1. Ἀνταπαιτῆσαι] ἀξιοῦμεν, ἀπὸ κοινοῦ. 3. Ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις. 4. Αὐτοὺς] ὑμᾶς τους Λάκωνας. 7. Εὔνους] ὄντας δηλονότι. 8. Τῶν σωμάτων] ἀνωτέρω μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίζετο, νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν σωμάτων. 9. Χεῖρας προϊσχομένους] ἱκετεύσαντας. 11. Τούτους]

2. *Σώφρονα*] Vid. Euripidem Androm. 778. Wass.

4. *κακίας* i.

αὐτοῖς N.

5. *φθεῖραι* c.f.

8. *ὥστε*] *ὡς* M.

10. *Νόμος τοῖς Ἕλλησι*] Vid. Feith. III. Antiquit. Homericar. 14. et infr. cap. 66. 67. Duk.

12. *Ἀποβλέψατε*] Vid. II. 71. et Themistium Orat. VI. p. 82. Wass.

14. *κατὰ τὸ ἔτος* Q.

Κατὰ ἔτος ἕκαστον] Hujus annui sacri totam rationem multis describit Plutarch. Aristid. p. 608. Alia huc pertinentia habent Luisin. II. Parerg. 14. et Cerd. ad Virgil. III. Æneïd. 301. et V. 46. Quid sint *ὡραῖα*, et *ὡραῖοι καρποί*, ostendunt Græv. ad Hesiod. *ἔργ.* v. 31. et Meibom. ad Diogen. Laërt. II. 32. Duk.

ἐσθήμασι] H. Stephanus adnotavit, etsi Scholiastæ Sophoclis ad Electr. v. 270. tradant *ἔσθημα* in oratione soluta inusitatum esse, tamen eo uti Pollucem. Utitur eo Pollux VII. 42. 50. 51. et 54. Antoninus Liberal. cap. 11. et Ammonius in *παρέχειν*. E quibus adparet hoc vocabulo non solos Poëtas usos fuisse. Sed quod Platæenses dicunt inter inferias, quæ annua religione mortuis dabantur, etiam vestes fuisse, non possum aliorum scriptorum testimoniis confirmare. Apud Sophoclem

“ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδί- “ δου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὖνοι μὲν ἐκ “ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὁμαίχμοις ποτὲ γενομέ- “ νοις. ὧν ὑμεῖς τοὐναντίον ἂν δράσαιτε, μὴ ὀρθῶς γνόν- “ τες. σκέψασθε δέ· Παυσανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐ- “ τοὺς, νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι “ τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν “ Πλαταιΐδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ “ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους “ καὶ ξυγγενεῖς, ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἴσχουσι, κατα- “ λείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾗ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλ- “ ληνες, δουλώσετε, ἱερά τε θεῶν, οἷς εὐξάμενοι Μήδων “ ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε, καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν ἑσ- “ σαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε. * “ οὐ πρὸς τῆς 59.

τοὺς αὐτομόλους. 9. Παρὰ τοῖς αὐθένταις] τοῖς φονεῦσιν. αὐθένται κυρίως οἱ αὐτόχειρες καὶ οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ νῦν αὐθέντας τοὺς κυρίους καὶ δεσπότας. αὐθέντας δὲ τοὺς Θηβαίους ὧδε φησί. 11. Πρὸς δὲ] πρὸς τοῖς εἰρημένοις. 13. Τῶν ἑσσαμένων] ἱδρυσαμένων. 14. Ἀφαιρήσεσθε] ζημιώσετε. Οὐ πρὸς

in Electr. v. 455. Electra Agamemnoni patri inter inferias jubet dari ζῶμα suum. Scholiastes ibi, ζῶμα, inquit, δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτῳ στέφοι τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας. Nec Plutarchus in Aristide, ubi multis qualia annua hæc sacra fuerint exsequitur, ullam vestium mentionem facit, ac tantum στεφανώματα, vinum, lac, et alia, quæ Græci ἐναγίσματα dicunt, memorat. Duk.

1. νόμοις I.
ἴσα γε g.
2. ἐπιφέρειν B.
3. σύμμαχοι B.E.K.e.h.
γεγενημένοις g.
4. δράσητε I.
ὀρθῶς μὴ e.
5. δὲ] τε e.
7. εἰ κτενεῖτε] ἐκτενεῖτε E.
8. θηβαΐδα om. pr. A.B. τὴν θηβαΐδα recens A.B. supra πλαταιΐδα.
9. τε καὶ om. K.
αὐθένταις] αὐτοένταις Cyrillus Lex. MS.
Αὐθένταις] Consule Nunnesium ad Phrynich. et Valesium ad Harpocrationem. Duk.
10. ἔχουσι i.
11. καὶ om. g.
ἠλευθέρωσαν B.h.
12. ἐδουλώσατε d.i.
13. ἑσσαμένων] εἰσαμένων E. ἑσαμένων c. ἐσσαμένων I. ἱδρυσαμένων L.O.P.i.
14. ἀφαιρεθήσεσθε K.
πρὸ A.B.

" ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, οὔτε ἐς τὰ " κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους " ἁμαρτάνειν, οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας ἕνε- " κα ἔχθρας, μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι, φεί- " σασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι " λαβόντας, μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατανο- " οῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἂν ὄντες πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθ- " μητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ᾧ τινί ποτ' ἂν καὶ ἀναξίῳ " ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ χρεία " προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ " κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι, πεῖσαι τάδε, προ- " φερόμενοι ὅρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὤμοσαν, μὴ ἀμνη- " μονεῖν, ἱκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρῴων τάφων, καὶ

τῆς ὑμετέρας δόξης] οὐχ ἅπτεται τῆς ὑμετέρας δόξης. ὅρα πάλιν πῶς κολακεύει. 1. Οὔτε ἐς τὰ κοινὰ] ἀπὸ τοῦ ἀδόξου καὶ ἀδήλου τῆς τύχης τὸ ἐπιχείρημα, ἐν ᾧ καὶ εἰσβολὴ αἰδοῦς καὶ ἐλέου. 7. Οἷοι] τουτέστιν εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑμῶν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐν Ἰθώμῃ. 9. Ἡ χρεία] ἡ ἀνάγκη. 10. Τοὺς ὁμοβωμίους] τοὺς τιμωμένους ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁμοίοις βωμοῖς. 13. Τῶν

5. ταῖς γνώμαις d.i.

οἴκτῳ σώφρονι A.B.E.F.H.I.M. b.g.h. vulgo οἶκτον σώφρονα.

6. λαβόντες K.c.h.

δεινότατα L.O.e.

κατανοοῦντες A.E.H.I.K.M.b.c. d.e.f.g.h.i.

8. ἀναξίῳ B.E.F.H.K.g. ceteri ἀναξίως.

9. συμπέσοι E.H.K.g.i. συμπέσῃ Q.

ὡς om. e.

πρέπον ἦν ἡμῖν c.f.

Ὡς—προάγει] T. Mag. in πρέπει, qui ὑμῶν, recte. aliter MSS. Wass.

10. Ὁμοβωμίους] Quibus communiter in eadem ara sacra fiunt: nam etiam pluribus diis una ara sacrabatur. Vid. Kuhn. ad Polluc. VI. 155. ubi quod adnotat de sex aris duodecim diis Olympiæ consecratis, est e Scholiaste Pindari Olymp. V. 10. qui binos deos, qui in eadem ara colebantur, συμβώμους vocat; quemadmodum et Strabo XI. 512. Persicos quosdam δαίμονας, quibus eadem ædes et ara sacra erat. Add. Spanhem. Epist. III. ad Morell. p. 183. Quod eosdem ὁμοχέτας vocatos dicit Kuhn. id est e Thucyd. IV. 97. ubi vid. Schol. Hesych. et Suidam. Duk.

11. προσφερόμενοι A.B.E.F.H. I.L.N.O.P.d.g.h.i.

12. ὤμοσαν καὶ μὴ L.P.

" ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θη- " βαίοις μηδὲ τοῖς ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆ- " ναι. ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ᾗ τὰ λαμπρό- " τατα μετ' αὐτῶν πράξαντες νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα " κινδυνεύομεν παθεῖν. ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλε- " πώτατον τοῖς ὧδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾷν, διότι καὶ " τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι λέγο- " μεν ἤδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν (εἱλόμε- " θα γὰρ ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ, " τελευτῆσαι,) ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν. καὶ " δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας, " τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἑλέσθαι. " ἐπισκήπτομέν τε ἅμα μὴ Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμό- " τατοι περὶ τοὺς Ἕλληνας γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν " ἐχθίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πί- " στεως, ἱκέται ὄντες, ὦ Λακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι,

πατρῴων τάφων] ἕνεκα δηλονότι. 1. Τοὺς κεκμηκότας] τοὺς νεκρούς. καὶ Ὅμηρος ὑπένερθε καμόντας (Il. 3. 278.) 5. Ἀναγκαῖον] χρήσιμον. 6. Λόγου τελευτᾷν] ἤγουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου εἰπεῖν. 9. Τῷ αἰσχίστῳ] ὀλέθρῳ· τῷ λιμῷ. Ὅμηρος· Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν (Od. 12, 342.)

1. κεκμηκότας E.i.

Κεκμηῶτας] Κεκμηκότας Marg. bene opinor, illud fere Poëtarum; vel, ut Eustathius, Ionum est. mecum facit ad Pollucem, qui sic adduxerat, Jungermannus III. 106. Sed et Poëtæ sæpe hac forma. Theocrit. ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας Τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται. Ἀττικώτερον Eustathio judice scribamus κεγμηκότας. Sic, inquit, ἀγμῆτες pro ἀκμῆτες, et ἔοιγμεν, apud Sophoc. Aj. 1260. pro ἐοίκαμεν; sed de hac scriptura ampliandum. Wass.

3. ἀναμιμνησκόμενοι K.

4. μεθ' αὐτῶν A.B.E.H.I.g. μεθ' ἑαυτῶν K.M.N. cum Prisciano p. 1172.

5. δὲ om. B.h.

7. λέγομεν om. d.i.

9. Τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ] Vid. quæ adnotarunt Casaub. ad Dion. Halic. VI. 86. et Cerd. ad Virg. IX. Æn. 340. Duk.

11. καταστήσαντες A.B.E.F. H.I.K.b.c.d.e.g.h.i.

12. καὶ ἡμᾶς i.

13. πλαταιεῖς ὄντας I. οἱ om. A.B.E.F.H.N.g.h.

14. ὑμῖν A.

16. ἱκέτας ὄντας I.P.

" γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν, καὶ μὴ τοὺς ἄλλους Ἕλ-
" ληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι."

60. Qua ne Lacedaemonii moverentur, veriti Thebani, et ipsi fusius dicendi veniam postulant. Itaque

Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι δείσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοί τι ἐνδῶσι, παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

61—67. coram iisdem quinque viris, judicibus Plataeensium Sparta missis, verba faciunt.

" ΤΟΥΣ μὲν λόγους οὐκ ἂν ᾐτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ
" αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ ἐπὶ
" ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποιήσαντο καὶ περὶ αὐ-
" τῶν ἔξω τῶν προκειμένων, καὶ ἅμα οὐδὲ ᾐτιαμένων,
" πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔπαινον ὧν οὐδεὶς ἐμέμ-
" ψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγ-
" χον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία
" ὠφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφο-
" τέρων ἀκούσαντες κρίνητε. ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι
" ἐγενόμεθα πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕσ-
" τερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας, καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐ-

6. Ἐκείνοις] τοῖς Πλαταιεῦσι. Αὐτῶν] τῶν Θηβαίων. 7. Ὡς δ' ἐκέλευσαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Τοὺς μὲν λόγους] οὓς μέλλομεν ἐρεῖν δηλονότι. 10. Αὐτοὶ] οἱ Πλαταιεῖς. Ἐπὶ ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν. 11. Αὐτῶν] ἑαυτῶν τῶν Πλαταιέων. 13. Ὧν] τῶν Μηδικῶν. 14. Πρὸς μὲν τὰ] πρός τινα. 15. Ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα] ταῦτα εἰρωνικῶς λέγει ὁ Θηβαῖος· οὐ γὰρ ἔχει τοιοῦτον φρόνημα, ὡς ἐκ τῶν ἑπομένων ἐστὶ δῆλον. ὡς καὶ Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Ἕκτορα λέγειν τὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων (Il. 20, 434.) 16. Ὠφελῇ] πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. Μήτε ἡ τούτων δόξα] ἡ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία. 17. Αὐτοῖς] τοῖς Πλαταιεῦσιν. 18. Ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας] μετὰ τὴν συνοίκησιν τῆς ἄλ-

1. δὲ A.B.E.H.K.N.Q.g. vulgo τε.
ἄλλους om. h.
5. προσελθόντες g.
6. τὴν om. b.
7. τῆς om. A.g.h.
12. ᾐτιαμένων K.P.c.f.e. ᾐτιωμένων Q. vulgo ᾐτιασμένων.
13. τὴν om. d.
14. τῶν] τὸν A.B.K.L.
17. αὐτοὶ I.d.e.
18. πρῶτον B.E.F.H.M.N.b.g. ceteri τὸ πρῶτον.
19. αὐτὴν O.

“ τῆς, ἃ ξυμμίκτους ἀνθρώπους ἐξελάσαντες ἔσχομεν, “ οὐκ ἠξίουν οὗτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύ- “ εσθαι ὑφ᾽ ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαί- “ νοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώ- “ ρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ᾽ αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς “ ἔβλαπτον, ἀνθ᾽ ὧν καὶ ἀντέπασχον. * ἐπειδὴ δὲ καὶ 62.
“ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιω- “ τῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλ- “ λονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν “ αὐτοὺς οὐ φαμὲν, διότι οὐδ᾽ Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐ- “ τῇ ἰδέᾳ ὕστερον, ἰόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, “ μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἵῳ “ εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν ταῦτο ἔπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ “ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ᾽ ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον “ πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν· ὅπερ δέ ἐστι “ νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυ- “ τάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ “ πράγματα. καὶ οὗτοι ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι “ μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέ- “ χοντες ἰσχύϊ τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμ-

λης Βοιωτίας. 2. Οὗτοι] οἱ Πλαταιεῖς. 3. Ἔξω] ἀντὶ τοῦ ἄνευ. 4. Προσηναγκάζοντο] ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι. 9. Ἡμᾶς λοιδοροῦσι] Μηδίσαντας δηλονότι. 10. Τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ] τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. 12. Ἀττικίσαι] τὰ τῶν Ἀττικῶν φρονῆσαι. ὥσπερ ἡμεῖς μόνοι ἐμηδίσαμεν, οὕτω καὶ οὗτοι μόνοι ἠττίκισαν. 14. Κατ᾽ ὀλιγαρχίαν] τουτέστι κατὰ ἀριστοκρατίαν. 16. Τῷ σωφρονεστάτῳ] τουτέστι τοῖς σώφροσιν ἀνδράσιν. 17. Ὀλίγων ἀνδρῶν] Ἀτταγίνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν Μηδισάντων (Herodot. 9, 15 et 85.) 20. Ἰσχύϊ] βίᾳ. Ἐπηγάγοντο αὐτόν] τὸν βάρβαρον.

1. ἔχομεν N.g.
2. Οὐκ ἠξίουν—ἡγεμονεύεσθαι ὑφ᾽ ἡμῶν] Vid. ad lib. I. cap. 56. Duk.
τὸ πρότερον L.O.
5. πρὸς τοὺς ἀθηναίους Q.
6. καὶ om. L.P.i.
8. τε om. e.
11. ἰόντων ἀθηναίων A.B.E.H. K.L.O.P.e.f.g.h.i. ceteri ἀθηναίων ἰόντων.
12. αὖ] ἂν g.
13. μὲν om. f.g.
15. δέ om. g.
19. μήδου] δήμου O.P.

" πᾶσα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἔπραξεν, οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. ἐπειδὴ γοῦν ὅ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρὴ, Ἀθηναίων ὕστερον ἐπιόντων τήν τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ στάσιν ἤδη ἐχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ νικήσαντες αὐτοὺς ἠλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν, καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευὴν ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα·

63. * ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε ἠδικήκατε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατὲ, Ἀθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολῖται. οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἤδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίας

4. Ἔλαβεν] ἡ πόλις ἡμῶν. Σκέψασθαι χρὴ] τὸ ἑξῆς, σκέψασθαι χρὴ, εἰ μαχόμενοι ἠλευθερώσαμεν, καὶ νῦν προθύμως συνελευθεροῦμεν. 8. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τοὺς ἄλλους] Ἕλληνας δηλονότι. 12. Μᾶλλον] ἡμῶν δηλονότι. 13. Ἀξιώτεροι] ἄξιοι πᾶσαν ζημίαν παθεῖν. 16. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 17. Ἄλλοις] Ἕλλησι δηλονότι. 18. Εἴτι καὶ ἄκοντες] ὁ νοῦς τοιοῦτος· εἰ ἀκουσίως τοῖς Ἀθηναίοις συνεμαχεῖτε καὶ κατεδουλοῦτε τοὺς Ἕλληνας, ἔδει ὑμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Μήδῳ συμμαχίαν ὑμῶν καὶ προθυμίαν (ἣν ἀεὶ προβάλλεσθε καὶ καυχᾶσθε) οὐκ ἂν ὑμᾶς παρεχώρησαν ὑπὸ ἡμῶν τι παθεῖν. Προσήγεσθε] ἐδου-

4. ἐπιόντων] εἰπόντων A.B.E.h.
6. ὑφ' αὐτῆς d.i.
7. αὐτοῖς P. om. Q.
Ἐν Κορωνείᾳ] Lib. I. cap. 113. Duk.
κορωνίαι E.
9. ἐξελευθεροῦμεν e.
12. ἠδικήσατε L.O.P.d.i.
16. χρὴ Q.
ἐπάγεσθαι O.
17. ὑπάρχον τε] ὑπάρχοντες E. ὑπάρχον γε i.
18. καὶ om. L.
19. ξυμμαχίας] ξυγγενείας L.O.P.

“ γεγενημένης, ἣν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἱκανή “ γε ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν, καὶ τὸ μέγιστον, ἀδεῶς “ παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ᾽ ἑκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι “ ἔτι εἵλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων. καὶ λέγετε ὡς αἰσ- “ χρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἴσχιον “ καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας Ἕλληνας καταπροδοῦναι, “ οἷς ξυνωμόσατε, ἢ Ἀθηναίους μόνους, τοὺς μὲν κα- “ ταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας. “ καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδὲ αἰσ- “ χύνης ἀπηλλαγμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐ- “ τούς, ὡς φατὲ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους “ ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ “ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης “ μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας. * δῆ- 64.
“ λόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνοι “ οὐ μηδίσαντες, ἀλλ᾽ ὅτι οὐδ᾽ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς “ μὲν ταὐτὰ βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τἀναντία. καὶ “ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ᾽ ὧν δι᾽ ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοὶ, ἀπὸ

λοῦσθε. 5. Πολύ δέ γε αἴσχιον] δευτέρα λύσις τοῦ ἀπρεποῦς. ἀντίστροφον κῶλον. 7. Τοὺς μὲν] τοὺς Ἀθηναίους. 8. Τοὺς δὲ] τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 10. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] οἱ Πλαταιεῖς. 11. Ἐπηγάγεσθε] ἐφειλκύσατε, εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι. 13. Αἰσχρὸν μᾶλλον] αἰσχρὸν μᾶλλον τὰς ὀφειληθείσας χάριτας μετὰ δικαιοσύνης, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας, ἢ τὰς ὁμοίας χάριτας ἀντιδιδόναι. λείπει ἡ οὐ, ἵν᾽ ᾖ οὕτω, καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι οὐκ αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἑξῆς. 16. Ὑμεῖς δὲ] οἱ Πλαταιεῖς. 17. Τοῖς δὲ] τοῖς Ἕλλησιν. 18. Ἀφ᾽ ὧν] πραγμάτων, οἷον προθυμίας καὶ ἀνδρείας. Δι᾽

1. προβάλλεσθε μάλιστα c.f.
2. γε] γὰρ K.
ἀποτρέπειν ὑμῶν c.
3. βούλεσθαι e.
4. τὰ] τε d.i. τ᾽ e.
ἀθηναίων A.B.E.F.H.K.L.N. O.P.Q.d.e.f.g.h. vulgo τῶν ἀθηναίων.

5. γε om. e.
10. μὲν om. Q.
αὐτοὺς ἀδικούμενοι Q.
12. καθέστητε K.
13. ἀνταποδιδόναι οὐκ αἰσχρὸν d.
16. ἡμεῖς B.E.F.Q.g.h.
18. ἀφ᾽] καθ᾽ d.

“ τούτων ὠφελεῖσθαι. ἀλλ᾽ οὐκ εἰκὸς, ὥσπερ δὲ Ἀθη-
“ ναίους εἵλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέ-
“ ρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, ὡς χρὴ ἀπ᾽ αὐτῆς
“ νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν, καὶ παραβάντες
“ ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τι-
“ νὰς τῶν ξυνομοσάντων, ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε
“ ἄκοντες, ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὕσπερ μέχρι τοῦ δεῦ-
“ ρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τε-
“ λευταίαν τε, πρὶν περιτειχίζεσθαι, πρόκλησιν ἐς ἡσυ-
“ χίαν ὑμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε.
“ τίνες ἂν ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο,
“ οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε;
“ καὶ ἃ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατὲ, οὐ προσή-
“ κοντα νῦν ἐπεδείξατε, ἃ δὲ ἡ φύσις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξη-
“ λέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν
“ ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκού-
“ σιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον ἀττικισμὸν

ἑτέρους] τοὺς Ἀθηναίους. 2. Εἵλεσθε] προτιμοτέρους ἐποιήσατε εἰς τὸ ξυμμαχεῖν αὐτοῖς. 7. Μέχρι τοῦ δεῦρο] ἔχετε δηλονότι. 8. Καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου] προεῖπε γὰρ ὅτι ὑπὸ ὀλίγων αὐτοκρατόρων ἐτυραννούμεθα. Ὥσπερ ἡμᾶς] ἐβιάσατο δηλονότι. 10. Μηδετέροις] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. 11. Τίνες ἂν οὖν ὑμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς δηλονότι. Πᾶσι τοῖς Ἕλλησι] λείπει ἡ ὑπό. 12. Ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ] τουτέστι τῶν Ἑλλήνων τῇ δουλώσει. 13. Ποτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Οὐ προσήκοντα] τῇ αὐτῶν φύσει δηλονότι. 14. Ἡ φύσις] ἡ ὑμετέρα. 16. Τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέ-

1. δὲ] οὐδὲ K.N.
ἀθηναίοις h.
3. ξυνωμοτίαν d.
4. ἀπελίπετε A.B.L.O.Q.d.e.h.
i. ceteri ἀπελείπετε.
5. ξυγκαταδουλοῦσθε K.d.
μᾶλλον om. L.O.P.
ἄλλους ἀθηναίους τινὰς K.
7. σχόντες g.
δὲ E.
11. ἂν ὑμῶν A.B.F.H.L.N.P.
g.h. vulgo ἂν οὖν ὑμῶν.
δικαιότεροι N.e.
14. ἐδείξατε Q.
ἐβουλεύετο K.
15. Pro ἰέναι ὁδὸν eadem metaphora βαδίζειν ὁδὸν dicit Dionys. Halic. XI. 39. Ὁ δὲ Ἄππιος —ὀλεθριωτάτην ἔγνω βαδίζειν ὁδόν. Duk.
16. οὖν om. L.O.P.
τε om. d.
17. καὶ—ἀττικισμὸν] om. H.g.
ἑκούσιον] ἀκούσιον A.

“ τοιαῦτα ἀποφαίνομεν. * ἃ δὲ τελευταῖά φατε ἀδικη- 65.
“ θῆναι (παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ “ ἱερομηνίαις ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν), οὐ νομίζομεν οὐδ' “ ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἁμαρτεῖν. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς “ αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν “ γῆν ἐδῃοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν· εἰ δὲ ἄνδρες “ ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς “ μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν “ πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο “ ἑκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι “ μᾶλλον τῶν ἑπομένων. ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρί- “ νομεν, οὔθ' ἡμεῖς· πολῖται δὲ ὄντες ὥσπερ ὑμεῖς, καὶ “ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες “ καὶ ἐς τὴν αὑτῶν πόλιν φιλίως, οὐ πολεμίως, κομί- “ σαντες, ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον

τερον] τὸ δεύτερον ἀντιληπτικὸν τῶν Πλαταιέων ἐντεῦθεν λύει. 3. Οὐ νομίζομεν] οὐ βεβαίως δοξάζομεν. 5. Πρός τε τὴν ὑμετέραν πόλιν] κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 6. Εἰ δὲ] μεταστατικόν. Ἄνδρες ὑμῶν] οἱ περὶ Ναυκλείδην. 9. Ἐπεκαλέσαντο] προήγαγον, ἐφειλκύσαντο. 10. Οἱ γὰρ ἄγοντες] οἱ ἄξαντες. 11. Ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι] τὸ ἑξῆς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι, οὔτε ἡμεῖς, ἀδικοῦμεν δηλονότι. τὸ δὲ ὡς ἡμεῖς κρίνομεν διὰ μέσου. 13. Πλείω] περισσοτέρως. Παραβαλλόμενοι] ῥιψοκινδυνεύοντες. 15. Μᾶλλον]

4. μᾶλλον ὑμῶν H.Q.g.
ἁμαρτεῖν A.B.E.F.H.I.L.O.P. d.e.g.h.i. ceteri ἁμαρτάνειν.

Εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοί] Portus παραφράζων verterat, “ Si enim nos ipsi *nostra sponte*.” Αὐτὸς, pro αὐτόματος, et μόνος, sæpe est apud Homerum, et alios Poëtas. Vid. Eustath. in Il. ρ'. p. 1105. Schol. Theocr. in XI. Idyll. 12. et Stephanum, aliosque ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 6. et in Del. 212. Scholiast. parvus Hom. hoc Il. ρ'. 254. Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, exponit, ὑπὸ ἰδίας γνώμης παραγενέσθω. Et Latinos eadem significatione dicere ipse adnotant Interpretes Callimachi, et Heins. Lection. Theocrit. cap. 17. Duk.

5. τὴν ὑμετέραν πόλιν I.L.O.P. d.e. τὴν ἡμετέραν πόλιν Q.i.

6. ἐδῃοῦμεν] ἀδικοῦμεν A.B. et fortasse h.

8. ἐς δὲ] εἴτε K. ἐς B.h.

14. ἑαυτῶν h.

15. τε] μὲν Q.

“ γενέσθαι τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης, καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἅπασι δ' ὁμοίως ἐνσπόνδους.

66. “ * τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἰέναι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν εἰσελθόντες, τὰ μὲν ὅμοια οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε νεωτερίσαι ἔργῳ, λόγοις τε πείσειν ὥστε ἐξελθεῖν, ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε, οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν (κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἔπασχον), οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ

ἀδίκους μᾶλλον γενέσθαι. 1. Σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης] ὠφελοῦντες καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα, τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλεύωνται, τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαρπάζωσιν ἀλλήλους μηδ' ἐξελαύνωσι μηδὲ κακῶς ποιῶσι πολῖται πολίτας. ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ὠφελείας. 2. Τὴν πόλιν] τὴν τῶν Βοιωτῶν. 4. Οὐδενὶ] τῶν Ἑλλήνων. 5. Τεκμήριον] τὸ ῥηθησόμενον. 9. Κατανοήσαντες] καταμαθόντες. 11. Ἀνεπιεικέστερον] ἀπανθρωπότερον. 16. Χεῖρας προϊσχομένους] ἤγουν ἱκέτας

1. τε] δὲ Q.

Σωφρονισταὶ] Forsan hac voce utitur Thucydides cum allusione ad magistratum, cujus Athenis munus erat juvenum mores corrigere, eosque, quoties deliquerint, officii monere. Vide Phavorinum et Etymol. magn. Auctorem. Huds. Pulchra sunt, quæ de significatione vocabulorum σωφρονίζειν et σωφρονιστὴς ad Polluc. IX. 138. adnotavit Hemsterhusius. Duk.

7. τὰ om. M.Q.b.e.

πάντων A.B.E.H.L.O.P.c.d.f.g.h. ceteri τῶν πάντων.

10. τι] τοι g.

13. νεωτερίσαι A.B.E.H.I.K.M.b.c.e.f.g.h. vulgo νεωτερίσειν.

εἰσελθεῖν I.

15. γὰρ om. d.i.

" ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τήν τε λυ-
" θεῖσαν ὁμολογίαν, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον,
" καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευσθεῖσαν ὑπό-
" θεσιν, ἢν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως
" φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντι-
" δοῦναι δίκην. οὐκ ἤν γε οὗτοι τὰ ὀρθὰ γιγνώσκωσι·
" πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθήσεσθε. * καὶ ταῦτα, 67.
" ὦ Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν, καὶ ὑπὲρ
" ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν
" καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὁσιώτερον τετιμωρημένοι,
" καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκού-
" οντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπι-
" κούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζη-
" μίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι. μηδὲ ὀλο-
" φυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν, πατέρων τε τάφους
" τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν.
" καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα πα-
" θοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὧν

γενομένους. 6. Οὗτοι τὰ ὀρθὰ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἵνα ὑμεῖς μὲν] κεφάλαιον τὸ δίκαιον· ᾧ ἐπήγαγε τὴν ἐκβολὴν τῆς αἰδοῦς, ἧς ἡ ἀρχὴ "καὶ μὴ "παλαιὰς ἀρετάς." 10. Τετιμωρημένοι] κολάσαντες αὐτούς. 12. Ἐπικλασθῆτε] χαυνωθῆτε. Ἃς] τὰς ἀρετάς. 14. Οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι] ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται, οὐ προσήκοντος αὐτοῖς τοῦ ἁμαρ-

3. ὑπόθεσιν A.B.F.H.g. ceteri ὑπόσχεσιν.

6. Οὐκ, ἤν γε] Si Grammaticorum præcepta sequimur, potius scribendum est οὔκ cum Cass. Vid. Bud. Commentar. p. 938. Nec male distinctio major poneretur post οὔκ. Stephanus supplet, *Minime vero impunitatem consequemini.* Puto sufficere, *Non ita*; ut in Virgil. II. Æn. 583. ubi Germanus observat, Euripidem et Sophoclem hoc dicere, οὐ δῆτα. Duk.

9. καὶ ἡμῶν om. Q. καὶ δικαίως K.e. αὐτῶν] τούτων L.O.P.i.

10. καταγνωσάμενοι E.

11. εἴ τις—ἐγένετο A.B.E.F.H.I.K.L.M.N.O.P.b.c.e.f.g.h. vulgo εἴ τινες—ἐγένοντο.

12. ἐπικλασθῆναι e.

13. τι om. I.

14. ἐξ οὐ προσηκόντων L.O.P. ἐκ τῶν προσηκόντων c.

15. τε om K.

17. ἀποφαίνομεν K.

18. ὧν οἱ πατέρες e.

" πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβῦται λελειμμένοι καὶ οἰκίαι ἔρημοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦνται, τούσδε τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ οἵδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἑαυτοὺς ἔχουσι· τοὺς γὰρ ἀμείνους ξυμμάχους ἑκόντες ἀπεώσαντο. παρηνόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες, καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν (ἔννομα γὰρ πείσονται), καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προϊσχόμενοι, ὥσπερ φασὶν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες. ἀμύνατε οὖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι, καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς Ἕλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσον-

τάνειν διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνδραγαθίαν. 5. Οἱ δὲ δικαίως] ἐπανάληψις τοῦ ἀντεγκλήματος. 6. Ἐπίχαρτοι εἶναι] ὧν τῷ ὀλέθρῳ ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι. 12. Ξυμβάσεως] φιλίας. 14. Τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ] τῷ κελεύοντι παρὰ τὰς σπονδὰς μηδένα ἀναιρεῖν. 15. Παραβαθέντι] ἀθετηθέντι. 17. Περιωσθῶμεν] ἀπωσθῶμεν ὑβρισμένοι. 18. Τοὺς ἀγῶνας] περιττεύει τὸ τοὺς ἄρθρον κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν· οἷον οὐ προθήσετε λόγων

1. ἄγοντες] ἔχοντες F.H.g.
2. κορωνίαι E.
πρεσβύτεροι O.
4. δὲ L.O.Q.
5. οἵδε] οὗτοι e.
6. Ἐπίχαρτοι] Inter Thucyd. Glossas recensuit Pollux III. 101. At Sophocles in Trachin. Plato Epist. 8. vid. Hesychium. Wass. Paullo aliter Æschyl. Prometh. 157. Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. Schol. εὐφρόσυνα. Ἐπίχαρμα, quod Pollux ibid. e Posidippo adfert, et improbat, est etiam apud Theocrit. II. 20. καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι. Duk.
8. παρενόμησαν K.
9. δὲ πλέον] τε πλέω g.
δίκῃ κρίναντες] διακρίναντες d.i.
11. οὐχὶ] οὐκ L.O.P.i.
12. περ om. P.
18. τοὺς ἀγῶνας A.B.E.F.H.L.N.O.P.d.e.g. ceteri τούτους ἀγῶνας.

"τες ἀλλ' ἔργων, ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων βραχεῖα ἡ "ἀπαγγελία ἀρκεῖ, ἁμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι "κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται. ἀλλ' ἢν οἱ "ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς "ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἧσσόν τις ἐπ' ἀδί- "κοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει."

68\. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἕξειν, εἴ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἠξίουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς Παυσανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν, καὶ ὅτε ὕστερον, ἃ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατ' ἐκεῖνα, ὡς οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι ἤδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὖθις τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν, ὁπότε μὴ φαῖεν,

Judices Lacedæmonii, in sententia perstantes, Platæenses damnant et interficiunt, numero ducentos, cum viginti quinque Atheniensibus. Urbem Thebani Megarensibus Platæensibusque exsulibus tradunt; posthac an-

ἀγῶνας, τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἔργων. 2. Ἁμαρτανομένων δὲ] ἐσφαλμένων δὲ τῶν ἔργων. 11. Μετὰ τὸν Μῆδον] μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ Μήδου. 12. Προΐσχοντο] προεβάλλοντο. 13. Κοινοὺς εἶναι] τουτέστιν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, κατὰ τὸν Ἀρχιδάμου πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ λόγον. Κατ' ἐκεῖνα] τὰ τοῦ Παυσανίου δηλονότι. 15. Τὸ αὐτὸ]

1\. ἂν om. A.B.E.h.
2\. ἐπαγγελία L.M.O.P.e.
3\. προκάλυμμα e.
οἱ om. L.O.P.d.e.
5\. διαγνώμας] διὰ γνώμης P. διαγνώμονας I.e.
7\. δὲ A.B.E.F.H.K.N.e.f.g. vulgo μέν.
θηβαῖοι] ἀθηναῖοι B.
8\. ὀρθῶς] καλῶς c.
9\. ἀγαθὸν A.B.E.F.H.K.L.N. O.P.b.d.e.g.h.i. vulgo ἀγαθόν τι.
Διότι] In priore parte hujus παρεμβολῆς respicit haud dubie, quod etiam Scholiastes monet, ad illa Archidami II. 72. ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν· καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων· δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ, μηδ' ἑτέρους. Duk.
11\. καὶ μετὰ L.O.P.
τῶν μήδων I.e.
12\. προείχοντο A.B.E.F.H.K. N.g. παρείχοντο d.e. ceteri προΐσχοντο.
αὐτοὺς Q.
14\. κακῶν P.
15\. τὸ αὐτὸ καὶ ἕνα g. τὸ αὐτὸ ἂν P.
παράγοντες H.I.L.O.P.g.i.

tem funditus eam evertunt.

ἀπάγοντες ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἳ ξυνεπολιορκοῦντο· γυναῖκας δὲ ἠνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτὸν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι, καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν, ἔδοσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ᾠκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν πανταχῇ, κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, καὶ ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις

ἐρώτημα δηλονότι. 1. Ἐξαίρετον] ἐκβεβλημένον τοῦ φόνου. 6. Τὰ σφέτερα] τὰ τῶν Θηβαίων. 8. Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας.

8. ἐκ θεμελίων O.Q.

Πρὸς τῷ Ἡραίῳ] De conditu hujus templi vide Plutarchi Aristidem. Huds. Urbs, inquit Posidippus, qui ad Menandri tempora refertur, Ναοὶ δύ' εἰσὶ, καὶ στοὰ, καὶ τοὔνομα, Καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σηράμβου κλέος. Τὸ πολὺ μὲν ἀκτή. Urbem totam anno tertio ante Leuctricam pugnam a Thebanis, præter templa, excisam, narrat Pausanias IX. 1. Urbem condidit Polybus post Deucalionis tempora, inquit Etymologus voc. βουκέρας. Wass. Versus Posidippi de Platæis sunt in Dicæarcho pag. 14. Edit. Oxon. Excidium Platæarum, de quo Pausan. l. d. posterius fuit eo, quod hic memorat Thucydides, atque ipse Pausanias. Nam quum urbs per annos circiter XL. in ruinis jacuisset, deinde per pacem Antalcidæ restituta Olymp. XCVIII. rursus anno tertio ante pugnam Leuctricam, quæ in annum 2. Olymp. CII. incidit, a Thebanis eversa, sed a Philippo post prælium ad Chæroneam, id est, post annum tertium Olymp. CX. instaurata est. Ita Pausanias. Plutarchus Aristid. p. 597. ab Alexandro, postquam Asia potitus erat, restitutam tradit. Etiam ante bello Persico a Xerxe incendio deleta fuerat. Diodorus Sic. XI. p. 250. Duk.

9. ἡρώῳ K.

κύκλῳ om. g.

10. Ὀροφαῖς] Pollux VII. 121. ὀρόφοις καὶ θυρώμασι, Θουκυδίδης. Sed MSS. et Edd. omnes hic ὀροφαῖς exhibent. Utrumque est apud Aristophanem. Vid. Schol. ad Nub. 173. Θυρώματα Scholiast. Demosth. in Midian p. 365. exponit σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. Gloss. θυρώματα, postes. Duk.

11. τοῖς πλαταιέων L.P.

καὶ ἄλλοις L.O.P.

ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ Ἥρᾳ, καὶ νεὼν ἑκατόμποδον λίθινον ᾠκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα, νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὠφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν, ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

69. Quadraginta Lacedæmoniorum naves, Lesbo reversæ et ab Atheniensibus fugatæ dis-

Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελάγους, ἔκ τε τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ πρὸς τῇ Κρήτῃ χειμασθεῖσαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες, πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ

4. Ἀπεμίσθωσαν] ἐπὶ μισθῷ δεδώκασιν. 6. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο] ἀπὸ τῆς φιλίας ἐκείνων ἀπέστησαν. 9. Ἐπειδὴ] ἀφ' οὗ. 14. Χειμασθεῖσαι] τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι. Καὶ ἀπ' αὐτῆς] περιττὸς ὁ καί.

1. Ἃ—σίδηρος] Thom. Magister in ἔπιπλα. Wass. Docet ibi Thomas, quæ sint ἔπιπλα, de quo plura legi possunt in Lexicographis veteribus, Eustath. ad Homer. Od. γ'. p. 1469. et Interpretib. Pollucis X. 10. Ἑκατόμπεδος νεὼς in arce Athenarum, de quo agunt Scriptores ab Hudsono in Var. Lect. laudati, nihil commune habet cum eo, quem hic memorat Thucydides, nec quisquam dicit, hunc Παρθενῶνα vocatum fuisse. Duk.

ἦν] ἦσαν f.

2. ἑκατόμπεδον K. ἑκατὸν πεδον f.

4. ἐνέμοντο οἱ θηβαῖοι K.

5. δ' ἔτι K.

10. οὕτως om. d.

ἐτελεύτησεν A.B.E.F.H.K.b.c.d.e.f.g. vulgo ἐτελεύτησαν.

13. ἀθηναίων A.B.E.F.H.K.L.N.O.b.c.f.g.h.i. ceteri ἀθηνῶν.

διωχθεῖσαι K.

14. Καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες] Scholiastes putat, καὶ hic abundare. Apertum est, orationem non cohærere. Si retinetur κατηνέχθησαν, copula hinc tollenda, et ante καταλαμβάνουσι ponenda est. Si κατενεχθεῖσαι scribas, utroque loco abesse potest καί; quamquam non omnino necessarium est, eam priore loco deleri. Et sic voluit, qui Cod. Cass. tractavit. Duk.

15. κατηνέχθησαν καὶ καταλαμβάνουσιν H.

perque tempestatibus, Cyllenen appellunt, ibique Leucadiorum aliorumque navibus auctæ, ad expeditionem in Corcyram parantur.

Κυλλήνη τρεισκαίδεκα τριήρεις Λευκαδίων καὶ Ἀμπρακιωτῶν, καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος ξύμβουλον Ἀλκίδᾳ ἐπεληλυθότα. ἐβούλοντο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς Λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες ἐς τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι στασιάζουσαν, δώδεκα μὲν ναυσὶ μόναις παρόντων Ἀθηναίων περὶ Ναύπακτον, πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυτικὸν, ὅπως προφθάσωσι· καὶ παρεσκευάζοντο ὅ τε Βρασίδας καὶ ὁ Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα.

70. Seditio enim Corcyræ orta erat, cujus causa demonstratur. Nam Pithias quidam, Atheniensium proxenus, reus absolvitur. Is cum quinque alios ex parte adversariorum accusasset et grandi pecunia damnasset, illi

70. * οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐστασίαζον, ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν περὶ Ἐπίδαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων ἀφεθέντες, τῷ μὲν λόγῳ ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, ἔργῳ δὲ πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιῆσαι. καὶ ἔπρασσον οὗτοι, ἕκαστον τῶν πολιτῶν μετιόντες, ὅπως ἀποστήσωσιν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. καὶ ἀφικομένης Ἀττικῆς τε νεὼς καὶ Κορινθίας πρέσβεις ἀγουσῶν, καὶ ἐς λόγους καταστάντων, ἐψηφίσαντο Κερκυραῖοι Ἀθηναίοις μὲν ξύμμαχοι εἶναι κατὰ τὰ ξυγκείμενα, Πελοποννησίοις δὲ φίλοι ὥσπερ καὶ πρότερον. καὶ ἦν γὰρ Πειθίας

8. Καὶ παρεσκευάζοντο] πρὸς τὸ ἐπιπλεῦσαι κατὰ τῶν Κερκυραίων στασιαζόντων. 11. Ναυμαχιῶν] οὐχ ὅτι γέγονεν ἐν Ἐπιδάμνῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμνου ἐν τοῖς Συβότοις, ὅτε ἐζώγρησαν Κορίνθιοι οὐκ ἐλάσσους χιλίων Κερκυραίων. 12. Τοῖς προξένοις διηγγυημένοι] διεγγύᾳ τῶν προξένων. 14. Μετιόντες] ὑποποιούμενοι. 18. Τὰ ξυγκείμενα] τὰ συμπε-

1. Κυλλήνη] Ita MSS. et Noster I. 30. et infra c. 76. Theophrast. H. Plant. IV. 1. Artemidor. I. c. 47. Wass.

τρεισκαίδεκα Q. om. E.H.g. ceteri τρισκαίδεκα.

2. ἀλκείδᾳ K. ut infra b.c. ἀλκείδας.

7. ἀθηναίων K.d.i.

8. ὅ τε ἀλκίδας καὶ ὁ βρασίδας e.

9. Ἐστασίαζον] Vid. Diodorum p. 315. d. Wass.

10. ἐπιδάμνου b.

11. ἀφέντες H.

12. ὀκτακοσίοις ταλάντοις i. διηγγυωμένοι E.

13. κερκυραίοις κόρινθον Thom. M. v. βούλομαι.

14. μετιόντες] ἐπιόντες g.

16. τε om. c.

19. ἦν om P. πυθίας Q.c.

ἐθελοπρόξενός τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ δήμου προειστήκει, ὑπάγουσιν αὐτὸν οὗτοι οἱ ἄνδρες ἐς δίκην, λέγοντες Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν. ὁ δὲ ἀποφυγὼν ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους πέντε ἄνδρας, φάσκων τέμνειν χάρακας ἐκ τοῦ τε Διὸς τεμένους καὶ τοῦ Ἀλκίνου· ζημία δὲ καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο φανημένα.

in desperatione salutis Pithiam cum sexaginta aliis trucidant. Ex Pithiæ parte pauci admodum in navem Atticam confugiunt.

1. Ἐθελοπρόξενος] ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο. 2. Οὗτοι οἱ ἄνδρες] οἱ ἀπὸ Κορίνθου ἐπανελθόντες, οἱ προδόται.

1. Ἐθελοπρόξενος] Explicat Pollux III. 59, 60. breviter Hesych. ἑκὼν πρόξενος. Sic ἐθελόκακος Dionys. Halic. ἐθελόπονος Xenoph. Wass.

3. Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν] Hinc refellas licet Solœcisten Luciani in fin. inter καταδουλοῦσθαι et καταδουλοῦν hoc discrimen statuentem: τὸ καταδουλοῦσθαι μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. Et vanam esse observationem, ostenderunt Schol. Luciani e loco Isocratis, qui est in Evagor. p. 192. Ed. Steph. et Græv. e Thucyd. VIII. 46. Duk.

5. Ἐκ τοῦ τε Διὸς] Nota est hæc apud veteres religio lucorum, quam violatam dicebat Pithias. Vid. Ovid. VIII. Metam. 741. seqq. et IV. Fast. 753. ibique Neapol. Hinc sæpe in *Ovidio*, *incæduus lucus*, et *incædua silva*. Athenienses pœnam capitis statuerant in eos, qui vel minimam ilicem e luco Heroum excidissent. Ælian. V. Var. Hist. 17. Duk.

τεμένους] τοῦ τεμένους A.E.F.K. L.N.O.P.d.e.f.g.h.

καὶ ἀλκίνου H.L.O.g.

6. Καθ' ἑκάστην χάρακα] Vide quos laudat Jungermann. ad Polluc. I. 162. et Thom. Magistrum. Duk.

Ἀλκίνου] Etsi hoc nomen frequentius sine contractione scribitur, tamen non desunt exempla in contrarium. Ἀλκίνους, Ἀλκίνουν, de hoc Alcinoo Conon Narrat. 3. apud Photium. Ἀλκίνου Ælian. XII. Var. Hist. 25. Ἀλκίνῳ Athen. I. 8. et Ἀλκίνους I. 11. Sic alius Ἀλκίνους apud Apollodor. III. 10. et Pausan. VI. 1. Itaque non adparet causa, cur Viri Docti id hoc loco, contra omnes libros scriptos et edd. mutare voluerint. Scholiast. Theocriti in IV. Idyll. 32. Ἄλκιμος, καὶ Κρότων Αἰακοῦ υἱοί. καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ ἐν Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα. Lego, Ἀλκίνοος, vel Ἀλκίνους, καὶ Κρότων, Φαίακος υἱοί. Nam non Æacus, sed, ut auctor est Conon l. d. Phæax pater Alcinoo fuit, a quo Corcyra, regnum Alcinoi, Phæacia, et incolæ Phæaces. Quod Schol. Theocr. Crotonem in Sicilia locat, id Berkelius ad Stephan. in Κρότων, Cluverium sequutus, de Magna Græcia Italiæ accipit. Sed ita non succurritur Stephano, qui sic ex una urbe duas faciet. Ceterum qui Scholiastæ Theocriti Κρότων est, eum Conon Locrum vocat, et Locros, urbem Italiæ, ab eo no-

στατήρ. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων διὰ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν, ὁ Πειθίας (ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ὢν) πείθει ὥστε τῷ νόμῳ χρήσασθαι. οἱ δ' ἐπειδὴ τῷ τε νόμῳ ἐξείργοντο, καὶ ἅμα ἐπυνθάνοντο τὸν Πειθίαν, ἕως ἔτι βουλῆς ἐστὶ, μέλλειν τὸ πλῆθος ἀναπείσειν τοὺς αὐτοὺς Ἀθηναίοις φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν, ξυνίσταντό τε, καὶ λαβόντες ἐγχειρίδια, ἐξαπιναίως ἐς τὴν βουλὴν ἐσελθόντες, τόν τε Πειθίαν κτείνουσι καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐς ἑξήκοντα. οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ ὀλίγοι ἐς τὴν Ἀττικὴν τριήρη κατέφυγον, ἔτι παροῦσαν.

71. *Quibus factis Corcyræi statuunt, neutram partem, nec Peloponnesios, neque Athenienses admit-*

* δράσαντες δὲ τοῦτο, καὶ ξυγκαλέσαντες Κερκυραίους, εἶπον ὅτι ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων, τό τε λοιπὸν μηδετέρους δέχεσθαι ἀλλ' ἢ μιᾷ νηὶ ἡσυχάζοντας, τὸ δὲ πλέον πολέμιον ἡγεῖσθαι. ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυ-

3. Βουλῆς] βουλῆς ὁ βουλευτής· ἡ γενικὴ βουλῆντος. 4. Πείθει] τοὺς Κερκυραίους. Οἱ δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. 5. Ἐξείργοντο] ἐξέπιπτον τῆς βουλήσεως αὐτῶν. 12. Δράσαντες δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. 16. Τὸ δὲ πλέον] πλῆθος δηλονότι.

men accepisse dicit. Sed cum Scholiasta faciunt Ovidius XV. Metam. princ. et Iamblich. de Vit. Pythag. cap. IX. In Conone quoque pro Λατῖνος, a quo Locrum hospitio exceptum tradit, e Schol. Theocriti legendum puto Λακῖνος, et e Servio ad Virg. III. Æn. 552. Add. Holsten. ad Steph. in Λακίνιον. Duk.

1. ὀφειλόντων A.E.h.

δὲ καὶ αὐτῶν K.

2. διὰ πλῆθος A.B.E.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.e.f.g.i. ceteri διὰ τὸ πλῆθος.

τῆς] τε h. om. g.

Ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν] Pensionibus, hoc est, τεταγμέναις ταῖς καταβολαῖς, Budæus in Commentar. pag. 639. ubi Thucydidem eadem ratione hoc verbo uti ostendit III. 50. οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν. Sic I. 99. οἱ πλείους αὐτῶν χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν. Ibid. cap. 101. χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν. Et cap. 117. Καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Pollux I. 169. χρήματα ταξάμενοι. Duk.

9. καὶ τοὺς ἄλλους K.

10. ἐς] ὡς L. om. K.

οἱ] εἰ g.

15. οὐδετέρους d.i.

16. ὡς εἶδον e.

ῥᾶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας εὐθὺς πρέσβεις, περί τε τῶν πεπραγμένων διδάξοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πείσοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν, ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται. * ἐλθόντων δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τούς τε πρέσβεις ὡς νεωτερίζοντας ξυλλαβόντες, καὶ ὅσους ἔπεισαν, κατέθεντο ἐς Αἴγιναν. ἐν δὲ τούτῳ τῶν Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, ἐλθούσης τριήρους Κορινθίας καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεων, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ· καὶ μαχόμενοι ἐνίκησαν. ἀφικομένης δὲ νυκτὸς ὁ μὲν δῆμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως καταφεύγει, καὶ αὐτοῦ ξυλλεγεὶς ἱδρύθη, καὶ τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον· οἱ δὲ τήν τε ἀγορὰν κατέλαβον, οὗπερ οἱ πολλοὶ ᾤκουν αὐτῶν, καὶ τὸν λιμένα τὸν πρὸς αὐτῇ καὶ πρὸς τὴν ἤπειρον. * τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἠκροβολίσαντό τε ὀλίγα, καὶ ἐς τοὺς ἀγροὺς περιέπεμπον ἀμφότεροι, τοὺς δούλους παρακαλοῦντές τε καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι·

tere, plus una nave appellentes. Legati his de rebus Athenas missi,

72. tamquam novatores ab Atheniensibus in vincula conjecti et Æginam delati. Corcyræ autem, adventu Corinthiacæ cujusdam navis, iterum nobilium seditio coorta est, ita ut nobiles cum Spartanis legatis forum et unum portum, alterum cum castello plebs teneret.

73. Servi, ab utrisque tentati, plebi accedunt;

3. Ὡς ξυνέφερε] αὐτοῖς δηλονότι. Πείσοντας] οὐχὶ τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ τοὺς τῷ Πειθίᾳ τῆς αὐτῆς γνώμης, οὓς προεῖπε. 4. Ἀνεπιτήδειον] τῇ Κερκύρᾳ. 7. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα] οἱ δυνατοί, οἱ πλούσιοι. 12. Ἱδρύνθη] ἐκαθέσθη ἐν ἀσφαλείᾳ. 13. Εἶχον] εἰς ἀσφάλειαν ἑαυτῶν δηλονότι. Οἱ δὲ] οἱ δυνατοί, καὶ ἔχοντες τὰ πράγματα.

1. δὲ om. c.
2. διδάξαντες P.
3. πείσοντας om. P.Q.
4. πράττειν L.O.P.d.e.i.
5. τούτους τοὺς πρέσβεις L.O.P.
6. ὅσους] οὓς L.O.
7. τῶν κερκυραίων A.B.E.F.H. L.O.P.Q.g. ceteri τῶν τε κερκυραίων.
8. τριήρους] νηὸς L.O.P.Q.
10. δὲ τῆς νυκτὸς K.
11. τὰ om. g.
καταφεύγει καὶ αὐτοῦ] om. K.
12. ἱδρύθη A.B.F.H.K.L.N.O. P.c.g. cum Thom. Mag. ἱδρύσθη b. vulgo ἱδρύνθη.
ὑλαϊκὸν Q.
τὸν λιμένα πρὸς d.
Ὑλλαϊκόν] Etiam Scholiast. Apollon. IV. Argon. 1149. Ὑλλικὸς λιμὴν παρὰ Φαίαξι. Ὑλαϊκὸν ex Nostro citat Dion. Halic. p. 150. Wass. Vid. infr. cap. 81. et Palmer. Græc. Ant. II. 10. Duk.
14. αὐτῇ A.B.E.F.H.K.L.N. O.P.Q.g. ceteri αὐτήν.
15. τε om. O.P.
ὀλίγον L.
17. παρακαλοῦντές τε τοὺς δού-

nobilibus octingenti ex continente.

74. Postridie pugna commissa ad vesperam, in qua plebs vicit, quæ clades magnæ vicissitudinis causa fuit.

καὶ τῷ μὲν δήμῳ τῶν οἰκετῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ξύμμαχον, τοῖς δ' ἑτέροις ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπίκουροι ὀκτακόσιοι. * διαλιπούσης δ' ἡμέρας μάχη αὖθις γίγνεται, καὶ νικᾷ ὁ δῆμος, χωρίων τε ἰσχύϊ καὶ πλήθει προέχων· αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. γενομένης δὲ τῆς τροπῆς περὶ δείλην ὀψίαν, δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τοῦ τε νεωρίου κρατήσειεν ἐπελθὼν καὶ σφᾶς διαφθείρειεν, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ξυνοικίας, ὅπως μὴ ᾖ ἔφοδος, φειδόμενοι οὔτε οἰκείας οὔτε ἀλλοτρίας· ὥστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη, καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος

2. Τοῖς δ' ἑτέροις] τοῖς πλουσίοις. 3. Διαλιπούσης δ' ἡμέρας] παρελθούσης ἡμέρας μιᾶς. 4. Πλήθει] λαοῦ δηλονότι. 5. Ξυνεπελάβοντο] ἐβοήθησαν, συνεφήψαντο. 6. Τῷ κεράμῳ] ἤγουν ταῖς κεραμίσι. Παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι] ἤγουν τολμῶσαι παρὰ φύσιν. 7. Περὶ δείλην ὀψίαν] ἤγουν τοῦ ἡλίου περὶ δυσμὰς ὄντος. 8. Αὐτοβοεὶ] ἤγουν ἀπὸ μιᾶς βοῆς. 9. Ἐπελθὼν] ἐπιθετικῶς κινηθείς. Καὶ σφᾶς] τοὺς ὀλίγους. 11. Ἔφοδος] ἐπέλευσις τῶν δημοτῶν κατὰ τῶν ὀλίγων. Φειδόμενοι οὔτε] οὐκ ἀπεχόμενοι. 12. Χρήματα] πράγματα. 13. Ἐκινδύνευσε] ἐν χρῷ τοῦ κινδύνου ἐγένετο.

λους. L.O. παρακαλοῦντες τοὺς δούλους P.

1. μὲν om. Q.
οἰκητῶν A.g.
3. διαλειπούσης g.
αὖθις μάχη g.
ἐγίγνετο Q.
4. ἰσχὺν d.i.
5. ξυνελάβοντο c.
7. τῆς om. b.
9. διέφθειρεν.

10. Ξυνοικίας] Οἰκίαν et συνοικίαν conjungit etiam Harpocration in Ναύκληρος: Ναύκληρος οὐ μόνον—ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας, ἢ συνοικίας. Ammonius ita distinguit: Οἰκία, ἡ ὑπὸ ἑνὸς, ἢ ὑπὸ ἑτέρου κατοικουμένη· συνοικία δὲ ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. Itaque συνοικίαι pluribus per partes locabantur, ut Romæ insulæ. Unde Gloss. συνοικία, insula, et ἐνοικολόγος, insularius; qui Harpocrationi ναύκληρος. Add. Jungermann. ad Polluc. IX. 39. et Causaub. ad Athen. VII. 1. Duk.

11. οἰκίας Q.

13. Καὶ ἡ π.—διαφθαρῆναι] Thom. Magist. in βούλομαι. Mox Cod. Ar. pro ἐπεγένετο male ἐγένετο. Supra II. 77. πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ (nempe φλογί, ut bene Schol.) ἐπίφορον, οὐκ ἂν διέφυγον. Ὡς ἑκάτεροι sic dicit, ut sæpe ὡς ἕκαστοι. Duk.

ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος ἐς αὐτήν. καὶ οἱ μὲν παυσάμενοι τῆς μάχης ὡς ἑκάτεροι, ἡσυχάσαντες, τὴν νύκτα ἐν φυλακῇ ἦσαν· καὶ ἡ Κορινθία ναῦς τοῦ δήμου κεκρατηκότος ὑπεξανήγετο, καὶ τῶν ἐπικούρων οἱ πολλοὶ ἐς τὴν ἤπειρον λαθόντες διεκομίσθησαν. * τῇ δ' ἐπιγιγνομένῃ 75.
ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ Διιτρέφους, Ἀθηναίων στρατηγὸς, παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δώδεκα ναυσὶ καὶ Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὁπλίταις· ξύμβασίν τε ἔπρασσε, καὶ πείθει ὥστε ξυγχωρῆσαι ἀλλήλοις δέκα μὲν ἄνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι, οἳ οὐκέτι ἔμειναν, τοὺς δ' ἄλλους οἰκεῖν σπονδὰς πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. καὶ ὁ μὲν ταῦτα πράξας ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι· οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτὸν πέντε μὲν ναῦς τῶν αὐτοῦ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἧσσόν τι ἐν κινήσει ὦσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοὶ πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν ξυμπέμψειν. καὶ ὁ μὲν ξυνεχώρησεν, οἱ δὲ τοὺς ἐχθροὺς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. δείσαντες δὲ ἐκεῖνοι μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι, καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν Διοσκούρων ἱερόν. Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος ὁπλισθεὶς ἐπὶ

Nam postridie ejus diei, quo erat pugnatum, Nicostratus cum duodecim navibus Atticis advenit, pactionemque inter duas factiones et cum Atheniensibus conciliavit. Optimates tamen fidem non habebant adversariis, necdum omnia pacata erant, cum

13. Ἀποπλεύσεσθαι] ἀποχωρήσειν τῆς Κερκύρας. 15. Τῶν αὐτοῦ] ἀπὸ τῶν νεῶν. Ἧσσόν τι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως ἢ ἔλαττον. 18. Κατέλεγον] καταλέγοντες ἐνέβαλον. 19. Καθίζουσιν] ἱκέται δηλονότι. 21. Οὐκ ἔπειθεν] ἀνίστα-

1. ἐγένετο L.d.
ἐς] ἐπ' I.L.O.P.e.
2. ἡσυχάσοντες c.
6. διοτρεφοῦς Q.d. διτρεφους E. διοτρεφοῦς etiam infra 4, 119 Q. et 4, 129 d. Et 8, 64 omnes aut διετρέφη habent (A.B.g.) aut διιτρεφῆ (L.O.P.g.) aut διιτρεφῆν (F.H.Q.)
12. πρὸς] παρ' d.
13. ἀποπλεύσασθαι d.i.
14. δήμου] μήδου g.
16. αὐτοὶ om. c.f.
17. ξυμπέμπειν I.L.O.P.
18. τοὺς] κατ' O.P.
δὲ ἐκεῖνοι om. d.
20. διοσκόρων A. διοσκουρίων i. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 235.
δὲ] τε H.

τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιὲς διανοουμένων τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ, τά τε ὅπλα αὐτῶν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τινάς, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νικόστρατος ἐκώλυσε, διέφθειραν ἄν. ὁρῶντες δ' οἱ ἄλλοι τὰ γιγνόμενα καθίζουσιν ἐς τὸ Ἡραῖον ἱκέται, καὶ γίγνονται οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίων. ὁ δὲ δῆμος δείσας μή τι νεωτερίσωσιν, ἀνίστησί τε αὐτοὺς πείσας, καὶ διακομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ Ἡραίου νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε αὐτοῖς διεπέμπετο.

76. Peloponnesiorum naves quinquaginta tres sub Alcida appropinquarent.

Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης, τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδήν, αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες, μετὰ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας πλοῦν ἔφορμοι οὖσαι, παραγίγνονται τρεῖς καὶ πεντήκοντα· ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἀλκίδας, ὥσπερ καὶ πρότερον, καὶ Βρασίδας αὐτῷ ξύμβουλος ἐπέπλει. ὁρμισάμενοι δὲ ἐς Σύβοτα, λιμένα τῆς ἠπείρου, ἅμα ἕῳ ἐπέπλεον τῇ Κερκύρᾳ.

77. Corcyræi quidem ad certamen se parabant; sed etiam in classe eorum, cum hosti ex ad-

* οἱ δὲ πολλῷ θορύβῳ, καὶ πεφοβημένοι τά τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλουν, παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους, παραινούντων Ἀθηναίων σφᾶς τε ἐᾶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι καὶ ὕστερον πάσαις

σθαι. 1. Ὑγιὲς] ὀρθόν, ἀληθές. 7. Διακομίζει] διαπερᾷ. 9. Ἐκεῖσε] εἰς τὴν νῆσον. 10. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης] οὔπω καταλλαγῆς γενομένης. Ἐν τούτῳ] τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ. 11. Διακομιδὴν] διαπεραίωσιν. 12. Πελοποννησίων νῆες] αἱ τεσσαράκοντα, ὧν Ἀλκίδας ἐστρατήγει, καὶ αἱ λοιπαὶ Λευκαδίαι, ἃς εἴρηκεν. 16. Ἐς Σύβοτα λιμένα] τὸν ἔρημον, οὗ μέμνηται ἐν τῇ πρώτῃ. Ἐπέπλεον τῇ Κερκύρᾳ] κατὰ τῆς Κερκύρας ἔπλεον. 17. Οἱ δὲ] οἱ Κερκυραῖοι. 21. Σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους.

2. μὴ om. g.
4. διέφθειρεν K.P.d.e.
6. τριακοσίων N.
7. τι om. Q.
9. διεπέμποντο L.O.P.d.
12. κυλλήνης] μιτυλήνης d.i.
14. ἀλκείδας K.
ὅσπερ E.H.K.P.g.
16. ἕῳ] ἕως P.
18. τῇ om. e.
20. Illa παραινούντων—ἐκπλεῦσαι citat Th. in βούλομαι, omissa particula τε. Duk.

ἅμα ἐκείνους ἐπιγενέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες, δύο μὲν εὐθὺς ηὐτομόλησαν, ἐν ἑτέραις δὲ ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο· ἦν δὲ οὐδεὶς κόσμος τῶν ποιουμένων. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ταραχὴν εἴκοσι μὲν ναυσὶ πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, ὧν ἦσαν αἱ δύο, Σαλαμινία καὶ Πάραλος.

verso staret, seditio erupit;

78. * καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες ἐταλαιπωροῦντο καθ' αὑτούς· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, φοβούμενοι τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύκλωσιν, ἀθρόαις μὲν οὐ προσέπιπτον οὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς ἐφ' ἑαυτοὺς τεταγμέναις, προσβαλόντες δὲ κατὰ κέρας καταδύουσι μίαν ναῦν. καὶ μετὰ ταῦτα κύκλον ταξαμένων αὐτῶν περιέπλεον καὶ ἐπειρῶντο θορυβεῖν. γνόντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς Κερκυραίοις, καὶ δείσαντες μὴ ὅπερ ἐν Ναυπάκτῳ γένοιτο, ἐπιβοηθοῦσι· καὶ γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες ἅμα τὸν ἐπίπλουν τοῖς Ἀθηναίοις ἐποιοῦντο. οἱ δ' ὑπεχώρουν ἤδη πρύμναν κρουόμενοι, καὶ ἅμα τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν ὅτι μάλιστα ἑαυτῶν σχολῇ τε ὑποχωρούντων, καὶ πρὸς

quare Athenienses quoque se recipere coacti sunt.

1. Πρὸς τοῖς πολεμίοις] πλησίον τῶν πολεμίων. 2. Ηὐτομόλησαν] πρὸς τοὺς ἐναντίους. 3. Ἀλλήλοις] οὐχὶ τοῖς ἐναντίοις. 4. Τῶν ποιουμένων] τῶν γινομένων πραγμάτων. 5. Τὴν ταραχὴν] τῶν Κερκυραίων τὴν ἀσυνταξίαν. Πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο] κατὰ τῶν Κερκυραίων παρετάξαντο. 6. Πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς] παρετάξαντο δηλονότι. 8. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας] ἀτάκτως καὶ μετὰ ὀλίγων νεῶν. 10. Τὸ πλῆθος] τῶν νεῶν τῶν Πελοποννησίων. Τὴν περικύκλωσιν] τὸ περικυκλωθῆναι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων. Ἀθρόαις μὲν] ταῖς ἐναντίαις ναυσί. 15. Δείσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι. 17. Οἱ

1. ἐκείναις e.

5. ναῦς c.

7. Πάραλος] Adeas Ulpianum in Demosth. Mid. p. 216. c. Wass.

10. τὴν om. g.

11. ἑαυτοῖς E.b. αὐτοὺς c.f.

12. προσβάλλοντες L.O.P. προσβαλόντων i.

13. αὐτῶν om. g.

16. αἱ om. Q.

17. κρουσάμενοι c.f.

18. ταῖς O.

19. ἑαυτῶν om. K. ante ὅτι ponit B. post ὅτι h.

σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία τοιαύτη γενομένη ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

79. Corcyræi, veriti, ne, quod Brasidas suasisse fertur, victores impetum faciant in urbem, eam custodiunt;

Καὶ οἱ Κερκυραῖοι, δείσαντες μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς κρατοῦντες, οἱ πολέμιοι ἢ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀναλάβωσιν ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτερίσωσι, τούς τε ἐκ τῆς νήσου πάλιν ἐς τὸ Ἡραῖον διεκόμισαν καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσον. οἱ δ' ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐτόλμησαν πλεῦσαι, κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ, τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς ἔχοντες τῶν Κερκυραίων ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ Βρασίδου παραινοῦντος, ὡς λέγεται, Ἀλκίδᾳ, ἰσοψήφου δὲ οὐκ ὄντος· ἐπὶ δὲ τὴν Λευκίμνην τὸ ἀκρωτήριον ἀποβάντες ἐπόρθουν τοὺς ἀγρούς.

80. Cumque idem persuasissent civibus adversariis, Peloponnesii, vastata insulæ parte, abeunt, et mox cer-

* ὁ δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τούτῳ, περιδεὴς γενόμενος μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες, τοῖς τε ἱκέταις ἦσαν ἐς λόγους καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. καί τινας αὐτῶν ἔπεισαν ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι· ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως τριάκοντα, [προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλουν]. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι μέχρι

δ'] οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Κρατοῦντες] τῇ ναυμαχίᾳ οἱ Πελοποννήσιοι. 7. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν] κατὰ τῆς πόλεως ἤγουν τῶν πολιτῶν. 10. Οὐδὲν μᾶλλον]

3. πλεύσαντες Q.g.
5. ἢ] εἰ K.
καὶ om. e.
6. πάλιν L.O.P.Q.
ἥραιον B.E. Sic infra c. 81. A.B.E.
8. τῇ om. Q.
τρισκαίδεκα δὲ A.E.H.K.L.N. O.P.Q.c.e.f.g. τρεῖς καὶ δέκα, omisso δὲ, B.h.
10. ἀνήγοντο Q.
11. ἐπέπλεον om. d.
12. βρασίδα c.f.
13. λευκίμμην B.E.H.c.h.
Λευκίμνην] Ita lib. I. cap. 30, 31. corrupte apud Strabonem κατὰ τὴν Λευκίμμην. aliter Plin. Ptolemæus λεύκιμμα, et in MS. Coislin. etiam corruptius λεύκιμα. Wass.
16. οἰκέταις L.O.P.
18. νῆας g.
ἐσβῆναι B.E.F.H.I.K.L.N.O. P.d.e.f.g.h.i. ἐσεμβῆναι A. vulgo ἐμβῆναι.
19. προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλουν] om. A.F.H.g. in margine ponunt B.h.

μέσου ἡμέρας δηώσαντες τὴν γῆν ἀπέπλευσαν, καὶ ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἑξήκοντα νῆες Ἀθηναίων προσπλέουσαι ἀπὸ Λευκάδος· ἃς οἱ Ἀθηναῖοι, πυνθανόμενοι τὴν στάσιν καὶ τὰς μετ' Ἀλκίδου ναῦς ἐπὶ Κέρκυραν μελλούσας πλεῖν, ἀπέστειλαν, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους στρατηγόν. *

81. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκτὸς εὐθὺς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. Κερκυραῖοι δὲ αἰσθόμενοι τάς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεούσας τάς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας, λαβόντες τούς τε Μεσσηνίους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἔξω ὄντας, καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες, ἃς ἐπλήρωσαν, ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα, ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν, ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι, ἐκβιβάζοντες ἀπεχώρησαν, ἐς τὸ Ἡραῖόν τε ἐλ-

tiores fiunt de adventu LX. navium Atticarum.

Quo facto statim eadem nocte domum contendunt, præter littora navigantes et super Leucadiæ isthmum naves per machinas transvehentes, ne conspicerentur. Corcyræi interim, sub Atheniensis classis tute-

ἦγουν οὐδ' ὅλως. 1. Ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν] ἀντὶ τοῦ, ἀρχομένης ἡμέρας διὰ πυρσῶν ἐμηνύθησαν. 7. Ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου] ἐπεραιοῦντο. 8. Ὑπερενεγκόντες] ὑπερβιβάσαντες. Ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν] ὅπως μὴ περιπλέοντες ἔξωθεν τὴν Λευκάδα καὶ τὸν Ἰσθμὸν, φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 9. Ἀποκομίζονται] ἀποπλέουσιν. 11. Οἰχομένας] ἀποπλευσάσας. Τούς τε Μεσσηνίους] οὓς ὁ Νικόστρατος ἐν Ναυπάκτῳ πεντακοσίους ἤγαγεν. 13. Ἐπλήρωσαν] ἀνδρῶν δηλονότι. 14. Ἐν ὅσῳ] χρόνῳ δηλονότι. Περιεκομίζοντο] περιέπλεον. 15. Λάβοιεν] ἀντὶ τοῦ ἔλαβον.

1. μέσης d.
καὶ om. L.P.
3. πλέουσαι I.
4. ἀλκείδου c.f.
5. τὸν] τῶν A.B.E.H.c.
9. Κερκυραῖοι δὲ—Λακεδαιμονίους] Dion. Halic. p. 150. Wass. Dionysius Thucydideam rei apud Corcyræos gestæ narrationem laudat, ut perspicuam, brevem, et plenam; quæ de communibus Græcarum civitatum malis addit, ea, tamquam tragica, et obscuros atque implicitos verborum ac sententiarum nexus habentia, et a communi usu sermonis abhorrentia, reprehendit. Duk.
10. αἰσθανόμενοι Dionysius.
ἐσπλεούσας e.
13. ὑλιακὸν L.
15. ἀπέκτειναν e.f.
16. ἐκβιάζοντες A.B.
ἀνεχώρησαν Dionysius p. 150.
ἀπεχρῶντο γρ. F.N.e.
Ἀπεχώρησαν] E vulgata scriptura, quidquid eam Portus torqueat, nihil boni sensus elici po-

la, ira grassantur in adversarios, partim et privatas inimicitias ulciscuntur. Eo processit odium et crudelitas, ut ad altaria deorum trucidare vel inde vi abstrahere supplices religio non esset, et filium pater

θόντες τῶν ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν, καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὡς ἑώρων τὰ γιγνόμενα, διέφθειραν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχοντο, οἱ δ', ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνηλοῦντο. ἡμέρας τε ἑπτὰ, ἃς ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ παρέμεινε, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν, ἀπέθανον δέ τινες καὶ ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσιν

4. Ἀλλήλους] νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτούς. Ἐκ τῶν δένδρων τινὲς] μετεωριζόμενοι δηλονότι. 6. Ἡμέρας τε ἑπτὰ] ἤγουν καθ' ἡμέρας τε ἑπτά. 7. Σφῶν αὐτῶν] ἤγουν ἑαυτῶν. 8. Τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες] τὸ ἔγκλημα. ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἔγκλημα κοινὸν τὴν κατάλυσιν τοῦ δήμου. 10. Καὶ ἄλλοι χρημά-

test. Eam, quæ in marg. Cod. Cl. notata est, confirmat Suidas; Θουκυδίδης ἀπεχρῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. Idem ex Aristoph. Lemniis, quem locum etiam ante oculos habuit Pollux IX. 154. adfert, τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, pro διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. Pollux VIII. 74. ἐπὶ τοῦ ἀνελόντος ῥητέον, ἀνεῖλεν—ἀπεχρήσατο. Et Hesych. ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Thucydidem eadem significatione dixisse ἀνεχρήσαντο, scribit Suidas. Hoc Kustero suspectum est: sed sic quoque Pollux l. d. ubi vid. quæ adnotant Doctiss. Interpretes. De varietate scripturæ voc. Ἡραῖον agit Sylburg. ad Dionysium. Duk.

1. οἰκετῶν L.

2. ἀπάντων Dionysius.

4. διέφθειρον I.d.

ἀλλήλους ἐν τῷ ἱερῷ e.

5. ἀνῃροῦντο Q.

Ἀνηλοῦντο] Suidas ἀναλοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες, Θουκυδίδης. Et, ἀνήλευται, πεφόνευται. Æschyl. Sept. cont. Theb. 819. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος. Schol. ἀπόλλυσι. Duk.

6. ἃς om. K.

ἀφικόμενος ὁ εὐρυμέδων B.E.H. g.h. cum Dionysio: ἀφικόμενός τε εὐρυμέδων K. ceteri ἀφικόμενος εὐρυμέδων.

7. κερκυραῖοι A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. ceteri οἱ κερκυραῖοι.

9. δὲ καί τινες K.

Τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν] Etsi non magnopere probo sententiam Porti τοῖς pro αὐτοῖς poni putantis, quod frequentius pro τούτοις dicitur, et ἐν τοῖς, pro ἐν τούτοις: vid. ad cap. 17. hujus libri; tamen consentientibus libris in hanc scripturam nihil tentandum est. Sed credo alios potius dicturos fuisse, αἰτίαν ἐπιφέροντες, ὡς, vel αἰτίαν ἐπιφέροντες αὐτοῖς, ὡς τὸν δῆμον καταλύουσιν. Nam αἰτία sæpe post se habet particulam ὡς cum participio. Thucyd. II. 59. τὸν μὲν Περικλέα

ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων· πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου, καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι, οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο, οἱ δέ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ

occideret. Et gravior etiam, quam vere fuit, visa est seditio, quod prima

των] ἀπέθανον δηλονότι. 1. Ὑπὸ τῶν λαβόντων] τὰ χρήματα. τῶν δανεισαμένων. Πᾶσά τε ἰδέα] πάντα δηλαδὴ τὰ εἰωθότα ἐν ταῖς στάσεσι γίνεσθαι τότε συνέβη, καὶ ἄλλα δὲ περισσότερα ἐν ταύτῃ τῇ στάσει. ὥστε ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἐγένετο. 2. Καὶ, οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ] καὶ οἷον ἔθος ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ στάσει. Οὐδὲν ὅ τι οὐ] ἀντὶ τοῦ πᾶν. 5. Περιοικοδομη-

ἐν αἰτίᾳ εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν. Dionys. Halicarn. VIII. 81. καὶ ἐν αἰτίᾳ τοὺς προτέρους εἶχον δημάρχους, ὡς προδεδωκότας τὸ κοινόν. Herodian. IV. 6. τήν τε Κομμόδου ἀδελφὴν—ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρυσάσῃ παρὰ τῇ μητρί. Καταλύειν τὸν δῆμον non raro legitur apud Thucydidem, et alios. Aristotel. V. Politic. 5. aliquoties sine discrimine dicit καταλύειν τὸν δῆμον, et καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. Contenderunt inter se de versione Latina hujus phraseos Heraldus II. Observat. et Emend. 49. et Salmasius Observat. ad Jus Attic. et Roman. cap. 10. p. 296. Ei, quod in fine cap. dicit, ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο, simile est I. 6. ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι—ubi tamen Stephanus præferebat πρώτοις. Duk.

1. ὑπολαβόντων τῶν ὀφειλόντων d.i.

Πᾶσά τε ἰδέα] Hæc imitatione sua atque exemplo comprobant Sallustius, et Virgilius. Sallust. Jug. XLVIII. postremo, quæcumque *dici*, aut *fingi* queunt ignaviæ, luxuriæque probra, in illo exercitu *cuncta* fuere, et *alia amplius*. Virgil. Æn. II. 369. "crudelis ubique Luctus, ubique pavor, et *plurima* mortis *imago*." Wass.

3. οὐ] μὴ i. καὶ K.

Καὶ ἔτι περαιτέρω] Adnotat Casaub. ad Dionys. Halic. p. 36. adfine esse hoc Dionysii XI, 39. δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Duk.

4. πρὸς om. B. inter versus habet h.

αὐτοὺς A.B.H. αὐτοῦ E.

5. καὶ οἱ περιοικοδομηθέντες Dionysius.

Περιοικοδομηθέντες] Conf. huc, quæ de hac voc. deque κατοικοδομεῖν et ἐγκατοικοδομεῖν adnotat Valesius ad Harpocrat. in κατῳκοδόμησεν. Περιοικοδομεῖν etiam recte vertas *muro includere*. Hygin. Fab. LXIII. de Danaë: *Acrisius eam in muro lapideo præclusit*. Sed in eo, quod ibi adfert Vales. ex Apollodori II. 5. princ. de pugna Herculis cum leone Nemeæo, αὐτοῦ (τοῦ σπηλαίου) τὴν ἑτέραν ἀνῳκοδόμησεν εἴσοδον, mihi suspectum est ἀνῳκοδόμησεν. Lycurgus Rhetor quidem Orat. advers. Leocratem de Pausania, Duce Græcorum ad Platæas, agens p. 183. Edit. Hanov. itidem scribit, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες, quod Interpres vertit *januam instaurantes*: sed hoc quoque in mendo cubare mihi persuadeo. Nam Thucyd. I. 134. de ea re dicit, καὶ τὰς θύρας ἀπῳκοδόμησαν. Diodor. Sicul.

Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον. οὕτως ὠμὴ στάσις προὐχώρησε· καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο, 82—84. *ἐπεὶ ὕστερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν οὐσῶν ἑκασταχοῦ τοῖς τε τῶν δήμων προστάταις, τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις, τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν, οὐδ' ἑτοίμων παρακαλεῖν αὐτούς· πολεμουμένων δὲ, καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέροις τῇ τῶν ἐναντίων κακώσει καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσποιήσει, ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. καὶ ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ στάσιν ταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν καὶ ἀεὶ ἐσόμενα, ἕως ἂν ἡ

Quæ crudelitas posthac omnes Græciæ urbes, seditionibus ortis, invasit. Temeritas laudata, insidiæ, dolus, falsa fides; damnata simplicitas, prudens sed lenta consultatio, indulgentia. Illis gloria-

θέντες] κτίσμασι περιληφθέντες. 1. Οὕτως ὠμὴ στάσις] ἀντὶ τοῦ εἰς ὠμότητα πολλὴν ἡ στάσις προεχώρησε. καὶ μᾶλλον (φησὶν) ὠμὴ ἔδοξεν ἤπερ ἐγένετο, ἐπειδὴ πρώτως ἐν τῷ πολέμῳ γενομένη ἐξένισεν αὐτοὺς, παρὰ τὸ εἰωθὸς γενομένη. 2. Ἐν τοῖς] ἤγουν τοῖς Κερκυραίοις. 3. Ἐπεὶ ὕστερόν γε] ἤγουν μετ' ἐκείνην. Πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν] ἀντὶ τοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες. 5. Τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι] λείπει τὸ ἀξιούντων. 6. Λακεδαιμονίους] εἰκότως οἱ ὀλιγαρχικοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, ἐσπουδακότας ὀλιγαρχεῖσθαι τὰς πόλεις. Οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν] ἀντὶ τοῦ αἰτίαν οὐκ ἐχόντων πρὸ τοῦ πολέμου καλεῖν αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων, νῦν δὲ λαβόντων ἀφορμὴν διὰ τὸ ἐχθροὺς εἶναι ἀλλήλοις Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. 8. Καὶ ξυμμαχίας ἅμα] ἡ διάνοια τοιαύτη· οἱ προεστῶτες τῶν δήμων καὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ ῥᾳδίως ἑκάτεροι, παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, ἐπήγοντο, διὰ προσποίησιν συμμαχίας, δύναμιν ἑαυτοῖς ποιούμενοι, τῶν μὲν Ἀθηναίων ἑτοίμως ὑπακουόντων τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προσποιήσωνται συμμάχους αὐτοὺς, καὶ δι' αὐτῶν βλάψωσι Λακεδαιμονίους, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁμοίως τοῖς ὀλιγαρχικοῖς διὰ τὸ αὐτό. 9. Σφίσιν αὐτοῖς] ἤγουν ἑαυτῶν. Προσποιήσει] κτήσει βοηθείας. 11. Καὶ ἐπέπεσε] συνέβη. Πολλὰ] κακὰ δηλονότι. Καὶ χαλεπὰ] ἤγουν οὐ ῥᾴδια ἐνεγκεῖν τοὺς πάσχοντας. Κατὰ στάσιν] ἀντὶ τοῦ διὰ στάσιν. 12. Γιγνόμενα μὲν] ὡς τῇ φύσει ἑπόμενα. Ἡ αὐτὴ φύσις] ἤγουν καθὸ τρεπτή.

XI. 265. λέγεται τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνοικοδομῆσαι τὴν εἴσοδον. Et Polyæn. VIII. 51. τὸν προδότην ἐναποικοδομήσαντες διέφθειραν. Duk.

2. ὅτι g.
ἐν om. B.
3. ἐπειδὴ g.
4. διαφθορῶν A.B.
τῷ δήμῳ c.

Τοῖς τῶν δήμων προστάταις] Aristotel. V. Politic. 7. Οἱ μὲν γὰρ Ἀθηναῖοι πανταχοῦ τὰς ὀλιγαρχίας, οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς δήμους κατέλυον. Duk.

9. προσποιήσειν g.
10. αἱ om. A.
τι om. d.
11. πολλὰ χαλεπὰ c.f.

αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ᾖ, μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχαίτερα καὶ τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα, ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται. ἐν μὲν γὰρ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν αἵ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν· ὁ δὲ πόλεμος ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν βίαιος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὀργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ. ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που πύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπε-

bantur, has vitupera- bant.

1. Μᾶλλον δὲ] μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον. οἷον εἰπεῖν, ἐν ἄλλῃ πόλει μᾶλλον, ἐν ἄλλῃ δὲ ἧττον, πῆ μὲν πλέον, πῆ δὲ ἔλαττον, ὡς συνέβαινεν ἑκασταχοῦ. Καὶ ἡσυχαίτερα] ἤγουν ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἐπερχόμενα. 2. Τοῖς εἴδεσι] τρόποις. Ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ] ὡς ἂν αἱ τύχαι καὶ αἱ μεταβολαὶ πίπτωσι. 4. Καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν] οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνώμας. 5. Διὰ τὸ μὴ ἀκουσίους] ἀκούσιον ἀνάγκην τὴν δι' ἀπορίαν γιγνομένην λέγει. ἤγουν, διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι περιπίπτειν ἀκουσίοις πράγμασι. 6. Τοῦ καθ' ἡμέραν] βίου δηλονότι. 7. Πρὸς τὰ παρόντα] πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν. τοῖς παροῦσιν ἐξομοιοῖ τὰς γνώμας. νῦν γὰρ ὀργὰς τὰς γνώμας καὶ τοὺς τρόπους ἐκάλεσεν. 8. Ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων] ἐστασίαζον αἱ πόλεις. καὶ αἱ ὕστερον τῶν ἄλλων στασιάζουσαι, οἷα προπεπυσμέναι τὰς ἑτέρωθι στάσεις, ἐπὶ τοῦτο ἐφέροντο καὶ ἔβρεπον ταῖς διανοίαις, ὥστε κατὰ πολὺ ὑπερβαλέσθαι τὰς ἀλλαχοῦ στάσεις γινομένας. Καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που] τὰ ὕστερον γινόμενα.

1. φύσις τῶν ἀνθρώπων B.h.
ἡσυχώτερα K. quem comparativum hujus loci auctoritate rejicit Thomas M. ἡσυχέστερα e.
καὶ om. i.
2. ἤθεσι διηλλαγμένα ἕως A.
ἕκαστα A.B.E.g.
3. τῶν ὡρῶν ξυντυχιῶν c.
7. τὸ παρὸν L.O.
ὁρμὰς L.O.P.d.
8. Ἐστασίαζε] Corrupte, qui hæc damnat, D. Halic. p. 150. ἐστασίαζον citat. Infra tamen recte, τὴν εἰωθυῖαν τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν ordine paulo venustiore haud semel exhibet. Cæterum hæc gravissimo Script. Sallust. minime displicuerunt. Vide nos ad Catilin. LVI. Adde Aristotelem Rhet. I. 9. p. 724. Philonem de Fortitud. p. 571. Plutarchum in Solone p. 86. Lucret. IV. 1154. Tacitum Agric. XXI. Wass. Dionysius Halic. l. d. partem hujus digressionis de seditionibus urbium Græcarum, usque ad verba ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται, adcurate examinat, et, quid in singulis prope periodis reprehendi mereatur, ostendit. Duk.
9. ὑφυστερίζοντά g.
πίστει Q.
προγεγενημένων c. cum Dionysio p. 164. προσγενομένων e.

φερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας, τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπίᾳ. καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη, μέλλησις δὲ προμηθὴς δειλία εὐπρεπὴς, τὸ δὲ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα, καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν ἐπὶ πᾶν ἀργόν. τὸ δ' ἐμπλήκτως ὀξὺ ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη, ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος. καὶ ὁ μὲν χαλεπαίνων πιστὸς ἀεὶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ ὕποπτος. ἐπιβουλεύσας

1. Καινοῦσθαι] καινοτόμα εἶναι. Τῶν τε ἐπιχειρήσεων] τοῖς τρόποις τῶν ἐπιχειρήσεων καινοῖς εὑρισκομένοις, καὶ τῇ δεινότητι τῶν τιμωριῶν. 2. Περιτεχνήσει] περινοίᾳ. Ἀτοπίᾳ] τῷ ἀήθει. Καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν] ἀξίωσιν μὲν τὴν σημασίαν εἶπε· δικαιώσει δὲ, ἀντὶ τοῦ τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ κρίσει. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ ὡς νενόμιστο πρόσθεν, ἐχρῶντο κατὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μεθήρμοσαν κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον τόλμαν (ἣ καὶ θρασύτης καλεῖται) ἀνδρείαν προσηγόρευσαν. τὸ δὲ φιλέταιρος παρελκόντως κεῖται. κέχρηται δὲ αὐτῷ διὰ τὸ προσθεῖναι τόλμαν ἀλόγιστον, ἵνα παρίσωσις γένηται. 4. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος] τὸ τολμᾷν ἀλογίστως. 5. Μέλλησις δὲ] τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν τὴν διὰ πρόνοιαν γιγνομένην δειλίαν ὠνόμασαν εὐπρεπῆ. τὴν δὲ σωφροσύνην (φησὶν) ἀνανδρείας προκάλυμμα ᾤοντο. καὶ τὸ πρὸς πάντα συνετὸν πρὸς πάντα ἀργὸν ἔλεγον. τὸ δὲ μανικῶς ὀξὺ ἀνδρεία παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο. τὴν κειμένην γὰρ (φησὶ) τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξαν. καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς καθ' ἕκαστον. 6. Καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν] καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ἔρχεσθαι εἰς πᾶν ἔργον. 7. Ἐμπλήκτως] μανιωδῶς. Ἀνδρὸς] τῆς ἀνδρείας. 8. Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι] τὸ ἐπιπολὺ βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομίζετο. 10. Αὐτῷ] τῷ χαλεπαίνοντι.

1. τοῦ] ἐς τὸ Dionysius. κενοῦσθαι A.B.E.h. τ' om. K.

3. Τὴν εἰωθυῖαν — ἀργόν] Laudat Plutarch. de Adul. p. 56. vid. nos ad Sallust. Orat. Catonis. Eadem ad δικαιώσει D. Hal. pag. 151. qui τὴν εἰωθ. τῶν ὀν. ἀξ. non male. Wass.

4. Τόλμα — ἀργόν] Dionys. Halicarn. p. 136. ubi ἀνδρεία scribit, et πρόσχημα τοῦ ἀνάνδρου; proque προσάπαν εἰσάπαξ. non recte. Idem p. 151. cum editis. Et pag. 164. τόλμα μὲν, omisso γάρ. Τόλμα — πρόσχημα. Hermogenes I. περὶ Ἰδεῶν 6. qui ἀπρεπής. hinc corrigendus. Wass. Ἀνδρεία etiam Plutarch. l. d. et Aristid. de Dict. Civ. pag. 192. Duk.

5. φιλαίτερος A.H.P.Q.d.e.h.i.

6. πρὸς ἅπαν] παράπαν L.O.P.

7. ἐκπλήκτως b.

8. τὸ] τοῦ L.O.P. ἐπιβουλεύεσθαι K.

δέ τις τυχὼν ξυνετὸς, καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος· προβουλεύσας δὲ ὅπως μηδὲν αὐτῶν δεήσει, τῆς τε ἑταιρίας διαλυτὴς καὶ τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένος. ἁπλῶς δὲ ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾷν ἐπῃνεῖτο, καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾷν· οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελίας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας πλεονεξίᾳ. καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις οὐ τῷ θείῳ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ

1. Καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος] ἐπιβουλεύεσθαι δηλονότι, ξυνετώτερος ἐνομίζετο. Προβουλεύσας δὲ] ὁ δὲ προσκοπῶν, δηλονότι ὅπως μήτε ἐπιβουλεύειν μήτ' ἐπιβουλεύεσθαι ἀνάγκη τις αὐτῷ γένηται, διαλύειν τὴν ἑταιρίαν ὑπωπτεύετο. 3. Ἁπλῶς δὲ] καθολικῶς φάναι. 4. Ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα] ἀντὶ τοῦ, ὁ πρὶν παθεῖν ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτὸς προλαβὼν καὶ ποιήσας τοὺς πολεμίους, ἐθαυμάζετο. ἢ οὕτως, ὁ τὴν ἑαυτοῦ ἑταιρίαν καὶ πρῶτος τὸν πολέμιον δράσας κακῶς ἐπῃνεῖτο. Καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ παρακελευσάμενος τοῖς μὴ διανοουμένοις κακόν τι δρᾶσαι, ἐπῃνεῖτο. ὁ παρακινήσας, φθάσαι δηλονότι, τὸν μὴ διανοούμενον. 5. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ] καὶ μὴν καὶ οἱ συγγενεῖς (φησὶ) τῶν φίλων ἀλλοτριώτεροι ἐνομίζοντο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον τολμᾷν ὑπὲρ τῶν φίλων τοὺς φίλους ἢ τοὺς συγγενεῖς. 7. Μετὰ τῶν κειμένων νόμων] οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους (φησὶ) νόμους ὠφελεῖσθαι θέλοντες, τοιαύτας ἐποιοῦντο συστάσεις καὶ ἑταιρίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διὰ πλεονεξίαν τοῖς ὀρθῶς (φησὶν,) ὑπὸ τῶν ἐξ ἐναντίας λεγομένοις ἐπείθοντο, οὐ δι' εὐγνωμοσύνην οὐδὲ δι' ἁπλότητα, ἀλλὰ εἰ ἔργῳ κρείσσους ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστήκεσαν. 8. Παρὰ τοὺς καθεστῶτας] νόμους δηλονότι. 9. Καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις] πιστοὶ (φησὶν) ἦσαν ἀλλήλοις, οὐχ ὅρκους διδόντες, ἀλλὰ κοινῶς τι παράνομον πράξαντες. 10. Τῷ κοινῇ τι

1. τι τυχών τε ξυνετὸς Dionysius, eo quo Virgilius sensu: Ausi omnes immane nefas ausoque potiti. Wass.

Καὶ ὑπονοήσας] Dionysius p. 151. ita interpretatur: καὶ οἱ τὰς ἐπιβουλὰς προεπινοοῦντες, εἰ φυλάξαιντο, ἔτι δεινότεροι. Et sequentia προβουλεύσας cet. ὁ δὲ προειδόμενος, ὅπως μηδὲν αὐτῷ δεήσει μήτ' ἐπιβουλῆς, μήτε φυλακῆς. Duk.

2. δεήσει A.B.E.H.I.P.c.d.e. f.g.h.i. vulgo δεήσοι.

τε om. i.

ἑταιρείας A.c.f.i.

3. διαλύτης E.

4. ὃς μὴ ἐπικελεύσαντος διανοούμενον d.

5. τὸν] τοῦ B.

6. τὸ ἀλλοτριώτερον K.

7. εἶναι διὰ τὸ ἀπροφ. i.

μετὰ τῆς τῶν e.

10. θείῳ καὶ νομίμῳ Dionysius: vulgatam a schol. Christiano introductam suspicatur Wassius.

ἐκρατοῦντο I.

τι παρανομῆσαι. τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῇ, εἰ προύχοιεν, καὶ οὐ γενναιότητι. ἀντιτιμωρήσασθαί τέ τινα περὶ πλείονος ἦν ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιντο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν· ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι ὁ φθάσας θαρσῆσαι, εἰ ἴδοι ἄφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, καὶ τό τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο καὶ ὅτι ἀπάτῃ περιγενόμενος ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε. ῥᾷον δ' οἱ πολλοὶ κακοῦργοι ὄντες δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ, καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. πάντων δ'

παρανομῆσαι] τῇ κοινῇ παρανομίᾳ. 2. Γενναιότητι] ἀντὶ τοῦ χρηστότητι καὶ ἁπλότητι. 3. Περὶ πλείονος] περὶ πλείονος ἐποιοῦντο δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ μὴ παθεῖν. ἀντὶ τῶν ἁπλῶν γὰρ τὸ ἀντιτιμωρήσεσθαι καὶ τὸ μὴ προπαθεῖν. 4. Καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιντο] καὶ ὁπότε (φησὶν) ὅρκους παράσχοιεν ἀλλήλοις περὶ διαλλαγῆς, παραυτίκα μόνον ἴσχυον οἱ ὅρκοι, καὶ μέχρι τούτου ἐπίστευον αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορίᾳ τοῦ ἄλλως πιστεῦσαι καθεστήκεσαν. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ τοῦ πιστεῦσαι τῇ ἑαυτῶν δυνάμει, καὶ ἐπιθέσθαι τῇ ἑτέρων δυνάμει, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὅρκοι· εἰ δὲ συνέβη τινὰ αὐτῶν δυνηθῆναι, παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς ὅρκους ἐπετίθετο. 6. Ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι] ἐν δὲ τῷ συμβαίνοντι, καὶ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ, ὁ ἀπὸ τύχης ἐσχηκὼς πρῶτος τὸ θαῤῥῆσαι καὶ δυνηθῆναι ἡδύτερον μᾶλλον διὰ τὴν πίστιν ἐπετίθετο, ἤπερ ἐκ τοῦ προφανοῦς μαχόμενος. καὶ τότε μάλιστα ἀσφαλὲς ἐνόμιζε τὸ ἐπιτίθεσθαι, διὰ τὸ ἄφρακτον εὑρεῖν τὸν ἐναντίον, τοῦ ὅρκου τῷ θάῤῥει. καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἥδιον μετὰ τὸν ὅρκον ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανε, τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ τῇ τέχνῃ περιγενόμενος. 12. Τῷ μὲν] ἐπὶ τῷ ἀμαθεῖς καλεῖσθαι. Ἐπὶ δὲ τῷ] ἐπὶ τῷ πανοῦργοι καλεῖσθαι. Πάντων δ' αὐτῶν αἴτιον] πάντων δὲ τῶν εἰρημένων κακῶν αἴτιον ἦν ἡ ἐπιθυμία τοῦ βούλεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τούτων δὲ ἡ

1. —λως—ἄρα] duo versus vacui in H.

2. ἀνεδέχοντο i.

4. γένοιντο] ἐγίγνοντο Dionysius.

5. τὸν ἄπορον L.O. τὴν ἄπορον P. τὰ ἄπορα F.

6. ἔχοντες d.

7. εἰ] ἢ E.d.i.

ἴδη N.g. ᾔδει c.f.

8. Ἀπὸ τοῦ προφανοῦς est phrasis Thucydidi familiaris. Vid. I. 35. 66. et II. 93. Duk.

τότε] ὅτι d.

9. ἀνάγκῃ K.

περιγενόμενον d.

10. προελάμβανε d.

ῥᾴδιον A.F.H.g.h.

πολλοὶ om. c.

12. τὸ μὲν I.

αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν· ἐκ δ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ πρόθυμον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες μετ' ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ λόγῳ θεραπεύοντες ἆθλα ἐποιοῦντο, παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότατα, ἐπεξῇεσάν τε τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους, οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει ξυμφόρου προτιθέντες, ἐς δὲ τὸ ἑκατέροις που ἀεὶ ἡδονὴν ἔχον ὁρίζοντες, καὶ ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως ἢ χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, ἑτοῖμοι ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐκπιμπλάναι. ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον, εὐπρεπείᾳ δὲ λόγου οἷς ξυμ-

στάσις ἀρχὴν λαμβάνουσα (φημὶ δὴ τοῦ ἄρχειν καὶ τῆς πλεονεξίας καὶ φιλοτιμίας) ὕστερον λαμβάνει ἑτέραν τῶν κακῶν αἰτίαν, τὴν τῶν στασιαζόντων προθυμίαν, ὥσπερ εἰς ἕξιν ἐρχομένων αὐτῶν τοῦ περιγενέσθαι καὶ μὴ ἡττηθῆναι τῶν ἐναντίων. 1. Ἐκ δ' αὐτῶν] ἤγουν δι' αὐτά. 3. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προϊστάμενοι τῆς δημοκρατίας ἢ τῆς ὀλιγαρχίας, μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπροσώπου καὶ πιθανοῦ, οἱ μὲν λέγοντες προΐστασθαι τῆς δημοκρατίας τῆς ἐλευθέρας, οἱ δὲ τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες ἀντιποιεῖσθαι τῆς σώφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες εἶχον, καὶ οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος τῇ πόλει τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ὑπερβιβάσαι δὲ δεῖ τὸ προτιθέντες, καὶ συντάξαι πρὸς τῷ ἀνωτέρω τοῦ, "τιμωρίας" προτιθέντες. 4. Ἑκάτεροι] ἑκάτερος ὅταν ὦσι δύο μόνοι. ἑκάτεροι δὲ λέγονται, ὅταν ὦσι πολλοὶ εἰς δύο μεμερισμένοι. Εὐπρεποῦς] πιθανοῦ, εὐσχήμονος. Πλήθους τε ἰσονομίας] ἤγουν δημοκρατίας. 6. Ἆθλα] ἔπαθλα, ἀντὶ τοῦ κέρδη. 8. Τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους] ἤγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένας ἐποίουν. 12. Ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν] ὥστε μετ' εὐσεβείας μὲν πρᾶξαί τι οὐδετέρῳ φροντὶς ἦν οὐδὲ σπουδή· οἷς τισὶ δὲ συνέβαινεν ἐξαπατήσασι διὰ λόγου τινὸς εὐπρεποῦς πρᾶξαί τι γενναῖον, οὗτοι ἐπῃνοῦντο. τὸ δὲ εὔηθες τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ ἀπόνηρον δηλοῖ.

1. αἴτιον ἀρχὴ A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.c.g.h. αἴτιον δ' ἀρχὴ d.i. ceteri αἴτιον ἡ ἀρχή.
2. φιλονικεῖν Q.
4. πολιτικῶν L.O.P.
7. περιγενέσθαι i.
9. προστιθέντες K. cum Dionysio : τιθέντες i.
10. ἡδονὴν ἀεὶ c.f.
12. ἐκπιμπλάναι A.B.E.F.H.K. d.f. ἐκπιπλάναι e. ἐμπιπλάναι L.O. P.g. vulgo ἐμπιμπλάναι. εὐσέβειαν d.
13. λόγων N.

βαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, ἄμεινον ἤκουον. τὰ δὲ
μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ ὅτι οὐ ξυνηγωνίζοντο
83. ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο. * οὕτω πᾶσα ἰδέα
κατέστη κακοτροπίας διὰ τὰς στάσεις τῷ Ἑλληνικῷ, καὶ
τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει, καταγελασθὲν
ἠφανίσθη, τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπί-
στως ἐπὶ πολὺ διήνεγκεν· οὐ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λό-
γος ἐχυρὸς οὔτε ὅρκος φοβερὸς, κρείσσους δὲ ὄντες ἅπαν-

1. Ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι] ἀντὶ τοῦ ἐπίφθονον καὶ μέγα. τὰ γὰρ μεγάλα καὶ φθονεῖται. Ἄμεινον ἤκουον] ἤγουν ἐπῃνοῦντο. Τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν] ἤγουν οἱ μέσοι πολῖται· ἤγουν οἱ μετὰ τοὺς προστάτας. οἱ δὲ μέσοι (φησὶ) τῶν πολιτῶν (τουτέστιν οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι, μήτε τῷ τῶν δημοτικῶν μήτε τῷ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἀλλ' ἡσυχάζοντες καὶ μὴ θέλοντες στασιάζειν) ὑπ' ἀμφοτέρων ἐφθείροντο, ἢ ὅτι οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς στασιώταις παρακαλοῦσιν, ἢ φθονούμενοι ὑπὸ τῶν στασιαζόντων, ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες. 4. Καὶ τὸ εὔηθες] τὸ ἁπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον. σημείωσαι τὸ εὔηθες ἐπὶ καλοῦ. καὶ οἱ ἁπλοῖ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπόνηροι (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ μεγαλοψυχίας μάλιστα καὶ εὐγενείας μετέχοντες) καταγελώμενοι ὑπὸ τῶν στασιαζόντων, ἀπώλλυντο· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες ἀλλήλοις, καὶ παρατεταγμένοι δεινῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἐπιτοπλεῖστον οὗτοι διεσώζοντο διὰ τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς παρασκευῆς. 6. Τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις] τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις, τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι. 7. Ἐπὶ πολὺ διήνεγκε] κρεῖττον ἐγένετο. Ὁ διαλύσων] ὁ φιλιώσων. 8. Ὅρκος φοβερὸς] θεῖος. Κρείσσους δὲ ὄντες] ῥέποντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τοῖς λογισμοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλπίζειν τινὰ πίστιν καὶ βεβαιότητα, προενοοῦντο μᾶλλον, ἵνα μὴ πάθωσιν αὐτοὶ κακῶς. πιστεῦσαι δὲ οὐκ ἐδύναντο· καὶ οἱ ἀσυνετώτεροι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἤτοι ἐσώζοντο ἢ ἐνί-

2. τῶν πολιτικῶν ἐπ' g.

4. κακοπραγίας c.d.f.

5. Τὸ εὔηθες] Τὸ χρηστὸν Mœris Attice, ἑλληνικῶς, ἀνόητον. Suidas in εὔηθες, ἐπὶ τοῦ βελτίονος, et Ἡδὺς, εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω τοὺς ὑπομώρους. Etymol. idem fere tradit, sed ex Schol. Thucyd. Suidæ verba exscribit Photius in Lex. MS. Τὸ εὔηθες—μετέχει. Magister: Κατ' εὐφημισμόν. Wass. Eadem, quæ Suidas in εὔηθες, habet etiam ead. voc. Auct. Etymologici MSS. sive is Photius, sive alius est, Biblioth. Urbis Traject. ad Rhen. Pollux III. 119. inter ea, quæ ad laudem pertinent, recenset etiam εὐήθης et εὐήθεια. Mox addit: τάττοιτο δ' ἂν ὁ εὐήθης καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου, ὃς ἂν λεχθείη καὶ μωρὸς— Et hoc sensu Æschyl. Prometh. 383. κουφόνουν εὐηθίαν, dicit, i. e. μωρίαν, ut Schol. Add. Gataker. cap. 3. de Stilo Nov. Instrum. et Hemsterhus. ad Lucian. Timon. p. 101. Duk.

6. ἀντετάχθαι F.H.

7. διαλύττων d.

8. ἰσχυρὸς d.f.i.

κρείττους Dionysius, qui et infra ἥττους.

τες λογισμῷ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, μὴ παθεῖν μᾶλλον προεσκόπουν ἢ πιστεῦσαι ἐδύναντο. καὶ οἱ φαυλότεροι γνώμην ὡς τὰ πλείω περιεγίγνοντο· τῷ γὰρ δεδιέναι τό τε αὐτῶν ἐνδεὲς καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετὸν, μὴ λόγοις τε ἥσσους ὦσι καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβουλευόμενοι, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν. οἱ δὲ καταφρονοῦντες κἂν προαισθέσθαι, καὶ ἔργῳ οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἃ γνώμῃ ἔξεστιν, ἄφρακτοι μᾶλλον διεφθείροντο.

[Ἐν δ' οὖν τῇ Κερκύρᾳ τὰ πολλὰ αὐτῶν προετολμήθη, 84.
καὶ ὁπόσα ὕβρει μὲν ἀρχόμενοι τὸ πλέον ἢ σωφροσύνῃ ὑπὸ τῶν τὴν τιμωρίαν παρασχόντων οἱ ἀνταμυνόμενοι δράσειαν, πενίας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξείοντές τινες, μάλιστα δ' ἂν διὰ πάθους ἐπιθυμοῦντες τὰ τῶν πέλας ἔχειν, παρὰ δίκην γιγνώσκοιεν, οἵ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξίᾳ ἀπὸ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες, ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, ὠμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. ξυνταραχθέντος τε τοῦ βίου ἐς τὸν καιρὸν τοῦτον τῇ πόλει, καὶ

κων. 2. Οἱ φαυλότεροι γνώμην] οἱ ἀσθενεῖς. 3. Ὡς τὰ πλείω] ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Τῷ γὰρ δεδιέναι] φοβούμενοι γὰρ (φησὶν) οἱ ἀνοητότεροι, μὴ διὰ συνέσεως πλείονος οἱ ἀντίπαλοι περιγένωνται αὐτῶν, καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου τῆς γνώμης αὐτῶν νικηθέντες διαφθαρῶσι, τολμηρότερον πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν, τόλμῃ μᾶλλον πεποιθότες ἢ φρονήσει καὶ μεθόδῳ διανοίας. 4. Τό τε αὐτῶν ἐνδεὲς] τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως. 5. Αὐτῶν] τῶν φρονίμων. 7. Οἱ δὲ καταφρονοῦντες] οἱ δὲ δοκοῦντες εἶναι συνετοὶ, καὶ νομίζοντες ἐπιβουλευόμενοι πάντως ἂν διὰ τὴν σύνεσιν προαισθέσθαι, καὶ οὐδὲν νομίζοντες ἔργων δεῖν, ἄφρακτοι διεφθείροντο. 9. Ἄφρακτοι] λείπει τὸ ὄντες. 10. Ἐν δ' οὖν— αὐτῶν] τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδου εἶναι. ἀσαφῆ γὰρ καὶ τῷ τύπῳ τῆς ἑρμηνείας καὶ τοῖς διανοήμασι πολὺν ἐμφαίνοντα τὸν

1. λογισμοὶ K.
3. πλείω] πολλὰ Q.
7. προαισθῶντ g.
8. ἔργῳ λογιζόμενοι ὡς οὐδὲν h.
δεῖν om. Q.
12. τὴν om. K.d.e.
13. τινας A.B.E.F.H.K.L.O. P.b.e.g.
μάλιστ' ἂν B.Q.
15. δίκης P.
16. ἀπὸ τοῦ ἴσου H.L.O.P.d.
18. τε om. L.O.P.

τῶν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεία φύσις, εἰωθυῖα καὶ παρὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν, ἀσμένη ἐδήλωσεν ἀκρατὴς μὲν ὀργῆς οὖσα, κρείσσων δὲ τοῦ δικαίου, πολεμία δὲ τοῦ προὔχοντος· οὐ γὰρ ἂν τοῦ τε ὁσίου τὸ τιμωρεῖσθαι προὐτίθεσαν τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, ἐν ᾧ μὴ βλάπτουσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ φθονεῖν. ἀξιοῦσί τε τοὺς κοινοὺς περὶ τῶν τοιούτων οἱ ἄνθρωποι νόμους, ἀφ' ὧν ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι κἂν αὐτοὺς διασώζεσθαι, ἐν ἄλλων τιμωρίαις προκαταλύειν, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι, εἴ ποτε ἄρα τις κινδυνεύσας τινὸς δεήσεται αὐτῶν.]

85. Exsules Corcyræi numero quingenti in continentem, insulæ ex adverso sitam, se recipiunt, munimentaque, quæ ibi erant, occupant.

85. Οἱ μὲν οὖν κατὰ τὴν πόλιν Κερκυραῖοι τοιαύταις ὀργαῖς ταῖς πρώταις ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο, καὶ ὁ Εὐρυμέδων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ταῖς ναυσίν· ὕστερον δὲ οἱ φεύγοντες τῶν Κερκυραίων (διεσώθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πεντακοσίους) τείχη τε λαβόντες, ἃ ἦν ἐν τῇ ἠπείρῳ, ἐκράτουν τῆς πέραν οἰκείας γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι ἐλῄζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολλὰ ἔβλαπτον, καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει. ἐπρεσβεύοντο δὲ καὶ ἐς τὴν

νεωτερισμόν. 2. Ἀσμένη] μεθ' ἡδονῆς. 4. Προὐτίθεσαν] τιμιώτερον ἔκριναν. 5. Τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν] ἤγουν τοῦ δικαίου. 12. Ἐς ἀλλήλους]

1. εἴωθε d.i.
2. ἀδικεῖν καὶ ἀσμένη i.
3. οὖσα ὀργῆς g.
8. καὶ e.
ἄλλῳ P.Q.
9. προκαταλύσειν Q.
11. τὴν om. H.g.
12. ἐς] πρὸς Q.
14. φυγόντες L.
τῶν om. O.
16. γῆς om. I.
ἐλῄζον E.H.N.g.h. ἐλείζοντο Q.
Ἐλῄζοντο τοὺς] Ἐλῄζον, quod habent optimi MSS. etiam e Thucyd. IV. 41. adnotavit Stephanus, ἐλῄζόν τε τὴν Λακωνικὴν, καὶ πλεῖστα ἔβλαπτον: idque ibi in omnibus Scriptis est, excepto uno. Ληΐζω quoque dicunt Eustath. et Etymol. M. Et de λῄζεται Suidas, λῄζεται, αἰχμαλωτίζει—ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται. Sine dubio sic dicitur. Lucian. Gall. p. 170. τί οὐκ ἐμήνυες, καὶ ἐβόας τότε, ὦ ἀλεκτρυὼν, λῃζομένους ἡμᾶς ὁρῶν; sed Thucydides non minus activi significatione utitur τῷ λῄζεσθαι. Vide Steph. in Thes. Duk.
18. ἐπρεσβεύετο g.
καὶ ἐς τὴν κόρινθον Q.

Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον περὶ καθόδου· καὶ ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐπράσσετο, ὕστερον χρόνῳ πλοῖα καὶ ἐπικούρους παρασκευασάμενοι διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες, καὶ τὰ πλοῖα ἐμπρήσαντες, ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, ἀναβάντες ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι ἔφθειρον τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν.

Inde in insulam reversi, ibi quoque munimenta fecerunt, et oppidanis multa damna intulerunt.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς ἔστειλαν ἐς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν Μελανώπου στρα- 86.

Leontinis in Sicilia

ἤγουν κατ' ἀλλήλων. 3. Ἐς τὴν νῆσον] τὴν Κέρκυραν. 4. Ὅπως ἀπόγνοια ᾖ] ὅπως ἀπόγνωσις ᾖ τοῦ ὑποστρέψαι καὶ ἀποπλεῦσαι καὶ ἄλλό τι πρᾶξαι

4. Ὅπως—γῆς] Thom. Magist. et Suidas. ἀπόγνωσις fere apud Dionys. Halic. et recentiores. Wass.

5. Τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς] Ellipsis, quam in hoc genere loquendi observat Fr. Portus, crebra est in interrogatione. Thucyd. III. 39. τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσαν; Et 58. τί ἄλλο—ἢ ἀτίμους γερῶν, ὧν νῦν ἴσχουσι, καταλείψετε; Sic in τί δ' εἰ μὴ, et in illo extra interrogationem apud Aristoph. Equit. 1103. Μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ἐσθίειν. Eodem modo Latini, *quid aliud, quam?* et *nihil aliud, quam.* Adi Bud. Comment. p. 1047. Duk.

6. ἰστήνην c.

Ἰστώνην] MSS. hic, et IV. 46. ita efferunt. Ita etiam Stephanus et Polyæn. VI. 20. qui ad hunc locum respexerunt. Habes gentile Ἰστωναῖοι in lapide apud Pyrrhum Ligorium, circa Severi tempora inscripto, neque alibi de hoc monte memini me legisse. Wass. Inscriptio est in Notis Holstenii ad Steph. Agit de hoc monte etiam Palmer, II. Græc. Ant. 10. Duk.

8. οἱ ἀθηναῖοι K.

Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς &c.] Mirum est, Thucydidem, qui tam curiose omnia recenset, tacuisse de expeditione, quæ hanc præcessit, quando Athenienses misere classem Lamponio duce in Siciliam, in auxilium Catanæorum, quod narrat Trogus apud Justinum, l. IV. Palmerius in Exercitation. pag. 49. Huds.

9. Σικελίαν] Caussam belli, et Gorgiæ Leontini legationem fuse narrat Diodor. XII. p. 313. b. vid. Xenoph. Hell. VI. p. 585. Pro Χαροιάδην Diodor. Χαβρίαν, et triremium numerum ad 250. auget. Justinus IV. 3. Thucydidem firmat. Chabrias paulo junior erat, vide Diodor. XV. et Nepotem, denique Nostrum III. 90. Wass. Expeditionem hanc Lachetis memorat etiam Schol. Aristoph. Vesp. 240. Μελανώπου, quod habent plerique MSS. confirmatur ex Epist. III. Demosthenis, ubi Λάχητα quemdam τὸν Μελανώπου memorat, quem ex hujus posteris fuisse probabile videri potest. Duk.

μελανώπου I.L.O.

cum Syracusanis bellum gerentibus, Athenienses, auxilium rogati, viginti mittunt naves, propinquitatis quidem nomine usi, revera tamen tentantes, an possint Siciliæ urbes, partim sibi, partim Lacedæmoniis addictas, omnes in suam potestatem redigere.

τηγὸν αὐτῶν καὶ Χαροιάδην τὸν Εὐφιλήτου. οἱ γὰρ Συρακόσιοι καὶ Λεοντῖνοι ἐς πόλεμον ἀλλήλοις καθέστασαν. ξύμμαχοι δὲ τοῖς μὲν Συρακοσίοις ἦσαν, πλὴν Καμαριναίων, αἱ ἄλλαι Δωρίδες πόλεις, αἵπερ καὶ πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου ξυμμαχίαν ἐτάχθησαν, οὐ μέντοι ξυνεπολέμησάν γε, τοῖς δὲ Λεοντίνοις αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις καὶ Καμάρινα· τῆς δὲ Ἰταλίας Λοκροὶ μὲν Συρακοσίων ἦσαν, Ῥηγῖνοι δὲ κατὰ τὸ ξυγγενὲς Λεοντίνων. ἐς οὖν τὰς Ἀθήνας πέμψαντες οἱ τῶν Λεοντίνων ξύμμαχοι, κατά τε παλαιὰν ξυμμαχίαν καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς· ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακοσίων τῆς τε γῆς εἵργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν οἰκειότητος προφάσει, βουλόμενοι δὲ μήτε σῖτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἄγεσθαι αὐτόθεν, πρόπειράν τε ποιούμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. καταστάντες οὖν ἐς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο μετὰ τῶν ξυμμάχων. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

87. Post parvam inter-

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον

πλὴν τοῦ κρατῆσαι τῆς Κερκύρας. 13. Εἴργοντο] εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥστε μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλατταν ἐμπορεύεσθαι. Καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι] συμμαχίαν δηλονότι. 15. Αὐτόθεν] ἤγουν ἀπὸ τῆς Σικελίας. Πρόπειραν] δοκιμασίαν. 16. Εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη] εἰ δυνατὸν εἴη γενέσθαι ὑποχειρίους αὐτοῖς τοὺς Σικελιώτας. 18. Μετὰ τῶν ξυμμάχων] τῶν Λεοντίνων καὶ τῶν ἄλλων. 21. Ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον] οὐ διαλιποῦσα τὸ παράπαν.

1. χαριοιάδην Q. συρακόσιοι K.f. συρακούσσιοι A. E.H. συρρακούσιοι L.O.i. quod reposui, solum habent A.C. lib. VII. et VIII. nec rarum F.H.h. B. plerumque συρακόσσιοι vel συρακούσσιοι. Urbem συρακούσσας vocant antiquissimi codices, nec tamen sibi constant.

2. καθέστησαν c. καθίστασαν i.
3. καμμαριναίων E.
5. τῶν om. O.
6. γε om. e.
8. ῥηγινοὶ A. ῥηγηνοὶ B.
9. κατὰ] μετὰ P.
13. τε om. K.d.e.i.
14. δὲ] τε e. om. d.
17. οὖν] δὲ O.c.

τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δέ τις ὅμως διακωχή. παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ δύο ἔτη, ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ τι μᾶλλον [τούτου] ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. τετρακοσίων γὰρ ὁπλιτῶν καὶ τετρακισχιλίων οὐκ ἐλάσσους ἀπέθανον ἐκ τῶν τάξεων, καὶ τριακοσίων ἱππέων, τοῦ δὲ ἄλλου ὄχλου ἀνεξεύρετος ἀριθμός. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοὶ τῆς γῆς, ἔν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Βοιωτίῳ.

missionem pestis Athenis denuo acrius ingravescit, et cum antea duos annos exsleverit, nunc iterum unum ferme annum conficit. Terrae motus tum temporis plurimi.

88\. Καὶ οἱ μὲν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τριάκοντα ναυσὶ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους καλουμένας· θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. νέμονται δὲ Λιπαραῖοι αὐτάς, Κνιδίων

Athenienses contra Siciliam profecti per hiemem expeditionem

1\. Τὸ παντάπασιν] τὸ σύνολον. Διακωχὴ] διάλειψις, ἀναβολή. γράφεται καὶ διακοπή. Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον] ἤγουν κατὰ τὸ δεύτερον παρέμεινεν εἰς ἐνιαυτόν. 3. Ὅ τι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν] ἀντὶ τοῦ μηδὲν εἶναι, ὅπερ τούτου μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, ὥστε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι, ὅ τι μᾶλλον τούτου ἐπίεσε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. 5. Ἐκ τῶν τάξεων] ἐκ τῶν συντάξεων, τῶν πολεμικῶν δηλονότι. 9. Ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Βοιωτίῳ] δύο γὰρ Ὀρχομενοί, ὁ μὲν τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ πολύμηλον (Il. 2, 605.) ὁ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ Μινύειον (Il. 2, 511.) 12. Δι' ἀνυδρίαν] τῶν νήσων δηλονότι. 13. Ἐπι-

1\. τις om. g.
Διακωχή.] Citat Thom. Mag. Wass.
2\. πρότερόν γε καὶ i. πρῶτόν γε καὶ L.O. πρῶτον καὶ P.
3\. ἀθηναίων γε A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.c.d.f.g.h.i. ἀθηναίους γε Q. vulgo ἀθηναίους τε.
τούτου om. A.B.E.I.L.N.O.P. c.d.f.h.i. τούτοις e.
4\. ἐκάκωσε A.B.E.F.H.K. N.c.f.g.h. vulgo ἐπίεσε καὶ ἐκάκωσε.
5\. Ἀπέθανον] Diodor. XII. p. 316. Wass.
6\. ὁ ἀριθμὸς L.O.P.
7\. καὶ οἱ πολλοὶ τότε A.B.E.F. H.f.g.h. καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε K.L.O.P.b.c.d.e.i. τότε καὶ οἱ σεισμοὶ πολλοὶ Q. vulgo τότε καὶ οἱ π. σ.
8\. καὶ εὐβοίᾳ A.E.F.H.g.
καὶ ἐν β.—βοιωτίῳ] om. O.P.
10\. ἀθηναῖοι καὶ] om. d.i.
ῥηγινοὶ A. ρηγηνοὶ B. ῥήγιοι K.
12\. ἀνυδρίας P.
ἀδύνατα] οὐκ L.
13\. λιπαρῆοι P.
κνιδαίων E. τῶν κνιδίων i.
Κνιδίων ἄποικοι] Sic et Strabo,

adversus Liparæos, in Æoli insulis habitantes, faciunt, sed re infecta redeunt Rhegium. Finis quinti belli Peloponnesiaci anni.

ἄποικοι ὄντες. οἰκοῦσι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων οὐ μεγάλῃ, καλεῖται δὲ Λιπάρα· τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι γεωργοῦσι, Διδύμην καὶ Στρογγύλην καὶ Ἱεράν. νομίζουσι δὲ οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι ἐν τῇ Ἱερᾷ ὡς ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει, ὅτι τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδοῦσα πολὺ καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὴν Σικελῶν καὶ Μεσσηνίων γῆν, ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συρακοσίων. τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς οὐ προσεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐς τὸ Ῥήγιον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ πέμπτον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

89. Variis terræ motibus et inundationibus, quæ acciderant in Euboea, Atalanta et Peparetho insulis, Lacedæmonii, in Atticam

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι μέχρι μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ἦλθον ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλοῦντες, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου ἡγουμένου, Λακεδαιμονίων βασιλέως, σεισμῶν δὲ γενομένων πολλῶν ἀπετράποντο πάλιν, καὶ οὐκ ἐγένετο ἐσβολή. καὶ περὶ τούτους τοὺς χρόνους τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας ἐν Ὀροβίαις ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς

στρατεύειν] ταῖς νήσοις. 2. Λιπάρα] αὕτη τὸ παλαιὸν ἡ Λιπάρα Μελιγουνὶς ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν ὁ Καλλίμαχος (Hymn. in Dian. 48.) 8. Τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι] ἡ αἰτία τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λιπαραίων. Τὴν γῆν] ἐκείνων τῶν νησιωτῶν δηλονότι. 9. Ἀπέπλευσαν] ἀποπλεύσαντες ἐπανῆλθον. 16. Ἐσβολὴ] ἔφοδος. 18. Ἡ θάλασσα

Pausanias, atque alii. Adeundus est de his Cluverius Sicil. Antiq. II. 14. pag. 395. Duk.

1. ὄντες om. L.O.P.i.

3. Διδύμην] Vid. Steph. qui Strabonem exscribit, a quo receptæ lectioni accedit auxilium. Wass. Quod de officina Vulcani in Hiera scribit Thucydides, id ab aliis de Lipara, ab aliis de alia ex his insulis proditum adnotat Olear. ad Philostrat. V. de vita Apollon. 16. Duk.

4. οἱ ἐν ἐκείνῃ K. οἱ ἐκεῖνοι d.i. ἐν] οἱ ἐν e. τῇ et mox ὁ om. L.O.P.

5. πολὺ om. L.O.P.

8. τέμνοντες d.e.i.

9. ὁ μὲν χειμὼν e.

10. τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα A.B.E.F.H.L.O.P.c.d.e.f.g.h.

11. συνέγραψε P.

12. πελοποννήσιοι μὲν καὶ K.

13. μὲν et τὴν om. c. ἐμβαλοῦντες O.

14. λακεδαιμονίου L.O.P.

17. τῶν om. L.O.P.

καὶ κυματωθεῖσα ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι, καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε, καὶ θάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον οὖσα γῆ· καὶ ἀνθρώπους διέφθειρεν, ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθῆναι πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. καὶ περὶ Ἀταλάντην τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις, καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρεῖλε, καὶ δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαξεν. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπανα-

duce Agide irrupturi, deterrentur a consilio.

ἐπελθοῦσα] ἐπανελθοῦσα ἡ θάλασσα μέρος ἀπὸ τῆς ποτὲ οὔσης γῆς ἐπῆλθε καὶ κατέλαβε. καλῶς δὲ εἶπε, τῆς ποτὲ οὔσης γῆς, ὡς νῦν θαλάσσης οὔσης, δηλονότι διὰ τὸν σεισμόν. Ἄλλοι δὲ οὕτως· ἡ θάλασσα εἰς ἑαυτὴν ἐπαναχωρήσασα, καὶ ὑποστρέψασα ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ τῆς γῆς ἐπὶ τὰ κυματώδη, (τότε γὰρ μάλιστα κυματοῦται, ὅταν εἰς ἑαυτὴν ἀναχωρήσῃ) αὖθις δ' ἐλθοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν, κατέλαβε μέρος τι ἕτερον τῆς γῆς, ὅπερ πρότερον οὐ κατεῖχε. 1. Καὶ τὸ μὲν] καὶ τὸ μὲν κῦμα (φησὶ) κατέκλυσε τὴν γῆν, τὸ δὲ μέρος τῆς γῆς ἐκεῖνο ὑπενόστησε καὶ ὑποκαθέσθη καὶ ταπεινότερον ἐγένετο. 4. Φθῆναι] προλαβεῖν. 5. Ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις] τρεῖς Λοκρίδες εἰσὶν, αὕτη τε ἡ τῶν Ὀπουντίων, καὶ ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων, καὶ ἡ τῶν Ὀζολῶν. 7. Παρεῖλε] μέρος παρέκοψεν. Ἀνειλκυσμένων] ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οὐσῶν. 8. Ἐν Πεπαρήθῳ] ἡ Πεπάρηθος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων. Κύματος ἐπανα-

1. ἐπεξελθοῦσα e.

2. κατέλυσε I.

4. Καὶ περὶ Ἀταλάντην &c.] Quum antea Chersonesus esset, isthmo vi maris rupto, ex peninsula factam insulam scribit Diodorus Sic. l. 12. p. 316. Verum Thucydidem, unde hæc collegerit, male assecutus esse videtur: quum ante inundationem Atalantam fuisse insulam satis nobis exploratum sit ex lib. II. cap. 32. Huds. Ἀταλάντην] Vid. Eusebium MDXCI. Steph. Cedrenum, Strabonem IX. 425. et Catal. Urbium Vat. Pausan. X. 20. Livium XXXV. 37, 38. Plin. II. 90. ubi Diodori errorem castigat Harduinus. Wass. Quod dudum etiam fecerat Scaliger ad Eusebium. Catalogum Urbium Vat. laudat Holstenius ad Stephan. De Atalanta et castello Atheniensium in ea, est etiam supr. II. 32. De ellipsi τοῦ μέρος, quam in his τοῦ τε φρουρίου statuit Schol. plura habet Stephanus Animadv. in lib. de Dialect. p. 45.

8. Ἐγένετο—τις] Thom. Magister pro δὲ καὶ habet μέντοι, et Πεπαρίστῳ mendose. ἡ Πεπάρηθος urbs et insula Cycladum ante Magnetas. Πεπάρεθον scribit Ptolem. mendose. MS. Coislin. Πεπάρηθον. Inter Sporadas posuit Steph. contra Schol. et Geogr. vid. Sophoclis Enarratorem. Evenum dictum ait Plinius. recte. Sophocles Philoct. 549. ἐς τὴν ΕΥΒΟΤΡΥΝ Πεπάρηθον. De pugna navali, ibi inter Alexandrum et nescio quos commissa, subobscure Polyænus VI.

χώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε· καὶ σεισμὸς τοῦ τείχους τι κατέβαλε καὶ τὸ πρυτανεῖον καὶ ἄλλας οἰκίας ὀλίγας. αἴτιον δ' ἔγωγε νομίζω τοῦ τοιούτου, ᾗ ἰσχυρότατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τε τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξαπίνης πάλιν ἐπισπωμένην βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν· ἄνευ δὲ σεισμοῦ οὐκ ἄν μοι δοκεῖ τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι.

90. *Athenienses cum sociis in Sicilia Mylas Messeniorum capiunt, ipsosque Messenios ad suas partes transire cogunt.*

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐπολέμουν μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν, ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιῶται ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ξὺν τοῖς σφετέροις ξυμμάχοις· ἃ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. Χαροιάδου γὰρ ἤδη τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ τεθνηκότος ὑπὸ Συρακοσίων πολέμῳ, Λάχης ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν ἐστρά-

χώρησίς τις] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο κύματος ἐξόρμησίς τις ἐπὶ τὴν γῆν. 3. Αἴτιον δ' ἔγωγε τοῦ τοιούτου νομίζω] τὸ νόημα τοιοῦτόν ἐστι· νομίζω τὴν γῆν σειομένην τῇ κινήσει τὴν θάλασσαν ἀνατρέπειν· τὴν δὲ θάλασσαν ἀνατραπεῖσαν, καὶ μεταταῦτα κυματωθεῖσαν καὶ μετὰ μείζονος ἐπελθοῦσαν ὁρμῆς, πλέον τι μέρος ἐπικλύσαι τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐκεῖνο μόνον, ὅπερ εἶχε τὸ πρότερον. 5. Καὶ ἐξαπίνης πάλιν] καὶ τὸν σεισμὸν νομίζω (φησὶ) τὴν θάλασσαν αἰφνίδιον ἐπισπώμενον, τῇ ἐπὶ θάτερα κινήσει βιαιοτέραν τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν. 8. Ὡς ἑκάστοις ξυνεβαίνεν] ὡς ἑκάστοις τισὶν αἰτία τοῦ στασιάζειν καὶ

2. Intellige Pheræorum Tyrannum, circa Olymp. CIV. 4. Rem plenius enarrat Diodorus XV. Gentile ex numo Goltzii, Steph. Athenæo Πεπαρήθιος. Historiam tangunt Polybius X. 39. Livius XXVIII. 5. Wass.

1. γε ἐπέκλυσέ γε g. ἀπέκλυσέ γε Q. ἐπέκλυσε, omissa particula, L.O.P.

3. οὐκ ὀλίγας K.

ἐγὼ B.K.

νομίζω τοῦ τοιούτου A.B.E.F.H.K.L.O.Q.c.e.f.g. νομίζω τοιούτου i. vulgo τοῦ τοιούτου νομίζω.

4. ἐγένετο] γέγονε c.

6. δοκῇ E.H.N.g.

τὸ τοιοῦτον N. τοῦτο L. τοῦτο τοιοῦτο Q.

8. μὲν om. K.

ἕκαστος d.

10. σὺν B.E.h.

13. χαριάδου L.

γὰρ] δὲ g.

14. τοῦ] τῶν B.

15. λάχης ὁ πᾶσαν E.

ἐστράτευε c.

τευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ Μυλὰς τὰς τῶν Μεσσηνίων. ἔτυχον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φρουροῦσαι, καί τινα καὶ ἐνέδραν πεποιημέναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τούς τε ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσι, καὶ διαφθείρουσι πολλοὺς, καὶ τῷ ἐρύματι προσβαλόντες ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τήν τε ἀκρόπολιν παραδοῦναι καὶ ἐπὶ Μεσσήνην ξυστρατεῦσαι. καὶ μετὰ τοῦτο ἐπελθόντων οἱ Μεσσήνιοι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων προσεχώρησαν καὶ αὐτοὶ, ὁμήρους τε δόντες καὶ τἆλλα πιστὰ παρασχόμενοι.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα μὲν ναῦς 91.
ἔστειλαν περὶ Πελοπόννησον, ὧν ἐστρατήγει Δημοσθένης τε ὁ Ἀλκισθένους καὶ Προκλῆς ὁ Θεοδώρου, ἑξήκοντα δὲ ἐς Μῆλον καὶ δισχιλίους ὁπλίτας· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου. τοὺς γὰρ Μηλίους ὄντας νησιώτας, καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμ-

Triginta Atheniensium naves; ducibus Demosthene et Procle, circa Peloponnesum mittuntur; aliæ sexa-

πολεμεῖν ἐγίγνετο. 3. Τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν] τῶν Ἀθηναίων. 6. Τῷ ἐρύματι] τῷ φρουρίῳ. Προσβαλόντες] σφοδρῶς ἐπελθόντες. 16. Ὑπακούειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἰέναι] ἤγουν ξυμ-

1. ἐπὶ μυλὰς τὰς μεσσηνίων O. P.Q.c.d.e.i. ἐπὶ μύλας τὰς μεσσηνίων K. qui et mox μύλαις. ἐπὶ τὰς μυλὰς τῶν μεσσηνίων L.

2. ἐν ταῖς μυλαῖς δύο φυλαὶ L. O.P.d.

Μυλαῖς] Ita Hecatæus, Theophrastus Hist. Plant. VIII. 3. et Latini Scriptores. Myle dant Silii exemplaria. Ejus tempore merum litus. Mendose item apud Plutarchum Francof. Ed. in Timol. 254. ἐν Μυλλαῖς. Gentilia Μυλαίτης apud Steph. et Polybium. apud Diodor. Μυλαῖος. Historiam urbis tradunt Polybius I. p. 12. et Dio Cassius XLVIII. pag. 367. XLIX. 395. Wass. Add. huc Notas Heinsii et Drakenborch. ad Silium XIV. 202. ubi Myle fortassis est e more recentiorum temporum, quibus pro diphthongo *æ* vocalis *e* scribebatur. Duk.

3. πεποιηκέναι L.O.P. unde πεποιηκυῖαι efficit Coraes Plutarch. I. p. 375.

6. προβαλόντες Q.

10. τἆλλα e. vulgo τὰ ἄλλα.

παρεχόμενοι g.

11. οἱ om. d.

μὲν om. K.

13. πατροκλῆς L.O.P.d.e.i.

15. νικηρείτου i.

16. αὐτὸ d.g.

ginta, duce Nicia, Melum, ut eam insulam Atheniensibus subigerent: Frustratus Nicias Oropum tendit, unde, classe appulsa, adversus Tanagram proficiscitur, adjutus simul ab Atheniensibus ex urbe succurrentibus. Tanagræi, eruptione facta, profligantur. Athenienses domum redeunt.

μαχικὸν ἰέναι, ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς ὁμολογοῦντες ... δῃουμένης τῆς γῆς οὐ προσεχώρουν, ἄραντες ἐκ τῆς Μήλου αὐτοὶ μὲν ἔπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέραν γῆς, ὑπὸ νύκτα δὲ σχόντες εὐθὺς ἐπορεύοντο οἱ ὁπλῖται ἀπὸ τῶν νεῶν πεζῇ ἐς Τάναγραν τῆς Βοιωτίας. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως πανδημεὶ Ἀθηναῖοι, Ἱππονίκου τε τοῦ Καλλίου στρατηγοῦντος καὶ Εὐρυμέδοντος τοῦ Θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήντων. καὶ στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ ἐδῄουν καὶ ἐνηυλίσαντο. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, μάχῃ κρατήσαντες τοὺς ἐπεξελθόντας τῶν Ταναγραίων καὶ Θηβαίων τινὰς προσβεβοηθηκότας, καὶ ὅπλα λαβόντες καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν, οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ παραπλεύσας ὁ Νικίας ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ τῆς Λοκρίδος τὰ ἐπιθαλάσσια ἔτεμε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου.

92—93. Lacedæmonii coloni-

Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίαις ἀποικίαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιᾶσδε

μαχεῖν. 1. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Σχόντες] ἐλλιμενίσαντες. 5. Ἐκ τῆς πόλεως] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 7. Ἀπὸ σημείου] ἀπὸ συνθήματος, σημεῖα ἀνατείναντες ἀλλήλοις. 13. Οἱ δὲ] ἤγουν οἱ ὁπλῖται.

1. προσάγεσθαι I.

2. προσεχώρησαν L.O.P.

Μήλου] Est et urbs ejusdem nominis, a conditoribus Phœniciis Byblus appellata, postea, Zephyria, Μεμβλὶς, Μίμαλις. vid. Bochartum et Tournefort. I. p. 114. Wass.

6. τε om. f.

στρατηγοῦ P.

9. ἐν om. d.i.

10. ἐπελθόντας L.O.P.

Ταναγραίων] Vid. Steph. Liban. Orat. p. 253. Demosth. contra Aristog. p. 496. Civitas antea Græa, et Pœmandria. vid. Etymol. in Γέφυρα, et Salmasium ad Solinum. Whelerum in Itin. p. 456. Wass.

11. βεβοηθηκότας g.

12. λάβοντας E.

καὶ τροπαῖον] καὶ τρόπαια d. τροπαῖον, omisso καὶ, K.

13. ἐπὶ] ἐς B.L.O.

14. Τὰ ἐπιθαλάσσια] Conf. Sch. ad III. 7. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. Pollux. I. 99. χωρία ἐπιθαλαττίδια dicit, et IX. 17. πόλις ἐπιθαλαττίδιος. Duk.

16. τοῦτον τὸν χρόνον B.h. τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον g.

Λακεδ. Ἡρακλ.] Vide Diodorum Sic. l. 12. et Meursii Miscell. Lacon. l. 1. c. 7. p. 31. Huds.

17. τραχεινίαις d.i. τραχινίᾳ I. K.c.e.f. τραχῖνι Q.

Τραχινίαις] Diodor. 316. d.

γνώμης. Μηλιῆς οἱ ξύμπαντες εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἱερῆς, Τραχίνιοι· τούτων δὲ οἱ Τραχίνιοι πολέμῳ ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὄντων, τὸ πρῶτον μελλήσαντες Ἀθηναίοις προσθεῖναι σφᾶς αὐτοὺς, δείσαντες δὲ μὴ οὐ σφίσι πιστοὶ ὦσι, πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα, ἑλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. ξυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐτοῖς καὶ Δωριῆς, ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν αὐτῶν δεόμενοι· ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθείροντο. ἀκούσαντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ τοῖς Δωριεῦσι τιμωρεῖν. καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις καθίστασθαι· ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ ναυτικὸν παρασκευασθῆναι ἂν, ὥστ' ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι, τῆς τε ἐπὶ Θρᾴκης παρόδου χρησίμως ἕξειν. τό τε ξύμπαν ὥρμηντο τὸ χω-

am mittunt in Trachiniam Thessaliæ, ibique Heracleam prope Thermopylas condunt, partim, ut Trachiniis morem gerant, partim propter loci opportunitatem in hoc bello. Sed priusquam Athenienses quicquam faciant ad rem impediendam, Thessalorum invidia et obtrectatione non minus, quam rectorum socor-

4. Προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην δοῦναι, παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶναι. 5. Πιστοὶ ὦσι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 11. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. 12. Ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 13. Ὥστ' ἐκ βραχέος] τουτέστι ῥᾳδίαν

Λακεδαιμονίων τετρακισχιλίους οἰκήτορας ἐκπεμψάντων] ex sua gente nimirum, ex reliqua Græcia duo millia. Wass. Add. Scaliger. ad Euseb. num. MDXCVI. Duk.

1. γνώμης τοιᾶσδε e.

2. ἱερεῖς καὶ τραχίνιοι Q.

Ἱερῆς] Difficile dictu est, quinam fuerint Ἱερῆς, nemo enim præter Thucydidem de iis, (quod legerim) loquutus est. Scintillam tamen lucis facit Callimachus in Delum, ubi ait: Δεύτερον ἱερὸν ἄστυ καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης Ἔρχονται etc. Hic enim cum Thucydide videtur quandam urbem vel regionem Meliensium sacram vocare, eo quod primitias Apollini quotannis missas a Dodonæis, qui etiam sacri erant, recipiebant. Vide Palmer. ad Gr. Auct. p. 277. Huds.

οἱ μὲν τραχίνιοι H.Q.g.

7. καὶ] οἱ B.

Δώριον Priscianus pag. 1099. Putsch.

Δωριεῖς] Vid. Strabon. et Steph. voc. Δώριον. Plin. IV. 5. et V. 22. Wass. De Dorio metropoli Lacedæmoniorum supr. I. 107. Quæ paullo post hic leguntur, γνώμην εἶχον—τιμωρεῖν, sunt in Stephano de Urbib. voc. Δώριον, sine nomine auctoris. Duk.

8. αὐτοὶ ἐφθείροντο A.B.E.F.H. N.g.h. vulgo αὐτοὶ πολέμῳ ἐφθείροντο.

14. διάβασιν ἂν γίγνεσθαι L. O.P.

illa res dilapsa.

ρίον κτίζειν. πρῶτον μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο, κελεύοντος δὲ ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν τε καὶ τῶν περιοίκων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἕπεσθαι, πλὴν γ' Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. οἰκισταὶ δὲ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἡγήσαντο, Λέων καὶ Ἀλκίδας καὶ Δαμάγων. καταστάντες δὲ ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, ἣ νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα, τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι. νεώριά τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ
93. στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη. * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆς πόλεως ταύτης ξυνοικιζομένης τὸ πρῶτον ἔδεισάν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ μάλιστα καθίστασθαι, ὅτι βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ἔπειτα μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη· οὐ γὰρ ἐγένετο

τὴν διάβασιν εἶναι, στενῆς οὔσης τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. 7. Ἐκ καινῆς] δηλονότι κρηπῖδος. 8. Μάλιστα] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν. 10. Καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας] ἤρξαντο (φησὶ) κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς γένηται. τὸ γὰρ ἐν στενῷ ὂν τόπῳ ἀσφαλές ἐστι. 13. Ἐπὶ

1. Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο] Ex more Græcorum coloniam deducturorum, de quo Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 57. Mox οἰκισταὶ τρεῖς, Duces coloniæ, ut apud Romanos Triumviri deducendæ coloniæ. Idem ibid. Duk.

ἐπηρώτων Q.

2. τε om. c.d.

3. τῶν ἄλλων περιοίκων L.O.P.d.

4. γ' ἰώνων A. ἰτῶν O. vulgo ἰώνων.

5. ὧν καὶ ἄλλων Q.

6. ἀλκείδας K.

δημάγων H. δαμάτων f.

8. ἀπέχουσα γὰρ θερμοπυλῶν d.

9. Τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι] Perhibet tamen Strabo (l. 9.) hanc urbem a portu XL. non vero XX. stadiis abesse. Vide Berkelium ad Stephanum περὶ πόλεων. Huds.

δὲ om. A.B.E.F.H.Q.g.h.

θαλάττης f.

10. ἤρξαντο] εἶρξαν τὸ E.

14. βήναιον K.

Κήναιον] Vid. Strabon. IX. p. 651. Plin. IV. 512. Ibi Κηναίου Jovis fanum, inquit Scylax. Sophocles Trachin. 765. Ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα Πατρῴῳ Διὶ βωμοὺς ὁρίζει. et 1010. Wass. In Scylace est Κερήναιον, quod ibi emendat Vossius p. 51. Edit. Gronov. Duk.

15. παρὰ] περὶ g.

ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν. αἴτιον δὲ ἦν· οἵ τε Θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων, καὶ ὧν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτίζετο, φοβούμενοι μὴ σφίσι μεγάλῃ ἰσχύϊ παροικῶσιν, ἔφθειρον καὶ διὰ παντὸς ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν γενομένους τὸ πρῶτον καὶ πάνυ πολλούς· πᾶς γάρ τις Λακεδαιμονίων οἰκιζόντων θαρσαλέως ᾔει, βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν. οὐ μέντοι ἥκιστα οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἀφικνούμενοι τά πράγματά τε ἔφθειρον καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστησαν, ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλοὺς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι, ὥστε ῥᾷον ἤδη αὐτῶν οἱ πρόσοικοι ἐπεκράτουν.

94. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν ἐν τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατείχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριάκοντα νεῶν Ἀθηναῖοι περὶ Πελοπόννησον ὄντες πρῶτον ἐν Ἐλλομένῳ τῆς Λευκαδίας φρουρούς τινας λοχήσαντες διέφθειραν, ἔπειτα ὕστερον ἐπὶ Λευκάδα μείζονι στόλῳ ἦλθον, Ἀκαρνᾶσί τε πᾶσιν, οἳ πανδημεὶ πλὴν Οἰνιαδῶν

Atheniensium XXX. naves, duce Demosthene circa Peloponnesum missæ, una cum Acarnanibus Leucadem

τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 2. Ὧν ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτίζετο] κώλυμα ἐκεῖνοι ἦσαν τοῦ αὐξηθῆναι τὴν πόλιν, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς ἐκτίζετο ἡ πόλις. 3. Παροικῶσιν] ἐν γειτόνων ὦσι. 4. Νεοκαταστάτοις] νεωστὶ οἰκήσασιν. 5. Ἐξετρύχωσαν] ἐδάμασαν. Τὸ πρῶτον] ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν. 7. Οὐ μέντοι ἥκιστα] οὐχ ἧσσον δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ πεμπόμενοι ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τοῦ αὐξηθῆναι αὐτὴν, εἰς ἔνια πράγματα οὐ καλῶς διοικοῦντες. 11. Οἱ πρόσοικοι] οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Οἰταῖοι. 13. Ὃν ἐν τῇ Μήλῳ] ὃν κατείχοντο καὶ

2. ὄντες om. g.
4. ἔφθειρον δὲ Q.
ἀνθρώποις νεοκαταστάτους e.
Νεοκαταστάτοις] Pro νεωστὶ κατῳκισμένοις Suidas hac voc. Pollux IX. 18. νεοκατάστατος πόλις. Wass.
6. τις om. d.
θαρσαλέως L.O.P.i.
7. καὶ βέβαιον L.
8. ἀφικόμενοι L.O.P.

9. τε om. d.i.
12. ἐπεκράτησαν c.f.
13. ὃν om. E.
16. Elloméni neminem, præter Thucydidem, mentionem fecisse, scribit Palmer. III. Græc. Antiq. 10. Duk.
λευκαδίας soli habere videntur E.G. ceteri ἀρκαδίας.
18. οἰνιάδων A.B.F.H.K.L.N.O.P.

urbem oppugnant, intra isthmum cognominis insulæ sitam. Et cum Acarnanes Demosthenem hortarentur, ut urbem expugnaret, quod fieri posse tum videbatur: is a Messeniis inductus est, ut exercitum omnem contra Ætolos ducere decerneret.

ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις καὶ Κεφαλλῆσι καὶ Κερκυραίων πεντεκαίδεκα ναυσί. καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δῃουμένης καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἴσθμου, ἐν ᾗ καὶ ἡ Λευκάς ἐστι καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, πλήθει βιαζόμενοι ἡσύχαζον· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες ἠξίουν Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων ἀποτειχίζειν αὐτοὺς, νομίζοντες ῥᾳδίως τ' ἂν ἐκπολιορκῆσαι πόλεώς τε ἀεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Δημοσθένης δ' ἀναπείθεται κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς καλὸν αὐτῷ στρατιᾶς τοσαύτης ξυνειλεγμένης Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ τε πολεμίοις οὖσι, καὶ ἢν κρατήσῃ αὐτῶν, ῥᾳδίως καὶ τὸ ἄλλο Ἠπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Ἀθηναίοις προσποιήσειν. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευῇ ψιλῇ χρώμενον, οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν ξυμβοηθῆσαι, καταστραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ'

διέτριβον χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ. 7. Σφίσι] τοῖς Ἀκαρνᾶσι δηλονότι. 14. Διὰ πολλοῦ] διαστήματος δηλονότι. 15. Ψιλῇ] κούφῃ, ἀπηλλαγμένῃ σιδήρου. Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον] ἀπέφαινον (φησὶ) ῥᾳδίως δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὶν ἀλλήλοις ἐπιβοηθῆσαι καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις.

1. ξυνέποντο I.e.f.g. ξυνείποντο d.i.

κεφαλῆσι K.L.O.P. qui sic et infra c. 95.

3. Ἐντὸς τοῦ ἴσθμου] Postea insula, ac deinde rursus peninsula facta est: qua in re aliquantum inter se dissentire videntur Vossius ad Scylacem p. 29. Palmer. Græc. Antiq. III. 10. et Dodwell. §. 8. Dissertat. de Peripli Scylacis ætate. Dux.

καὶ ἡ] om. d.i.

6. τῶν om. d.

Ἀποτειχίζειν] Explicat Harpocrat. τὸ ἀπολαβεῖν τείχει, καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου. ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημμένος τῷ τείχει. et περιφράττων Hesych. De historia, quam hic exponit Thucydides, vid. etiam Diodor. p. 317. b. Wass.

7. τ' A.B.E.F.H.g.h. ceteri γ'.

πόλεώς τε] καὶ πόλεως K.L.O.P.c.d.e.f.i.

12. τὸ ταύτῃ] τοσαύτῃ P.

14. κατὰ om. b.

ταύτας om. c.f.

15. ψιλῇ] πολλῇ e.g.

16. καὶ καταστραφῆναι K.

ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδώτοις, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι, καὶ μετὰ τούτους Εὐρυτᾶσιν, ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσὶν, ὡς λέγονται· τούτων γὰρ ληφθέντων ῥᾳδίως καὶ τἄλλα προσχωρήσειν. * ὁ δὲ τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, καὶ μάλιστα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως τοῖς Ἠπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ τῶν Αἰτωλῶν δύνασθαι ἂν κατὰ γῆν ἐλθεῖν ἐπὶ Βοιωτοὺς διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐς Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν

95. Nam bellicosis his gentibus devictis, non solum omnem ejus regionis continentem

2. Ὅπερ μέγιστον μέρος] οἱ Εὐρυτᾶνες. 3. Ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν] οὐκ ἔχοντες τὴν διάλεκτον εὔκολον γνωσθῆναι. 5. Προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ὁ δὲ] τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ δὲ, πεισθεὶς, ἄρας ἀπὸ τῆς Λευκάδος, παρέπλευσε. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 7. Τοῖς Ἠπειρώταις]

1. ἀποδότοις E.I.L.O.P. ut infra c. 100. ἀπόδοτον L.O.Q.d.e.

Ἀποδώτοις] Livius XXXII. Agræos, Apodotosque et Amphilochos conjungit. Vid. Polybium p. 1039. Wass. Polybio XVII. 5. sunt Ἀποδοτοὶ, et sic in Stephano emendat Palmer. V. Gr. Ant. 7. Ἀποδοτοὶ, ὡς Βοιωτοί. at Berkelius Ἀποδωτοὶ cum ω. MSS. hic utrumque habent. Sed ex eo, quod Stephanus dicit, ὡς Βοιωτοὶ, non potest confici, eum etiam voluisse scribi Ἀποδωτοί. Nam fere, quum ita loquitur, respicit ad flexionem et terminationem, ac tonum. Ita v. Ἀκαρνανία, Ἀκαρνὰν, ὡς Αἰνιὰν, Ἀτιντὰν, Ἀθαμάν: in Ἀκέλη, Ἀκελήσιος, ὡς Μενδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι, ὡς Μένδης: et compluribus aliis locis. Qui a Thucydide Ὀφιονεῖς, eos, a Strabone Ὀφιεῖς dici adnotant Casaub. ad Strabon. X. p. 451. et Palmer. V. Græc. Ant. 5. de Eurytanibus Palmer. ibid. c. 6. et Interpretes Stephani. Duk.

δὲ καὶ ὀφιονεῦσι O. δὲ ὀφονιεῦσι c.

2. τούτους] τοὺς E. ταῦτα c. εὐρυτάσιν H.K.P.

3. ἀγνώτατοι K.

4. λέγεται L.Q.

5. προχωρήσειν E.N.f.

8. δύνασθαι—λοκρῶν] om. K. ἐπὶ τοὺς βοιωτοὺς N.

9. κυντίνιον K.L.O. κυντώνιον P. κύτιον c.

ἔχων A.B. vulgo ἔχει.

Κυτίνιον] Κύτινον Tzetzes ad Lycoph. Plinius *Cutinum*. At Philochorus, Strabo aliique receptam lectionem tuentur. Insignis est locus Enarratoris Pindari a Geographis non adductus. Dores, οἰκοῦντες πρότερον τὴν Πίνδον μίαν οὖσαν τῆς τετραπόλεως τῆς ἐν Περιβοίᾳ [ἐπ' Εὐβοίᾳ male Sch. Aristoph.] ἀφικνοῦνται ἐς τὴν μεταξὺ Οἴτης καὶ Παρνασοῦ Δώριδα ἑξάπολιν οὖσαν· ἔστι δὲ Ἐρινεὸν, Κύτινον, Βοιὸν, Λίλαιον, Κάρφαια, Δρυόπη. Wass. Locus Scholiastæ Pindari est in I. Pyth. 121. et fere ad verbum legitur in Scholiis Aristoph. Plut. 385. De eo Palmerius in Exercitat. p. 789. pronunciat, οὐδὲν ὑγιὲς, cujus sen-

Atheniensibus addictam, sed etiam viam sibi apertam esse videbat in Bœotiam terrestri itinere descendendi. Itaque, invitis Acarnanibus relicta Leucade, Solium appellit, et cum omnibus suis sociis, præter Acarnanes et Corcyræ-

Παρνασσοῦ, ἕως καταβαίη ἐς Φωκέας, οἳ προθύμως ἐδόκουν κατὰ τὴν Ἀθηναίων ἀεί ποτε φιλίαν ξυστρατεύειν ἢ κἂν βίᾳ προσαχθῆναι· καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν· ἄρας οὖν ξύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος ἀκόντων Ἀκαρνάνων, παρέπλευσεν ἐς Σόλλιον. κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν, ὡς οὐ προσεδέξαντο διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ λοιπῇ στρατιᾷ, Κεφαλλῆσι καὶ Μεσσηνίοις καὶ Ζακυνθίοις καὶ Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων νεῶν (αἱ γὰρ πεντεκαίδεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλθον νῆες), ἐστράτευσεν ἐπ᾽ Αἰτωλούς. ὡρμᾶτο δὲ ἐξ

σὺν μόνοις δηλονότι τοῖς Ἠπειρώταις συμμάχοις καὶ Αἰτωλοῖς. 3. Καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ δὲ τούτου Φωκεῦσιν ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν. 4. Ἄρας οὖν] ὁ οὖν σύνδεσμος περιττός ἐστι· πρὸς γὰρ τὸ ἄνω ἐστὶν, ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, ἄρας. ἀλλ᾽ ἐπεὶ διὰ μακροῦ ἀνταπέδωκε, διὰ τοῦτο τὸν σύνδεσμον παρέλαβεν. Ἄλλως. ὁ οὖν σύνδεσμος, εἰ καὶ περιττὸς τῷ Ἀντύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ πάνυ ἀναγκαίως λέγω προσκεῖσθαι αὐτόν. τὴν βουλὴν γὰρ εἰπὼν ἐπήγαγε τὴν πρᾶξιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐκοῦν ἐνθυμηθεὶς ἔπραττεν ὅπερ ἐνεθυμήθη. 6. Κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν] εἰς κοινὴν γνώμην προσθεὶς τὴν ἐνθύμησιν. 7. Διὰ—τὴν οὐ περιτείχ.] διότι (φησὶ) βουλομένων Ἀκαρνάνων οὐ περιετειχίσθη. 9. Τοῖς ἐπιβάταις] τοῖς ἐρέταις.

tentiam probant ad Aristophanem Interpretes. Conon in Biblioth. Photii Narrat. XXVII. Δῶρος δ᾽ ὁ δεύτερος (nempe filiorum Hellenis) μοῖραν τοῦ λαοῦ λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀποικίζεται, καὶ ὑπὸ τὸν Παρνασὸν τὸ ὄρος κτίζει πόλεις, Βοιὸν, Κτίνιον (recte in marg. Κυτίνιον) Ἐρινέον, (rectius alii Ἐρινεὸν) ἐξ οὗ Δωριεῖς. Add. Thucyd. I. 107. Duk.

1. καταλάβῃ ὡς φωκέας i.

3. κἂν] καὶ d.

ἤδη] ἤι δὴ A. ἡ δὴ K.

4. Ἄρας οὖν] Recte hic Scholiastes de particula οὖν: nam inservit epanalepsi post interjectam parenthesin. Exempla e Xenophonte conlegit doctiss. Raphelius ad Marc. III. 31. Lucianus sæpe ita adhibet. Vid. Zeux. p. 577. de Conscrib. Histor. 639. Pseudom. 759. Et sic alii. Latinis eumdem usum præstant *ergo*, *igitur*, et *itaque*. Duk.

ξὺν παντὶ B.E.

5. ἀκόντων ἀκαρνάνων A.B.E.F. H.K.g. vulgo ἀκόντων τῶν ἀκαρνάνων.

παρέπλευσαν d.i.

7. Τὴν οὐ περιτείχισιν] De hoc, et aliis hujus generis actum est ad I. 137. Duk.

οὐ om. e.

ἐπιτείχισιν Q.

10. ἀπῆλθον αἱ νῆες c. νῆες ἀπῆλθον f.

11. ὁρμᾶτο δὲ] om. L.O.P.

Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν· ὄντες γὰρ ὅμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὁμόσκευοι, μεγάλη ὠφελία ἐδόκουν εἶναι ξυστρατεύοντες μάχης τε ἐμπειρίᾳ τῆς ἐκείνων καὶ χωρίων. orum naves, domum reversas, per Locros Ozolas contra Ætolos proficiscitur.

96\. Primo satis feliciter progressus, plures pagos occupat. Sed Ætoli, non ignorantes hos-

* αὐλισάμενος δὲ τῷ στρατῷ ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ ἱερῷ, ἐν ᾧ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ ἀποθανεῖν, χρησθὲν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τοῦτο παθεῖν, ἅμα τῇ ἕῳ ἄρας ἐπορεύετο ἐς τὴν Αἰτωλίαν. καὶ αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν καὶ τῇ δευτέρᾳ Κροκύλειον καὶ τῇ τρίτῃ

4. Ὁμόσκευοι] τῇ αὐτῇ σκευῇ χρώμενοι, ἤγουν ψιλῇ. 7. Ὑπὸ τῶν ταύτῃ] ἤγουν ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ἐν ταύτῃ τῇ γῇ.

1. οἰνεῶν Q.g.

Οἰνεῶνος] Vid. Holsten. et Berkel. ad Stephanum, et Palmer. V. Græc. Ant. 2. Infra cap. 98. et 102. τὸν Οἰνεῶνα. Μεσόγειος et μεσόγεια, uti hic paullo post, ita etiam I. 120. permutantur. II. 102. ἐς τὴν μεσόγειαν. Duk.

3. μεσόγειαν A.B.E.F.H.Q.e.g. μεσόγεαν I. vulgo μεσόγειον.

4. Ὁμόσκευοι] Pollux VI. 156. et X. 14. Dionys. Halic. in Arte cap. XI. ὁμοσκεύους ποιῆσαι τοῖς ὁμοτίμοις. Explicat Hesych. in ὁμόσκευοι. Wass. Vid. ad II. 96. et Græv. ad Lucian. Toxar. p. 67. Duk.

εἶναι om. c.

6. ἐν τοῦ] ἐντὸς K.

νεμίου P.

7. Ἐν ᾧ Ἡσίοδος &c.] De morte Hesiodi vide Plutarchum in libello de Convivio septem Sapientum, et Holstenii notas ad Stephanum Byzant. in voce Νεμέα. Huds. Vid. Pausan. Bœot. p. 772. Plutarch. in Dioclis Conviv. p. 162. Epitaphia collegit Gyraldus in Vita ejus. His adjice ex schedis Barberinis: Χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης. Wass. Hujus Pindarum auctorem facit Suidas in τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Duk.

10. De Potidania Palmer. IV. Græc. Ant. 22. Idem.

κροκύλειον A.B.F.H.K.c.d.e.f.g.h.i. Κροκύλιον MSS. Apud Homerum et Strabonem Κροκύλεια. Plinius etiam Crocylea. Eustath. καὶ ἐνικῶς εὕρηται τὸ Κροκύλειον, Stephanum opinor intelligit, vel Thucydidem; forte rescribendum Κροκύλιον. Κροκύλεια πόλιν vocat Suidas. Ethnicographus, Κροκύλειον νῆσος Ἰθάκης Thucyd. III. ita et Plinius. Verum insulam esse ex nostro male colligit. Sed fortasse legendum Δῆμος Ἰθάκης, ad quam ille emendationem, in voce Δῆμος quasi manu ducit. Καὶ τόπον inquit ἐν Ἰθάκῃ, ἐν καὶ Κροκύλειον. Eadem habet Auctor Schol. in Homerum. Verumtamen Δῆμος Ἰθάκης non tam loci posituram denotant,

tium consilia et ad- Τείχιον, ἔμενέ τε αὐτοῦ, καὶ τὴν λείαν ἐς Εὐπάλιον τῆς

quam ditionem. Palmerius ex Heracleone Ithacæ tres partes invenisse se putat. Huic oppono Strabonem ad hæc verba poetarum principis, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας—Οἵ ῥ' Ἰθάκην—Νήριτον—Κροκύλει'—Αἰγίλιπα—Ζάκυνθον—Σάμον—Οἵ τ' ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο, Τῶν μὲν ἦρχε. Nempe quia distinguit τοὺς in Epiro ab Ithacensibus, ergo necesse est ut Κροκύλεια pro parte τῆς Ἰθάκης insulæ, non vero Epiri accipiatur. Immo, inquit Strabo, et sane rectius, ταῖς νήσοις συμφράζει, ut Epitome, vel ut habet ipse, τὰ ἐν ἠπείρῳ ταῖς νήσοις συμφράζει. Eadem alibi iterat, ὥσπερ τὰ Κροκύλεια ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας συναριθμεῖ Ὅμηρος ταῖς νήσοις. Οὕτω δὲ καὶ νῦν τῇ Αἰγίνῃ τὸν Μάσητα συνῆψεν ὄντα τῆς Ἀργολικῆς ἠπείρου. At vereor ut ille rem satis expediverit. Noster enim Ætoliæ oppidum facit; sed Ætolos ab Acarnanibus Strabonis tempore disterminabat Achelous. Ptolemæus quidem et ex recentioribus nonnulli Epiro adjudicant. Strabo XI. 693. Ἡ Λευκὰς ἦν τὸ παλαιὸν μὲν Χερρόνησος τῆς Ἀκαρνάνων γῆς· καλεῖ δ' αὐτὴν ὁ ποιητὴς ἀκτὴν ἠπείροιο, τὴν περαίαν τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἤπειρον καλῶν. Et Corinthii Isthmo peninsulæ perfosso Leucadem insulam fecerunt, καὶ μετενέγκαντες τὴν Νήρικον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃς ἦν ποτὲ μὲν Ἰσθμὸς, νῦν δὲ πορθμὸς γεφύρᾳ ζευκτὸς, μετωνόμασαν Λευκάδα. Ita quidem Strabo, sed Crocylium Thucydidis, ut ex serie narrationis patet, circa Naupactum et Eupolion situm fuit; et proinde longe remotum a Leucade. Hinc etiam vicina oppida Potidania, Teichium, Ægytium omnia incertæ positionis, nec tamen a mari multum remota. Aliud itaque Crocylium, de quo loquimur et Homeri τὰ Κροκύλεια. De posteriore, Strabonis sententiam, ut in re tenebricosa lubens amplector. Dionysium profecto haud satis capio. Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα φίλον πέδον Ἀλκινόοιο. Τῇ δ' ἐπὶ, ΝΗΡΙΚΙΗΣ Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται. Nericum fuisse in Epiro diserte adfirmat Homerus Odyss. ω'. 376. Censen' ergo Dionysium ex Ætolia usque Epitheton Ithacæ petisse? Credibile est scripsisse Geographum Νηριτίης. Virg. Dulichium, Sameque, et Neritos ardua saxis. Hinc Ulysses ipse sæpius apud Ovidium Neritius. Neritiasque domus, regnum fallacis Ulyssis. Pro *duce Neritio* docti mala nostra poëtæ scribite. Inter gentis conditores ab Acusilao apud Schol. Homeri Odyss. Ρ'. 207. adnumerantur Ithacus, Neritos, Polyctor, filii Pterelai. Priscianus hic parum juvat, Regna Cephallenæ prope sunt sapientis Ulyxi. Ita enim cum MSS. scribendum. Sed neque recte Κροκυλία apud Hesychium. Wass.

1. τείχιον H.I.L.P.g. τειχίον A.B.F.d.f.h. τιχίον E. vulgo τίχιον.

Τίχιον] Livius (l. 36. c. 16. 19.) ait, Tichiunta esse montis cacumen; ut Callidromus et Rhoduntia, cui assentitur Appianus, qui Τειχιοῦντα scribit. Hud.

εὐπάλιον A.B.F.H.N.g.h. εὐπάλειον K. vulgo εὐπόλιον. Sic et infra c. 102.

Εὐπόλιον] Stephanus Εὐπαλίαν vocat. Strabo Εὐπάλιον. Huds. Palmer. V. Gr. Ant. 2. Duk.

Λοκρίδος ἀπέπεμψε· τὴν γὰρ γνώμην εἶχε τἄλλα καταστρεψάμενος, οὕτως ἐπὶ Ὀφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο ξυγχωρεῖν, ἐς Ναύπακτον ἐπαναχωρήσας, στρατεῦσαι ὕστερον. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἡ παρασκευὴ, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλεύετο· ἐπειδή τε ὁ στρατὸς ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες, ὥστε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν κόλπον καθήκοντες, Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς, ἐβοήθησαν.

ventum, undique vel ex remotissimis locis succurrunt laborantibus gentilibus.

97.

* τῷ δὲ Δημοσθένει τοιόνδε τι οἱ Μεσσήνιοι παρῄνουν, ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον· ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις, ἰέναι ἐκέλευον ὅτι τάχιστα ἐπὶ τὰς κώμας, καὶ μὴ μένειν ἕως ἂν ξύμπαντες ἀθροισθέντες ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν ποσὶν ἀεὶ πειρᾶσθαι αἱρεῖν. ὁ δὲ τούτοις τε πεισθεὶς καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι (ψιλῶν γὰρ ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα)

Demosthenes autem, eventu pariter atque Messeniorum adhortationibus deceptus, non moratur, dum Locri, illius regionis gnari, adveniant, sed

1. Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε] γνώμην (φησὶν) εἶχεν, ἐπαναχωρήσας εἰς Ναύπακτον, οὕτω λοιπὸν ἐπὶ τοὺς Ὀφιονέας στρατεύειν, εἰ μὴ βούλοιντο σπένδεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. 5. Ἐπεβουλεύετο] ἀντὶ τοῦ, κατ' αὐτῶν ἐβουλεύετο αὕτη ἡ γνώμη καὶ συνετάττετο. 7. Οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων] οἱ ἐν ἐσχατιᾷ ὄντες τῶν τόπων τῶν Ὀφιονέων. 9. Τῷ δὲ Δημοσθένει] τῷ δὲ Δημοσθένει τοιόνδε τι παρῄνουν οἱ Μεσσήνιοι, ἰέναι αὐτὸν ἐπὶ κώμην ἑκάστην, διδάσκοντες αὐτὸν ὅτι ῥᾳδία ἐστὶν ἡ αἵρεσις αὐτῶν, πρὶν συστραφῆναι πάντας καὶ ἅμα γενέσθαι. 11. Ἡ αἵρεσις] ἡ κατάσχεσις. 13. Ἀντιτάξωνται] οἱ Αἰτωλοὶ δηλονότι. 14. Τῇ τύχῃ] τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐπεὶ οὐδέποτε ἠναντιώθη αὐτῷ. Ἐλπίσας] θαῤῥήσας ταῖς ἐλπίσι τῆς τύχης. 15. Οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι] ἐξ ὧν

1. τἄλλα Q. vulgo τὰ ἄλλα. hæc ad βούλοιντο om. K.

3. συγχωρεῖν B.E.F.H.d.e.g.h.i.

ἀναχωρήσας K.

ἐστράτευσεν e.

6. ἐπεβεβλήκει K. ἐβεβλήκει d.

8. Βωμιῆς] Steph. Βωμοὶ λόφοι Αἰτωλίας. Strabo X. p. 451. Εὐήνος ποταμὸς ἄρχεται ἐκ Βωμιέων τῶν ἐν Ὀφιεῦσιν Αἰτωλικοῦ ἔθνους, καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖοι. Gemisth. Pletho Βωμιέων. Wass. Add. Holsten. ad Steph. et de Calliensibus Palmer. V. Gr. Ant. 22. Duk.

ἐπεβοήθησαν Stephanus Byz.

12. ἂν οἱ ξύμπαντες K.

ξυναθροισθέντες d.i.

15. ἠναντιοῦντο g.

16. γὰρ om. e.

aggressus Ægitium, illud quidem occupat, sed cum Ætolis grave prœlium committere cogitur.

ἐχώρει ἐπὶ Αἰγιτίου, καὶ κατὰ κράτος αἱρεῖ ἐπιών. ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν λόφων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ (βεβοηθηκότες γὰρ ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον) προσέβαλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον, καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν ἐπὶ πολὺ τοιαύτη ἡ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι.

98. Cujus eventus miserabilis fuga et cruentissi-

98. * μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς καὶ οἷοί τε ἦσαν χρῆσθαι, οἱ δὲ ἀντεῖχον· τοξευόμενοι γὰρ οἱ Αἰτωλοί, ἄνθρωποι ψιλοί, ἀνεστέλλοντο· ἐπειδὴ

ᾔδει βοήθειαν λαβεῖν κατὰ προσθήκην. 1. Κατὰ κράτος] ἤγουν μετὰ ἰσχύος καὶ δυνάμεως. Ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι] νοητέον τὸ λανθάνοντες. 3. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῶν ὑπεράνω τῆς πόλεως. 8. Ὑπεχώρουν] ἐπὶ πόδα ἤρχοντο. 9. Ἐπὶ πολὺ] διάστημα καιροῦ δηλονότι. 10. Ὑπαγωγαὶ] ἀναχωρήσεις. Ἐν οἷς ἀμφοτέροις] ἤγουν τῇ τε διώξει καὶ ἀναχωρήσει. 11. Μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται] μέχρι μὲν οὖν αὐτοῖς εἶχον οἱ τοξόται βέλη, ἀντὶ τοῦ οἱ τοξόται αὐτῶν. Ἰδίωμα δὲ Ἀττικῶν ἡ τοιαύτη σύνταξις. 12. Οἱ δὲ] οὗτοι, οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Ἀνεστέλλοντο] ἀνεκρούοντο, ἀνεχώρουν.

1. Αἰγιτίου] Hujus oppidi nulla apud Veteres memoria. Wass. De ejus situ Palmer. III. Græc. Ant. 14. Duk.

ἐπέφευγον d.

2. ἐπὶ τῶν λόφων τῶν] om. P. ὑπὲρ τῶν λ. τῶν e.

4. μάλιστα σταδίους Q.

5. ἤδη om. N.c.d.

προσέβαλον H.I.K.L.e.

6. τοῖς ante ἀθηναίοις om. Q.g.

9. Διώξεις—ὑπαγ.] Suidas in ὑπαγωγάς. Wass. Et Auctor Etymol. M. in ὑπάγει. Duk.

11. Αὐτοῖς] Idem, quod hic de dativo αὐτοῖς, etiam ad IV. 25. et VIII. 24. e Stephano adnotat Hudsonus. Tale quoque est cap. 26. hujus lib. ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, et paullo post hic, ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν ἐτύγχανε τεθνηκώς. Sed tamen hujusmodi enallage casuum non semper procedit, et multa sunt hujus generis, in quibus dativus eodem modo ponitur, quo in lingua Latina is, quem dativum adquisitionis vocant Grammatici, quo commodum vel incommodum significatur; vel potest dici abundare, ut dativi aliorum quorumdam pronominum. Vid. Stephan. d. lib. p. 83. et 172. et Perizon. ad Ælian. II. Var. Hist. 20. et VII. 7. Duk.

12. οἱ δὲ A.E.F.H.g. vulgo οἵδε.

δὲ τοῦ τε τοξάρχου ἀποθανόντος οὗτοι διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν [καὶ] ἐπὶ πολὺ τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι, οἵ τε Αἰτωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον, οὕτω δὴ τραπόμενοι ἔφευγον, καὶ ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι διεφθείροντο· καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν, Χρόμων ὁ Μεσσήνιος, ἐτύγχανε τεθνηκώς. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἱροῦντες ἄνθρωποι ποδώκεις καὶ ψιλοὶ διέφθειρον, τοὺς δὲ πλείους τῶν ὁδῶν ἁμαρτάνοντας καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν· πᾶσά τε ἰδέα κατέστη τῆς φυγῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀθηναίων, μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος, ὅθεν περ καὶ ὡρμήθησαν, οἱ περιγενόμενοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῶν τε ξυμμάχων πολλοὶ καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὁπλῖται περὶ εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατόν, τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἡλικία ἡ αὐτή· οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς. τοὺς δὲ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελόμενοι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐς Ναύπακτον, ὕστερον ἐς τὰς Ἀθήνας ταῖς ναυ-

ma clades Atheniensium eorumque sociorum fuit. Reliquiæ Naupactum, inde Athenas navibus revertuntur, præter Demosthenem, qui propter metum Naupacti remanet.

2. Αὐτοὶ] οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὁπλῖται. Τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι] ἀντὶ τοῦ διώκοντες ἢ ὑποχωροῦντες. 8. Κατὰ πόδας] ἀντὶ τοῦ συντόμως. 10. Ἐσφερομένους] εἰσδυομένους, κρυπτομένους. 17. Τοσοῦτοι μὲν] ὁ μὲν

1. ἐσκεδάσθησαν N.
7. ἔτυχε L.O.P.
καὶ πολλοὺς L.O.
8. τῇ om. L.O.
10. ἐσφερομένους] Fortasse leg. ἐκφερομένους.
11. περιεπίπρασαν B.h. περιεμπίπρασαν i.
12. τε] δὲ L.O.
τῷ στρατοπέδῳ Benedictus: libri τῶν στρατοπέδων.
15. κατέφυγον om. g.
τε om. L.g.
17. μὲν δὴ τὸ Q.
18. οὗτοι δὴ βέλτιστοι L.O.P.
e. οὕτω δὴ βέλτιστοι d.i.
20. ὁ ἕτερος] ἅτερος g.
πατροκλῆς L.O.P.d.e.
21. παρὰ] ὑπὸ L.

σιν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους.

99. Athenienses circa Siciliam contra Locros Epizephyrios dimicantes Peripolium capiunt.

99. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ οἱ περὶ Σικελίαν Ἀθηναῖοι, πλεύσαντες ἐς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέ τινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ περιπόλιον αἱροῦσιν ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἄληκι ποταμῷ.

100. Ætoli per missos Spartam legatos auxilium petunt contra Naupactum. Mittuntur iis tria millia sociorum.

100. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ, προπέμψαντες πρότερον ἔς τε Κόρινθον καὶ ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις, Τόλοφόν τε τὸν Ὀφιονέα καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρυτᾶνα καὶ Τίσανδρον τὸν Ἀποδωτὸν, πείθουσιν ὥστε σφίσι πέμψαι στρατιὰν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγήν. καὶ ἐξέπεμψαν Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φθινόπωρον τρισχιλίους ὁπλίτας τῶν ξυμμάχων. τούτων ἦσαν πεντακό-

ἀντὶ τοῦ δή. 2. Τοῖς πεπραγμένοις] λείπει ἡ ἐπί. 5. Ἐν ἀποβάσει τέ τινι] ἤγουν, ἐν τόπῳ τινὶ ἀποβάντες. 6. Περιπόλιον] οὐ χωρίου ὄνομα τὸ περιπόλιον, ἀλλὰ φρουρίου τινὸς ἐν ᾧ περίπολοι φρουρεῦσιν. 7. Ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἄληκι ποταμῷ] ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. 12. Διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγήν]

2. τὰ om. d.

6. προβοηθήσαντας I.

7. Ἐπὶ τῷ Ἄληκι] De ἐπὶ pro παρὰ vid. not. ad cap. 91. in fin. Wass. De hoc fluvio agit Cluver. IV. Ital. Antiq. 15. In Strabonis Edd. scribitur Ἄληξ lib. VI. p. 260. τοῦ δὲ Ἄληκος ποταμοῦ, τοῦ διορίζοντος τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος. Et in Dionys. Perieg. p. 59. Ed. Rob. Steph. v. 367. ἐπὶ προχοῇσιν Ἄληκος. Item in Conon. Narrat. V. apud Photium in Biblioth. Priscian. quoque in metaphrasi v. 361. qua currit flumen Alecis. Sed in Edd. Antigoni Caryst. Mirabil. cap. 1. Ἄληξ. J. Fr. Gronovius e vestigiis scripturæ libri Put. nomen illius restituit Livio XXIX. 7. ubi vulgo legitur *a Butroto* amni. Ortelius putat, eum a Cicerone VII. Epist. Famil. 20. et XVI. ad Attic. 7. Haletem, et a Theocrito V. Idyll. 123. et VII. 1. Ἅλεντα vocari. Sed in Cicerone legendum esse Heletem, qui Lucaniæ fluvius est, ostenderunt Interpretes. Nec Ἅλεντα Theocriti esse Ἅληκα, de quo hic Thucydides, probabile videbitur iis, qui legerunt, quæ disputat Heinsius cap. 12. Lection. Theoc. Duk.

ἄληκι A.K. ἕληκι P.

9. ἐς ante λακεδαίμονα om. K. τήλεφόν L.O.P.Q. τὸν λόφον d.

11. στρατιὰν καὶ ἐπὶ d.

12. ἐπὶ] ἐς τὴν O.

13. οἱ λακεδαιμόνιοι K.

14. ἑξακόσιοι i.

σιοι ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως, τότε νεοκτί-
στου οὔσης· Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρα-
τιᾶς, καὶ ξυνηκολούθουν αὐτῷ Μακάριος καὶ Μενεδαῖος
οἱ Σπαρτιᾶται. * ξυλλεγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς 101.
Δελφοὺς ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζό-
λαις· διὰ τούτων γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον, καὶ ἅμα
τῶν Ἀθηναίων ἐβούλετο ἀποστῆσαι αὐτούς. ξυνέπρασσον
δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν
Φωκέων ἔχθος δεδιότες· καὶ αὐτοὶ πρῶτον δόντες ὁμήρους
καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισαν δοῦναι, φοβουμένους τὸν ἐπιόν-
τα στρατὸν, πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς Μυονέας
(ταύτῃ γὰρ δυσεσβολώτατος ἡ Λοκρὶς), ἔπειτα Ἰπνέας

Hi circa Delphos congregati per Locros contendunt, multis Locrorum civitatibus in fidem receptis.

διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς πρώην τοὺς Ἀθηναίους. 5. Ἐπεκηρυκεύετο] δι' ἐπικηρυκείας ἐμήνυε. 10. Τὸν ἐπιόντα στρατὸν] τῶν Λακεδαιμονίων.

1. τριχῖνι.

3. Μακάριος καὶ Μενεδαῖος] Ita edi voluit Wasse pro eo, quod ante legêbatur, Μασσάριος καὶ Μενέδατος. recte, sine dubio. Quod autem dicit Thucydides ξυνηκολούθουν αὐτῷ, indicare videtur, hos συμβούλους ei additos fuisse a Lacedæmoniis, ut II. 85. et III. 69. Duk.

μενέδατος A.E.F.I.G.Q.b.c.d.e.f.g.h.i.

6. τοῦτο P.

ἦν ἡ ἐς c.

7. ἀποστῆραι g.

8. ἀμφισῆς F.H.L.P. ἀμφισεῖς d.e.g.i. ἀμφιπησσεῖς O.

Ἀμφισσῆς] Ar. Ἀμφισῆς, sed cum σσ plerique omnes utriusque linguæ auctores. Wass.

9. πρῶτον om. N.

11. οὖν] γὰρ d.i. om. L.O.P.Q.c.

τοὺς om. d.

Μυονέας] Ita Codices: quibuscum consentiunt Pausanias, et Stephanus: alii Μύονες, vel Μύωνες. Vid. Pausan. VI. 19. locum hunc citantem. Wass. Add. Sylburg. ad Pausan. Interpretes Stephani in Μυονία et Μύων, et, qui de omnibus his locis agit, Palmer. V. Græc. Ant. 2. Duk.

12. δυσεμβολ.] O.c.e. δυσεκβολ. d.

Δυσεσβολώτατος] Joseph. XIV. Antiq. 5. δυσεμβολώτατος. Δυσεκβολώτατος legit Thom. Magister in δυσπρόσοδος. Wass. Thomam emendandum esse Thucydidem inspicienti liquet. Δυσέμβολος eadem significatione dicunt Plutarch. et Aristoteles apud Budæum in Commentar. pag. 436. et contra εὐέμβολος Aristotel. ibid. Δυσέμβολος quoque rursum Joseph. XVII. Ant. 2. Ceterum Budæus l. d. p. 1068. hunc locum mendi suspectum habet. Nam de adjectivis in ος communis generis agens, quum multa memorasset, addit, hoc Thucy-

καὶ Μεσσαπίους καὶ Τριταιέας καὶ Χαλαίους καὶ Τολοφωνίους καὶ Ἡσσίους καὶ Οἰανθέας. οὗτοι καὶ ξυνεστράτευον πάντες. Ὀλπαῖοι δὲ ὁμήρους μὲν ἔδοσαν, ἠκολούθουν δὲ οὔ· καὶ Ὑαῖοι οὐκ ἔδοσαν ὁμήρους, πρὶν αὐτῶν
102. εἷλον κώμην, Πόλιν ὄνομα ἔχουσαν. * ἐπειδὴ δὲ πα-
Peloponnesii, duce Eu- ρεσκεύαστο πάντα καὶ τοὺς ὁμήρους κατέθετο ἐς Κυτίνιον

didis magis mirum, quam alia, videri posse: nec se meminisse alterum hujusmodi exemplum, si emendate legatur. Duk.

1. μεσαπίους K.L. Sic VII. 33. μεσαπίου L.O.K.h.k.

Μεσσαπίους] Μεταπίους hic emendant Henr. Stephanus ad Dionys. Perieg. p. 153. Holsten. ad Stephan. v. Μέταπα, et Palmer. in Exercitation. p. 49. Hic tamen sententiam videtur mutasse. V. Græc. Ant. 2. Et in Animadversionibus MSS. ad Dionys. Perieg. et Adnotationes H. Stephani: nam ibi ad verba Stephani, hic Μεταπίους legendum esse, si Polybium nobis sequendum putemus, adscripsit: *at non est sequendus: is enim locus est* ἕλκεσι βρύων. Duk.

τριτωιέας I.L.O.P.d.i.

Τριταιέας] Vid. Herodot. VIII. 33. Pausan. Polyb. p. 179. 383. 450. Hesychium in V. et Strabonem VIII. 525. apud Plinium Tritæa. Wass. Holsten. ad Stephan. in Τρίτεια, et Palmer. VI. Gr. Ant. 15. qui de aliis quoque, quos hic nominat Thucydides, consulendi sunt. Τολοφωνίους in Stephano scribendum esse ex ipso Steph. in voc. Τολοφὼν ostenderunt Palmer. p. 543. et Holsten. ad Stephan. Duk.

χαλαίους A.B.E.F.H.K.L.N.O.P.d.e.f.g.i. vulgo χαλλαίους.

κολοφωνίους L.O. τολοφωίους d.e.

2. ἠσσαίους I.L.O.P.Q.d.e.

Καὶ Οἰανθέας] Ex hoc loco Thucydidis constat, apud Polybium, l. V. pro Ὑανθέων reponi debere Οἰανθέων, et Οἰανθεῖς apud Scylacem pro Εὐανθία. Vide Pausaniam in Phocicis, Plinium, lib. IV. cap. 5. Melam, lib. II. cap. 3. Polyænum, l. VIII. *Palmerius.* Huds. Οἰανθέας] Locri Ozol. gens. oppidum Οἰάνθεια Pausan. Steph. Οἰάνθη. Ptolem. Εὐανθία corrupte. Corrige etiam Polybium, cujus exemplaria Οἰνάνθειαν servant. Martianus VI. 8. *Œanthe,* in quo portus Apollinis; ita ille ex Plinio. duo MSS. mendose *Teanthe.* Melæ *Œanthia.* Hodie *Pentagii.* Wass. Locus Polybii, quem Palmerius emendat Exercitat. pag. 50. est lib. V. cap. 17. Οἰνάνθεια, quod Idem habet IV. 57. corrigit etiam Berkelius ad Stephan. Οἰάνθη. De locis Scylacis et Ptolemæi, quorum in illo est Εὐανθις, in hoc Εὐανθία, Palmer. l. d. et ad Scylac. p. 32. et Harduin. ad Plin. IV. H. N. 3. Duk.

καὶ ξυνεστρ.] ξυνεστρ. δὲ L.O. P. ξυνεστρ. d.e.g.

3. ὀλπιαῖοι K.Q.f.

4. υἱαῖοι K. οἰαῖοι i.

5. εἷλον] εἷλκον A.B.E.

6. κατέθετο om. E.

κυντίνιον K.L.O. κιτίνιον e.

τὸ Δωρικὸν, ἐχώρει τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον διὰ τῶν Λοκρῶν, καὶ πορευόμενος Οἰνεῶνα αἱρεῖ αὐτῶν καὶ Εὐπάλιον· οὐ γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη προσβεβοηθηκότες, ἐδῄουν τὴν γῆν, καὶ τὸ προάστειον ἀτείχιστον ὂν εἷλον· ἐπί τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν ἀποικίαν Ἀθηναίων δὲ ὑπήκοον, αἱροῦσι. Δημοσθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ Ναύπακτον) προαισθόμενος τοῦ στρατοῦ καὶ δείσας περὶ αὐτῆς, ἐλθὼν πείθει Ἀκαρνᾶνας, χαλεπῶς διὰ τὴν ἐκ τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπάκτῳ. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὁπλίτας, οἳ ἐσελθόντες περιεποίησαν τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦν μὴ μεγάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, οὐκ ἀντίσχωσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὡς ᾔσθοντο τὴν στρατιὰν ἐσεληλυθυῖαν καὶ ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν, ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα

rylocho, Locridem ingressi, vastant Naupactiorum agros, una cum Ætolis, qui et ipsi advenerant. Demosthenes autem, adhuc Naupacti moratus, metuens de urbe jam tum, cum Peloponnesii appropinquarent, contendit ad Acarnanes, ab iisque petit, ut auxilio succurrant. Illi gravate quidem, tamen mille gravis armaturæ milites navibus cum illo mittunt. Cum hi Naupactum

5. Τὴν γῆν] τὴν Ναυπακτίαν δηλονότι. 9. Προαισθόμενος] αἴσθησιν λαβὼν τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου. 10. Πείθει Ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς] ἔπεισεν αὐτοὺς δυσχερῶς. δυσχερῶς δὲ, διότι οὐκ ἐπείσθη αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν Λευκάδα. 12. Μετ' αὐτοῦ] τοῦ Δημοσθένους. 13. Δεινὸν γὰρ ἦν] δέος γὰρ ἦν, μήποτε, τοῦ τεί-

1. τὸν ναύπακτον d. τὸ ναύπακτον i.
2. οἰνεῶνα F. οἰῶνα I. οιγεων d. αὐτὸν Q.g.
4. προβεβοηθηκότες O. βεβοηθηκότες L. προβεβοηκότες b.
5. προάστιον F.K.
6. μολύκριον A.B.E.F.H.K.c.f.g. μολίκρηον d.i.
7. δὲ] γὰρ i.
10. αὐτῆς] Malim αὐτῇ.
12. αὐτοὺς ἐκ d.
ἐπὶ] ἐκ B. ἐ E.
13. περιεποίησαν B.E.F.H.I.f.g.h. vulgo περιεποιήσαντο.
μὴ om. K.
μεγάλου μὲν ὄντος N.
15. ἀντισχῶσιν K.
δὲ om. K.
18. Αἰολίδα] Regionem, non oppidum, recte intelligit Palmerius IV. Græc. Antiq. 8. De altera hujusce nominis regione vid. Scylacem, p. 36. Scymnum V. 696. Liv. XXXIII. 38. Polyb. 586. Thessali etiam Æoles: auctor Diodorus. Confer Hesych. in αἰολικόν. et pro αἰολικὸν lege αἰπολικὸν, vel Αἰτωλικόν. Pindar. p. 195. 197. Xenoph. Hist. Gr.

venissent, Eurylochus desistit consilio urbis oppugnandæ, et in Ætoliam meridionalem (Æolida) profectus, Ambraciotis, expeditionem adversus Argos Amphilochicum molientibus, opem promittit.

καὶ ἐς τὰ ταύτῃ χωρία καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. οἱ γὰρ Ἀμπρακιῶται, ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς, πείθουσιν ὥστε μετὰ σφῶν Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆσαι καὶ Ἀκαρνανίᾳ, ἅμα λέγοντες ὅτι, ἢν τούτων κρατήσωσι, πᾶν τὸ Ἠπειρωτικὸν Λακεδαιμονίοις ξύμμαχον καθεστήξει. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος πεισθεὶς καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀφεὶς ἡσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τοὺς χώρους τούτους, ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκστρατευσαμένοις περὶ τὸ Ἄργος δέοι βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

103. Atheniensium in Sicilia adversus Nessam et in Locrorum fines expeditiones parum memorabiles.

Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἐπελθόντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων ξυμμάχων, καὶ ὅσοι Σικελῶν κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακοσίων, καὶ ξύμμαχοι ὄντες, ἀποστάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακοσίων ξυνεπολέμουν, ἐπ' Ἴνησσαν, τὸ Σικελικὸν πόλισμα, οὗ τὴν ἀκρόπολιν Συρακόσιοι εἶχον, προσέβαλον· καὶ ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, ἀπῆσαν. ἐν δὲ τῇ ἀναχωρήσει ὑστέροις Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωροῦσιν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τοῦ τειχίσματος Συρακόσιοι, καὶ προσπεσόντες τρέ-

χους μεγάλου ὄντος, καὶ ἑξῆς. 2. Πρὸς αὐτοὺς] πρὸς τοὺς μετ' Εὐρυλόχου. 3. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. 15. Ξυνεπολέμουν] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. 17. Ὑστέροις Ἀθηναίων] ἤγουν μετὰ τοὺς Ἀθηναίους.

III. p. 530. hodie *Ayton*. Æolis illa altera antea *Mysia*. Αἰολικὸν θέαμα pro Καλυδωνικὸν Phavorinus. Wass. Confer Casaubon. cap. 1. Lection. Theocrit. et de Proschio Palmer. IV. Græc. Antiq. 10. Duk.

1. καὶ ἐς τὰ] ἐς d.
πρόσχιον K.
3. μετ' αὐτῶν c.
τε om. d.
5. ὅτι om. d.i.
6. εὐρύμαχος d.i.
8. ἕως—βοηθεῖν] om. Q.
12. ἑλλήνων] ἄλλων L.
15. ἐπολέμουν K.
ἐπ' ἴνησσαν F.H.g. ut legendum conjecerant Cluverius et Bochartus. ἐπὶ νίσαν L.O.P.Q.d. e.i. vulgo ἐπὶ νῆσσαν. Conf. VI. 94.
16. προσέβαλον K.Q.d.e.i. ceteri προσέβαλλον.
18. ἀθηναίοις K.
19. τρέπουσί τε om. g.

πουσί τε μέρος τι τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπέκτειναν οὐκ ὀλίγους. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσεις τινὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸν Καικῖνον ποταμὸν, τοὺς προσβοηθοῦντας Λοκρῶν μετὰ Προξένου τοῦ Καπάτωνος ὡς τριακοσίους μάχῃ ἐκράτησαν, καὶ ὅπλα λαβόντες ἀπεχώρησαν.

104. Τοῦ δ᾽ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Δῆλον ἐκάθηραν Ἀθηναῖοι κατὰ χρησμὸν δή τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, οὐχ ἅπασαν, ἀλλ᾽ ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου· τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιῷδε τρόπῳ. θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον, καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ μήτε ἐντίκτειν, ἀλλ᾽ ἐς τὴν Ῥήνειαν

Delus lustratur, omnibus ex insula cadaveribus et urnis remotis, cum eo, ut ne quisquam in Delo neque nasceretur,

2. Μετὰ τοῦτο] μετὰ τὸ τραπῆναι. 8. Κατὰ χρησμὸν δή τινα] κατὰ ὁρισμὸν χρησμοῦ. 11. Θῆκαι] τάφοι.

1. τὸ μέρος d.i. μέρος, omisso τι, L.O.P.e.

καὶ ante ἀπέκτειναν om. g.

4. καικῖνον A.B.E.F.H.g. καικηνὸν P.d. καικον e. καικινον i. vulgo καϊκινόν.

τοὺς om. e.

5. μετὰ τοῦ προξένου N.

καταπάτωνος c.f.

7. Δῆλον ἐκάθηραν] In insula Delo Apollini sacra nec parere fas fuit, nec mortuum sepelire. Hinc (quod mortui in ipsa sepulturæ essent mandati) illa Deli κάθαρσις, quam non semel Athenienses procurarunt. Vide Diodor. Sic. l. XII. et Strab. l. X. De ritu vero Atheniensium in urbe lustranda vide Meursii Attic. Lect. l. IV. c. 23. Huds. Add. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Del. v. 1. et 277. Duk.

οἱ ἀθηναῖοι K.Q.

10. ἐφωρᾶτο c.f. ἀφεωρᾶτο L. O.P.

δὴ c.

12. προεῖπον om. d.i.

13. ἐναποτίκτειν e.

Ῥήνειαν] Ita scribunt D. Halic. Steph. Scylax, Pausanias, Strabo, Antigonus Hist. Mir. II. Ælian. de Anim. Ῥηναίη Herodotus et Hyperides. Ῥήναια Schol. Theocriti ιζ΄. 71. Plutarch. et Numi Severi et Maximi Ῥηνία. Athenæus XI. 488. Τράπεζα Ῥηνιεαργὴς, Plinius *Rhene*. Olim *Artemitis*, et *Celadussa*, ut apud eundem Antidides et Hellanicus. Apud Suidam Ῥήνεια et Ῥηνία. In Hesychio Ῥήνη. Vid. Tournefort. I. 243. et Homeri Schol. Il. β΄. 728. Nunc *Fermene* Sophian. Wass. Add. I, 13. et quæ de confusis Deliorum et Rhenæorum adpellationibus scribit Casaub. ad Athen. IV. 22. Duk.

nec morerentur, sed omnes in vicinam Rheneam insulam deportarentur. De ludis et certaminibus Deli cum antea, tum eo tempore institutis.

διακομίζεσθαι. ἀπέχει δὲ ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλου οὕτως ὀλίγον, ὥστε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῷ, καὶ τῶν τε ἄλλων νήσων ἄρξας καὶ τὴν Ῥήνειαν ἑλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ ἁλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. καὶ τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ Δήλια. ἦν δέ ποτε καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόνων νησιωτῶν· ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρουν, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες, καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικὸς, χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἅ ἐστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος·

4. Ἁλύσει δήσας] ἐξάψας τῇ ἁλύσει τῆς Δήλου. 8. Καὶ περικτιόνων] περικτίονές εἰσι καὶ ἀμφικτίονες οἱ περιοικοῦντες. Ὅμηρος· Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, Οἳ περιναιετάουσιν (Od. II. 65). εὐκτίμενον δὲ τὸ καλῶς οἰκούμενον. 9. Ἐθεώρουν] τῆς θεωρίας καὶ πανηγυρέως μετεῖχον. Ἐς τὰ Ἐφέσια] εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. 11. Χορούς τε ἀνῆγον] τῷ Ἀπόλλωνι. 12. Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] ἐξ ὕμνου· τοὺς γὰρ

1. τῆς δήλου om. f.

3. χρόνῳ B.

5. πενταετηρίδα L.O.P. πενταετηρίαν d.e.i.

6. Τὰ Δήλια] Vide Meursii Græciam Feriatam p. 83. Huds. Et Spanhem. ad Inscript. Hymn. Callimach. in Delum. Περικτίονες νησιῶται, quorum conventum in Delum mox memorat Thucydides, sunt incolæ Cycladum, Idem ibid. ad v. 3. Θεωρεῖν hac significatione cum præpositione εἰς dicit etiam Lucian. Timon. pag. 152. ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα οὐδὲ ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν; quod est ex Aristoph. Vesp. 1183. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ, Πλὴν ἐς Πάρον. *Ludos spectatum venire* interpretatur H. Stephanus: *ad sacra proficisci, interesse sacris*, Reines. VI. Var. Lect. 6. p. 463. Sed quod est in Thucyd. VIII. 10. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐθεώρουν ἐς αὐτὰ, nempe τὰ Ἴσθμια, de iis dicitur, qui publice θεωροὶ mittebantur, de quibus Spanhem. l. d. v. 314. quemadmodum apud Thucyd. V. 18. θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια, est, ut ibi Schol. θεωροὺς πέμπειν. Quæ de Ephesiis hic tradit Thucydides, ea pluribus exsequitur Dion. Halic. IV. 25. Add. Spanhem. ll. dd. et ad v. 279. ubi Poëta, πᾶσαι δὲ χορούς ἀνάγουσι πόληες. Duk.

7. ἐς τὴν δῆλον om. d.i.

8. περικτιόνων I.d.i.

9. ἐφέσια] Vid. Locell. ad Xenophont. Ephes. p. 3. 7.

13. τοῦ ἀπόλλωνος K.

Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] Προ-

ἀλλ' ὅτε Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν·
ἔνθα σε πυγμαχίῃ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν καθέσωσιν ἀγῶνα.

ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς ἀγὼν ἦν καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων, ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἅ ἐστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου· τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τοῦ ἐπαίνου ἐς τάδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη·

ἀλλ' ἄγεθ', ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι. ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε

ὕμνους προοίμια ἐκάλουν. 2. Ἠγερέθονται] συναθροΐζονται. 7. Ἐν τοῖσδε] τοῖς ῥηθησομένοις. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου] τοῦ εἰρημένου.

οίμιον pro Hymno, etiam alii dicunt. Vid. Menag. ad Laërt. VIII. 57. Sed de etymo aliter, ac plerique alii, qui ab οἴμη, id est ᾠδὴ, derivant. sentit Schol. β. Æschyl. ad v. 7. Sept. cont. Theb. Τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα, inquit, οὐκ ἄλλο, ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἴμων καὶ τῶν ὁδῶν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπαίνους ᾖδον. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκώμιον, τὸ ἐν κώμαις καὶ στενωποῖς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς στενωπούς. Etsi autem ex hoc loco constat, Thucydidem Hymnum Apollinis, qui nunc quoque exstat, pro genuino fœtu Homeri habuisse: tamen ex eo non confici potest, eum idem de omnibus aliis, qui sub Homeri nomine circumferuntur, sensisse. Itaque paullo liberaliorem, quam par erat, puto fuisse Menagium l. d. ita scribentem, quasi existimet, hinc ostendi, Thucydidem omnes, ut Homericos, agnovisse. Sed legi debent, quæ de hoc argumento scripserunt Fabricius II. Biblioth. Gr. 2. 4. et Barnesius ad Homer. Hymn. in Apoll. v. 1. et 169. Duk.

1. ἀλλ' ὅτε A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ἀλλὰ σύ.

φοῖβε om. A.B.

μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης libri omnes: vulgo μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ.

2. ἴωνες E.K.

ἠγερέθοντο Q.

3. αὐτοῖς σὺν τεκέεσσι γυναιξί τε αἰδοίῃσιν N. ceteri, ut edidi, nisi quod nonnulli σφίσιν vel σφῶσι et τὴν et ἄγυιαν: vulgo αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.

4. σε] τε Q.

καὶ] τε καὶ I. κ' c.f.

ὀρχηθμῷ N. totum versum vulgo ita edunt. ἔνθα σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ.

5. τέρπωσιν d.

καθέσωσιν B.E.F.H.P.d.e.f.g. h.i. et, incertis litteris κα, A. καὶ θέσωσιν I. καθιστῶνται Q. vulgo στήσωνται.

6. μουσικὸς e.

7. αὖ] ἂν c.

ἃ] ὃ E.

10. ἄγεθ' ἠλίκοι K.Q. ἄγε δὴ λήκοι c. ἄγε δὴ λητὼ b.

11. ἐμοῖο I.P.Q.c.d.e.

μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνείρηται ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν
" ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
" ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;"
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως
" τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ."

τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος καὶ ἑορτὴ ἐν τῇ Δήλῳ· ὕστερον δὲ τοὺς μὲν χοροὺς οἱ νησιῶται καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμπον, τὰ δὲ περὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα κατελύθη ὑπὸ ξυμφορῶν, ὡς εἰκὸς, πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι τότε τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν καὶ ἱπποδρομίας, ὃ πρότερον οὐκ ἦν.

105. Ambracio- Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀμπρακιῶται, ὥσπερ ὑποσ-

5. Ἀφήμως] σιγῇ, ἡσύχα, ἀθρόως. 6. Παιπαλοέσσῃ] καταξήρῳ. 7. Ἐτεκμηρίωσεν] διὰ τεκμηρίου ἐδήλωσεν. 11. Ὑπὸ ξυμφορῶν] δεινῶν συμβεβηκότων. Πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι] πρῖν ποιῆσαι τοὺς Ἀθηναίους τὸν ἀγῶνα. 13. Ὥσπερ ὑποσχόμενοι] ἀντὶ τοῦ, ὥσπερ ὑπέσχοντο. περίφρασις ὁ τρόπος.

1. ὁπότε B.H.K.g.

2. ἂν εἴρηται K. ἀνήρηται B.h. ἂν ἦρται I.

ἀπαλαπείριος ἄλλος ἐπελθὰν I. ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν ceteri præter c. omittentem participium: vulgo ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών.

3. ὑμῖν B.E.F.H.I.K.P.c.f.g. h.i. ὔμιν Q.

ἀηδων g.

5. ὑποκρίνασθαι B.E. ἀποκρίνασθαι h. vulgo ὑποκρίνασθε.

εὐφήμως I.P.Q.c.d.e.f.i. vulgo ἀφήμως.

6. ἔνι] ἐν K.

παπαλοέσσῃ b. πεπαλοέσῃ g.

9. καὶ ἀθηναῖοι Q. om. L.

10. κατελύθη] κατελείφθη K.

11. συμφορῶν Q.

τότε om. Q. post ἀγῶνα ponit L.

12. ὃ] ὅπερ i.

οὐκ ἦν om. c.

13. τοῦ—ὑποσχόμενοι] καὶ σχόμενοι c.

Ἀμπρακιῶται] Ita MSS. v. Nostrum II. 80. Ambracia olim Ἐπουΐα et Παραλία, Thesprotiæ urbs ad Arachthi ostium sita est, Lat. secundum Ptolemæum XXXVIII. 20. vid. Livium XXXVIII. 4. Ἀμπρακία Herodotus, et Noster ubique, Diodorus, Ælianus Hist. Animal. XII. 40. Dio Cassius. Altera Scriptura per *b* (sæpe enim alternant hæ literæ. vid. Plutarch. Quæst. Hellen.) et quam reliqui sequuntur, Latini inprimis, et nnmi veteres, quos inspeximus. Olymp. CIV. aliquanto est veterior, ut ex Philisto patet. Hoc modo etiam scribit Archestratus, quem vertit Ennius, ἐν Γαστρονομίᾳ, ejusque interpres: *Charadrumque apud Ambraciaï.* Neque aliter Callimachus, Polybius,

χόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν στρατιὰν κατέσχον, ἐκστρατεύονται ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν τρισχιλίοις ὁπλίταις, καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργείαν καταλαμβάνουσιν Ὄλπας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ὅ ποτε Ἀκαρνᾶνες τειχισάμενοι κοινῷ δικαστηρίῳ ἐχρῶντο· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείων πόλεως, ἐπιθαλασσίας οὔσης, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες οἱ μὲν ἐς Ἄργος ξυνεβοήθουν, οἱ δὲ τῆς Ἀμφιλοχίας ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ὃ Κρῆναι καλεῖται, φυλάσσοντες τοὺς μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας διελθόντες, ἐστρατοπεδεύσαντο· πέμπουσι δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένην τὸν ἐς τὴν Αἰτωλίαν Ἀθηναίων στρατηγήσαντα, ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται, καὶ ἐπὶ τὰς εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον οὖσαι, ὧν ἦρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους καὶ Ἱεροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου. ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ περὶ τὰς Ὄλπας Ἀμπρακιῶται ἐς τὴν πόλιν, κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν πανδημεί, δεδιότες μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχου οὐ δύνωνται διελθεῖν τοὺς Ἀκαρνᾶνας, καὶ σφίσιν ἢ μον-

tarum una cum Peloponnesiis circa Ætoliam versantibus expeditio adversus Argos Amphilochicum et Acarnaniam. Acarnanés Peloponnesiis viam parant claudere, et Demosthenem sibi ducem expetunt.

17. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν ἑαυτῶν δηλονότι. 18. Μὴ οἱ—.] μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ Ἀμπρακιῶται οὐ δυνηθῶσι διελθεῖν τοὺς ἐν ταῖς Κρήναις Ἀκαρνᾶνας φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους.

Damagetus Anthol. III. Scymnus, Steph. Harpocration, Africanus Κεστ. 325. et Dionysii Codices vulgati: verum ibi ex Bodleianis MSS. omnino reponendum Ἀμπρακιήων. Plinium sequitur Martianus pag. 209. ubi pro *Lycaonia*, Cadex C.C.C. vetustissimus *Laconia* recte, et pro Butrorum *Butrotum* lege *Buthrotum*. Wass.

2. ἐπὶ τὸ ἄργος τὸ A.B.L.

3. ἐκβαλόντες P. ἐσβάλλοντες c. ὀλπὰς K. et infra Q. ὅλπας E.

5. Κοινῷ δικαστηρίῳ] Describit ex hoc loco Stephan. v. Ὄλπαι. Duk.

ἐπέχει E.

11. ἐστρατοπεδεύοντο d.

12. ἐπὶ om. d.

ἀθηναῖοι P. om. d.g.

14. ναῦς τῶν ἀθηναίων L.O.P. Q.d.

17. ἀμπρ. καὶ ἐς d.

18. μὴ οἱ om. P.

19. οὐ] μὴ L.O.P.i. δυνῶνται B.

ωθεῖσιν ἡ μάχη γένηται ἢ ἀναχωρεῖν βουλομένοις οὐκ ᾖ ἀσφαλές.

106. *οἱ μὲν οὖν μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννήσιοι, ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας, ἄραντες ἐκ τοῦ Προσχίου ἐβοήθουν κατὰ τάχος, καὶ διαβάντες τὸν Ἀχελῷον ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας, οὔσης ἐρήμου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν καὶ τὴν φρουρὰν αὐτῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. καὶ διελθόντες τὴν Στρατίων γῆν ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὖθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα, ἔπειτα διὰ Λιμναίας· καὶ ἐπέβησαν τῆς Ἀγραίων, οὐκέτι Ἀκαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσι. λαβόμενοι δὲ τοῦ Θυάμου ὄρους, ὅ ἐστιν ἀγροῖκον, ἐχώρουν δι' αὐτοῦ, καὶ κα-

Peloponnesii incolumes ad Ambraciotas circa Olpas perveniunt.

1. ἡ] ἦν Q.

ᾖ] ἦν I.

3. Τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας] Interpres, *Ambraciotas, qui apud Olpas erant, venire.* Sed non adparet, eos ab Olpis discessisse: nam et mox dicit, καὶ προσέμιξαν (οἱ Πελοποννήσιοι) τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις. Fr. Portus παραφράζει, Ambraciotas in armis esse, et *Olpas occupasse.* Ita ἐν Ὄλπαις pro εἰς Ὄλπας dictum erit, quod non insolens est. Theocrit. III. 53. κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. Lucian. Ocyp. 830. ἦλθεν μὲν οὖν τοπρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις. Vid. quæ adnotantur ad Ælian. V. H. 4, 18. Et sic fortassis defendi potest hoc Luciani de Sacrific. princ. τῶν ἄλλων θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορευμένων, ut suppleatur dativus substantivi οἴκῳ, vel alius. Sed potius puto legendum ἐς Οἰνέως, ut εἰς παιδοτρίβου, εἰς διδασκάλου, et alia cum verbis significantibus motum ad locum. Apud Thucyd. tamen positura vocum non videtur permittere hanc interpretationem, et vix dubito, quin τοὺς ἐν Ὄλπαις sit, τοὺς ἐν Ὄλπαις ὄντας, ut paullo post προσέμιξαν τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις. Ἥκοντας quid sit, mihi non satis liquet; nisi forte de legatis, aut nunciis quibusdam ab Ambraciotis, qui Olpis erant, missis accipiendum est, ut cap. 110. ἡ ἐκ τῶν Ὄλπων ἀγγελία Ambraciam missa. Duk.

ἐν ταῖς ὄλπαις c.

6. ἀργείους O.

9. Φυτίας] Polybio Φοιτεῖαι, inquit Palmerius. Corrige obiter Suidam, qui Φύττειον scribit. Vid. Steph. Wass.

Μεδεῶνος] *Medionem* scribit Livius. Vid. Polybium. Wass. De Medeone agit Palmer. III. Græc. Ant. 5. De Agræis IV. 3. Livii locus est XXXVI. 11. Polybii e L. XVIII. ap. Steph. Duk.

παρεσχατα B.

10. οὐδέτι E.

12. ἀγροῖκον B.E.F.H.Q.g. ceteri ἄγροικον.

τέθησαν ἐς τὴν Ἀργείαν νυκτὸς ἤδη, καὶ διεξελθόντες μεταξὺ τῆς τε Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ἀκαρνάνων φυλακῆς ἔλαθον, καὶ προσέμιξαν τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις. *γενόμενοι δὲ ἀθρόοι ἅμα τῇ ἡμέρᾳ καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν καλουμένην, καὶ στρατόπεδον ἐποιήσαντο. Ἀθηναῖοι δὲ ταῖς εἴκοσι ναυσὶν οὐ πολλῷ ὕστερον παραγίγνονται ἐς τὸν Ἀμπρακικὸν κόλπον, βοηθοῦντες τοῖς Ἀργείοις, καὶ Δημοσθένης Μεσσηνίων μὲν ἔχων διακοσίους ὁπλίτας, ἑξήκοντα δὲ τοξότας Ἀθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες περὶ τὰς Ὄλπας τὸν λόφον ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλόχων ὀλίγοι (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν βίᾳ κατείχοντο) ἐς τὸ Ἄργος ἤδη ξυνεληλυθότες παρεσκευάζοντο ὡς μαχούμενοι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται Δημοσθένη μετὰ τῶν σφετέρων στρατηγῶν. ὁ δὲ προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὄλπης ἐστρατοπεδεύσατο· χαράδρα δ' αὐτοὺς μεγάλη διεῖργε. καὶ ἡμέρας μὲν πέντε ἡσύχαζον, τῇ δ' ἕκτῃ ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς ἐς μάχην. καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο καὶ περιέσχε

107. Etiam Acarnanes et Athenienses congregantur. Postquam quinque dies sibi exadverso stetissent quieti, sexto aciem instruunt, quæ describitur.

1. Καὶ διεξελθόντες μεταξὺ] οἱ μετὰ Εὐρυλόχου, φοβούμενοι παρά τε θάλατταν ὁδοιπορεῖν, διὰ τοὺς Ἀργείους, οἰκοῦντας ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ διὰ μεσογείου, διὰ τὴν ἐν Κρήναις κωλύουσαν φυλακὴν, μέσον τῆς τε τῶν Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς φυλακῆς ἐχώρουν. 5. Καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν] ἱδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει. 10. Καὶ αἱ μὲν νῆες] ὑπερβατόν. ἡ γὰρ σύνταξις οὕτω, καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν παρὰ τὸν λόφον τὰς Ὄλπας. ὁ γὰρ λόφος Ὄλπαι ἐκαλεῖτο. 12. Βίᾳ κατείχοντο] ἀντὶ τοῦ ἐκωλύοντο. 17. Αὐτοὺς] τοὺς ἀντιταξαμένους. 18. Ἡσύχαζον] ἄπρακτοι ἦσαν. 19. Καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο] καὶ φοβηθεὶς ὁ Δημοσθένης, μήποτε κυκλωθῇ τὸ δεξιὸν

2. Κρήναις] Locus incertæ positionis. vid. cap. 105. Est et Bœotiæ locus ἡ Κρήνη Schol. Æschyli Pers. 483. Wass.

8. κόλπον om. B.E.F.H.N. g.h.

9. μὲν ἔχων μεσηνίων e. ὁπλίτας διακοσίους L.O.P.

10. παρὰ L. τῶν λόφων I.O.d.e.i.

12. ἀπὸ Q.

14. μαχόμενοι P.

15. δημοσθένη A.B.F.H.f.h.i. vulgo δημοσθένην.

16. τῆς ὄλπης ἐγγὺς h.

τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον, ὁ Δημοσθένης, δείσας μὴ κυκλωθῇ, λοχίζει ἐς ὁδόν τινα κοίλην καὶ λοχμώδη ὁπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους ἐς τετρακοσίους, ὅπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ ἐξαναστάντες οὗτοι κατὰ νώτου γίγνωνται. ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ἤεσαν ἐς χεῖρας, Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων ὀλίγων· τὸ δὲ ἄλλο Ἀκαρνᾶνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι ἐπεῖχον, καὶ Ἀμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισταί. Πελοποννήσιοι δὲ καὶ Ἀμπρακιῶται ἀναμὶξ τεταγμένοι, πλὴν Μαντινέων· οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον, καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κατὰ Μεσσηνίους καὶ Δημοσθένην.

108. Pugna coorta, Peloponnesii cum sociis

*ὡς δ' ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρᾳ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων, οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας Ἀκαρνᾶνες ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς

μέρος τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ εὐωνύμου τῶν Πελοποννησίων (καὶ γὰρ μεῖζον ἐγένετο τῶν Πελοποννησίων τὸ εὐώνυμον, καὶ ὑπερέτεινε) λοχίζει ἐνέδραν. Περιέσχε] περισσὸν ἦν. 2. Λοχίζει] ἐνέδραν καθίζει. Λοχμώδη] δασύν. 3. Ψιλοὺς] τοξοφόρους. 5. Ἐπεὶ δὲ παρεσκεύαστο] ἕτοιμα ἦν τὰ τοῦ πολέμου. 6. Ἤεσαν ἐς χεῖρας] συνεπλάκησαν. 9. Ἐπεῖχον] ἐκράτουν 11. Οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον] οἱ Μαντινεῖς, κατὰ Μεσσηνίους, ἤγουν κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν Μεσσηνίων. 14. Ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες] συνεπλάκησαν πολεμοῦντες. Περιέσχον τῷ κέρᾳ] ὑπερέσχον τῷ εὐωνύμῳ κέρατι, περιεγένοντο.

1, ὁ δὲ δημοσθένης b.
2. κυκλωθῇ] κωλυθῇ L.O.Q.
3. ἐς] ὡς e. om. d.
5. ἀναστάντες c.f.
Κατὰ νώτου] Sic quoque cap. seq. et IV, 33. Duk.
νῶτον A.B.E.F.h. νώτων H.P.g.
ἐπειδὴ Q.
7. ἔχων om. e.
μετὰ τῶν μεσσηνίων Q.
11. μαντιναίων e.
15. Τῷ κέρᾳ] Thom. Mag. in κεραία, περιέσχον τὸ κέρας. Et in κυκλέω, ubi male editur ἐν τῇ τετάρτῃ: περιέσχον τὸ κέρας—ἐναντίων. Si non vitiosa est scriptura, videtur περιέσχον et ἐκυκλοῦντο quasi ἐκ παραλλήλου posita accepisse. Περιέχειν, pro circumdare, cingere, est supra cap. 22. τὴν τάφρον διέβησαν, ἣ περιεῖχεν αὐτούς, sed recte Scholiastes; ut cap. 107. et alibi. Vid. Indicem. Duk.
16. ἐπιγινόμενοι L.O.P.

κατὰ νώτου προσπίπτουσί τε καὶ τρέπουσιν, ὥστε μήτε ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι, φοβηθέντας τε ἐς φυγὴν καὶ τὸ πλέον τοῦ στρατεύματος καταστῆσαι· ἐπειδὴ γὰρ εἶδον τὸ κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὃ κράτιστον ἦν, διαφθειρόμενον, πολλῷ μᾶλλον ἐφοβοῦντο. καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες ταύτῃ μετὰ τοῦ Δημοσθένους τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας ἐνίκων τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὸ Ἄργος ἀπεδίωξαν· καὶ γὰρ μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες. ἐπαναχωροῦντες δὲ ὡς ἑώρων τὸ πλέον νενικημένον καὶ οἱ ἄλλοι Ἀκαρνᾶνες σφίσι προσέκειντο, χαλεπῶς διεσώζοντο ἐς τὰς Ὄλπας, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν, ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες, πλὴν Μαντινέων· οὗτοι δὲ μάλιστα ξυντεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ.

caduntur, Demosthenis consilio.

1. Προσπίπτουσι] τοῖς Πελοποννησίοις. 4. Τὸ κατ' Εὐρύλοχον] οὗ ἦρχεν ὁ Εὐρύλοχος. 5. Ἐφοβοῦντο] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες] καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου διεπράξαντο, ἢ ἐπιπολὺ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. 6. Ἐπεξῆλθον] ἐπεξελθόντες ἔπραξαν. 7. Τὸ καθ' ἑαυτοὺς] ἤγουν τὸ πρὸς αὐτοὺς ὁρῶν στράτευμα. 10. Ἐπαναχωροῦντες] οἱ Ἀμπρακιῶται. Τὸ πλέον] τοῦ στρατεύματος αὐτῶν. 11. Προσέκειντο] ἀντὶ τοῦ ἐπέκειντο. 12. Αὐτῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. 13. Προσπίπτοντες] τοῖς ἐναντίοις δηλονότι. 15. Ἐς ὀψέ] ἤγουν

1. τέρπουσι O.

μὴ L.O.P.

2. ἐς om. P.

φοβηθέντες A.B.E.F.H.b.d.g.h.i.

3. στρατοῦ A.h.

6. τοῦ ante δημοσθένους om. K.

ἐξῆλθον A.B.F.H.N.g.h. vulgo ἐπεξῆλθον.

8. αὐτοὺς L.O.P.

13. ἀφυλάκτως A.B.h.

Ἀτάκτως et οὐδενὶ κόσμῳ recte conjunguntur, ut contra κόσμῳ καὶ τάξει IV. 126. κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες, et τὸ κόσμιον καὶ εὔτακτον apud Herodian. II. 4. Mox etiam Thom. Mag. in ὀψὲ legit ἕως ὀψὲ, et ὀψὲ pro ἑσπέρας positum dicit: quod potius supplendum putat Scholiastes, nec improbare videtur in Thesauro Stephanus. Ἐς ὀψὲ rursus dicit Thucydides VIII, 23. Ἀναγαγόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὀψέ: idque hic non rejiciendum puto, propter verbum ἐτελεύτα, quod sæpissime cum præpositione εἰς jungitur. Thucyd. I. 51. Καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. et III. 78. Ἡ μὲν οὖν ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. Duk.

15. ἕως] ἐς H.K.L.O.P.c.d.f.i. ἕως ἐς F.Q.g. Conf. Lobeck. ad

109\. Is petentibus pacem aperte non concedit, sed tantum cum Mantinensibus et ducibus omnibus clam sponsionem facit, ut sine mora iis abire liceat; sperans, hoc modo Peloponnesios populis illius tractus, tamquam proditores, invisos fore.

Μενεδαῖος δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, Εὐρυλόχου τεθνεῶτος καὶ Μακαρίου αὐτὸς παρειληφὼς τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀπορῶν μεγάλης ἥσσης γεγενημένης ὅτῳ τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς Ἀττικαῖς ναυσὶν ἀποκεκλημένος, ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται, προσφέρει λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνάνων στρατηγοῖς, καὶ περὶ νεκρῶν ἅμα ἀναιρέσεως. οἱ δὲ νεκροὺς μὲν ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον αὐτοὶ ἔστησαν, καὶ τοὺς ἑαυτῶν τριακοσίους μάλιστα ἀποθανόντας ἀνείλοντο· ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐκ ἐσπείσαντο ἅπασι, κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατηγῶν Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῦσι καὶ Μενεδαίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι τῶν Πελοποννησίων καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι, ἀποχωρεῖν κατὰ τάχος, βουλόμενος ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας τε καὶ τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικὸν, μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίους

ἑσπέρας. σημείωσαι ἐπὶ τῆς ἑσπέρας νῦν μόνον τὸ ὀψέ. 2. Παρειληφὼς] δεξάμενος. 5. Ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπορῶν. 6. Λόγον] ἤγουν ἱκετικόν. 11. Οὐκ ἐσπείσαντο] οὐκ ἔδοσαν ἄδειαν μετὰ σπονδῶν. 15. Ψιλῶσαι] μονῶσαι, ψιλοὺς τῶν συμμάχων ποιῆσαι.

Phrynich. p. 47.

1\. μενέδατος N. qui et infra μενεδάτῳ.

2\. μακαρίνου I.

4\. καὶ θαλάσσης P.d.f.g.i.

καὶ ταῖς L.O.P.

5\. ἀποκεκλῃμένος B.E.F.H.K. L.O.b.c.g.h. A. quid habeat, non liquet: vulgo ἀποκεκλεισμένος.

6\. λόγους N.

Hoc numero librorum dari potest, ut hic præferatur λόγον· alioqui non minus recte dicitur λόγους προσφέρειν τινὶ, quam λόγον. Thucydid. II. 70. Οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων. Sic εἰς λόγον ἐλθεῖν, Aristoph. Equit. 803. et εἰς λόγους, Vesp. 470. vid. Kuster. ad Equit. Διδόναι λόγον, Lucian. Abdicat. 714. et λόγους Idem Revivisc. 394. Duk.

8\. ἀναιρήσεως Q.

αὐτοὶ] μὲν K.

10\. ἀναχωρήσειν E.

12\. ξυνστρατηγῶν H.K. ξυνστρατήγων F.

σπένδεται e.

14\. ἦσαν οἱ ἀξιολογώτατοι d.

ἀναχωρεῖν L.Q.

15\. βουλόμενος δὲ ψιλῶσαι d.

μισθοφόρων A.B.E.F.H.K.L.O. f.g.h. vulgo μισθοφόρων.

καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνῃ χρήζων Ἕλληνας, ὡς καταπροδόντες τὸ ἑαυτῶν προὐργιαίτερον ἐποιήσαντο. καὶ οἱ μὲν τούς τε νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ διὰ τάχους ἔθαπτον, ὥσπερ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον· *τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρνᾶσιν ἀγγέλλεται τοὺς Ἀμπρακιώτας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανδημεὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκ τῶν Ὀλπῶν ἀγγελίαν ἐπιβοηθεῖν διὰ τῶν Ἀμφιλόχων, βουλομένους τοῖς ἐν Ὄλπαις ξυμμῖξαι, εἰδότας οὐδὲν τῶν γεγενημένων. καὶ πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλοχιοῦντας καὶ τὰ καρτερὰ προκαταληψομένους, καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ ἅμα παρεσκευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτούς. ἐν τούτῳ δ' οἱ Μαντινῆς καὶ οἷς ἔσπειστο, πρόφασιν ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες, ὑπαπῄεσαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν· προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἄποθεν τῆς Ὄλπης θᾶσσον ἀπεχώρουν. οἱ δ' Ἀμπρακιῶται καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν ἐτύγχανον οὕτως ἀθρόοι ξυνελθόντες, ὡς ἔγνωσαν ἀπιόν-

110. Interim Demosthenes, comperit, Ambraciotas ex urbe in auxilium arcessitos (cf. cap. 105.) appropinquare, omnium ignaros, quæ adhuc gesta essent. Statim idonea loca per præmissos milites occupat; ipse cum ceteris sequitur.

111. Peloponnesii abeunt

1. Καὶ Πελοποννησίους] ἐβούλετο διαβαλεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους τοῖς Ἀμπρακιώταις ὡς προδότας καὶ τὸ ἑαυτῶν συμφέρον προτιμήσαντες. Ἐς τοὺς ἐκείνῃ] ἤγουν τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ. 2. Ὡς καταπροδόντες] τοὺς Ἕλληνας δηλονότι. Προὐργιαίτερον] προτιμότερον. 4. Ὥσπερ ὑπῆρχεν] ὡς ἦν αὐτοῖς δυνατόν. ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον] καὶ οἷς σπεισάμενος Δημοσθένης Μαντινεῦσι καὶ Μενέλεῳ, συνεχώρησεν, ἀναχωρῆσαι, οὗτοι κρύφα ἐβουλεύοντο ἀναχωρεῖν, ἵνα μήτε οἱ Ἀκαρνᾶνες κωλύσωσιν αὐτοὺς (οὐ γὰρ ἐσπείσαντο) μήτε οἱ Ἀμπρακιῶται μένειν ἀναγκάσωσι. 10. Προλοχιοῦντας] πρὸ τοῦ καταλαβεῖν ἐκείνους. 13. Ἐπὶ λαχανισμὸν] λαχάνων συνάθροισιν. 15. Δῆθεν] ἰστέον ὅτι τὸ δῆθεν ἐνταῦθα ὡς ἐν προσποιήσει κεῖται. ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἃ προσεποιοῦντο ἐξελθεῖν καὶ ἅμα ἀπιέναι. 16. Προκεχωρηκότες] πόῤῥω γεγονότες. Θᾶσσον

1. διαλαβεῖν b.
3. τάχος i.
5. ὑπεβούλευον d.
6. ἀγάλλεται B.
7. πανδημεὶ om. d.
8. ἐπιβ. καὶ διὰ N.g. τοὺς A.B.E.F.d.g.h.
9. συμμῖξαι c.d.i.
11. προληψομένους d. καταληψομένους e.
12. παρεσκευάζοντο I.P.d. παρεσκεύαστο N.
13. ἐπέπειστο e.
18. ξυνεξελθόντες Q. συνεξελθόντες c.

intacti Ambraciotæ, eos sequentes, cæduntur. Nonnulli eorum ad Salynthium, Agræorum regem, evadunt.

τας, ὥρμησαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἔθεον δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν βουλόμενοι. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀσπόνδους ὁμοίως, καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἐπεδίωκον· καί τινας αὐτῶν τῶν στρατηγῶν, κωλύοντας καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, νομίσας καταπροδίδοσθαι σφᾶς· ἔπειτα μέντοι τοὺς μὲν Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἀφίεσαν, τοὺς δ' Ἀμπρακιώτας ἔκτεινον. καὶ ἦν πολλὴ ἔρις καὶ ἄγνοια εἴτε Ἀμπρακιώτης τίς ἐστιν εἴτε Πελοποννήσιος. καὶ ἐς διακοσίους μέν τινας αὐτῶν ἀπέκτειναν· οἱ δ' ἄλλοι διέφυγον ἐς τὴν Ἀγραΐδα, ὅμορον οὖσαν, καὶ Σαλύνθιος αὐτούς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραίων, φίλος ὢν ὑπεδέξατο.

ἀπεχώρουν] ταχυτέρῳ δρόμῳ ἐχρῶντο. 1. Ὥρμησαν καὶ αὐτοὶ] ἀναχωρεῖν δηλονότι. Καταλαβεῖν] φθάσαι. 4. Καί τινας αὐτῶν] ζητεῖται, πῶς εἷς πολλοὺς στρατηγοὺς ἠκόντισε. τινὲς μὲν οὖν μετέστρεψαν οὕτω, καί τινος αὐτῶν τῶν στρατηγῶν κωλύοντος, καὶ φάσκοντος ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, τῇ γενικῇ πτώσει τοῦ ἠκόντισε συντασσομένου οἰκείως, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. Τοῦ μὲν ἔπειτ' ἀπιόντος ἀκόντισεν (Il. 13, 516). ἴσως δὲ οὐκ ἀδύνατόν ἐστιν, ἕνα, πλείω ἀκόντια ἔχοντα, πλείους ἀκοντίσαι τῶν στρατηγῶν. δυνατὸν δὲ τὸ ἠκόντισέ τις καὶ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεσθαι, οἷον, καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος ἠκόντισεν. 5. Αὐτοῖς] τοῖς Πελοποννησίοις. 8. Ἔρις] ἀμφισβήτησις καὶ ἄγνοια. καί τινας τῶν ἰδίων στρατηγῶν κατηκόντισαν οἱ Ἀκαρνᾶνες, κωλύοντας καὶ φάσκοντας γεγενῆσθαι αὐτοῖς σπονδάς, καὶ ἄδειαν δοθῆναι τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῖς ὑπὸ Δημοσθένους. οὐκ εἶπε δὲ τινές, ἀλλὰ τίς, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον· κἀκεῖνος γὰρ πολλοὺς ἀκοντίσαντας σημαίνων, πρὸς ἑνικὴν πτῶσιν

4. ἀπεδίωκον P.c.d.f.i. καὶ ἐπεδίωκον K.
τῶν αὐτῶν K.
5. Ἠκόντισέ τις] Idem, quod hic Scholiastes, de usu τοῦ τὶς, aliquot locis ad Homerum adnotat Eustathius. Vid. ad Iliad. μ'. pag. 912. ad Il. ρ'. 1100. et Od. ι. pag. 1624. Duk.
6. μὲν om. L.O.P.
9. εἴτε Π.] εἴγε K. ἤ τε Q. ἢ c.f.
10. τινας om. e.
ἀπέκτειναν αὐτῶν Q.
11. ἔφυγον O.d.g.
γραΐδα L.O.P.d.
ὅμορον αὐτῶν οὖσαν e.
αὐτοὺς om. i.
12. Ἀγραίων] Supra pro Ἀγραΐδα Ar. C. pessime Γραΐδα. Vide lib. II. 102. III. 106. Achelous, inquit Strabo, medius distinguit Ætolos et Acarnanes, διά τε Ἀγραίων Αἰτωλικοῦ ἔθνους, καὶ Ἀμφιλόχων. alibi recenset Ὀφιεῖς καὶ Ἀγραίους, καὶ Εὐρυτᾶνας. Ἀγρέες scribit Dionysius Perieg. v. 956. sed gentem in Arabia intelligit, quæ etiam apud Steph. et Ptolemæum Ἀγραῖοι, Plinio VI. 28. *Agrei.* Apud Dionysium autem

112. Alteri illi Ambraciotæ ex urbe submissi a Demosthene ad internecionem occisi.

Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνοῦνται ἐπ' Ἰδομένην. ἐστὸν δὲ δύο λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλώ· τούτοιν τὸν μὲν μείζω νυκτὸς ἐπιγενομένης οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλαθόν τε καὶ ἔφθασαν προκαταλαβόντες, τὸν δ' ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες, καὶ ηὐλίσαντο. ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἑσπέρας εὐθύς, αὐτὸς μὲν τὸ ἥμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὀρῶν. καὶ ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς καὶ οὐ προησθημένοις τὰ γεγενημένα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νομίσασι τοὺς ἑαυτῶν εἶναι· καὶ γὰρ τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε, καὶ προσαγορεύειν ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἱέντας καὶ τοῖς προφύλαξι πίστιν παρεχομένους, ἅμα δὲ καὶ οὐ καθορωμένους τῇ ὄψει νυκτὸς ἔτι οὔσης. ὡς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς φυγὴν ὥρμησαν. προκατειλημμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων

συνέταξεν. 8. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] ἐπὶ τῆς ἐφόδου τῆς κατὰ τῶν ἐναντίων. 13. Ἐπίτηδες] ἐσκεμμένως. Προὔταξε] προπορεύεσθαι δηλονότι.

v. 937. lege ex tribus MSS. εὐώδεος ἢ καλάμοιο. v. Polyb. XVII. p. 1039. Liv. XXXII. 34. et Stephanum. Wass.

1. ἀφικνοῦνται om. b.

7. στρατόπεδον d.

8. ἐπὶ om. K.

10. ἐπίπτει E.Q. ἐμπίπτει d. ἐκπίπτει L.O.P.

11. προσθεμένοις d.i. προγεγενημένα c.

13. προαγορεύειν L.

14. ἐκέλευσε B.d.i. δωριάδα i.

15. καὶ οὐ] οὐδὲ L.O. οὐ K.

16. Νυκτὸς ἔτι οὔσης] Paullo ante, ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις. Est ergo ὄρθρος, quum nondum cerni potest, et adhuc nox est, id est, tempus, quod præcedit auroram, quo quis adhuc lucerna uti potest. Ita veteres; recentiores, ut auctor est Phrynichus, ὄρθρον dixerunt, quæ antiquis erat ἕως, *aurora*. Et hanc significationem τοῦ ὄρθρος Thomas Magist. in ὀρθρεύω etiam e Thucyd. II. 3. ostendit; φυλάξαντες ἔτι νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον. Add. Salmas. de Hellenist. pag. 101. Duk.

18. καὶ προκατειλημμένων L.P.

ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς καὶ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας, τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπιστημόνων ὅπῃ τράπωνται, ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας διεφθείροντο. καὶ ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς φυγῆς, ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πολὺ ἀπέχουσαν, καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλεούσας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσένευσαν, ἡγησάμενοι ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρεῖσσον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν, εἰ δεῖ, διαφθαρῆναι ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχθίστων Ἀμφιλόχων. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται τοιούτῳ τρόπῳ κακωθέντες ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν· Ἀκαρνᾶνες δὲ σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ τροπαῖα στήσαντες ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος.

113. Præconis cum Acarnane quodam de multitudine clypeorum colloquium. Ambraciæ infortunium.

*καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀγραίους καταφυγόντων ἐκ τῆς Ὄλπης Ἀμπρακιωτῶν, ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν νεκρῶν οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε μετὰ τῶν Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξῄεσαν ἄσπονδοι. ἰδὼν δ' ὁ κήρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιωτῶν ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος· οὐ γὰρ ᾔδει τὸ πά-

5. Ἐτράποντό τινες] φεύγειν δηλονότι. 7. Ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ] τῷ ξυμβεβηκότι τῆς δυσχερείας κατὰ τύχην, τηνικαῦτα ἡνίκα ἡττῶντο. Προσένευσαν] προσέπαυσαν (προσέπλευσαν Hemsterhus ad Luc. 1. p. 306). 13. Ἐς Ἄργος] τὸ Ἀμφιλοχικόν. Καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ] ἐσχημάτισε τὸ αἰτήσοντες πρὸς τὸ ἦλθε κήρυξ. δυνάμει δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ εἰς Ἀγραίους καταφυγόντες κήρυκα ἔπεμψαν, αἰτήσοντες ἀναίρεσιν νεκρῶν, οὓς ἀπέκτειναν Ἀκαρνᾶνες ὕστερον τῆς πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένετο πρὸς τὸν Εὐρύλοχον καὶ τοὺς Πελοποννησίους, δευτέρα δὲ ἡ ἐν τῇ φυγῇ πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας, τρίτη δὲ ἡ πρὸς τοὺς ἐν Ἰδομένῃ. ὁ οὖν κήρυξ τὴν ἀναίρεσιν ᾐτεῖτο τῶν δευτέρᾳ μάχῃ τεθνηκότων, οὐκ εἰδὼς ὅτι τρίτη γέγονε

2. ἀπείρων τε καὶ Q. ὅπῃ A.B.E.F.H.I.K.N.Q. c.d.e.f.g.h.i. vulgo ὅποι.
3. τε] τὰς N. om. K.
7. συντυχίᾳ d.
9. εἰ δεῖ A.B.E.F.H.I.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.g. εἰ δὴ f. vulgo ἤδη. διαφθεῖραι g.
10. ἀμφιλοχιτῶν Q.
12. ἐχθροὺς L.O.P. τὰ τρόπαια Q.c. τρόπαιον d.
13. ἀνεχώρησαν Q.
14. καταφευγόντων L.P.
15. ἐκ A.B.E.F.H.L.O.P.c.d. f.g.h.i. vulgo ἀπό. ὀλπῆς F.
17. ξυνήεσαν A.

θος, ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι. καί τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζοι καὶ ὁπόσοι αὐτῶν τεθνᾶσιν, οἰόμενος αὖ ὁ ἐρωτῶν εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ἰδομεναῖς. ὁ δ' ἔφη διακοσίους μάλιστα. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἐρωτῶν εἶπεν "οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων." αὖθις δὲ εἶπεν ἐκεῖνος "οὐκ ἄρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχομένων ἐστίν." ὁ δ' ἀπεκρίνατο "εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένῃ χθὲς ἐμάχεσθε." "ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθὲς, ἀλλὰ πρώην ἐν τῇ ἀποχωρήσει." "καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασι τῆς Ἀμπρακιωτῶν ἐμαχόμεθα." ὁ δὲ κήρυξ ὡς ἤκουσε καὶ ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται, ἀνοιμώξας καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων κακῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος, καὶ οὐκέτι απῄτει τοὺς νεκρούς. πάθος γὰρ τοῦτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο. καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Ἀμπρακίαν μέντοι οἶδα ὅτι εἰ ἐβουλήθησαν

μάχῃ, ἐν ᾗ πολλοὶ ἀπώλοντο. 1. Ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι] ἀλλ' ᾤετο τῶν μετὰ σφῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ μάχῃ πεπτωκότων εἶναι τὰ ὅπλα. Καί τις αὐτὸν ἤρετο] δύο ἐρωτᾷ, ἓν μὲν, τοῦ χάριν θαυμάζει, ἕτερον δὲ, πόσους οἴεται τῶν ἰδίων τεθνηκέναι. ὥσπερ δὲ ὁ κήρυξ οὐκ ᾔδει περὶ τῆς τρίτης μάχης, οὕτως ὁ ἐρωτῶν οὐκ ἠπίστατο περὶ τῶν ἐν ποίᾳ μάχῃ πεπτωκότων ὁ κήρυξ ἧκεν, ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ τεθνηκότων ἐληλυθέναι. 4. Οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται] λείπει τὸ τριακοσίων μόνων. 7. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο] τὰ ὅπλα εἰσὶν ὑμέτερα δηλονότι. 8. Ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθές] ὁ κήρυξ εἶπεν, ἀπὸ κοινοῦ. 9. Καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς] ἀπὸ κοινοῦ, ὁ ἐρωτῶν εἶπε.

1. αὐτὸν] αὐτῶν I.b.e.
εἴρετο Q.
2. θαυμάζει d.g.i.
αὖ] ἂν L.O.P.d.i. οὖν K.c.h.
3. τὸ κήρυγμα P.
Ἰδομένη L.
7. τε] γε B.
Ἰδομένῃ] Vid. II, 100. et Vossium ad Catullum p. 210. Wass.

11. τῆς] τοῖς K.
13. κακῶν om. L.P.
15. πόλει om. L.O.P.
16. δὴ om. d.
19. ἐβουλ. οἱ Ἀκαρνᾶνες B.K.
Ἀμπρακίαν] Thucydides semper cum π Ἀμπρακία, et Ἀμπρακιῶται. Wass. Diversitatem scripturæ etiam Stephanus adnotavit

Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, Ἀθηναίοις καὶ Δημοσθένει πειθόμενοι, ἐξελεῖν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον· νῦν δ' ἔδεισαν μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες αὐτὴν χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι ὦσι.

114. Pax inter Amphilochos et Ambraciotas in centum annos facta.

* μετὰ δὲ ταῦτα τρίτον μέρος νείμαντες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθηναίοις, τὰ ἄλλα κατὰ τὰς πόλεις διείλοντο. καὶ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων πλέοντα ἑάλω, τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἱεροῖς Δημοσθένει ἐξῃρέθησαν τριακόσιαι πανοπλίαι, καὶ ἄγων αὐτὰς κατέπλευσε· καὶ ἐγένετο ἅμα αὐτῷ μετὰ τὴν τῆς Αἰτωλίας ξυμφορὰν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἡ κάθοδος. ἀπῆλθον δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι ἐς Ναύπακτον. Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι, ἀπελθόντων Ἀθηναίων καὶ Δημοσθένους, τοῖς ὡς Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους καταφυγοῦσιν Ἀμπρακιώταις καὶ Πελοποννησίοις ἀναχώρησιν ἐσπείσαντο ἐξ Οἰνιαδῶν, οἵπερ καὶ μετανέστησαν παρὰ Σαλύνθιον. καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι πρὸς Ἀμπρακιώτας ἐπὶ τοῖσδε, ὥστε μήτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννη-

in Ἀμβρακία. Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 493. ἀρχαϊκώτερον per π, usitatius per β scribi dicit. Palmer. II. Græc. Ant. 7. scribens, Thucydidem nomen Urbis non exprimere, sed tantum gentile nomen Ἀμπρακιώτης habere, non meminerat hujus loci. Sed et rursus Ἀμπρακίαν cap. seq. in fine exprimit Thucydides. Duk.

2. ἐξελθεῖν h. ἀπελθεῖν E.

4. τρίτον μέρος νείμαντες] om. K.

5. κατὰ] καὶ P.

6. πλέονα Valla.

7. Ἐξῃρέθησαν] Thomas Mag. in ἐξεῖλε: ἐξεῖλε τῷ δεῖνι γέρας, καὶ ἐξῆρε. Θουκυδίδης· Δημοσθένει—πανοπλίαι. Obvius est hic usus verbi ἐξαιρεῖν, pro δοῦναί τι ὡς ἐξαίρετον. Scholiastes parvus Homeri in Iliad. ά. 369. Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα· ὡς ἐξαίρετον, inquit, ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν. Add. ibi Eustath. pag. 119. et in Iliad. μ'. p. 907. Τὰ δὲ νῦν—ἱεροῖς citat Thomas in ἀνακείμενος. Duk.

8. αὐτὸς K.

9. ἅμα om. K.

τὴν τῆς αἰτωλίας A.B.F.H.I.N. g.h. τὴν ἐκ τῆς αἰτωλίας E.K.c.f. vulgo τὴν ἐν αἰτωλίᾳ.

13. ἀλύνθιον A.B.E.F.H.g.

καὶ ἀγραίους om. I.O.

15. οἰνίδων d.i. οἰνιάδων plerique.

16. σαλύνθιον καὶ ἐς A.B.E.F. H.K.N.P.d.f.g.h.i. vulgo σαλύνθιον καὶ ἀγραίους καὶ ἐς.

σίους μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ᾽ Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, καὶ ἀποδοῦναι Ἀμπρακιώτας ὁπόσα ἢ χωρία ἢ ὁμήρους Ἀμφιλόχων ἔχουσι, καὶ ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν, πολέμιον ὂν Ἀκαρνᾶσι. ταῦτα ξυνθέμενοι διέλυσαν τὸν πόλεμον. μετὰ δὲ ταῦτα Κορίνθιοι φυλακὴν ἑαυτῶν ἐς τὴν Ἀμπρακίαν ἀπέστειλαν, ἐς τριακοσίους ὁπλίτας, καὶ Ξενοκλείδαν τὸν Εὐθυκλέους ἄρχοντα· οἳ κομιζόμενοι χαλεπῶς διὰ τῆς Ἠπείρου ἀφίκοντο. τὰ μὲν κατ᾽ Ἀμπρακίαν οὕτως ἐγένετο.

Οἱ δ᾽ ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἔς 115.
τε τὴν Ἱμεραίαν ἀπόβασιν ἐποιήσαντο ἐκ τῶν νεῶν μετὰ τῶν Σικελιωτῶν ἄνωθεν ἐσβεβληκότων ἐς τὰ ἔσχατα τῆς Ἱμεραίας, καὶ ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἔπλευσαν. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐς Ῥήγιον, Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχου Ἀθηναίων στρατηγὸν καταλαμβάνουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς διάδοχον ὧν ὁ Λάχης ἦρχεν. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ξύμμαχοι πλεύσαντες ἔπεισαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθεῖν σφίσι πλείοσι ναυσί· τῆς μὲν γὰρ γῆς αὐτῶν οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν, τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι παρεσκευάζοντο ναυτικὸν

Atticæ naves in Himeræam Siciliæ, et in Æoli insulas navigant. Pythodorus in Lachetis locum Athenis missus, quem major classis secutura erat.

18. Τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι] οἱ Συρακούσιοι τῆς θαλάσσης ὑπὸ ὀλίγων νεῶν εἰργόμενοι, δηλαδὴ τῶν Ἀττικῶν.

2. δὲ] δέ τε K.
ἀμπρακιώταις g.
3. ἀμφιλόχῳ b. om. c.f.
4. Ἀνακτόριον] Civitas ab Apollinis Actio 40. stad. Strabo: οὐδετέρως Steph. Gentile Ἀνακτόριος, et Ἀνακτορία γῆ. Noster Lib. IV. Κορινθίων πόλιν vocat: ab Acharnensibus et Corinthiis conditam Scymnus et Scylax tradunt; eam transtulit Augustus Nicopolin, Pausan. V. 23. Nunc opinor *Vonizza* dicitur. v. Herodot. IX. 28. *Harmenopulum* 81. *Civitas Anactorica* Plin. *Ora Anactoria* Silius: Unde *Anactorie* nom. prop. apud M. Tyrium et Ovid. Denique Anactoria olim dicta Miletus in Caria. Confer Apollonii Schol. *a*. 185. Wass.
ὂν om. O.P.
ταῦτα δὲ ξυνθέμενοι N.
7. ξενοκλείδην g.
τὸν] τοῦ Q.
10. τῇ om. g.
13. ἡμεραίας Q.
αἰόλους E.
16. ἐν τῇ σικελίᾳ L.O.
σύμμαχοι d.
17. σφίσι om. h
18. γὰρ om. Q.
19. παρεσκεύαζον τὸ ναυτικὸν E. H.c.e.f.g. παρεσκευάζοντο ναυτικὸν

ξυναγείροντες ὡς οὐ περιοψόμενοι. καὶ ἐπλήρουν ναῦς τεσσαράκοντα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἀποστελοῦντες αὐτοῖς, ἅμα μὲν ἡγούμενοι θᾶσσον τὸν ἐκεῖ πόλεμον καταλυθήσεσθαι, ἅμα δὲ βουλόμενοι μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι. τὸν μὲν οὖν ἕνα τῶν στρατηγῶν ἀπέστειλαν Πυθόδωρον ὀλίγαις ναυσὶ, Σοφοκλέα δὲ τὸν Σωστρατίδου καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους ἐπὶ τῶν πλειόνων νεῶν ἀποπέμψειν ἔμελλον. ὁ δὲ Πυθόδωρος, ἤδη ἔχων τὴν τοῦ Λάχητος τῶν νεῶν ἀρχὴν, ἔπλευσε τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἐπὶ τὸ Λοκρῶν φρούριον, ὃ πρότερον Λάχης εἷλε· καὶ νικηθεὶς μάχῃ ὑπὸ τῶν Λοκρῶν ἀνεχώρησεν.

116. Ætnæ eruptio ejus anni, tertia ab eo tempore, quo Sicilia primum a Græcis culta est. Finis anni sexti belli Peloponnesiaci.

Ἐῤῥύη δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης, ὥσπερ καὶ τὸ πρότερον. καὶ γῆν τινὰ ἔφθειρε τῶν Καταναίων, οἳ ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὄρος ἐν τῇ Σικελίᾳ. λέγεται δὲ πεντηκοστῷ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ῥεῦμα, τὸ δὲ ξύμπαν τρὶς γεγενῆσθαι τὸ ῥεῦμα ἀφ᾽ οὗ Σικελία ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκεῖται. ταῦτα μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐγένετο. καὶ ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

4. Μελέτην] ἐν τῷ μελετᾷν καὶ ἀσκεῖσθαι τὸ ναυτικὸν διατρίβειν. A.B.F.P. vulgo παρεσκευάζοντο τὸ ναυτικόν.

1. ξυνεγείροντες I.P.d.

4. τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι μελέτην K. μελέτην ναυτικοῦ ποιεῖσθαι d.

οὖν om. K.

7. πέμψειν e.

9. ἔπεμψεν Q.

10. εἶχε b.f.

τῶν om. L.P.

11. ἀπεχώρησεν F.L.N.O.P.c.e.f.g.

12. Ἐῤῥύη] De incendiis Ætnæ vid. Acta Philosoph. Londin. Wass. De eo, quod mox dicit Ætnam ter arsisse, e quo Sicilia a Græcis habitari cœpit, Scalig. ad Euseb. Chron. Num. MDXC. Duk.

13. τὸ om. K.L.O.P.c.d.e.f.

14. ἐπὶ A.B.E.F.H.Q.g. vulgo ὑπό.

15. ὄρος ἐστὶν K.

ἐν τῇ σικελίᾳ] τῆς σικελίας e. ἐν σικελίᾳ om. L.O.Q.

17. γενᾶσθαι d.i.

τὸ ῥεῦμα om. d.

18. μὲν οὖν κατὰ K.

19. ἔτος ἔκτον L.